

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ

ಗಾಜೀಶರಲಿಂಗನ ಲಿಲಿ

ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೊ. ಬಿ. ವಿ. ಶಿರೂರ

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ

ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಗುಲಬರ್ಗಾ-೫೮೪೩೦೬

BVP-1143- 2/2/17

h-1123 - 12/30.

ಗಾಜೀಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ

Introduction

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ
ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ
ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನಾ
ಯೋಜನೆ - ೧

ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ
ಸಂಪಾದಕರು
ಪ್ರೊ. ಬಿ.ವಿ. ಶಿರೂರ

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ
ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಗುಲಬರ್ಗಾ - ೫೮೫ ೧೦೬

GAJESHALINGANA LEELE

Chief Editor Dr. Nagabai B. Bulla Professor and Chairman
Institute of Kannada studies Gulbarga University, Gulbarga

Edited by: Prof. B.V. Shirur

Funded by: Government of Karnataka

Published by : Institute of Kannada Studies

Gulbarga University, Gulbarga

ISBN : 978-81-920449-4-1

©Institute of Kannada Studies

First Impression : 2012

Total Pages : XL + 316

Paper Used : 80 G. S.M.Maplitho

Price : Rs.225.00

Cover Design by : Mahesh Shrigani

ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ.ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಗುಲಬರ್ಗಾ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಗುಲಬರ್ಗಾ

ಸಂಪಾದಕರು ಪ್ರೊ. ಬಿ.ವೈ. ಶಿರೂರ

ಕೃತಿ ಸ್ವಾಮ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳು : ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,
ಗುಲಬರ್ಗಾ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೧೨

ಪುಟಗಳು: XL + ೩೧೬

ಬಳಸಿದ ಕಾಗದ : ೮೦ ಜಿ.ಎಸ್. ಎಮ್. ಮ್ಯಾಪಲಿಥೊ

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨೨೫.೦೦

ಕೃತಿ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ : ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ

ಮುದ್ರಕರು :

ಪ್ರಿಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್

ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಆಫ್ ಸೇಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

೧೪೯೬/೪, ೩ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಮರಿಯಪ್ಪನಪಾಳ್ಯ

ಶ್ರೀರಾಂಪುರಂ ಅಂಚೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೨೧.

ದೂ : ೦೮೦-೨೩೪೨೨೮೩೮

ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಗುಲಬರ್ಗಾ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನಾ ಸಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪ್ರೊ. ಈ.ಟಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ
ಕುಲಪತಿಗಳು

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ಎಲ್. ಹಿರೇಮಠ
ಕುಲಸಚಿವರು

ಸಂಚಾಲಕರು

ಪ್ರೊ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ

ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ. ಪಿ.ಕೆ.ಖಂಡೋಬಾ

ಡಾ. ವ್ಹಿ.ಜಿ.ಪೂಜಾರ

ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ದಂಡೆ

ಡಾ. ಎಚ್.ಟಿ.ಪೋತೆ

ಡಾ. ಜಯಶ್ರೀ ದಂಡೆ

ಡಾ. ಡಿ.ಬಿ.ನಾಯಕ

ಡಾ. ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ

ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಪೋಲಿಸ ಪಾಟೀಲ

ಡಾ. ಎಸ್.ಎಂ. ಹಿರೇಮಠ

ಡಾ. ರಾಜಪ್ಪ ದಳವಾಯಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತಿದ್ದು, ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ವಿಶೇಷ ಅನುದಾನವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ತಲಾ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನಾಡಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಿರುವುದು ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜಾನಪದ, ಶಾಸನ, ಇತಿಹಾಸ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ರಂಗಭೂಮಿ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಕನ್ನಡೇತರರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪರಿಚಯ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರೂಪಿಸಲಾದ ವಿವಿಧ ಕ್ರಿಯಾಯೋಜನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನಾಸಕ್ತರು ಪಾಲುಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸಂಶೋಧನೆ, ಅಧ್ಯಯನ, ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಸಮೃದ್ಧವೂ, ಪ್ರಬುದ್ಧವೂ ಆದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ತನ್ನ ಭಾಷಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯಿಂದ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕವಿಗಳೂ, ಲೇಖಕರೂ, ಕಲಾವಿದರೂ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸೃಜನಶೀಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಂಪರೆ

ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿದೆ. ಈ ಮಹಾಪರಂಪರೆಯ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಕಟ್ಟುವ ಈ ಮಹತ್ವದ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ, ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿ, ಈ ಕೃತಿಗಳು ನಾಡಿನ ಸಹೃದಯರ ಮನ ಗೆಲ್ಲಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ಶುಭ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಡಿ.ವಿ. ಸದಾನಂದಗೌಡ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಗೋವಿಂದ. ಎಂ. ಕಾರಜೋಳ
ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ,
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಚಿವರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ನಂ. 330, 3ನೇ ಮಹಡಿ
ವಿಧಾನಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು- 560 001
ದಿ: 16.11.2011

ಶುಭಹಾರೈಕೆ

ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿಗೆ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಈ ನಾಡು ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಡಿನ ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರು, ಸಂಶೋಧಕರು, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 450 ರ ಹಲ್ಮಿಡಿಶಾಸನ ಕನ್ನಡದ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಮೊದಲ ಲಿಖಿತ ರೂಪದ ಶಾಸನ. ಕನ್ನಡದ ಆದಿ ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪನಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕಂಡಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಶೋಧಕರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾತವಾಹನರು, ಕದಂಬರು, ಚಾಲುಕ್ಯರು, ಗಂಗರು, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ಹೊಯ್ಸಳರು, ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು, ಮೈಸೂರು ಅರಸರು ಈ ನಾಡಿನ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಸಂಗೀತ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ 'ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ'ಗೆ ವಿಶೇಷ ಅನುದಾನ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಭರದಿಂದ ನಡೆದಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಇತಿಹಾಸ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪರಂಪರೆ, ಜಾನಪದ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಮಾನವಿಕ ಇನ್ನಿತರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಹಲವು ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ, ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಅಭಿನಂದಿಸುವೆನು.

ಕನ್ನಡ ತೇರು ಎಳೆಯುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ಉತ್ತೇಜಿಸಿ ಆ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಆಯುಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಮನು ಬಳಗಾರ್ ಅವರನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಾಗಲಂತೂ ನನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಹದಾನಂದವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಾಡಿನ ಜನತೆ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಯೋಜನೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ವಿವಿಧ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಧ್ಯಯನ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲು ವಿವಿಧ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಹೊಸ ಸಂಚಲನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅನನ್ಯ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗಿದೆ.

ಈ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವದು ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ. ಕನ್ನಡದ ಅಪೂರ್ವ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸದಾ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವದು. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳಿತಾಗಲಿ, ಸರ್ವರೂ ಸುಖ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬದುಕಿ ಬಾಳಲೆಂದು ಹೃದಯತುಂಬಿ ಹಾರೈಸುವೆ.

ಗೋವಿಂದ. ಎಂ. ಕಾರಜೋಳ

ಸಚಿವರು

ಬಿ. ಬಸವರಾಜು ಭಾ.ಆ.ಸೇ.
ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಹಾಗೂ ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

2, ನೆಲಮಹಡಿ, ವಿಕಾಸ ಸೌಧ,
ಬೆಂಗಳೂರು- 560 001
{ 22205781ಮ 2203400
ಫ್ಯಾಕ್ಸ್: 22353105

ಇ-ಮೇಲ್: secy-kc@karnataka. Gov.in

ದಿ: 24.10.2011

ಶುಭಹಾರೈಕೆ

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಪರಂಪರೆಯ ನಡುವೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಎದ್ದುಕಾಣುವಂತಿದೆ. ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನಿಖರವಾಗಿಯೇ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.450ರ ಹಲ್ಮಿಡಿ ಶಾಸನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ವ್ಯಾಸಕೃತ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಶಾತವಾಹನರು, ಕದಂಬರು ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಅರಸು ಮನೆತನದವರೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಗುರುತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದ ಟಾಲೆಮಿಯ ಪ್ರವಾಸಿ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇರುವುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದರು. ಅಶೋಕನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದ ಶಾಸನಗಳು ಮೊದಲು ದೊರಕಿರುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ! ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಸಿದ್ದಾಪುರ, ರಾಯಚೂರಿನ ಮಸ್ತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುವ ಶಾಸನದಿಂದಲೇ ಅಶೋಕನಿಗೆ 'ದೇವನಾಂಪ್ರಿಯ' ಎಂಬ ಬಿರುದು ಇದ್ದಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅಶೋಕನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನೆಂದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಭಾಷಾಪ್ರದೇಶಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನೆಲೆಯೂರಿದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳಿದಾಸನ ಕಾಲ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಐಹೊಳೆಯ ಮೇಗುತಿ ದೇವಾಲಯದ ರವಿಕೀರ್ತಿಯ 5ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಾಸನ. 'ಅಯ್ಯಾಹೊಳೆಯ' ಐನೂರು ಜನ ವ್ಯಾಪರಸ್ಥರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಈ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಭಾರತ ಸರಕಾರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಮಂಜಸ

ಭಾಷೆ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಮಂಜಸ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತ ಎಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ. 2009ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದೊರೆತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಂದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್.ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ನವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಕೋಟಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂವರ್ಧನೆಯ ಯೋಜನೆಗಳು ನೆರವೇರುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ಭಾಗದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಪುಟಗಳ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡು ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಆಸಕ್ತರು ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆ ಕುರಿತಂತೆ ಸಮಗ್ರ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥದೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೊದಲ ಹಂತದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬಗೆಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿ ಪ್ರೊ. ಈ.ಟಿ.ಪುಟ್ಟಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಲಸಚಿವ ಪ್ರೊ.ಎಸ್.ಎಲ್.ಹಿರೇಮಠ ಅವರನ್ನು ಈ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರೂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಿ. ಬಸವರಾಜು

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮನು ಬಳಿಗಾರ್ ಕ.ಆ.ಸೇ
ಆಯುಕ್ತರು
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜಿ.ಸಿ. ರಸ್ತೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು- 560 001
ದಿ: 15.10.2011

ನಲ್ಲುಡಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯೇ ಕುತೂಹಲಕರ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು. ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಪೂರ್ವಯುಗವನ್ನು 'ವೀರಯುಗ' ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕರೆದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೇಳುವಂಥವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪಂಪ ಬರೆದದ್ದು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯವಾದರೆ ರನ್ನ ಬರೆದದ್ದು ಸಾಹಸಭೀಮ ವಿಜಯ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗಕಾರನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನಗಳನ್ನು ಕಲಿಗಳೆಂದೂ, ಕವಿಗಳೆಂದೂ ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಆರಂಭ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳು ಹೇಳುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ, ಕುತೂಹಲಕರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇದೆ. ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗಕಾರನು ಕನ್ನಡ ಜನರು ಕವಿಗಳೂ, ಕಲಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂದರೆ, ಪಂಪ ತಾನೇ ಸತ್ಕವಿ, ಕಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳು ಕೂಡ ಪುರುಷ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಪೂರ್ವ ವಿವರವಾದರೆ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸಂಗತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯರ ನಡುವೆ ಬಂದು ಚಳುವಳಿಯ ರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಮುಖ್ಯವೆಂಬ ಧೋರಣೆಯ ವಚನಕಾರರು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹೊರಬಂದದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಬಸವಣ್ಣ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಹರಿಹರ, ರಾಘವಾಂಕ ಇವರೆಲ್ಲ ಅರಸನ ವೈಭವದ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದವರೆ. ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ, ಸರ್ವಸಮಾನತೆ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರು; ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ವಚನಕಾರರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಡುವೆ ಬಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವು

ದಾಸವರೇಣ್ಯರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನಸಮೂಹದ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ರಾಗ, ತಾಳಗಳ ಮುಖೇನ ಕಾಂತಾಸಮ್ಮಿತ ಭಾವದ ಮೂಲಕವೇ ಮುಟ್ಟತೊಡಗಿತು. 'ವೀರನಾರಾಯಣನೇ ಕವಿ, ಲಿಪಿಕಾರ ಕುವರವ್ಯಾಸ, ಕೇಳುವ ಸೂರಿಗಳ ಜಂಗಮ ಜನಾರ್ದನರು' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಕುವರವ್ಯಾಸ. ಹೀಗೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರವಹಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯೇ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಂದರ್ಭದ ಕವಿ, ಕಥೆಗಾರ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಬರವಣಿಗೆಯಂತೂ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿರುವಂಥದ್ದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ 2009ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ತಲಾ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅನುದಾನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಈಗ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತತ್ಸಂಬಂಧದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹಲವು ಸಂಪುಟಗಳ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ಈ.ಟಿ.ಪುಟ್ಟಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ, ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ಎಲ್. ಹಿರೇಮಠ ಅವರಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮನು ಬಳಿಗಾರ್

ಆಯುಕ್ತರು

ಕುಲಪತಿಗಳ ನುಡಿ

ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. 1970-71ರಲ್ಲಿ ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಒಂದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ, ಮುಂದೆ 1980ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಬೋಧನೆ, ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ. ಇವು ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ. ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಅನೇಕ ಮೌಲಿಕವಾದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ತುಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರೆದ ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಜ್ಞಾನ ಗಂಗಾ' ಸಂಚಿಕೆಗಳಂತೂ ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ತನ್ನ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉನ್ನತ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲೆಂಬ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಅನುದಾನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯವು ನೀಡಿದ ಅನುದಾನ ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಬಸವಾದಿ ಶರಣರ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ತತ್ವಪದಕಾರರ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ಕೀರ್ತನಕಾರರ ಸ್ಮಾರಕಗಳು, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಕೋಶ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕಗಳು, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನೆ, ಶರಣಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಾ ಸಂಪುಟಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ಈ ಮುಂತಾದ

ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನಾ ಯೋಜನೆಯೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಹಲವಾರು ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಈ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರೂ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ ಅವರಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ಬಿ.ಬಸವರಾಜು ಅವರಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಆಯುಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಮನು ಬಳಿಗಾರ ಅವರಿಗೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಪ್ರೊ. ಈ.ಟಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ
ಕುಲಪತಿಗಳು

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರ ನುಡಿ

ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಳೆಗರಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಬೂರ್ಜ್ವಪತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೋರಿ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಡುಗನ್ನಡದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ದಾಸರೀತನೆಗಳು, ತತ್ವಪದಗಳು, ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಜೋತಿಷ್ಯ, ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ದೊರಕುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಲಕ್ಷ, ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಲವಾರು ಮಠಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಅವಶೇಷಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ದೊರೆತಿರುವ 6000 ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಲಭಿಸಿದ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನುದಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಹಲವು ಸಂಶೋಧನ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ “ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆ ಭಾಗ-೧” ಕೂಡ ಒಂದು. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನಲೀಲೆ, ಭೋಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ, ಮಹಾಂತೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ, ವೀರಸೇನನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಕುಸನೂರ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ, ಸಾಂಗತ್ಯ ಸಂಪುಟ -೧, ಶತಕ ಸಂಪುಟ, ಹಾಗೂ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಗಳ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು

ಪ್ರಥಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೯೪ರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವು ಪತ್ರಾಗಾರ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು, ಆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಒಂದೆರಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೊ. ಬಿ.ವಿ. ಶಿರೂರ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ ಇವರು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಕಾವ್ಯ ವಿಚಾರಗಳ ಜೊತೆಗೆ 15 ಸಂಧಿಗಳ ಕಥಾಸಾರವನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವರು. ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಯೋಜನೆಯವತಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವೆನು. ಈ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಪ್ರೊ ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. ಅವರಿಗೂ, ಈ ಯೋಜನೆಯು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ ಈ.ಟಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯನವರಿಗೂ ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ಎಲ್. ಹಿರೇಮಠಅವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿರುವೆನು.

ಈ ಕೃತಿಯ ಅಕ್ಷರ ಸಂಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೆ || ಪ್ರಿಂಟ್ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಬಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಕವಿ

ಕವಿ ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು “ಚಿತ್ತಪುರದ ಪರಗಣೆಯ ಪಲರಗುತ್ತಿ ಪ್ಯಾಟಿಮರದ ಗುರುಪಾದಯ್ಯನ ಕಂದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಈ ಕಾವ್ಯರಚಿಸಿದ” (೧-೬೦) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕಾವ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ವಟಪುರನಾಥನೊರ ಶಿಷ್ಯ ಚರಭಕ್ತಂ ಗುರುಸಿದ್ಧ’ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. (೧-೧೫, ೪-೬೦, ೮-೮೫, ೧೧-೧೨೪, ೧೩-೧೩೨, ೧೫-೮೯) ಇದರಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕರ್ತೃ ಗುರುಸಿದ್ಧ. ಇವನು ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಿತ್ತಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಪಲರಗುತ್ತಿ (ವಟಪುರ) ಯವನು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕಾಲ

ಸುಮಾರು ೧೭ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಬಹುದಾದ ನಂಜುಂಡ ಕವಿಯ ‘ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಕಾವ್ಯ’ ವನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕವಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ:

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲ

ಹಿರಿಮಠದ ಕರ್ತೃ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯನಾತನ

ಮರಿಯನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯ ಗಾಜಿನಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನರೆ ಚರಿತವು

ಇರದೆ ಪೇಳಿರಲದಂ ಕಂಡು ವಟಪುರನಾಥ

ನೊರ ಶಿಷ್ಯ ಚರಭಕ್ತಚರಣರೇಣಂದೆನಿಪ

ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನೀ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಖಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು (೧೩-೧೩೨) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನವೆನ್ನಬಹುದು

ಗುರು

ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯನ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲದೆ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ-ಶಿವನಿಗೂ-ಅವನಿಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ

ಅಂಜನದ ಬಲದಿ ನೆಲದೊಳಗಿರ್ದ ನಿಧಾನ
 ಪಂಜ ಕಂಡಂತೆನ್ನ ಗುರುವಾಖ್ಯಪ್ರಭೆಗೆ ಹೃ
 ತ್ಮಕಂಜವಲರುತ ಬೊಮ್ಮಿದೇವನುರೆ ಮಹತ್ವದ ದ್ರವ್ಯ ವಶವಾಯಿತೆನಗೆ
 ಮಂಜುಳಮಹಾಜ್ಞಾನದಾರದಿಂದ ದಿವ್ಯಮಣಿ
 ರಂಜಿಸುವವಂ ತೆಗೆದು ಮಾಲೆ ರಚಿಪಂತೆನಿದ
 ನಂಜುಗೊರಳ ಭಕ್ತಕೋರಳ ಹಾರಮದಾಗಿ ಕೃತಿಯು ರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದು
 (೧-೨೪)

ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಸಂಧಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವದಿಂದ ಅವನನ್ನು
 ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕೃತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಸಗರನಾಡಕ್ಕೆ ಮೀರುವ ಪದಿನಾಲ್ಕು
 ಸಮತು ಸದರನಿವ ನೆಲವಿಗಿಯ ಪರಗಣೆಯಕೆಂಬತ್ತರದ ನಾಲ್ಕು ಪಳ್ಳಿಗೀಶೇಷದಿಂದ
 ರಾಜಿಸುವ ಸದನವಾಲೂರ (ವಟಪುರ)ಗುರು ನುಡಿಸಿದಲ್ಲಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಸಂಧಿ"
 (೧೫-೮೭) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕಥಾಸಾರ

೧ ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪ್ರಾರಂಭದ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆವಿ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯನನ್ನು
 ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ತರುವಾಯ ಗಿರಿಜೆ, ವಿಘ್ನೇಶ, ವೀರಭದ್ರ,
 ಷಣ್ಮುಖ, ನಂದಿನಾಥ, ಭೃಂಗಿ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೆ.
 ಒಮ್ಮೆ ಸೊನ್ನಲಾಪುರದ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಭಕ್ತರು ಈಗ ನಂಧೀಶ
 ಜಗಕ್ಕೈದಿಹನು. ಅವನು 'ಹರನಿದಿರು ಸನ್ನುತದೊಳಿರ್ದಬಗೆಯನರಿಯೆನಲು' ಶಿಷ್ಯನು
 ತನ್ನುದರ ಬಗಿದು ಹೃನ್ನಿವಾಸದಿ ಇರುವ ಬಸವನನ್ನು ಶರಣ ಜನಕೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿದನು.
 ಇಂಥ ಬಸವನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಲು ಎನಗೆ ಅಳವೆ? ಅವನೇ ನನ್ನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ
 ನಿಂತು "ಶಿವಮಹತ್ವ ಸಿಂಧು" ಎಂಬ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸಿದನು(೧-೯).
 ವೃತ್ತ, ಕಟಿ, ವರ್ತುಳ, ಗೋಮುಖ, ನಾಳ, ಗೋಳಕಿ ಈ ಆರು ಲಿಂಗಸ್ಥಳ.
 ಆಧಾರ, ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ, ಮಣಿಪೂರಕಂ, ಅನಹತ, ವಿಶುದ್ಧಗ್ನಿ ಈ ಆರು ಅಂಗಸ್ಥಳ.
 ಇವನ್ನು ಒಡಗೂಡಿಸುತ್ತ ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಐಕ್ಯ
 ಸ್ಥಲವನುದ್ದರಗೈದ ಚೆನ್ನಬಸವಗೆರಗುವೆನ(೧-೧೦). ಚೆನ್ನ, ಚಾರಮೆ, ಕಾಳಿದಾಸ,
 ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ "ಗಾಜೇಶಲಿಂಗದಲೀಲೆಯನ್ನು
 ಪೇಳುವೆನು" (೧-೧೨). ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರ ಚರರ
 ಅಂಘ್ರಿಬಲ, ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯ ಕರಕಿತ್ತ ವರಲಿಂಗ ಬಲ, ಹರನಡಿಯ ನೆನವ

ಸದ್ಭಕ್ತರ ಬಲದಿಂದ ಈ ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ನಿ ತಂದೆಯ ಕೃತಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತಿದ್ದಿ (೧-೧೩).

‘ಆವ ಕುಲವಾದಡೇನು? ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಾವಿಸುವವನೆ ಕುಲಜನು’ ಎಂಬ ವೇದಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಶಿವನಿಂದ ಅಧಿಕ ಶಿವಭಕ್ತರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಾಧಿಕ್ಯವಿರಲು ಹರಭಕ್ತರನ್ನು ಮೊಗಳಿ ಪಾವನನಾಗುವೆನು. ಇದನ್ನು ಉದರ ಪೋಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದ ನರಜೀವಿಗಳ ಕಥೆಯೆಂದು ತೆಗಳುವರು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು (೧-೧೪). ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕಾವ್ಯವಿರಲು ಇಂದೇಕೆ ಈ ಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ ಭಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಎಸಗದೆ ಬಿಡರು. ನೆರೆಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೂ ಕಂದನನ್ನು ಬಯಸುವರು. ಹಾಗೆ ಈ “ಶಿವಕಥಾಮೃತ”ವನ್ನು ನಿಂದೆ ಮಾಡದೆ ಮಗುವಿನ ತೊದಲ್ನುಡಿಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುವದು.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಕಕೋದಿರಿಯು ಶಿವಗಂಗೆ ಎಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಒಪ್ಪಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗವಿ, ಗಂಗಾಧರೇಶ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿವೆ. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ನೌಲಿಗೆ ನಾಗೇಶ್ವರನ ವರದಿಂದ ಗಾಜಿನ ಬೋಮ್ನಿದೇವಯ್ಯನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (೧-೧೬). ಗವಿ ಬಸವ, ಗಂಗಾಧರೇಶ, ಗುರುಸ್ವಾಮಿ, ನಾಗರನೌಲಿ, ಭವನ ನಾಗೇಶ, ಗಾಜಿನ ಬೋಮ್ನಿ ನಂಜಾರ್ಯರೆಂಬಾ ಕವಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಷಟ್ಪದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ(೧-೧೭). ಬೋಬ್ಬಲಿಯಂತೆ ವೃಥಾವಾಗಿ ಹೋಗದೆ ಶ್ರೀಗಂಧಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಸವಿಸೆ ಮೋಕ್ಷ(೧-೧೮). ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕ, ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ, ರತ್ನದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ, ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ದೈವಕೆ ಶಿವ, ಅಷ್ಟವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಗುರು, ಜೀವಿಗಳ ನರಸ್ತವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮ್ನು, ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಚನಾದಿಗಳು, ಭುವಿಯ ಜಾಣರಲ್ಲಿ ಕವಿ ಘನತರವಾಗಿ ತೋರುವರು(೧-೧೯) ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಲು ಮುನ್ನ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಕವಿ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸೌಂದರಪಂಡಿತನು ಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಈ ಕೃತಿ ಹೇಳಿದೆನು (೧-೨೦).

ಹರಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಕ್ತಿರಾಯ ಮೋಕ್ಷವಡೆದನು. ಎರಳೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಟುಕ ಮುಕ್ತಿಪಥ ಹೊಂದಿದನು. ಮಾಧವನ್ಯವ ತರುಳನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹರನಗರಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಲು ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವುದು(೧-೨೧).

ಭ್ರಮರ ಹೂವನ್ನು, ಗಿಳಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ನೆನೆವಂತೆ ಗುರುವದನ ಪಾದಧ್ಯಾನದಿ ಬೋಮ್ಹಿತಂದೆ ಕೃತಿ ಪೇಳುವೆ. ಗಿರಿಗೆ ಶುನಿ ಊಳಿದಂತೆ, ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕಳ್ಳ, ಚಂದ್ರನಿಗೆ ವಿರಹ ಶಾಪವಿತ್ತರೆ ಹತ್ತುವದೆ? ಹಾಗೆ ದುಷ್ಟಜನರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೆ ಕುಂದಹುದೆ?(೧-೨೨, ೨೩). ಅಂಜನದ ಬಲದಿಂದ ನಿಧಾನ ವಶವಾಗುವಂತೆ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೋಮ್ಹಿದೇವರ ಮಹತ್ವ ದ್ರವ್ಯ ವಶವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಂಜುಳ ಹುಣ್ಣಿನದಾಳದಿಂದ ರಂಜಿಸುವ ದಿವ್ಯಮಣಿಗೆನ್ನು ತಗೆದು ಹಾರ ರಚಿಸಿ ಗುರಜಿಗೊರಳನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವಂತೆ ರಚಿಸುವನು(೧-೨೧). ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಣನೆ, ನವರಸಗಳು ಇದರಲ್ಲಿವೆ(೧-೨೫). ನಿಮ್ಮ ಶಿಶು ಬೀಳಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಂಸಕ್ಷೇರ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ತಿದ್ದಿ(೧-೨೫-೮).

ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚನೆ

ಆದಿ ಪರಶಿವ-ಅವನಿಂದ ಸದಾಶಿವ-ಆತನ ಆನನದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ, ಆತನಾನದಲ್ಲಿ ರುದ್ರ, ಆತನ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಹರಿ, ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ, ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದರು (೧-೨೯-೩೦). ಆ ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ರೀತಿಚಿತ್ತವೆ ಶಕ್ತಿಮಹಾದೇವಿ. ಆಕೆಯ ಚಿತ್ಕಳೆಯೆ ಶಿವೆಯಾಗಿ ಓತಿರಲು ಪಾರ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಶಾರದೆ, ಶಚಿಯರು ಜನಿಸಿದರು.

ಆ ಸದಾಶಿವನ ಜ್ಞಾನ-ನಂದಿಕೇಶ್ವರ, ವೈರಾಗ್ಯ-ಭೃಂಗೀಶ್ವರ, ಪ್ರತಾಪ-ವೀರಭದ್ರ, ಸದ್ಧರ್ಮ-ವೃಷಭ, ಕೀರ್ತಿ-ಸ್ಕಂಧ. ಇವರು ಸಗೋತ್ರಾಧಿಕರು. ಸದ್ಯೋಜಾತ, ವಾಮ, ವಾಸುದೇವ, ಅಘೋರ, ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು (೧-೩೧). ಅವರು ದಾರುಕ, ಶಂಖುಕರ್ಣ, ರೇಣುಕ, ಧೇನುಕರ್ಣ, ವಿಶ್ವಕರ್ಣ ಪಂಚೈವರಂ ತವಿಸದೆಯು ಪುಟ್ಟಿ ಪಂಚೈವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಆದರೂ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅವಿರಳಾತ್ಮಕಲಿಂಗವಿತ್ತರು. ಇವರೇ ತ್ರೈತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಏಕಾಕ್ಷರ, ದ್ವಿಯಕ್ಷರ, ತೃತೀಯ, ಚತುರಕ್ಷರ, ಪಂಚಕ್ಷರ ನಾಮದಿಂದ ಕೌಶಿಕ, ಕೌಂಡಿಲ್ಯ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ವಶಿಷ್ಠಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ, ಲಿಂಗವ ಬಿಡದೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದರು (೧-೩೩). ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳು ಜನಿಸಿ ಏಕೋವಕ್ರ, ದ್ವಿವಕ್ರ, ಪುರುಕುಶ್ವ, ನಳ ಮೊದಲಾದ ಹದಿನಾರು ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಗರುಡ-ಗಾಂಧರ್ವರಿಗೆ ಲಿಂಗಧರಿಸಿ, ಪಾದತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನ್ನಿತ್ತು ಪಂಚಕ್ಷರ ಬೋಧಿಸಿದರು (೧-೩೪). ಕಲಿಯುಗದಿ ಮರುಳಾರಾಧ್ಯ, ಏಕೋರಾಮಿತಂದೆ, ರೇವಣಾರ್ಯ, ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ, ವಿಶ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕ್ಷತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟ ಜಾತಿ, ನೂರೊಂದು ಮತಗಳ ಕುಳಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ಲಿಂಗವನ್ನಿತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತನೆಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲವ ಪೇಳಿ, ಮುಕ್ತಿಪದ ತೋರಿಸಿದರು(೧-೩೫).

ಮರುಳಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ಮಳೆ ಬಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಂಠಿ, ಕಬ್ಬಿಣಕಂಠಿ ಮೊದಲಾದ ೧೨ ಉಪಸೂತ್ರಗಳಾದವು(೧-೩೬). ಏಕೋರಾಮಿರಾಧ್ಯರ ಲೀಲದಿಂದ ಉದ್ವಾನಬಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮುಖಬಗೆ ಮೊದಲಾದ ೧೨ (೧-೩೭), ರೇವಣಾಚಾರ್ಯ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ಪೊಡವಿಡಿಬಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ- ಪೌರಾಣಬಗೆ ಮೊದಲಾದವು ೧೨ (೧-೩೮), ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ಮುತ್ತಿನಸುಕಂಠೆ ಬಗೆ-ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಗೋಣಿಬಗೆ ಮೊದಲಾದ-೧೨(೧-೩೯), ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯರ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ಪಂಚವಣ್ಣಿಗೆ ಬಗೆ- ಅದರಲ್ಲಿ ಗೋಚರಬಗೆ ಮೊದಲಾದ ೧೨ ಉಪಸೂತ್ರಗಳಾದವು (೧-೪೦) ಮತ್ತೆ ಇವಕ್ಕೆ ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು, ಮಂತ್ರ, ಕಲಶ, ಕಮಂಡಲ, ವರ್ಣ, ಹಂಢ, ಕಂಠೆ, ತತ್ವ ಹೇಳಿದ (೪೧-೪೬). ಈ ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಂಟುತನ ಮಾಡಿದಡೆ ಯಮಲೋಕ ಹಿಂಗದು. ಪಾಶುಪತ್ಯಾಗಮದ ೧೧ನೆಯ ಪುಣ್ಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯೆಂಬೈದುನೂರು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪಂಚ ಆಚಾರ್ಯರ ವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳುವೆ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಸಪ್ತ ಶೈವಲ್ಲದಲೆ-ಸಾಮಾಗ್ನೀಶೈವ, ವೀರಸುಶೈವ, ವಿಶೇಷಸುಶೈವ, ನಿರಾಭಾರವೀರಶೈವ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕುಂಟು (೧-೪೭). (ಅವುಗಳ ವಿವರ ಇಲ್ಲಿಂದ ೧-೪೮-೪೯). ಆಗ ಪಾರ್ವತಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ "ದೇವ ಹದಿನೇಳು ಯುಗದತಿಶಯ ಪೇಳಿದಿರಿ. ಮುಂದಾಗೋವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳಿ" ಎನ್ನಲು "ಎನ್ನಯ ಕಳೆಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನತಪಾತ್ರರಾಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮಿತಿ ಮೀರದೆ ಎನ್ನೊಳು ಕೂಡುವರು (೧-೫೦). ಜನರು ಆದಿಯ ಪೊಡವಿಡೆ ಬಗೆಯ ಬಿಟ್ಟು ರಾಮಗಿರಿ ಬಗೆಯ ಸರೆಯೆಂದು ಬಗೆದ ಕಾರಣ ಪೇಳುವೆನು"(೧-೫೧) ಎನ್ನುವನು.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಳೆ-ರೇವಣಾರ್ಯ ಮರ್ತ್ಯಕೆ ಬಂದು ಜಟ್ಟೂರಲ್ಲಿ ಆಚಗೊಂಡನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವನು. ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಲಿಶೆಟ್ಟಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಹರಿದು ಅಗಸ್ತ್ಯನಿಗೆ ಶಿವತತ್ವ ತಿಳಿಸುವನು. ಕುಣಗಿ ಸುರಗಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಂದ ಬಿಜ್ಜನ ಗೃಹದುರಿಯ ನಂದಿಸಿ. ಶರಣೆ ಮಹಾದೇವಿ ಗೃಹಕೆ ತೋಯಪೊತ್ತ ದ್ಯಾವಮ್ಮಗೊಲಿದನು. ೧೨೦೦೦ ನವಕನ್ಯೆಯರ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನು. ಸುರಗಿಯನ್ನು ತೋರಲು ಬಿಜ್ಜಳ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಗಳನ್ನಿತ್ತನು. ವಾರಾಣಾಸಿ ತಾಪಸಿಗನ ಪಾವನ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜೇಂದ್ರನಾತ್ಮಜೆಯನ್ನೂ, ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ೩೦೦ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೂ ವಿವಾಹವಾದನು. ಚೋಳನಾತ್ಮಜೆಯ ಮಗಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟ ಕಲ್ಲಯ್ಯನನ್ನು ಉದ್ಧಾರಗೈದನು. ಕಮ್ಮಾರ ನೀಡಿದ ಕಾರ್ಬೋನ್ನ ಭಿಕ್ಷವ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

ಚಾಮವ್ವಗೆ ತತ್ವಬೋಧೆ ಹೇಳಿದನು. ಮೈನಾಡ ಚೋಳನೊಳಿದುರ್
ವಿಷ್ಣುಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಇತ್ತು ಆ ರಾಯನಿತ್ತ ಅಂದಣದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ, ನೋಡುತ್ತ
ಬರಲು ಕಿರಿವಳ್ಳಿ ಘೋರಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ನಮಿಸುತ್ತ ಇದು 'ಸುವರ್ಣವಳ್ಳಿ
ಹೋಗಿ ಕೈಲಾಸಮನಿಸುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಶಿವಸಿದ್ಧರಾಮಾಧ್ಯ ರಾಮಯ್ಯ ಕರ್ತನಾಗುವನು'
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗೋರಕ್ಷನಿಗೆ ಲಿಂಗವಿತ್ತು, ವಿಭಿಗಷಣಗೆ ೩.೫ ಕೋಟಿ ಲಿಂಗ
ರಚಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದನು.

ಆತನ ಬಗೆಯ ೧೩ ಜನರಲ್ಲಿ ಘನದೇಶಿಕನು ಪರ್ವತನಾರದನು.
ಆತನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಗಿರಿ ರಾಮಲಿಂಗವನ್ನು ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಎಂದು
ಕರೆದು ಅಲ್ಲಿರದೆ ವ್ಯಾಧವಗಿರಿಗೆ ಬರಲು ಭಂಡಾರಗಲ್ಲೇಶ್ವರ ಗವಿಯ ಬದಿ
ಮರಕಟ್ಟಿಸಲು ಆತನ ಏಳುನೂರು ಜನ ಶಿಷ್ಯ ಭಂಡಾರಿಗಳು ರಾಮಗಿರಿಯಯ್ಯ
ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆತನು ಚಲಿಸುತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಬಸವಕಪ್ಪಡಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ
ಬಸವ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆಲೂರಿಗೈತಂದು ತ್ರಿಯಾಮೂರ್ತಿಯಾಗುವನು. ಆ
ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಶಿಷ್ಯರಾಗುವರು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಕೆಂಚಬಸವ, ಆತನ
ಕರಜಾತ ರಾಮಗಿರಿಯಯ್ಯ, ಆತನ ಪಾದದಲ್ಲಿಹ ಬಸವಪ್ರಭು, ಆತನ ಕರಜಾತ
ಪಿರಿರಾಮಗಿರಿದೇವ, ಆತನ ಶಿಷ್ಯ ಚಿಕ್ಕಸುರಾಮಗಿರಿದೇವ, ಅವರ ಕರಜಾತ
ಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ, ಆತನ ಶಿಷ್ಯ ಚಿತ್ತಪುರ ಪರಗಣೆಯ ರಾಮಪುರ ಗ್ರಾಮದ
ಪ್ರಭುಗಳ ಗುರು-ಪಲರಗುತ್ತಿ ಪ್ಯಾಟಿಮರ ಗುರು ಪಾದಯ್ಯನ ಕಂದ ಗುರುಸಿದ್ಧ,
ಈ ಕಾವ್ಯ ಪೇಳಿದನು.

೨ ನೆಯ ಸಂಧಿ

'ದುರುಳ ಕಾಲ ಬರುತಿಹುದು ಮುಂದೆಮಗೆ ಪಥವನೊರೆ' ಎಂದು
ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ ಸೂತಮುನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ (೨-೩,೪) 'ಶಿವರಾತ್ರಿ ಫಲವನ್ನೂ,
ಐದಾಳಿ ಫಲವನ್ನೂ ಕೇಳುವವರೆಗೂ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಸ್ತಂಧಪುರಾಣದೊಳಗಿರುವ
ಕಥೆಯ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು?' ಎನ್ನಲು ವಿಮಳನಂದನ ಮುಂದೆ
ಬಂದನು (೩-೪).

ಮಂಗಳಾನಗರ(೨-೧೬). ಅದರ ಅರಸು ವಿಶ್ವೇನ(೨.೨೩), ಹೆಂಡತಿ
ವಿದ್ಯಾಲತೆ (೨.೨೬), ಶಾಂತಿಮಯನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ(೨.೨೯). ಆ ನಗರದ
ಪಂಚಶೈವರೆಲ್ಲ ಶಿವಲಿಂಗದೇವ ಒಬ್ಬ(೨.೪೦). ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸಂಗಾಯಿ(೨.೪೬).
ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ವೈಷ್ಣವ ಕೇಶವಾಚಾರಿ (೨.೫೦).

ಶಿವರಹಸ್ಯದ ವಿವರಣೆ(೨.೬೬). ಹರನ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ
ಲೋಕ(೨.೭೦), ವೇದನಾಲ್ಪಾದ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಉದಿಸಿದ ಪರಿ ವಿವರಣೆ(೧.೮೧).
ಬೆನಕ-ಷಣ್ಮುಖರ ಕಥೆ (೨.೮೭-೧೦೦). ನರಕಾಸುರ-ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಥೆ (೨-
೧೦೭-೧೦೮). ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ (೨-೧೧೦-೧೧೩), ಮಹಿಷಾಸುರ(೨-೧೧೪-
೧೧೮), ಶುಂಭ-ನಿಶ್ಯುಂಭ(೨-೧೧೬-೭), ಅಂಬರೀಶ(೨-೧೧೮-೧೨೩),
ಶಿಂಸುಮಾರ, ಜಲಂಧರರ ಕಥೆ. ಶಿವಗಿನ್ನಾರು ಮಿಕ್ಕಿನ ದೇವರುಮೊಳರೆ(೨-
೧೩೦) ಎಂದು ಕೇಳುವಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಕ್ತಾಯ.

೩ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಹರಿ-ಹರರ ಘನತೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ವಿಸ್ತಾರ, ಪಿಂಡಾಂಡದುದ್ಭವ, ರಾಜನೀತಿ
ವಿವರ(೩-೩೮).

೪ನೆಯ ಸಂಧಿ

ವೀರಶೈವನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ ವಾದವೇರ್ಪಟ್ಟು,
ಅರಸ ಕಿನಿಸಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾನಗಳೆದು ಜಲಕೇಳಿ,
ಬೇಂಟೆಯನ್ನಾಡಿ, ವೇಶಿಗೆರಿ ನೋಡಿ ಬರುವನು. ಮರುದಿನ ಅವನ ಸತಿ
ವನದಲ್ಲಿಯ ಮುನಿಶೇಖರ ಜ್ಞಾನಮುನಿಮಾನನನ್ನು ಕಂಡು “ಮುತ್ತೈದೆ” ಎಂದೆಂಬ
ಹೊಲಬದೇನು? ಎಂದು ಕೇಳುವಳು. ತಾಳಿ, ಕರಿಮಣಿ, ದಾರ, ಬಳೆ, ಕಾಲಸುತ್ತು
ಈ ಐದು ಮುತ್ತೈದೆಂದು (೩-೫೬) ಹೇಳಿ ಈ ಧೂಮ್ರದನುಜನು ಶಿವನ
ನೇತ್ರದ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಗಾಜಾದ ಪರಿ ಹೇಳತೊಡಗುವನು(೩-೫೭).

೫ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಜ್ಞಾಲಾಸುರ-ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ದೀಪ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಾಗ ಹರನ ಮೊಜಿಸಿ
ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳಿಂದ ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಧೂಮ್ರಪಾಲ ಎಂಬ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ದಂಪಧೂಳಿ-ಇಂದ್ರ ಇವಳೊಂದಿಗೆ ಕಾದಿ ಸೋತು ಹೋಗುವನು.
ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರು.

೬-೭ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಧೂಮ್ರಾಸುರ ಇಂದ್ರನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು,
ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವರು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧೂಮ್ರಾಸುರ ಕೈಲಾಸದ ಮೇಲೆ ಏರಿ ನಡೆದನು.

೮ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಧೂಮ್ರಾಸುರನು ಅಜ-ಹರಿಯರನ್ನು ಹಿಡಿದೊಯ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರನು ಕಾಮ, ಕರಿಮುಗ, ಶಿವ, ಷಣ್ಮುಗ, ವೀರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಂದನು. ಅದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಧೂಮ್ರಾಸುರನು ಶಿವನ ಹರಣಗಳೆನೆಂದು ಹೊರಟು, ಅವನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ನಿಂದಿಸಲು ಶಿವನು ಉರಿಗಣ್ಣದಿಂದ ಹೊರಟು, ಅವನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ನಿಂದಿಸಲು ಶಿವನು ಉರಿಗಣ್ಣದಿಂದ ಬಂದ ಬಾಧೆ ಸಹಿಸದೆ ಧೂಮ್ರಾಸುರನು ಶಿವನಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಂದ ತನುವ ಪಾವನವ ಮಾಡು ಎನ್ನುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಗಿರಿಜಾತೆಯ ಕರಕೆ ಬಳಿಯಾಗಿ ಯುಗ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ನವರತ್ನದೊಳು ದಶರತ್ನವೆಂದೆನಿಸು ಎಂಬ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನಿತ್ತನು.

೯ನೆಯ ಸಂಧಿ

ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು 'ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ದಯದಿ ಸಲಹಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಗಾಜು ನಿರ್ಮಾಣ ಏನೇನೂ ತಿಳಿಯದು' ಎನ್ನುವರು. ಶಿವನು ಅಧೋಮುಖನಾಗಿ ಅವನ ರುಂಡಮಾಲೆಯಿಂದ ಓರ್ವ ರುದ್ರಗಣನೈತರಲು ನೀನು ಗವಿಚರಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗದೇವ-ಸಂಗಾಯಿಯರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮೆಯನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಮುತ್ತೈದೆತನವ ಸಲುವ ಬಳಿ ಕರಿಮಣಿಯ ರಚಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಪರನಾಗು ಎನ್ನುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು 'ಜನನ ಮರಣವು ಕುಲಾಲನ ಚಕ್ರ ತಿರುಗುತಿಹತೆರನೊಲ್ಲೆನು' ಎನ್ನುವನು ಅದಕ್ಕೆ ದೇವತರು 'ಹರನಾಜ್ಞೆ ಮೀರುವುದು ಸುಂದರತ್ವವೆ? ಶಿವನ ವಾಕ್ಯ ಪುಸಿ ಮಾಡಿದೆ'ಂದೆನಲ್ಕಂಜಿ ಕರಮುಕುಳಿತನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ನಿನಗಾವ ಭಯವಿಲ್ಲ ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಚಂದವಾಗಿಹ ಗಾಜಿನ ಸುಕಾಯಕವ ಮಾಡುಯೆಂದಾಶೀರ್ವಾದವಿತ್ತನು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಶಿವ ಪ್ರಮಥಗಣವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಬಂದು 'ಸಂಗಾಯಿ ತರುಳನಂ ಕೋ' ಎಂದು ಕೂಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುವನು. ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವ ಮಾಡುವನು. ಬಾಲನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿತನು. ಜೀವಿಗಳ ಕೊಲ್ಲದಿಹುದೇ ಧರ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತನು. ಸಂಗಾಯಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳಾದ ಓರಂಗಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗದೇವಿಯನ್ನು ತಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದಳು. ಅವರಿಗೆ ಗಾಜಲು ಸಿಸುನೈನಾರ, ಪೂಸಲದನೈನಾರ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳಾದರು(೯-೩೬). ಹೀಗೆ ಬೊಮ್ಮೆಯು ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೧೦ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಗಾಜು ಬಳಿ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಹರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳುವನು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬೊಮ್ಮೆಯು ರಚಿಸಿ ಶಿವನ ಬಳಿ ತರಲು

ದೇವಿಯ ಮನ ಸೀಳಾಗಿ- ನಾ ಪರವರುದರದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಶಿಶುವಾಗುವದನ್ನು ಕರುಣಿಸೆಂದಳು (೩೮). ಕಾಳಿಂದಿ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲೆಂದು ಬಂದು ಕಂಬುವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ದಕ್ಷನಿಗೆ ನಾಲ್ಕತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಳು(೪೧). ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆಸಿ- ಮಗಳಿಗೆ ಬಳೆ ಇಡಿಸಲು ದಕ್ಷನ ಹೆಂಡತಿ ತನಗೂ ಬಳೆ ಇಡುವಂತೆ ಕೇಳುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ದೇವರಿಗಿಟ್ಟ ಎಡೆಯನ್ನು ನೂನಮಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಆಪತ್ತು ಎಂದು ಬಳೆ ಇಡದೆ ಹೋಗುವನು. ಅದರಿಂದ ದಕ್ಷ ಅವನ ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸದೆ ಬಿಡೆನೆನ್ನುವನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಶುವು ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನ ವಿವರ ಹೇಳುವದು. ನಾರದ ಬಂದು ಅವನು ಶಿವನ ರುಂಡ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ರುಂಡಸುಮಾಲರುದ್ರ (೪೮) ಎನ್ನುವನು.

ಶಿವನು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸತಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ರಜತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿರಲು (೫೧) ದಕ್ಷ ತನ್ನ ಆಡಂಬರವನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು (೫೩) ಅವನ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗುವನು.

೧೧ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ದಕ್ಷನನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳದಾಗಲು ಕಿನಿಸಿನಿಂದ (೨೪)ಶಿವನನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸಲು ಮಾರಣ ಮಹಾಯಜ್ಞ ರಚಿಸಿದನು. ದಧೀಚಿ ಬಂದು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಶಿವನಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ದಕ್ಷನ ಕಪಟವ ತಿಳಿದು ಕುರಿದಲೆ ಹೊಂದು ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತನು (೨೭-೧೯). ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞದ ರೌದ್ರದಿಂದ ಮೃಡನಗರಿ ತಾಪಬಡಲು ದೇವ ಬಸವನಡರಿ ಬಂದು ಯಜ್ಞ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಕೇಳುವಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ದಕ್ಷ 'ಕರೆಯಕಳುಹಿದವರಾರು? ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು? ನಿಮ್ಮ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಪಮಾನಿಸಿ ಈಗ ಬಂದೆಯಾ?' (೩೨) ಎನ್ನುವನು. ಶಿವನಿಂದ ಕೇಳದೆ ಪಾರ್ವತಿ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯೊಳು ಧುಮುಕಿ ಬಯಲಾದಳು (೩೮). ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನ ಕೋಪಾಗಿ ಉರಿದೇಳಲು ವೀರೇಶ ಹುಟ್ಟಿದನು (೩೯). ವೈಷಭನಿಂದ ಅವನು ದಕ್ಷನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಪತ್ನಿ ಮುತ್ತೈದೆತನವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸೆನಲು ಕುರಿದಲೆಯಿಕ್ಕೆ ಕಾಪಾಡಿದನು (೫೨). ಇತ್ತ ಪಾರ್ವತಿ ಗಿರಿರಾಜನ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಶಿವನು ಹೇಮಕೂಟ ಸ್ಥಲದಲಿ ತಪಸಿದ್ದನು. ತಾರಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಲ್ಲದಿರಲು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಬಂದು ಎನಗೆ ಶಿವನ ಸುಪಟ್ಟುಟ್ಟಿದನು. ಅದಕ್ಕವರು ಒಪ್ಪದಿರಲು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಪ್ರತಿ ತಾರಾದ್ರಿಯ ರಚಿಸಿದನು(೫೮-೭೨).

ತಾರಕನ ಉಪಟಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಶಿವ-ಗಿರಿಜೆಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಕಾಮ ಹೊರಟನು. ಗಿರಿಜೆ ಮರಳಿ 'ಹರಣವಂ ಪಡೆವೆ' ಎಂದಿತ್ತ ಅಭಯದಂತೆ ಶಿವನಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದ ಕಾಮನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವಳು. ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಶಿವನಿಗೆ 'ಭೂತಳವರಿಯಲು ವಿವಾಹಮಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ' ಎನ್ನುವಳು. ಅವರ ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಾಜೇಶ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಬಳೆಗಳ ಇಟ್ಟು ಕರಿಮಣಿಗಳ ಕೊಡಲು ಅವನ್ನು ದಾರಕ್ಕೆ ಹೋಣಿಸುವರು (೯೧). (ಅವರ ವಿವಾಹದ ವರ್ಣನೆ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ). ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದ ಸಿರಿವಾಣಿ, ಶಚಿ ಮೊದಲಾದವರು ಬಳೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕರಿಮಣಿ ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಮಿಸಿದರು (೧೦೬). ಆಗ ಶಿವ ಗಾಜೇಶನನ್ನು ಕರೆದು 'ನಿನ್ನಪೇಕ್ಷೆ ಏನು?' ಎನ್ನಲು ಗಾಜೇಶ ೧) ಗಾಜೆಂಬ ಶಿವ ನಮ್ಮ ಕರದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದನ್ಯರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಂತೆ ೨) ತೆರಗೆಯ ತೆರುವದನು ೩) ಗಾಜೋರ್ವ ಹಳಿದ ಧೂರ್ತನ ಕೊಲ್ವ ವರವನೀ ಎಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವಿಯಳ ಚರಣಕೆರಗಿ-ಜನನಿಯ ಗಳದಲ್ಲಿ ಮಣಿಯು ಪರಿಯಂತರ ತನಯನಂತಿಕವನುದ್ಧರ ಮಾಡು ಎನ್ನುವನು. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಪಾರ್ವತಿ 'ಪಾಪಿ, ಪಿಸುಣ, ಚೋರ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡಬೇಡ' ಎನ್ನುವಳು. ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಪುರಜನರಲ್ಲ ಸ್ತುತಿಸಿದರು (೧೧೯).

೧೨ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪರಶಿವನು ತಾನೋರ್ವನಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ ಸದಾಶಿವ, ಎರಡೇಳುಲೋಕ ಮೊದಲಾಗಿ ಉದಿಸಿದವು. ಆತನ ಪೂರಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ, ಆತನುರೆ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ರುದ್ರರು ಜನಿಸಿ ಸ್ಥೂಲ-ಸೂಕ್ಷ್ಮ-ಕಾರಣ, ಸತ್ತ್ವ-ರಜ-ತಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಆ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯ ವೈಷಭ, ಜ್ಞಾನವೆ ನಂದಿ, ವೈರಾಗ್ಯ-ಭೃಂಗಿ, ವೀರ-ಸುಭದ್ರ, ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆ ಸ್ವಂಧ ಆಚಾರ್ಯರೆನ್ನಿಸಿದರು. ಶಿವನ ಪಂಚ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದಾರುಕ, ರೇಣುಕ, ಧೇನುಕ, ಘಂಟಕರ್ಣ, ವಿಶ್ವಕರ್ಣರು ಆ ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿ ಹದಿನೆಂಟು ಯುಗಕೆ ಇವರೆ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರೆನ್ನಿಸಿದರು. ಆ ಶಿವನ ವಾಣಿಜರು ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಅಷ್ಟವರ್ಣಗಳ ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ಅಷ್ಟವರ್ಣಗಳು ಪಂಚಾರ್ಚಾಯರ ಅರಿವೆ-ಗುರು, ಜ್ಞಾನ-ಲಿಂಗ, ಮಹಾಜ್ಞಾನ-ಚರ(ಜಂಗಮ), ಕಲೆ- ಭೂತಿ, ಕಾಯ-ಅಕ್ಷಮಣಿ, ಹಸ್ತ-ಮಂತ್ರ, ಜಿಹ್ವೆ-ತೀರ್ಥ, ಪ್ರಸಾದ ಎಂಟಂಗವಾದವು. ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಕುಗಳಾದವು.

ಈಶ್ವರನು ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಮನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರಗಳ ಬಳ್ಳಿಹಬ್ಬಿತು. ರುದ್ರನ ಭುಜದಿಂದ ಹರಿ, ಜಂಗಯಲ್ಲಿ ಅಜ, ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ, ಶಿರದಲ್ಲಿ ಸುರರು, ಬಗಲಿನಲ್ಲಿ ದನುಜಾಳಿಗಳು, ಹಣೆಯೊಳಗೆ ಅಗ್ನಿ, ಮನದೊಳಗೆ ಇಂದು ನೇತ್ರ ರವಿಗಳಿರುವರು. ಪರಶಿವನಿಂದಿಷ್ಟವನು ಪಡೆದು ಸತಿಯಿಂದ ಷಣ್ಮುಖ, ವೀರ, ಕರಿವದನ ನಾಮವಾಗಲೆಂದು ವರವಿತ್ತನು. ನೀನೇ ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕರ್ತೃವೆಂದನು. ಶಿವನು ತನ್ನಂಥ ರೂಪರನ್ನು ರಚಿಸಲು ರುದ್ರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಅಭಿಷೇಕದಿ ಆಚರಿಸಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮ ಬಲು ಜಾಣನಾಗಿರುವುದ ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಾರಣವ ಕೊಡಲು ಅವನು ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರನ್ನೂ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಆತನಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ದಕ್ಷ, ಹರಿ, ಅಜ, ಇಂದ್ರರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವನೆಲ್ಲ ಪಡೆದರು. ಮೂವತ್ತು ದಿನಕೆ ಒಂದು ಮಾಸ, ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಪಕ್ಷ, ಅದರರ್ಧ ವಾರಗಳು, ಹೀಗೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು.

ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುಸಿ ಶಿವ ಹರಿಯಜದೇವತೆಯರಿಗೆಲ್ಲ ತಾ ಪಿರಿಯ ಎಂದು ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ ದಾಳಿಯಿಡಲು ಸಾಕ್ಷಾತನು ಉರಿಗಣ್ಣು ತೆರೆಯಲು ಅವನು ಶಿವನೆದುರು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಒಡತನವನೆನಗೆಕೊಡು ಎನ್ನವನು. ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದು ಮತ್ತೊಂದ ಬೇಡು ಎನ್ನಲು ಬೇಡಿದುದ ಕೊಡದೆ ಹಿಂದುಳಿದು ಅಲ್ಪನಾದೆ ಪೋಗು ಎನ್ನುವನು . ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು 'ಅವನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ವಪಚನಾಗಿ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾನಾಡದೈವಕ್ಕೆ ಅಣುಗನೆನಿಸು. ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ ಖಿಟ್ಟಾಂಗ ಸಟುಗೆ ನಾಗರಸರಪಳಿಗೆ ವರಗಂಟಿ ಹಿಡಿದು ಅವರ ಬಿರುದ ಕೊಂಡಾಡು' ಎಂಬ ಶಾಪವಿತ್ತನು(೨೫). ಅವನ ಸತಿಗೆ 'ಬಸವಿ ಎಂದು, ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ ಧೂಪವನ್ನೀಯುತ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ರಜಗುಡಿಸು, ಅಂಗಳದಿ ಭಳೆಯಗೊಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾರಾದ್ರಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ರುದ್ರನಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ, ಹರಿಯಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ-ವೈಶ್ಯ, ಇಂದ್ರನಿಂದ-ಶೂದ್ರ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳು, ಅವುಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕುಲ ಅವಗಣಿತಾದವು.

ಮುಂದೆ ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಆಲೋಲವಳೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ. ಅದರರಸು ವೀರಗಾಂಧರ್ವ ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಗೋಮುಖನೆಂಬ ದಾನವ ಸೊಕ್ಕಿ ಅರಸನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಅವತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ದಾನವರೆಲ್ಲಾ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೋದರು.

ಶಿವನು ಪಂಚಮುಖನೆಂಬ ಗಣನಾಥನನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅವನು ಗೋಮುಖನನ್ನು ಸದೆ ಬಡೆದನು. ಅವನ ಮಗ ಮೂರ್ಖೋದನನು ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಧೆ ಮಾಡಲು ನಾಗರಾಜ ಮಗಳಿಗೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಮೂಲಕ ಕರಿಮಣಿ ತಾಳಿ ಬಳೆ ಕಾಲುಂಗರನ್ನಿಡಿಸಿ ಲಗ್ನವಾದನು. ನಾಗದೇವ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದನು. ಆಗ ಅತನು ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳುದಿಸಿದ ಪರಿ ವಿವರಿಸುವನು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಬಂದು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಬಡಗಿಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಸ್ವರ್ಣಕಾರನ ಸಂಗ್ರಹ, ಕರಿಗಾಣದವನ ಸಂಗ್ರಹ, ನೇಕಾರನ ಸಂಗ್ರಹ, ಕುಲಾಲನ ಸಂಗ್ರಹ ಅಲ್ಲದೆ ರಜಕ, ನಾವಿದ, ಶೂದ್ರ, ಹೊಲೆಯ, ಮಾದಿಗ, ನಾನಾ ಜಾತಿಗಳ ಕುಲಸಂಗ್ರಹವ ರಚಿಸಿದ ವಿವರ ಹೇಳುವನು. ಮುಂದೆ ಶೈವ ವೀರಶೈವದ ವಿವರದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಶೈವ, ನಾಲ್ಕು ವೀರಶೈವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವನು. ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ವೈಷ್ಣವ ಜಿನ್ನ ಮತಗಳು ತರತರದಿ ಪರ್ಬುತಿರೆ ಶಿವ ತಾನೆ ಪ್ರಭು, ನಂದಿಕೇಶ, ಬಸವೇಶ, ವೀರಭದ್ರ, ಮಡಿವಾಳ, ಷಣ್ಮುಖ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕೈಲಾಸವಗಲಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಹತ್ವಗಣಿತವ ತೋರಿದನು. ಮುಂದೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಶಿವನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಗೈತಂದು ಸುಖವಿರ್ದನು.

ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿಬೀಡಿನಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಬಲ್ಲಾಳ ಶಿವನಾಮ ನೆನೆದಡೆ ಬಿರಿಗುಡದಿ ವರೆಸುವ, ಭೂತಿ ಫಣೆಗಿಡೆ ಕೆತ್ತಿಸುವ, ಲಿಂಗಧರಿಸಿದವರ ಶೂಲಕ್ಕುಕ್ಕುವ. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ಮಾತೆತ್ತಮೊಂದಿಗೆ ರೂಪುಜೀವಿಯಗೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಕುಳಿತರಲು ಓರ್ವ ಪಂಡಿತ ಧೂಮ್ರಾಸುರ ರುದ್ರನೇತ್ರದಿಂದ ದಹಿಸಿ ಗಾಜಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿ, ಶರ್ವಾಣಿ, ಲಕುಮಿ, ಶಾರದೆಯರು ಅವನ್ನು ಧರಿಸುವರು ಎನ್ನುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸು ಕಿನಿಸಿಕೊಂಡು ವಿರೋಧಿಸುವನು. ಅದನ್ನು ನಾರದ ಬಂದು ಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳುವನು. ಶಿವನು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಬಳಿ ಬಂದು 'ಆ ಶ್ವೇತಾಂಬರನನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವೆ' ಎಂಬ ವಚನವನ್ನಿತ್ತ ಮೇಲೆಯೇ 'ಖಡ್ಗದ ಬಹ್ಲಿದೇವಯ್ಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವನು. ಇತ್ತ ಅರಸನು ಹಲವಾರು ಅಪಶಕುನ ಕಂಡು ಬುಧರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು. ಅತ್ತ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ, ಮಲ್ಲಗಾಸೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಬರುತಿರಲು ನೋಡಿದ ಮಾರ್ಬಲದವರು ಅರಸನಲ್ಲಿ ಬಂದು 'ಯಾವ ಆಯುಧವಿಲ್ಲದೆ ಕೊರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದು ಹಾರುತ್ತ ಚೀರುತ್ತ ನಿಂದಿರುವ' ಎಂದು ಹೇಳುವರು. 'ಅವನ ತಲೆ ಖಂಡಿಸಿ ಎನ್ನಿದಿರ ತನ್ನಿರಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವನು. ತುರಗದವರು ಬಂದು ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕಡಿಯಲು 'ಶಿಲಕಾಷ್ಟ' ಭೂಮಿಗೆ ತಗುಲಿ ಮೋಟಾದವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಲವಲ್ಲ ಗಾಸಿಗೊಂಡಿತು. ಅರಸನು ಬರಲು

‘ಘನಗಾಜು ಶಿವನಲ್ಲಯನುವ ತದ್ರೋಹಿಯೆಂಬನ ಗೆಡಹದಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೊಡೆಯಲು ಅರಸನಸು ಹೋಯಿತು(೧೨೨). ನಾಡಿನ ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಾಯಶುದ್ಧವ ಮಾಡಿ ಪರಮಲಿಂಗವನಿತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತರೆನಿಸಿದನು(೧೨೩). ಬಂದೆರಗಿದ ಅರಸನ ಮಗನಿಗೆ ‘ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಗಾಜು ದೂಷಿಸಿಹ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳು ನಮ್ಮ ತೆರನಂತೆ ವಿವಾಹದೊಳು ಕರಿಮಣಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ಥಿರವೆಂಬುದಂ ನಡೆಸು. ಬದ್ಧ ಅರಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿರದೆ ಕುಂಬಿಯೊಳ್ಗಾಜಗೊರಿಯಿಡಿಸು’(೧-೩೦)ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶಿವನು ಬಂದು ‘ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆ ಎನ್ನಲು ದೇವಲೋಕದವರಂತರಂಗವನರಿದು ಮಲಹರಂ ಕೊಟ್ಟು ಅತ್ಯಾಂತಧಿಕನೆನಿಸದಂ ಬಾರೆನ್ನವನು’(೧೩೩).

೧೩ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಾದ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ, ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧೪ನೆಯ ಸಂಧಿ

ವಾದ್ಯದ ಅರ್ಭಟೆಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ ಸಮೀಪಿಸಿದ ವೀರಶೈವನು ವಿದ್ಯಲತೆಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿಯ ವಿಭೂತಿ ಕಂಡು ಕೆಂಡಮಂಡಲವಾಗಿ ಈ ಮಸಣದ ಬೂದಿಯನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟವನಾರುಸಿರು ಎನ್ನುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಲತೆ ನಮ್ಮಯ ವಿದ್ಯವೃಕ್ಷದಡೆ ಬಂದ ಯತಿತಿಲಕನನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಂಡು ನಮಿಸಲು ಆತನು ಹಣೆಗೆ ವಿಭೂತಿ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅಚಲಾಗದ್ದೆದೆಯಾಗೆಂದನು. ಅದರ ಪರಿ ಹೇಳಿನಲು ಧೂಮ್ರಾಸುರ ದೇಹವಂದವಳಿದು ಗಾಜು ಬಳೆಕರಿಮಣಿಯಾದುದ ಒಂದುಳಿಯದೆ ಹೇಳಿ ‘ಅಷ್ಟಾವರಣದೊಳಗಧಿಕ ವಿಭೂತಿಯೊಂದೇ. ಇದರಿಂದ ಗಾರ್ಗ್ಯ, ಗೌತಮ, ಅತ್ರಿ ಜಸವಡೆದರು. ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖದ ಪಂಚಧೇನುಗಳ ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಭಸಿತ ಭಸ್ಮ ಕ್ಷಾರ ರಕ್ಷ ವಿಭೂತಿ ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಕುಶಲತ್ವ ಸಿದ್ಧರೊಪ್ಪದರೊಂದಿಗೆ ರೋಗ ರುಜೆವಳಿವುದು. ಕ್ಷೀಣೆಂದು ರೇಣೊಂದನು ಭೂಮಿಗೆ ಕೆಡವಲು ಕೋಟಿಪಾಪ’ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯಾಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಭೂತಿ ಹಣೆಗಿಟ್ಟನೆಂದಳು. ಸುಳ್ಳಾಡಿ ಒಡೆಲ್ಲೊರೆವ ಪರದೇಶಿಗಳ ವಾಖ್ಯ ಗಸಣೆಗಂ ತಾರದಿರು, ಮೊದಲು ಒರೆಸು ಎನ್ನುವನು. ಅದಕ್ಕವಳು ಭೂತಿಯನ್ನು ಜರೆದ ಭುಜಬಲೆಂಬ ದೊರೆ ತನ್ನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಗಾಂಧರ್ವ

ಊಷ್ಣನಾದ ಎಂದವಳು ಒಪ್ಪದಾಗಲು ಬೆಲೆವಣ್ಣಿನಂತಾದಿ, ಅವನ ಕರದನ
 ಬೂದಿ ತಲೆಮುಟ್ಟಿ ಹಣೆಗೊಂದ ಬೊಟ್ಟಿನಿಟ್ಟ ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತೆ ಅಹುದೆನ್ನಬಹುದೆ?
 ಎಂದು ತನ್ನ ಕರ ಮುಟ್ಟಿ ಒರೆಸಲು ಕ್ಷಾರ ಉರಿಹತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಅವನ ದೇಹ
 ಬೆಂದುದು. ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಲತೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದ ಖಗನಂತೆ ಒರಲುತಿಡ್ಡಳು.
 ಅರಸನು ಕಾನನಸೇರಿ ತಾಪತ್ರಯದಿಂದ ಮುನಿಯ ನೆನದು 'ಇಂಥ ತೊಂದರೆ
 ಯಾರಿಗಾದುದು? ಹೇಳಿ' ಎನ್ನುವನು. ದುರ್ವಾಸನಿಂದ ಇಂದ್ರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದನು,
 ನಂದೀಶನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಇಂದ್ರ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಎಂದು
 ಹೇಳುವನು. ಅರಸನ ಶರೀರ ಕೊಳೆತು ಕದಳಿಯ ಹಣ್ಣಿನಹಾಗಾಯಿತು. ದೇಹ
 ಸವೆಸವೆದು ಪಸಿತದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಹದ್ದೊಂದು ಆಗಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು
 ಕುಂಭಸಾಂಬನ ವನಾಂತರ ಮಧ್ಯದಿ ಕೆಡಹಿತು. ಆರುವಂಥ ಸೊಡರಿಗೆ
 ತೈಲವನೆರದಂತೆ ದಯನೋಟವುಳ್ಳ ಆ ಮುನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು.
 'ನಿನ್ನ ಕರಮುಟ್ಟಿ ಭಸಿತವನ್ನೊರಿಸಿದ ಪಾಪವು ಹೋಗಿ ಸುಕೃತದ ಸತಿಯಿಂದ
 ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದು ಎಂದು ಅನುಸೂಯೆ, ಅನಲಾಯಿ, ಸೀಮಂತಿ, ಗಿರಿಜೆ, ಸೀತೆ
 ಮೊದಲಾದವರು ಐದಾಳಿ ಬಲದಿಂದ ಸಾವ ಗೆಲಿದರು. ಅರಿವೆ ಗುರು, ಜ್ಞಾನವೆ
 ಲಿಂಗ, ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆ ಚರ, ಭೂತಿಕಾಯದ ಅಕ್ಷಮಣಿ ಹಸ್ತ, ಕರುಣಜಲ ಪಾದಾಂಬು
 ಮೊರಟವಾಖ್ಯಾವೇ ಶೇಷಪ್ರಣವದಾಕಾರ ಇಂಥ ದೇಹ ನೆರೆ ತಾಳಿ ಅಷ್ಟಾಂಗಬಿಂಬ
 ರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಂಚಸುಸೆಟ್ಟಿಗಳ ವಿವರ ಹೇಳುವನು. 'ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಳರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
 ನೀ ರಾಜ್ಯವಾಳು. ಅದರಿಂದ ಶಿವನ ಪಾದವ ಕಾಣು, ತವಿಸದೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಮೋಳಗಿ ಕಾಯಕವ ಮಾಡಿ ಬಸವಗೆಗಳವೆನಿಸು. ನಿನ್ನ ವಚನ ಸರ್ವ ಗಣಕಧಿಕ
 ಸುಧೆಯಪ್ಪುದು. ನಿನ್ನಯ ಪುರಿಗೆ ಹೋಗು. ಜ್ಞಾನಶೇಖರಮುನಿಯು ಮುಗ್ಧ
 ಸಂಗಯ್ಯನಾಗಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ದೋಷ ಪರಿಹರಿಸುವನು' ಎಂದು ಮುಗ್ಧಸಂಗಯ್ಯನ
 ಪೂರ್ವಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನ ತರ ಬಂದ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಮೋಳಿಗೆಯ್ಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ,
 ಭೋಗೇಶ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಬಿಲ್ಲಮ ವೈಶ್ಯ, ಚೇಲಾಳ ವಾಣಿಜ, ಮುದ್ದಯ್ಯ ಶೂದ್ರ,
 ಚಂಡಿದೇವ ಗೊಲ್ಲಾಳ ಕುರುಬ, ಕಬ್ಬಲಿಗ ಚೌಡಯ್ಯ, ನಾವಿದ ಹಡಪದ ಅಪ್ಪಣ್ಣ,
 ರಜಕ ಮಾಚಿಯದೇವ, ಹಾವಿನಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಕಾರ(೧೨೧) ಗುಂಡಯ್ಯ
 ಚಕ್ರಿಯ ಮೆರೆವ, ದೇವರದಾಸ ನೇಕಾರ, ವಸ್ತುಭೇದ ಶಂಕರದಾಸ, ತಿಲಕಾಯಕ
 ಕಲ್ಲಿಸೆಟ್ಟಿ, ಸೂಗಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಚೋರ, ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ ವ್ಯಾಧ, ಮೇದಾರ ಕೇತಯ್ಯ,
 ಮಾದಿಗ ಚೆನ್ನಯ್ಯ, ಸ್ವಪಚ ಹರಳಯ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಶರಣರು ಹದಿನೆಂಟು ಕುಲದಿ
 ಜನಿಸಿ ಮುಂದೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿ ಉದ್ಧರಿಸುವರು(೧೨೧)ಎಂದು ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಹೇಳಿ,
 ಅರಸನನ್ನು ಅವನ ಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

೧೫ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ಅರಸು ಮಂಗಳಾಪುರದ ನಂದನದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ವಿದ್ಯಲತೆ, ಮಂತ್ರಿ ಮಾನ್ಯರು ವಾದ್ಯಮೇಳದಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ರಾಯನು ವಿದ್ಯಲತೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಬಲದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಲು ಜನಸ್ತೋಮ ನೆರೆಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅರಮನೆ ಹೊಕ್ಕು ಅರಸು ಪರ್ಯಾಂಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನಡೆದುದನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಈರ್ವರೂ ಮುನಿ ಮುಗ್ಧ ಸಂಗಯ್ಯನೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಗಲು ಆತನು ಲಿಂಗವನ್ನು ಗಳಕಿತ್ತು ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಸತಿ-ಪತಿಗಳೊಂದಾಗಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅತಿಶಯದಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ನೇಮಕ್ಕೆ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನೊಯ್ದನು. ಮುಂದೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಕುಲದೊಳಗೆ ನೂರೊಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂನ್ನೂರು ಕುಲವಾದ ಪರಿ, ಬಹುವಿಧ ನಾಮಸೆಟ್ಟಿಗಳಾದ ಪರಿ, ಪಾಶುಪತ್ಯಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದಶಶೆಟ್ಟಿಗಳ ಮಹತ್ವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಯಾತಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿಸೆಟ್ಟಿಗಳು ಬಿಡದೆ ಶೋಭಿಸುವರು. ಯಾದಗಿರಿ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ಪರಿ, ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿವರ ಹೇಳಿದೆ.

ವಿವೇಚನೆ

ಸ್ಕಂಧಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸೂತಮುನಿ ವಿಮಳಾನಂದನಿಗೆ ಹೇಳಿದ 'ಆಗಮ ಕಥೆ'ಯನ್ನು ಸುಜ್ಞಾನಶೇಖರ ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆಂದು ಬಳೆ, ಕಂದರದ ಕರಿಮಣಿ ಪುಟ್ಟಿದ ವಿವರವನ್ನು ವಿಶೈನ ಸತಿ ವಿದ್ಯಲತೆಗೊರೆದುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ(೧೪-೫೯,೮-೮೪,೧೧-೧೨೩,೧೩-೧೩೧,೧೫-೮೮). ಅಲ್ಲದೆ,

ಗವಿಬಸವನೊಂದು, ಗಂಗಾಧರೇಶಂಬೆರಡು
ಭುವಿನುತಂ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಮೂರು, ನಾಗರ ನೌಲಿ
ಭವನ ನಾಗೇಶ ನಾಲ್ಕಂ, ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ನಿಯೈದು, ನಂಜಾಯ್ನೆಂಬಾ
ಕವಿಯಾರು ಚಾರಿತ್ರಮುರಿದು ಷಟ್ಪದದಿಂದ
ನವೀನಮಾಗಿಯು ಪೇಳ್ವ ಶಿವಮಹತ್ವ ಸಿಂಧುವೆಂಬ
ವನಿಯೊಳಗೀ ಕೃತಿಯ.....”(೧-೧೭)

ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಿರಿಯಮಠದ ಕರ್ತೃ ನಂಜುಂಡಾಚಾರ್ಯ, ಆತನಮರಿ ನಂಜುಂಡಕವಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ತಾನು ಷಟ್ಪದಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದುದಾಗಿ ಕವಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ(೧೫-೮೯).

ಹೀಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಮಾಡಿದ ಕವಿತ್ವವಿರಲು ಮತ್ತೇಕೆ ಈ ಕಾವ್ಯ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ “..... ಹೋದ ಭಾರಿಯೊಳು ಚಂದದಿಂದ ಮಾಡಿದವ ಮುಂದೆಸಗದಂ ಬಿಡನು, ನೆರೆಮನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲು ಕಂದನಗ್ಯಾಕೆಂದವರುಂಟೇ?”(೧-೧೫) ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇದನ್ನು ‘ನರಜೀವಿಗಳ ಕಥೆಯೆಂದು ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಮನುಜನು ಯಮಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದುವನು’(೧-೧೪) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ‘ಕದನದಲಿ ಮಡಿದು ಪಿತಮಾತೆ-ಗುರುವರಿಗಳಂ ಸದೆದವರ ಕಥೆಯಲ್ಲ’ ಎಂದು ಚಾಮರಸನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ‘ಕೇಳುವರ ಕರ್ಣಾಭರಣ, ಹಸಿದ ಜನರಿಗೆ ಅಮೃತ’ (೨-೨) ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಇದನ್ನು ಕವಿ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲ (೧-೧೨) ಶಿವಕಥಾಮೃತ (೧-೧೫), ಶಿವಮಹತ್ವಸಿಂಧು (೧-೯, ೧-೧೭, ೧೫-೪೫)ಶಿವಮಹತ್ವ ರತ್ನಾಕರ(೧೫-೮೩) ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕಾರ ಇದನ್ನು “ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಪೌರಾಣ” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಇದನ್ನು ಸಹೃದಯರು ‘ಮಗುವಿನ ತೊದಲಾತಿಗೆ ಮಾತೆ ಪಿತರು ನಗುವ ಪರಿ’ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ(೧-೧೫), ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಎನಾದರೂ ದೋಷ ಕಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿಶು ಬೀಳೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಂತಿರುವುದು(೧-೨೬)’ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾವ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿ, ನೂರೊಂಟು ಕುಲಗಳಾದ ಬಗೆ ಹೇಳಿ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಕಾರರ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ(೧೨-೫೪) ರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಹಲವು ಪದ್ಯ. ಕವಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರಿಯ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಸಂಧಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪದ್ಯ, ೮ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ೮೬-೮೭ನೆಯ ಪದ್ಯ, ೯ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ೨೫-೨೬ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಗಾದೆ ಮಾತು ಪಡೆನುಡಿ, ಜೀವನಾನುಭವದ ಮಾತುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ನೆರೆ ಮನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲು ಕಂದರೆನಗ್ಯಾಕೆಂಬರುಂಟೆ(೧-೧೫)

ಕರಿಯ ನಡಗಿಗೆ ಪಂದಿ ಪಳವಂತೆ(೧-೨೩)

ಕಾಸಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಬಡಿದ ಕಮ್ಮಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಒಕ್ಕಲಿಗನೆನ್ನಬಹುದೆ?(೩-೨೪)

ಬಿತ್ತಿದವ ಬೆಳೆವ(೪-೮೮)

ಹಿಟ್ಟಿನೊಳಿಲಿಯು ಬಿದ್ದಂತೆ(೫-೪೬)

ರಜಕನೊಗೆವ ಬಟ್ಟೆಗಳಂದದಿ(೫-೬೪)

ತಲೆ ತಗುಲೆ ಬಗ್ಗುತಿಹರು(೮-೬೨)

ಪಕ್ಷಿಗುಣ ವೃಕ್ಷ ನೋಡುವುದೆ(೮-೬೭)

ಕರದ ಕಂಕಣ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಪಿಡಿಯಾತಕೆ(೮-೭೧)

ಮಾಡಿದವನುಂಬನಿಂತುಟು(೯-೪೯)

ಶಿರ ಬೀಳುವಡೆ ಕಾಲು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾಪರಿ(೧೨-೧೧೫)

ಮನವೊಲಿದು ಭಜಿಪಂಗೆ ಮದನಾರಿ ಸಮನಲ್ಲ(೧೩-೫೧)

ಇಂದ್ರ ಸಂಗಡನೊರ್ವ ಸೊಡರು ಪತ್ತಿಸುವರಿಲ್ಲ(೧೪-೨೪)

ಕಳಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬೇಕೆನಲಾ(೧೪-೨೬)

ಆರುವಂಥ ಸೊಡರಿಗೆ ತೈಲವನೆರೆದಂತೆ(೧೪-೪೨)

ಒಣಗೊ ಸಸಿಗುದಕವನು ಎರೆದ ಪರಿ(೧೫-೫೬)

ಮೊದಲಾದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸೊಗಸಾದ ಪದ್ಯಗಳೂ ಇದ್ದು
ಇವನೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಕವಿ ಎನ್ನವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

.....ವಡ್ಡಿದೇಶದೊಳು ಬೇಡಂ ಕಾಳ

ತನಿನೇಹದಿಂ ಬೇಂಟೆ ಪೋಗಿ ಅಟವಿಲಿ ಲಿಂಗ ಕಂಡಾಗಲಿಂತೆಂದನು

೩-೪೬

ವಿರುತಿಹ ಮುದಿಎತ್ತು ಬಿಸುಡಿ ಪೋದುದೊ

ಸುರರು ಮಾರಹರಗೆಂದು ದತ್ತೂರಿ ಧರಿಸಿದರಲ್ಲೆ

ಮೀರಿದಸುರಂ ಭಸ್ಮಸುರಗಂಜಿ ಪಣ್ಣಿನೊಳಗಿರದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೆಯಾ

ನಾರಿಯರು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ನೋಡಿ ತಲೆ ತೊಡೆಯ

ನೇರಿದರು ಜಗಕಿದನು ಕಿರಿದೆಂದು ಕಾನನದಿ

ನೋರ್ವನೈತಂದು ಕುಳುತಿಹ ಮೂವ್ವರಣುಗರಂ ಪಾಲೆಂದಡಂ

ಬಂದೆಯೊ

೩-೪೬

“ಇಂತೆಲ್ಲರ ಕೇಳಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಪುಟ್ಟಿತು ಅರಸಿ

ಗಂತನಲು ಉತ್ತಮಂ ಮಧ್ಯಮ ಕನಿಷ್ಠಂ

ಳಂತದರ ಬಗೆ ಪೇಳ್ವೆ ಕಾದಕರ್ಬೊನ್ನದೊಳು ಸಲಿಲ ಬೀಳಲು ಕನಿಷ್ಠಂ

ಮಿಂತಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ತೆರ ಪದ್ಮಪತ್ರದೊಳ್

ನಿಂತಜಲದಂತೆ ಉತ್ತಮರ ಪರಿ ಶುಕ್ತಿಯೊಳ್

ತುಂತುರಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಸುಜ್ಞಾನ ಸಂಭವಿಸಿ ದಂಪತಿಯು ತಿರುಗಿಬಂದು”

(೧೫-೫೨)

ಇಂಥ ಹಲವಾರು ಪದ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ವಚನಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಷಟ್ಪದಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾನೆ (೨-೧೩೦, ೩-೨೨, ೨೩, ೨೯೮-೨೨, ೯-೩೫, ೧೪, ೧೫-೬೩). ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಇವನನ್ನು ಒಬ್ಬ 'ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತಕವಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದರೂ ಒಣಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ ಹೊಸ ವಿಷಯ(ಉದಾಹರಣೆಗೆ-ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು, ದಶಸೆಟ್ಟಿಗಳು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚನೆ, ಪಿಂಡಾಂಡದುದ್ಭವ, ರಾಜನೀತಿ, ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪ ಮೊದಲಾದವು)ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಇಡೀ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಗೋಜಲು ಗೋಜಲಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಸಂಬಂಧಗಳೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಕವಿ ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ಥಿರವಾದ ಕಾವ್ಯವೆ ಶಿವ, ಪಂಚಪಾಂಡಗಳೆ ಮರೆವಾನನಂ, ಪತ್ತು ಸೆಟ್ಟಿಗಳೆ ಭುಜಗಳಂ, ಇರದೆ ಪದಿನೈದು ಸಂಧಾಕಾರ ನಯನಗಳು'(೧೫-೮೬) ಎಂದು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕವಿ ಕೃತಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ

ಕೃತಿಯಿದ್ದ ದೇಶದೊಳು ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳಿಂ ಧಾನ್ಯ
ವಿತತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಸಲಿ ಪೌರಾಣಮಿದ್ ಗೃಹ
ಸುತರಾಪ್ತರಿಂ ಗೋವು ಪಾಲುಗರೆಯಲಿ ಪುತ್ರಮಿತ್ರ ಪೌತ್ರರು ಹೆಚ್ಚಲಿ
ಮಿತಿಮೀರಿರದಷ್ಟಭಾಗ್ಯ ಬರಲಿ ಅನ್ನೋಸ್ತ
ಅತಿಶಯದೊಳಿರಲಿ ವ್ಯಾಧಿಯು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಹರಲಿ
ಮತಿಯಿಮ್ಮಡೆನಿಸಿರಲಿ ಕಾವ್ಯ ನಿತ್ಯದಿ ಪೂಜಿಪರಿಗೆನ್ನ ಹರಕೆಯಿದನು
(೧೫-೮೫)

ಎಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹಸ್ತಪ್ರತಿ-ಪರಿಷ್ಕರಣ-ಪ್ರಕಟಣೆ ಕುರಿತು

ಈ ವರೆಗೆ ಪಂಡಿತರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದ, "ಗಾಜನ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ"ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎರಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು 'ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ನೀವೇ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಮನೆಯವರೆಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು ಸದ್ಯ ಗುಲಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಯಲಬುರ್ಗಾ ತಾಲೂಕಿನವರೇ ಆದ ಪ್ರೊ. ಯಮನಪ್ಪ ಹುಜರತ್ತಿ ಅವರು. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಜುಂಡಕವಿ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ "ಗಾಜುಲು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಕಾವ್ಯ". ಇದನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಕವಿ ಷಟ್ಪದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕಾಗದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಈವರೆಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರೊ. ಯಮನಪ್ಪ ಹುಜರತ್ತಿ ಅವರ ಪ್ರಾಂಜಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ.

ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳು ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಮುದ್ರಣದ ಭಾಗ್ಯ ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಏನೋ! ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟರಾಯಿತು' ಎಂದು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದೆ. ಗುರುಗಳಾದ ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ ಅವರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಾಗಾರ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ನಂಜುಂಡಕವಿಯ ಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯಿತು. ಈಗ ಈ ಕೃತಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ ಇತ್ತಿರುವ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬುಳ್ಳಾ ಅವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯಂಥ ಸಾರ್ಥಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಲಹೆ ನೀಡಿ, ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯ ಹಲವಾರು ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಿ, ನನ್ನಿಂದ ಈ ಕೃತಿ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತ ಡಾ. ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಮಿತ್ರ ಡಾ. ಹನುಮಂತ ಮೇಲಿನಮನಿ ಅವರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳು.

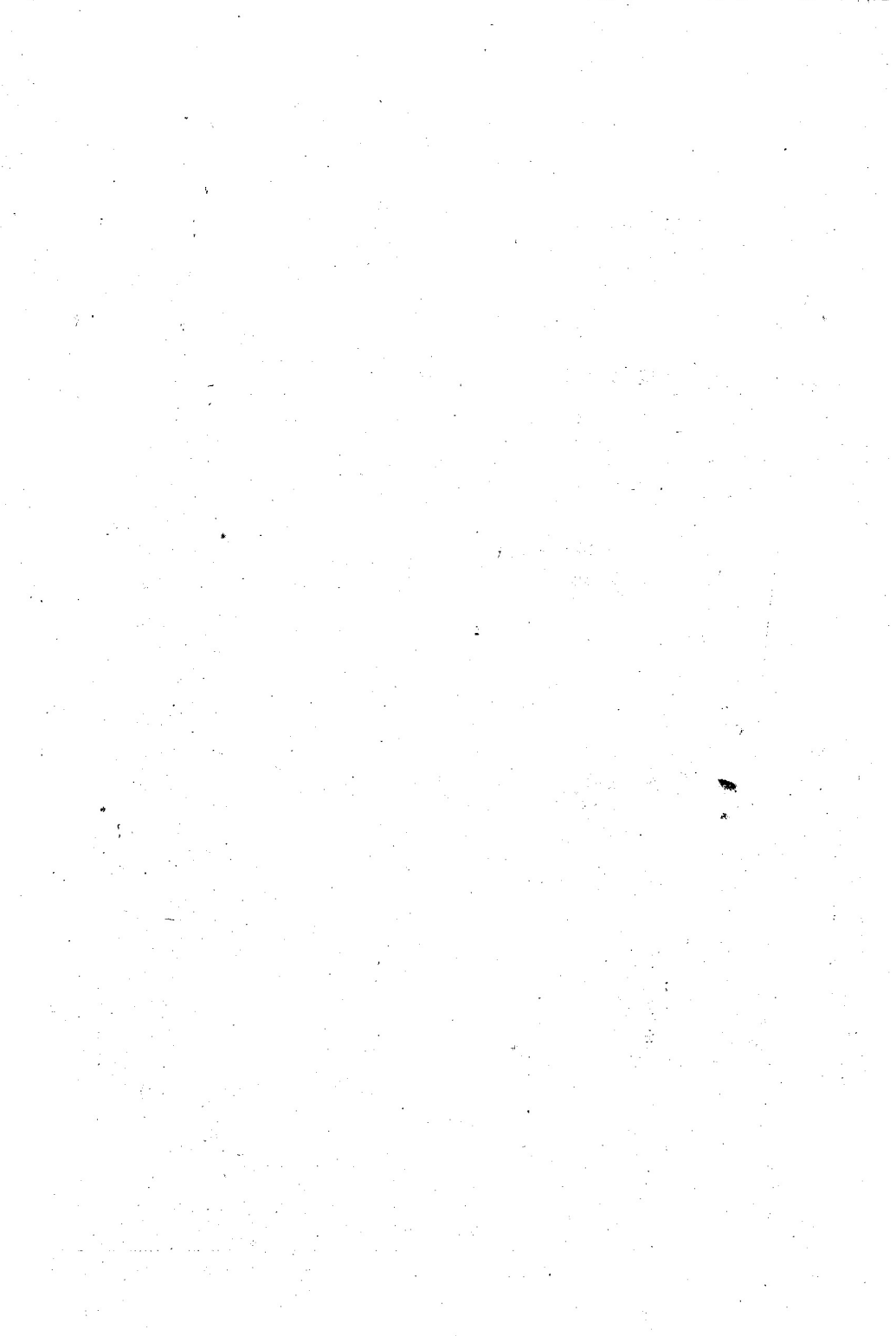
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

೦೮-೦೯-೨೦೧೧

ಡಾ. ಬಿ.ವಿ.ಶಿರೂರ

ಪರಿವಿಡಿ

೧. ಸಂಧಿ : ಒಂದು	೧
೨. ಸಂಧಿ : ಎರಡು	೧೭
೩. ಸಂಧಿ : ಮೂರು	೪೮
೪. ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು	೭೦
೫. ಸಂಧಿ : ಐದು	೮೫
೬. ಸಂಧಿ : ಆರು	೧೦೨
೭. ಸಂಧಿ : ಏಳು	೧೧೪
೮. ಸಂಧಿ : ಎಂಟು	೧೨೬
೯. ಸಂಧಿ : ಒಂಭತ್ತು	೧೪೭
೧೦. ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು	೧೫೭
೧೧. ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು	೧೭೦
೧೨. ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು	೨೦೦
೧೩. ಸಂಧಿ : ಹದಿಮೂರು	೨೩೧
೧೪. ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು	೨೬೪
೧೫. ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು	೨೯೫

ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ಪಲ್ಲವಿ:

ಶ್ರೀ ಶಿವನು ಧೂಮ್ರಾಸುರಗೊಲಿದು ಜಗತಿಯ ಪಾವ
ನೋಸುಗಂ ಗಾಜೇಶಕಟಕ ಗವಿಚರದಿ ವಿ
ಶೇಷದಿಂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂದಾಲವಾಲಗೃಹವೆನಿಸಿದಂ ಸುಜನರರಿಯೆ

ಪದನು:

ಶ್ರೀ ಶಿವೇಯಧವ ಶಿವಾ ಶಿವನಾಥವೆ ಶಿರಪಾತ್ರ
ಶ್ರೀ ಶಿವಾಜಾರಿಮುಖಿತಾತಕಿರಣಂಗೀತ
ಭಾಸುರೋನ್ನತಭಾಸ್ಕರಂ ಜಾತವೇದಾಸುನೇತ್ರ ಯಮಿಸ್ತೋತ್ರ ಪಾತ್ರ
ಕಾಸಿಪುರದರಸ ಅಸುರರಿಗರಸ ಸುಮನಶರ
ಯೇಸು ಪರಿಯುಂ ಪೊರೆದ ಇಂದ್ರನಾತ್ಮಜಗೊರೆದ
ಕೇಶವನಾತ್ಮಜನಾಶ ಆಕಾಶಕೇಶ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯ ಸಲಹಾ

||೧||

ಗತ ದುರಿತ ಪ್ರತಿರಹಿತ ಶಿವಪ್ರಿಯ್ಯ ಸೂಲೈಯ್ಯ
ಯತಿರಾಯ ಜಿತಮಾಯನಡಿಗಣ್ಣ ಮುಡಿವೆಣ್ಣ
ನತಪಾಲ ಜಿತಕಾಲ ಭವಮೂಲಕುದ್ದಾಲ ಜಗಮೇಲ ಕರಕಪಾಲ
ಸ್ತುತಿಸಹಿತ ಖತಿಯು ಹಿತ ಮಾರಹರ ಕರುಣಾಕರ
ಮಥನಗಳವಿತರಖಳ ಶಿರಮೂಲ ದೀಕ್ಷೆಲಮಿತಿರ
ಹಿತ ಸೂಚರಿತ ದಯಾಭರಿತ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯ ಸಲಹಾ ಬಿಡದೆ

||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಗುರು ಬಸವೇಶ್ವರಾಯನಮಃ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಯೇನಮಃ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಯ ನಮಃ ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿ ಶಿವಮಹಾತ್ಮಸಿಂಧು ಬರಿವುದಕ್ಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು ಶೋಭಾನಮಸ್ತು ವಾರ್ಧಕ ಷಟ್ಪದ.

ಎರಗುತಿಹ ಸುರಸುದತಿಯರ ಮಸ್ತಕದಿ ಮೆರೆವ
ಪರಮ ಶುಕ್ತಿಜಸೂಸಖದ್ಯೋತಿಪಯಶೋಭೆ
ವರ ಸರಸಿಜದ ಸೌರುಭಕೈರಗಿದಳಿಗಳೆನೆ ತತ್ಕುಂತಳಂ ಪ್ರಭೆಯಿರೆ
ಸ್ಥುರಿಸುತಿಹ ವೀರಡಿಯ ಪೆಂಪಿಂದ ಸೊಗಯಿಸುವ
ಹರನ ಅರೆಮ್ಮೆಯ ಸೆರೆವಿಡಿದತುಳ ಗಿರಿಜಾತೆ
ಕರುಣದಿಂದ ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವಿತ್ತು ಪೊರೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತರುಗಳ ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಾ ||೩||

ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿಯು ಸುರಪ ಸುರಮಗುಟವರ್ಧನರು
ಭರದಿ ಶಿವಗೆರೆಗೆ ಕಿರೀಟಘರ್ಷಣಕುದುರ್ಧ
ವರರಜಂ ಶುಂಡಲದಿ ತೆಗೆತೆಗೆದು ಮೈಯೊಳಂ ತಳಿಯೆ ಸುವರ್ಣಮಯದಾ
ಕರಿಯಂತೆ ಕಾಣುತಿಹ ವೇದಾದಿಗಳ ಸ್ತವನ
ನೆರೆನಿಲ್ಲದಪ್ರತಿಮಮಹಿಮ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಂ
ಹರನಣುಗ ನಿನ್ನಣುಗನೆಂದೆನ್ನ ಪೊರೆ ದಯದಿ ಕೃತಿಗೆ ವಿಘ್ನಂ ಬಾರದೆ ||೪||

ಧರೆಯಾಳ್ಗೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಕಶ್ಯಪನ ದೇಹಮಂ
ನರಹರಿಯು ಕೊಂದು ರಕ್ತಂ ಕುಡಿದು ಸೊಕ್ಕೇರಿ
ಸುರರ ಸದೆಬಡಿಯುತೀರೆಯವರ ಮೊರೆಗೇಳಿಮವನಾಕ್ಷಣದಿ ಕೊಂದು ಚರ್ಮಾ
ಹರನ ಗರ್ದ್ವುಗಗಿತ್ತಿ ದಕ್ಷಮದಸಂಹಾರ
ಗಿರಿಜಾತೆ ಬಾಲಸಂಹರ ಕಾಲಶಿರಮಾಲ
ಪೊರೆ ರುದ್ರನವತಾರ ವೀರಮಂತ್ರಾಕಾರ ಕೃತಿಗೆ ಮಂಗಲಮತಿಯನು ||೫||

ಜನಿಸಿದೇಳ್ವಿನಕೆ ಕ್ರೌಂಚಾದ್ರಿಯಲ್ಲಡಗಿದರ್
ದನುಜನಂ ಕೊಂದೀ ನರಕಾಸುರನ ವಧಿಸಿ ಗರು
ವಿನೊಳು ಕೀಟಿಯಾಗಿ ಹರಿ ತ್ರೈಲೋಕ ಬಾಧಿಸಲ್ ಮೊರೆಗೇಳುತಾಗ ನೀನು
ಬಿನದಿ ದಾಡಿಯ ಕಿತ್ತಿ ಮನಸಿಜಾಂತಕಗೆ ಕೊಡೆ
ಅನುನಯದಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಗುಟಾಗ್ರದೊಳು ತಾಳ್ಗೆ ಹರ
ತನಯ ಷಣ್ಮುಖದೇವ ಸಾನಿಗರಸನೆ ಕೃತಿಗೆ ಸರಸ ಕೊಡು ಸರ್ವಜ್ಞನೆ ||೬||

ಹರನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪ ನಂದಿನಾಥನು ಭೃಂಗಿ
ವರ ಪ್ರಮಥಗಣವರರು ತೇರಸರು ಷೋಡಶರು
ಇರದೆ ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ದಶಕ ರುದ್ರಗಣ ಯತಿಜನಂ ಅಮರಾಳಿಯು

೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ಗರುಡ ಗಾಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರರು ಕಿಂಪುರುಷರಂ
ಹರಭಜಕ ಮನುಗಳಂ ನಾಗದೇವತೆಗಳಂ
ನೆರೆ ಪಾಡಿ ಗಾಜಿನ ಸುಖೋಮ್ಮಿತಂದೆಯ ಕೃತಿಯ ಪೇಳ್ವೆ ಭೂತಳವರಿಯಲು ||೭||

ಬಾ ಗುರುವು ಸಾ ಲಿಂಗ ವಾ ಜಂಗಮಾಗಿ ವೇ
ದಾಗಮಾತೀತ ಬಾ ನಾದ ಸಾ ಬಿಂದು ವಾ
ಆಗಲಾ ಕಳೆಯಾಗೆ ಬಾ ಇಷ್ಟ ಸಾ ಪ್ರಾಣ ವಾ ಭಾವ ಬಾ ಭಕ್ತಿಯಾ
ಮಾಗಿ ಸು ಜ್ಞಾನ ವಾ ವೈರಾಗ್ಯವೆನಿಪದಂ
ರಾಗದಿಂ ಬಾ ಪ್ರಣಮಭವವಾರುಧಿಯ ಬ್ಯಾಗ
ಚಾಗಿಮದು ಸಾ ಸರ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆದರಮಾಗಿ ವಾ ವಾಕು ಮನಕೆ ಭೇದ್ಯಂ ||೮||

ಸೊನ್ನಲಾಪುರದ ಭಕ್ತರು ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ
ಇನ್ನು ನಂದೀಶ ಜಗಕ್ಕೈದಿಹನು ಹರನಿದಿರ
ಸನ್ನುತದೊಳಿರ್ದ ಬಗೆನರಿಯೆನಲ್ಪಂದು ನೋಡುತ ಕಂಡು ಶಿವಗೆ ಪೇಳೆ
ತನ್ನದರ ಬಗೆದು ಕಾಣಿಸಿ ಶರಣಜನಕ್ಕೆಲ್ಲ .
ಹೃನ್ನಿವಾಸದಿ ತೋರ್ದನಾ ಬಸವನುರು ಮಹತ್ವ
ಎನ್ನಳವೆ ತನುವಿನೊಳು ನಿಂದು ಶಿವಮಹತ್ವಸಿಂಧೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ನುಡಿಸಿದಾ. ||೯||

ವೃತ್ತ ಕಟಿ ವರ್ತುಳಂ ಗೋಮುಖಂ ನಾಳ ಮೇಣ್
ಮತ್ತೊಪ್ಪ ಗೋಳಕಂ ಈ ಆರು ಲಿಂಗಸ್ಥಲ
ಗೊತ್ತು ಆಧಾರ ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ಮಣಿಪೂರಕಂ ಅನಹತ ವಿಶುದ್ಧಗ್ನಿಯಾ
ಚಿತ್ತಭರಿತಾರು ಅಂಗಸ್ಥಲಂ ಒಡಗೂಡಿ
ಸುತ್ತ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂ
ಗುತ್ತಮಸುಶರಣೈಕ್ಯಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಗೈದ ಚೆನ್ನಬಸವಂಗೆರಗುವೆ ||೧೦||

ಚೆನ್ನ ಚಾರಮ ನಂಬಿಯಣ್ಣ ಚೌಡೈಗಳಂ
ಸನ್ನುತದ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣ ಶಾಂತೈಗಳಂ
ಕಿನ್ನರಯ್ಯನು ತಂಗಟೂರ ಮಾರಣ್ಣ ಜೋದರ ಮಾಯಿತಂದೆ ಕೆಂಬಾ
ವಿನ್ನು ಭೋಗಯ್ಯ ಮೊರಟದ ಬಂಕ
ಶಿವಲೆಂಕ ಹೊನ್ನಿತಂದೆಯು ದಸರಿದೇವ
ಧವಳೇಶನಂ ಮನ್ನಣೆಯ ಸಕಳೇಶ ಮಾದರಸ ಬಾಚರಸರಂ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳ್ಳನಿದನು ||೧೧||

ಕಾಳಿದಾಸನು ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸ ಚಾಮರಸ
ಪಾಲಕುರಕೆಯ ಸೋಮರಾಧ್ಯ ಭೀಮರಸರಂ
ಲೋಲ ಮಲುಹಣ ಮಹಿಮ್ನ ಬಾಣ ಮಯೂರ ಹಾಲಾಯುಧ ಮಳೆಯರಾಜಾ
ಕಾಲಾರಿ ಹರಿಹರಂ ರಾಘವಂ ಬೊಮ್ಮಕವಿ
ಮೂಲರೆಲ್ಲರ ನುತಿಸಿ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗದಾ
ಲೀಲಮಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳುವರಗೀ ಕೃತಿಯು ಅತಿ ಮಮತೆ ಬಪ್ಪಂದದಿ ||೧೨||

ಧರಣಿಯೊಳು ಚರಿಪ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದ
ಚರರ ಚರಣವ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಮ್ಮಾಂಘ್ರಿಬಲವು ಮೇಣ್
ಗುರು ಕೆಂಚುಬಸವಾರ್ಯನಾನೀತನೆಂದು ಕರಕಿತ್ತ ವರಲಿಂಗ ಬಲದಿ
ಹರನಡಿಯ ನೆನೆವ ಸದ್ಭಕ್ತರಾ ಬಲದಿಂದ
ವರೆವೆನೀ ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿತಂದೆಯ ಕೃತಿಯು
ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂ ನೋಡಿ ತಪ್ಪಿರೆ ತಿದ್ದಿ ಓದುವಾ ಪ್ರಭುಡರಡಿಗಳಿಗೆ ಶರಣು ||೧೩||

ಆವ ಕುಲವಾದಡೆಯು ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನಂ
ಭಾವಿಸುವನೆ ಕುಲಜಯೆಂದು ಸರ್ವ ವೇದಗಳ
ಓವಿ ಕೇಳಲ್ಪರಿದು ಶಿವಗಧಿಕಭಕ್ತರೆಂಬುದಕೆ ಭಕ್ತಾಧಿಕ್ಯವು
ತಾವಿರಲು ತೀವ್ರದಿಂ ಹರ ಭಕ್ತರಂ ಪೊಗಳಿ
ಪಾವನಾಗುವೆನಲ್ಲೆ ಉದರಪೋಷಣಕೆ ನರ
ಜೀವಿಗಳ ಕತೆಯೆಂದು ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಮನುಜ ಹೊಂದುವನು ಯಮಲೋಕವಾ ||೧೪||

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕವಿತಮಿರಲು ಇಂದ್ಯಾಕೆಂಬ
ಸಂದೇಹಿಗಳೆ ಕೇಳಿ ಕ್ರಿಸಿ ಹೋದ ಭಾರಿಯೊಳು
ಚಂದದಿಂ ಮಾಡಿದವ ಮುಂದೆಸಗದಂ ಬಿಡನು ನೆರೆಮನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲು
ಕಂದರೆನಗ್ಯಾಕೆಂಬರುಂಟೆ ಲೋಕದ ನಡತೆ
ಹೊಂದಿರುವೆನೆಂದರಿದು ಈ ಶಿವಕಥಾಮೃತವ
ನಿಂದ್ಯ ಮಾಡದೆ ಮಗುವ ತೊದಲ್ಪಡಿಗೆ ಮಾತೆ ಪಿತ ನಗುವ ಪರಿಯೆಂದರಿವುದು ||೧೫||

ಧರಗೆ ಕಕ್ಕೋದ್ಗಿರಿಯು ಶಿವಗಂಗೆವೆಂಬೆರಡು
ಸ್ಥಿರನಾಮದಿಂದೊಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ
ವರಗವಿಯು ಗಂಗಾಧರೇಶನೆಂದೆಂಬ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲಮಠದಾ

ಚಿ/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ಯರೆಯ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯನವರ ಕರಸಂಜಾತ
ಮರಿಯನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ನೌಲಿಗಿ ನಾಗೇ
ಶ್ವರನ ವರದಿಂ ಪೇಳ್ವ ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿ ಕೃತಿಚಾರಿತ್ರವದನು ಕಂಡು ||೧೬||

ಗವಿಬಸವನೊಂದು ಗಂಗಾಧರೇಶಂಬೆರಡು
ಭುವಿನುತಂ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಮೂರು ನಾಗರನೌಲಿ
ಭವನ ನಾಗೇಶ ನಾಲ್ಕು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿಯೈದು ನಂಜಾರ್ಯನೆಂಬಾ
ಕವಿಯಾರು ಚಾರಿತ್ರ ಮುರಿದು ಷಟ್ಪದದಿಂದ
ನವೀನಮಾಗಿಯು ಪೇಳ್ವ ಶಿವಮಹತ್ವಸಿಂಧುವೆಂ
ಬವನಿಯೊಳಗೇ ಕೃತಿಯ ನಾಮಗರೆವುದು ಪ್ರಭುಧರಿನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿ ||೧೭||

ಆದಿ ಅಂತೆಯು ಕಂಟಕಂ ಪೂವ್ವಿನೊಳು ಗಂಧ
ಮೋದವಿಲ್ಲಂ ಭರಿತ ನೆರಳಿಲ್ಲ ಫಲಗಳ
ಸ್ವಾದಮಿಲ್ಲಂ ಕಕ್ಷವಾಸ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳ ತಾಣ ನೋಡಲು ಹಸು ತೃಷೆ
ಪೋದಪುದೆ ದಾನಿಗಳಿಗಡ್ಡಾಗಿ ನಿಂತವಂ
ಪಾದದೊಳ್ಳಡೆ ಇಂದ್ರನಾಯುಧಂತೆಸೆವುದು
ಮೇಧಿನಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಲಿಯು ವೃಥಾ ಶ್ರೀಗಂಧಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಸವಿಯೆ ಮೋಕ್ಷಾ ||೧೮||

ತರದ ಲೋಹಂಗಳೊಳು ಕನಕ ನದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ
ವರತರದ ಜಾಹ್ನವಿಯು ರತ್ನದೊಳು ಸ್ತ್ರೀಯಳಂ
ಇರುವ ನವಗ್ರಹದೊಳು ರವಿ ಹಲವು ದೈವಕ್ಕೆ ಶಿವ ಅಷ್ಟವರ್ಣಕೆ ಗುರು
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನರಸ್ತವನದೊಳೆ
ಮೆರೆವ ಮಹಿಮ್ಮನು ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗೆ ವಚನಾದಿಗಳು
ಧರೆಯಜನ ಜಾಣರೊಳು ಕವಿಯ ಘನತರಮಾಗಿ ಪೇಳುತಿಹುದಿದು ಸಿದ್ಧವು ||೧೯||

ಎಂದು ಮನಸಿಗೆ ತೂಕಮಾಡಿ ಸದ್ಭಕ್ತರಾ
ಗೊಂದಣೆಲ್ಲಂ ಕೂಡಿ ಎನ್ನ ಕರಸಿಯು ಕೇಳೆ
ತಂದೆ ಈ ಮಾತರಿದೆ ಮುನ್ನ ಶಂಕರದಾಸನೊರಕೃತಿಯ ಪೇಳೆಂದಡೆ
ಅಂದೊರದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಕವಿಯು ವಿರುಪಾಕ್ಷ
ಸೌಂದರದ ಪಂಡಿತಗೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ
ಸಂದ ಪೌರಾಣ ಪೇಳೆನೆ ಪೇಳ್ವನದರಂತೆ ನಿಮ್ಮನಿಸಿನಂತಾದುದಾ ||೨೦||

ಚರಿತ ಕೇಳಿರಿ ಮುನ್ನ ಹರಿಣವಾಕ್ಯವ ಲಾಲಿ
 ಸಿರದಿನಾ ಶಕ್ತಿರಾಯನು ಮೋಕ್ಷಪದವಡೆದ
 ಇರದೆ ಎರಳೆಯ ಮಾತ ಕೇಳ್ವ ಕಟುಕಂ ಮುಕ್ತಿಪದ ಕಂಡನಂತಲ್ಲದೆ
 ಧರೆಗೆ ಮಾಧವನೃಪನು ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳ
 ಕರದಿ ತರುಳಂ ತಪ್ಪಿ ಎಚೆಯಬ್ಯಾಡೆನೆ ಕೇಳಿ
 ಹರನಗರಿಯಂ ಕಂಡ ಈ ಕಾವ್ಯ ಮನಪೂರ ಕೇಳಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯದೆ ||೨೧||

ಅಳಿ ಅರಲ ಗಿಳಿ ಪಣ್ಣ ಶಶಿಕಿರಣ ಚಕೋರ
 ಎಳೆದಳಿರು ಪರಪುಟ್ಟ ನೆನೆವಂತೆ ಗುರುವರನ
 ಮೊಳೆವ ಪಾದಧ್ಯಾಸದಿಂ ಬೊಮ್ಮಿತಂದೆಕೃತಿ ಪೇಳ್ವ ದುರ್ಜನನಾವನಾ
 ತಿಳಿವುದೆಂತೆನೆ ವೃತ್ತಿಕನ ಪುಶ್ಚ ಮಕ್ಷು ಶಿರ
 ಬಲುಮೆ ವ್ಯಾಳನ ಪಲ್ಲು ದುರುಳನಂಗಮವೆಲ್ಲ
 ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವಿಷನಿರ್ದ ನರನಾಡಿದಡೆ ಕೊರತೆ ಬಪ್ಪದೆ ಕಾವ್ಯಕೆ ||೨೨||

ಗಿರಿಗೆ ಶುನಿಯೊಳಿದರೆ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಚೋರ
 ವಿರಹಿ ಚಂದ್ರಗೆ ಶಾಪವೀಯ್ತು ಪತ್ತಲದುಂಟೆ
 ಕರಿಯ ನಡಗಿಗೆ ಪಂದಿ ಪಳಿವಂತೆ ದುರ್ಜನಂ ನಾನ ಫಲವನ್ನು ಜರೆದು
 ಮೆರೆವ ಕೊತ್ತಳಿ ಬೇವ ಮೆದ್ದಂತೆ ಮಹತ್ವತಿಯ
 ನೆರೆ ಪಳಿವ ಖಿದ್ಯೋತನೊರಕಿರಣ ಕಾಣದಂ
 ತಿರಿದಿರ್ದ ಕೌಂತಿಕಂ ಕತ್ತಲೆನಲಾಗುವದೆ ಬೊಮ್ಮಿತಂದೆಯ ಕಾವ್ಯಕೆ ||೨೩||

ಅಂಜನದ ಬಲದಿ ನೆಲದೊಳಗಿರ್ದ ನಿಧಾನ
 ಪುಂಜ ಕಂಡಂತೆನ್ನ ಗುರುವಾಖ್ಯಪ್ರಭೆಗೆ ಹೃ
 ತ್ಯಂಜವಲರುತ ಬೊಮ್ಮಿದೇವನುರೆ ಮಹತ್ವದ ದ್ರವ್ಯ ವಶವಾಯಿತೆನೆಗೆ
 ಮಂಜುಳಮಹಾಜ್ಞಾನದಾರದಿಂ ದಿವ್ಯಮಣಿ
 ರಂಜಿಸುವವಂ ತೆಗೆದು ಮಾಲೆ ರಚಿಪಂತೆನಿದ
 ನಂಜುಗೊರಳನ ಭಕ್ತಕೊರಳ ಹಾರಮದಾಗಿ ಕೃತಿಯು ರಾಜಿಸುತಿರ್ದದು ||೨೪||

ಅರಸ ಮಂತ್ರಿಯು ದೇಶ ಪುರ ಶಾಂತಿ ರೌದ್ರ ಮೇಣ್
 ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಶರಧಿ ಗಿರಿ ವಿರಹಾಗ್ನಿ
 ಸುರಿತ ರುತು ವಿಗ್ಧಗ್ನವು ಗರ್ಭ ಸೃಷ್ಟಿ ಜಲಕೇಳಿ ಪದಿನೆಂಟು ವರ್ಣ

೭/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ಮಿರಲೀರ ಶೃಂಗಾರ ಕರುಣ ಅದ್ಭುತ ಹಾಸ್ಯ
ಕರ ಭಯಂ ಭೀಭತ್ಸ ರೌದ್ರ ಶಾಂತಿಗಳೆಂಬ
ವರನವರಸಂಗೂಡಿ ಕಾವ್ಯಮೆನಿಸುವದಿಷ್ಟು ಇದರೊಳುಂಟೆಂದರಿವುದು ||೨೫||

ಅಷ್ಟ ಮದ ಸಪ್ತ ವ್ಯಸನಂ ಆರು ಭ್ರಮೆಗಳ
ದೃಷ್ಟ ಪಂಚಮ ಪಾಶ ಪಂಚೇಂದ್ರಿ ಮಲತ್ರಯದ
ಕಷ್ಟದೊಳು ಹಸು ತೃಷೆಯು ನಿದ್ರೆ ಇದರೊಳಗೆರಕವಾದ ಮನ ಕಾವ್ಯದೊಳಗೆ
ನಟ್ಟಿರಲು ಬುಧಜನಾಳಿಯು ಕವಿಪರಂಗೂಡಿ
ಸೃಷ್ಟದಿಂ ತಿದ್ದಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪಂತೆ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ
ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ್ವರನೊಲಿಯನೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿಶು ಬೀಳೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಂತಿರುವುದು ||೨೬||

ಕೂಪ ಕೆರೆ ವಾಟಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ದ್ರವ್ಯಾಲಯಂ
ಆ ಪರಮ ಕವಿತ ತನುಜಾತ ಸಪ್ತ ಸುಸಂತಾ
ನೇ ಪೇಳ್ವೆ ಸೇರು ಘೃತ ತುಂಬೆಳೆಯೆ ಧನವಿತ್ತವಂಗಳ್ಲದಾ ಸೇರನು
ಮಾಪಳಿಯಲಿಕೆ ಬೇಕುಯೆಂದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ತ
ಮ್ಯಾಪಾರ ಬರಲದನು ಕಡೆಗೆ ತೆಗುವಂತೆನ್ನ
ಭೂಪಾರದೊಳಗಿದ್ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಾಕ್ಯದೊಳಗಿದ್ ಪುಣ್ಯ ಸಾಕು ||೨೭||

ಕಾರಿದುರಿಯಂ ಚಂದ್ರನೊಳು ಕಳಂಕತೆ ಚಕ್ರಿ
ಭೂರಿ ವಿಷ ನುಂಗಿ ಧರಭೂಷಣದಿ ರಾಜಿಸುವ
ಮಾರಮರ್ಧನನಂತೆ ಜ್ಞಾನಿ ಎನ್ನವಗುಣವ ನೋಡದಂ ಪೊರೆವರಲ್ತೆ
ವಾರಿ ಕ್ಷೀರಂಗಲಸಿ ಹಂಸಸ್ವತ್ತಿರಲಿಡಲು
ಬೇರೆ ಮಾಡುವದಿರಲಿ ಬಕ ಕೊಳುವದೆಲ್ಲಮಂ
ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಈ ಕೃತಿಯು ವರದವನಾರುಯೆನಲಾದಿಯಂ ಪೇಳ್ವೆನು ||೨೮||

ಕುಂಭಿನಿಯುಮಿಲ್ಲ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರುಗಳಿಲ್ಲ
ಅಂಬರೇನೇನಿಲ್ಲದಂದು ಓಂಕಾರ ಸ್ವ
ಯಂಭೂ ನಿರ್ಪೇಕ್ಷ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರಘಂ ನಿತ್ಯ ಆದಿಪರಶಿವನ ಧ್ಯಾನಾ
ಯೆಂಬುದಾಕ್ಷಣ ಪುಟ್ಟಲಹುದುಂಬರಾಣಿಮರ
ತಂಬಿಸದೆ ಜನಿಸಿದೋಲ್ವರ್ವಜಗಭರಿತದಿಂ
ಕುಂಭಿನಿಯೊಳಾ ಸದಾಶಿವನಾದನಾತನಾನನದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಾದಂ ||೨೯||

ಆತನಾನದಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ಸಂಜನಿಸೆ ಮ
 ತ್ತಾತನುರೆ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಹರಿಯು ಜಂಘೆಯೊಳಜನು
 ಖ್ಯಾತಿವಡೆದಿಹ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಂ ಪುಟ್ಟಲಾ ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಯಾ
 ರೀತಿ ಚಿತ್ತವೆ ಶಕ್ತಿ ಮಹದೇವಿ ಸತಿಯಾಗಿ
 ಭೂತೇಶಗಿರಲಾಕೆ ಚಿತ್ಕಳೆಯೆ ಶಿವೆಯಾಗಿ
 ಓತಿರಲು ಪಾರ್ವತಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾರದೆ ಶಚಿಯು ಜಗತಿಗುತ್ಪತ್ತನ್ನಾದುದು ||೩೦||

ಆ ಸದಾಶಿವನ ಜ್ಞಾನವೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ
 ಆ ಸದಾಶಿವನ ವೈರಾಗ್ಯ ಭೃಂಗೀಶ್ವರಂ
 ಆ ಸದಾಶಿವನ ಪ್ರತಾಪ ವೀರಸುಭದ್ರ ಆ ಮೂರ್ತಿ ಸದ್ಧರ್ಮವೆ
 ಭಾಸುರೋನ್ನತ ವೃಷಭಕೀರ್ತಿ ಸ್ಕಂಧನು ಇವರೆ
 ಈ ಸುಗೋತ್ರಾಧಿಕರು ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ವಾಮ
 ವಾಸುದೇವಾಘೋರ ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನ್ಯ ಪಂಚಮುಖದೊಳಗುದ್ಭವಂ ||೩೧||

ಅವರು ದಾರುಕ ಶಂಖುರ್ಣ ರೇಣುಕ ಧೇನು
 ನವಿನರ್ಕಣನು ವಿಶ್ವಕರ್ಣ ಪಂಚೈವರಂ
 ತವಿಸದೆಯು ಪುಟ್ಟಿ ಆ ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಗಿ ತಾವು ಬಿಡದೆ
 ಸುವಿವೇಕದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವಾದಿದೇವತೆಗೆ
 ಅವಿರಳಾತ್ಮಕಲಿಂಗವಿತ್ತು ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಇವರೆ ಅಧಿಕಾರಾಗಿ ಬೋಧವಿತ್ತರು ತ್ರೈತಯುಗದೊಳಂ ಮರಳಿ ಇವರೆ ||೩೨||

ಇರದೆ ಏಕಾಕ್ಷರಂ ದ್ವೀಯಕ್ಷರಂ ತೃತೀಯ
 ನೆರೆಯಕ್ಷರಂ ಚತುರಕ್ಷರಂ ಪಂಚಕ್ಷ
 ರುರು ನಾಮದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಕೌಂಶಿಕಂ ಕೌಂಡಾಲ್ಯ ವಾಲ್ಮೀಕೋಶಿಷ್ವಾದಿಯಾ
 ವರ ಮುನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ ಬಿಡದೆ
 ಕೊರಳೊಳವಡಿಸಿದರು ದ್ವಾಪಾರಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಮೆರವೇಕೋವಕ್ತೃ ದ್ವಿವಕ್ತೃ ತ್ರಿವಕ್ತೃ ಚತುರ್ವಕ್ತೃ ಪಂಚೋಕ್ತರೆಂಬಾ ||೩೩||

ವರಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳು ಜನಿಸಿ ಪೋಡಶ ಮಹಾ
 ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಪುರುಕುಶ್ಚನಳನಂಸ ಪುರೋರುಹಂ
 ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ಗಾಂಧರ್ವ ಗುರುಡಚಯಕೆ

ಲಅ/ಗಾಜೀಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ಭರದಿ ಮೂರೇಳು ಪೂಜಿಸಿ ಲಿಂಗ ಧರಿಸಿಯಾ
ಚರಪಾದತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದನೀವುತ ದೋಷ
ಪರಿಪಾಕಗೈದು ಪಂಚಕೃರಂ ಬೋಧಿಸಿದ ತೆರನಂತೆ ಅವರಂಶರು ||೩೪||

ಕಲಿಯುಗದಿ ಮರುಳರಾಧ್ಯರು ಏಕೋರಾಮಿಯಂ
ಬಲುಮೆತಂದೆಯು ರೇವಣಾರ್ಯ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ
ಪೊಳೆವಿಶ್ವಚಾರ್ಯರಂ ಸಂಜನಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರ ಕುಲಕೆ
ಪೊಳೆವಷ್ಟದಶಜಾತಿ ನೂರೊಂದು ಮತಗಳಿಗೆ
ಕುಲ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವನಿತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತಿ
ನೆಲೆಯನೆಲ್ಲವ ಪೇಳಿ ಮುಕ್ತಿಪದ ತೋರಿಸಿದರವರ ನಡುವಳಿ ಪೇಳ್ವೆನು ||೩೫||

ಮರುಳುಸಿದ್ಧೇಶನೊರಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂ
ದಿರದಾದ ಮಳೆಬಗೆಯು ಅದರ ಉಪಸೂತ್ರಂಗ
ಳೊರವೆ ಚಿನ್ನದಕಂತೆ ಬಗೆಯು ಕಬ್ಬಣಕಂತೆ ಬಗೆಯು ಶೃಂಗೆಯು ಬಗೆಗಳು
ವರಮಸಣಿಬಗೆಯು ಕಠಾರಿಬಗೆ ಭೈತ್ತಿಬಗೆ
ಪರಶುಬಗೆ ಚಮರಿಬಗೆ ಕವಾಟಬಗೆಯು ಉ
ದರಕಂತೆಬಗೆಯು ಶೃಂಗೆಯುಬಗೆಯು ಜ್ವಲತ್ಕಂಠಬಗೆಯು ದ್ವಾದಶವಿದರೊಳು ||೩೬||

ಪರಮನೇಕೋರಾಮಿರಾಧ್ಯರಾ ಲೀಲದಿಂ
ಮೆರೆವದುದ್ದಾನ ಬಗೆ ಅದರ ಉಪಸೂತ್ರಂಗ
ಳೊರವೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯ ಬಗೆಯು ರಜ್ಜುಕಂಠೆಯಬಗೆಯು ಶಾಟಿಭಸ್ಮಿಯ ಬಗೆಗಳು
ವರಹಂಚುಕಂಠೆಬಗೆ ವಸನಕಂಠೆಯು ಬಗೆಯು
ಮಿರೆ ಚಂದ್ರಗುಂಡಬಗೆ ರೌಪ್ಯಬಗೆ ತೌಟಿಬಗೆ
ಕರವಾಳಬಗೆಯು ಮುಂಡಿಗಿಬಗೆಯು ಅಳಕಬಗೆ ದ್ವಾದಶಂ ಇದರೊಳಿಹವು. ||೩೭||

ರೇವಣಾಚಾರ್ಯರಾತನ ಲೀಲವಿನೋದ
ಭಾವ ಪೊಡಿವಿಡೆಬಗೆಯು ಅದರ ಉಪಸೂತ್ರಂಗ
ಳಾವೆನಲು ಪೌರಾಣಬಗೆಯು ಪಶ್ಚದಕಂಠೆಬಗೆಯು ಷಡಾಂಗಬಗೆಯು
ಭಾವಿಸಲ್ಪರಿಗಿ ಬಗೆ ಮಹಿಷಬಗೆ ದಿಗಂಬ
ರಾವಬಗೆ ವೇಣಿಬಗೆ ಭಿತ್ತಿಬಗೆ ಮರುಟಬಗೆ
ಆ ವಿಮಲನಾಟಿಬಗೆ ಶೌರಿಬಗೆ ಸುತ್ತೂರುಬಗೆಯು ದ್ವಾದಶವಿದರೊಳು ||೩೮||

ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಾ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂ
ಮಂಡಲದಿ ಮುತ್ತಿನ ಸುಕಂಠೆಬಗೆ ಉಪಸೂತ್ರ
ಕಂಡಗೋಣಿಯು ಕಂಠೆಬಗೆ ದಂತಿಬಗೆ ಜಠರಬಗೆ ತ್ರಿಗುಣಿಬಗೆ ಲೋಚನಾ
ಚಂಡಬಗೆ ಹುಲಿಕಂಠೆಬಗೆಯು ಲಲಾಟಬಗೆ
ಪಂಡಿತನುತಿಹ ಕೇಶಿಕಂಠೆಬಗೆ ಭಗಿನಬಗೆ
ತಂಡಬೋದಡಿಯಬಗೆಯು ಜಾಳಕಂಠೆಯ ಬಗೆಯು ನಟಣೆಬಗೆ ದ್ವಾದಶವನು ||೩೯||

ಇರದೀಶ್ವರಾಧ್ಯರಾ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂ
ನೆರೆ ಪಂಚವಣ್ಣಿಗೆಯಬಗೆಯು ಅದರೊಳಗೆ ಗೋ
ಚರಬಗೆಯು ಕಂಬಾಳಬಗೆಯು ಮುತ್ತಿನಪೆಂಡೆಬಗೆಯು ದಶಮುಖದಬಗೆಯು
ವರಸಜ್ಜುಕಂಠೆಬಗೆ ವೀಟಿಬಗೆ ಪಂಚಮೋಗ
ಮೆರೆವಬಗೆ ಗಗನಬಗೆ ಮುಸುಡಿಬಗೆ ಪಶುಪಬಗೆ
ತರಮುಂಗುಡದಬಗೆಯು ಸಿದ್ಧಲದಬಗೆಯುಮೀ ದ್ವಾದಶಂವಿದರೊಳಿಹವು ||೪೦||

ಹರನ ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖದೊಳುದ್ಭವ ನಂದಿ
ವರ ಶಿಷ್ಯ ದಾರುಕನು ಕಲಿಯುಗದಿ ಮರುಳೆಸಿ
ಧಿರದಾಗಿ ಮಳೆಬಗೆಯು ಸತ್ಯವಾಚಾರ ಕಲಶಂ ಕಮಂಡಲ ತಾಂಬ್ರವು
ಇರದೆ ನಕಾರಾದಿ ಬೀಜಮಂತ್ರಂ ಕೆಂಪು
ತರವರ್ಣ ಕಂಠೆ ಮುತ್ತಲದಂಡ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲ
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಪೃಥ್ವಿತತ್ವ ಸ್ಥಾವರದಯ್ಯ ನಂದಿಗೋತ್ರಂ ಪೇಳ್ವದು ||೪೧||

ವಾಮದೇವಸುಮುಖದೊಳುದ್ಭವಂ ಭೃಂಗೀಶ
ನಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಶಿಷ್ಯ ಶಂಖುರ್ಕಣನು ಕಲಿಗೆ
ನೇಮನೇಕೋರಾಮಿತಂದೆ ಉದ್ಧಾನಬಗೆ ಆ ಮಕಾರಂ ಮಂತ್ರವು
ತಾಮಿರುಗೆ ಕಂಚಿನ ಸುಕಲಶಕಮಂಡಲಂ
ಭೂಮಿಯಿರಿಯಲು ಬಿದಿರ ದಂಡ ಹಸುರಿನ ಕಂಠೆ
ಕಾಮರಹಿತಂ ಅಪ್ಪುತತ್ವ ಮಾಹೇಶಸ್ಥಲ ಭೃತ್ಯಚಾರಿಯು ಭಂಡರೀ ||೪೨||

ನವೀನ ಘೋರಾನನದಿ ವೀರಭದ್ರನು ಪುಟ್ಟಿ
ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಆತನೊರಶಿಷ್ಯ ರೇಣುಕ ಧರೆಗೆ
ತವೆ ರೇವಣಾಚಾರ್ಯ ಪೊಡವಿಡಿಯಬಗೆ ಸಿಕಾರಂ ಮಂತ್ರ ತೇಜ ತತ್ವಾ

೧೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ತವೆ ಪ್ರಸಾದಿಯಸ್ಥಲಂ ಕಲಶ ಕಮಂಡಲಂ
ಬವು ರಜತ ಅರಳಿಪಂಟಿಯದಂಡ ರಾಜಿಸುವ
ಧವಲವರ್ಣದ ಕಂಠೆ ಆ ಗಣಾಚಾರ ವೀರ ಸುಭದ್ರಗೋತ್ರದವರು ||೪೩||

ಎಸೆವ ತತ್ಪರುಷಮುಖದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಾದ
ವ್ಯಷಭನೊರಶಿಷ್ಯ ಧೇನುಕನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ
ಸಸಿನ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಮುತ್ತಿನಸುಕಂಠೆಬಗೆ ವಾಯುತತ್ವಂ ವಕಾರಂ
ಮಿಸುಪ ಬೀಜಕೃರಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಸ್ಥಲಂ
ರಸಿಗಕಲಶಂ ಕಮಂಡಲ ಕಬ್ಬಿಣಂ ದಂಡ
ಪೊಸವಾಲನೀಲವರ್ಣದ ಕಂಠೆ ಸದಾಚಾರ ಮಠದಯ್ಯ ಇಂತಿರ್ಕ್ಕುಮೆ ||೪೪||

ಮೆರೆವ ಈಶಾನ್ಯಮುಖದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವ ಸ್ತಂಭ
ಗಿರದೆ ಶಿಷ್ಯನು ಧೇನುಕರ್ಣನಾತನ ಶಿಷ್ಯ
ಧರೆಯೊಳಿಶ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪಂಚವಣ್ಣಿಗೆ ಬಗೆಯು ಯಕಾರ ಬೀಜಮಂತ್ರಂ
ಶರಣಸ್ಥಲವಾಕಾಶತತ್ವ ಧನುಕಾಷ್ಟದ
ನೆರೆ ದಂಡ ಕಲಶ ಕಮಂಡಲಂ ಕನಕದಿಂ
ಹರ ಚಾರು ಬಹುವರ್ಣ ಕಂಠೆ ಗುರುಕಲಶಮಂ ರಾಜಿಸುವ ಪರಿಯಿದೆಂದಾ ||೪೫||

ಈ ಪಂಚ ಉಪಸೂತ್ರ ಒಂದಾಗದಗಲಿದಡೆ
ಏ ಪೇಳ್ವೆಮವರಲ್ಲಿ ನಂಟು ತಾನವ ಮಾಡೆ
ಕಾಪಾಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದಪ ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡಿದಡೆ ಯಮಲೋಕ ಹಿಂಗದೆಂದು
ಆ ಪರಮಶಿವಮೂರ್ತಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಳುಸುರಿದಂ
ದೀಪಿಸುವ ಪಾಶುಪತ್ಯಾಗಮದಿ ಏಕದಶ
ವಾ ಪುಣ್ಯವಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲೀರಶೈವ ಪ್ರಾಕಾಶಿಕೆಂಬೈದನೂರು ||೪೬||

ವರಗ್ರಂಥದೊಳು ಪಂಚ ಆಚಾರ್ಯರಿಸ್ತಾರ
ಪರಿಪರಿಯ ಪೇಳಿದದ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೊರವೆ
ನೆರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ಶಕ್ತಿಗಾಣಾಪತ್ಯ ಸ್ಥಟಿಕ ಮೌಕ್ತಿಕ ಮೃತ್ತಿಕಾ
ಸ್ಥಿರಮಾನಸಂ ಲಿಂಗಸಪ್ತಶೈವಲ್ಲದಲೆ
ಮಿರುಪ ಸಾಮಾನ್ವೀರಶೈವ ವೀರಸುಶೈವ
ನಿರುತ ವಿಶೇಷ ವೀರಸುಶೈವ ನಿರಭಾರ ವಿಶೈವವೀ ನಾಲ್ಕನು ||೪೭||

ಆವೆನಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವವೆಂದಡಾ
ಭಾವಿಸಲು ಲಿಂಗಾಂಗ ಭಕ್ತರಂ ವಿಶ್ವವ
ಓವಿ ಪನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರದವರು ವಿಶೇಷ ವಿಶ್ವವರಾರು ಸಹಸ್ರಂ
ಕೇವಲಾ ತ್ರಿಸಹಸ್ರ ನಿರಾಭಾರ ವಿಶ್ವವ
ಕೋವಿದರು ತಿಳಿರೆಂದು ಪೇಳಿದನು ದೀಕ್ಷಕಧಿ
ಕಾ ವೀರಶೈವರಂ ದೇವತ್ವಕಂ ಆರುಸಹಸ್ರದವರೆ ಕರ್ತರು

॥೪೮॥

ಮೂರುಸಾವಿರದವರು ದೀಕ್ಷದೇವತ್ವಕಂ
ಬಾರದೆಂದಿರದವರ ಕರೆಸಿ ಗರ್ದುಗೆಯಿಕ್ಕಿ
ಸಾರ ಮನ್ನಣೆಯೊಳಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಹುಮಾನವಿತ್ತು ಕಳುಹುವದಾ ಕ್ಷಣಾ
ಆರೀತನೆಂದು ಬಿಟ್ಟಾಡೆ ಬದಲುತ್ತರಕೆ
ಸೇರಿದವನೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಳು ಹರ ಪೇಳ್ವ
ಸಾರಗ್ರಂಥಂಗಳಗಣಿತಮುಂಟು ಅಲ್ಪರೊಳು ಪೇಳ್ವನಿದ ಸುಜನರರಿಯೆ

॥೪೯॥

ಕೃತಯುಗದ ಆದಿಯೊಳು ದೇವಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರಗೆ
ನುತಿಸಿ ಬಲುಬಗೆಯಿಂದ ದೇವ ಪದಿನೇಳುಯುಗ
ದತಿಶಯಂ ಪೇಳಿದಿರಿ ಮುಂದಾಗೋ ವಿಸ್ತಾರನೊರಿಯೆನಲ್ಪಿತೆಂದನು
ಮತಿವಂತೆ ಕೇಳು ಎನ್ನಯ ಕಳೆಯೆ ಧರೆಯಲ್ಲಿ
ನುತಪಾತ್ರರಾಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಮಿತಿಮೀರದನ್ನೊಳಂ ಕೊಡುವರು ತಿಳಿಯೆಂದು ಪೇಳ್ವನಗಜೆಗೆ ಶಂಕರಂ

॥೫೦॥

ಆದಿ ಪೊಡೆವಿಡಿ ಎನ್ನ ಗುರುಬಗೆಯನದ ಬಿಟ್ಟು
ಮೇದಿನಿಯೊಳೆಲ್ಲ ಜನ ರಾಮಗಿರಿಬಗೆಯೆಂದು
ಗಾದಿವಾಕ್ಯಂಮದಂಮಲ್ಲಮದ್ದೆಂದರಿದು ಪಾಶುಪತ್ಯಾಗಮದೊಳು
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಿ ಪೇಳಿದನು ತಿಳಿದಷ್ಟು
ವೇದಗೋಟಕನ ಸದ್ಭಕ್ತರಾಲಿಸುತ ವಿ
ನೋದದಿಂ ರಾಮಗಿರಿಬಗೆಯು ಸರೆಯೆಂದರಿದ ಕಾರಣಕೆ ಪೂರ್ವ ಪೇಳ್ವೆ

॥೫೧॥

ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಿತೋಷ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರಶಿವನ
ವರ ಕಳೆಯೆ ರೇವಣಾರ್ಯಂ ಮರ್ತ್ಯಕೈತಂದು
ಧರಗೆ ಜಟ್ಟೂರಲ್ಲಿ ಪಾಟಲೆಯ ಕಳೆಯುತಿಹ ಆಚಗೊಂಡನ ಗೃಹದೊಳು

೧೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ಮರುಳ ಪಾಮರನಾಗಿ ಕೃಷಿಯ ವ್ಯವಹಾರದಿಂ
ಭರದಿಯಾತನ ಧನಿಕನಂ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಯಾಣ
ಮೆರೆವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿಶೆಟ್ಟಿ ಕರ್ಮಮಂ ಪರಿದು ಮಹತ್ವತಿಯ ಮೆರೆದು ||೨೨||

ಶಿವತತ್ವಗಸ್ತ್ಯಂಗೆ ತಿಳುಪಿ ಮತ್ಸುಣಗಳಂ
ತವೆ ಸುರಿಗಿದ್ದಂದ ರಚಿಸಲ್ಕೊಂದುನದಿ ಪೊಗಲಾ
ಭವರೂಪ ಕಂಡೊಂದು ಪಿಡಿದು ವಿಕ್ರಮಗಿತ್ತು ಬಿಜ್ಜಳನ ಗೃಹದುರಿಯನು
ನಿವಹ ನಂದಿಸಿ ಶರಣೆ ಮಹದೇವಿ ಗೃಹಕೆ ತೋ
ಯವ ಪೊತ್ತು ರ್ಯಾವಂಮಗೊಲಿದು ದ್ವಾದಶಸಹಸ್ರ
ನವಕನ್ಯೆಯಂ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ಸುರಗಿಯ ತೋರೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಮಚ್ಚಿ ಮಗಳಾ ||೨೩||

ನಿರದೀಯೈ ವಾರಣಾಸಿಯೊಳಿದರ್ ತಪಸಿಗಳ
ನೆರೆ ಪಾವನಂ ಮಾಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನಾತ್ಮಜೆಯ
ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದ ಕನ್ಯೆಯರ ತ್ರೀಶತಂ ವಿವಹಮಾಗಿ
ಮಿರೆ ಚೋಳನಾತ್ಮಜೆಯ ಗರ್ಭದರ್ಭಕನನ್ನು
ಭರದಿ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ತಾರಾದ್ರಿಯೊಳು ತಪಸ
ಸ್ಥಿರನೆನಿಸಿ ಕಲ್ಲಯ್ಯನುದ್ಧರಂಗೈದು ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹ ಶಿವನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿ ||೨೪||

ಅಲ್ಲಿರದೆ ಸಾಗಿ ಪಥದೊಳು ಕಮ್ಮರಂ ಕುಲುಮೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳರೆ ಯತಿಪ ಕಂಡು ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡೆ
ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ ಕಾದ ಕರ್ಬೊನ್ನ ನೀಡಲತಿ ಕೈಯಾಂತು ಕೈಕೊಂಡನು
ಬಲ್ಲಿದೆಯು ಚಾಮವೈಗೊಲಿದು ತತ್ವದ ಭೇದ
ವೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳುಹಿ ವಲನಾಡ ಚೋಳನೊಳಿದುರ್
ತಲ್ಲಣಂಗೊಳು ವಿಷ್ಣುಪ್ರಥಮೆ ಇಂದ್ರಿಯೊಳದಂ ವರದ ರಾಜೆನಿಸಿ ಮೆರೆದಂ ||೨೫||

ಆ ರಾಯನಿತ್ತ ಅಂದಣದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ
ಪಾರಮಂ ನೋಡುತ್ತ ಬರುತಿರಲು ಕಿರಿವಳ್ಳಿ
ಘೋರಕಾಂತಾರದೊಳಗಿಳಿದು ನಮಿಸುತಮಿದಂ ಸುವರ್ಣವಳ್ಳಿ ಪೋಗಿ
ಚಾರು ಕೈಲಾಸಮನಿಪದು ಪುರಕೆ ಶಿವಸಿದ್ಧ
ರಾರಾಧ್ಯ ರಾಮಯ್ಯ ಕರ್ತನಾಗುವನೆಂದು
ಭೂರಿಜನರೊಳು ಪೇಳಿ ಅಲ್ಲಿರದೆ ಗೋರಕ್ಷಗಂ ಲಿಂಗವಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ ||೨೬||

ಬಿನದಿ ಮೂರರೆಕೋಟಿಲಿಂಗ ರಚಿಸುತ್ತಿಭೀ
 ಷಣಗಿತ್ತು ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಯೊಳ್ಳೈಕ್ಕವಾದನಾ
 ತನ ಬಗೆಯೊಳುದ್ಧವಂ ಪನ್ನೆರಡು ಮೊದಲೊಂದುಗೂಡಿ ಪದಿಮೂರಾದದು
 ಘನದೇಶಿಕಂ ಅದರೊಳೋರ್ವ ಪರ್ವತನಾರ
 ದನು ತಪಸ ಮಾಳ್ ಗಿರಿ ರಾಮಲಿಂಗಿರಲದಕೆ
 ಅನುವಿನಿಂ ಕ್ರಿಯ್ಯಮಂ ಕೊಡುತಿರ್ದನಾ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪೆಸರಿಲಿ ||೫೭||

ಕರಸಿ ಕೊಂಡೈಯನ ಕೊಂಡಯ್ಯನಲ್ಲಿರದೆ ವ್ಯಾಧವಗಿರಿಗೆ
 ಬರಲು ಭಕ್ತಾಳಿ ಭಂಡಾರಗಲ್ಲೇಶ್ವರನ
 ವರನಿಳಿಯ ಬದಿಯ ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸಯ್ಯಗೆ ನಮಿಸಲಾತೇಳುನೂರು ಗ್ರಾಮ
 ನೆರೆ ಭಾಂಡರಿಗಳೆಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಮ್ಮಾಗಿರಲು
 ಕರೆದರಾತನ ಜನರು ರಾಮಗಿರಿಯಯ್ಯನೆನೆ
 ಚೆರಿಸ್ಯಾಡುತಲ್ಲಿರದೆ ಬರೆ ಕಲ್ಯಾಣವನಗಲಿ ಬಸವಕಪ್ಪಡಿಗೆ ಪೋಪಾ ||೫೮||

ಕಾಲದಲಿ ನಿಂದ ತಾವಿಲಿ ಬಸವ ನೆಲೆಸಿರುವ
 ಆಲೂರಿಗೈತಂದು ಕ್ರಿಯ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾಗೆ
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲ ದೀಕ್ಷೆಯಗೊಂಡು ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಿರ್ದರು
 ಆ ಲೋಲಮೂರ್ತಿಚರಣದಿ ಕೆಂಚಬಸವೆಂಬ
 ಶೀಲಮಹತ್ವಂ ಪುಟ್ಟಿ ಆತನುರೆ ಕರಜಾತ
 ಮೇಲಾದ ರಾಮಗಿರಿಯಯ್ಯನಾತನ ಪಾದದಲ್ಲಿಹ ಬಸವಪ್ರಭು ||೫೯||

ಚರವರನ ಕರಜಾತ ಪಿರಿ ರಾಮಗಿರಿದೇವ
 ರೊರ ಶಿಷ್ಯನಾ ಚಿಕ್ಕಸುರಾಮಗಿರಿದೇವ
 ಕರಜಾತ ಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯನೊರ ಶಿಷ್ಯ ಚಿತ್ತಪುರ ಪರಗಣೆಯಕೆ
 ವರನಾಭಿಯೆಂತೊಪ್ಪು ರಾಮತೀರ್ಥದ ಗ್ರಾಮ
 ಪರಿರಾಜಿಸಲ್ದದಕೆ ಪ್ರಭುಗಳೆನಿಪರ ಗುರುವು
 ಪಲರಗುತ್ತಿಪ್ರಾಟಿಮಠ ಗುರುಪದಯ್ಯನ ಕಂದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನಿದನು ||೬೦||

೧೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂದು

ವಿರಚಿಸುವೆ ಕವಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಲ್ಲೆಂಬ ನೀತಿಯಂ
ಕರಿಯ ಕಾಣಿಸಿತೆನಗೆ ಪಡಿನಳಕೆ ಭಾಜನಂ
ವರತತ್ರ ಗೋವಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ ನಿಳಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದವರ್ತವಳಿದಾ
ನರರ ಕೊಂಡಾಡೆ ನರಕನೈಶ್ವ ಶಿವನೊಲುಮೆ
ಯರನು ಪೊಗಳಲು ಪುಣ್ಯವೆಂದಾಗಮಂ ತಿಳಿದು
ಚರಿತಕ್ಕೆ ವರ್ಣಿ ಮೊದಲಾವುದೆಂದೆನೆ ಆಬ್ಧಿಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವರಳವೆ ||೬೧||

ಉದಯದೊಳು ಲೋಕೇಶನಂತೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳು
ಮದನಹರನಂತೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳು ನೋಡೆ
ಪದುಮನಾಭನ ತೆರದಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆಧಾರಮಾಗಿ ಲಯವ ನೀಗಿ
ಮೊದಲೆ ಹರಿ ಎನಗಳಿಯ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಮೊಮ್ಮಗಂ
ಸದುವಿನಯ ಸೌಭಾಗ್ಯನುಳ್ಳ ಸಿರಿ ಮಗಳೆಂಬ
ಅದೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಾಬ್ಧಿ ಎನಗಾರು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭೋರ್ಗರೆವುತಿಹುದು ||೬೨||

ಇಂದ್ರನಾ ಬಾಧೆಗಾರದಲೋಡಿ ಮೈನಾಕ
ಬಂದವನ ಉದರ ಬಗಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆನು ಹರಿಯ
ಕಂದನೆನ್ನಯ ಪೌತ್ರ ಸತಿಯಳಂ ಸಿಂಬಿ ಮಾಡಿರಲವನ ನೆರೆ ಕೊಂದನು
ಸುಂದರದ ಸಾಗರಂ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗರಂ
ಬೆಂದಗ್ನಿಗೋಗರಂ ಜಲಚರಕ್ಕಾದರಂ
ಅಂದು ನಾಗರ ತಳ್ಳ ಇಂದು ಜನನದ ಭೂಮಿಯಂತೆ ರಾಜಿಸುತಿದುರು ||೬೩||

ಪಿರಿಮುನಿಯ ಒಕ್ಕುಡುತೆಯೊಳಗಾದೆ ರಾಮನಾ
ಕರಶರಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ ರಾಘವನು ಸೇತುವೆಯ
ನೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ನೆಲೆ ತಿಳಿದು ಕಪಿಗಳಿಂದನ್ನುವಂ ತುಳಿದು ಲಂಕಾದ್ರಿಪುರವಾ
ಸೆರೆಸೂರೆಗೈದ ಸುರಪಂ ಮಥನ ಮಾಡಿಸಿದ
ಧರೆಯಜನಗುಡಿದುಗುಳುತಿಹರಿದೆ ವಡಭಾಗ್ನಿ
ಮರಳದೆನ್ನಂಜಿಟ್ಟು ವರಿಯಲಾರಿಗೆ ದುಃಖ ಭೋರೆಂದು ಕೂಗುತಿಹುದು ||೬೪||

ಪುರಹರಗೆ ಚಂದ್ರನಂ ಮುರವೈರಿಗಿಂದಿರೆಯ
ಸುರಪತಿಗೆ ಶ್ವೇತಗಜ ನಿರ್ಜರಾದಿಗೆ ಸುಧೆಯು
ನರಪಮುಖ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ನವರತ್ನ ಯಾಚಕಗೆ ತಿರಿಯಲೋಸುಗ ಕಂಭುವಂ

ನಿರದಿತ್ತೆ ತ್ರೈಶತದಲರುವತ್ತು ನದಿಗಳಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಜಲಚರಾದಿಗಳೆನ್ನ ಉದರಮಂ
ಪೊರಡದೆಯು ಬದಕುತಿಹವೆಂಬ ಸಂತಸ ತೆರೆಗಳಿಂದಾಬ್ಬಿ ಕಂಗೆಸೆದುದು ||೬೫||

ಇಂತು ರಾಜಿಪ ಶರಧಿಮಧ್ಯದೊಳು ತಾರಾದ್ರಿ
ಗೊಂತೆಂಬೆ ವರ್ಣಿಗಸದಳಮಾಗಿ ಚಂದ್ರ ಅ
ನಂತಮಣಿಗಳ ಪ್ರಭೆಯು ಸೂರ್ಜಿಜ ಬಿತ್ತಿ ಸುಧೆ ಪೊಯ್ಯಲೈ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದಾ
ಅಂತ್ಯ ಆದಿಗೆ ನಿಲ್ಲದಿಹ ಬೆಳೆಯು ಪುಣ್ಯನಿಧಿ
ಕುಂತಾಲವಾಲ ಧರ್ಮವನಾಂತ ಬಸವೇಶ
ನಿಂತು ಬೆನ್ನಿನೋಳಿಶನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಹ ತೆರದಿ ರಾಜಿಸುವದೇನೆಂಬೆನು ||೬೬||

ಆ ರಜತಚಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಲಯ ಬಳಸಿರುವ
ಸಾರಸಾತ್ಮಜ ಸಾರಜಾಕ್ಷ ಇಂದ್ರಂ ಸುರರು
ಸಾರಂಗಧರರು ಸಾರಸಸಖರು ದಿಕ್ಕಿಗಧಿಪತಿಸಮೂಹ ಯಕ್ಷವ್ರಾತಾ
ಸೂರಂಗ ವಿಕಟಂಗ ಮಹದಂಗ ಬಹುಜಿಂಹೈ
ಘೋರಾಂಗ ಬಹುನೇತ್ರ ಪ್ರಮಥಾಧಿನಾಯಕರ
ಸಾರಗೃಹವಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೊಪ್ಪಾ ತರಂಗೀಣಿಯ ತೆರದಿ ರಾಜಿಸುತಿದರ್ಪು ||೬೭||

ಆ ಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣದ ಭಾಗದೊಳು ರಾಜಿಸುವ
ಬೀಗೆಕುಂತಳೆ ಅಂಗ ವಂಗ ಬಂಗಾಳಿ ಸು
ಭೋಗಿ ಪಂಚಾಳ ಲಾಳಂ ಮಾಳವಂ ತೆಲುಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಕರ್ನಾಟದಾ
ಮ್ಯಾಗಿರುವ ಮಲೆಯಾಳ ಗೌಳ ಗುರ್ಜರ ಭಾಗ್ಯ
ತೂಗುತಿಹ ಚೋಳ ಬರ್ಬರ ಕೊಡಗು ದ್ರಾವಿಡಂ
ತಾಗಿ ಭಪ್ಪನ್ನ ದೇಶವು ಸೊಬಗಿನಿಂ ಮೆರೆವುದೆಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ||೬೮||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಸದುವಿನಯದಿಂ ಬರೆದು ಓದಿ ಹೇಳಿದ ಜನಕೆ
ಮದನಮರ್ಧನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೊಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ||೬೯||
ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಪಲ್ಲ:

ಮಂಗಳಾಪುರದರಸನೋಲಗದಿ ಮತಭೇದ
ಹಿಂಗದಾಕ್ಷಣ ಪುಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗಾಜೇಶ
ಲಿಂಗನೊರಘನತೆಯಂ ಪತ್ತಂಕಿವಿಸ್ತಾರ ವಿಮಳಂಗೆ ಸೂತ ಪೇಳ್ವಾ

ಪದನು:

ನಾಳಿಕಾಸನ ಸೂತ ಸರ್ವಜಗಕಂ ಚೇತ
ಕಾಳಚರಸಂಹಾರ ಘನ ಪುಣ್ಯದಾಕಾರ
ಭಾಳಾಕ್ಷ ಹರದಕ್ಷ ಸದ್ಭಕ್ತರಾಪೇಕ್ಷನೀವ ಪ್ರಮಥಾದಿ ಪಕ್ಷಾ
ಕೀಲಾಲಸೂನುಶೇಖರ ಹರಿಗೆ ಅಭಯಕರ
ಕಾಲಹರ ಕಾಮಾರಿ ಜಿತಮಾಯ ಯತಿರಾಯ
ಕ್ಷೇಲದಿಗುವೀರ ಮಗುವಿಂದೊಪ್ಪ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯ ಸಲಹು ಬಿಡದೆ ||೧||

ಕದನದೊಳು ಮಡಿದು ಪಿತ ಮಾತೆ ಗುರುವರಿಗಳಂ
ಸದೆದವರ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವ ಬಿತ್ತಿ
ಮುದದಿ ಬೆಳೆವುಂಡಿರುವದಂ ಸೂತನೆಂಬಾ ಗುರು ವಿಮಳಂಗೆ ಪೇಳ್ವ ನುಡಿಯಾ
ಇದು ಕೇಳ್ವರಾ ಕರ್ಣವಾಭರಣವೆನಿಸುವದು
ಇದು ಪಸಿದ ಜನಕೆ ಅಮೃತದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ
ಇದು ಸತ್ಯ ಮುಂದೋರುವದು ವಿದ್ಯಲತೆಗೆಂದು ಪೇಳ್ವ ಸತ್ಪುರುಷರರಿಯೆ ||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

ಇರದೊರೆವೆ ಮೇರುವೆಯ ತಪ್ಪಲದಿ ಕಾಣಿಸುವ
 ನೆರೆ ದಾರುಕಾಶ್ರಮಂ ದಂಡಕಾಶ್ರಮ ಅನುಮಿ
 ಷರು ಆಶ್ರಮದೊಳಿರುವ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ನೆರೆದು ಮುಂದಾರು ಮಾಸದೊಳಗೆ
 ದುರುಳ ಕಲಿ ಬರುತಿಹದು ಗುರುಸ್ತೋತ್ರದಿಂ ಪೊರಟ
 ಪರಿಯಾಯ ಕೇಳಿ ದೋಷಾವಳಿಯ ಕಳಕೊಂಬು
 ದರಿದೆ ಈ ಮಾತೆಂದು ತೀವ್ರ ನಡೆತರುತಿರ್ದರಾಗವರನಿದಿನಲ್ಲಿ ||೩||

ಕೆಂಜಡೆಯ ಸುಲಿಪಲ್ಲು ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ದಂಡ
 ರಂಜಿಸುವ ಕಂಠೆ ಕೌಪಾಕ್ಷಮಣಿ ಭೂತಿಯಿಂ
 ನಂಜುಗೊರಳನ ಧ್ಯಾನಿ ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದೊಳಿರಲು
 ಮಂಜುಲಾಂಗದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ ಪೋಗಿಯು
 ಪಾದಕಂಜಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಂ ಮುಗಿದ ಕ
 ರಂಜುಳಿಗಳಿಂದ ಕಲಿ ಬಂತು ಮುಂದೆಮಗೆ ಪಥನೊರಿಯೆನಲೊನ್ನಮಿದಾರ್ ||೪||

ಪರಿಪರಿಯನುಪಚರಿಸಿ ಪಾವನಾತ್ಮಕರೆಗಿ
 ಸ್ಮರಿಸಲಾತಂ ಪೇಳ್ವ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಕ್ರಮವನಂ
 ಮೆರೆವ ಐದಾಳಿ ಫಲ ಕೇಳಾವಭಯಮಿಲ್ಲಯೆನಲುಸುರಿಯೆನೆ ಹರುಷದಿ
 ಒರವೆ ನಾ ಸ್ಕಂಧಪೌರಾಣದೊಳಗಿಹ ಕಥೆಯ
 ಚರೆಯ ಕೇಳುವನಾರು ಇದಿರ ಬಾರೆನಲಾಗ
 ತರುಳ ನಿನ್ನವನೆಂದು ವಿಮಳನಂದನು ಲಾಲಿಸಲ್ಕೊರೆದ ಮುನಿತಲಕನು ||೫||

ಪಿಂದುಸುರ್ದ ಅಷ್ಟವರ್ಣವು ಒಂದರೊಳಗಡಗಿ
 ಇಂದುಧರ ಗಾಜೇಶನಾಗಿ ಸರ್ವಾಲೋಕ
 ನಂದದಿಂ ಧರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವದಿರಲಿದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಲಿಪುದೆಂದನು
 ಕಂದ ಪುಟ್ಟಲು ಜೇನು ಉಪದೇಶಕಂ ಗುರು
 ಚಂದವಾಗಿಹ ಮಡಕಿ ಮಚ್ಚೊಳಿ ಮೊದಲತೆರ
 ಕಂದುಗೊರಲನ ಭಜಿಸಿ ಪ್ರಮಥರಂ ನೆನೆದು ಪೇಳುವೆ ಕೇಳಿ ಸರ್ವರೆಲ್ಲಾ ||೬||

೧೯/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಹೊಡಿಯೆಂಬ ನುಡಿ ಪೊಲದಿ ಕಡಿಯೆಂಬ ನುಡಿ ಗಂಧ
ಮಡಿಯೆಂಬ ನುಡಿ ರಾಜಗದ್ದೆಯೊಳು ತೊಡಕೆಂಬ
ನುಡಿಯು ಮುಡಿಯೊಳು ಸುಡುವ ಶಬ್ದ ಚಕ್ರಿಕನೊಳು ಕೊಡೆ ಶಬ್ದ ಪಥಗಳಲ್ಲಿ
ಬಡಿದ ಶಬ್ದಂ ಚೆನ್ನಕಾರನೊಳು ತಿರುಮುರುಹು
ಒಡನೆ ನಾಟ್ಯರೊಳಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಇರಿ ಬಿರಿಯೆಂಬ
ಕಡುಸ್ಥೂಲನಿಲ್ಲ ಪುಷ್ಪದಿ ವಿರಾಟದ ದೇಶ ವರ್ಣಿಗಾಶ್ವರಿವಿತ್ತದು ||೭||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವೇಣು ಮಲೆಗಳಿಂ ಗಿರಿಗಳಿಂ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕಾಡಕರಿಗಳಿಂ ಮರೆಗಳಿಂ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪಕ್ಷಿಮೊತ್ತ ಪುತ್ರಂಚೆತ್ತ ಬಳ್ಳಿಕಾಸಾರಂಗಳು
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಕಲ ಪುಷ್ಪವಾಸನೆವೀವ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಅಳಿಯು ಗಿಳಿ ಕೋಗಿಲದ ರವಂ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಘನತರದ ಪಟ್ಟಣ ಗ್ರಾಮ ರಾಜಸಲ್ಕುಂದೆಸೆಯೊಳು ||೮||

ಧರಣಿ ಸೀಳಿದ ವೃಷಭಗಳ ಪೊಡೆದ ಜೀವಿಗಳ
ನಿರದಳಿದ ಪಾಮರೆನ್ನಯ ಮೋಡಗಟ್ಟಿ ತಾಂ
ಭರದಿ ನೀರೊಳಗೆದ್ದುತಿರೆ ನಾವು ಬಾಯಿಬಿಡಲು ಕಂಡಕಡೆಗೆಮ್ಮ ಚೆಲ್ಲಿ
ಬರಲವನ ದುರ್ಗುಣವ ನೋಡದೆಯು ಕಳಮಿಗಳ
ವರ ಗದ್ದೆ ಸಾಲಸಾಲಿಂದೆಸದು ಸೂದ್ರನಂ
ಮೊರೆವನೆವನವನ ಬಾಯಂ ತೆರೆಸಿ ಹರಗರ್ಪಿತಾದೆವೆಂದೆಸೆವುತಿಹೆವು ||೯||

ಬಿಲ್ಲೊ ರಘುಣಿಯರ ಸುಲಿಪಲ್ಲೊ ರಾಜರಿಗಿದಂ
ಗಿಲ್ಲೊ ಜೀವನಕೆ ಸೂಸೊಲ್ಲೊ ದೇವರನಗಲ
ದಲ್ಲೊ ಅವಗುಣ ಇದರೊಳಿಲ್ಲೊವೆಂದೆಂಬ ತೆರ ಬಾಗಿ ಬೂಮಿಯ ನೋಡುತಾ
ನೆಲ್ಲ ತೆನೆ ಪಾಲ್ಗಚ್ಚಿ ಕಾಳ್ವಡಿದು ಬಲಿತದಂ
ಮಿಲ್ಲ ಸತಿಯರು ಗಿಳಿಯವಿಂಡು ನದಕೆರಗುವದ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿಂದರದೊಳಾ ಕವಣೆಯಿಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಕಂಡೋಡಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ||೧೦||

ನಿನ್ನ ಮೊಗ ಪದ್ಮ ನಿನ್ನಯ ನೇತ್ರ ಕುವಲಯಂ
ನಿನ್ನ ತನು ಸೋಕೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ ತಳಿರುಗಳು
ನಿನ್ನ ಪಲ್ಲಳು ಕುಂದ ನಿನ್ನ ಪುರ್ಬಂ ಬಿಲ್ಲು ಈ ಪಂಚಬಾಣಂಗಳು

ನಿನ್ನ ಕುಚ ಗಾರುಡಿಯ ಗುಂಡು ನಿನ್ನೊಳಗೆಸೆವ
ನನ್ನಿ ಮದನಸುಗೃಹಂ ಸ್ಮರರಾಜನುರೆ ರಥವು
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಎಳವರೆಂದರಿಯದುಂ ಪಾಮರಿಯರೆಮ್ಮ ಪೊಡೆವುತಿಹರು ||೧೧||

ಎಂದು ಮುತ್ತಲು ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೊತ್ತಗಾಣುತ ಕಿನಿಸು
ಬಂದು ಪುಲ್ಲಿನ ತನವು ತೆನೆ ಮೂಗನಾಂತೆಮ್ಮ
ಸಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಟಿಯೆಂದೋಡಿ ಪೋಗಿ ಪೊಡೆಯಲ್ವಾಗ ನಿಂದಿರದೊಳು
ಅಂದೆದ್ದು ಆಗಸಕೆ ಪಾರೆ ಗದ್ದೆಯ ಬೆಳಸು
ನಿಂದವಂತರವೆಂಬ ತೆರ ವೃದ್ಧಕಾಮಿನಿಯ
ಚಂದವಹ ಕಚಭೂಮಿಯೆಂತೊಪ್ಪ ವಿಸ್ತಾರವಿರಲದರ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ||೧೨||

ಅಳಿವೃಂದದಿಂ ಶಾಮಘನಪಂಟಿ ಬಾಗಿರಲು
ನಲಿವ ಸುಂಡಿಲದ್ವಾಂಗೆ ಶುಕವೃಂದ ಬಣ್ಣದಿಂ
ಪೊಳೆವಣ್ಣ ರಸದಾನದಾರಿ ಕುಂದಲರಲತೆ ರಜ್ಜಿನಿಂ ಬಂದಿಸಿರಲು
ಎಲರು ಸೋಂಕಲು ಪೂವ್ವ ರಜ ಮುಸುಗೆ ಕರೆದಿಂದ
ನೆಲಕೆದರಿ ಪೊಯಿಕೊಳುತನೆಂತಿತಾ ಮದನಕರಿ
ಹೊಲಬಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂಬ ಮಾಳ್ಗೆ ಮಾಮರದಾನ ರಾಜಿಸಿದವೇಪೇಳ್ವನು ||೧೩||

ಮದನಚಾಪದ ಬೆಳೆಯು ಅದಕೆಸವ ಆಲಿಗಳ
ಅದರ ಹತ್ತಿರಲಿರುವ ಅನ್ನಕ್ಷೇತ್ರದಕ್ಕೊಂದಿ
ರದನ ಕುಂದೆನಿಪ ಚಂಪಕನಾಸ ಬೆದರಿದೆಳೆಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಣರಿ ನಡಗೆಯು
ಅಧರ ವಟಫಲ ಕೂರ್ಮನಡಿ ಚಂದ್ರಮೊಗ ಶೈಲ
ವೆದಿಯ ಸ್ತ್ರೀಜನವೆಲ್ಲ ಉಡುಗೆಯಾಭರಣವನು
ಪುದಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ನೀರ್ನೀಡೊ ಅರವಟಿಗೆ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ||೧೪||

ಬಾಳೆ ಬೆಳವಲ ಕರಕ ನೆಲ್ಲೆ ನೀರಲು ಗೇರು
ಆಲ ಜಾಂಪಾಲ ಪೊಪ್ಪೆಯು ನಿಂಬೆ ಹಲಸಿನಿಂ
ಮೇಲುತೆಂಗು ಸುಕಾಂಗು ಖರ್ಜೂರ ಅಂಜೂರಿಯು ಅತ್ತಿ ಸೀತಾದಿ ಫಲದಿ
ಮೂಲಜಂ ಕುಂದ ಚಂಪಕ ಬಕುಳ ಗುಜ್ಜಿಗೆಯು
ಸಾಲ ಕರವೀರ ಗಿರಿಪದ್ಮ ಶಾವಂತಿಗೆಯು
ಆಲೋಲ ಪಶ್ಚ ದವನಂ ಪತ್ರಿ ನೆರವಿಯಿಂದತ್ತತ್ತ ಪೋಗಲೊಡನೆ. ||೧೫||

೨೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಹೇಮಗಿರಿಯಂತೆ ಪೊನ್ನಳಮಯವು ರಜತದಿಂ
ದಾ ಮಹಾಕೈಲಾಸದೈಶ್ವರ್ಯ ಸಿರಿಯ ಸೂ
ತ್ರಾಮನಮರಾವತಿಯು ಸತ್ಯನೈ ಬ್ರಹ್ಮಪುರಿ ದಿಟದ ಸತ್ಯಲೋಕವು
ತಾಮಸಂಗನ ಕಟಕ ವೈಕುಂಟದಂತಲ್ಲ
ಈ ಮಹತ್ವದ ಪೊಳಲು ಸರ್ವಕಾಲದಿ ಸ್ಥಿರಂ
ಯೋಮರಾಜಾರ್ಕಬಿಂಬದಿ ಶೋಭಿಪಂತೆ ಮಂಗಳನಗರಿ ರಾಜಿಸುತಿರೆ

||೧೬||

ಶೇಷನ ಫಣಾರತ್ನ ಅಭ್ರದೊಳಗಿಹ ಚಣಿಕ
ಆ ಸುಕಸ್ತೂರಿ ಕಮಲಹಂಸದುವ್ವಳ ತಳಿರು
ಈಶವಾರುಧಿಯಂತೆ ಕಿರಣಸದ್ವಾಸನೆಯು ಮೃದುತರಂ ಘನತೆಯಿಂದಾ
ದೇಶೆಂಬ ಸರದಲ್ಲಿ ತಲೆಮಣೆಂಬುವ ತೆರದಿ
ಭಾಸುರೋನ್ನತಮಾಗಿ ಮಂಗಳಾಪುರದೋರ್ಣಿ
ಏಸು ತೆರ ಪೊಗಳಲಗಡಿತ ವಾಸುಗೀಶನೆಂದೆನಿಪದಂ ಪೇಳಲಳವೆ

||೧೭||

ಶರಳಿಲೆಚದಂ ಪರುಷರಾಮ ರಾಮನು ಸೇತು
ಇರದೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯನ್ನಂಜಿಟ್ಟು
ಮರಳದೊಂದರಘಳಿಗೆ ಮುನಿ ಬಾಧೆಗಾರದಂ ಬಂದಾಬ್ಧಿ ಅಗುಳಿತೆನಿಸಿ
ವರತ್ರಿಪುರ ಮಧ್ಯ ಭಿತ್ತಿಯ ಅಷ್ಟಪದ ಗರ್ಭ
ನಿರದಿಟ್ಟತೆರ ಹರಿಯು ಸೋವತಿಯ ಸುತ್ತಿರುವ
ನೆರೆಗೋಡಿ ತಂದಿಟ್ಟನಾ ಮಂಗಳಾನಗರ ಬಳಸಿ ಗೋಂಟೆಯು ರಾಜಿಸೆ

||೧೮||

ಶರಧಿ ನಡೆತಂದುದಕೆ ಶೈನಾದ ಮಹಶೇಷ
ಭರದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದು ತನ್ನ ಸಾಸಿರಪಡೆಯಿಂ
ದಿರದೀಕ್ಷಿಪಂತೆ ನಗರಿಯ ಗೋಂಟೆಮ್ಯಾಲೆಸೆವ ತೆನೆಗಳಂ ರಾಜಿಸಿದವು
ಸುರಪನಾಯುಧಕಂಜಿ ಸಾನುಮಾನೆಲ್ಲಮಂ
ನೆರೆ ಕೂಡಿ ಮಾತಾಡಿ ಮಂಗಳಾಪುರದಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಕುಳಿತಂತೆ ಕೊತ್ತಲಗಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸಿದವೇನೆಂಬೆನು

||೧೯||

ಆಳುವರಿ ಡೆಂಕಣಿಯು ಮುಗಿಲಟ್ಟಲಿಗಳಿಂದ
ಮೇಲು ವೈರಿಯನೆದಿಯ ದಲ್ಲಣಂ ಕಾಣಿಸುವ
ಮೂಲದಕ್ಷಿಣ ಪಶ್ಚಿಮುತ್ರ ಚೌದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಪುಲಿಮುಗಂ ಕದಮದಕ್ಕೆ
ಸ್ಥೂಲ ಕಾರ್ಬೊನ್ನಮೊಳೆ ಅಗಣಿತಂಗಳ ನಾಗ
ಕೀಲಿಸಿದ ಪಡಕಿನಿಂ ಇಂದು ಸೂರ್ಯವೀದಿ
ಸಾಲಿನಿಂ ಶಿವನಿಳಯಗೃಹಮಳಗಿ ವರ್ಣಿಗಳ ಪೇಳಲಶಕ್ಯವೆಂದಾ ||೨೦||

ಆ ನಗರದೊಳಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿ ವೈಶ್ಯ ಶೂ
ದ್ರಾನು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಗೋರಕ್ಷಕಂ ಶಿಲ್ಪಿಗನು
ಸ್ವರ್ಣಕಾರಂ ಕುಲಾಲಂ ತಂತುವಾಯು ಕ್ಷೌರಾಕರಂ ರಜಕ ವಸ್ತ್ರಾ
ವಾನುಭೇದಕ ಚರ್ಮಖಂಡಣಂ ತಿಲುಘಾತ
ಸಾನುರಾಗದ ಲುಬ್ಧ ಮಾತಂಗ ಶ್ವಪಚರಂ
ನೂನವಿಲ್ಲದೆಯು ಪದಿನೆಂಟು ಜಾತ್ಯಾದಿ ಗೃಹಮೆಸೆವುತಿಹವೇನೆಂಬೆನು ||೨೧||

ಚಂದವಾಗಿಹ ಬೀದಿವಿಡಿದು ತದನಂತರಂ
ಬಂಧುರೋತ್ಸವದಿ ನವರತ್ನ ಕನಕಂ ರೌಪ್ಯ
ಅಂದವಾಗಿಹ ಜೀಬಿನಾಣ್ಯ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯು ದುಖಿಲದವ ತಾಂಬರಗಳಾ
ಹೊಂದಿರುವ ಕಾಂಸುಗಾರರನುಟ್ಟರಂ ರವಕೆ
ತಂದು ಮಾರುವ ಪಣ್ಣುಗಾಯಿ ಶಾಖಂ ಸರ್ವ
ರಿಂದ ಸೌರುಭವತ್ತ ರಾಜಕುವರರ ಗಡಣ ಎಡೆಯಾಟವೇನೆಂಬೆನು ||೨೨||

ಮುಂಗಡಿಯ ಪೋಗಲಿಕೆ ಇಂದ್ರನರಮನೆಯು ಮೇ
ಣಂಗಜನಪಿತೃಹವುಯೆಂಬಂತೆ ಹೇಮದ
ಕಂಗೊಳಿಪ ಭಿತ್ತಿ ವಜ್ರದ ಪಶ್ಚದೋಲೆಯು ನವರತ್ನ ಶೋಭಿಪ ಮಾಡದಿಂ
ಮಂಗಳದಿ ರಾಜಿಸುವ ಭಂಡಾರಕೋಣೆಗಳು
ಸಿಂಗಾರಂಬೆತ್ತ ದವಸದಸಾಲೆ ಮಂಡಿಸುವ
ಪೊಂಗದ್ದಿಗೆಯೊಳು ತಿಂಗಳನಂತೆ ವಿಶ್ವನ ಭೂಭುಜಂ ಶೋಭಿಸುತಿರೆ ||೨೩||

ಸುರಪ ಕರ್ಣಂ ಧನಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ವ್ಯಾಧವಂ
ವರತಣ್ಣದಿರ ಮದನ ಮುಂತಾದರವರಿದವ
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ನಾನ್ಯತಂ ನಾಡಲರಿಯನ್ನೆರಡಮಾಡ ತನ್ನವರಮ್ಯಾಲೆ

೨೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ತರಿವರರಿರಾಯರನು ಬೆರೆವ ಸಾದರ ಸಂಗ
ಪರಮಪಾವನನಮಲ ಭೋಗದೊಳು ತ್ಯಾಗದೊಳ್
ಸಿರಿ ಸತ್ಯ ಧೀರಿಲಿಂ ಶಾಂತಿಲಿಂ ರೂಪಿನಿದಾರಾಯನೆಸೆದಿದನು.

||೨೪||

ಒತ್ತರದ ವಾಜಿ ಕರಿ ರಥ ಮಾನ್ಯ ಪೆರ್ಬಲಂ
ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರೆ ಕನಕ ರೌಪ್ಯ ನೇಜಿಗಳವರು
ಮತ್ತಾತನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಪ್ಪರಗಣಿತ ಹಡಪ ಕಾಳಂಜಿ ಪಡಿಹಾರರು
ಸತ್ತಿಗೆಯ ಪಿಡಿವವರು ಸಾಪಂಗಿಲುಂಬುವರು
ನಿತ್ಯ ಬರುವಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳನು ಪೇಳುವರು
ಅತ್ಯಧಿಕ ಭೂಪಾಲರಿಂದ ಕಪ್ಪವ ತರಿಸಿ ಸುಖದಿ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತಾ

||೨೫||

ಮುರಹರನ ಮಂತ್ರ ನಿತ್ಯಂ ಪರಿಪ ಕುಮಿದಾಪ್ತ
ಸುರಪ ಕರಿ ಶಂಭು ವಾಗ್ದೇವಿ ವೃಷಭಾಧೀಶ
ಮೆರೆವ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಕರ್ಪೂರದೋಳ್ಕೀರ್ತಿ ದಿಕ್ಟ ಮುಚ್ಚಿ ಭೂನಾಥನಾ
ಅರಸಿ ವಿದ್ಯಾಲತೆಯು ರಾಜಿಸುವ ಸುಂದರಿಯ
ತೆರನ ಪೇಳುವಡರಿದು ತಾರೆ ದ್ರೌಪತಿ ಸೀತೆ
ನೆರೆ ಕೊಂತೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಅಹಲ್ಯ ಮಂಡೋದರಿಯು ಅ ಜ್ಞಾನಲತೆವೆನಿಪರು ||೨೬||

ಎಸೆವ ಪಾರಿಜದಂತೆ ಮಿಸುಪ ನೈದಿಲೆಯಂತೆ
ಅಸಮಾಕ್ಷಧಾರಿಯೊಲ್ ಕನಕಕಿಮ್ಮಡಿಯಂತೆ
ರಸಿಪೊತ್ತನಂತೆ ಸಾಮಜನಂತೆ ಪಂಚಾಸ್ಯದಂತೆ ಪರಮುಟ್ಟನಂತೆ
ರುಷಿಮೊತ್ತದಂತೆ ಪೆರ್ಬಲದಂತೆ ವಟದಂತೆ
ಜಸವಡೆದ ಬನದಂತೆ ಕುಚ ಚಕ್ಷು ಮೊಗ ದೇಹ
ಪೊಸಪೆಣಲು ನಡೆ ನಡವು ಸ್ವರ ಮೌನಧೈರ್ಯದುಟಿನಾಸ ಬಣ್ಣಿಸುವರಳವೆ ||೨೭||

ಖಿತಿದೂರೆ ಮತಿಭಾರೆ ಸ್ಥಿರಭಾಗ್ಯ ಶಿವಗೇಗ್ಯ
ಗತಿಮಂದೆಯಾನಂದೆ ದಯಸಿಂದೆ ತ್ರಿಸಂದೆ
ಪತಿಸೇವೆ ಪ್ರಜೆಗಾಯ್ವೆ ಸಿಂಗನಡು ಮೋಹಮಡು ಕುಡುತೆಗಂಗಳೆ ಕನಕದಾ
ಅತಿಬೊಂಬೆ ಮೈನಿಂಬೆ ಚರಸಿಂಬೆ ತುಟಿಬಿಂಬೆ
ರತಿರೂಪೆ ಚಿತತಾಪೆ ಭಕ್ತಿಹಿತ ಪಾಪಗತೆ
ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಯೆನಿಪ ವಿದ್ಯಲತೆಗುನ್ನತಿಯ ಮತಿಗಳವೆ ವಣ್ಣಿಸುವರೆ ||೨೮||

ಒಡೆಯನಾಚ್ಛೆಯ ಮೀರ ಪರಮಡದಿಯಂ ಸೇರ
ನುಡಿಯನೊಂದಂ ಪುಸಿಯ ಅಲ್ಪಕಳೆಯಿಂದಸೆಯ
ಬಡವರಿಗೆ ಭಾಷೆಯನು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವವನಲ್ಲ ಸಕಲವನು ಬಲ್ಲಾ
ಪಡೆದವರ ದೇವರೆಂದವರಿವ ಅರಿಗಳ ಮುರಿವ
ಪಡಿಯಕೆಲ್ಲಂ ಪಡಿಯನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುತಿಪ್ಪ
ಪೊಡವೀಶನಂತಸ್ಥವರಿದು ನಡೆಸುವ ಶಾಂತಿಮಯನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯೆಸೆದಂ ||೨೯||

ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗೊಂದಲೆಯು ಮಾನ್ಯೆಯರ ಸಂದಣಿಯು
ಗೊಂತಣದ ನಾಯಕರು ಪಟುಭಟರ ಸಮುದಾಯ
ನಿಂತಿರುವ ಮಲ್ಲರಂ ಕುಂತಿರುವ ಸೇನಪತಿ ಶಾನಬೋವವರಿಂದಲಿ
ಇಂತೊಪ್ಪ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಭೂ
ಕಾಂತನಂತಿರಲಿ ಆ ನಗರಮೂಲಾಸ್ಥದೊಳು
ಎಂತೆಂಬೆ ಕುಂಜರಸುದೇಶ ಶಿವಮಯವಾಂತುದಾವ ಕವಿ ವರ್ಣಿಸುವನು ||೩೦||

ವಿಷಭಂಗ ಸಲಿಲದೊಳು ರಂಭಾರಸಾಲಕಡಿ
ಬಿಸಜಗುಜ್ಜಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಟಕಂ ಭೂಸುರರ
ವಸೆವಶ್ರವಚಕ್ರಿಯಂ ರಚಿತ ಮಡಕಿಯ ಬಿಡದೆ ಸುಡು ಪಿಕಂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಡಿ
ಮಿಸುಪ ಶಾಮಂ ದವನ ಶಾಕಮಡಿ ಕಮ್ಮಾರ
ಪೊಸತೆನಿಪ ಸ್ವರ್ಣಕಾರನ ಗೃಹದಿ ಬಡಿವೇಸಿ
ವಿಸರಲತೆಯೊಳು ಕುಟಿಲವೆಂಬ ನುಡಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳೇನೆಂಬೆನು ||೩೧||

ಮಡುಗಳಿಲ್ಲದ ನೆಲಂ ಕರಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಡು
ಒಡನೊಂದು ಬೆಳೆಗಳಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ ಸದ್ಗಂಧ
ಬಿಡದೀವ ನಿಡುಲತೆಯು ನಳಿನವಿಲ್ಲದ ಕೊಳಂ ಫಲಗಳಿಲ್ಲದ ಮರಗಳು
ಸಡಗರಂಬೆತ್ತ ಬನಮಿಲ್ಲದಿಹ ಗ್ರಾಮಗಳು
ನುಡಿಯೊಳೆರಡಿಲ್ಲದಂ ನರರು ಕುಟಿಲಂ ಕುಹಕ
ಕಡುನಿಂದ್ಯ ಕಾಮಿಗಳುಮಿಲ್ಲದಿರುತಿರ್ದರಾ ಆ ನಾಡೊಳೇನೆಂಬೆನು ||೩೨||

ಪುರುಷರೆಲ್ಲರು ಶಿವಾರ್ಚಕರು ಪೂಜ್ಯಗನಂತೆ
ವರಚ್ಛಾನವೀರನೊಳು ಧೀರತ್ವ ಗಣಪನೋಲ್
ನೆರೆ ಪೂಜೆ ರೂಪದೊಳು ಮದನ ಶಾಂತಿಲಿ ಚಂದ್ರ ಭೋಗದೊಳಗಿಂದ್ರನಂತೆ

ಸ್ಫುರಿತ ತ್ಯಾಗದಿ ಕರ್ಣ ಜಾಣತಿಯೊಳಂ ವಿಧಿಯು
ಸುರರ ಗುರುವಿನ ತೆರದಿ ಸುಜನತ್ವಸ್ಥಿತಿಯೊಳಂ
ಹರಿಯುನಿವನಲ್ಲರಂ ಪಿಂದುಳಿಪರಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳೇನೆಂಬೆನು

||೩೩||

ನಾರಿಯರು ಪುಣ್ಯವನು ಬೀರಿಯರು ಬಲು ಹೊಂತ
ಕಾರಿಯರು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿಯರು ಮೋಕ್ಷದಾ
ಗಾರಿಯರು ಸತ್ತ್ವಿಯ್ಯದಾರಿಯರು ಅಘವಳಿಯ ಮೀರಿಹರು ಶಿವನ ತತ್ವಿ
ಚಾರಿಯರು ಪರದೈವ ಮೀರಿಹರು ಸುಜ್ಞಾನ
ಭಾರಿಯರು ಕಾರುಣ್ಯಕಾರಿಯರು ಗಿರಿಸುತೆಯ
ಸಾರಿಹರು ಸಿರಿ ವಾಣಿ ಶಚಿ ರತಿಯ ಗಣನೆಗಂ ತಾರದಿಹರಲ್ಲದಿಲ್ಲ

||೩೪||

ಗುರುಧ್ಯಾನ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯು
ವರಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಾದಾಂಬುಶೇಷಮಂ
ಇರದೆ ರಾಜಿಪ ಮಂತ್ರಧ್ಯಾಸದಿಂ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿ ಕೇಳುವರಲ್ಲದೆ
ಮರೆದು ಸ್ವಪ್ನದಿ ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರವರಿಯರು ಮೇಣು
ಮರೆ ಹೊಕ್ಕರಂ ಕಾಯ್ವ ಮಲತರಂ ಸದೆಬಡಿವ
ಶರಣಗಣರೊಡವೆರೆದ ಪತ್ತನ ಪುರಂಗಳಿಂ ಕೂಪ ಕೆರೆ ವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ

||೩೫||

ಮದನಚಾಪದ ಬೆಳೆಯು ಅದಕೆಸೆವ ಆಲಿಗಳು
ರದನ ಕೆಂಪಾಗುತಿಹ ನಾಗವಳ್ಳಿಯು ದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಅದರ ಹತ್ತಿರ ರಾಜಸಾಳೆಪುಷ್ಪ ಸುವಾಟಿ ಅನ್ನಕ್ಷೇತ್ರವಟಿಗೆಯು
ಸದನದೊಳುವೆಳೆವೆಣ್ಣು ಪೊಂಗಿಂಡಿಯೊಳಗುದಕ
ಪದುಳದಿಂದುಂಬಿ ಪತಿಕರ ಕರೆದು ನೀಡುತಿಹ
ವಿಧವ ಪೇಳಲ್ಪರಿದು ಮುಂದೆ ಬಯಲಿನೊಳೊಂದು ಗವಿಚರಂ ರಾಜಿಸುತಿರೆ

||೩೬||

ಆದಿಯೊಳು ಕಾಡಗವ ಅಗಣಿತಂಗಳು ಸೇರಿ
ಹಾದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಲೆಯು ಪತ್ತಿರಲ್ಲದನಳಿಯ
ಲಾದುದಂ ಕಿರಿವಳ್ಳಿನಾಮಗವಚರಪುರಂ ಬಲಿದು ಘನನಗರಿಯಾಗೆ
ಸಾಧಿಸದಕಂಸರ್ವರಂಗರೆವುತಿರ್ದರಾ
ಮೇದಿನಿಯೊಳಿ ಕಟಕ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೆಂದು
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪೆಸರನಿಡಲದಂ ಸ್ಥಿರಮಾಗಿ ರಾಜಿಸುವದೇನೆಂಬೆನು

||೩೭||

ವರತರದ ಸಂಜೀವನಿಹ ಅಗುಳಿತಂ ಧೈರ್ಯ
ತರ ಗೋಂಟಿ ವೈರಾಗ್ಯದಾಳುವರಿ ಶಾಂತಿತನೆ
ಇರದೀರಶೈವ ಮುಗಿಲಟ್ಟಣಿಯು ಮ್ಯಾಲೆಸೆವ ಅರವು ಕೇತನಗಳಿಂದ
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಭಕ್ತಿದ್ವಾರ ಕ್ರಿಯು ಜ್ಞಾನ
ವರಕದಗಳಂದು ಹರಿವೀದಿ ಮನೋಹರಮಾಗಿ
ಮರೆವ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ ವರ್ಣಿಗಸದಳಮಾಗಿ ರಾಜಿಸಿದದೇನೆಂಬೆನು ||೩೮||

ಪೊಳೆವ ಬೀದಿಯ ಸಾಲಿನಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ಶಿವನ
ನಿಳಯ ಭಕ್ತಾದಿಗೃಹ ದಾಸೋಹಮಠ ಪುಷ್ಪ
ಕೆಲವಾಟಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಯಡೆಯಾಟ ಸೂಬಾಹ್ಮಣಂ ಕ್ಷತ್ರಿ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರ
ಬಲುಕುಲದ ಮನೆಗಳಂತವರು ಹರಮಾರ್ಗವೆ
ನೆಲೆಯಾಗಿ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ತಿಳಿದು ದಾನಂಗ
ಳೊಲುಮೆಯಿಂದ ಮಾಡುವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುವದು ||೩೯||

ಅರಸುಗಳ ಜಾಣತೆಯು ಸುವಾಕ್ಯನಿತ್ತಡಂ
ನೆರೆ ಪ್ರಧಾನಂ ಮಾತೃಪರ ಸ್ತ್ರೀಯಳೆಂಬ ಪ್ರಜೆ
ಪರಿವಾರ ಪರ ದ್ರವ್ಯಲೋಷ್ಠಕಿಂದತ್ತತ್ತವೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುತಿರುವರು
ಹರನ ವೈಮುಗದೊಳುದ್ಭವ ವಾಣಿಜಂ ಪಂಚ
ವರಶೆಟ್ಟಿಗೊಳಗೋರ್ವ ಶಿವಲಿಂಗದೇವನೆಂ
ಬುರು ನಾಮದಿಂದೊಪ್ಪಲಾ ವೀರಶೈವನಾಚಾರ ಬಣ್ಣಿಸುವರಳವೆ ||೪೦||

ನಾರಿಯನು ಪತಿಭಕ್ತಭೇರಿಯನು ಬಲುಹೊಂತ
ಕಾರಿಯನು ಶಿವಮಾರ್ಗಚಾರಿಯನು ಕೌಂಟಾಲ್ಯ
ವಾರಿಯನು ಕಣ್ಣರಲ ಕಂಡು ರವಿ ಶಶಿಗಳಂ ಪೊಡೆದಾಡುವರು ದುರುಬಿಗಿ
ಮಾರವೈರಿಯ ಸುತಂ ಶಚಿನಾಥಗೀರ್ವರಂ
ಗಾರಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮದುಯೆಂದು ಜಗಡವನು
ಆರದೆಯು ಅಜ ಇಂದ್ರನಡಿಗೆ ಸೇನಿಸುವ ಮಾತೇನಾವ ಕವಿ ವರ್ಣಿಸುವನು ||೪೧||

ಕಾರುದರಯರಳಿ ಶಶವಟಕುಜಂ ಶ್ವೇತಾಂಗ
ಪಾರುಗಾಣನು ಪದ್ಮವೈರಿ ದೇವತೆಗಳ
ಭೂರಿವೆಂಜಲಿಗ ದೋಷಾಕರಾಗಿಹ ಚಂದ್ರ ಈ ಮೊಗಕೆ ಸರಿಯಪ್ಪನೆ

೨೭/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ನಾರಿಯಾನನ ನೋಡಿ ದಿನದಿನಕೆ ಕ್ಷೀಣತ್ವ
ಸೇರಿ ಬಾಳುವನಲ್ಲ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪೌರ್ಣಮಿ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರುವ ಕತ್ತಲೆನಾಥನಂತೆಸೆವ ಆಸ್ಥಮಂ ಶೋಭಿಸುವದು ||೪೨||

ಪುಣ್ಯಮೆಯ ಚಂದ್ರಕಳೆಭರಿತ ನನಗಾರೆಣೆಯು
ಯೆನ್ನುತ್ತಿರೆ ವಾಸುಗಂಜಲಿಗನೆಂಬುವ ವಾರ್ತೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಸೊರಗಲಷ್ಟಮಿಯ ಚಂದ್ರ ಪಣೆ ಮರಳಿ ಕ್ಷೀಣಾಗೆ ಬಿದಿಗೀ
ಚೆನ್ನೆಸೆವ ಇಂದುದುಟಿ ಕಣ್ಣೆ ನೈದಲೆ ಮುಗಕೆ
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಕಮಲಗೂಡಿ ಕಾಸಾರದೋಳ್
ಇನ್ನು ಸೇರಿದ ತೆರದಿ ಕಾಣಿಸುವಳಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ವಣ್ಣಿಸುವನಾವ ಕವಿಯು ||೪೩||

ಸರಿಯಲ್ಲ ಶರಣರಿಗೆ ತ್ರೈಲೋಕದೊಳಗುಮಾ
ವರಬರದನುದರದೊಳು ಮೂರು ಗೆರೆ ರಾಜಿಸುವ
ತರುಣಿ ಮೀನ ಸುಕುಂಭ ಸಿಂಹರಾಸಿಗಳೈದೆ ಕೂಡಿದಂತೆಸೆದಿರ್ಪವು
ಮೆರೆವದಾಂಬೊಳಿಗಿರಿ ಸಲಿಲಜಾ ಕೌಮುದಿಯು
ಕರಿಯು ಕದಳಿಯು ನಾಗ ನವಿಲದಂ ಗಿಳಿವಣ್ಣು
ಪರಪುಟ್ಟ ತಳಿರಡಿಯು ಆ ಪುಣ್ಯಸತಿಯ ಅಂಗದೊಳಿರ್ದು ವೈರ ಮರೆದು ||೪೪||

ಗಿರಿಜಾತೆ ಹರಿಸತಿಯು ಶಿವ ಶಚಿಯರುಂಧತಿಯು
ಸ್ಮರರಾಣಿ ಸ್ವರ್ಣಾದಿಯು ದೇವಗನ್ನಿಯರಿದವ
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಚಾಪಾಲ್ಯ ಅ:ಖುಲಂ ಅಷ್ಟಮದಮಂ
ಭರಿತಳಂ ಅಲ್ಪಾಸೆ ವೈದವ್ವ ಸೀತಾಂಗೆ
ಪರರ ಬಯಸುತಲಿಪ್ಪ ಇಂತವರು ಈ ಸತಿಗೆ
ಸರಿಯೆ ಪೂಜಿಲಿ ಸಿರಿಯು ವಿದ್ಯಭೋಗದಿ ಭಕ್ತಿ ರೂಪು ಶಾಂತಿಯು ಕ್ರಿಯ್ಯದಿ ||೪೫||

ಗೋವುಗಳ ಕಾಯ್ದುವನ ಭಗಮೈಯನಾದವನ
ಬೇವಗಿಚ್ಚಿಗೆ ಅಸುವನಿತ್ತವನ ನಡದಲೆಯು
ಜಾವನಿಡಗೊಡದೆ ಕಳಕೊಂಡಇನಿತೂಂನೈಪುರುಷರ ಪಡೆಯಬಹುದೆ ಲಕುಮಿ
ದೇವಿ ಶಚಿ ರತಿ ವಾಣಿ ಈ ನಾಲ್ವರಣಕಿಪೋಲ್
ಭಾವದೊಳು ಮಿರುಗುತ್ತಿರೆ ಸಂಗಾಯಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್
ದೇವ ಶಿವಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿಯ ಸೇವೆಯೊಳು ಮನಂ ಸೆರೆಗೊಟ್ಟು ರಾಜಿಸುವಳು ||೪೬||

ಪಣ್ಣಿನೊಳು ಸವಿಯು ಪುಷ್ಪಾದಿಯೊಳು ಸದ್ಗಂಧ
ತಣ್ಣಿತ್ತ ಶಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಭಾನದೊಳು ರಸುಮೆ
ಬಣ್ಣ ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲದೊಲು ಶಿವಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ ಮನ ಬೆಸುಗಿಲ್ಲದಿರುತಿರ್ಪಳು
ಕಣ್ಣ ಮೂರುಳ್ಳ ಪರಶಿವನು ಕನಕವ ಕರಗಿ
ಸಣ್ಣ ಘಟ್ಟಿಯ ಪೊಯ್ಯೆ ಗಂಡೊಂದು ಮೇಣದಂ
ಪೆಣ್ಣೊಂದು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯ ಬಾಲನಿಗೆ ತವರಗೃಹಮೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುವರು ||೪೭||

ಆ ವನುತೆವಾಲವನು ಕಿನ್ನರೇಶ್ವರ ಕಂಡು
ಭಾವದೊಳು ತನ್ನ ಪುರಿಯನುತಿಹನು ನೋಟಗಳಿ
ಗಾ ವಿಮಲ ಕೃಪೀಟಯೋಗಿಸಖ ಬಿಡದೇಋವಾಹನೆಂಬುವನದಲ್ಲು
ಕಾವ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ತ್ರಿಕಾಲ ಪೂಜಿಸುವ
ದೇವತೆಯು ಅಜ ಇಂದ್ರ ಹರಿ ಮುಖ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ
ಸಾವು ಹುಟ್ಟುವ ಜನ್ಮಕಂಜಿ ಪಗಲಿರುಳ್ಳಿಲ್ಲ ಸ್ತೋತ್ರಮಂಗ್ಯವುತಿರಲು ||೪೮||

ಆ ನಗರ ಹರಭಕ್ತಿ ಸುಧೆವುಂಡು ದೇಗುತ್ತ
ತಾನಿರಲ್ಲಿತ್ತ ಮಂಗಳಪುರದ ವೀಶ್ವನ
ದಾನಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಇನನಂಶಿಕಂ ಹರಿಭಕ್ತನಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ನೀಗಿ
ಸಾನುರಾಗದಿ ವೈಷ್ಣವರೆ ಗುರುಗಳೆನಿಸುವರ
ಧ್ಯಾನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ಭೂಸುರಾವಳಿ ತಾವು
ಯೇನರ್ಧ ಕ್ರಿಯಗಳ ಮರೆಯೊಳಂಮಾಡಿ ಅರಸನ ಸಭೆಗೆ ಪೋಗುತಿರಲು ||೪೯||

ನೆರೆ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆರಿಯ ಕೇಶವಾಚಾರಿಯರು
ನರಪನವನೊಂದೆನಿಸಿ ಇತ್ತ ಭೂಸುರಚಯಕೆ
ಪಿರಿಯ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಿವರೊಂದಾಗಿ ಸುಖಮಿರಲ್ಕೊಂದು ದಿವಸಾ
ಅರಸಂಗೆ ಭಾರತವು ಅನವರತ ಪೇಳುತ್ತ
ಮಿರಲೊಂದಿನಂ ಶಾಂತಿಮಯಗೆಂದ ನಿಮ್ಮವ
ರರಿಯರೀ ಕಥೆಗಳೆನೆ ಮೂರುತೆರನುಂಟೆನಲ್ಪದರ ಪರಿ ಪೇಳೆಂದನು ||೫೦||

ಉತ್ತುಮಧ್ಯಮಕನಿಷ್ಠಂಟೆನಲ್ಪದರ ಪರಿ
ಮತ್ತೆ ಪೇಳೆನೆ ಫಲಸು ಚೂತರ್ಕದಂತೆ ಭೂ
ಮೊತ್ತುಮನೆ ಉತ್ತುಮಂ ತತ್ವ ಮಧ್ಯಮ ಪುರಾಣ ಕನಿಷ್ಠಂ ಕದನದಿ

ಸತ್ತವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪೀಡಿಸುವ ಮರುಳ್ವಿಂಡು

ಮಿತ್ತನಾಗಿಯು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಡುಂಬಾ

ಸತ್ಯಕಥೆಗಳ ಕೇಳೆ ನರಕಭಾಜನ ಸಿದ್ಧ ಮರುಳಾಲಿಸೆನುತಿರ್ದನು.

||೫೧||

ಮಳಲು ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದು ಹೊಸಿಯೆ ಸರವಾಗುವುದೆ

ಜಲವನುರೆ ಕಡಿಕಡಿಯೆ ನವನೀತ ಬೀಳುವದೆ

ಪೊಳವೇಣುಪರ್ಣದೊಳು ರಸಮುಂಟೆ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯ ಶತವರುಷದಿ

ಚೆಲುವ ಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಲು ನೀಫಲಾಗುವದು

ನೆಲದರಿಯ ತಿಳಿಯೆನಲು ಸತ್ಯಲಾಗುವ ಪರಿಯ

ಕುಳುಕು ತಿಳುಹೆನಲಾಗಲಾ ಶಾಂತಿಮಯನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಪೇಳುತಲಿರ್ದನು

||೫೨||

ವರ ಪಿಪಿಲಿಕಂ ಪುಷ್ಪದಿಂ ಪೊರಟು ದೇವರ

ನಿರದೆ ಬಳಸಲು ಧನಿಕನಾದ ಕಾಕಂ ನೀರೋ

ಳ್ಳೆರೆ ಮುಳುಗಿ ಪಕ್ಕ ಜಾಡಿಸಲೊಂದು ಹನಿ ಲಿಂಗದೊಳ್ಳೇಳೆ ಶಂಭರದಾ

ತುರ ಪದ್ಧ ಕುಳಿತದ್ದು ಪೋಗುವಾಗಲೆ ರೆಕ್ಕೆ

ನಿರದೆ ಜಾಡಿಸೆ ಲಿಂಗದುಮ್ಮುಪೋಗಲು ಮುಂದೆ

ನರಪನಾಗನೆ ಕರಿಯು ಗುಣಗರ್ಭ ಪಾರವತಪಕ್ಷಿ ಭೂಭುಜರಾಗರೆ

||೫೩||

ಭುಜಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಗುರು ತಂದೆ ಮಾತೆ ಅ

ನುಜ ಮಕ್ಕಳಂ ದಾಯಾದಿಗಳ ಹರಸಿಯು ಗಿರಿಯ

ವ್ರಜದಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ಆರು ವರ್ಣ ನೆನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಲೋಮಾದಿಲೋಮರಾಗಿ

ಅಜ ಹರಿಯ ಘನವ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹರೆನಲವರು

ನಿಜವಲ್ಲ ಪೇಳೆನಲು ಅರಸ ದೇಶದಿ ನಿನ್ನ

ಭಜನಿ ಎನ್ನಯ ಭಜನೀನುಸುರೆನಲ್ಲಕ್ಕು ಅರಸಾರದಂ ನೊರಿಯೆಂದನು

||೫೪||

ಆನರಿಯೆ ಪಂಚಾಂಗ ತರಿಸಿ ನೋಡೆನಲಾಗ

ಭಾನುಕುಲದರಸು ವಿಪ್ರರ ಗರಸಿ ಕೇಳಲ್ಕೆ

ಎನೆಂಬೆ ಪೊರಟುದೈ ಚತುರ್ವಿಗ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಪಿತಮಹಾಗೇಕ ದಿನವು

ತಾನಿರಲು ಅಂತ ಸಾಸಿರ ದಿನವುಮಾಗಲಾ
ಮೀನಲಕ್ಷಣತಾತಗೊಂದು ಗಳಿಗಂತವಂ
ಸಾನುರಾಗದ ಸಹಸ್ರಗೂಡೊಂದು ಎವೆ ಹಳಚ ಪೊತ್ತಿಲ್ಲ ರುದ್ರಗೆಂದು ||೫೫||

ಕೇಳಿ ಅರಸಿನ ಚಿತ್ತವಲರುತ್ತ ಶಾಂತಿಮಯ
ಪೇಳು ಶಿವಮಹತ್ವವೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಾಕ್ಯದಿಂ
ಲಾಲಿಸುವದೊಳಿತೆನಲು ಆ ನಾಮವೆಮ್ಮವರು ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ನೆನೆಯದಂಥ
ಶೀಲಮೆನೆನೆಗದಂ ತಿಳುಹೆನಲು ತಿರಿಕಿಯನು
ಕೂಲಿ ಅಸ್ತಿಯಗೊರಲು ಪಸಿಚರ್ಮ
ಪೊದೆದುಟ್ಟ ಶೂಲಿವ್ಯಾಧಿಯ ನಾಮ ಗಾಜೇಶನೆಂಬುದಕೆ ಅಗಲಿರ್ಪೆ ವೀರಶೈನಾ ||೫೬||

ಪರಪುರುಷ ಧೂಮ್ರನಂ ಸುಟ್ಟು ಗಾಜಿನ ಬಳೆಯ
ಕರಿಮಣಿಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನಂಗನೆಯ ಕರಗಳಕೆ
ನೆರೆ ಧರಿಸೆ ಕಿರಿದೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿದನಲಾ ವೀರಶೈನ ಮಗುಳಂತೆಂದನು
ಗುರುಗಳರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಗ್ನಾಗೋಕಾಲಕ್ಕೆ
ಧರಿಸಿಕೊಂಬುವದೇನು ಕನಕಕೋವಿಯು ತಾಳಿ
ನೆರೆ ರತ್ನ ಗುಂಡುದಾರದಿ ಪೌಣಿಸುತ್ತದಂ ಕಂಠಕಾದರ ಮಾಳ್ವೆವು ||೫೭||

ಕರಕೆ ತಾಂಬ್ರದ ಬಳೆಯು ನಿಡಿಸಿ ಆ ಹರಗಿರನ
ನೆರೆ ತಳ್ಳಿಯಗಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಕಾಂತ ಶ್ರೀಹರಿಯು
ಮುರವೈರಿ ಮುನಿವಂದ್ಯ ಮುಪ್ಪುರದ ವ್ರತವಳಿದ ಪಣ್ಣಿನೊಳಗಡಗಿದನೈ
ತರಿಸಿದಂ ಕರಿದನುಜ ನುಂಗೆ ಒಳಗಿದನಂ
ನಿರಿಸಿ ಎತ್ತಿನ ಶೃಂಗದಿಂದವನ ಕಡೆ ತೆಗೆದ
ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದವೆನಲು ಶಾಂತಿಮಯನದಕೆಂದನು ||೫೮||

ಶಿವನ ರಥದೊಳಗಿದುರ್ ಶಿವಗೆ ನಯನಾದವರ
ಶಿವನೆಂದು ಭಜಿಸುವಿರಿ ಶಿವನೊಳಿಹ ನಾಲ್ಕನಂ
ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯೊಳು ಮೂರು ಸಪ್ತದಾತಿನ ಶರೀರಮಂ ತಾಳಿಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಿ
ಶಿವನ ಭುಜದೊಳಗಿಷ್ಟು ಶಿವನ ಜಂಘೆಯೊಳಜನು
ಶಿವನ ಪಾದದೊಳಂದ್ರ ಶಿವನಂತರ್ಯಾಮಿಯನು
ಶಿವನ ಬಿಟ್ಟೇನೇನುಮಿಲ್ಲಮೆನೆ ಕೇಶವಾಚಾರಿ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||೫೯||

೩೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಇರದಾದಿಶಕ್ತಿಮಯ ಬೀಜವಾ ಬೀಜಮಯ
ವರ ಬ್ರಹ್ಮನಾ ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ವಿಷ್ಣು ವಿಷ್ಣುಮಯ
ಧರಿಸರ್ವರೆಂದೆನಲು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಹರಿ ಮಗನುವೆಂಬಾಗಮಂ ತೋರೆನ
ನರಹರಿಗೆ ಬದಲುಂಟೆ ಕೇಡಿಗನ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು
ಮರೆದೆವೆನಲಾಗ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ ಕೋಪದಾ
ಕರನಾಗಿ ಮೂವರ್ಯಾತಕೆಬಾರರೊಂದು ಗಿಡದನ ತೊಪ್ಪಲೆಂದುಸುರಲು ||೬೦||

ಅರಸು ಸಭೆ ಸರ್ವರೆಲ್ಲರು ನಗಲು ಆಗಲಾ
ಗುರು ಕೇಶವಾಚಾರಿ ಮೂಢನಿವನೆಂದರಿದು
ನೆರೆ ಹಾಸ್ಯದಿಂ ಮೂವ್ವರಂತೊಪ್ಪಲೆಂದುದಾ ದಿಟ ಪುಸಿ ಏನುಸುರೆಂದಡೆ
ಸ್ಥಿರವಾಡಿದ ಸುಜಿಹ್ವೆ ಸೀಳೆಪೋಗದುಯೆನಲು
ಇರದೆ ಕಟ್ಟುತ್ತರಂ ಇಕ್ಕೆನಲ್ಲಿಕ್ಕಿದಂ
ಪರಿಯು ಸುಳ್ಳಾದಡಂ ನಾಮನಿಕ್ಕುವೆ ನೀವು ಘಣೆಗೆ ಭೂತಿಯನಿಡುವುದು ||೬೧||

ಎಂದು ಕರದೋಲಿಗಳನಿಕ್ಕಿ ಕೇಳಿದ ನೃಪನ
ತಂದೆಯಾಲಿಸು ಭಕ್ತ ಪ್ರಣವದಂಕಿಯು ಒಂದೆ
ಮುಂದಿದರ ಪರಿಯಾಯ ತಿಳುಪುತಿಹೆನೆನೆ ಸರ್ವರೊಂದಾಗಿ ವೃಶ್ಚಿಕನಾ
ಸಂದಮಂತ್ರವನರಿಯ ವ್ಯಾಳಾಧಿಪನ ಪುಶ್ಪ
ಚಂದದಿಂ ಪಿಡಿದು ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸದೇ ಮಾಣೆ
ನೆಂದೆಂಬ ಮೂಢನಿವನೆಂದರಿದ ಸಭೆಯೊಡನೆ ಪೇಳ್ವನಾ ಭಕ್ತನ ಸರಿ ||೬೨||

ಮಿಲ್ಲವಾಲಿಸು ಭೂಪ ಶರಣನಾದಿಯ ಪೇಳ್ವೆ
ನಿಲ್ಲದ ನಿರಾಕಾರ ಬಯಲುಗೊಂಡದು ಮಹಾಜ್ಞಾ
ನೆಲ್ಲವನು ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪಂ ಶರಣನಾದನಾ ಶರಣನುರೆ ಸಹಂಸ್ತಾಂಶದಿ
ಬಲ್ಲಿದ ಸದಾಶಿವನು ಆತನನ ಸಹಸ್ತಾಂಶ
ದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಆತನನ ಸಹಸ್ರ ವಂಶದಲಿ
ನಿಲ್ಲದಂ ರುದ್ರನಾ ರುದ್ರನಾ ಕೋಟಿಂಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಯಾ ಹರಿಯನು ||೬೩||

ವರತರದ ಕೋಟಿಂಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನುಮವನ
ಇರದೆ ಕೋಟಿಂಶದೊಳು ಇಂದ್ರಸುರರಸುರರಂ
ಗಿರಿಯಾಬ್ಬಿ ಪುರುಷ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಸಕಲಮೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಂ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರನೂ ಈ

ಶ್ವರ ಸದಾಶಿವನ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಗೈಸುತಂ
ಶರಣನಿಹ ಬಗೆಮಿದಂ ಶಿವಗೈದು ಮುಖ ನಮ್ಮ
ಶರಣಂಗೆ ಸಹಸ್ರ ಮುಖ ನಯನ ಬಾಹುಂ ಪಾದವೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ಸಹಸ್ರವು ||೬೪||

ಶರಣ ಲಿಂಗಂ ಲಿಂಗ ಶರಣಮೀಯೆರಡರೊಳು
ವರ ಭೇದಮಿಲ್ಲ ನೋಡಲು ಲಿಂಗಕಿಂದಲಂ
ಶರಣನಧಿಕವುಮದ್ಯಾಕೆನಲು ಶರಣನ ಮುಗದಿ ರುದ್ರನಿಹ ಭುಜದಲ್ಲಿಯು
ಹರಿಯು ಜಂಘೆಯೊಳಜನು ಪಾದದಿಂದ್ರನು ಮನದೊ
ಳಿರುವ ಚಂದ್ರನು ನಯನ ಸೂರ್ಯ ಫಣೆಯೊಳಗಿನ್ನಿ
ಇರದೆ ವಾಯುಂ ಪ್ರಾಣ ಗಗನ ನಾಭಿಯೆ ಶ್ವೋತ್ರ ದಶದಿಕ್ಕು ಶಿರದಿ ರುಷಿಯಾ ||೬೫||

ವರ ಕುಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಜಗ ಕರದೊಳಮೃತವೆಂದು
ವಿರದೆ ಪೇಳುವ ಶಿವರಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾಧಿಕದಿ
ಮೆರೆವದೈ ಮರಳಿ ಶರಣೆನೆ ಶಿವನಿಗಿಂದಲಂ ಅಧಿಕೆಂದು ಗಿರಿಜೆಗೀಶಂ
ವರೆದ ಗ್ರಂಥಂಗಳಗಣಿತಮುಂಟು ಮಂಗಳಾ
ಪುರಂದರಿಯ ವೀಶೈನ ಪ್ರಣವದೊರಘನತೆಯಂ
ಪರಿಯ ಪೇಳುವಡಾಬ್ಬಭವಗರಿದು ಎನ್ನೊಂದ ಜಿಹ್ವೆಗಳವಡದೆಂದನು ||೬೬||

ಅರಸಿನೊರ ಗುರು ಕೇಳು ಕೇಶವಾಚಾರಿ ಗಿರಿ
ವರಪುತ್ರಿಯೊಡನೀಶ ಪೇಳುತಿರೆ ಷಡುಮುಗಂ
ಮರೆಯೊಳಿದಂ ಹಸುಳಗೇಳಿರಲ್ಕಾತನೊಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆಂದು ಕಳುಹೆ
ಇರದಾದಿ ಪ್ರಣವದರ್ಥ ಮೊದಲೆ ಪೇಳೆನ
ಲೃರರೆಯಾಶ್ಚರ್ಯಮೀ ಬುದ್ಧಿಗೀ ತರುಳಿಗಿಂ
ತರುಹಿಸಿದರಾರೋ ಶಿವ ಶಿವಯೆಂದು ಪನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಸುಗ್ರಂಥದಿಂದ ||೬೭||

ವರೆದನಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಸರಿಬಾರದಾಗ್ರಹಿಸವನ
ಪರಮಜಡನೆಂದು ಪಾದದೊಳೊದಿಯೆ ಆತ ಚಿಂತಾ
ತುರನಾಗಿ ಪರಮನೆಡಗೈತಂದು ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಕುವರನತಿರೋಷಕೆ
ತರಹರಿಸಲಾರೆನೆಂದಳಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಪುರ
ಹರನವನಿಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಿತರಿಸಿ ಬಳಿ
ಕಿರದೆ ತಾನೊರೆದ ದ್ವಾದಶಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಮಂ ಕೇಳಿ ಗುಹ ಕಿನಿಸಿಲಿಂದಾ ||೬೮||

೩೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಪರಮ ನೀನವಗಿಂದಲತಿ ಮೂರ್ಖನೆನಲುಮಾ
ವರನಾಗಳೆಲೆ ತರುಳ ಪೇಳು ನೀನೆನಲು ಘನ
ಮರುಳು ಭೂತಗಳೆರಿಯ ಕೇಳುವಂದವೆಮಿದಮ್ಮನೆ ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದಾ
ಹರನಿಳಿದು ಕೇಳೆ ಗುಹ ಗರ್ಭಗಿಯೊಳಂ ಕುಳಿತು
ನೆರೆದ ಜನ ಬೆರಗಾಗೆ ಪನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿಯ
ನ್ನೊರೆಯೆ ಹರನಕ್ಕಸದಿ ನಮಿಸಿದಿದರನ್ನಾಯ ದುರುಳರೆಂತರಿವರೆಂದಾ ||೬೯||

ನರಪ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ ಗುರುಗಳೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ
ಧರೆಯ ಜನರೊಂದಾಗಿಯೆಂದು ಕೇಳದ ಮಾತು
ಕರಿಯೊ ಪುಸಿವೆಂಬುದಾವರಿವೆವೈ ಇದರರ್ಥ ಪೇಳೆನಲ್ಪಿತೆಂದನು
ಹರನ ಶರೀರದಿ ಸರ್ವ ಲೋಕಂಗಳಿರುತಿರ್ಪ
ಪರಿಯ ಕೇಳ್ವಲ್ಲಿರೆನಲಾಗವರು ಅರಿವೆವೆನ
ಲೊರೆದನ್ನೆ ಪಾತಾಳದಾಚೆಗೀಶನ ಪಾದದುಂಗುಷ್ಟ ಕೇಶ ತುದಿಯಾ ||೭೦||

ಮ್ಯಾಲೆ ಬತ್ತೀಶೋಜನಂ ಕೋಟಿ ಸಮೀರಣ
ಮ್ಯಾಲೆ ಕರ್ಪರವದರೊಳಿರ್ಪ ಜಲಮಿಪ್ಪತ್ತು
ಮ್ಯಾಲೈದುಕೋಟಿಯೋಜನ ಪದ್ಮ ಮದ್ಯದೊಳ್ಳಕ್ಕಿ ಶಿರ ಕೂರ್ಮವದರಾ
ಮ್ಯಾಲಪ್ಪದಿಕ್ಕಿನೊಳಗಪ್ಪ ಕರಿಗಳ ಸುತ್ತಿ
ವ್ಯಾಳಪತಿ ಶಿರದೊಳಿಳೆಯೊಂದು ಕೋಟಿಯು ದಳವು
ಆಲಲಿತ್ತ ಐವತ್ತುಕೋಟಿ ಯೋಜನ ಹರವಿ ನಿಂದಿಹುದೆ ಪಾತಾಳವು ||೭೧||

ಅದರ ವರ್ಣಂ ರತ್ನಮಯ ಕುಂಭದಾಕಾರ
ಅದಕೆ ಶೇಷಂಬಲಿಯು ಮುಚುಕುಂದರೆಂಬ ದೊರೆ
ಸದುವಿನಯದಿಂ ಭೂತನಾಥನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವರದರ ಮ್ಯಾಲಂ ರಸತಳಂ
ಅದರ ವರ್ಣಂ ಶುಭ್ರತರ ಸುಪರ್ಣೋಸುಗಿಯು
ಅದಕೆರಿಯರಂ ಶಂಭುಲಿಂಗವರ್ಚಿಸುವರೈ
ಅದರ ಮ್ಯಾಲಂ ಮಹಾತಳಸಿಕತವರ್ಣ ಹಿರಿಯಣ್ಣಾಕ್ಷ ನರಕಾಸುರಂ ||೭೨||

ದೊರೆಗಳಾ ಶಂಕರನ ಧ್ಯಾನಿಸುವರಾಮ್ಯಾಲೆ
ಮೆರೆವ ಥಳಥಳಮಿರ್ಪದದರವರ್ಣಂ ಹೇಮ
ಮಿರಲು ಕಕೋಟ ಕಾಲಂ ನೆಮ್ಮಿ ಪೆಸರಿನಿಂದಧಿಪರಿರೆ ಕರಿಕಂಠನಾ

ಮರೆಯದಂ ಪೂಜಿಸುವರಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಸುತಳವೈ
ವರ ಪವಳವರ್ಣ ತಾರಕ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದರಂ
ಯರಿಯಿರೆ ಹೈಮಾವತೀಶನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವರದರ ಮ್ಯಾಲಣ ಲೋಕವು ||೭೩||

ಸದಮಳದಿ ರಾಜಿಸುವ ವಿತಳಕಿರಣ ಪ್ರಕಾಶ
ಅದಕೆ ಜಂಬುಕ ಶಂಖುಪಾಲರೆಂದೆಂಬ ದೊರೆ
ಮದನಹರ ಹಾಟಕೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನಿಸುತಿಪ್ಪರಾಮ್ಯಾಲೆ ಅತಳ ನೀಲ ಮಧುವರ್ಣ
ಮಹಾದೇವನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ದೇಶ
ಪದುಳದಿಂದಾಳ್ವ ನಮುಚೆಂಬ ದೊರೆ ಅದರಮ್ಯಾ
ಕುದವಕೇಳೇಳುಕುಂಭಕೆ ಮುಚ್ಚಳಾಕಾರ ಈ ಲೋಕಮಿಹದೆಂದನು ||೭೪||

ಇದರಲ್ಲಿ ನವಭಾಂಡ ನಾಭಿ ಕಿಂಪುರುಷ ಹರಿ
ಸದಮಳವಿಳಾವೃತಂ ರಮ್ಯಕಂ ಹಿರಿಯಣ್ಣ
ದದರ ಹತ್ತಿರದಿ ಕುರುಭದ್ರ ಸ್ವಕೇತುಮಾಲ್ಲಾಂಬತ್ತಕಧಿಪತಿಗಳು
ಮುದದಿಯಾ ಕಾಂಡ ಪೆಸರಿನೊಳು ರಾಜಿಸುವರೆ
ವದನವಾಗಿಯು ಲೋಕ ಪರಿವಾಲಗೈವೃತಿಹ
ರಿದು ಸತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪೌರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿಯನು ಮರಳಾಲಿಸೆನುತಿದರ್ ||೭೫||

ಇದರಲ್ಲಿ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಾಂತರಂ ಲವಣ ದಧಿ
ಮಧು ಸುರೆಯು ಪಾಲಲುಘೃತ ಸ್ವಾದಜಲ ಸಪ್ತಂಬೊ
ನಿಧಿಗಳೈ ಚಪ್ಪನ್ನರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟಾದ್ರಿಗಳು ಸಕಲಚರಮಚರಂಗಳು
ಕುದವ ಕೇಳೆನಲಾಗ ಮನ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂತಸವ
ನೊದಗಿ ಕೇಶವಾಚಾರಿ ಮ್ಯಾಗಣಿಸ್ತಾರವನು
ಮದು ಹ್ಯಾಂಗೆ ಪೇಳೆನಲು ಮೂರ್ಖ ನುಡಿ ಮನಕೆ ತಾರೆಂದು ಮಾರ್ನುಡಿಯುತಿಹನು ||೭೬||

ವರೆವೆನ್ನೈ ಕೇಳೊಂದು ಲಕ್ಷಯೋಜನ ರವಿಯು
ಮೆರೆವೆರಡುಲಕ್ಷದೊಳು ಸೋಮನಿಹ ಮೂರರೊಳು
ವರತಾರೆ ಐದುಲಕ್ಷದಿ ಬುಧಂ ಏಳು ಲಕ್ಷದಿ [ರ]ವಿಯು ನವಲಕ್ಷದಿ
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಮಂಗಳ್ಳತ್ತೊಂದು ಯೋಜನದಿ
ಗುರುವಿಹನು ಪದಿಮೂರರಲ್ಲಿ ಶನಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು
ಭರಿತಲಕ್ಷದೊಳು ಋಷಿಗಳ ಮೊತ್ತ ಹದಿನೈದರೊಳಗೆ ದೈವನಿಪ್ಪನಾಗಿ ||೭೭||

ದೃವನಿರುವ ಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗವು ಅದರ ಮ್ಯಾಲೊಂದು
ನವಿನ ಕೋಟೋಜನಂ ಮಹಲೋಕವದರಲ್ಲಿ
ಅವಿರಳಾನಂದಕರ ಮಾರ್ಕಂಡ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿನಿಕರ ರಾಜಿಸುತಲಿ
ಭವರಹಿತ ಧ್ಯಾನದಿಂದಿಹರದಕೆ ದ್ವಯಕೋಟಿ
ತವೆ ಯೋಜನಂತರದಿ ಜನಲೋಕ ಸನಕಮುನಿ
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದಿರಲು ಅದರ ಮ್ಯಾಲ್ವಾಲ್ವುಕೋಟಿ ಜನದೊಳು ||೨೮||

ಮೆರೆವ ತಪಲೋಕವದರಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಂ
ಪರಿಶೋಭಿಸಲ್ಪದರ ಮ್ಯಾಲಾರುಕೋಟಿಯೊಳು
ವಿರದಿರಂಚಿಯು ಸತ್ಯಲೋಕದರ ಮ್ಯಾಲ್ವತ್ತುಕೋಟಿ ಮ್ಯಾಲೆಂಭತ್ತೈದು
ವರಲಕ್ಷ ಯೋಜನಾಕಾಶಮಿರೆ ಇನಿತನಂ
ಪರಿಕಿಸಲ್ಗಣಿತವೈನೂರು ಕೋಟಿಯು ಕೇಳು
ನರಪ ವಿಶ್ವೇನದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿ ಯೋಜನದಿ ಶಿವನಾ ||೨೯||

ಅರಮನಿಹದಾದಿ ವಿರಾಡ್ವಾಪ ಪದತಳಂ
ನೆರೆ ಮಸ್ತಕಂ ಕಂಡರಾರಿಲ್ಲ ಈಗ ನಾ
ನೊರೆದುದಾತನ ತನುವಿನೊಳಗಿದರ್ ತೆರನಾದಿ ಅಕ್ಕರದಿ ಮೂರುವೈದು
ನೆರೆಯಾರು ಬಾಹೊನ್ನ ಇದರೊಳಿರುತಿರ್ಪವೆನ
ಲರಸು ಬೆರಗಾಗೆ ವಾದಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಂ
ನಿರದಿಹ್ಯದಂತಿರಲು ಭೂಭುಜನ ಮನ ಕರಗಿ ತಿರುಗಿ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||೩೦||

ವರ ವೇದ ನಾಲ್ಕಾದ ಪರಿಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು
ಭರದಿವಂ ಉದಯಿಸಿದ ಪರಿ ಪೇಳೆನಲ್ವಾಗ
ಲೊರೆವುತಿರ್ದನು ಅಕಾರಂ ಉಕಾರಂ ಮಕಾರಂ ಜತ್ತ ವೇದಂಗಳು
ಪರಿಯಿದಂ ನಾಮಾ ಶಿವಾಯೆಂಬುದರೊಳಂ
ನೆರೆ ಜತ್ತ ಕೂಡಲಾಗಾರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳು
ಧರಣಿಪನೆ ಷೋಡಶಂ ದ್ವಿದಳಂ ಕೂಡಿ ಪೌರಾಣಂಗಳಾದುದರಿಯಾ ||೩೧||

ಮರಳೊರವೆ ಕೇಳು ದ್ವಾದಶಪ್ರಣವ ಸೂ
ಪುರುಷಕರವೆನಿಕು ದ್ವಾದಶಂ ಪ್ರಣವ ಪೆಣ್ಣೆನಿಪದಂ
ವರವೇದವೆನಿಪ ಅಕ್ಕರಗೂಡಿ ಆಗಮಂಗಳುಮಾದ ಪರಿಯಿದೆಂದ

ನರಪ ತಿಳಿ ಪನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಕರ ನಮಂಸಗಳು
ಮರೆಯದಂ ಪೋಡಶಂ ಐದಕ್ಕರಂಗೂಡಿ
ಇರದುಪನಿಷತ್ತಾದ್ವಿ ವಿದ್ಯ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗೆಯಿದಂ ಭೂಪಾಲನೆ ||೮೨||

ಧರಣಿಭಕ್ತನು ಬೇರು ಪರಶಿವನು ಅದರಲ್ಲಿ
ಮರೆವ ಬೊಡ್ಡಿಯು ಸದಾಶಿವ ಪಂಟೆ ಈಶ್ವರಂ
ವರಗಣಿತಮಿಲ್ಲದಂ ರುದ್ರ ಹರಿಯಜಮಿಂದ್ರ ಪರ್ಣವೆನೆ ಯಾತಕವರು
ಬರುವರಲ್ಲವೆ ಶಿವನು ಸಾಕ್ಷಾತನೆಂಬುದಂ
ತೊರೆದು ಮಾತಾಡುತಿಹೆ ಬಹುಕಾಲ ಘನವೃಕ್ಷ
ನರಳಿನೊಳು ಸೇರಿದವಗಡಹಿಸಿದ ತೆರನಾಯಿತೆನಲವರ್ಗಿಂತೆಂದನು ||೮೩||

ಜಗದೀಶ ಹರಯಜನು ಇಂದ್ರ ನೀ ಮೊದಲಾಗಿ
ಮಿಗೆ ಪರ್ಣವೆನಲಾಗ ಆಗಮಗಳು ಕೇಳಿ
ಸಗುಣನೆಂಬುವೆವಲ್ಲ ಮಿಲ್ಲದಿರೆ ಗಾದೆಮಾತೆಂದಿದಂ ಸಲೆಗೆಯ್ವುವು
ಬಗೆಯನೆಮಗಂ ತಿಳುಪುವೆನೆ ಪೇಳ್ವಪೆಂ ಕೇಳು
ಗಗನ ರವಿ ಶಶಿ ಭೂಮಿ ಹರಿಹರಂ ವಿಧಿ ಸುರರು
ನಗವಾಭಿಮಿಲ್ಲದಾಚಿಲಿ ಧರ್ಮರೂಪನಂದೀಶ ಜತ್ವಾಕಾರದಿ ||೮೪||

ಇರಲದರೊಳಂ ಅವುಮಾಕಾರ ರುದ್ರ ವಿಧಿ
ಹರಿ ಜನಿಸಿ ಉತ್ಪತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಕೆ ಕರ್ತರಂ
ದಿರದಾಗಿ ಸರ್ವಮಂ ಪುಟ್ಟಿತ್ತೀಗಂ ಜನಿಸಿದವರೆಲ್ಲ ಪರ್ಣವಹುದು
ನರಪ ನಾನ್ಯಾತರೊಳಗಲ್ಲ ಪೇಳೆಂದೆನಲು
ಹರನು ಹರಿಯಜಮಿಂದ್ರ ತಮ್ಮ ಕಾರಣಕರ್ತೃ
ಧರೆಯು ಪಾರಿಸುವಂಥ ಧಾತ ನೀವೆಲ್ಲರಂ ಜ್ಯೋತಿರೂಪಕರೆಂದನು ||೮೫||

ನರಪ ಕೇಳಾ ಜ್ಯೋತಿಗಾಧಾರಂ ಮುಚ್ಚಳಂ
ವರ ತೈಲ ಬತ್ತಿಲ್ಲದುರಿದಪದೆ ಅದರಂತೆ
ನಿರದಾದಿಯಕ್ಕರಂ ಸರ್ವಕಾಧಾರಮಾಗಿ ರಾಜಿಸುವ ಪರಿಯದೆನಲು
ತೆರನೆಮಗೆ ತಿಳುಹೆನಲು ಧರ್ಮರೂಪನು ಪ್ರಳಯ
ಕರವಾದ ಕಾಲದೊಳು ಹೆಪ್ಪುಕೊಟ್ಟುರೆ ಧರಣಿ
ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಎತ್ತನಿಸಿ ತಿಲಕಾವೆ ಪುಟ್ಟಿಸಲು ಜ್ಯೋತಿಗದೆ ಬಲಮಿಪ್ಪುದು ||೮೬||

೩೭/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಸರ್ವೇಶನಿರಸ್ಥಿತಿಯ
ತನಗರಿಕೆಮಿಲ್ಲೆನಲು ಆದಿವಿವರನ್ನೊರೆದ
ಮಿರುಪ ವಿಭುದಾಚಾರ್ಯನಹುದೆಂದು ಬಹು ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡಲಿಂತೆಂದನು
ಮನುಜಪತಿ ಹರನಿಂದ ಹರಿನೊಂದದಿರಲುಮಾ
ಬೆನಕ ಪಣ್ಣುಗ ವೀರಮುನಿಗಳನ್ನೊಂದಕಥೆ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಪೇಳುವೆನು ಗುರು ಪ್ರಜೆಯು ಸರ್ವರಂ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಾಲಿಸೆಂದಾ ||೮೭||

ಪರಮ ಪಾರ್ವತಿ ಕೂಡಿ ಕರಟಿ ಕರಣಿಗಳಾಗಿ
ನೆರೆಯಲೊಡ ವಿಘ್ನೇಶ ಜನಿಸಿರಂತಿಹರದಂ
ತಿರೆ ಮಂಗಲೆಯು ತನ್ನ ಬೆವರು ಪುತ್ಥಳಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನಿತ್ತಿರಲಾಗಳು
ಹರ ಗಜಾಸುರನ ವಧಿಸೈತರುವದಂ ಕಂಡು
ತರುಳ ಬಿಡದಿರಲವನ ಹತಿಸಿ ಶಿವೆಯೆಡೆಗೆಯ್ದ
ಚರಣಕ್ಕೆ ನತಳಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಗನೇನಾದನೆನಲಾಗ ಗಜಮಸ್ತಕಂ ||೮೮||

ಇರದಿಕ್ಕಿ ಅಸುವೀಯೈಲಮರ ಹರಿ ವಿಧಿ ಸುರರು
ವರ ದನುಜಪಡೆಗೆಲ್ಲ ವಿಘ್ನಾದಿನಾಯಕಂ
ದಿರದೆ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ವೇದಾಗಮಂ ನಿನ್ನ ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡಾಡಲೆನುತ
ಹರ ಪರಸಿ ಬೋಧಪ್ರಸಾದವೀಯಲ್ಪಾಗ
ಧರಣಿಗತ್ಯಧಿಕನೆಂದೆನಿಸಿದಾತನ ಘನತೆ
ಮರೆಯದಂ ಕೇಳು ಮಂಗಳಾಪುರಾಧಿಪ ವೀರಶೈನ ಮನವಲಿದೆಂದನು ||೮೯||

ಸುರಪನೊಳು ಕಾದಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯಮಂ
ನಿರದೊಯ್ಯುತಿರೆ ಭಾರಮಾಗಿ ಶರಧಿಯೊಳ್ಳುಳುಗೆ
ಇರದೆ ಇಂದ್ರಂ ಬಲಿಯನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನಮ ನಿಮಗೆ ಹೊಂದದಾಯಿತು ಧನವನು
ತರುವ ಪರಿ ಹ್ಯಾಂಗೆಂದು ಈರ್ವರಸು ಯೋಚನೆಯೊ
ಳಿರೆ ಬಯಲು ಪೇಳಿತಾ ಅಬ್ಬಿ ಮಥನಿಸಿದಡೆಯು
ಸಿರಿ ಬರುವದೆನೆ ಕೇಳಿ ಒಪ್ಪಿ ಬಲಗೂಡಿ ಮಂದಾರನೆಡೆಗೈದೆಂದನು ||೯೦||

ನಮ್ಮ ಕಾರಣಮುಂಟು ಬಾರೆಂದು ಇಂದ್ರ ಕರೆ
ಸುಮ್ಮನಿರೆ ಮರಳಿ ಒಮ್ಮಾತಾಡಲೆಂದದಂ
ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕೆ ಸಾತಿ ಆಗ ಬ್ಯಾಡವೆ ಮುನ್ನ ರೆಕ್ಕಿ ಕಡಿದುಪಕಾರವು

ಎಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಿಪುರ್ದನೆ ಕಿನಿಸಿನಿಂ ಕಿತ್ತಿ ನಾ
ನಮ್ಮ ಕಾರಣ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದಗುವ ಸಮಯದೊಳು
ಹಮ್ಮಿನಿಂವಲದಕಡೆ ದೇವತರು ಸಾಯಲಾಗಿಷ್ಟುವಂ ಸ್ತೋತ್ರ ಗೆಯ್ಯೆ ||೯೧||

ಭರದೊಳ್ಳಿತಂದಿದ್ದನ್ನಾಕೆ ಕರೆದನೆ ನೀನು
ಗಿರಿವೈರಿಯಾದಡೆಮ್ಮಯ ಮನದಭಿಷ್ಠೆಯನು
ನೆರೆ ಮಾಡೆ ಬಂದವಸ್ತುವಿನೊಳಪೂರ್ವವಿತ್ತಪೆವೆನಲು ನಗವ ಕಿತ್ತಿ
ಗರುಡನೊಳು ಹೇರಲಾಕ್ಷಣ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡೊಯ್ದು
ಶರಧಿಗಿಳಿಬಿಡಲದಂ ಪಾತಾಳದಾಚೆಗಂ
ತೆರಳೆ ಸರ್ವರು ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರಲು ಹರಿ ಬಂದು ಅಂಜಬ್ಯಾಡೆಂದಭಯವಾ ||೯೨||

ಇರದಿತ್ತು ಕಡೆವ ಕಂಭಾದ ಚತುರ್ಭುಜಗಳೆ
ವರತರದ ಬಿಗಿ ನೇಣು ಶೇಷನಿಂ ಕಡೆಯಲೈ
ಹರನಾಚ್ಚಿಮಿಲ್ಲಮೆಂದಾಗ ವಿಷಮಂ ಕಾರಲಾಗ ಸುರರಸುರಪಡೆಯು
ಬೆರಗಿನಿಂದೋಡುತಿರೆ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂ ತಮ್ಮ
ವರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆಂದು ಒದಗುತಿರೆ ವೈಕುಂಠ
ಸುರಪುರಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಸುಡುತಿವರನಂ ಸುಡಲು ಕಂಡಾಗ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ||೯೩||

ಹರಗೆ ಪೇಳಲು ಬಂದು ಉರಿಯು ಕರದೊಳು ಮಡುಗಿ
ಭರದಿ ನುಂಗಿಯು ಸರ್ವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನವನು
ನೆರೆ ಕೊಟ್ಟಡಾಗಾತನಂ ಸ್ತುತಿಸೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿಘ್ನೇಶನಂ ಭಜಿಸಿ ನಿಮ್ಮ
ವರ ಧನವ ಪಡೆಯಿರೆನಲಂತೆಸಗೆ ಕರಿಮುಗಂ
ಭರದಿ ಪಂಚಸುಮುಗದಿ ವನಕೆ ಲಡ್ಡುಗೆ ಪಾಶ
ವರದ ಪದ್ಮಂದಂತ ನೇಗಿಲಂಕುಶ ಪಾತ್ರೆ ಜಪಮಾಲೆ ದಶಭುಜದೊಳು ||೯೪||

ಬೆನಕನಾ ಕ್ಷಣ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೊರವನೆನೆ ಹರಿಯು
ನನಗೆ ಭುಜಬಲನೀವುದಯ್ಯ ಮಂದರಗಿರಿಯ
ತನುವಿಲೆತೊಗವುದಂ ಕರುಣಿಸೆನಲಿತ್ತು ಕೂರ್ಮಗಿರದ ಪಾತಾಳಕೆ
ಅನುವಿನಿಂ ಪೋಗಿ ಬೆನ್ನಿನೊಳಾಂತು ಕಡೆಗದಂ
ವನಮಾಲಿಯಂ ತಂದ ಶೈಲಕಂಬವ ಮಾಡಿ
ಬಿನದದಿಂ ದೇವ ದಾನವರಳಿಯಲಾದಿಯೊಳು ಚಂದ್ರನುದಿಸಲ್ಯಾತನಾ ||೯೫||

ಹರಗೀಯೈ ಕಾಮಧೇನರುವತ್ತು ಪುಟ್ಟುತಿಹ
ತೆರನರಿದು ಕಡೆಕಡೆಯ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೂಡ
ವರ ಚೂತ ನಿಂಬೆ ರಂಭವು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಚಿಂತಮಣಿ ಕೌಸ್ತುಭಂ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಂ
ಸಿರಿಯು ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕೈರಾವಮೃತಂ
ಇರದೆ ಗಜ್ಜರಿ ಭಂಗಿ ಬೆಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ಜನಿಸಲ್ಕೆ
ಹರಿಗಿತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೌಸ್ತುಭ ಇಂದ್ರ ತನ್ನೊಸ್ತು ಕೊಂಡು ಉಳಿದಾದೆಲ್ಲವಾ ||೯೬||

ಸರಿ ಭಾಗದಿಂ ಬಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ
ಪುರಕಮರ ಬಂದು ಸುಖಮಿರಲತ್ತ ಕೂರ್ಮದ
ಹರಿಯು ಸಾಗರ ತುಡುಕಿಸುತ ಪ್ರಳಯ ಮಾಡುವದ ಕಂಡಾಗ ವಿಘ್ನೇಶನು
ಭರದಿ ಶುಂಡಿಲೋಳದರ ಹೊಡಮೊಗಚಿ ಬೆನ್ನ ಚಿ
ಪ್ಪಿರದೆ ಕಿತ್ತಿಯು ತಂದೆಗೀಯಲದ ಕೊಂಡು ತಾ
ಶಿರಮಾಲೆಯೊಳು ಪದಕ ಮಾಡಿ ಮಗಗಂ ಮಚ್ಚಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತನರಸೆ ||೯೭||

ಎಸೆವ ಕೈಲಾಸದೊಳು ಶಶಿಶಿಲೆಯ ಮಂಟಪದಿ
ಅಸಮಾಕ್ಷ ದೇವಿಯೊಡಗೊಂಡು ಶಪಥದೊಳಾಗ
ಶಶಿವದನೆ ಸೋಲಲೆಂದಿಗೆ ಪೂಜೆಮಿಲ್ಲೆಂದು ನಾ ಸೋಲೆ ಮಾಂ ಪೂಜೆಯಾ
ವಿಸರ ನಿನ್ನದುಯೆಂದು ಅಷ್ಟಚೌಕಂಮಾಸ
ನೆಸೆವ ಹಾಸಂಗಿಯಂತೀ ಸುವಾರಗಳನ್ನು
ಕುಸಿಲ ಸಾಲಿಗಳು ತಿಥಿ ಧಾಳಂಗಳಿಂದಾಡೆ ಶಿವ ನೋತುಮಿಲ್ಲೆಂದನು ||೯೮||

ಬದಿಲಿರ್ದ ಹರಿಯ ಶಿವನಪಸಾಕ್ಷಿಯಂ ನುಡಿಸೆ
ಒದಗಿತಾಗಳೆ ಕೋಪದಿಂದೆಂದಳೆಲೊ ಮೂಢ
ವದನದಿಚ್ಛೆಯ ನುಡಿದ ಕಾರಣಕೆ ಶಾಪವಿಡಿ ಸಪ್ತವೇಜನದಳತೆಯ
ಮದಡಕುರುಡ್ಡೆಬ್ಬಾವುಮಾಗಿ ಬಿದ್ದಿಯಿರುಮೆನಲು
ಮದನತಾತಂ ಹೆದರಿ ನಿಶ್ವಾಸಗೇಳಲ್ಕೆ ಕದನದಿಂ
ಗಜದೈತ್ಯನಂ ಗೆಲ್ಲು ವಿಘ್ನೇಶ ಬರುವ ಭರಮಂ ಕಂಡಡೆ ||೯೯||

ಭರದಿ ನಿಶಾಪವಾಗುವದೆನಲು ಪಾವಾಗಿ
ಹರಿಯು ವಟವೃಕ್ಷದೊಳು ಸೇರಿರಲು ಪಲದಿನಕೆ
ಹರನಣುಗ ಗಜದೈತ್ಯನಂ ಗೆಲ್ಲು ಬರುವನಿತ ದರುಷನದಿ ಶಾಪ ನೀಗಿ

ವರರೂಪು ಮುನ್ನಿನಂತಾಗೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ
ತರುತ ಸಿರಿದೇವಿಯೊಡನೆಂದ ವಿಘ್ನೇಶನಿಂ
ದೊರಮೊಗವ ಕಂಡೆ ವಕ್ರ ಸುತುಂಡ ಮಹಾಕಾಯ ಇನಕೋಟಿ ತೇಜ ಸಹಜ ||೧೦೦||

ಸಿರಿಯೆ ಕೇಳ್ವಂಹಪೀಠದಿ ಶಿವನು ಚೂತಫಲ
ಕರದೊಳಾಂತಿರಲದಂ ತಾರಂದು ಹತ್ತಿಲಿಹ
ಸುರರು ಬೇಡಲು ಕೊಡದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬಳಸಿ ಬರೆ ಈಗ ಇತ್ತಪೆನೆಂದನು
ಹಿರಿಯ ನಾ ಮೊದಲು ವಿಧಿ ಇಂದ್ರ ದಿಕ್ಪಾಲ ಸುರ
ರುರೆ ವಾಹನಂಗಳಡರಿಯು ಪೋಗೆ ವಿಘ್ನೇಶ
ಭರದಿ ಹರನಂ ಸುತ್ತಿ ಪಣ್ಣ ಬೇಡಲ್ಕೇಶ ಬೆರಗಿನಿಂದೀ ಜಗವನು ||೧೦೧||

ಬಳಸಿಬಂದಿಯೆ ಎನಲು ಜತ್ವಪೀಠಂ ಪೃಥ್ವಿ
ಮೊಳೆವಲಿಂಗಾಕಾಶಮೂರ್ತಿ ಪುಷ್ಪಸುಮಾಲ
ಬಳಕೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಗ್ರಹಗಣ ಕುಸುಮ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ವಹ್ನಿ ನೇತ್ರಂ ದಶಭುಜಂ
ಗಳೆ ಸಿಖರಿ ಸಪ್ತಪಾತಾಳಪದ ವೇದಮುಖ
ಮಿಳಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗೆ ದಶದಿಶವಸನ ದಿವ್ಯಾಂಗ
ಕಳೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸದಾಶಿವನೆಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಣ್ಣ ಪಡೆದಿರಲಿತ್ತಲು ||೧೦೨||

ಗರುಡ ಗಾಂಧರ್ವ ಹರಿ ವಿಧಿ ಸುರಪ ಷಡುಮುಗಂ
ಕರಗಿ ಬಾಯಾರಿ ಧೃತಿಗುಂದಿ ಬಳಲೋಹನಂ
ದಿರದಿಳಿದು ಶಂಕರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುರೆ ನೋಡಿ ಕಿನ್ನಮನನಾಗೆಲ್ಲರೂ
ಮರುಗಿ ತಮ್ಮಾಲಯವ ಪೊಕ್ಕರೆಲೆ ಸಿರಿದೇವಿ
ಹರತನಯನಿಂದೆನ್ನ ಶಾಪ ನೀಗಿತು
ಮಹತ್ವಕರನು ವಿಘ್ನೇಶನೆಂದರಿದು ಪರಿಪರಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಸುಖಮಿರ್ದನರಸೆ ||೧೦೩||

ಎಂದು ಪಲವಂದದಿಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೋದನು ಇಂದ್ರ
ಚಂದ್ರನಾದಿತ್ಯ ಋಷಿನಿಕರ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು
ವಂದಿಸುವರಾತನಾದಿಯ ಅಂತೆ ಆದಿಶೇಷಂ ಪೇಳಲಗಡಿತೆಂದಂ
ಕಂದುಕಂಧಕುತ್ರಮಿನ್ನೀರ್ವರಿರ್ಪರವ
ರಂದ ತಿಳುಪುವೆನರಸೆ ಅರಿಯನಿವನೆಂದು ಮನ
ಸಂದು ಹಾಸ್ಯಂಗೈವ ದುರ್ನ್ಯಾತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೂನೀತಿಯಾಲಿಸೆಂದಾ ||೧೦೪||

೪೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ತಾರಕನ ವಧೆಗಂಜಿ ಇಂದ್ರ ಹರಿ ವಿಧಿ ಸುರಪ
ಗಾರಾಗಿರಲ್ಪವರ ಮೊರೆಗಳಿ ಷಣ್ಮುಗಂ
ತೂರಿ ದೈತ್ಯನ ಮ್ಯಾಲೆ ಪೋಗಲಂಜಿ ಕೌಂಚಾದ್ರಿಯಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಏಳುದಿನದಾ
ಸೂರಬಾಣದೊಡಿಲುಶೈಲ ತಟ್ಟುಚ್ಚವನ
ಭಾರಿ ಸಿರ ಬೀಳಲೊಡ ವಿಷ್ಣು ಬಂದೆರಗಿ ಎಲೆ
ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಎಮ್ಮಂ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಗೃಹಕೆ ನಡಿರೆಂದುಗೂಡಿ ಪೋಗಿ ||೧೦೫||

ಇರದಾಸನಿಕ್ಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸತಿಯರ ಕೈಯ
ನೆರೆ ಗಾಣಿಕೆಡಿಸಿ ಸರ್ವರು ನಮಿಸಿ ಪೋಗಲ್ವೆ
ಕರಲಾಗವಿತ್ತುಮಾತನ ಕಳುಹಿ ಸುಖಮಿರಲ್ಪರುಳೆ ವೇದಸುವಲ್ಲಿಯು
ಹರಕುವರ ಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತಪಗೆಯ್ಯೆ
ಪರಿತಂದೆನೆನಲು ನೀನೆನ್ನ ಗಂಡನಾ
ಗಿರುವದೆನಲಿಂಧ್ರನಾತ್ಮದಿ ಪುಟ್ಟಿ ದೇವಸಾನೆಂಬ ನಾಮವ ತಾಳಿರೆ ||೧೦೬||

ನಾನು ಬಂದಿರದೆ ಲಗ್ನಾಗುತಿಹೆನೆಂದಭಯ
ಮಾನುನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲ್ಪಿತ್ತ ಗರ್ಭಣಿಯು
ಕೂನಮಾಗಿಯು ನರಕಸುರನ ಸತಿ ಪತಿಗೆಂದಳೆನ್ನಸುವು ಪುತ್ತಮಣ್ಣಾ
ಧ್ಯಾನಾದುದೆನೆ ಧರಣಿಯಂ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂ
ಡಾನು ತಡೆಯದೆ ಬಂದೆನೆನಲಿತ್ತ ದೇವತರು
ಹಾನಿಯಂ ಕಂಡು ಶಿವನೊಳು ದೂರಿ ದೇವ ನಾವಿರುವ ಪರಿ ಪೇಳೆಂದರು ||೧೦೭||

ಆಗಲಾ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕರೆದು ನರಕಾಸುರನ
ಬ್ಯಾಗದಿಂ ವಧಿಸೆನಲು ವರಹರೂಪವ ತಾಳಿ
ಪೋಗಿ ಪರಿಪರಿ ಯದ್ಧಗೈದವನ ಕೊಂದು ಭೂಮಿಯ ಕೋರೆದಾಡಿಯಲ್ಲಿ
ತೂಗಿ ತೂಗಿಸಿ ಮೊದಲ ತೆರದಿ ಹಾಸಲುಮವನ
ಬೀಗಿ ರಕ್ತಂ ಕುಡಿದದಹಂಕಾರ ತಲೆಗಡರಿ
ನಾಗಲೋಕಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತ ಬರೆ ಷಣ್ಮುಗಂ ಕಂಡಾಗ ಕೋಪದಿಂದಾ ||೧೦೮||

ದಾಡಿವಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಲಸು ಪೋಗಲದು ಕಿತ್ತಿ
ಓಡಗೈಯನೊಳಿದಿರನಿಡಲಾತ ಕೊಂಡು ತಾ
ಗಾಢದಿಂದೆರಡನೆಯ ಚಂದ್ರನೆಂಬುವ ತೆರದಿ ಮಗುಟಾಗ್ರದೊಳು ಧರಿಸಿದಾ

ರೂಢಿಗೀಶಂ ಕೇಳು ಲಾಲಾಸುರೆಂಬವಂ
ಕೋಡಿ ಶಿವನೋಲೈಸಿ ಬರುವ ದೇವತೆಗಳಂ
ನೋಡಿ ಶೇಷ್ಠಾಕಾರಿ ಮುಳಿಗಿಸಿದ ದನುಜನಂ ಕೊಂಡನಾ ವೀರೇಶನು ||೧೦೯||

ವರಕಾಸ್ಯಪಾತ್ಮಜಂ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಕಶ್ಯಪಂ
ನಿರುತ ಘನ ತಪಗೈದು ಶಸ್ತ್ರದಿಂ ಸಾಯದಾ
ವರಗಳಂ ಪಡೆದು ದೇವತರ ಸದೆಬಡಿವುತಿರಲಾಗೀಶ ಹರಿಯ ಕರೆದು
ಇರದವನ ವಧಿಸೆನಲು ನಾರಸಿಂಹನ ರೂಪ
ನೆರೆ ತಾಳಿ ಬಂದವನ ಪುರದ ಪೊರವಳಿಯಲ್ಲಿ
ಭರದಿ ಬೊಬ್ಬಿಯನಿಡಲು ರಕ್ಕಸಾತ್ಮಜರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಘನ ಕೋಪದಿಂದ ||೧೧೦||

ಸ್ವರಲ್ಪಾದ ಅಲ್ಪಾದ ಪ್ರಹಲ್ಪಾದನಂಗಾದ
ರುರಿದೆದ್ದು ಶಕ್ತಿ ಯಮ ಅಗ್ನಿಕುಮಾರೆಂಬ
ವರ ಬಾಣತೊಟ್ಟುಗ್ಗ ನಾರಸಿಂಹನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿಡಲು ಮಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲನು
ಭರದಿ ಪೊಯಿದಂತಾಗೆ ಹಾರಿಹೋಗಲ್ಪವರ
ಕರದಿವಿಡಿದಾಗಸಕ್ಕಿಡೆ ಮರಣಮಾಗಲಾ
ದುರುಳ ರಕ್ಕಸ ದೇವತರ ಕೂಡ ಮುನ್ನೂರುವರುಷ ಕಾದಲು ಸೋಲದೆ ||೧೧೧||

ಇರೆ ಸಂಜೆಕಾಲದಲಿ ಹೊಸ್ತಲದಿ ಪಿಡಿಕೊಂಡು
ಧರೆಯಿದಲ್ಲವು ಶಸ್ತ್ರಮಿಲ್ಲ ನೆಲದಿಂದೆದಿಯ
ಭರದಿ ಸೀಳುತ ರಕ್ತಗುಡಿದು ಅಹಂಕಾರ ತಲೆಗಡರಿ ಲೋಕವ ಬಾಧಿಸೆ
ಮೊರೆಯುಗೇಳುತ ವೀರಭದ್ರೇಶ ಕೋಪದೊಳು
ವರ ಕೋರೆದಾಡಿ ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಸಮವಾದುಗುರು
ನೆರೆ ಎಂಟು ಪಾದ ನಾಲ್ಕಂ ಬಾಲ ಚುಂಚುಪುಟ ಪಕ್ಕವೆರಡರ್ಧಮೃಗವು ||೧೧೨||

ಇರದರ್ಧ ಶರಭರೂಪವ ತಾಳಿ ಮ್ಯಾಲಿರುವ
ಚರಣ ನಾಲ್ಕದಿ ನಾರಸಿಂಹನೊದ್ದಡನಂತ
ನೊರಹಂಚು ತಾಗಿ ತೂರಿಸಿ ಬಿದ್ದು ಶ್ರೋಣಿತಂ ಕಾರಿ ಕಡು ಭಯದಿಂದಲಿ
ಹರಿಯು ಕಂಠೀರನಿಂ ಕಡೆನಿಂದು ನಮಿಸಿ ಈ
ವರ ಚರ್ಮ ಶಿವನು ಕುಳ್ಳಿರುವ ಗದ್ದುಗೆಯಾಗಿ
ಮೆರೆಯಲಾನನ ಕೀರ್ತಿ ಮೊಗವಾಗಲೆನಲಂತುಗೈದ ವೀರೇಶನರಸೆ ||೧೧೩||

೪೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ವರವೆ ಸೂವಿಷ್ಣುಮುನಿ ವನದೊಳು ವಿಲಾಸದಿಂ
ಚರಿಸುತಿರಲಲ್ಲಿ ದೇವತಸ್ತ್ರೀಯರಗಣಿತಂ
ಪರಿತಂದು ಜಲಕೇಳಿಯಾಡುತವರಂ ಕಂಡು ವೀರ್ಯಖಲನಾಗಲದನು
ಭರದಿ ಕಾಡಂ ಮಹಿಷಿ ತೃಣಗೂಡ ನುಂಗಲದ
ಕಿರದೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಹಿಷಸುರನು ದೇವತೆಗಳಂ
ಪರಿಬಾಧೆ ಮಾಡುತಿರೆ ದೇವ ದೇವಿಯ ಕಳುಹಲಾಗ ಕೋಪಾಟೋಪದಿ ||೧೧೪||

ಮೋಗವನ ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸೆ ಮುಂಡವು ಕಾದು
ವಾಗಲಂ ಎಡಪಾದದಲ್ಲಿ ದಲಿಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ
ಸಾಗಿ ಮುಂಡಂ ಕಡಿಯಲವ ಸ್ತುತಿಸೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನೆನಲು ಪಾದದಲ್ಲಿ
ನಾಗಕುಂಡಲನ ಸಲೆ ಮೆಟ್ಟಿಕೋಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಆಗಳದರಂತಿತ್ತು ಹರಿ ದೇವತರ ಭಯಂ
ಬೇಗದಿಂ ಬಿಡಿಸಿದಾದಿಯ ಶಕ್ತಿಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಭೂಭುಜನೆ ಲಾಲಿಸೆಂದಾ ||೧೧೫||

ಹಿಮಚಲದೊಳೊಂದು ವ್ಯಾಳ್ಯದಿ ಚಿನ್ನದಲಗಿರಿಯೊ
ಳುಮೆ ಉಯ್ಯಲಾಡ ತೂಗಿದರೊಂದು ಯೋಜನಂ
ಗಮಿಸಿ ಬರುತಿಹ ವಿಲಾಸವ ಕೇಳಿ ಶುಂಭ ನಿಶ್ಶುಂಭರೆದ್ವಾಕ್ಷಣದೊಳು
ಭ್ರಮೆಯೊಳಂ ಸುತ್ತ ಬಲಮೆಲ್ಲ ಪಾರಿಯನಿಕ್ಕಿ
ನಮಗ್ಯಾಳ್ಯವೆನುತೊದಗೆ ರುದ್ರಗಂಗೆಯರೆಲ್ಲ
ತಮಚರರೊಳಂ ಕಾದುತಿರೆ ದೇವಿ ವೀರಗಾಸಿಯನುಟ್ಟು ವಿಡ್ಗ ಪಿಡಿದು ||೧೧೬||

ಬಲವ ಸಂಹರ ಮಾಡುತಿರೆ ಶುಂಭ ನಿಶ್ಶುಂಭ
ರೊಲಬರಿಯದಿರಾಗಲವರಸುವಗೊಂಡು ತಾಂ
ಮಲಹರನ ಹತ್ತಿರದಿ ಸಾರೆ ಮಾರಂಬ ನಾಮವದಾಗಲಾಗ ಹರಿಯು
ಉಳುಹಿದೆಲ್ಲರ ಅಸುವನೆಂದು ಪರಿಪರಿ ಸ್ತೋತ್ರ
ನಲುವಿನಿಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಸುರರು ಉಘೇ ಉಘೇಯೆಂಬ
ಬಲು ನಿನದ ಪೂಮಳೆಯೊಳೊಯ್ದದೆ ಶಂಕರನರ್ಧನಾರಿಯೆಂದೆನಿಸಿದಳು ||೧೧೭||

ಗಿರಿಜೆ ವಿಘ್ನೇಶ ಪಣ್ಮುಗ ವೀರಭದ್ರನಿಂ
ದುರೆ ನೊಂದದಿರಲಿ ಭಕ್ತರಲಿಂದ ಕೇಡಾದ
ಪರಿಯಾಯ ಪೇಳಲಘಡಿತ ಆರ್ದರೊಳಗೊರೆವೆ ಕೇಳಿಂದ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ

ಹರಿಯನೇನೆಂದು ಭಾವಿಸರೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯನು
ನೊರದಪೆಂ ಷೋಡಶ ಸಿರಸತಿಯ ದ್ವಾರಕಾ
ಪುರಿಯೊಳಾಳುವ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಸಲ್ಪತ್ತಲಾ ಅಂಬರೀಶಂಬರಸನು ||೧೧೮||

ಒಂದು ದಿನ ಓಲಗದೊಳಿರಲು ದುರ್ವಾಸಮುನಿ
ಬಂದುದಂ ಕಂಡು ಇದಿರೆದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆ
ನಂದದಿಂ ಸಿಂಹಪೀಠದಿ ಮೂರ್ತಗೊಳಿಸಿ ಋಷಿಗಾ ಸಮಯದುಪಚಾರಮಂ
ಚಂದದಿಂ ಮಾಡಿ ಶರಣರ ನೀತಿಗೇಳುತಿರ
ಲೆಂದಗಲೆ ಜೀಯ್ಯನೂಟವ ಮಾಡಿ ಗಮನಿಸೆನ
ಲಂದುಗ್ರ ಕೋಪದಿಂದಲೆ ಭೂಪ ನೀನುಂಡು ಎನ್ನನ್ಯಾತಕೆ ಕರೆದಲಾ ||೧೧೯||

ಎನಲರಸು ದೇವ ನಾನುಂಡಿಲ್ಲವೆನಲಾಗ
ಮುನಿ ಕೋಪತಾಳಿ ಪುಸಿದೆಂದು ಶಾಪವನೀಯ್ಯ
ಲನುವಾಗೆ ನಡುಗಿ ದುರುಳನೊಳಿಂತು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವರೆಂದು ಬಸುರಬೊಗಲು
ಮುನಿಗೆ ಕರುಣಂ ಪುಟ್ಟಿ ಶಾಪ ನಾವೆಂದುದಕೆ
ನಿನಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ ನಿನ್ನಾತ್ಮಜೆಯು ಸುಮತಿಯಂ
ಬನಘಸ್ತ್ರೀಯಳನು ಶ್ರಿಂಗರಿಸುತ್ತ ರಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪ ಮಾಡುತಿಹರು ||೧೨೦||

ವರ ನಾರದಂ ಪರ್ವತರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹೆನಲು
ನರಪನಾಗಳೆ ಕಳುಹೇಳವಳೀರ್ವರಂ ಕಂಡು
ಮರುಳಾಗಿ ತಪವನೀಡಾಡಿ ನಮತಮಗೆಂದು ಕಾದಿ ತಮ್ಮೊಳಿರಿದರು
ಹರಿಯಿರ್ಪ ದ್ವಾರವತಿ ಷೋಡಶ ಸಾಸಿರ ಸ್ತ್ರೀ
ಯರಿರದಾಳ್ವನಾತ ನಮ್ಮಯನ್ಯಾಯ ಖಂಡಿಸುವ
ದರಿದೆ ಈ ಮಾತೆಂದು ಮೂವ್ವರಾಕ್ಷಣಗೂಡಿ ಬರಲು ತಾ ಭರವಸದೊಳು ||೧೨೧||

ಹರಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೈದಿ ನ್ಯಾಯದಿ ವರವ ಪೇಳೆ
ಮರುಷೋತ್ತಮಂ ರತ್ನಮಾಲೆ ಭೂಪುದರಜೀಯ
ಕರಕಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಮನ ಬಂದವರಿಗಂ ಧರಿಸುವೆನಲಾಗಲಾ ವನಿತೆಯೂ

೪೫/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಪರಿತೋಷದಿಂ ಕೇಶವನ ಕಂಠದೊಳು ಸೂಡ
ಲಿರದೆ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕರದೊಯ್ಯುತಿರಲೀರ್ವ
ರುರಿದೆದ್ದು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿ ಶಾಪಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ||೧೨೨||

ಎಲೆ ದುರುಳ ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣ ಅಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿ
ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಳಂತೆ ಪದಿನಾರು ಸಾಸಿರ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯ
ಹೊಲೆಬ್ಯಾಡರಂ ಕೂಡಿ ಕಂಡಕಡೆ ಚರಿಸಲೆಂದಿರದೆ ಶಾಪವನಿತ್ತರು
ಇಳಿಪ ವಿಶ್ವನ ಕೇಳ್ವಗಮನಿಯ ಸತಿಯಳಂ
ತಲೆಯ ಚಕ್ರದಿ ಪೊಡೆದ ಕಾರಣಕೆ ದಶಜನ್ಮ
ಮಿಗಿಲಾದುದೆಂದು ಶಾಪಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯೊಳೊರ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನು ||೧೨೩||

ಲೋಕಾಸುರಂ ಸೊಕ್ಕಿ ಸರ್ವಲೋಕಕೆ ದಾಳೆ
ನೇಕ ಮಾಡಲು ಸ್ವಲೀಲಾಂಗನೈದಾಕ್ಷಣಂ
ನೀಕರಿಸುತವನೆದಿಯೊಳೊದಿಯೆಳರೆ ಜೀವದಿಂ ನುತಿಸಿ ಈ ದೀರ್ಘತನುವಾ
ಖ್ಯಾತಿಯೊಳು ನಂದಿಕೋಲೆನಿಸಲೆನಲಂತಿತ್ತು
ಬಾಕಾಸುರಂ ಶಿಂಶುಮಾರ ಉಗ್ರಾಸುರನ
ಲೇಖಿನಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದನಾದಿ ವ್ಯಷಭೇಶನೆಂದೊರೆದನಾ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ ||೧೨೪||

ವರ ಜಲಂಧರನ ವಧಿಸಲ್ಕವನು ಭಕ್ತಿಕಿಂ
ಕರನಾಗಿ ಎನ್ನ ಶಿರ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದೊಳೊಪ್ಪ
ಮೆರೆವ ಜಂಗಾಗಲೆನಲಿತ್ತು ಅಂಧಕನೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾಂಟ್ಯವನಾಡಿದಾ
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆಲ್ಲರಸುಗೊಂಡು ತಲೆಗಳ ತನ್ನ
ಶಿರಮಾಲೆಯೆನಿಸಿದಂ ಹರನು ನಂದೀಶ ಮೇಣ್
ಗಿರಿಸುತೆಯು ಅಣುಗತ್ರಯವರು ವಿಗ್ಧದಿ ಭಂಗಮಾಗರೈ ವೀರಶೈನಾ ||೧೨೫||

ಸೊಕ್ಕಿ ವಜ್ರಸುಮಗುಟನೆಂಬವಂ ಲೋಕಗಳ
ತಿಕ್ಕುತಿರಲವನಳಿದ ಭಸ್ಮಸುರನ ಜೀವ
ಚಕ್ರನಾಕ್ಷಣ ಪೊಡೆದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನು ಪಾತಾಳಕಂ ಮೆಟ್ಟಿದಾ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಪಡೆದ ರಾವಣಾಸಿಯ ಬ್ಯಾಗ
ಠಕ್ಕುತನದಿಂ ತೆಗೆದು ಅವನಸುವ ಕೊಂದನಾ
ಪಕ್ಕಿಗಮನನು ಕಪಟದಿಂದ ದನುಜರ ಗೆಲಿದನೆಂದನಾ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ ||೧೨೬||

ಗಗನಮೂರ್ಧ್ವಯ ಭೀಕರನ ರಕ್ತಬಿಂದುವಿನ
ಮಗನಾದ ಮಹಜಂಗ ಚಂಡಾಸುರೆಂಬವನ
ಬಗೆಯದಂ ಕೊಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಜಂಬವೃತ್ತನ ಮುಚಿಯ ಪಾಕಸುರರಾದಿಯ
ಮಿಗಿಲಾದವರ ಗೆಲಿದನಮರ ನಂದೀಶ ಹರ
ನಗಜೆ ಕರಿಮುಗ ವೀರ ಷಣ್ಮುಗನು ಇಂದ್ರ ವಿಧಿ
ಖಗಗಮನಗೂಡಿನವನದರ ಕೆಳಗೇಕನಿಡಲಂಕಿ ಪತ್ತಾದುದರಸೆ ||೧೨೭||

ಆ ಪತ್ತರೊಳು ನೂರುಸಹಸ್ರ ಲಕ್ಷಂ ಕೋಟಿ
ಕೇಪಿನಿಲ್ಲದೆ ಶಂಖಕ್ಷೋಣಿ ಪದ್ಮಾದ ತೆರ
ನೇ ಪೇಳ್ವೆ ಆದಿಯಕ್ಕರದಿ ವಿವಿಧಕ್ಕರಂ ಜನಿಸಿತೀಪರಿ ಲೆಕ್ಕವು
ತಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ಸ್ನಾನುಭಾವದಿಂದಾಗುತ್ತಿದೆ
ಭೂಪ ಕೇಳಾ ತೆರಂ ದಶಕೋಟಿ ವಿಷ್ಣು ವಿಧಿ
ಮೂಪು ನವಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯುಮಿಂದ್ರದಿಗುಪರಗಣಿತಕೋಟಿ ಸಂಜನಿಸಿತು ||೧೨೮||

ಮದನ ಸಿರಿವಾಣಿ ಶಚಿ ಮೌನಿ ನವಬ್ರಹ್ಮರಿಂ
ದುದಯ ಸುರರ ಸುರಗಿರಿ ಅಬ್ಬಿ ಹುಸಿ ಕಳಹುಗಳು
ಕದನ ಶಾಂತಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ ಈಶನ ತನುವಿನಖಿಳಜಾಂಡಗಳಿದೊಳು
ಮೊದಲೆ ನಿನಗುಸುರ್ದ ಆದಿಯ ದಿವ್ಯ ಅಕ್ಕರದಿ
ಮುದದಿ ಪಂಚಕ್ಕರಂ ಏಕೇಕರೊಳು ಪತ್ತು
ಉದಯಿಸಲು ಕೂಡಲೈವತ್ತಾದ ಪರಿಗಣಿತಮಿಲ್ಲದಾ ಶರಣರೆಂದಾ ||೧೨೯||

ಇರದೆ ಭಕ್ತೆಂಬ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಗುರುವೆಂಬ
ವರಬೀಜವಂಕುರಿಸೆ ಲಿಂಗವೆಂಬುವ ಪರ್ಣ
ಪರಿರಾಜಿಸಲ್ವಿಚಾರವೆ ಪೂವ್ವ ಸುವಿವೇಕ ಕಾಯಿ ಮುಕ್ತೆಂಬ ಪಣ್ಣಾ
ಪರಿದು ಬೀಳುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಕರದೊಳು ಕೊಂಡು
ಶಿರವನಲ್ಲಾಡಿ ಲವಲವಿಸುತಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಧರೆಯರೆಯ ಸ್ವಾದಗೊಂಬುವ ದೇವಗಿನ್ನಾರುಮೊಳರೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ದೇವರು. ||೧೩೦||

ನರಪ ತಿಳಿ ಭಕ್ತಿ ಅನಾದಿ ರುದ್ರನೆ ಆದಿ
ಪರಿವಿಡಿಯ ವಿಷ್ಣು ಅಜ ಇಂದ್ರ ಪರ್ಣಗಳೆಂದು
ವರೆದ ನುಡಿ ದಿಟ ಗಾಜಿನ ಸುಮಣಿಯು ಶಿವನಲ್ಲವೆಂದೋದಪರು ಅಜಸತಿ

೪೭/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎರಡು

ಹರಿಯಂಗನೆಯು ರತಿಯು ಶಚಿ ಮುಖ್ಯ ಸರ್ವ ಸುರ
ಅರಸೆ ನಿನ್ನಯ ರಾಣಿ ಧರಿಸೆ ಹರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಇರವ ಜಗಭರಿತಂಗೆ ಸಮವಾದ ದೇವರಿಲ್ಲೆಂದಲ್ಲಿ ದ್ವಯವ ಸಂಧಿ ||೧೩೨||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರಕೃತಿಯು
ಸದುವಿನಯದಿಂ ಬರೆದು ಓದಿ ಕೇಳಿದ ಜನಕೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ಗುಪ ಗುರುಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ವದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನ ವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ||೧೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಪದನು ೨೦೧

■

ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಪಲ್ಲ:

ಹರಿ ಹರನ ಘನತೆಯಂ ವಾದಿಸುವದಂ ಸಮಿಸಿ
ಇರದೆ ಪಿಂಡೋದ್ಭವಂ ಸ್ಥಿರಪದವಿಯಮನಗರ
ಪರಿಯಾಯ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯು ರಾಜನೀತಿಯನು ಕೇಳ್ವನಾ ವೀರಶೈನಾ

ಪದನು:

ನಾಗವಾಹನಮುಖ್ಯ ನಾಗಾಳಿನಮಿತಪದ
ನಾಗಸುರಚರ್ಮಧರ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಂಭು
ನಾಗದ್ವಯಜನ್ಮನಯನಾಂಚಿತ ಪದಾಂಬೋಜ ನಾಗನುತಿಗತಿ ದುರ್ಲಭಂ
ನಾಗನವಚಾರುಯುಗಜುಗಗಳಂ ಗೆಲಿದ ಭವ
ನಾಗ ಷಡುಲೋಕಧಿಕ ನಾಗಾರಿಧರಶಿರಸ
ನಾಗಮುಖ ಅಹಿವೈರಿವಾಹಪಿತ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯ ಸಲಹು ಬಿಡದೆ ||೧||

ಇರದಿಶ್ವಕರ್ಮ ಕೈಲಾಸ ರಚಿಸಿಯು ಶಿವನ
ವರರೂಪ ಮಾಡಿಮಲ್ಲಿಯು ರಾಣಿ ಸೃಜಿಸೆ ಮ
ತ್ತಿರದೆ ರುದ್ರನು ಕೇಳಿ ಅವರನೊಯ್ಯುತ್ತರುಕುವನೆನಿಸಿವಿವಮಾದ ಬಳಿಕ
ಭರದಿ ಈರ್ವರಿಗೆ ಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟ ಭಲವಾದಿ
ನೆರೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳಂ ಬಸವಿಯಾಗೆಂದನುನ್ನತಿಯೆ
ಹಿರಿಯಣ್ಣಗರ್ಭಂಗೆ ತನ್ನನುಜೆಯನಿತ್ತನೆಂದನಾ ವೈಷ್ಣವರಿಯಾ ||೨||

* ಶ್ರೀ ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

೪೯/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ನಮ್ಮ ದೇವರು ತಿಳಿಯದಾಗಿ ತನ್ನನುಜೆಯನು
ಸಮ್ಮುದದಿ ಕೊಡಲಾಕಿಗಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಮಿಸಲ್ವೆ
ತಮ್ಮ ದದಿ ಸರ್ವರೊಳು ಘನತೆಯೆಂದೆಂಬುವರು ಅಂತಿರಲಿರಂಚಿಯಲ್ಲಿ
ಕಮ್ಮಗೋಲಾರಿ ಪುಟ್ಟಿಯು ಹರಿಗೆ ಪೌತ್ರಾದ
ನಿಮ್ಮ ದೇವರನಾವ ಬಲ್ಲರಾವಣಗೆ ಸತಿ
ಒಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿರಲಾಕೆಯಂ ತಂದ ಶೌರಿಯನು ಮರೆದು ಮಾತಾಡೊಡುಚಿತೆ ||೩||

ನೀನಿಷ್ಟು ಪೇಳ್ವ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರಿವರೆಲ್ಲ
ಏನೆಂಬೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರಲವರ
ತಾನೆ ರುದ್ರನು ಕಾಡಿ ಸುಡುಗಾಡು ಸೇರುವದುಮಾಯ್ತಲಾ ಅಜ ಕಪಾಲ
ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಪಿಡಿದ ಕಾರಣಕೆ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ
ತಾನು ಬಿಡದಂತಾಗೆ ತಿರಿಕೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಾದ
ಮಾನಿತವಗಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಾಂತಗೆಣೆಯಲ್ಲವೆಂದು ವೈಷ್ಣವ ನುಡಿದನು ||೪||

ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿಯ ಗೋವಗಾಯ್ದ ವೇದವ ತಂದ
ನರಸಿಂಹರೂಪಿನಿಂ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಕಶ್ಯಪನ
ವರತನುವ ಕೊಂದಸುರಮದಶೈಲದಾಂಬೋಳಿ ಪಾಂಡವರ ಸ್ಥಾಪಣಾಯ್ಕಂ
ಕರಿಯು ಮೊರೆಯಿಡೆ ಬಂದು ಮಕರಭಯ ಸಂಹರಿಸಿ
ಧರೆಯರಿಯೆ ದ್ರೌಪತಿಯ ಸೆರಗ ಚಿಗಿಸಿಯು ಮಾನ
ವಿರದೆಗಾಯ್ದನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಭಯನಿವಾರಣಗೆ ಸರಿ ದೇವರೊಳರೆ ||೫||

ಹರಿಯು ಘನತೆಯು ಪೇಳ್ವ ಕೇಳು ಸಾಗರಶಯ್ಯ
ನಿರದಾಗಿ ನಾಭಿಕಮಲದೊಳು ಲೋಕೇಶನಂ
ಬರಿಸಿದನು ತಾವರಯಗಣ್ಣಿನೊಳು ರುದ್ರನಂ ಸೃಜಿಸಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಲಯವನು
ಕರದವರಿಗಿತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಕರ್ತೃತ್ವ ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರವದೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ಋಷಿ ಇಂದ್ರಸುರ ಮೊತ್ತ
ಧರಿಸಿ ಸರ್ವಮೆಲ್ಲವಂ ಸಲಹುತಿಹ್ಯ ಸಾಕ್ಷತಗೆ ಸರಿದೇವರಾರಂದನು ||೬||

ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ ಮಾನ್ಯುಡಿದ ಹರಿ
ಕಂದ ಸ್ತೋತ್ರಂಗೈದು ಮಗನಾಗಬೇಕೆಂದು

ಇಂದುಧರನಂ ಕೇಳೆ ನಿನಗೆ ಕೇಡುಂಟೆನಲು ಮಿರಲೆನಲ್ಕಾವ್ಯಾಳ್ಳದಿ
ಕಂದುಕಂಧರ ವಿರಂಚಿಯು ಫಣಿಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿ
ನಿಂದಾಕ್ಷಣದಿ ವಿಪ್ರೋಳಾಗೆ ಚಕ್ರಿಯು ಬಂದು
ಅಂದು ಶಿವನಿಂ ಪ್ರಾಣ ಪಡದನೆನೆ ಹರನೆ ಘನ ಮಸಣದೊಳು ಹೊಕ್ಕನ್ನಾಕೆ ||೭||

ಧರೆ ಸ್ವರ್ಗವಿಲ್ಲದಾಚೆಯಲಿ ಪರಶಿವಜ್ಯೋತಿ
ಕರನಾಗಿರಲೊತ್ತು ಪೋಗದಂತಾಗಿದಿರ
ಪರಮದಯದಿಂ ನೋಡಲೊಂದು ತತ್ತಿರೆ ಕೆಲವ ಬಲವನೀಕ್ಷಿಸೆಮುಭಯವಾ
ಮಿರುಪ ತತ್ತಿರೆಯಿದಿರದೊಡಿಯೊಳಗೆಸದರೈ
ಹರ ಶಾರದಂಗನೆಯು ಕೆಳಗಡಿಯ ನೋಡಿಯದರೋಳ
ಪೊರಟರೈ ವಿಷ್ಣು ದೇವಿಯು ಬಲದೊಡಿಯಲೈ ವಿಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪೊರಟರಂದು ||೮||

ಕೆಲದಿ ರಾಜಿಪ ದೇವಿ ಹರಗಿತ್ತು ಶಾರದ
ಸಲೆ ನಾರಿ ವಿಧಿಗಿತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಹರಿಗಿತ್ತು
ಬಳಿಕ ಲಗ್ನಂಗೆಯ ಉತ್ಪತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯವ ಕಾರಣವ ಕೊಟ್ಟನಂದು
ಇಳಿಗೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಅಷ್ಟಾದ್ರಿ ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿ
ಖಳಿಸುರರ ಜೀವರಾಷ್ಟ್ರವ ರಚಿಸಿ ಸುಖಮಿರು
ತ್ತ ಲಗುಮತಿಯೀರ್ವರೊಂದಾಗಿ ರುದ್ರಂ ಎಮ್ಮ ಸರಿಯೆ ಕೇಳೆಂದರವರು ||೯||

ಎಂದ ಮಾತಿಗನಾದಿಪರಶಿವಂ ಜಗವರಿಯ
ಲೆಂದು ನಿಟಲಾಂಬಕಂದೆಗಿಯ ಭುಗಿಭುಗಿಲೆಂದು
ಬಂದುದೈ ಮೂವ್ವರಿದ್ದೆಡಿಗೆ ರುದ್ರಂ ಪೋಗಿ ಮಸಣದೊಳಗಡಗಿರಲೈ
ಬೆಂದರೀರ್ವರು ಹಮ್ಮಿನಿಂ ನುಡಿದ ಕಾರಣಕೆ
ಕಂದುಗೂರಲಂ ಸ್ಮಶಾನದಿಂ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸಿದ
ತಂದೆಯೆನ್ನದೆ ನಿಂದಿಸಲು ನಿರಿಯ ಅಂದಿಂದು ಕಾಡಮನೆ ಮೂಡದ್ವಿಜರೆ ||೧೦||

ಹರಿಯು ತನ್ನನುಜೆಯಿಂ ಹರಗಿತ್ತಡಂ ಬ್ರಹ್ಮ
ನಿರದೆ ತನ್ನನುಜೆಯಂ ಹರಿಗೀಯೈ ಬೀಗಾದ
ಪರಿಯಾಯ ಪೇಳದಂ ಜನಕ ಬಾಲಕರೆಂದುನುಸುರುವದೆ ಸತೆಯಾಯಿತೆ
ನೆರೆವನದಿ ಶಯ್ಯನಾಗಿರೆ ಮುನಿಪ ಶರಧಿಯಂ

೫೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಭರದಿ ಗುಡಿವಾಗನಲ್ಲಿಯು ಪೋದ ಅಗಸ್ತ್ಯಂಗೆ
ಎರಗಿ ರಾವಣ ಸತಿಯನೊಯ್ದನಿದಕೇನು ತೆರನೆಂದುದಕೆ ಭಾರತಮಿರೆ ||೧೧||

ಮರಗಳ ಕಡಿತಂದು ಗೃಹವ ನಿರ್ಮಿಸೆ ಮಸಣ
ವರಚಕ್ರಿಕನ್ನಾನ ಭಾಂಡಸೃಜಿಸಿಯು ದಹಿಪೆ
ನೆರೆ ಮಸಣಕ್ರಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ದು ಕಣ ಮಾಡೆ ಶುದ್ಧಶ್ರವತಾಣಮದನು
ನರನಿತ್ಯ ಚರಿಪಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳ ಹತಗೈವ
ಚರಣಂಗಳಂ ಮಸಣ ರುದ್ರಭೂಮಿಯು ಮಸಣ
ತೆರನರಿಯದಾಡುವರೆ ಪಂಚಭೂತದ ಕಾಯ ಶಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದನು ||೧೨||

ವರ ವೇದಮಾತೆ ಗಾಯತ್ರಿಯೆಂದೋದಿ ಸಂ
ಹರರುದ್ರ ತ್ರೈಜಗದದಾತ ಓಂಕಾರ ಷಡು
ಪರಮಮಂತ್ರಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಾಯೆಂದು ತಿಳಿದ್ವಮ್ಮಿನಿಂ ಬೊಮ್ಮ ಶಿರಗಳಿದನು
ಇರದ ಜನ ಗರ್ಭದೊಳಗಿರೆ ಸಾಸಿರೊರುಷ ಹರಿ
ಪೊರಡದೆಯು ಪುಷ್ಪಕಿಂದಿಳೆ ಅಧೋಕ್ಷಜನಾಮೆ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ದಶ ನಿಘಂಟುಗಳುಸುರೆ ಗೇಳೆ ವನದೇವರೆಂದೆನೆ ಪಾತಕಾ ||೧೩||

ವರತರದ ರುದ್ರಪಿಂಡದಿ ಪುಟ್ಟಿ ಗೋವಿಂದ
ಪರವೆಂದು ಭಾವಿಪರೀಕ್ಷುದ್ರ ವಿಪ್ರರುಗೇಳಿ
ಮರಣಾಗೆ ರುದ್ರಭೂಮಿಯೊಳು ದಗ್ಧವ ಮಾಳ್ವರಲೆ ಹರಿಭೂಮಿಯೆಂದು
ಕರಿಯರೈ ತ್ರೈಜಗದ ಕರ್ತೃ ರುದ್ರನುಯೆಂದು
ಇರದೋದಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಓದು ಗಿಳಿ ತೆರ ಆದಂ
ತಿರಲಿ ಗುರುಗಳ ಪೂಣುವಿ ನೀವು ದಹಿಸಿಕೊಂಬುವ ತಾವನುಸುರೆಂದನು ||೧೪||

ಹರಿ ಹತ್ತು ಭವದಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಮಲಿಂಗವನು
ನಿರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾಫವಗಳೆದ ಹರನಡಿಗೆ ಸಾ
ಸಿರ ಪೂವಿನಿಂ ಪೂಜೆ ಮಾಳ್ವಾಳ್ವದೊಳಗೊಂದು ಕುಂದಕ್ಷಿನಿತ್ತನೆಂದು
ಮರಣರಹಿತಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಚಕ್ರವಿತ್ತಂ ಶಿವನ
ಚರಣಮಗುಟಂ ಕಾಂಬೆನೆನುತಜನು ವಿಷ್ಣು ತಾಂ
ವರಹ ಪದ್ಧುಗಳಾಗಿ ಪಲಕಾಲನರಸಿದಡೆ ದೊರೆಯನೆಂದವು ನಿಗಮವು ||೧೫||

ಹರಿ ಕಪಟರೂಪಿನಿಂ ಪ್ರಿಂದಿಯಂ ನರೆಯಲ್ಕೆ
ಪರಪುರುಷಗಳುಪಿದೆಂದಳಿಯಲಾ ಕ್ಷಣ ವಿಷ್ಣು
ಮರುಳಾಗಿ ಮಸಣಗಾಯ್ದರೆ ಕಪರ್ದಿಯು ಪೋಗಿ ಅಸ್ತಿದಲೆಗಿಡಲು ಚಿಗಿತು
ನೆರೆ ತುಲಸಿಯಾಗಲ್ಕೆ ಮುಡಿಯ ಭ್ರಾಂತಂ ಪೋಗಿ
ಸ್ಥಿರವಾದನದರಂತೆ ಹರಮಸಣಗಾಯ್ದಹನೆ
ಕರ ಹುಚ್ಚು ತಲೆಗಡರಿ ಹರಿ ಸ್ಮಶಾನದೊಳಗಿದ್ನಿದಕೆ ಭಾರತವೆ ಸಾಕ್ಷಿ ||೧೬||

ಅರಿಯಿರೈ ಖಳ ಜಲಂಧರ ಹರಿಯ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು
ಪರಿಪರಿಯ ಸೇವ್ಯ ಮಾಡಿಸಿ ಪಾಶದಿಂ ಕಟ್ಟಿ
ಮರಕೆ ತೂಗಿಸಿದದಂತಿರಲಿ ತಾರಕಸುರನಿಗಿಳ್ಳ ಬಾಲಕನ ಕಳುಹಲು
ಹರ ತಪವ ಮಾಳ್ತೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಅಲರಂಬಿನಿಂ
ದಿರದಿಡಲು ಉರಿನೇತ್ರ ಬಿಡಲುರಿದು ಪೋದನಾ
ಸುರವೈರಿ ಬಿರುದತ್ತ ಪೊಯ್ದು ದೇವರುಯೆಂದು ಪೂಜಿಸಲ್ತೇಡೆಂದನು ||೧೭||

ಕೇಳು ಭೂಸುರ ದೇವರೆಂದಕಾರಣಕಾಗ
ಕೇಳಾದ ನಾಗಾರ್ಜುನಂ ಸನಳ ಮುಂತಾದ
ಮೇಲುದಲೆ ಪೋಗಿ ಕುರಿದಲೆಯಾಗೆ ದಕ್ಷಂಗೆ ಕರ್ಣವಗೆ ಕವಚವಡಗೆ
ಕಾಲನಿಕ್ಕಲು ಬಲಿಗೆ ಬಂಧನಾಯಿತು ಶಿವನ
ಲೋಲಭಕ್ತರುಮೆಂದಕಾರಣಕೆ ಶರಣಗಣ
ಶೀಲವೆನಿಸಿದ ಸಾಮವೇದಿ ಭತ್ತಿಸಪುರ ತಾರಾದ್ರಿಗೈದುದರಿಯಾ ||೧೮||

ಹರಿಯ ಚರಣದಿ ಗಂಗೆ ಉದಿಸೆ ಹರ ಮಸ್ತಕದಿ
ನೆರೆ ತಾಳ್ವನೆಂಬುವರೀ ಮಶ್ವಾತಾರವದು
ವರಜಲ್ಲಂಮಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಿದ್ ಅಂಬರಕಿಷ್ಕು ಪದನಾಮ ಅಲ್ಲಿರುತಿಹ
ತೆರನ ತಿಳಿಯದೆ ವಿಷ್ಣುಪದಜನಿತಳೆಂತು ಕೇ
ಳ್ಳರಗೆ ಶೃಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿ ಕಾಶ್ಯಪನ ಮೈಗೆ ನ
ವಿರುಗಳಂ ಬಂದಡಿಯು ಆಕಾಶದೊಳು ಪೂವ್ವ ಕಾಣೆ ಶಿವಗಾರೆಣೆಯೆನೆ ||೧೯||

ಕಮಲನಾಭನ ವಾಮರೂಪ ಸಂಹರಿಸಿ ಕರ
ಕಮಲದಿಂ ಕಂಕಾಳ ಹರ ತಾಳ್ವನೆಂಬುದಕೆ

೫೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಕ್ರಮವಿಡಿದು ಸ್ತಂಭ ವಾತುಳ ಸಾಕ್ಷಿಮಿಂತಿರಲು ಮರಳಿ ಶಂಖುಕರ್ಣನಿಂ
ರಮಣೀಯ ಭಗಾಂಕಿತವ ಹರಿ ಪಡೆದನೆಂಬುದಕೆ
ನಿಮಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಿರೆ ಹರಿ ಹರಗೆ
ಸಮವೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಖದ್ಯೋತ ಸೂರ್ಯಗೆ ಸಾಮ್ಯವೆಂತೆಂತು ಮೂಡದ್ವಿಜರೆ ||೨೦||

ದುರುಳ ವಿಪ್ರರೆ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರಭು
ನಿರುತ ಗೋವಂ ಸಲಹಲದು ಜನನಮಾಗಲಾ
ಕರುವು ಮಾತೆಯ ಬಲ್ಲದಲ್ಲೆ ಗೌಡನನರಿಯದದರಂತೆ ಪಶುಜೀವಿಗಳ್
ತೆರನರಿಯರ್ಯಾಕಜನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕರ್ತೃ ನಡು
ಶಿರಪಡೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಕರ್ತೃ ಆತ್ಮಜಂಗಸುವೀಯ್ಯ
ಪರಿಗಂಡು ಘನಮನಲುರದಮ ಪಶುಪತಿನಾಮ ಶಿವನಿಗುಂಟಾಯಿತೆಂದಾ ||೨೧||

ಮರಕೆ ಸುತ್ತುವಿರಿ ಗಾಣದ ಎತ್ತೆ ಸಲಿಲದೊಳು
ಇರದೆ ಮುಳುಗುವಿರಿ ಮಂಡುಕ ಏಡಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳೆ
ತೆರನ ಪೇಳೆಲೊ ಒಣಗೊ ಮರ ಬತ್ತುವಂಬು ದೇವರುಮಂದರಲ್ಲಿರುವನೇ
ಪರಮಾತ್ಮ ನೆನೆವ ಮೊನೆಕೊನೆಯೊಳಿದುರ್ದ
ನರಿದೆ ಪರಿಪರಿಯನರಸೆ ಭವಬಂಧನೆನಲಾಗ
ಚರವಚರ ಜೀವರೊಳು ಶಿವನಿರುವನಿರುನೆನೆ ತೆರನ ಪೇಳೆಮಗೆಂದರು ||೨೨||

ಸಲಿಲ ಕುಂಭದಿ ಚಂದ್ರ ಕೈಪಿಡಿಯ ನೆಳಲು ಮಿಗೆ
ತಿಲದಲ್ಲಿ ತೈಲ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಯ ಮೇಣ್
ಶಿಲೆಗಳಲಿ ವಜ್ರ ನೂತನ ಪಣ್ಣೊಳೊಳು ಮಧುರ ಪಣಿಫಣಿಯೊಳಿದು ರತ್ನ
ಮಲಯಜದ ಕಸ್ತೂರಿಯನೊಳಗೆ ಸೂಗಂಪಿನೊಳು
ಸಲೆ ಬೀಜದಂಕುರಂ ಬಿದಿರಗ್ನಿ ನಯನದೊಳು
ವಿಲಸಿತದ ಬೊಂಬೆ ಗುಮ್ಮಟ ಶೈಲ ಅಟವಿಯೊಳು ಶಿವನಿರ್ಪ ತೆರನಿದೆಂದ ||೨೩||

ಲೇಸಾಯಿತೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ವ ಶಿವಯೆನೆ ನುಡಿದ
ಏಸು ತೆರ ಭಾಂಡ ಕುಲಾಲ ರಚಿಸಲು ಕಠಿಣ
ಕಾಸಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಬಡಿದ ಕಮ್ಮಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಒಕ್ಕಲಿಗನೆನ್ನಬಹುದೇ
ಶೇಷಭೂಷಣನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾದ ಜಗತಿಯನು

ಈಶನೆಂದೆನಲಹುದೆ ಹರಭಕ್ತಹೃನ್ಮಧ್ಯ
ವಾಸನೆಂದರಿಯದಲೆ ಗಾರ್ದಭನ ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಬದುಕಿದವ ದೇವರೆಂತೊ ||೨೪||

ಯತಿಪ ದೂರ್ವಾಸನಿರದಿತ್ತ ಶಾಪದಿ ಕಂತು
ಪಿತನೊರ್ವ ಶಬರನಿಂದಳಿಯೆ ಶಬವಂ ಪಾರ್ವ
ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಹಿಸೆ ವಡ್ಡಿಯು ಜಗನ್ನಾಥಾದ ವಿಷ್ಣು ಪೌರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ
ಕೃತಕದಕ್ಷದ್ವಂದಿ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರನಿಂ
ಶತಪತ್ರನಯನ ಮೃಗವಾಗೋಡೆ ಅಂಬಿನಿಂ
ಹತವಾಗಲದರ ಚರ್ಮವು ನಿಮ್ಮ ಮುಂಜಿಗದು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ಪುಸಿಯೆನೆ ||೨೫||

ಪುರುಷರಿಗೆ ಉಪನಯನ ಜನಿವಾರಧಾರಕರೆ
ನೊರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಎರಡರೊಳಗೊಂದಿಲ್ಲ
ದಿರುವರಿಂ ಪಾಕಮಂ ಗೈಸುಂಡು ಬಳಸುವದು ನೀತಿಯಿದು ಆಚೆಯಲ್ಲಿ
ಹರಭಜಕ ದಂಪತಿಯು ದೀಕ್ಷಾಗಿ ಲಿಂಗವನು
ಧರಿಸಿದರಿಗೆಲ್ಲ ಶೂದ್ರರುಯೆಂದು ನುಡಿಯುತಿಹ
ಪಿರಿಯರೆ ಓದಿ ಮರುಳಾದ ಕೂಚಸುಭಟ್ಟನೆಂಬನಿತುಂಟಾಯಿತು ||೨೬||

ಸ್ಥಿರವಾದ ನಂದಿಗೋತ್ರಂ ಪ್ರವರವೀಶೈವ
ನೆರೆ ಪ್ರಮಥ ಶಾಲಿ ಶಿವಕುಲ ಬಸವ ಸಾಂಪ್ರದಾ
ಯರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಳ್ವ ತಂದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕುಲವು ಗೋತ್ರಶಾಲಿಂ ನಡತಿಯು
ಪರಿಯಾಯ ಪೇಳಿ ರಾಮನ ರಾಣಿ ರಾವಣೊ
ಯ್ದಿರಲಾಗ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕುಂಭಸಾಂಭನ ಕೇಳೆ
ಹರನ ನಿರ್ಮಿಸಿಯಾತನೊರವಿಂದ ಸತಿ ತಂದ ಮಾತು ಮರೆದಾಡುತಿಹಿರಿ ||೨೭||

ನೆರೆ ವಾಸುದೇವ ದೇವಕಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು
ವರ ಸತ್ಯಖುಷಿ ಜೇಷ್ಠದೇವಿಗುದಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ
ಇರದಮೃತವತಿ ಸೋಮಶಂಭುವಿಗೆ ಜನಿಸಿದಿಂದ್ರಂ ನಾಭಿರಾಜನೆಂಬಾ
ಅರಸನೊರಸತಿ ಮರುತದೇವಿಗುದ್ಭವಂ ದೃವಂ
ಧರೆಯು ಬಲ್ಲದು ಯೋನಿಯಿಂದ ಸಂಜನಿಸಿದರು
ಹರನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಕರ್ತೃ ಆರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಂ ಪೇಳೆಂದನು ||೨೮||

ಚಿಚಿ/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಹರಿಯು ಘನವೆಂಬೆನೆ ದಶಜನ್ಮ ಉದ್ಭವಂ
ಇರದಜನು ಘನವೆಂಬರಾನನಂ ಹೋಕಮ
ತ್ತಿರದೆ ವೇದಾದಿಗಳು ಘನವೆನಲು ಲಿಂಗ ನಿಲಕಡಿ ಕಾಣದರಸುತಿಹವು
ವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಾಣ ಶಬ್ದ ಕ್ರಿಯೆವು ನರಸಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಆಗಮವು ತಮವು ಕೂಡಿಹವೆಲ್ಲ
ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವಸ್ಥಿರಂ ಏಕೋನದ್ವಿತೀಯನಹ ಶಿವನೆಂದು ಕೂಗುತಿಹವು

||೨೯||

ಆವಂಗೆ ಭೂ ರಥಂ ವೇದ ವಾಜಿಗಳು ಮ
ತ್ತಾವಂಗೆ ಪಗಲಾಳ್ವರಾಜಗಾಲಿಗಳಾದ
ರಾವಂಗೆ ನಿದ್ಯಹಿಣ ಸಾರಥಿಯು ಪುಂಗವಸುಲಕ್ಷಣಂ ಆಗಮಚ್ಚು
ಆವಂಗೆ ಮೇರು ಧನು ಘಣಿಪತಿಯು ಸಿಂಜಿನಿಯು
ಆವಂಗೆ ಹರಿ ಅಲಗ ಬುಡಶಕ್ತಿಗರಿ ವಾಯು
ಆವಂಗೆ ಅಗ್ನಿ ತುದಿಯಿಂದೊಪ್ಪ ದೇವಂಗೆ ಸಾರಿಯಾಗುವರಾರೆನೆ

||೩೦||

ಆಕಾಶ ವಾಯುನೊಡವೆರೆದುದಂ ಆ ವಾಯು
ಬೇಕೆಂದು ತೇಜನೊಡವೆರೆದುದಂ ಆ ತೇಜ
ಸಾಕಾರ ವಾರಿಯೊಳು ಆ ವಾರಿ ಭೂಮಿಯೊಳು ಅಡಗಿದಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
ಲೋಕವರಿಯಲು ಪ್ರಾಣವಾಧಾರ ಆ ಪ್ರಾಣ
ನೀಕದೊಳು ಆ ಧ್ವನಿಯು ಧ್ವನಿಯು ಮಧ್ಯದಿ ನಾದ
ಶೋಕರಹಿತಂ ಸದಾಶಿವನದರ ಮಧ್ಯದೊಳು ರಾಜಿಸುವ ವೀರಶೈನಾ

||೩೧||

ಲಿಂಗದಡಿ ಲಿಂಗ ಮುಡಿ ಲಿಂಗ ಮಧ್ಯದಿ ಜಗವು
ಹಿಂಗದಿಹ್ಯದೆಂದು ಸರ್ವಾಗಮಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳ
ಮಂಗಳೋಚನಿರಲಾಗಿ ಪಾತಾಳ ಮರ್ತ್ಯ ಸುಸ್ವರ್ಗ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಾ
ಅಂಗವಧೋರ್ಮುಖ ಸ್ಥೂಲ ಮಧ್ಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ಮ್ಯಾಗೆ
ಕಂಗೊಳಿಪ ಕಾರಣಂ ಕುಳಿತುದಿಷ್ಟಂ ಪ್ರಾಣ
ಸಂಗನಡಿ ಬಹಿರಂಗ ಅಂತರಂಗದ ಭಾವಭರಿತ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗ

||೩೨||

ಎನಲು ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯ ನೀನಿಷ್ಟು ಪೇಳಿದದು
ಮನಕೆ ಸರಿಬಾರದಂ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಿಂ

ಜನಪಸಭೆ ನೋಡುತಿರೆ ನುಡಿಸದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಹರಿಯಿಂದ ಈ ಮಾತನು
ಸನುಮನೆನಗೆಂದು ವಾಚಿಸೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದ
ಸಿನಕತಿಯು ಕರಿಯವೆಂದೆನಲಾಗ ವಿಬುಧ ತಾ
ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಮಹತ್ವ ಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿನಲೆ ಹರಿದಾಸನಿಂತೆಂದನು ||೩೩||

ವಾರುವಾನನ ವಾರಣದ ಕಂಠ ಸೋಗೆಗಾಲ್
ಮಾರಗುದುರಿಯ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂತೊಪ್ಪ ಖಿಗವನಂ
ಸೇರಿಪ್ಪ ವನವಾವುದನೆ ನಕ್ಕು ವೇಣುಕೊಳವಿಯೊಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತಿಹಾ
ಚಾರುವೃಕ್ಷಂವದಕೆ ವಟಪತ್ರದಂ ತೆಲಿಯು
ತೋರುತಿಹ ಚೂತಫಲದಂತೆ ಕಾಯಿಗಳು ಪುಷ್ಪ
ಆ ರೀತಿಯೆನೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ತೆರದಿ ರಾಜಿಸುವ ವನದಿ ಪಕ್ಷಿರುವದೆಂದಾ ||೩೪||

ಮರಳಿ ನಾನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಪಣ್ಣಿನೋಸನೆಯ
ನೆರೆ ತಿಳಿದವಂ ಕೇಳ ಕೇಳದವ ಕಾಣ ಕಂ
ಡಿರದವನು ಪಿಡಿಯ ಪಿಡಿದವ ಸ್ವಾದವರಿಯುಕೊಂಡವ ಸರ್ವರೊಳು ಪೇಳುವಾ
ದಿರದಿಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಘೋರಾರಣ್ಯಕ್ಕೆದುವದು
ಮರುಳು ಮಾತುಗಳೆನಲು ನೀ ಪೇಳ್ವ ಸದಾಶಿವಂ
ಪರಶಿವೀಶ್ವರನಿಲ್ಲಿ ತೋರಬೇಕೆನಲಾಗ ಒಳಿತೆಂದುನುಸುರಲಾಗ ||೩೫||

ಸಾಜಜೀವಂ ಪರಮಕಳೆವರೆನು ಸದಾಶಿವನು
ಸೋಜಿಗದ ಈಶ್ವರಂ ಅದಕೆ ಉದ್ಭವ ರುದ್ರ
ಮಾಜಲ್ಯಾಕದರಿಂದ ಹರಿಯದರಲಿಂದಜಂ ಸೃಷ್ಟಿ ಸೃಜಿಸುವಕಥಿಪತಿ
ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ರಕ್ಷಣಾಕರ್ತೃ ವಿಷ್ಣುವಂ
ರಾಜ ನಿನ್ನಯ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲ ರುದ್ರನೆ
ಬೀಜ ಸರ್ವಸ್ಯ ಗಾತ್ರಂ ಶಿರಪ್ರದಾನೆಂಬ ನುಡಿ ದಿಟಂ ಮರುಳಾಲಿಸು ||೩೬||

ಶಿವನ ಶಾಂತಿಯೆ ಗಂಗೆ ಶಿವನ ಶಕ್ತಿಯೆ ಅನ್ನ
ಶಿವನ ನಡುನೇತ್ರದಿಂ ಬಂದ ಅಗ್ನಿಗೆ ನೀವು
ಶಿವನೆಂದು ಭಾವಿಪಿರಿ ಶಿವನ ಕರದೊಳಗಿದರ್ ಚಾಪ ಶಿವನಿರುವ ಗಿರಿಯೆ
ತವೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರಾಭರಣಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದೆ

ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಣ ದಹಿಸೆ ಅಘಮಿಲ್ಲವೆಂದಾಡು
ವವರೆ ಧೂಮ್ರನ ದಹಿಸಿ ಗಾಜೆ ಶಿವನಾದುದಂ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲದೆಂದಾ ||೩೭||

ಇದರಂತೆ ಈರ್ವರಂ ಸರಿಯದೊದವ ಮಾಡು
ವದನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣಂ ಭೂಪಾಲ ವೀಶೈನ
ಕದನ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಇರ್ವರಮಗೊಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತ ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯನೊಳೆಂದನು
ಮಧುರ ವಾಕ್ಯದಿ ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಿಸ್ತಾರ
ಒದಗಿ ಪೇಳಿದ ತೆರದಿ ಪಿಂಡಾಂಡದುದ್ಭವಾ
ದುದನು ಸ್ಥಿರಪದವಿ ರಾಜರ ನೀತಿಯಿನಿತೆಲ್ಲ ಪೇಳೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು ||೩೮||

ನರಪ ವೀಶೈನ ಕೇಳ್ ಸ್ಥಾವರಿಪ್ಪತ್ತು ಜಲಚರವು
ಮೊಂಬತ್ತು ಕ್ರಿಮಿ ಪನ್ನೋಂದು ಪಶುಮೃಗವು
ವರತರದ ತ್ರೀದಶಂ ಪಕ್ಷಿ ದಶ ಚಾರುಮಾನುಜಮಿಂತು ಕೂಡಲಾಗೀ
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ ಜೀವ
ಮಿರಲದರೊಳಧಿಕಗೊರ್ವದಕಧಿಕ ನರಜನ್ಮ
ಅರಿದಲಾಗದಕಧಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮೃದಕಧಿಕ ವೀರಶೈವಾಚಾರರು ||೩೯||

ಋತುವಾದವೈದಿನಕೆ ಸತಿ ಪುರುಷರೀರ್ವರಂ
ರತಿಕಲೆಯ ಮಾಡೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಕಳಚಿ ಶ್ರೋಣಿತದಿ
ಗತವಾದವೈದಿನಕೆ ಕೂಡಿ ಪತ್ತನೆ ದಿನಕೆ ರಕ್ತ ತಾ ಬಲಿವುತಿಹುದು
ತಲೆಯು ಪದಿನಾಲ್ಕರೊಳು ಮಾಂಸಮಿಪ್ಪತ್ತು ದಿನ
ಕತಿ ಘಟ್ಟಿ ಪಂಚವಿಂಶತಿವಾರಕಂಕುರಂ
ಮಿತಿಮಾಸಕಂ ಶಿರವನುದವಿಸುವದೈ ದೀಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ತೊಡೆ ತೋಳುಗಳು ||೪೦||

ಮುದಯಿಪವು ತ್ರಿಮಾಸ ಹಸ್ತ ಪಾದಂಗುಲಿಯು
ಒದಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸಗುದ ಗುಂಹೆ ರೋಮಗಳು
ಚದುರ ಕೇಳೈದರೊಳು ನವದ್ವಾರ ಆರರೊಳು ಕೇಶ ನಖ ಬಲಿಯುತಿಹವು
ಸದುವಿನಯದಿಂ ಮಾತೆ ಉಂಡನ್ನ ನಾಭಿಸೂ
ತ್ರದಲಿಂದ ಪೋಗಿ ತೃಪ್ತಿಯವಡುವಯೇಳರೊಳು
ವದನ ತನುವಂ ಬಲಿದು ಎಂಟರೊಳು ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವಮಂ ತಿಳಿಯುತಿಹನು ||೪೧||

ನವಮಾಸದೊಳು ಶಿವನ ಧ್ಯಾನಮಿರೆ ಸೂತಿಕಾ
ಪವನ ಬೀಸಿಲು ಶಿರವು ತಳಗೆ ಬುಡ ಮೇಲಾಗೆ
ಅವನಿಗೈತರೆ ಸಕಲರಿಂತು ಪಲಬಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಘನಶರಣರೆಂದೆನಿಸುವಾ
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳು ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೈ ಧರೆಗೆ
ಭವಮರಣಮಿಲ್ಲ ಕಾಯವು ಸಹಿತ ತಾರಾದ್ರಿ
ಅವರೈದರಂತಿರಲಿ ಮರಳೊಂದು ಪರಿಯಾಯ ಪೇಳ್ವೆ ಲಾಲಿಪುದೆಂದನು ||೪೨||

ಪ್ರಥಮದಲಿ ಸ್ವಾತಯಾನೊಂದನೆಯ ದಿವಸದಲಿ
ಸತಿಯ ಕಲೆಯಂ ಮಾಡೆ ಕುಲಗೇಡಿ ಜನಿಸುವನು
ರತಿ ಎರಡು ಕಲೆಗಳಲಿ ಅತಿ ಜೋರ ಪುಟ್ಟುವನು ಮೂರರಲಿ ರೋಗಿಯಿಹನು
ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ ಜಾತಿಯಲಿ ಕೃತಕನೆ ಜನಪನಂ
ಅತಿಶಯದಲೈದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಅಹ
ವ್ರತಗೇಡಿ ಆರಕ್ಕೆ ಏಳನೆಯ ದಿವಸಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಂ ಪುಟ್ಟುವಾ ||೪೩||

ನೆರೆ ಎಂಟುದಿನಕೆ ಕಂಟಕಗೇಡಿ ದಾರಿದ್ರ
ಇರೆ ನೌಮಿ ಧನದತ್ತ ಪತ್ತು ದಿವಸಕೆ ಕಾರ್ಮಿ
ಕರಕಷ್ಟ ಪತ್ತೊಂದು ದಿನಕೆ ನಿಃಕಾಮಿಯಂ ಉತ್ತುಮದ ದ್ವಾದಶಕ್ಕೆ
ಸ್ಥಿರಕೀರ್ತಿವಂತನಂ ತ್ರಯೋದಶಕೆ ಪಂಡಿತನು
ಧರೆಯರಿಯೆ ಚತುರ್ದಶಕೆ ಧೀರನಹ ತ್ರೀಪಂಚ
ವರಕಲಿಗೆ ಶಿವಯೋಗಿ ಪೋಡಶಕೆ ನೃಪನಾಗುವದು ಸಿದ್ಧ ಮರುಳಾಲಿಸು ||೪೪||

ಜನಪ ವೀಶೈನ ಕೇಳ್ ಶರಣರೀಬಗೆ ಪುಟ್ಟಿ
ಘನಕೆ ಘನವೆನಿಸಿಹರ ಮಹತ್ವ ಪೇಳುವಡಾಬ್ಬ
ತನುಜಗರಿದಾದುದಂ ಎನ್ನೊಂದ ಜಿಹ್ವೆಗಸದಳಮಿಪ್ಪುದದರೊಳೊಂದು
ನಿನಗೆ ತಿಳಿ ಪೇಳುವೆನು ಸ್ಥಿರಪದವಿ ಸಾಕ್ಷಿಯನು
ಮಿನುಗುತಿಹ ವಡ್ಡಿದೇಶದೊಳು ಬೇಡಂ ಕಾಳ
ತನಿನೇಹದಿಂ ಬೇಂಟೆ ಪೋಗಿ ಅಟವಿಲಿ ಲಿಂಗ ಕಂಡಾಗಲಿಂತೆಂದನು ||೪೫||

ಏರುತಿಹ ಮುದಿ ಎತ್ತು ಬಿಸುಡಿ ಪೋದುದೊ
ಸುರರು ಮಾರಹರಗೆಂದು ದತ್ತೂರಿ ಧರಿಸಿದರಲ್ಲೆ

೫೯/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಮೀರಿದಸುರಂ ಭಸ್ಮಸುರಗಂಜಿ ಪಣ್ಣಿನೊಳಗಿರದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೆಯಾ
ನಾರಿಯರು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ನೋಡಿ ತಲೆ ತೊಡೆಯ
ನೇರಿದರು ಜಗಕಿದನು ಕಿರಿದೆಂದು ಕಾನನದಿ
ನೋರ್ವನೈತಂದು ಕುಳುತಿಹೆ ಮುಪ್ಪರಣುಗರಂ ಪಾಲೆಂದಡಂ ಬಂದೆಯೊ ||೪೬||

ಪಿರಿಮಡದಿ ರಾವಣೊಯ್ದುಂ ಚಿಕ್ಕವನಿತೆಯಳ
ಧರೆಗೆ ಕಳುಹಿದಿ ಧನವ ಕಿನ್ನರೇಶ್ವರಗಿತ್ತಿ
ವರಪಣೆಯ ಪಾತಾಳಕಟ್ಟಿ ಶಶಿ ಸೂರ್ಯರಂ ಗಗನಕಟ್ಟಿದಿ ಅಗ್ನಿಯಾ
ತರುಳ ವೀರನಿಗಿತ್ತಿ ಸಕಲ ಐಶ್ವರ್ಯಮಂ
ಸುರಪನೊಶಮಾಡಿ ಓರ್ವೈತಂದು ಕಾನನದಿ
ಪುರಹರಂ ಕುಳಿತೇನು ಕಾರಣಮೆನಲೊನ್ನಮಿರಲು ತನ್ನೊಳ್ಳಿವುತಾ ||೪೭||

ಆಗ ಮೃಗಮಂ ಕುದಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆಯೊಳ್ಳತ್ತಿ
ಬೇಗದಿಂ ಬಾಯೊಳುದಕಂತುಂಬಿ ಈಶಾಲ
ಯಾಗಳಂಬೊಕ್ಕು ಎಕ್ಕಡಗಾಲಿನಿಂ ಮುನ್ನ ಪೂಜಿಸಿದ ವಿಧವ ಕೆಡಿಸಿ
ನಾಗಭೂಷಣ ಪೂಜೆಗೈವುತಿರಲೊಂದಿನದಿ
ಬೇಗದಿಂ ಭಜಿಪ ಶೈವಂ ನಂದಿ ಘನಕಿನಿಸು
ಮಾಗಿ ತದ್ವೇವರಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಯ್ಯಲೊಡನಿತ್ತನಾ ಕಾಳ ಬಂದು ||೪೮||

ನೋಡೆ ದೇವರುಮಿಲ್ಲ ಪಲತೆರದ ದುಃಖದಿಂ
ಕಾಡಿನೊಳು ಪಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಂ ಪೊದರು ಗವಿಗಳಂ
ನೋಡರಸಿ ಬಳಲಿ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಗಿರಿ ಗಿಡ ಭೂಮಿ ಆಗಸವೆ ಇಂದು ರವಿಯೆ
ನಾಡೆರಿಯನಾ ಕಂಡಿರಾಯೆಂದು ರೋಧಿಸುತ
ಪಾಡಳಿದು ದುಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮರಕಲಗನಂ
ಜೋಡಿಸುತ ಪಾಯಲಾ ವ್ಯಾಳ್ಳ ಹರ ಬಂದು ಪಿಡಿದಾತನಂ ಕೊಂಡಾಡಿದಾ ||೪೯||

ಎಲೆ ಕಾಳ ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಬೇಡೆನಲು ಮುನ್ನ ನಾ
ಸಲೆ ಪೂಜಿಸಿದ ಲಿಂಗ ತಾರೆನಲು ಒಳಿತೆಂದು
ಮಲಹರನಿತ್ತಲತ್ತಂ ನಂದಿಗೈಹದೊಳಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕೊಲಿದು ಬಂದು

ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣದಂತಾಗೆ ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ
ಅಲಗು ಬಂಧಿಸಿ ಪಾವುತಿರಲೀಶ ಪಾಯಬೇ
ಡೆಲೊ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಂದು ಕಾನನಕೊಯ್ದು ಕಾಳನಿಗೆ ಮಹಾಕಾಳನೆಂಬಾ ||೫೦||

ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಮಚ್ಚೆ ಈ ವಸರಭಿಷ್ಣ ಬೇಡೆನಲು
ಅಸಮಾಕ್ಷನೊಲಿದದುಂಟಾದಡಿಯು ತಾರಾದ್ವಿ
ಎಸೆವ ದೌವಾರಿ ಕಂಕಾಪಾಗಿಮಿರ್ಪೆವನಲಾಗಲಂತವರನೊಯ್ದು
ರಸಿ ಪೊಗಳುವಂತೆ ನಂದಿಯು ಮಹಾಕಾಳರಂ
ಝಸವಡೆದ ಕದಗಳನು ಕಾಯ್ದಿರಿದು ಸ್ಥಿರಪದವಿ
ಕುಸಿಲ ದ್ರುವನಕ್ಷತ್ರ ತನ್ನ ಬಳಸದು ಸ್ಥಿರಂ ಎನಲಸ್ಥಿರ್ವ್ಯಾಂಗಂದನು ||೫೧||

ಶಿವನ ವಾಣಿಜ ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡಿ
ಶಿವನೆ ಶರಣರ ಸ್ತುತಿಪ ಇರುಳು ಪಗಲೆನ್ನದಂ
ಶಿವನ ನೆನೆವನೆ ದೈನ್ಯಂ ಶಿವನಂ ಬಿಟ್ಟಾಡುವನೆ ಅನ್ಯಪಾದರಿ ಉದರದಿ
ತವೆ ಜನಿಸಿ ಶಿವನೆನಲು ಲೋಕಪಾವನನಾತ
ಗವನಿಯೊಳಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ಪತಿಪ್ರತಿಯೊಳುದ್ಧವಾ
ಭವಸ್ಮರಣೆಮಿಲ್ಲ ಪಾದರದಿ ಬಂದವರೆಂದು ವ್ಯಾಸೋಕ್ತವಿಂತಿದುರ್ದು ||೫೨||

ಶಿವಲಿಂಗಮಿಲ್ಲದಿಹ ಗ್ರಾಮದೊಳು ಬಾಳುವಂ
ತವೆ ಶ್ವಾನ ಶೂಕರಂ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡದಿಹ
ನವನ ಜನ್ಮಂ ಪದ್ಧ ಕೌಂಶಿಕಂ ಶಿವನಂ ನೆನವಿಲ್ಲದಂತಿರುವಾತನಾ
ಭವನ ಮಸಣಂ ಕಾಡು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಿಲ್ಲ ತನು
ಭವನದೊಳು ಸ್ಥಾನುಬೆಚ್ಚೆಂದರಿದು ನೀನರಿಯೊ
ಶಿವನ ಭಕ್ತರೆ ಸ್ಥಿರಂ ಬಿಟ್ಟಾಡುವಸ್ಥಿರಂ ಮರಳಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಕೇಳು ||೫೩||

ಅಕ್ಕನುಂಡರೆ ಪುಣ್ಯ ಭಾವನದಕಿಮ್ಮಡಿಯು
ಮಕ್ಕಳುಂಡರೆ ಪುಣ್ಯ ಅದರಕಿಮ್ಮಡಿ ಅಳಿಯ
ಗಿಕ್ಕಿದರೆ ಪುಣ್ಯ ಭೂಸುರನೋರ್ವನುಣಿಸಿದಾ ಆ ಪುಣ್ಯಕತ್ಯಧಿಕವು
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೊರರೂಪ ಶಿವಜಂಗಮಕೆ ತುತ್ತ
ನಿಕ್ಕಲಾಕ್ಷಣ ಮೋಕ್ಷಕಣೆಯಿಲ್ಲ ಗಿರಿಜಾತೆ
ಅಕ್ಕಸಂಬಡೆ ನಾಲಿಗಿಲ್ಲ ಗಂಟೆಯ ನುಡಿಸಿದಾ ಕಾರಣತ್ಯಧಿಕರು ||೫೪||

೬೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಅರಸೆ ಭಾಗ್ಯವ ಗಳಿಸೆ ರಾಜಾಧಿಪರ ಭಯವು
ಮಿರೆ ಚೋರರಂಜಿಕೆಯು ದಾಯಾದಿಗಳಿಗರ್ಧ
ನೆರೆ ಭಾಗ ಪೋಗದಂ ಪೊತ್ತೆನೆಂದರೆ ಭಾರ ಬದಿಯಲಿರೆ ಭಯವಬಿಟ್ಟು
ಚೋರನೊಯ್ಯನು ಭೂಪಗಂ ಸಿಗದು ಭಾತ್ಯವಿಗೆ
ನೆರೆವರ್ಧ ಪೋಗದಂ ಭಾರವೆಳ್ಳೆನಿತಿಲ್ಲ
ವರವಿದ್ಯ ಗುಪ್ತಧನ ಅದಕೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅದಕಧಿಕ ಸುಜ್ಞಾನವೊ ||೫೫||

ಗುರು ದೈವ ನಾರಿ ಭೂಪಂ ವೈದ್ಯ ಪಂಚಾಂಗ
ವರೆವಲ್ಲಿ ರಿಕ್ತಸ್ತದಿಂ ಪೋಗೆ ಕಾರಣವು
ತ್ವರಿತಾಗಲರಿದು ವಿತ್ತಂ ರಾಜ ಸತಿಕಾಮುಖಿಂಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕೇಳು
ಧರಣಿ ವೀರನಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಸಂಗಡವೇನು
ಬರುವಲ್ಲ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಂ ತನಗೆ ಸ್ಥಿರವೆಂದು
ಮರೆಯದಿರೆ ಜ್ಞಾನಿಯವ ಮುಕ್ತನವ ಶಕ್ತನವಮಿದು ಪುಸಿಯೆನಲ್ಪಸುವದು ||೫೬||

ಧನಮಿಲ್ಲದವ ಹೆಳವ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡದಿಹ
ಮನುಜನಂಧಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳದವ ಬದಿರನಂ
ಪೆಣನು ಪೆಣನಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯಾಧೀನಂ ಪೆಣನೆಂದು ತಿಳಿ ಯೋಗಿ ಸುಜ್ಞಾನದಿ
ಮನಕೆ ತಾ ವೇಸಿಯರಸಂಗ ಅಸ್ಥಿರ ವಾಕ್ಯ
ತನುವಂಚನೆ ಪಂಕ್ತಿಭೇದ ಉದಾಸೀನಾ
ವನಿಯೊಳಂ ನಿರ್ದಯವುಮಿರೆ ಷಡ್ವಿಧಂ ಪೂರ್ವಭವಿಲಕ್ಷಣರಸೆ ಕೇಳಾ ||೫೭||

ವರ ಕೂರ್ಮ ಆನನಂ ತೋರಿ ಅಡಗಿಸಿದಂತೆ
ದುರುಳನುರೆ ಗುಣಗಳಂ ಕರಿದಂತೆ ಕಾಣುವೊಲ್
ನೆರೆ ಸಜ್ಜನನ ಗುಣಂ ಈ ಪರೆಂದರಿ ಇನಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಸ್ಯದಿ ಉದಿಸಲು
ಗಿರಿಯೊಳಂ ಸಾರಸಂ ಹಿಮಭಲದಿ ಜ್ವಾಲನಂ
ಮಿರೆ ಚಕ್ರಿಯೊಳಗಮೃತ ಪಾಲಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಿಷಂ
ಬರಲದುಂಟಾದಡೆಯು ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಭಾಷೆ ಪಲ್ಲಟಾಗದು ಭೂಭುಜ ||೫೮||

ಅಧಿಕಾರ ಗರ್ಭರಿಣ ಶ್ವಾನಮೈಥುನಮಿದಂ
ಒದಗಿದಾಗಳೇ ಸುಖಂ ತಿರುಗಿದಾಗಲೆ ಅಸುವಿ

ಗುದಯವಾ ಸಂಕಟಂಗೂಡ ಪರ್ವತಮಧ್ಯನಿಂಬ ಬೀಜವನೂರಿಯಾ
ಮುದದಿ ಸಾಸಿರಕುಂಭ ಪಾಲೆಯಲದರ ವಿಷ
ಪದುಳದಿಂ ಬಿಡದಂತೆ ಮೂರ್ಖನೊರಗುಣಗಳಂ
ವಿದಿತನೀ ಸುಜ್ಞಾನಿಯರಿದೆಯಾದಡೆ ಮೋಕ್ಷ ಮರದೆಯಾದಡೆ ಯಮಪುರಂ ||೫೯||

ನೆಲೆಯೆನಲು ವೀಶೈನ ಕೇಳ್ವ ದೇಹಕೆ ದೋಷ
ತಳುವದಾಕ್ಷಣ ಬರುವದೇನುಕಾರಣ ಯಮನು
ಬಲು ಬಾಧೆ ಮಾಡಿಸುವನ್ಯಾಕದರ ವಿಸ್ತಾರ ಅರುಹೆನಲ್ಲಿಂತೆಂದನು
ನೆಲದರಿಯ ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗಾತನಿಡಿಬಂದು
ನಲುವಿಂದ ನಮಿಸಿ ಪೊಳಲಿಗೆ ತಂದು ಬಹು ಮನ್ನ
ಣೊಳಗೆ ಶಿವಪುರಕ್ಕೆಸುವಂ ಪಾಪಿಗಳ ಶಿಕ್ಷ ಮಾಳ್ವನೆನಲುಸುರೆಂದನು ||೬೦||

ಕಡುಲೋಭಿ ದುರ್ಗುಣಿಯ ಪರದಾರನಳ್ಳುವನ
ಮಿಡುಕುವಂ ಪರರುಂಡರಂ ಕಂಡು ಪರದ್ರವ್ಯ
ಬಿಡದೆನಪಹರಿಸಿದನ ಪಿರಿಯರೊಳು ಪುಸಿಯಾಡಿ ಒಡಲ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಬುವಾ
ನಡತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆವನ ತುಂಬಿದ ಸುಗೃಹವ
ನೊಡವ ಅರ್ಥಂ ವಂಚಿಸುವನ ಗೋ ಶಿಶು ಹತ್ಯ
ಮಿಡುಕದಂ ಮಾಡುವರ ಹಿಡಿತಂದು ಬಾಧಿಸುವದಿರಲಿ ಮರಳೊಂದೊರಿವೆನು ||೬೧||

ಆಲಿಸೈ ನಾರದಮುನೀಶ ತ್ರೈಲೋಕದ
ಲೀಲ ನೋಡುತ ಬರಲು ಅಮರನುರೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಮೇಲು ದುಃಖಪನೋರ್ವನಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಿನಿಂ ನಾಕದೊಳಗಿಂತುಂಟನೆ
ಬಾಲಚಂದಿರಲೇಖಧರ ಎಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಸೀಲ ಬರೆ ಸೂರ್ಯ ಮನೆಪುಟಭೇದನದೊಳೊಪ್ಪ
ಕಾಲಕಂಡಾಕ್ಷಣಂ ಕಾಲ್ಗರಗಿ ಕರವಿಡಿದು ಬೀದಿಮಳಿಗಿಯ ತೋರಲು ||೬೨||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕಸ್ತೂರಿಯ ಛಳೆಯು ಕೊಟ್ಟ ಪಥ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕರ್ಮರದ ರಂಗವಾಲಿಗಳು
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಂಭಸ್ತಂಭಮಂಟಪ ಕುರುಜ ತಳಿದೋರಣಗಳಿಂದ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪುಷ್ಪನನೆಗಳಿಂ ಗೊನೆಗಳಿಂ

೬೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಧೂಪಧೂಮ್ರದಿ ಪದ ಬೆಳಗ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪುಣ್ಯವಂತರ ಸುದಟ್ಟಣೆಯು ಕಂಡು ಮುಂದಕೆ ಸಾಗಲು ||೬೩||

ನರಕಿಗಳ ಬೀದಿ ರಕ್ತದ ಭಳೆಯು ದಂತಪುಡಿ
ಮಿರುಪ ರಂಗಸುವಾಲೆ ಚರ್ಮಕೇತನಗಳಿಂ
ಇರದಸ್ತಿ ಗುಂಚುಗಳು ಕರಳುದೋರಣ ನಯನ ನಾಶಿಕಂ ಮುಖಪೂವ್ವನು
ನೆರೆ ಕದಪು ಕೈಪಿಡಿಯು ಕೆಲಬಲದಿ ದುರ್ಗಂಧ
ವೆರಸಿರಲು ಅಲ್ಲೆಸವ ಅಜ್ಞಾನಿ ಪಿತಘಾತ
ಗುರುತಲ್ಪಗಂ ಚೋರ ಚಾಡಿ ರಿಣಭಾರರಂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರನು ||೬೪||

ತರಿಯುತಿರೆ ಕತ್ತಿಯಿಂ ಕೊರೆವುತಿರೆ ಕರಗಸದಿ
ಕರನೇಜಿಯಿಂದಿರಿಯ ಅಸ್ತದಿಂ ಚುರ್ಚುತಿರೆ
ವರಕಠಾರಿಲಿ ಖಂಡ ತೆಗೆದು ತರಿ ಕೆಂಡದಿಂ ದಹಿಸಿ ಶೂಲದೊಳಿಕ್ಕುತ
ಸರಪಳಿಗಳಿಂ ಕಾಲ ಕಟ್ಟಿ ಕಾರ್ಬೊನ್ನ ಮೊಳೆ
ಹರಹಿ ಮಲಗಿಸಿ ಕಳ್ಳರಸ ರಕ್ತ ವೀರ್ಯಮಂ
ನೆರೆ ಗುಡಿಸಿ ನರಕಮಂ ತಿನಿಸಿ ಬಿಡೆ ಜೀವಿಗಳು ನಡುಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತಿರ್ದವು ||೬೫||

ಪರೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕುಚವಿಡಿದ ಕೈಯ ಕಾಸಿದವೆರಡು
ಇರದೆ ಗುಂಡಿತ್ತು ವೇಸಿಯನಪ್ಪಿದವಗಿರದೆ
ಮರಿಯದಂ ಗಾಜಿನದ ಕಂಭಕಡರಿಸಿ ತನ್ನ ಸತಿಯ ಬೀಸರವ ಮಾಡಿ
ಇರುಳೆ ಹಗಲೆನ್ನ ವೇಸಿಯ ಗೃಹದೊಳಿರುವಂಗೆ
ಅರಗಿನರಮನೆ ಪೊಗಿಸಿ ಮೋಸದಿಂದಗ್ನಿಯನು
ನೆರೆ ಪಚ್ಚಿಸಲ್ಪೆಂದು ಘಾಸಿಯಾಗುವ ಜೀವನವ ಕಂಡು ಮುಂದಕೆ ನಡೆ ||೬೬||

ಅರಸ ಕೇಳಾನವಿತ್ತಂ ಕುಲೋರ್ಬಲವನಂ
ವರ ನಿದ್ರೆ ವಿದ್ಯೆ ವಿಚಾರತ್ವವೀ ಸಪ್ತ
ನೆರೆ ಹಾನಿಗರ ಬಾಧೆಬಡಿಸುತ್ತಲೈತಂದು ಘನ ವೀರ್ಯ ಮೂತ್ರವಿದ್ದಾ
ನರಕಕೊಂಡಂ ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಕೋಟದರೊಳಗೆ
ಮಿರುವನೊರ್ವಂ ಮುಳುಗಿ ಮ್ಯಾಕೆದ್ದು ಗಹಗಹಿಸಿ
ಇರದೆ ನಗುವನ ಕಂಡು ಮುನಿನಾಥ ಬೆರಗಿನಿಂ ನೋಡುತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೬೭||

ಕೋಟಿಜನರೊಡಗೊಂಡು ನರಕದಿಂ ಪೊರಿಯಕ್ಕೆ
ನೀಟದಿಂ ಪಾರಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆದಿಯಾ ಶಿವನ
ದೀಟಿನೊಳು ಕೂಡಿರಲು ಪಿತ್ಯ ಪತಿ ಮುನಿಗರಗಿ ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ದರುಶನ
ದಾಟದಿಂ ಕೇಡೆಮಗೆ ಸಾಧಿಸಿತುವೆಂಬ್ಯಾಳೆ
ಕಾಟಕಾರದ ಲಕ್ಷಶತಕೋಟಿ ನಿರಿಯದೊಳು
ಗೋಟುಗೋಟಂಬೀಳಲಾ ಕೊಂಡಬರಿಯಾಗಿ ಯತಿ ಯಮನ ಕೂಡಂದನು ||೬೪||

ಏನಿದೇನೆನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎಮಗೆ ಅರಿಕಿಲ್ಲಮೆನೆ
ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆನೆ ಶಿವನು ಬಲ್ಲನೆಂದಾಕ್ಷಣಂ
ಮೌನಿವರ ತಿರುಗಿ ಶಂಕರ ಸದಾಶಿವನಡಿಯ ಕಂಡು ನಮಿಸುತಲೆಂದನು
ಮೇನಕಾತ್ಮಜನಾಥ ಇಂದ್ರಸಭೆಯೊಳಗೊರ್ವ
ಕೂನವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ದುಃಖಿಸುವ ಕಾರಣಂ
ಏನು ನರಕದೊಳೊರ್ವ ನಗುವನಾ ಪರಿ ಎಮಗೆನರುಹೆನಲ್ಲಿಂತೆಂದನು ||೬೫||

ಕೇಳು ಮುನಿ ನರಕದೊಳಿರುವನಂಶದೊಳೊರ್ವ
ಶೀಲಮತ್ಯದಿ ಪುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣದಿ ಕೋಟಿ ಜನ
ಮ್ಯಾಳವೆಲ್ಲಂ ಎನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿಹ ನೋಡು ಇಂದ್ರನಲ್ಲಳುತಿರುವನೊಳ್
ಬಾಳಿಗೇಡಿಯು ಪುಟ್ಟಿ ಕುಲಕೋಟಿ ನರಕದೊಳು
ಬೀಳುದಂ ಕಂಡು ಎನ್ನಯ ಮರಳಿಗೇಳುವರೆ
ಹೇಳಿನಲು ಬೆರಗಿನಿಂ ನಿಂದ ಸೂಪುತ್ರಕುಲಕೋಟಿ ಪಾವನವೆಂಬುವಾ ||೬೬||

ನೀತಿಯಿರೆ ನೀ ಪುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣದಿ ಕುಲಕೋಟಿ
ಭೂತೇಶನಲ್ಲಿರುವರೆಂದುಸುರ್ವ ವ್ಯಾಸೋಕ್ತ
ಸಾತಿಶಯದಿಂದೊರೆದ ಗ್ರಂಥಮಗಣಿತವುಂಟು ಕ್ಷಿತಿಪನರಿ ಇದಮಲ್ಲದೆ
ಖ್ಯಾತಿವಂತ ಸುಪುತ್ರನೋರ್ವನ ಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಓತುಶತಮಿರಲೇನು ಏಕ ಚಂದ್ರನೆ ಜಗಕೆ
ಜೋತಿಯಲ್ಲದೆ ತಾರದಿಂದೇನು ಕಾರಣೆಂದಾದಿಬುಧನೊರೆಯಲು ||೬೭||

ವರ ರತ್ನದಿಂದ ಶೀಲನಂದನಂ ಚಂದನದಿ
ಮೊರೆವ ಸ್ವಾತಿಲಿ ಮೀನಸುಪುತ್ರಕುಲಕೋಟಿ

೬೫/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ನೆರೆ ಪಾವನನಾಗುವದು ವನಮಧ್ಯ ವೇಣು ತಾಂ ಪತ್ತಿಸ್ವಾವ್ಯಕ್ಷವೆಲ್ಲ
ನಿರದಳಿದು ಬಿಡುವದಂ ದುರ್ಜನರ ಸಂಗತಿಗೆ
ಸ್ಥಿರತಟಾಕಕ್ಕೆ ಕರ್ಕಟಗಳಂ ವಾರಪಾಂ
ಶಿರದೆ ಕೇಡಾದಂತೆ ಸಜ್ಜನರು ಧೂರ್ತರೊಳಿದ್ದುಗೆಡುತಿಹರೆಂದನು

||೭೨||

ಪರಸ್ತ್ರೀಯ್ಯ ಮಾತೆ ಪರದ್ರವ್ಯಲೋಪ್ತಂ ಪರರ
ತೆರನ ತನ್ನಂತರಿಯಬೇಕು ಆಯುಷವಿತ್ತ
ಇರದೆ ಗೃಹಚಿದ್ರಮಂಘ್ರಮಂತ್ರ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ ದಾನ ಮಾನಪಮಾನವೊ
ನರಪ ಈ ನವಗೋಪ್ಯ ಭೇರಿಧ್ವನಿಯೊ ಜನಂ
ನೆರೆ ಕೇಳೆ ಮೇಘದ್ವಾದಶದಾನಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ
ಧರೆ ಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗ ಮುಚ್ಚುವದು ಪುಸಿಯಾಗಲಿರಿದರಸೆ ಕೇಳೆನುತಿದನು

||೭೩||

ಮಧುರವಾಣಿಯು ತ್ಯಾಗಿ ಲಿಂಗ ಗುರು ಸೇವೆಯಂ
ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರಲವನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ್ವದವಂ
ಒದಗಿದ ಸುಕೋದಿಂ ಕರಿಣವಾಕ್ಯಂ ವೇಶಿ ಸಂಗಸುಜನರೊಳ್ಳೈರವಂ
ಮದನಹರನಗರಿಗಂ ಯಮಪುರಕೆಮುಭಯರಂ
ಮುದದಿ ಆವಾವ ಲೋಕದ ಪದವ ಪಡೆವರೆಂ
ದಿದು ಸತ್ಯಮಾಗಿ ಶುಭಾಷಿತಂಗ್ರಂಥ ಅಗಣಿತಮುಂಟು ನೀತಿವಿದಕೆ

||೭೪||

ಪರಮನ್ಯಪ ಪಂಚನಖಿ ಪರಟ ಪಾಮರ ನರನ
ಪರಶ್ವಾನ ಬಾಲಕಹಿ ಈ ಸಪ್ತರಂ ಸುಪ್ತ
ಪರಿಣಾಮನಿರ್ದವರ ಕಂಡು ಮೌನದಿ ಪೋಗಬೇಕು ಎಬ್ಬಿಸಲಾಗದು
ಪರಕಾಮಿ ವಿದ್ವರ್ಥ ಹಸು ತೃಷೆಯನವರನಂ
ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯಕಾವನಂ ವಸ್ತಿಗನ
ಮೆರೆವ ಕೃಷಿ ವ್ಯವಹಾರಿ ಈ ಸಪ್ತರಂ ನಿದ್ರಿಯಿರೆ ಎಬ್ಬಿಸುವದೆಂದನು

||೭೫||

ನರಪ ವೀಶೈನ ಕೇಳ್ ಜೀವದೊಳು ನರನೆ ಘನ
ವರವಂಶಿಕಂ ವಿಭವೊ ದೀರ್ಘಾಯುಷಂ ಮಿತ್ರ
ಸ್ಥಿರದ ಆರೋಗಿತಂ ಸೂಸುತಂ ಸೂಶೀಲವನಿತ ಶಿವನೊಳು ಭಕ್ತಿಯು
ನೆರೆ ಸ್ತೋತ್ರವಿದ್ಯಮಂ ಸುಜನತ್ವ ಪರನಾರಿ

ಯರ ಸಂಗರಹಿತ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನೇನ ರತಿ
ಧರಣಿಗೀ ತ್ರಯೋದಶಂ ಗುಣವು ಸಂಸಾರಿಣಾಂ ದುರ್ಲಭನಲರಸೆಂದನು ||೭೬||

ಎಲೆ ವಿಬುಧ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪೆಂಬುದಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ತಿಳಿವಂತೆ ದೃಷ್ಟಮಂ ಪೇಳೆನಲು ಬಗ್ಗ ತಾಂ
ತಳುವದಾಕ್ಷಣ ಕಾಲಕ್ಕೆದುಮರಿನೀವುದಂತಿರಲಿ ಪಂಚಾಸ್ಯನಾಗಾ
ಸುಲಭದಿಂ ಮೂರಿವದಿರಲಿ ಗೋವಂದನಂ
ಗಳಿಲನೆ ಪೆತ್ತದಂ ಗ್ರಾಮಗ್ರಾಮಕೆ ಜಂಗು
ಳಲಿವವಂ ಅಧರ್ಮ ನಷ್ಟ ಧರ್ಮವೆ ವರ್ಧನೆಂದೊರಿಯೆ ರಾಜನೀತಿ ||೭೭||

ಅಂದವೇನೆನಲಾಗ ವಿಬುಧಚಾರ್ಯನು ಪೇಳ್ವ
ತಂದೆ ಅರಸನೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹುಡುಕಲಿಬೇಕು
ಸಂದಸುವಿಚಾರದಿಂದೀ ಭೋಗದೇಂ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಬಂದುದರಿಯಬೇಕು
ಮಂದಮತಿಮರುಳ ಅಹಂಕಾರ ಮದ ವೈರತ್ವ
ದಿಂದ ಪರನಿಂದೆಯಂ ಸಂಧಿಸುವನಪರಾಧ
ಹೊಂದಿಸಂ ನೆರೆ ಗೃಹವನೊಂದು ಮುಳುಗಿಪ ರಾಜಗಿಂದು ಸಿರಿ ತೊಲಗದಿಹಳೆ ||೭೮||

ಭೂತಳದೊಳಖಿಳ ದೊರೆದಾತರನು ಮನ್ನಿಸುತ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸಕಲ ಸಚರಾಚರವ ರಕ್ಷಿಸುತ
ಮಾತೆಯಂದದಿ ಪ್ರಜೆಯನೆಲ್ಲ ಪೊರೆವುತ ರಾಜಕಾರ್ಯದೊಳು ಧೀರನೆನಿಸಿ
ಓತು ಸಕಲಜ್ಞಾನ ಸಮರತಿ ಬಲ್ಲವನಾಗಿ
ನೀತಿ ನೆಲೆ ತಿಳಿದು ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನವನಿತ್ತು
ಖ್ಯಾತಿವಡೆದಿದರ್ ರಾಜ್ಯಂಗೈವ ರಾಜಂಗೆ ತಾಂ ತೊಲಗಿ ಸಿರಿ ಪೋಪಳೆ ||೭೯||

ಕುಲ್ಲ ಕುಚಿತರು ಕುಹಕರೆಲ್ಲ ನೆರೆನೆರೆದಲ್ಲಿ
ಗಲ್ಲಿ ಜಗಡಪವಾದಗಳನೆಸಗೆ ಕೊಂಡೆಯಂ
ಮೆಲ್ಲನೆಯು ಕೇಳಿ ಅವರವರ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳ ಪೇಳಿ ಸಹಿತರಿಸುತ
ಸೊಲ್ಲಿನೊಳು ಬಲ್ಲಾತನೆನಿಸಿ ಕರುಣವ ಸುರಿಸಿ
ಎಲ್ಲ ವೈರಿಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಸತ್ಯವ ಮೆರಸಿ
ಬಲ್ಲಕವಿಗಳಿಗೆ ತವರೆನಿಸುತಿಕ ರಾಜಂಗೆ ನಿಲ್ಲದೆಯು ಸಿರಿ ಪೋಪಳೆ ||೮೦||

ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯಂಗೂಡಿ ಪರರಾಯರೊಳು
ಮಥನಕ್ಕೆ ಪೋಗಲಾ ಪುರವು ಕೈಸರೆಯಾಗೆ
ಸತತ ಧನಿಕಂ ಬಡವ ಸರ್ವ ಒಂದಾನು ಗೃಹ ಬದಿಗೆ ಪೋಗದೆ ತಜ್ಞನಂ
ಸತಿಯರಂ ಭೋಗಿಸದೆ ಧನ ಧಾನ್ಯ ವಾಹನಗ
ಳತತಿಮಾಯುಧ ವಸ್ತ್ರಲಂಕಾರ ಮೇಣುರ
ಜಿತ ಕನಕ ನೋಡದೆಯು ಮುಟ್ಟದಂ ಅಭಯಕೊಡೆ ಕೇಡಿಲ್ಲವಾ ನೃಪನಿಗೆ ||೮೦||

ಗಡದುರ್ಗ ಕಿರಿಯದೊಳು ತನ್ನಂತರಂಗದರ
ನಿಡುವ ದೈನಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರಿ ತಿರಿಗಿಸಬೇಕು
ಒಡನೊಂದು ಕಡೆ ಬೇಂಟೆಯಿಂದಾಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬೇಂಟೆಯ ಪೋಗುವದು
ಅಡುಗೆಯಂ ಮಾಳ್ವವರ ಮಡಿವಸ್ತ ಕೊಡುವವರ
ಒಡಲೊಳಿದುರ್ದನರಿದು ವೀರಜನಕಂ ಸ್ವಾಸ್ತಿ
ಬಿಡದಿತ್ತು ರಾಜ್ಯಮಂಗೈಯುತಿಹ ರಾಜಂಗೆ ಎಂತು ಸಿರಿ ಪೋಪಳೆಂದಾ ||೮೧||

ದೂರೊಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂ ವಿದ್ವಾಂಸ ಸತಿಯಗಲಿ
ಸಾರಿ ನಿನ್ನೆಡೆಗೈದೆ ಅಖಿಳಧನವಿತ್ತು ನೀ
ಭಾರ್ಯಳಂ ಕೂಡು ಪೋಗೆಂದು ತೀವ್ರದೊಳಪ್ಪಣಿತ್ತು ಕಳುಹುವದಾಕ್ಷಣ
ಮಾರಹರನಾಲಯವು ಘನ ತಟಾಕಂ ಕೂಪ
ವಾರಿಜಂ ಬಿಲ್ವತರು ನಾನ ವ್ಯಕ್ತವ ಬೆಳಸಿ
ಆರವಿಯನಿಡಸದಿಹ ಭೂವರಗೆ ಸಿರಿ ತೊಲಗಿ ಪೋಗದಿದರ್ಪಳೆ ಕೇಳಾ ||೮೨||

ಕರವ ಸೋತುರೆ ಗಾರಿನೊಳು ಬಿದ್ದ ಬಡವನ
ಮೊರೆಯ ಕೇಳುತಲವನ ಮನದಂತೆ ಮಾಡುವದು
ಗರುವರೊಳು ಗರುವಿಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಪರರಾಯರೊರ ಬಲದಂಜಿಕೆಯುಗಳೇಳುತಾ
ಬೆರಗುವಟ್ಟಂಗೆಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟಗಳನರಸಿದವ
ದೊರೆಯೇ ಧೀರತ್ವದೊಳು ಪ್ರಜೆಯನೆಲ್ಲವ ಗರ್ಭೀ
ಕರಿಸಿಕೊಂಡಂತಾದ ಜಯಲಕ್ಷಿ ಹೊಂದದಲೆ ಪೋಗಳೆಲೊ ವೀರಶೈನಾ ||೮೩||

ನಳರಿಕೆಯ ಬಡಿಸಲಾಗದು ಚತುರ ಬಲಕೆಲ್ಲ
ತಳುವದಗಣಿತಕೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದವಸವ ತುಂಬಿ

ಒಲುಮೆಯಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಾನ್ಯರನಿಡುವುದೈ ಗರುಡಿಸಾಧನಂ ವೈಹಾಳಿಯಾ
ಚೆಲುವ ನೀರಾಟ ಬೇಂಟೆಯು ವನದಿ ನಾನಾ ತರು
ಬಲುವು ಮಾಡಿಸಿ ದೇಶಯರಗೇರಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳು
ಸುಳುವಿಲ್ಲದಂ ನೋಡುತಿಹುದು ರಾಜರ ನೀತಿ ಇಂತಿಕ್ಕುರ್ದೀರಶೈನಾ ||೮೫||

ನರಜನ್ಮದಿಂದಧಿಕಮಿಲ್ಲ ಲೋಭತ್ವದಿಂ
ಕರಮನ್ಯಮಿಲ್ಲ ಶಮೆಯಿಂ ಮುಕುತಿಸಾಧನಂ
ತರಮಿಲ್ಲ ವಿಮಲ ಮಾನಸದಿಂದ ಶುಭತೀರ್ಥಮಿಲ್ಲದಪವಾದ ಪಡಿಯೇ
ಮರಣೆಂಬುದಂ ಕಡಿಗಮಿಲ್ಲ ಅಸುವಿಂದಧಿಕ
ವರಮಾನವಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನಮಂ
ಇರದೆ ಕೆಡದಿರೆ ದ್ರವ್ಯಮಿಲ್ಲ ಕ್ರಮತಪ್ಪಿನಡೆ ಕಾಡೊದು ಕಡೆಯಿಲ್ಲವು ||೮೬||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮಿಕ್ಕ ಬಂಧನಮಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಗುಣ
ವೋತಿರಲು ಮೋಕ್ಷ ದೂರಿಲ್ಲ ನಿಂದಿಸೆ ನರಕ
ಓತಾಗೊದಲ್ಲ ಸೂಚರಿತದಿಂದಗ್ಗಲಿಕೆಮಿಲ್ಲ ಇಹಪರದ್ವಂದಕೆ
ಸಾತಿಧರ್ಮಂಗಳಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಸಜ್ಜನ ಸಂಗ
ಚೇತನಿರೆ ಸಗುಣಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಮೇಣ್
ಖ್ಯಾತಿಯೊಳು ಭವಬೀಜಮಿಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ಗುರುವಾಕ್ಯದಿಂ ಸುಧೆಮಿಲ್ಲವೊ ||೮೭||

ಎಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ ವೀಶೈನ ಅತಿ ಹರುಷ
ದಿಂದ ಮೌಕ್ತಿಕಸರವ ಮೋಹನ್ನಾಲೆ ದುಃಶ್ಶಾಲ
ತಂದು ವಿಬುಧಾಚಾರ್ಯಗಂದು ಮುಂದಿಡೆ ಒಲ್ಲೆ ನಿನ್ನೊಖ್ಯ ಸಕೆಯೊ ದಿಟವೊ
ಒಂದೆವುಗೆ ಪೇಳೆನಲು ಅರಸು ಮಂತಣಗೈದು
ಎಂದನಿಂದಿನ ಪೊತ್ತುವಾಯಿತೆಂದೆಲ್ಲರಂ
ನಿಂದಿರದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗುರುಗೊಳಾಕ್ಷಣಗೂಡಿ ಏಕಾಂತನಾಡುತಿರ್ದಂ ||೮೮||

ಎಲೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿರೆ ಮುಟ್ಟಿದರೊಟ್ಟಗೊಂಬ ನುಡಿ
ತಳುವದುಂಟಾಯ್ತು ಪತ್ತಂಬರೆಸಿಕೊಂಡದಂ
ಗೆಲುವ ಮಾತಲ್ಲ ನಾನೇನು ಕೇಳಲು ಸೋಲುವವನಲ್ಲ ಶಾರದೆಯು ತಾ
ಕುಳಿತು ಪೇಳುವಳು ವೇದಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ

೬೯/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಮೂರು

ನೆಲೆಯಾದಿಯಕ್ಕರಂ ಪತ್ತಂಕಿ ಭೇದಗಳ

ಹೊಲಬ ನಾನೆಂದು ನಿಮ್ಮಯ ವಾಕ್ಯದಿಂ ಕರ್ಣದಿಂ ಕೇಳಿಲ್ಲೆಂದಡೆ

||೮೯||

ಕರಗಿದಂಗದಿ ಮುಗವು ಕಂದಿರಲು ನಯನಮಂ

ಸರಿದಿರಲು ಕಂಠಗಳು ಸಣ್ಣಿಸಿರೆ ಪೊಡೆ ಸೇದಿ

ಕರದಾರ ಚರಣ ಕಾಷ್ಟಂಗಳಾಗಿರೆ ನಡುವಿಗುಸುರಿಲ್ಲದಿರಲುವೆದಿಯಾ

ಭರದಿ ಪಾರುತ ತುಟಿಯು ವಣಗಿ ಮೂಕನೊಳಿದರ್

ಗುರುಗಳಂ ಕಂಡು ಅಂಜಬೇಡೆಂದು ಅಭಯಮ

ನ್ನಿರದಿತ್ತು ಸರ್ವರಂಗೂಡಿ ತಾನುಂಡಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಪೂರ್ಣ

||೯೦||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು

ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ

ಮದನಮರ್ಧನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರುಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು

ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ದಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ

ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ

ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು

||೯೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೯೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

■

ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ಪಲ್ಲ:

ಅರಸ ಕಿನಿಸಾಗಿ ಸಭೆಯೊಳಗಿದರ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ
ವರಮಾನಗಳೆದು ಜಲಕೇಳಿ ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ
ಬರುತ ವೇಶಿಯಗೇರಿ ನೋಡಿ ಮರುದಿನ ಸತಿಯು ವನದಿ ಯತಿಯಂ ಕಂಡಳು.

ಪದನು:

ನಾಕಸೂಪಾಲಭೂಷಣ ವ್ಯಾಲ ದಿಕ್ಷೇಲ
ಪಾಕಾರಿ ನಮಿತ ಪದನೇಕ ಶಿರಮೂಲ ಸದ
ಭೀಕರದಯಮ ಮಾರನಷ್ಟ ಋಷಿಜನದಿಷ್ಟದಾತ ಲೋಕಾದಿನಾಥ
ಮೇಕೆವಾಹನನೇತ್ರ ಅಭವವಿಲಸಿತ ಗಾತ್ರ
ನೀಕ ಸುರಜನ ಸೆಳೆವ ನಮಿತಜನ ಸಂಜೀವ
ನೀ ಕರುಣಿಸೈ ಬಿಡದೆ ಕಿಂಕರನ ಶಂಕರನ ರೂಪು ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾ ||೧||

ಅತ್ತಲಾ ಶಿವಭಕ್ತರೊಡಗೊಂಡು ಶಾಂತಿಮಯ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಪೂಜೆಗೈದುಂಡು ಆ ದಿನದ
ಹೊತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ಗಳೆದು ಉದಯವಾಗಲು ಮುಗವ ತೊಳೆದು ಭೂತಿಯ ಘನಿಯೊಳು
ಮತ್ತಿಟ್ಟು ಲಿಂಗದ ನೀರೀಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡಿ ತಾ
ನಿತ್ಯ ಪೋಗುವ ತೆರದಿ ಪೋಗಲಾ ಸರ್ವರಂ
ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರೆ ವೈಷ್ಣವರ ಸಮೂಹ ನರಪನಿಂ ರಾಜಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು ||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

೭೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಹಾಸ್ಯಪಟುಭಟಂ
ತವೆ ನಾಯಕರು ಗುರಿಯಕಾರರಂ ಮಲ್ಲರಂ
ನವಿನಚರಣ ಸುಗಗ್ಗರೇಟು ಪಾವಡಮೊಕ್ಕಳದ ಘಂಟಿ ಪುಲಿಚರ್ಮದಾ
ಅವನಿಪಾತಾಳೋಮಕಿವರೆ ಕಲಿಗಳು ಬೇರೆ
ವಿವರಿಸಲ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬುವ ತೆರದಿ ಬಿಚ್ಚಾಯು
ಧವ ಪಿಡಿದ ಶೂರಜನ ದಟ್ಟಿಸಿರೆ ವೇತ್ರಧಾರರು ಗುಜುಗುಜುಂ ನಿಲಿಸಲು ||೩||

ಮೊತ್ತದಿಂ ರಾಜಿಸುವ ಸಭೆಯ ಬೆವರ್ವಾರಿಯ
ಸುತ್ತ ಧಾಳಿಸುವ ಚಾಮರತೆರೆಯಗಾಯಿನಿಕರು
ಬತ್ತೀಸರಾಗದಿಂ ಭೋರ್ಗರೆಯ ನರ್ತನವನಾಡುತಿಹ ಪೆಣ್ಣಿಸಿರಿಯಾ
ತತ್ತಂಗಗಳು ಮೀನಚರಣ ಕಮಟಗಳುಲಿಯ
ಚಿತ್ತಜನ ಮಾತುಳನ ಪ್ರಭೆಯು ಆ ರಾಯನಾ
ನೊತ್ತಿನೊಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ವಡಭಾಗ್ನಿ ಮೆರೆಯ ಸಭೆ ರಾಜಿಸುವದಾಬ್ಬಿ ಪರಿಯಾ ||೪||

ಆ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳಗೋರ್ವ ಪೊಸಬ ತಿಮ್ಮಾಚಾರಿ
ಭೂವಿಪನ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆಂದ ನಿನ್ನ ವಾದ
ಭಾವ ಪೇಳಿನಲಾಗ ವಿಬುಧಚಾರಿಯ ವಿಚಾರವ ಮಾಡಲೊರೆವನೆಂದಾ
ಆವನೋ ಶಿವಭಕ್ತನಾವನೋ ಗಾಜೆಶಿವ
ನಾವನೆಂಬುವನೆನ್ನಮುಂದೆ ಮಾತಾಡೆನಲು
ಕೋವಿದನೆ ನೀನಿಂದು ಬಂದಿ ಕೇಳುವದೇನು ಪೇಳಿನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು ||೫||

ನರಪನುರೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನೆ ಬಲು ಮಾತಾಡಿ
ವರ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಮೂಲದುಶ್ಯಾಲನೊಲ್ಲೆಂದ
ಪರಿಯದಂ ಪೇಳಿನಲು ಬರೆದ ಪತ್ರಂ ಸತೆಯೊ ದಿಟವೆಂದು ಗೇಳ್ವನೆಂದಾ
ಮಿರಲದರ ಮಾತು ಆಗಮ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ
ಚರಿಯ ಬಹು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನೊರೆದುದೆಲ್ಲಂ ಬಿಟ್ಟು
ಭರದಿ ಎನ್ನೊಡನೊಂದು ಪೊಸ ಮಾತನುಸುರೆನಲು ವಿಬುಧನಿಂತೆಂದನಾಗ ||೬||

ಮೆಲಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಂ ಮೆಲುತಿಹರು ರಸನಿಲ್ಲ
ಚೆಲುವರಸನಾಗಿಹುದು ಪಾದಿಲ್ಲ ದೇಶವನು

ಸುಲಭದಿಂ ಚರಿಸುವದು ಜೀವಿಲ್ಲ ಜಗಕೆ ಜೀವನ ಮಾಗಿ ರಾಜಿಸುವದು
ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿ ದುಗಾಣಿಯೆ ದೈವ ಮಾಡಿಟ್ಟ
ಮಲಹರನ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂಮಾಪ ಅಜಗಣೆಯಲ್ಲ
ಸಲಿಲ ಅನ್ನಂ ಶಿವನ ಶಾಂತಿ ಶಕ್ತಿಯುಮದೊಂದಲ್ಲದೆಯು ಮರಾಳಾಲಿಸು ||೭||

ಸ್ಥಿರವಾದ ಕರ್ದಮದಿ ಪದ್ಮ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ವರಚಿನ್ನ ಶುಕ್ತಿಯೊಳು ಮೌಕ್ತಿಕಂ ಕೀಟದೊಳು
ಪರಿಪರಿಯ ಪಟ್ಟುಪಟ್ಟಾವಳಿಯು ಸದ್ಗಂಧ ಮೃಗದಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಟದೊಳಗೆ
ಮೆರೆವೆಗೈಪುಳದಿ ಮಧು ಗೋಮಾಂಸದೊಳಗಮೃತ
ನೆರೆ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ಚೌಳಂತಗಣಿಗೊಡೆದರೊ
ಳುರುತರಂ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗ ಪುಟ್ಟಿದ ಜಗತಿ ಧರಿಸಿಪ್ಪದೆಂದಾಡಲು ||೮||

ಇರದೆ ವೈಷ್ಣವ ನುಡಿದ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮದಿ
ಉರುತರದ ದಶನಿಘಂಟಿನೊಳಿಲ್ಲ ಬುಡ ಬೀಜ
ಮರನಿಲ್ಲ ಪಂಟಿಲ್ಲ ಪನ್ನಿಲ್ಲ ಕೆನೆಮಿಲ್ಲ ಪೂವಿಲ್ಲ ಕಾಯಿಮಿಲ್ಲ
ತರಗಂಟು ತುದಿ ಕವಲು ಇದರೊಳೊಂದಿಲ್ಲದಂ
ತರುಮಾವದಂ ದೃಷ್ಟ ತೋರು ಪಿಂದಿನ ಮಾತಿ
ಗರಿದಾದುದಿರಲೆನಲು ಶಿವನ ಬಳ್ಳಿಯ ಸಾಕ್ಷಿದೋರಿ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||೯||

ವರಕುಶನ್ನುಂಡು ಬೀಗಿಯು ಬೆಳೆದವಿಗೋಲ
ನೆರೆ ಸ್ವಾದಮಂ ಕರಿಯು ಬಲ್ಲುದಲ್ಲದೆ ಕುರಿಯು
ತರತಪ್ಪಲಂ ತಿನುವದೇನು ಬಲ್ಲದು ಮದನಕರಿ ಪೇಣ್ಣ ಶುಕಗಲ್ಲದೆ
ನೆರೆ ಕಾಕ ಸವಿಯಿರಿಯದಂತೆ ಜೈವಾತ್ಮಕಂ
ಧರೆಗೆ ಬರೆ ಶಶಿಯ ಶಿಲೆಗರಗುದಲ್ಲದೆ ಮೇಣು
ಕರಕಾಡಗಲ್ಲಗರಗುವದೆಯೆನೆ ರೋಷದಿಂದಾ ವೈಷ್ಣವೆಂದ ನಿಮ್ಮಾ ||೧೦||

ವರ ಘಣೆಯಭೂತಿ ಬಾಲರ ನರಕದೊಳು ಮುಚ್ಚು
ತಿರುವರಾಕೆನೆ ವರಹನಾದ ದೇವರು ಬಂದು
ಭರದಿ ಬಾಯಿಂ ಸವಿಯಗೊಂಬುದೆಂದಾಕ್ಷಣಂ ತಳಿವೃತಿಹರೆಂದಾಡಲು
ಮರುಗಿ ವೈಷ್ಣವರಾಗ ಕಂದಿದಾನನ ಕಂಡು

೭೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ನರಪನತಿಕೋಪದಿಂದುರಿದದ್ದು ಶಿವಧೂತ
ಅರಿಯದೊರಲು ವಿ ತಮ್ಮ ಕುಲಕೆ ದೈವಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೇರೆದಪ್ಪೈತರುವರೆ ||೧೧||

ಮರುಳೆ ಗುರುಗಳೊಳು ನಂಬಿಗಿ ಬೇಕು ಕುಲದೈವ
ಹೊರತುಮಾಡುವನವಗೆ ಯಮಪುರದ ನಾಯಕ
ನಿರಿಯದೊಳು ಪೊರಳುತಿಹರೆಂದು ಪೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದಾ
ಪರಿಯ ಬೊಗಳುವನವನ ಸಂಗಡಿದರ್ವರನಂ
ಚರರಿಂದ ಪಿಡಿತರಿಸಿ ಅಂಗಣದಿ ನಿಲಿಸಲ್ತೆ
ಉರಿದದ್ದು ನುಡಿದರೈ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದಿ ನಾಸ್ತಿಯಾಗುವದು ದಿಟ ತಿಳಿದುಕೋ ||೧೨||

ಎಂದುಸುರೆ ರಾಯ ಗುಡಿಗುಡಿಸಿ ಜಾಡಿಯಲಿ ಮರುಳ
ದಿಂದೆ ಶರೀರಂ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡಿರೋಪರ ಭೂಪರ
ಸಂದ ಬಲಮಂ ತಂದು ಪುರವ ಪಾಳ್ಗೆದಪಿರೊ ನಿಮ್ಮನದೊಳಿದರ್ತಿಯಂ
ಮುಂದೆ ಎಸಗುವದೆನಲು ಜಿಹ್ವಾಗ್ಗೆ ಬಂಧನಂ
ಹೊಂದುವದು ಪಡೆದಿಯೆನೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಕಂ ಪೇಳು
ಎಂದಡೊಂದೆ ಪಕ್ಷದೊಳು ತೋರುತಿಹ್ಯದೆನಲು ಅತಿ ಉಗ್ರದಿಂ ನೂಂಕಿಸೆ ||೧೩||

ತಮ್ಮ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಿಂ ಬಂಧನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನು
ಎಮ್ಮಿಂದಲಾಯಿತ್ಯೆ ತಾವ್ಯಾತಕಾಡಿದರು
ಸುಮ್ಮನೆ ತಿಳಿಯದೆಯು ದೀಪದಡಿಯಲಿ ಕತ್ತಲೆಂಬ ನುಡಿ ದಿಟವಾಯಿತು
ಕಮ್ಮಗೋಲಾರಿಭಕ್ತನೆ ಶಾಂತಿಮಯ ಮಂತ್ರಿ
ನಿಮ್ಮವರ ದೃಷ್ಟನರಿದಿಹ ನಾನು ಭೌಮಾನ
ವಮ್ಮಗೊಡೆಬಿಟ್ಟದಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಡೆಯಾಗಿ ಸಭೆಯಗಲಿ ಪೋದರೆಂದಾ ||೧೪||

ಇರದೆ ಅಪವಾದ ಪಡೆ ಮರಣೆಂಬ ನುಡಿ ಎನಗೆ
ನೆರೆ ಪೇಳಿರಲ್ತನಗೆ ಬಂದಿತೆಂಬುದು ತಾನು
ಮರೆದು ಪಕ್ಷದಿ ಕೇಡು ಬಾಹದಿದು ದಿಟಮೆಂದು ನುಡಿದನಧಮತ್ವದಿಂದಾ
ಗುರುಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡಿ ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲ
ಭರದಿ ಡಂಗುರ ಪೊಯ್ವಿ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯಂ
ಧರಿಸಲವನಂ ಸೀಳಿಸದೆ ಮಾಣೆನೆನೆ ಜನರು ಗೌಪ್ಯದಿಂದಿರುತ್ತಿದರ್ರು ||೧೫||

ತರುಳ ವಿಮಳಾನಂದ ಕೇಳು ಪ್ರತಸ್ಥರಂ
ತೆರನರಿದು ನಡೆಸುವದು ಪುಣ್ಯನದ ಬಿಡಿಸಿದರೆ
ನೆರೆ ಪಾಪಪುಂಜವನು ಕೊಂಡಧಮನಾಗಿಯು ಮಂತ್ರಿಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಡಲ್ವೆ
ಇರದೆ ಬಂದವ ತನ್ನ ಧಾಮಕ್ಕೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ
ಹರನ ಪೂಜಿಸಿ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಳರಾಗಿರಿಯೆಂದು
ವರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ವೈಷ್ಣವರು ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿದಂತಿರುತ್ತಿರ್ದರು ||೧೬||

ಅತ್ತಲಾ ವೀಶೈನ ವಾಲಗದೊಳಿರಲೋರ್ವ
ಭೃತ್ಯ ವನಪಾಲನೈತಂದು ಫಲ ಪೂವ್ವ ಕಾ
ಣ್ಣಿತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಂಗೈದು ಮಾತೆ ಸಹಿತಂ ಬಂದುನೀಕ್ಷಿಸೆನಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳು
ಮತ್ತೇಭ ವಾಜಿ ವರುತಂ ವೀರಬಲಸಮೂಹ
ತುರ್ತದಿಂ ಬರಿಸಿ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯಿಸಿ ಮಾರ್ಬಲಂ
ಒತ್ತರಾಗಲು ನಾನಾ ವಾದ್ಯದೊಳು ಸತಿಸವಂದಣವೇರಿ ನಡೆದರಂದು ||೧೭||

ಭರವಸದೊಳಂ ಬೀದಿವಿಡಿದು ಬರುತಿರೆ ಜನರು
ಹರುಷದಿಂ ನೋಡುತಿರೆ ಪುರವನುಳಿದಾವ್ಯಾಳೆ
ಬರುತ ತನ್ನಿದಿರ ಕಿಸಲಯಪಾದ ಕರಸೋಕೆ ತನುಕುಂಭ ಕುಂಭಕುಚದಾ
ಮರೆ ಹುಲ್ಲೆಗಣ್ಣು ಶೈಲದ ತುದಿಯು ಪೊರವಾರ
ಮೆರವುತಿಹ ಶುಕವಾತು ಮಯೂರ ಮುಡಿಯು ಮೇಣ್
ವರ ಪರ್ಣಗಳೆ ಚಿತ್ರಮಂಬರಾಗಿಯು ಪರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯೊಳೆರೆ ಕಂಡನಾಗ ||೧೮||

ನರಪ ವೀಶೈನ ಬರುತಿಹನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನು
ಇರದೆಗೇಳುತ ವನವು ನಾನಾ ಫಲಂಗಳಂ
ಹರುಷದಿಂ ಪೊತ್ತು ನಿಂದಂತಿರಲು ಮೇಣದಂತಲ್ಲ ಕೋಕಿಲಿಯ ಕಪ್ಪು
ವರ ನಯನ ಕಾಡಿಗೆಯ ಪರ್ಣ ಅರಿಷ್ಣಿಣಮಾಗಿ
ಮೆರೆವ ಕಾಯಿಗಳೆ ಬಾಲ ಬಾಣತೆಂಬುವ ತೆರದಿ
ಮಿರುಗುತಿರೆ ಬಲವ ಪಿಂದಿಟ್ಟು ಸತಿ ಸಖಿಯರೊಡಗೊಂಡಾಗಲೊಳಯಕ್ಕೆದು ||೧೯||

ತೋರುತಿರೆ ಸತಿಗೆ ನಿಂಬೆಯ ಕುಚಂ ಕದಳಿದೊಡೆ
ಮಾರಬಾಣಂ ಮಯೈ ಕರುಕದ ಸುದಂತ ಮೇಣ್

೭೫/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ವಾರಿಜಾಸ್ಯೆಳಮಲ್ಲಿಗಿಯ ಗಂಧಿ ಚಂಪಕದ ನಾಸ ಬಂಧುಗದ ಬಾಯಿ
ನಾರಿ ಕಾಳುರುಗವೇಣಿಯ ಎರಳೆಗಣ್ಣು ಕಂ
ಠೀರಮಧ್ಯಳೆ ಹಂಸನಡೆಯೆಂದು ತೋರುತಿಹ
ಧಾರುಣೀಶಂ ತನ್ನ ಸತಿಗೆ ನಡೆಯೆನೆ ಮುಂದೆ ಕಾಸಾರಮಿರೆ ಕಂಡನು ||೨೦||

ಇಂಪಿನಿಂ ಕಮಲ ಪೂಗಂಪಿನಿಂಮರಲ್ಪ ಪೂ
ಗಂಪಿನಿಂ ಭೃಂಗಾಳಿ ಪೆಂಪಿನಿಂ ಚಕ್ರಗಳ
ನಿಂಪಿನಿಂ ಚರಿಪ ಮೀನ್ಗಂಪಿನಿಂ ನೀರಾವು ಕಮಟ ಮಂಡೂಕಮೊತ್ತದಾ
ಪೊಂಪಿನಿಂ ತೀರಕುಜಜೊಂಪಿನಿಂ ಪಾಸರಿಯ
ಸಂಪಿನಿಂ ಕುವಲಯದ ಕಂಪಿನಿಂ ಸೂಜಲದ
ತಂಪಿನಿಂ ಕಳೆಭರಿತ ಚಂಪಿನಿಂ ಕಾಸಾರ ಶೋಭಿಸಲ್ಕಂಡನರಸಾ ||೨೧||

ನಿರುತ ಭುವನಂ ಶೋಭೆ ಫಣಿರಾಜನಂತೆ ಭಾ
ಸುರಮದನ ಸ್ನೇಹನೋಲು ಪುಂಡರೀಕೋದ್ಭಾಷಿ
ಗಿರಿಯಂತೆ ನರಪನೋಲ್ ಚಕ್ರಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ ಹರಿಯಂತೆ ಶರಧಿಯಂತೆ
ಮೆರೆವ ಅನುಮಿಷಂಗಳಿಂದೊಜ್ಜಿಯಂತೆ ಯಮಿ
ವರರಂತೆ ಕುಮಿದದಿಂ ನೈರುತ್ಯದಂತೆ ಶಾ
ವರ್ಪಿನೊಲ್ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾಗಿ ಕಾಸಾರಮಿರಲಾ ವೀರಶೈನ ಕಂಡಾ ||೨೨||

ಇಂತು ಶೋಭಿಪ ಕೊಳಲಿನೊಳಮೊಕ್ಕು ತನ್ನಯ
ಕಾಂತೆಯಂ ಕರೆದು ಕೊಳವಿಯೊಲು ನೀರ್ದುಂಬಿ ಭೂ
ಕಾಂತೆಯೆಸೆಯಲ್ಕುಗಂಗಳ ಕುಚಂ ಕರಪೊಡಿಯ ಕಕ್ಷಸರ್ವವಯಂಗಳು
ಇಂತಿರದೆ ಜಲಮಾಗಲಾಕೆ ತನ್ನಯ ಸಖಿಯ
ಗಿಂತು ಪೇಳ್ವಳು ನೀವು ಮೊಡಿಯಿರೆನಲಾಗವರು
ಕಂತುರೂಪಕ ವೀರಶೈನ ಮಿಸುಕದ ತೆರದಿ ಜೀವನಂ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿಡಲು ||೨೩||

ನರಪನುಬ್ಬಸದಿಂದ ನಗುತ ತನ್ನಯ ಕೊಳವಿ
ನೆರೆ ತುಂಬಿ ಮೊಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣ ತೀರಕೋಡುತಿ
ದರ್ಶ ಮುಡಿಯ ಪಿಡಿದು ಮುಳಿಗಿಸಿ ನಿಲಿಸಿ ನೋಡುತಿರಲಾಗವರ ಅವಯವಂಗಳು
ಮೊರಸೂಸೆ ಪರಿಹಾಸಮಂ ಮಾಡಿ ಮನದಣಿಯ

ಲಿರದಾಡಿ ನವಜೇಬಿನ್ನುಟ್ಟು ಫಲಗಳ ಮೆದ್ದು
ತಿರುಗಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಅಂದಳೇರಿಯು ಬಲದ ಗೊಂದಣದಿ ಪೋಗುವನಿತಿ ||೨೪||

ಪಥಕೆ ಬಂದೋರ್ವ ಭೃತ್ಯಂ ನಮಿಸಿ ವೀಶೈನ
ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳೈ ಕ್ರೂರಮೃಗವೈಚ್ಛಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು
ಗತವಾಗಿ ಜನರಂಜುತಿಹರೆನಲು ಸತಿಯರರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವ್ಯಾಧರಾ
ಸತಿಯರಂ ಬರಿಸಿ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯಗೂಡಿ
ಅತಿ ತವಕದಿಂ ವಿಪಿನಬೊಕ್ಕು ಕರಿ ಪುಲಿ ಸಿಂಹ
ಹತಿಸುತಂ ಗಿಡ ಪೊದರು ಪಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಂ ಬಿಡದೆನರಸುತಿಹರೇವೇಳ್ಳೆನು ||೨೫||

ಇದುವೆ ಬಲ್ಲುಕ ಪೆಜ್ಜೆ ಇದು ಮೊಲದ ಹಕ್ಕಿ ತಾ
ನಿದು ಹುಲ್ಲೆಗಳ ತಾಣ ಇದು ಮರೆಯ ಹಿಕ್ಕಿ ನೋ
ಡಿದು ನರಿಯ ಗುರ್ದಿದಂದಿದು ಸೊಕ್ಕಿದಕ್ಕಲಂ ಕದಡಿ ಪೋಗಿದೆ ದಾಡಿಯಿಂ
ಇದು ಸಿಂಹನರಮನೆಯುದಿದು ಕುಂಭಿ ತಾಣ ಮ
ತ್ತಿದು ಭಗ್ಗ ಪೊಕ್ಕ ಗವಿನಿದು ಶರಭಗೊತ್ತಿದಂ
ಇದು ಗಂಡಭೇರುಂಡನಿದೆ ಪೋಗಿದಂದಾಗಳರಸಿ ಕೊಲುತಿರ್ದರಂದು ||೨೬||

ಒಂದೆಡೆಯೊಳಂ ಹರಿಣ ತನ್ನ ಶಿಶು ಕೊಂಡೋಡು
ವಂದವರಿದೀ ಶಬರ ಸರಳಿನಿಂದಸೆಯಲದು
ಬಂದುಬಡಿವನ್ನೆಗಂ ಅತ್ತಲೋರ್ವಳು ಬಾಣತಿಯು ಕಂಡು ಮರುಗಿ ತನ್ನಾ
ಪೊಂದಿರುವ ನಲ್ಲಗದು ಪೊಡಿಯೆನಲ್ಲಾಗವಂ
ನಿಂದಿರದೊಳಂಬು ಬಿಡೆನದ ಕಡಿದು ಪಾಶದಿಂ
ಬಂಧಿಸುತ ತಾಯ ಮರಿ ನೋಯದೋಲ್ಪಿಡಿತ್ತರಲ್ ಬಿಲ್ಲಾಳು ಭಲರೆಂದರು ||೨೭||

ಪುಲಿ ಇದಿರೊಳರೆ ಪಿಂಡೆ ಕಾಡಾನೆ ವ್ಯಾಧನಂ
ತುಳಿವೆನೆನುತ ಬರಲು ಬೊಬ್ಬರಿದು ಪುಟನೆಗೆದು
ತಳುವದಂ ಕರಿ ಕೋರೆ ಕಿತ್ತಿ ಬಗ್ಗನ ಬಡಿದು ಅಡಗಿದ್ದ ಪಂದಿನಿರಿದು
ಬಳಗನೆಲ್ಲಂ ಕೂಡಿಯರಳಿ ಮೊಲ ಓಡುವವ
ಬಳಕೆ ಕಾಲಿಂದೊರಸಿ ಒಂದೇಣಶಶಜೀವ
ಕಳೆಯಲಾರದೆ ಪಾರಿ ಚಂದ್ರಸ್ತುತಿರ ಪೋದವೆನಿಸಿದನೋರ್ವ ಶಬರಂ ||೨೮||

೭೭/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ಪಿಂಗದೃಷ್ಟಿಯು ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಂ ಪರಿವ ಭು
ಜಂಗ ಕಾಡೊಳಗೆ ಮಾರ್ಮಲತು ರಾಜಿಸುವ ಮಾ
ತಂಗನಿವನೆಲ್ಲರಸಿ ಕೊಲುತ ತಲೆಯೊಳಗಿದರ್ ರನ್ನಮೌಕ್ತಿಕವ ಕೊಂಡು
ಅಂಗಸೌಂದರ ವೀರಶೈನಂಗೆ ಕಾಣೈಯಂ
ಹಿಂಗದಿಡುತುಚಿತಮಂ ಪಡೆದು ವ್ಯಾಧರ ಸಮೂಹ
ಮುಂಗಡಿಯ ಹೆಮ್ಮರವ ಹತ್ತಿ ನೋಡಿಯು ಗೊಂದಣದ ಮೃಗವ ಕೊಲುತಿದರ್ ೨೯॥

ಹರನಂತೆ ಸಾರಂಗ ಪಿಡಿದಿಹರು ದ್ವಿಜನಂತೆ
ಇರದೆ ಶಿಖಿಯಾಂತಿಹರು ದುಂಬಿಯೊಳ್ಪುಂಡರೀ
ಕರೆಸುತಿರೆ ಮುರವೈರಿಯಂತೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತಿದರ್ದುಡುಗಳಿಂದಾ
ಸುರಪಾಲನಂತೆ ನಗಮಂ ಕಿತ್ತಿಯೊಳಗಿದರ್
ಪರಿಪರಿಯ ಮೃಗಗಳನು ಕೊಂಡು ವೀಶೈನನಿಂ
ವರಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆದು ಸರ್ವರೊಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ ಪುರದತ್ತ ತಿರುಗಲೊಡನೆ ॥೩೦॥

ಅರಸನತಿಹರುಷದಿಂ ನಾಳೆನ್ನ ಸತಿಯಳಂ
ಕರತಂದು ಬೇಂಟೆವಿಸ್ತಾರ ತೋರಿಸದೆ ಬಿಡೆ
ಮರೆದೆನಾದಡೆ ನೆನಪುಗೊಡಿರೆಂದು ಬದಿಲಿದರ್ ಚರರಿಗಾಕ್ಷಣನೊರೆಯಲು
ಎರೆಯ ಹಸಾದೆಂದು ಬಂದ ಮಾರ್ಬಲಗೂಡಿ
ಬರುತಿರಲು ಪುರದತ್ತ ಭೂಪನುರೆ ವಾರ್ತೆಯಂ
ಇರದೆ ಪೇಳುವೆ ಅಬ್ಬಿಗೊಂದು ಬೂದ್ನಂ ಪೋದನೇನೆಂಬೆನಾವ್ಯಾಳ್ಕದಿ ॥೩೧॥

ತರಣಿಯಾಬ್ಜಿಯ ಸಂಗವಗಲಿ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿ
ನಿರದೆ ಲಗ್ನಂಗೆಯ್ದದೊಸಗಿಯೋಕುಳಿಯಂತೆ
ಮೆರೆ ಅಸ್ತಿಗಿರಿಯ ಮಸ್ತಕದಿದಂ ಕಂಡು ಪದ್ವಿನಿ ನಾಣ್ಣಿ ತನು ಬಳಲುತಾ
ಮರುಗಿ ತದ್ವದಯ ಕಪ್ಪಾದಂತೆ ಭೃಂಗಚಯ
ಮಿರಲು ಮುಗುಳಾಗಲೈ ನೈದಿಲೆಯು ನಲಿದಾಡೆ
ವರಚಕ್ರ ಪರಿದೋಡೆ ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಯು ಪಾಡೆ ದ್ವಿಜಚಯಂ ಗೂಡ ಸೇರೆ ॥೩೨॥

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಘನತೆ ಮರೆದು ಪುಲಿ ಮಾರ್ಜಲನ
ನೆರೆ ನೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಮಾರ್ತಂಡನೆಂಬ ವಿಗ

ನಿರದೆ ನುಂಗಲು ಕಿರಣವೆಂಬ ಮರಿಗಳು ರಾತ್ರಿಚರರಿಗಂಜಿಯು ಮಂಗಳಾ
ಪುರದ ಮುಳುಗಿಯು ನಿಳಯ ಪೊಕ್ಕರಸನ್ವತ್ತಿರದ
ಲಿರಲೇನು ಭಯ ನಮಗೇನುಮಿಲ್ಲೆಂದು ದೀಪಗಳು
ಪರಿರಾಜಿಸಲ್ಪಿಷ್ಟಪದದಲ್ಲಿ ಮಡುಮೂಡೆ ಚಂದ್ರನುದಯಂಗೈದನು ||೩೩||

ಅರಸ ಮಾರ್ಬಲಗೂಡಿ ಅರಮನೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕು
ತುರಗ ರಾವುತ ಮಾನ್ಯ ಪಟು ಬಠಾಳಿಗಳಪ್ಪ
ಣಿರದಿತ್ತು ತನ್ನಾರಿಯೊಡನಿದೆಲ್ಲವ ಪೇಳಿ ಸಲಿಸಿ ಸಂಗಡನೋರ್ವನಾ
ಕರೆದು ಆಲಯ ಪೊರಟು ಪೂಗಾರ ಗಂಧಿಗರ
ಭರದಿ ದವಸವನಳವ ನಾವಟಿಗ ಕೋವಟಿಗ
ಹಿರಿಯಣ್ಣ ವಾಸರಂ ಸ್ವರ್ಣಕಾರರನಗಲಿ ಸೂಳೆಗೇರಿಯ ಪೊಕ್ಕರು ||೩೪||

ವಿಟಪುರುಷರಂ ಬರುವ ವ್ಯಾಳ್ಯಾಯಿತೆನುತಾಗ
ನಿಟಿಲನ್ಯಾವರಿಸಿ ಕುಂತಳಗಟ್ಟಿ ಜೇಬಿಗಳ
ಕರಿಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ರವಕಿಯ ತೊಟ್ಟು ಆಭರಣವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ತುಟಿ ಮೊಗವ ಕನ್ನಡಿಯೋಳ್ನೋಡಿ ಶ್ರಿಂಗರದ ಕುಚ
ಕಠಿಣ ಮೀನ್ಮಣ್ಣೆಯರು ಮದನಾನೆಯಂತೈದೆ
ನಟನೆಸಾಲೆಯ ಮೇಲುಮಂದಿರದ ಮಾಡದೊಳು ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಭುಜಗರಾಗಾ ||೩೫||

ಮಲ್ಲಿವಲ್ಲಳ್ಳಾಸ ಚಂಪಕಂ ಬಂದೂಕ ಸು
ಲಲ್ಲೆ ಬಾಯಿ ಆಸ್ಯ ಪದ್ಮಂ ಕೈರವಕ್ಷಿಗಳ್
ಬಲ್ಲ ಕಬ್ಬಿಗರುಸುರುತಿಹರೆಂದು ಕಿನಿಸಾಗಿ ಎಲ್ಲಮಂ ತರಿದುತಂದು
ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ ಸೂಜಿಯೊಳ್ಳಾರನಿಟ್ಟಾಸ
ನಲ್ಲೂರಿ ತನು ಶಿರದಿ ಪೊಗಿಸಿ ಮಾಲೆಯ ರಚಿಸಿ
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ತಮ್ಮ ಸಖಿಯಜನಕೀವುತಿಹ ಪೂವ್ವಕಾರ್ತಿಯರೆಸೆದರು ||೩೬||

ಅಂಗ ರೋಮವು ಬನದ ಭುಜಲತೆಯು ನಾಶಿಖಂ
ರಂಗು ಚಂಪಕ ಪೂವ್ವ ನಾಭಿಕೂಪಂ ಸೋಪ
ನಂಗಳಂ ತ್ರಿವಳಿಯು ಮೋಹಜಲದೊಳು ಚರಿಪ ಮೀನ್ಮಣ್ಣ ಕಮಟಡಿಗಳು
ಸಿಂಗ ನಡು ಸಿಂಧೂರ ನಡೆಯು ಅಳಿ ಕುಂತಳವು

೭೯/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ಪೊಂಗಿ ಮಾಡುವ ಗಾನ ಪಿಕವಾತು ಶುಕವೆಂಬ
ಮಂಗಳಾಂಗಿಯ ಕಳೆಯಮಾರ್ಗ ಕುಚಗಿರಿ ಮಧ್ಯ ಸುರಿಸಿಕೊಂಬುವದನಂತಾ ||೩೭||

ಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕುಟಿಲತ್ವ ಗೇಹರಂ ಪುರುಷರೊಳು
ಸ್ನೇಹರಂ ಕಡುಚೆಲ್ವ ಕಾಯರಂ ನಂಬಿದಗೆ
ಮಾಯರಂ ವಿಟಗೆ ಸಹಾಯರಂ ಮೃದುವಾತು ತೋಯರಂ ರದನದೊಜಾ
ಚ್ಚಾಯರಂ ಭಾಷಿಯನ್ಯಾಯರಂ ವೃತ್ತ ಕುಚ
ಆಯರಂ ಕಲೆಯ ವೀಲಾಯರಂ ಧನದ ವಾ
ಸೆಯರಂ ಬಂದವರ ಮನವ ಕರಗದೆ ಬಿಡದಲಿರಲಿವರು ನೋಡುತ್ತದೆ ||೩೮||

ನರಪ ಸಂಗಡಿಗ ಸಾಗಲು ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀ ನಲ್ಲ
ಬರದಾಗೆ ಸಖಿಯ ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ರಂಬಿಸುತ
ಮರಿದುಂಬಿ ಗುರುಳೆ ಮನಸಿಜನೆನ್ನ ಕಾಡುತಿಹ ಮನದನ್ನನಂ ಕರಿಯೆನೆ
ಭರದೊಳ್ಳೆತಂದು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪೇಳಲ್ಕಾತ
ವಿರಹದಿಂದಾಗಲವಳನು ಪಿಡಿದು ರಮಿಸಾಕೆ
ಅರಸಿಗಡೆಗೈದಿ ಪುಸಿ ಪೇಳೆ ಕಿನಿಸಾಗುತಾನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಿಂತೆಂದಳು ||೩೯||

ಮುಡಿಯ ಗಂಟಂ ಸಡಿಲಿದ್ದಾಕೆ ಕುಚ ಕದಪುಗಳು
ಒಡನೆ ಗಾಯಮದ್ಯಾಕೆ ಫಣೆ ತಿಲಕ ಚಂದನಂ
ಮಡುಗಿದ್ದಾತಕೆ ಮಕರಪತ್ರ ಸರ್ವಾಂಗ ತಾನಿರದೆ ಬೆವರ್ವನಿಯಾತಕೆ
ಕಡೆಗೆಂಪು ನಯನವಾಸೆಗ್ಗಳ್ಯಾತಕೆ ತೊಡೆ ತೋ
ಳ್ಳಡಗುದ್ಯಾತಕೆ ನುಡಿಯು ಪಲ್ಲಟ್ಯಾತಕೆ ಹಾರ
ತೊಡರ್ಯಾತಕೆ ಮಡದಿಯೆಂದೆನಲು ಒಡೆಯನಿವರವ ಪೇಳಿ ಚರಣವಿಡಿಯೆ ||೪೦||

ಅರಘ್ನಿಗಿ ತಡೆದು ಬರಲಾಗಲಾತನ ಕಂಡು
ಪರಿಶಂಕೆಗೊಳದೆ ಮೌನದೊಳಿರಲು ಬಂದವಂ
ಸರಸಿಜಾನನೆ ಮುನಿಸುಯಾಕೆ ಎರಡಿಲ್ಲವೆನೆ ಕಿನಿಸಿನಿಂದಿಂತೆದಳು
ಕರೆಯಬಂದವಳ ಕರವಿಡಿದು ರಮಿಸುವರುಂಟೆ
ಸರಿನಲ್ಲರೊಳು ಗಾಂಪತಳರೆಂದು ಘರ್ಛಿಸುತ
ನಿರಲಾಕಿಗಂ ಸೆರಗನೊಡ್ಡಿ ಮರುಳಮ್ಮಾಡೆ ಭಾಷೆಯೆನೆ ಬೆರೆವಳಂದು ||೪೧||

ಧೀರನಾ ಕರದೊಳಿದ ಆಯುಧಂ ಪತಿವ್ರತೆಯ
ನಾರಿಕುಚಚಿತ್ರಕಾಯನ ಮೂಗರು ಕಡುಲೋಭಿ
ಸಾರಭಾಗ್ಯಂ ಜೀವ ಪೋಗೆ ಕೈವಶಮಾಗುವದಲ್ತೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಯ
ಮಿರಗೊಡದಂ ಧನವ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುದಿ
ಪಾರಿ ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ತನುಜೆಗತಿ ಬುದ್ಧಿಯನು
ಬೀರುತಿರಲೊಂದುಗಡೆ ಕಂಡರಸ ಸಖಗೂಡಿಯೈತಂದರೇವೇಳ್ವನು

||೪೨||

ಸುರಪನುರೆ ಮೈ ಭಗವ ಮಾಡಿದೆವು ಬ್ರಹ್ಮನ
ವರ ಜಿಹ್ವೆ ಸೆರೆಗೊಂಡ ವನಮಾಲಿ ಎದೆಯೊಳಂ
ಸ್ಥಿರನರ್ಥನಾಡಿದೆವು ಶಿವನರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯಳಂ ಮಾಡಿದೆವು ಮುನಿಜರನು
ಕರದಿ ಮೇಂಡ್ರ ಪಿಡಿದು ಬಿಡೆದೋಡಿಸಿದೆವು ಈ
ಧರೆಯ ಜನರೆಮಗಾನಿಕೆಂದವರ ಪಿಡಿತಂದು
ಗಿರಿಕುಚದಜರಿಗೊಯ್ದು ಗಂಧಪಂಕದೊಳವನ ಮುಳುಗಿಸಿದಳೋರ್ವ ನೀರೆ

||೪೩||

ಉಡಿಗೆ ಕೋಟಿಯು ಕುಚವು ಕೊತ್ತಳಂ ಕೇತನ ಸು
ಮುಡಿಯಾಗೆ ಹುಬ್ಬು ಧನು ನಯನ ಬಾಣಂಗಳಿಂ
ಕಡುಚೆಂದಮಾದ ಸ್ಮರನರಮನೆಯೆ ಕೂಪದಿಂ ರಂಭ ನಿಂಬೆಯು ವೃಕ್ಷದಿ
ವಡನೆ ರಾಜಿಪ ಬಳ್ಳಿ ಅಳಿವಂಚೆ ಶುಕ ಪಿಕಂ
ಕಡುಶೋಭಿಸುವ ಮಾರದುರ್ಗ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮಲೆತ
ಪಡಿಯೊಳ ಕಾದಿ ಸೋಲಿಪ ತೆರದಿ ರಾಜಿಸಿದರೇವೇಳ್ವನಶ್ಚರಿಯನು

||೪೪||

ಅನವನರಿದಾಮೇಶ ಬಲಿದು ಬಂದಾತನೊಳು
ತನುವಿತ್ತು ಎನಗೆ ನೀ ವೃಷಭವಾಹನ ಮಿಥುನ
ನೆನವು ಕಾಣಿಸದೆ ಕರ್ಕಸಗೊಳದೆ ಸಿಂಹನಡು ಕನ್ನೆ ತೊಲಗದೆ ಗಾಢದಿಂ
ಅನುವಿನಿಂ ವೃಶ್ಚಿಕಂ ಪೆಚ್ಚಿದ್ಯಾಳ್ವದೊಳವಗೆ
ಸನುಮನಂಮಾಗು ಮಕರತೆ ಬ್ಯಾಡ ಕುಂಭಕುಚೆ
ವನುತೆ ಮೀನಸುಗಣ್ಣ ವಿಟರಾಸಿ ಬರೆ ಮುದದಿ ಇಂತುಗೈಯೆಂದುಸುರ್ದಳು

||೪೫||

ಅನುಜಂಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮಾರ್ಮಲೆತಳೆಂಬುದಕೆ ಬ್ರ
ಹ್ಮನು ಕಿನಿಸಿನಿಂದಿಳಿಗೆ ಗೆಡಹಿ ಅರಮನೆ ಪೊಕ್ಕು

೮೧/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ಘನತ್ರಾಡಣಕೆ ಚಾರುಗಿರಿಯಲುಗೆ ಸಿಂಹನೊಪ್ಪಿಡಿಯಾಗೆ ಕರಿಯಡಿಗಳಾ
ತನಗಂಜಿ ಮೇಲಾಗೆ ಭುಜಲತೆಯು ಸೆಳೆಸೆಳೆಯು
ಕನುಕರಿಲ್ಲದೆ ನಖದೊಳಿರಿಯೆ ದಂತದಿ ಗಡಿಯೆ
ಅನುಗಾಣವೆಂದು ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳೆನ ಅವಳ ನೀರೆನೆನಸಿದ ಜಗದೊಳು

||೪೬||

ವಡಲ ಕ್ಷುಧೆ ತೃಪ್ತಿ ನಿದ್ರೆ ಒಂದಿವಸ ಪರಿಯಂತ
ತಡೆಯದಿರಬಹುದು ಮಿತ್ರ ನೆಂಟ ಭಂಟರಂ
ವಡನಾರು ತಾಸುಮವರನಗಾಣದಂತಿರಲಿಬಹುದು ಪಿತ ಮಾತೆ ಪುತ್ರ
ನುಡಿವಂದು ಜಾವನಗಲಿರಬಹುದು ಸುರಿತಸುಖ
ಬಿಡಲಾರೆನೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮದನ ಕುಚ
ನಡದ ಬೆನ್ನೊಳು ಈರ್ವರಾಗೆ ಹಸ್ತಮನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೊಂದೆಸೆಯೊಳು

||೪೭||

ಇರದೆ ನೀಕ್ಷಿಸುವ ಕೈರವ ಪುಲ್ಲ ಮುಡಿವ ಕಾ
ಳುರಗ ತೆರಳದ ದುಂಬೆ ನುಡಿವ ಕೈಪಿಡಿಪುಡಿಯ
ವರಿಯದ ಲತಂಗಳಂ ಸಾಗುತಿಹೆ ಪೊಂಬಾಳೆ ಚೆಲಿಸದಿರ್ಪಳೆಯ ಪಾವು ಅ
ಲರದಿಹ ಮೊಗ್ಗೆ ಚಂಪಕ ಸರ್ವ ಸದ್ವಾಸ
ನಿರದೆ ಗೊಳುತಿಹ ಹರಿಯಗಡಗದ್ವಸ್ತಿಯ ಕುಂಭ
ಧರೆಯೊಳಶ್ಚರಿ ವಿರಂಚಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗತಿ ಬೆರಗಿನಿಂದಿಟರು ನೋಡುತಿರಲು

||೪೮||

ಕಚ್ಚಿದುದೆ ಅಧರ ಪಿಡಿದುದೆ ಕುಚಂ ಮನಕಮರ್ದ
ದಚ್ಚಗೃಹ ಮೈಗಮರ್ದುದಂ ತಳ್ಳ ದುರ್ಗಂಧ
ಸ್ವಚ್ಛದಿಂದಿರುವ ಶ್ರೀಗಂಧವಾಗಿಯು ಕಠಿಣವಾಖ್ಯವೆ ಸುಲಲೈವಾತೂ
ಗಶ್ಚೆಂದುಪೊಯ್ವು ತ್ರಾಡಣ ಸರಸಕಾಮುಕದ
ಮಶ್ವರದಿ ಕಾದಿಪರ ವಶವ ತಿಳಿದೆಚ್ಚಿತ್ತು
ಆಶ್ಚರಿಯನಾಂತು ನೊಂದಿದರ್ ಅವಯಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಕೆನಿಸಾಗುತಿಹರು

||೪೯||

ಕ್ಷುದವಾಗುವದಕೆ ದಿನಪನ ಸಖಿಕೆ ಬಿಡದಂಬು
ನಿಧಿಯು ಕಡೆವದಕೆ ಶಿವನೈದುಮುಖದೊಳಗೊಂದು
ಮುದದಿ ಗರೆವುದಕೆ ಸಲಿಲಂ ಬಹಳ ಪರಿದೊಂದು ನಿಂದಂಥ ತಾವಂಗಳಾ
ಅದಕೇನುಗರೆವುತಿಹ ನಾಮಮಧ್ಯಕ್ಷರಂ
ವದಗೀವುದೆಂದೆಂಬ ಸಂಜ್ಞಗತಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
ಲದರಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಡೆ ಹರುಷಮಾನಸನಾಗಿ ಪೋದನಾ ಪ್ರಭುಡನೋರ್ವ

||೫೦||

ಬಾಳೆ ನಿಂಬೆಯು ತೆಂಗು ಕೌಗು ಬೆಳವಲ ನೆಲ್ಲಿ
ಆಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕರುಕಸೋಕೆ ಅರಳಿಯು ಮಾವು
ಕಾಳುರಗ ಸಿಂಗ ಶುಕ ಪಿಕ ಹಂಸೆ ಪದ್ಮ ಕುವಲಯಭೃಂಗ ಸೂಲತೆಗಳೂ
ಮೇಲು ಚಂಪಕ ಪವಳ ರತ್ನ ಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳ
ಶೈಲೊಜ್ರ ಕಂಭು ಕೈಪಿಡಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ
ಜಾಳಮಿಲ್ಲಿಹವೆಂದು ವಿಟಕುಲಂ ಮರುಳಾಗಿ ಸೋತು ಮನಸೆರೆಗೊಡುವರು ||೫೧||

ಗಿರಿಕುಚಂ ದಾಂಬೋಳಿ ದಂತ ಕಮಲ ಸುನಯನೆ
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಾನನಂ ಕರಿ ನಡಿಯು ನಡು ಸಿಂಗ
ಕಿರಿ ಪಾವು ಗರಿಗಣ್ಣವಕ್ಕಿ ಮುಡೆ ಚಂಪಕದ ನಾಸ ಭೃಂಗಾಳಿ ಅಳಕಾ
ಮಿರುಪ ದುಟಿ ತಳಿರು ಪಿಕ ಗಾನ ಬಾಳೆದೊಡಿಯು
ಕರ ಹಸ್ತಿ ಶುಂಡಿಲಂ ಅತಿ ವಿರೋಧಾಕಾರ
ಹರ ಮಾಡಿ ನಿಲಿಸಿದೋಲ್ವಾರಿಯರ ಸರ್ವಂಗ ನೋಡಿ ಜರ್ಘುರಿತರಹರು ||೫೨||

ಇಂತು ರಾಜಪ ವೇಶಿಗೇರಿಯೊಳು ಪದ್ಧಿನಿ
ಕಾಂತಿ ಶಂಕಿನಿ ಹಸ್ತಿನಿಯು ಚಿತ್ತಿನೆಂಬರೀ
ಕಂತುಬಲತಮ್ಮಿಟರಗೂಡಿರುವದಂ ನೋಡಿ ಅರಿಯದಂತರ ಮನೆಯೊಳು
ನಿಂತುಸತಿಯಂದುದುಕಗೊಂಡು ವೀಳ್ಯವ ಮಾಡಿ
ಸಂತಸದಿ ಸತಿಕ್ರೀಡೆಗೈದು ಮಲಗಲು ನಿದ್ರೆ
ಗೊಂತಣಂ ಮುಸುಗಿ ದಂಪತಿಗಳೊರಗಿರೆ ಪಕ್ಷಿ ಗಲಿಬಿಲಿಯ ಕೇಳಿದ್ದರು ||೫೩||

ಪುರದೊಳಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸಜನರು ಗಾನವ ಪಾಡೆ
ಅರಮನೆಯೊಳ್ಳೊಬ್ಬಾಜೆ ಮಾಡೆ ಕತ್ತಲೆ ಓಡೆ
ಸುರತ ಕ್ರೀಡಲಿ ದಣಿದು ಮಲಗಿಪರು ಚರಿಸ್ಯಾಡೆ ರಥವಡದುರ್ ಇನನು ಮೂಡೆ
ನೆರೆನೆರೆದು ವೈಷ್ಣವರು ಕೂಡೆ ಶರಣನೆ ಮಾಡೆ
ಇರದೆ ಮಾತಾಡೆ ಇಂದಿನ ಬೇಂಟೆಯಂಗಾಡೆ
ತಿರುಗಿಬಹವೆಂದಾಡೆ ಚತುರಬಲವನು ಕೂಡೆ ನಾನ ವಾದ್ಯಗಳು ತೀಡೆ ||೫೪||

ಸತಿ ಸಹಿತ ಅಂದಣವನೇರಿ ಪಕ್ಷದೊಳರ್ಥ
ಮಿತಿದಿನಂ ಪಿಂದಾದುದಿನ್ನೆಂಟು ದಿನಕೇನು

೮೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ನಾಲ್ಕು

ಗತಿ ಶೌರಿಗುರುಗಳೆಂದಿಪಿನ ಪೊಗುವಾಗಲಂ ಪತಿ ನೀನು ಮುಂದಬೇಂಟೆ
ಅತಿವಕನಾಡು ನಡೆ ಸಲಿಲೇಂಟಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ
ಕ್ಷಿತಿಪನ್ನೆವದು ನೆಶ್ಚವಂದಾಡಿ ವನ ಪೊಕ್ಕು
ಯತಿಜ್ಞಾನಶೇಖರಗೆ ನಮಿಸೆ ಮುತ್ತೈದೆಂದು ಪರಸಿ ಭೂತಿಟ್ಟು ಭಣೆಗೆ ||೫೫||

ಎಲೆ ದೇವರುಷಿರಾಯ ಮುತ್ತೈದೆಯೆಂದೆಂಬ
ಹೊಲಬದೇನೆನೆ ಪೇಳ್ವ ತಾಳಿ ಕರಿಮಣಿ ದಾರ
ಬಳಿ ಕಾಲಸುತ್ತು ಈ ಐದು ಮುತ್ತನೆ ಶರಧಿಯೊಳಗಿದದಂ ಪುಸಿಯೆನೆ
ಲಲನೆ ಕೇಳದು ಸತ್ಯ ಕರಿಮಣೆಂಬುವ ವಸ್ತು
ತೊಲಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕ ರನ್ನವ್ಯಾಕೆ ಬಿಡು ದಾರೊಂದು
ಅಲುಗದಿರೆ ನಾನ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಮನೆಯಾಗಿರುವ ಆ ಮಾತೆಗಧಿಕ ನೋಡಾ ||೫೬||

ಪ್ರಾಣನಾಯಕನದಂ ಕೊರಳೊಳಿರೆ ಸರ್ವರೊಳು
ತ್ಪ್ರಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸುವಳು ಕರಿಮಣೊಂದಿಲ್ಲದಿರೆ
ಪ್ರಾಣಿದ್ವಡಂ ಶ್ರವನುಯೆಂದರಿದು ಭೂತಿತಿಲಕವನಿಟ್ಟನದು ಕಾರಣ
ಊಣೆ ನಿನಗೆಂದಿಗಿಲ್ಲವು ರಾಯನರ್ಥಾಂಗಿ
ಜಾಣೆ ನೀ ತಿಳಿಯೆನಲು ವಿದ್ಯಲತೆ ಮನಪೂರ
ತಾನೊಡಂಬಟ್ಟು ಈ ಐದರುದ್ಭವವಾರಿಂದಾದ ಕಥೆ ನೀವು ನಮಗೆ ||೫೭||

ಪೇಳಿ ಈ ಜನ್ಮದ್ಧರಂ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ತನು
ಬಾಲೆಯೆಂದೆನಿಸೆಂದು ನಮಿಸಲಾ ಮಾತೆಯಂ
ತೋಳೆರಡೊಳೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತೊರದಂ ಜ್ಞಾನಶೇಖರಂ ಅಭವಾಕರಂ
ಕೇಳರಸನರಸಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಧರೆಯೆಲ್ಲಕ್ಕೆ
ಮೇಲಾಯ್ತು ಧೂಮ್ರಧನುಜನು ಶಿವನ ನೇತ್ರದ
ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಗಾಜಾದನೆನಲದರ ಪರಿ ಪೇಳಿಯೆಂದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಂಧಿ ||೫೮||

ಸ್ವಂಧಪೌರಾಣದಳು ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ
ಕಂದ ವಿಮಳಾನಂದಗೊರೆದ ಕಥೆ ವೀರ್ಯನ
ಸಂದವಧು ವಿದ್ಯಲತೆಯಂಗೂಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ನಡೆ ಆವ ನುತಿಯೊ
ಬಂಧುರ ಸುಜ್ಞಾನಶೇಖರಗೆರಗೆ ಭಸಿತಮಂ
ತಂದಿಟ್ಟು ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನಲು ನಮಿಸಿ ಬಳಿ
ಕಂದರದ ಕರಿಮಣಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಾಗಮ ಪೇಳುಯೆನಲಾತನೊರೆದ ನುಡಿಯು ||೫೯||

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲ
ಹಿರಿಮಠದ ಕರ್ತೃ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯನಾತನ
ಮರಿಯೆನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನುರೆ ಚರಿತವು
ಇರದೆ ಪೇಳಿರಲದಂ ಕಂಡು ವಟಪುರನಾಥ
ನೊರ ಶಿಷ್ಯ ಚರಭಕ್ತಂ ಚರಣರೇಣಂದೆನಿಪ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನೀ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಥಮನೆಯ ಖಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ||೬೦||

ಕೃಷ್ಣಕಂದರ ಗಮನನಯ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾಂಕಿತನ
ಕೃಷ್ಣಪ್ರಭಕರ ನೇತ್ರ ಕೃಷ್ಣಕಂದನನು ಹತ
ಕೃಷ್ಣಚರತರಗಳನೆ ಕೃಷ್ಣಧರ ಕೃಷ್ಣನುರೆ ಕೃಷ್ಣಾಂಕಿತಂ ಪಾದನೆ
ಕೃಷ್ಣಜಜ ಕೃಷ್ಣಕರಪಾತ್ರ ಕೃಷ್ಣಾಭರಣ
ಕೃಷ್ಣಕಂಠನೆ ಕೃಷ್ಣವರುತ ಕೃಷ್ಣಂ ಧನ್ವ
ಕೃಷ್ಣದನುಜಗೆ ಸಹಸ್ರ ಕೃಷ್ಣಿತ್ತ ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾರ್ಯ ಸಲಹೊ ಸತತಂ ||೬೧||

ಅಜನುತಿಗಗೋಚರಂ ನಿಜರಹ್ಯದಯಾಧೀನಂ
ವ್ರಜ ನಿರ್ಜರಂ ಭಜನೆಯಿಂದೊಪ್ಪನಕ್ಷಜಯ
ಭುಜಗಭೂಷಣ ತ್ರೀಜಗದಾತ ಗಜಮುಖ ತಾತ ರಜತ ಅಜವಾಸಧೀಶ
ಅಜ ಅಜಾಗ್ನಿಯು ನೇತ್ರ ಅಜನ ಕರಕಂ ಪಾತ್ರ
ಕುಜನ ಶಿಕ್ಷಂ ಪ್ರಮಥರಕ್ಷದಕ್ಷದ್ವರದಿ
ಅಜಮಸ್ತಕಂ ನಿಜದಿನವಗಿತ್ತ ಮಜ ಭಾಪು ದ್ವಜ ಋಷಭ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ||೬೨||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ವದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರುಗ ಉತ್ತಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೬೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಐದು

ಪಲ್ಲ:

ಹರನೊರವಿನಿಂದ ಜ್ವಾಲಿಸುರಂ ಧೂಮ್ರೆಂಬ
ತರುಳನಂ ಪಡೆ ಅವನ ಸತಿಯ ಸಂಗಡ ಕಾದಿ
ಸುರಪ ಭಂಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಅಜ ಹರಿ ಕೂಡಿ ಶಿವಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರಂದು

ಪದನು:

ಶೂರನಾತ್ಮಜ ಬಾಣಸುಮನಹರ ಅಸಿತಗರ
ಸಾರಸನ್ನೇತ್ರ ನೇತ್ರಂ ಚರಣದೀನಮಂ
ದಾರ ಶಾರದವೃಷಭ ನಾರದಂ ನೀರದಂ ಹಾರ ಜೋತ್ಸ್ನಂಶರೀರಾ
ಪಾರವಾರಣುಗಬಿತ್ತಂ ಚೂಡತ್ಯೈಲೋಕ
ದಾರಭೂಷಣಪಣವಿಗೊಡೆಯ ಸಖಮಖವನು
ಗಾರುಮಾಡಿದನಯ್ಯನೊರರೂಪ ಹಿಡಿ ಕಯ್ಯ ಕೆಂಚಬಸವಯ್ಯ ಜೀಯ್ಯಾ ||೧||

ಚಕ್ರವಾಳದ ಶೈಲದತ್ತ ರಾಜಿಸುವ ಭೂ
ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಸುಂದರಾ ನಗರ ಪ
ರಾಕ್ರಮಿಯೊಳಾಳುತಿಹ ಜ್ವಾಲಿಸುರನೆಂಬ ದನುಜನ ಸತಿಯು ದೀಪಿ ಬಿಡದೆ
ಶುಕ್ರನುರೆ ಪದಧಾಸದಿ ಅಮರರೊಡೆಯನಹ
ಶಕ್ರನಂ ಗಣನೆಗಂ ತಾರದತಿ ಸಂಪದದಿ
ನಕ್ರಲಕ್ಷಣ ಕೇಳಿ ಲಂಪಟಾಗಿಯು ರಾಜವಾಳುತ್ತ ಸುಖಮಿರ್ದ ||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

ಆರು ಅರ್ಬುದ ರಥಂ ಪದಿನಾರರ್ಬುದ ಕರಿಯು
 ಘೋರ ಗುರುಗುರುಧ್ವಾನ ವಾಜಿಗಳು ಮೂವತ್ತು
 ಆರರ್ಬುಧಂ ಕಾಲಪ್ಪಾದೆ ಅರುವತ್ತಾರು ಅರ್ಬುದಂ ದಳದಾತರು
 ಘೋರಾಂಗ ವಿಕಟಾಂಗ ಬಲಭೇದದೃಷ್ಟಾತ್ಮ
 ಚೇರಾಂಗ ಚೆನ್ನಾತ್ಮ ಖಡ್ಗ ರೋಮನು ಭೀಮ
 ಸೂರಾಂಗ ಶಾಮಾಂಗ ಶಾರ್ದೂಲ ಷಟ್ಪದಂ ಮಹಾಕಾಯಬಂಧುರನು

||೩||

ಇಂತಪ್ಪ ದಳವಾಯುಗಳು ಮಂತ್ರಿ ಮಾನ್ಯರಂ
 ಪಂತಿಲುಂಬುವ ರಾಜಕುವರ ಪಡೆಹಾರರಿಂ
 ಪಂಥಗಾರರು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಟಕ ಪ್ರಭುಢ ನಾಟಕಂ ಗೀತಂಗಳಾ
 ತಂತಿ ತಾಳ ಮೃದಂಗ ಸಾರಂಗ ವೇಣಿಗಳ
 ಗೊಂತಣಂಗೂಡಿಯಾಡುವ ವಾಲಗದೋಳೋರ್ವ
 ಎಂತಿದ್‌ಡೇನಪುತ್ರಂ ಗತಿನಾಸ್ತಿಯೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ರಾಯನೆಂದಂ

||೪||

ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಪರಿಯ ಪೇಳೆನಲು ಪಂಡಿತಂ
 ಚಕ್ಕನೊರೆದನು ಆರಿದಾಗದೀ ಮಾತು ಸು
 ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನಲು ಯೋಚನೆಯಗೊಂಡು ಮನದೊಳಗಂದನು
 ಅಕ್ಕಸಂಬಡುವ ಯೋಗಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲೊ
 ಕುಕ್ಕಸಂ ತುಂಬದತಿಹನಿ ಗಾಳಿ ತರಗೆಲೆಯ
 ತಕ್ಕೊಳದೆ ಉಪವಾಸದಿಂ ತಪವ ಮಾಡಲೋಯೆಂಬ್ಯೋಚನೆಯೊಳೆಂದನು

||೫||

ಮನ ಶಿವನೊಳ್ಳೆರದು ಶೈಲದ ತುದಿಯೊಳಿರುತಿರ್ಪ
 ಘನ ಕೋಡಗಲ್ಲೇರಿ ಹರನಾಮ ಪರಿಸುತ್ತ
 ಬಿನದದಿಂ ಬೀಳಲಾಕ್ಷಣ ಪರಮ ಪಿಡಿದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟಮಂ ಬೇಡೆನಲ್ಲೆ
 ಅನಘನಪ್ರತಿಮಾದಿ ದೇವಂಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
 ಚಿನುಮಯನೆ ಕಾಲಜ್ಞವರಿತ ಸುಪುತ್ರನಂ
 ವಿನಯದಿಂದಿತ್ತು ವಿಧಿ ಹರಿ ಅಮರ ದಿಕ್ಪಾಲ ಮೇಣ್ಣಿನ್ನ ಕರದೊಳಸುವಾ

||೬||

೮೭/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಐದು

ಪೋಗದಂತೆ ವರವೀಯ್ಯನಲ್ಲಿತ್ತು ಪರಮತಂ
ನಗರಿಗಾಕ್ಷಣ ಸಾಗಲತ್ತ ಜ್ವಾಲಾಸುರಂ
ನಗುತ ತನ್ನರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ದೀಪಿಯ ಮುಂದೆ ಪೇಳಿ ಸುಖಮಿರುತ್ತಿರಲೈ
ಖಿಗಮನನರ್ಚಿಪದ ಕೊಟ್ಟ ಪರುಷೋಕ್ಯಕ್ಕೆ
ಜಗತಿಗರಿದಪ್ಪ ಕುವರಂ ಜನಿಸಲಾಕ್ಷಣಂ
ಭಗಮಯ್ಯ ಹರಿ ವಿರಂಚಿಗೆ ನಡುಗ ಪುಟ್ಟ ಕಾರ್ಗತ್ತಲಿಯುಗವಿಯುತಂದು ||೭||

ಈ ಪರಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ಶಿವಗೆ ದೂರಲು ಕೇಳಿ
ದೀಪಿಯಾಣಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರವಿತ್ತಡಂತಾಯಿ
ತೇಪೇಳ್ವೆನೆಂದೆನಲು ದೇವ ದನುಜಂಗೊರವನಿರದಿತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಕರದೀ
ಪಾಪಿ ಸಾಯನು ನಮ್ಮಿಂದಳಿಯ ಸರ್ವರನು ಸಂ
ತಾಪಬಡಿಸುವನಿದಕೆ ಬಟ್ಟೆಯೋಗ್ಯವೇನೆನೆ
ಆ ಪರಮ ನಿಮಗಾವ ಭಯ ಬೇಡಿರೆಂದವರ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಹಲತ್ತಾ ||೮||

ಮುಟ್ಟಿದ ಕುಮಾರ ಚೇರಲು ಪೃಥ್ವಿ ನಡನಡುಗೆ
ಬೆಟ್ಟಂಗಳುರುಳಿದವು ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿ ಕದಡಿದವು
ಘಟ್ಟದೊಳಗಿಹ ವೃಕ್ಷ ಬೀಳಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಳಿಯೆ ಜನರು ಕಳವಳಗೊಂಡರು
ಅಪ್ಪರೊಳು ದಿವದಿವಸ ಪನ್ನೆರಡು ಭರಿಯಾಗಿ
ಪಟ್ಟಣದ ಜನ ಶುಕ್ರ ಮಾತೆ ಪಿತಯೆಲ್ಲರಂ
ತೊಟ್ಟಲಿಕ್ಕುತ ಅರ್ಭಕನ ಮಲಗಿಸುವ ರಾಗ ಜೋಗುಳವ ಪಾಡಿ ತಾವು ||೯||

ಗುರುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಅರ್ಭಕನಾಮವೇನಯ್ಯ
ನೊರಿಯೆನಲು ಮಾತೆ ಪಿತರಂ ವಿಚಾರಿಸಿಗರಿಯೆ
ಹರಿ ಸುರಪ ವಿಧಿ ಮುಖ್ಯನೀತಂಗೆ ಧೂಮ್ರಾಗನೆಂದಾಗ ಧೂಮ್ರಾಸುರಂ
ಮೆರೆವ ನಾಮವನಿಟ್ಟು ವೀಳ್ಯಮಂ ಕೊಂಡು ಸ್ತ್ರೀ
ಯ್ಯರು ಪೋಗಲಿತ್ತ ಭಾರ್ಗವ ಕರುಣದಿಂದಾತ
ನರಿದಾಗಿ ಬೆಳಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಗಾರುಡಿ ಸಾಧನವಗಲಿಸಲು ||೧೦||

ಕುದುರೆಗಳ ವೈಹಾಳಿ ರಥಗಳ ಬಿಲ್ಲಾದನಂ
ಚೆದುರ ಚೌಷಪ್ಪಿದ್ಯ ಕಲಿತು ಸುಜ್ಞಾನ ಮೇಣ್

ಅದು ಬಲಿದು ಮಾತೆ ಪಿತರಂಗೇಳ್ವ ಎನ್ನ ನೀಂ ಪಡೆದ ಪರಿ ಪೇಳೆಂದರೆ
ಕುದುರದಂಡೆಯೊಳೊಪ್ಪ ಕೋಡಗಲ್ಲೇರಿ ಶಿವ
ಮದನಹರ ಹರಯೆಂದು ಬೀಳಲಾಕ್ಷಣ ಪಿಡಿದು
ಮುದದಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಬೇಡೆನಲು ಸುಪುತ್ರನೀಯ್ಯನಲ್ಪುಟ್ಟಿದಣುಗಾ ||೧೧||

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಕನಿಸಾಗಿ ಮನಸಿಜಾಂತಕನಳಿದ
ನೆನುತ ಕುತ್ತಿಗಿಸರವನೊತ್ತಿಕೊಳುತಿರೆ ಶಿವನು
ಕನಿಕರಿಂ ಬಂದು ಕರ ಬಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥಯೇನೆನಲು ನಮಿಸಿ ಪೇಳ್ವಾ
ಚೆನುಮಯನೆ ಪಡೆದರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಎನ್ನಿತ್ತುದಕೆ
ಸನುಮನಾಗಿಹೆ ಮುಂದೆ ಸರ್ವರನು ಗೆಲುವಂಥ
ತನೇಹದಿಂದಾಶೀರ್ವಾದನೀಯ್ಯನೆ ಕೊಟ್ಟು ಮರಳದೇಂ ಬೇಡೆಂದನು ||೧೨||

ದೇವ ನೀ ದಯಮಾಡಿದೆಲ್ಲುಂಟು ಎನಗೆ ಸದ
ಸಾವಿಲ್ಲದೊರವೀಯೆನಲ್ಲೆನ್ನ ಕರದಿಂದ
ಜೀವಮಂ ಪೊಡೆಯೆನೆನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ನಿಮ್ಮಕ್ಕಿಯೆ ಸಾಕ್ಷಿನೀಯೆನಲೆಂದನು
ಭಾವಭರಿತಂ ಶಿವನು ಎನ್ನಕ್ಕಿಸಾಕ್ಷಿಯಂ
ದಾ ವಿಧದಿ ವರವಿತ್ತು ಪೋಗಲಾ ಸಭೆಯೆಲ್ಲ
ಭೂವಿಪಾತ್ಸಜನ ಕೊಂಡಾಡಿ ಈತಂಗಿನ್ನು ಎಣೆಯುಂಟೆಯೆನುತಿದರ್ವು ||೧೩||

ಒಂದು ದಿನ ಯೋಚನೆಯಗೊಂಡು ದಂಪತಿ ಮಗಗೆ
ಹೊಂದಿಕೆಯ ಕರ್ನಿಕೆಲ್ಲಿಹಳೆಂದು ಹುಡುಕುತಿರ
ಲಂದು ಅಂಬೋನಗರಪತಿಯಾದ ಖಡ್ಗರೋಮನ ಸತಿಯು ರೀತಿವುದರಾ
ಸಂದಬಾಲಕಿ ದಂಪಫೂಳಿಯೆಂದೆಂಬುವಳ
ತಂದು ಧೂಮಾಸುರಗೆ ವಿವಹ ಮಾಡಿಯು ಪಟ್ಟ
ಚಂದದಿಂಗಳಟ್ಟ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಮನ್ನಾಳುತ್ತಲೊಂದು ದಿವಸಾ ||೧೪||

ವಿಸ್ತರದ ವಾಲಗದಿ ಕುಳಿತಿರಲು ರಾಯ ಸ
ಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ ಭಾಟಕರು ನಾಟಕರು
ವಸ್ತುಪರಿತಿಹ ಜ್ಞಾನಿ ಮಾನಿ ಕವಿ ಗಘುಕಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ವಾದಿ ಹಾಸ್ಯದವರು
ಕುಸ್ತಿಯಾಡುವ ಮಲ್ಲ ಕತ್ತಿಗಾರರು ಚಕ್ರ

೮೯/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಐದು

ಹಸ್ತದೋಳ್ವಿಡಿದವರು ರಾಜಕುವರರಂ ಮಂತ್ರಿ
ಸ್ವಸ್ತದಿಂದೆಸಕಪ್ಪವ ಬರುವ ತಮ್ಮನುವ ಪೇಳುತಿಹ ವ್ಯಾಳ್ಯದೊಳಗೆ

||೧೭||

ಓರ್ವನೈತಂದು ಧೂಮಾಸುರಗರಗಿನ್ನು
ಪೂರ್ವಖಳರುಗಳು ಬೆಟ್ಟಂ ಘಟ್ಟ ನದಿ ನಾಲು
ಉರ್ವಿಯೊಳು ಪಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಂ ಮೊದಿ ಭಯಹೃದಯರಾಗಿ ಸೇರಿರ್ಪರೆಂದು
ನಿರ್ವಚನಗೇಳಿ ಅವರಿಂಗಭಯಪತ್ರನಿ
ಗರ್ವಿ ಕಳುಹಲು ನೋಡಿ ಕುಲದೀಪನುಂಟೆಂದು
ಸರ್ವರಂಗೂಡಿ ಒಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ ಬರುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ ಮಾತೆಗೇಳಾ

||೧೮||

ಕಾಳಗತ್ತಲಿಗೆ ಚರಣೈದಂತೆ ಕರಿಘಟೆಯು
ಬಾಳ್ವೆದ ತೆರನಂತೆ ಕಾರ್ಮೇಘ ಕದಲಿದೋಲ್
ಮೇಲರಾಂತ್ಯಂ ಸುಟ್ಟಮೇಲೆ ರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ಧರಣಿ ತೆರ ಶರೀರದವರು
ಸಾಲಸಾಲಂ ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕಿನಿಂ ಬಂದು ಭೂ
ಲೋಲ ಧೂಮ್ರಂಗರಗಿ ನಿಮಗಾದ ಊಣೆಯಂ
ಪೇಳೆಂದು ಸರ್ವರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೇಳಲೊಡನವರಾಗಲಿಂತೆಂದರು

||೧೯||

ಎಲೆ ತಂದೆ ಜ್ವಾಲಸುಕುಮಾರ ಪಿಂದಣ ಕಥೆಯ
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಳ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಶುಲಭ ಭೀಷ್ಮರಂ
ತಲೆಗಳನು ಖಿಡ್ಗದಿಂ ಖಂಡಿಸುತ ಶಿವ ಕೊರಲ ಹಾರ ಮಾಡಿಹನದಲ್ಪ
ಜಲಜಾಕ್ಷ ದನುಜಾರಿಯೆನಿಸಿ ನಮ್ಮಂಶಿಗರ
ಬಲಮೆನೆಲ್ಲವ ಮುರಿದ ಜಲಜಭವನಿಂದ್ರ ಮೇಣ್
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಸುರರಂ ಕೊಂದರೆಮ್ಮಯ ಬಾಳ್ವೆ ಸಾರಮಿಗೆ ಕಡೆಯೆನಲ್ವೆ

||೨೦||

ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಕೋಪವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಜಗಡದ
ಮೂಲ ಪೇಳೆಂದೆನಲು ಕಪ್ಪಪ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ
ಆಲೋಲ ದಿತಿ ಅದಿತಿ ವಿನುತೆ ಕದ್ರವಿ ತಾಂಬ್ರೆ ಈಳಿ ಉಳಿದವರ ಕೂಡಿ
ಬಾಲೆಯರು ಪದಿಮೂರರೊಳಗೆ ದಿತಿ ಪಿರಿಮಡದಿ
ಕಾಲನೋಡೈ ಚಿಕ್ಕವನುತೆ ಉದರಜರೆಲ್ಲ
ಶೀಲರೆನಿಸುತ ಶಿವಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ನಮ್ಮವಂ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಲೈದರೆನಲು

||೨೧||

ಘಡುಘಡಿಸಿ ಘನ ರೌದ್ರ ಮಸಗಿ ಉರಿಯೊಳು ತೃಣಂ
 ಒಡನಿರಿಸಿದಂತೆ ಕಾವ ಸುಘೃತದಿ ಜಲವನಿಯು
 ಸಿಡಿದಂತೆ ದೀಪದೊಳು ರಾಳಹುಡಿ ಉದರಿಸಲ್ ಉರಿಯಾಗುತ್ತಿಂತೆಂದನು
 ತಡಬಡಿಸಿ ಸುರಪ ಹರಿ ವಿಧಿ ಶಿವನ ನಿರ್ಜರ
 ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಸದೆಯ ಬಡಿಯದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು
 ಒಡನೆಲ್ಲರಂ ತನ್ನಂತಿಟ್ಟು ಸುಖಮಿರಿಯೆಂಬ ವಾಳ್ವದೊಳು ನಾರದಮುನಿ ||೨೦||

ಭರವಸದಿ ಬರಲರಸು ನಮಿಸಿ ಕಾಲುಪಚಾರ
 ತೆರನರಿದು ಮಾಡಿ ಮುನಿಪುಂಗ ಗಮನಾವ ಕಡೆ
 ನೊರಿಯೆನಲ್ ತ್ರೈಲೋಕ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಹರುಷಿತನಾದೆನು
 ತರುಳ ಪೋದಪೆನೆನಲು ಮುನಿಯ ಕರವನು ಪಿಡಿದು
 ಅರಮನೆಯ ರತ್ನಮಯ ಭಂಡಾರಮಯವನು
 ತಿರುತಿರುಗಿ ತೋರಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮನಕೆ ಸರಿಬಂದಿತೆನಲಾಗಲಿಂತೆಂದನು ||೨೧||

ಅರಿದಮರನರಮನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಗೃಹಮಂ ಕಾಣೆ
 ಮೆರೆವ ಐರಾವತಂ ಕಲ್ಪತರು ಚಿಂತಮಣಿ
 ವರಪಾತ್ರಪಂಚದಿಂ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬೊಚನ ಕೇಳಿ ಘನಕೋಪ ತಾಳಿ
 ಗುರುವೆ ಪೂರ್ವಮರನಾ ಬಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯಮರಂಗೆ
 ಅರಸುತನ ಉಂಟೇ ಎನೆ ಕಪಟನಾಟಕ ಶಿವಗೆ
 ಸರಿಬಂದತೆರನೆನಲು ಇನ್ನೊಂದಿನಂತಿಯುಂ ಮಾಡುತಿಹೆ ದೇವ ನಿಮಗೆ ||೨೨||

ಹರನು ಎನಗೆಯು ಸರ್ವರನು ಗೆಲುವ ವರಗಳನು
 ನಿರದಿತ್ತ ಬಳಿಕ ನಾನೆಂದಿನಂತೆಯು ಕೇಳೆ
 ಕರುಣೆ ನಮ್ಮಯ ತಂದೆಗೊಲಿದು ನಿನ್ನಯ ಕರದಿ ಸಾವಿಲ್ಲದಿತ್ತಿಯೆನಗೆ
 ಕರಿಯ ಕಾಣಿಸದು ನಿನ್ನಕ್ಷಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ
 ದೊರವೀಯ್ಯನಲ್ಲಿತ್ತ ಈ ಮಾತು ದಿಟ ಪುಸಿಯೊ
 ಪರಿಯ ಪೇಳೆನೆ ನಕ್ಕು ಒಂದು ಮಕ್ಷಕ ಶಿವ ನಿಮ್ಮಳಿಯನಾಗುವೆನೆಂದಡದು ||೨೩||

ಕಳೆಧರಂ ಕೇಳಿ ಮದಲಿಂಗ ನೀನಾಗುದಕೆ
 ಹೊಲಬರಿಯಬೇಕು ತೈಲರಿಸಿಣ್ಣಚ್ಚೆನೆ ಬಂದು

೯೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಐದು

ನಲುವಿಂದೆ ತಿಲರಸದೊಳ್ಳುಳುಗೆ ಮರಣಮದಾಗಲದರಂತೆ ಒಂದಿರುಜಿಯಾ
ಅಳಿಕಾಕ್ಷನೊಡನೆ ನಾ ಕಡಿಯಲವರಸುಗಳಂ
ಕಳೆಯಲೆಂದೊರವೀಯೈನಲ್ಲಕ್ಕು ನೀನು ಕಡಿ
ಯಲು ಸಾವು ಪೋಗಿನಲು ಅದರಂತೆ ತನ್ನಕ್ಷಿ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದನು ಧೂಮ್ರನೆ ||೨೪||

ಆತನಕ್ಷಿಗೆ ಆವು ತಾಗುವದೆ ದಿಟಮೆನಲು
ಕೋತಿಗಿಯು ನಳಿಯೂರದಂತಾಗಿ ಮುನಿಪಂಗೆ
ನೀ ತೆರಳಿ ಪೋಗಿನಲು ಪೋದ ಧೂಮ್ರಾಸುರಂ ಕೇಡಿಗರ ಕರೆದೆಂದನು
ತಾತರಿರೈ ಮುಂದಿನೋಚನೆ ಪೇಳಿರೆನೆ ನಮ್ಮ
ಜಾತಕೊಡಿಯನೆ ಇಂದ್ರನಿಂದರ್ಥ ಭಾಗ್ಯಮಂ
ಓತುಕೊಳಬೇಕೆಂಬ ಪತ್ರ ಬರಿಯೆನೆ ಬರೆದು ಓರ್ವನಿಂಗಳುಹಲು ||೨೫||

ಭರವಸದಿ ಬಂದವಂ ವಾಯುರೂಪಿಂದಮರ
ಪುರ ಪೊಗುತ ವಾಲಗದೊಳಿರಲಿಂದ್ರನಿಧಿರೊಳು
ನೆರೆ ನಿಂದು ಲೇಖನಂ ಮುಂದಿಡಲು ನೀನಾರು ಗ್ರಾಮಾವು[ದು] ದಣಿಯಾವನೊ
ವರೆಯನಲು ಸುಂದರಾನಗರವಾಳುವ ಧೂಮ್ರಾ
ಸುರನಾಳು ಶಗಟನೆನ್ನಯ ನಾಮ ವಂಚನೆಯು
ಪಿರಿದಾಗಿ ದಾಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಪಾಲಂ ಕೊಡದ ಅವನ ಬಾಳ್ವೆಯೆ ಲೋಕದಿ ||೨೬||

ಇದ್ದ ಬದುಕಿನೊಳರ್ಥವಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಯ ಗೃಹದಿ
ಶುದ್ಧರಾಗಿರಿ ಕದನ ಬ್ಯಾಡಯೆನ್ನೊಕ್ಕವನು
ಸಿದ್ಧವೆಂದೆನಲಾಗ ಕಿನಿಸಿನಿಂ ಪತ್ರ ಕೊರಳೊಳು ಕಟ್ಟಿ ನೂಂಕಿಕೊಡಲು
ಸದೈ ಶಗಟನು ಒಡೆಯನೊಳು ದೂರೆ ಘನಕೋಪ
ವೆದ್ದು ಗದ್ದುಗಿ ನಡುಗೆ ನಯನ ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಸೂಸೆ
ತಿದ್ದಿದ ಸುಮೀಸೆ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡೆ ರೋಮತತಿ ನಿಗುರೆ ಮೈಬೆವರುತೆಂದಂ ||೨೭||

ಕರೆಸಿರೋ ಕಾಳನಂ ಕೋಳನಂ ಬಾಳನಂ
ಕರೆಸಿರೋ ಕೊಂಡನಂ ಪುಂಡನಂ ಹುಂಡನಂ
ಕರೆಸಿರೋ ಲೋಕನಂ ಮೇಕನಂ ರೋಕನಂ ಟಾಕನಂ ಡಾಕನವನಾ
ಕರೆಯಿಸಿರೋ ದಂಡನಂ ಚೆಂಡನಂ ಖೆಂಡನಂ

ಕರೆಯಿಸಿರೋ ಕಾಲನಂ ಕೀಲನಂ ಕೋಲನಂ
ಕರೆಯಿಸಿರೋ ಪಿಗಟನಂ ರಗಟನಂ ಯಗಟನಂ ಮಗುಟರಂ ಬರಿಸಲಾಗ ||೨೮||

ಬಂದುದೇಣ್ಣೆಸೆಯಿಂದ ಅಂಧಕಾರನು ಪೆತ್ತ
ಚಂದ ಬಾಲಕರಂತೆ ನಿಂದಪಡೆಯನ್ನೋಡಿ
ಸಿಂಧುವಿನೊಳಂ ಜಂಝುಮಾರುತೇಳಲು ತೆರೆಯತೆರನಿರಲು ಧೂಮ್ರಾಸುರಂ
ಯೆಂದನಾ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಭೇರಿ ನುಡಿಸೆನೆ ಪೋಗಿ
ನಿಂದವಂ ಭಾಜಿಸಲ್ ದಾಂದಳೆಂಬುವ ನಿನದ
ಕುಂದದಾಗಲು ಭೂಮಿ ನಡುಗೆ ಶೈಲಗಳುರುಳೆ ದಿಗ್ಗಜದ ಶಿರ ದಿಮ್ಮೆನೆ ||೨೯||

ಘಣಿಪನುರೆ ಚರಣಂಗಳುಡುಗಿದವು ಅಷ್ಟಾದ್ರಿ
ತನತನಗೆ ಕುಸಿದಿಳಿಯೆ ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿ ಕೂಡೆ ದಿನ
ಮಣಿಮಂಡಲಂ ನಡುಗಲಾ ವ್ಯಾಳೈ ಪೊರದಂಡು ಮಾಡಿ ಅರಮನೆಗೆಯ್ಯಲು
ಮಣಿದು ಸತಿ ದಂಪಧೂಳೆಂಬುವಳು ಪತಿಗೆ ನೀ
ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವವೇನು ನಡೆ ಇಂದ್ರನೆಂಬ ಪಾಂ
ಕ್ಷಣಮಿರದಲೊಯ್ವು ಖಗಪನ ತೆರದಿ ಪಾರಿಸುವದರಿದೆಂದು ಅಭಯವಿತ್ತು ||೩೦||

ಸತಿ ಪತಿಗಳುಂಡು ವೀಟಿಗೆಗೊಂಡು ಮಾನ್ಯರಾ
ವಿತತಿಗಳ ಕೂಡಿ ಚಾಮರ ಭತ್ತ ಭಾಟಜನರ್
ಮತಿವಂತ ಅರಿರಾಯರೆದಶೂಲ ಹರಿ ಇಂದ್ರ ಅಜ ಅಮರರಾರಣ್ಯಕೆ
ಮಿತಿಮೀರದಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಶಿವನ ಕರದಿಂದ
ಹತವಾಗದಂ ಪಡೆದ ಜಗದೀಶನೀತಂಗೆ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಾರಣೆಯೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಿರೆ ದಂಪತಿಯು ಮಣಿಖಚಿತ ವರುತನೇರಿ ||೩೧||

ಕಾಳೆಗಳು ಕೂಗೆ ಗಿಡಿಬಿಡಿ ನಿಸ್ಸಳಂ ಪೊಡೆಯೆ
ಮೇಲುಕರ್ಣಿಯು ಕೊಂಬು ಬುರುಗು ನುಡಿಸಲು ವಾದ್ಯ
ಮ್ಯಾಳೈಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರೆ ಬಂದುದಳಕಂ ಕೂಚುಮಾಡಲೊಡನೆದ್ದು ನಡೆಯೆ
ಸಾಲುವಿಡಿದಾರಬುರ್ದಂ ರಥವು ಮದಕರಿಯು
ಕೇಳೆ ಪದಿನಾರುವರ್ಬುದ ವಾಜಿಗಳಗಣಿತ
ಪೇಳುವೆನು ಮೂವತ್ತುಆರಬುರ್ದಂ ಅರುವತ್ತಾರಬುರ್ದಂ ಧನುಜರು ||೩೨||

೯೩/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಐದು

ಇಂತು ಬಲಸಹಿತ ಜ್ವಾಲಾಸುರಂ ದಂಪತಿಯು
ಮುಂತಿರಲು ಪಿಂದೆ ಇದಕೆಮ್ಮಡಿಯ ದಳಗೂಡಿ
ಎಂತೆಂಬೆ ದಂಪದೊಳಿಯು ಧೂಮ್ರಾಸುರ ತಾನು ಬರುತಿರಲಜಾಂಡಂಗಳು
ಅಂತಿ ಆದಿಯು ಮೊದಲ ಹುಡಿಯಾಗಲಾಬ್ಬಿಗಳ
ನಿಂತಿರದೆ ದಾಂಟಿ ದೇಶಂ ದುರ್ಗ ತಮ್ಮ ವಶ
ವೆಂತೆನಿಸಿ ಅಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸುಖಮಿರಿಯೆಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಲೊಡನೆ ||೩೩||

ಪಟ್ಟಣ ಪುರಂಗಳಂ ಪ್ಯಾಟಿ ಗ್ರಾಮಂಗಳಿಂ
ಬೆಟ್ಟಿಯಂ ತಂದು ನಮಿಸುತ ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ
ಮೊಟ್ಟೆಯಾರ್ಭಕರೆನಲು ಅದರಂತೆ ಅಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸುಖಮಿರಿಯೆಂಬುತಾ
ನೆಟ್ಟನಪ್ಪಣೆವಿತ್ತು ತಾ ತೀವ್ರ ಅತಿ ಹರುಷ
ವಟ್ಟು ಮುಂದಕೆ ಸಾಗಿ ಬರುತಿರಲು ಅಮರವತಿ
ನಟ್ಟನಡು ಸೀಮೆಯೊಳು ಚೆರಿಸ್ಸಾಡುತಿಹ ಜನರ ಪೀಡಿಸಿದರಿಮಳನಂದಾ ||೩೪||

ಕೇಡಿಗರು ಪೋಗಿ ಇಂದ್ರಂಗೆ ದೂರಲು ಕೇಳಿ
ಗಾಢದಿಂ ದಿಗುಪತಿಗಳಂ ಕರೆಸೆ ತಮ್ಮ ಬಲ
ಗೂಡಿ ಭರವಸದಿಂದ ಬಂದು ಮಾತಾಡಿ ಪೊರಸೇನ ಮಾಡಿದರಾಗಲು
ಜೋಡಿಗರ ಕಳುಹಿ ಧೂಮ್ರಾಸುರನ ಬಲವನಂ
ನೋಡಿ ಬಾರನೆ ಪೋಗುವ್ಯಾಳೈಯೊಳಗೋರ್ವ ಚರ
ನೋಡಿ ಬರುತಿರಲದೇನೆನೆ ದನುಜ ಬಂದನಿಕೊಯೆನಲವರು ಬೆರಗಿನಿಂದಾ ||೩೫||

ಕರೆಯಿರೊ ಕಿನ್ನರರ ಕಿಂಪುರುಷರೆಂಬುವರ
ಕರೆಯಿರೋ ಗರುಡ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿದ್ಯಾಧರರ
ಕರೆಯಿರೊ ಯಕ್ಷಾಳಿ ಅಪ್ಸರರು ನಾಗಾಳಿ ಉಳಿದ ದೇವತನಿಚಯವಾ
ಕರೆಯಿರೊ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ನಂಬಿದರ
ಕರೆಯಿರೊ ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಂ ಪಠಿಪರ್
ಕರೆಯಿರೊ ಪಾದಾಂಬುಜೇಷ ಕೊಳುವರ ಬೇಗ ಕರೆಯಲ್ಕೆ ಬರುತಿರ್ದರು ||೩೬||

ಆ ವ್ಯಾಳೈಯೊಳು ಜ್ವಾಲಾಸುರನು ತನ್ನಯ ಬಲವು
ಜೀವದ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆಯು ಕಡಿಯುತಿಯುತ ಬರಲು

ದೇವೇಂದ್ರ ದಿಗುಪರಂ ಬೆರಗಿನಿಂ ಕರಿಗೆ ಹಲ್ಲಣವಿಕ್ಕಿ ಹಯಕೆ ಜೂಲಾ
ಓವಿ ವರುತಕ್ಕೆ ಮಂದಿಯ ಕಟ್ಟಿ ನಂದಿಗಳ
ಜಾವನಿಲ್ಲದೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಮಂ ಪಿಡಿರೆಂದು
ಸಾವಕಾಸಿಲ್ಲ ಐರಾವತಂ ಮೇಶ ಸೈರಿಭನರನ್ನೆಗಳ ಹರಿಣಾ

||೩೭||

ತುರಗ ನಂದಿಯನೇರಿ ತಮ್ಮ ಬಲವನು ಕೂಡಿ
ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಪರಬಲ ಹೆದರಿ ಕಡೆನಿಂದ
ಅರಿಗಳಿಗೆ ತೋಳ್ವೊಯ್ದು ತೊಡೆಯ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬೆಯ ರವದಿ ಕಾತಿಯಿಂದಾ
ಕರಿ ಕರಿಗೆ ರಥ ರಥಕೆ ತುರುಗ ತುರುಗಕೆ ಕಾಲು
ನರನರರಿಗೆಲ್ಲ ವಿಗ್ಧಾಗುತಿರೆ ಈರ್ವರಂ
ಸರಿಯದೆ ಕಾದುತಿರೆ ನಿರ್ಜರೋತ್ತರಕವರು ನಿಲ್ಲದಂ ಬೆನ್ನುಗೊಟ್ಟು

||೩೮||

ಓಡುತಿಹರಂ ಕೈಯ ಕಾಲುಗಳ ಖಂಡಿಸುತ
ಗಾಢನೊದಗಿಯು ಮಲ್ಲರಂ ಕರ್ಣ ನಾಶಿಖಂ
ಕೇಡಂಗಳಂ ಕಂಡು ತಡಬಡಿಸಿ ಪರಬಲಂ ದೂರೋಡಿ ಪೋಗಲಾಗ
ನಾಡೆರೆಯ ಧೂಮ್ರನಾ ಸತಿ ದಂಪಧೂಳಿ ತಾ
ನಾಡಿದಳು ಮಾವಿದರು ಮುಂದೆ ಪೋಗಿಯು ತಾವು
ಮಾಡಬಹುದೀ ತೆರನನೆಂದು ತಮ್ಮಯ ಬಲವ ನಿಲಿಸಿ ಡೇರೆಗಳ ಪೊಯ್ಯೆ

||೩೯||

ತಂದಿ ಬಲಗಾಯದವರಾಗಿ ಡೇರೆಂಗಳಂ
ಹೊಂದಿಕೆಯೊಳಂ ಪೊಡೆದು ಅಡುಗೆಯಂ ಮಾಡುಂಡು
ಬಂದು ಬಾಲಕನ ಮುಂದೆಲ್ಲ ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ ನಾಳೆ ನಿನ್ನಯ ತನಯನಾ
ಚಂದ ಯುಗ್ಧವ ನೋಡಿಯೆಂದು ರಾತ್ರಿಯ ಕಳೆದು
ಅಂದು ಬೆಳಗಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಯಿ ದಳ
ನಿಂದಿರದೆಗೂಡಿ ಬರುತಿರಲತ್ತಲಮರಪತಿ ತನ್ನ ಬಲ ಸಹಿತ ಪೊರಡೆ

||೪೦||

ಭತ್ತ ಚಾಮರಗಳಿಂ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಕೊಡೆಗಳಿಂ
ಚಿತ್ರ ಗಿಡಿಬಿಡಿ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆ
ವೇತ್ರ ರಜತಂ ಕನಕ ದಿಕ್ಪಾಲರೊಡಗೂಡಿ ಐರಾವತಿಂದ್ರನೇರಿ
ಕರ್ತೃ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಬಲಗೂಡಿ ತನ್ನಯಾ

೯೫/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಐದು

ಶತ್ರು ಧೂಮನ ಮ್ಯಾಲೆ ತೀವ್ರ ಬರೆ ಜ್ವಾಲನ
ಪುತ್ರ ಬಲಗಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದು ಬೊಬ್ಬಿಯ ರವಂ ಪಿರಿದಾಗೆವೆಣ್ಣೆಸೆಗಳು ||೪೧||

ತುಂಬಿದಾಕ್ಷಣ ಜನರು ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಚರಣಮಂ
ತಂಬಿಸದೆ ನಡಗುತಿರೆ ರತಿಕರ್ಸಿಂಗಾಡಿಯೊಳ್
ಅಂಬಿಟ್ಟು ಎಚವುತಿರೆ ಕರಿಕರಿಗಳವರು ಶೂಲಾಯುಧದಿ ಕಾದುತಿರಲು
ಕುಂಭಿನಿಯೊಳರಿದಾಗಿ ಕಮಲರಾಹುತನೇಜಿ
ಬಿಂಬಿಸುವ ಮೊನೆಯಿಂದ ಕಾದುತಿರೆ ಕಾಲಾಳ
ದಂ ಬಿಡದೆ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧವಾಂತು ಪೊಡವುದಂ ಪೇಳಲೇನೆಲೆ ಮಾತೆಯೆ ||೪೨||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬಾಣ ಖಣ ಖಣೆಯು ಚಣ ಚೆಳಲು
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವಾರಣದ ಗಂಟೆ ಧಣರನಲು
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವರುಧ ಗಾಲಿ ಚಿರನೆ ಖಡ್ಗ ಘರ್ಷಣಕೆ ಝಣಝಣರೆನೆ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕೂಗು ಬೊಬ್ಬಿರವ ದುಂದುಭಿಯು
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಭೇರಿ ಗಿಡಿಬಿಡಿಯು ನಿಸ್ಸಾಳ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ತಮ್ಮಟದ ಧ್ವನಿಗೆ ವೀರರಂ ಉಬ್ಬಿ ಮೇಲ್ಪರಿದು ಕೂಡಿ ||೪೩||

ತರಿಯುತಿರೆ ಕತ್ತಿಯಿಂದಿರಿಯುತಿರೆ ನೇಜಿಯಿಂ
ಕೊರೆವುತಿರೆ ಕರಗಸದಿ ಅಸ್ತ್ರದಿಂ ಚುರ್ಚುತಿರೆ
ಮೆರವಜ್ಜಮುಷ್ಟಿಯಿಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಗಿಂಡಿಯೊಳಿದರ್ ಕೆಂಜಲಂಗಳು ಬೀಳುವಾ
ತೆರನಂತೆ ಶರೀರದಿಂ ಪೋಗುತಿರೆ ರಕ್ತನದಿ
ಪರಿಯನದರೊಳು ಪೆಣಂ ತೇಲಿಪೋಗಲು ಕಂಡು
ಕರಿಯೊಳೇರಿಹನಮರ ದಿಗುಪಾಲರೊಂದಾಗಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಇವರ ಮ್ಯಾಲೆ ||೪೪||

ಬೀಳಲಾಕ್ಷಣ ದನುಜಪಡೆ ಬೆದರಿ ಬೆಂಗೊಟ್ಟು
ಕೋಳು ಸಿಗದೋಡುವರ ಅವಯಂಗಳಂ ಕಳೆದು
ಕೂಳರಿರಾ ನಿಮ್ಮ ಒಡೆಯಗೆ ದೂರ ಪೇಳೆಂದು ಕಳುಹಿದವರನು ನೋಡುತಾ
ಎಳುತಿಹ ಧೂಮನಂ ಪಿಂಡಿಟ್ಟು ಸತಿ ದಂಪ
ಧೂಳಿ ಮುಡಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಕೇಶದ ಶಿರವ ಜಾಡಿಸುತ
ಬೀಳರ್ದೊಡಿಯು ಕಚ್ಚೆನಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಂ ಬಡಿಯನೇಕ ಲೋಕಂಗಳಾಗ ||೪೫||

ಹುಡಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಜರರ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡೆ ಮುನ್ನೋರ್ವ
 ದಡಿಗ ಲಾಲಾಸುರಂ ಯುಗ್ಗದೊಳು ದೇವತರ
 ತಡೆಯದೆ ಶ್ಲೇಷ್ಠದಿಂ ಮುಳಿಗಿಸಿದ ತೆರನಂತೆ ಧೂಳಿಯೊಳಗಾಗಿ ತಾವು
 ಗಡಬಡಿಸುತೆದ್ದು ಹಿಟ್ಟಿನೊಳಿಲಿಯು ಬಿದ್ದಂತೆ
 ಒಡನೆ ತಮ್ಮಾಯುಧವ ಹುಡುಕಿ ಕರದಿಂ ಬ್ಯಾಗ
 ಪಿಡಿದು ಬೊಬ್ಬಿಯನಿಡುವ ದ್ವನಿಗೇಳಿ ರಕ್ಕಸಿಯು ಕಾಲ ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸಲು ||೪೬||

ಮೆರೆವಜಾಂಡಂಗಳಂ ಹುಡಿಯಾಗಿ ದೇವತರ
 ನೆರೆ ಬಾಯಿ ನಾಶಿಕಂ ಕರ್ಣ ನಯನಂ ದುಂಬಿ
 ಸ್ವರವೇಳದಂ ಬೀಳ್ಬಲದೊಳಗೆ ದಿಕ್ಪಾಲರಸಿ ಕಾಣುತಲವರನು
 ಕರದಿ ಪಿಡಿದೊಂದೆರಡು ಮೂರುನಾಲ್ಕೈದಾರು
 ಇರದೇಳು ಆಗಸದ ಸುದ್ದಿ ತನ್ನಿರಿಯೆಂದಾ
 ತುರದೊಳೊಗಿಯಲು ಕರೋರದ ಹಂಚು ತಾಗಿ ಬೀಳಲೈ ವಳ್ಳತ್ತಿದವರಾ ||೪೭||

ಕಂಡುಳಿದ ವೃಷಭರೂಢನು ಸಲಿಲದಿಂದವರ
 ಮಂಡೆ ಕಾರ್ಪೂಳಕಂ ಬಡೆಯಲಾಕ್ಷಣ ಹೃದಯ
 ಪುಂಡರೀಕದೊಳಸುವು ಸುಳಿವುದಂ ಕಾಣುತ್ತ ದಂಪದೊಳಿಂತೆಂದಳು
 ಚಂಡ ದೇವೇಂದ್ರ ನಮ್ಮಯ ಉತ್ತ ಶಗಟನು
 ದ್ವಂಡನುರೆ ಕೊರಳೊಳಗೆ ಪತ್ತ ಕಟ್ಟಿದೆ ಭಾಷು
 ತಂಡತಂಡದಿ ಬಿತ್ತಿದವ ಬೆಳೆವನೆಂಬನಿತುಂಟಾಗಿ ಈ ಲೇಖಿನಾ ||೪೮||

ನಿನ್ನ ಕೊರೊಳೊಳಗಿರಲಿಯೆಂದು ಕಟ್ಟುತಲದಂ
 ನನ್ನ ಪರಿದಡೆ ಕೆಟ್ಟ ಪಂಚ ಮೇಂಡ್ರಾಸುರಂ
 ಬಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲರಂ ನುಂಗಿದವನೆಂಜಲೆಂದರಿದು ನಾನು
 ಅನ್ಯೂನ್ಯದಿಂದಂಬರಕ್ಕೊಗದೆ ಎಚ್ಚರಿರ
 ಲೆನ್ನುತಾಕ್ಷಣ ತೆರಳಿ ಬಲಗೂಡಿ ವಾದ್ಯದೊಳು
 ತನ್ನಾಪ್ತರೂಢನೆ ಬಂದತ್ತೆ ಮಾವಂ ಪತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಸುಖಮಿರಲತ್ತಲು ||೪೯||

ಕಾವಳಂ ಪೋಗಿ ದಿಕ್ಕತಿಗಳೆಲ್ಲಂ ತಾವು
 ನೋವಿನಿಂದದ್ದು ನೋಡುತ ಕೊರಲ ಪತ್ತವನು

ತೀವ್ರದಿಂ ಪರಿದು ಬಲ ನೋಡೆ ಧೂಳಿಗೆ ಪೂಳಿದವರನೆಲ್ಲರ ತೆಗೆಯಲು
 ಓವಿ ನಯನಂ ಕರ್ಣ ಬಾಯಿ ಮೂಗಂದುಂಬಿ
 ಸಾಯ್ವಪರ ಬದುಕಿಸುತಲೈತಂದು ಪುರಪೊಕ್ಕು
 ದೇವೇಂದ್ರ ದಿಗುಪರಂ ನಾನಾ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದಾಕ್ಷಣದೊಳಿಂತೆಂದರು ||೫೦||

ಆರಮನೆಯೊಳಿದು ಅರಿಬಲ ಬರಲು ಪೊರಿಯಕ್ಕೆ
 ಭರದಿ ಪೋಗುತ ಯುಗ್ಮಗೈಯುತ್ತ ಪಿಂದಕ್ಕೆ
 ಸರಿ ದೂರು ಪೋಗುವದಂ ಲೇಸು ಪೊರದಂಡು ಮಾಡಿದುದಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಸುರರ ಕೊತ್ತಲ ಕೋಟಿ ಪಗಲಿರುಳೆ ಪಾರಿಯನು
 ತಿರುಗಿರೆಂದಿಟ್ಟು ಸರ್ವರಿಗೆ ಅಭಯಂಕೊಟ್ಟು
 ಇರದೆ ಪೆರ್ಬಲವನಂ ಪೊರಗಿಟ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದಿರುತಿರಲ್ಕಾ ವ್ಯಾಳ್ಯದಿ ||೫೧||

ದುರುಳ ಜಾಲಾಸುರಂ ಧೂಮ್ರಾಸುರ ಸತಿಸಹಿತ
 ಬರೆ ತಮ್ಮ ಬಲವತ್ತರಂ ಕಂಡು ದೇವೇಂದ್ರ
 ಕರೆದು ತನ್ನವರೊಡನೆ ಇಂದು ಜಯಿಸಲು ಕಂಠಿ ಕಡಗ ತೋಡೆಯು ಮುತ್ತಿನಾ
 ಸರ ಶಾಲು ದುಖಿಲಾಂಬರಿತ್ತಪೆಂ ಪುಸಿಯಾಡೆ
 ಅರಿರೆನಲ್ಪವರ್ಹಿಗ್ಗಿ ಅರಿಶಾನೆಯಂಗೂಡ
 ತರಿವುತಿರಿವುತ ಹರಣದ್ವಂದಿಲ್ಲದಂ ಬೀಳಲವರೋಡುತಂತೆಂದರು ||೫೨||

ಅರಿದಲಾನಮರನಾಳ್ಳ ಬಲುಮೆಯಂ ಮೆರೆಯ
 ತರಹರಿಸದಂತೊ ಜೀವನಮುಳಿದಡೆಯು ನಮ್ಮ
 ವರಮಾತೆಯುದರದೊಳು ಇಂದು ಜನಿಸಿದವಲ್ಲೆಯೆಂದೋಡುತಿರಲಾಗಲು
 ಮುರಿದ ಬಲ ನೋಡಿ ಸೇನಾದಿಗಳ್ಳೊಪವಂ
 ಕುರಂ ತಾಳಿ ರಥವನುರೆ ತರಿಸೇರಿ ವಾದ್ಯದ
 ಬ್ಬರದಿಂದ ಮೊರೆದೇಳೆ ದೇವತರು ಬೆರಗಿನಿಂ ಬೆಂಗೊಟ್ಟರೆಲೆ ಮಾತೆಯೆ ||೫೩||

ಕಡಿದ ಗಾಯಕೆ ಬಾಯ ತೆರೆವುತಿರೆ ಸುರಿವುತಿರೆ
 ಪೊಡವಿಯೊಳು ರಕ್ತಮಯ ಖಂಡಮಯ ತುಂಡಮಯ
 ಕಡುಗಾಲಿಗಳ ಕರುಳ ಜೊಂಡಮಯ ರುಂಡಮಯ ಪಿಂಡಮಯ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು
 ಮಡಿದ ಘನ ಭಟಮಯಂ ಅರೆಜೀವನದಮಯಂ

ನಡುಗಿ ವಾಹನಮಯಂ ನಮಿಸಿತ್ತು ಪೋಪಮಯ
ಬಿಡದೋಡುತಿಹಮಯಂ ಧೈರ್ಯಮಿಲ್ಲದಮಯಂ ದೇವತೆಗಳಂತೆಂದರು ||೫೪||

ಅಯ್ಯ ಕೇಳ್ವಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕಾದಿ ಮುಂದರಿದೆ
ಒಯ್ಯನೇಯುರಂದ್ರನಾ ಶಿಖಿ ದಂತ ನಡವ ಕಾ
ಲೈಯ್ಯಂಗಳಂ ಪೋಗಿ ಕೆಟ್ಟವಕಟಾಯೆಂದು ಯೋಚನೆಯ ನಿಲುಕದವರು
ಮಯ್ಯಗಣ್ಣಿನ ತಳ್ಳಿಯಿನ್ನೊಲ್ಲೆವೆಂದು ಘನ
ಸುಯ್ಯಗರವುತ್ತು ಬಸುರಂಬೊಕ್ಕು ಬಾಯಿಬಿಡುವ
ರಯ್ಯಯ್ಯ ಹಾಯೆಂದು ಗಾಯ ಮಾಡಿಸಿ ಸಮಯದುಪಚಾರ ಮಾಡಿಸುವರು ||೫೫||

ಮರೆಹೊಕ್ಕರಂ ಕಾಯ್ದು ಮಲೆತರಂ ಸದೆಬಡಿಯು
ತಿರಲಾಗ ದಿಕ್ಕತಿಗಳಂ ತಮ್ಮ ವಾಹನಂ
ನಿರದಡರಿ ರಕ್ಕಸರ ಸದೆಬಡಿವುತಿರೆ ದಂಪಧೂಳಿ ಕಾಲಪ್ಪಳಿಸಲು
ಕರಿ ಮುಗ್ಗೆ ಉಳಿದ ವಾಹನ ಬೀಳೆ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ
ಮರದ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕುಳ್ಳಿರಲು ದಳವೆಲ್ಲಿ
ಕರ ಸೆರೆಯೊಳಾಗಿ ಪುಲ್ಲಂಗಚ್ಚಿ ಸಲಿದೊಳ್ಳೊಕ್ಕು ಪುತ್ತವನೇರಲು ||೫೬||

ಮರನೇರಿದವರನೆಲ್ಲರ ಬಿಟ್ಟು ದೇವತರ
ತರಿವುತಿರಿವುತ ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಓರೋರ್ವ
ರಿರದೆ ನಗರಂ ಪೊಗುವದಂ ನೋಡಿ ತಜ್ಜನಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಬೆರಳ ಮುರಿದು
ಮೆರೆವ ಕನಕಂ ರಜತವಸ್ತ್ರ ಭಾಂಡಂಗಳಂ
ನೆರೆ ಪೂಳಿ ಮಾಳಿಗೆಯನಡರಿ ನೋಡುವ ಸಮಯ
ದರಿದಾದ ಬೊಬ್ಬ ತನು ಗಾಯದವರನು ನೋಡಿ ಕೆಲವುಜನಮಿಂತೆಂದರು ||೫೭||

ಯಾಕಮರಪತಿ ಮೊದಲ ಲೇಖನಂ ತಂದವಗೆ
ಯಾಕೆ ಭಾಗಂ ಕೊಡದೆ ನೂಂಕಿಸಿದನಂದಿರದೆ
ಯಾಕೆ ಅವರೊಳು ಕಾದಿ ಗೆಲಲಿರಿದೆ ಹೆಂಗೂಸಿಗೆ ಅಂಜಿ ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕಾ
ಯಾಕೆ ವೀರರ ಜೀವಕಂ ಮುನಿದನೀ ಪುರಕೆ
ಯಾಕೆ ಕೇಡಂ ತಂದ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯಾದನೆ
ಯಾಕೆ ಮತಿಸೂಸದೆಂಬ್ಯಾಳಯೊಳು ದನುಜಪಡೆ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತಿದರ್ರು ||೫೮||

೧೦೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಐದು

ಸುರ ಆರಲಾರದಂ ಬೆಂಗೊಡಲು ತೀವ್ರದಿಂ
ಪುರವು ಪೋಗುವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಚಾರು ಕದ ಬಂಧಿಸಲು
ಪೊರಗಾದ ವೀರರಂ ಕೊಲುತಗುಳ ಮುಚ್ಚಿ ಪೆಣಗಳನಳದು ತಂದು ಕೋಟಿ
ಗಿರದೊಟ್ಟಿಯೇರುವರಿಗೀರಗಣ್ಣೆ ಅಂಬಲಿಯು
ಹುರಿದ ಮಳಲಂ ಕುದಿವ ಸುಣ್ಣಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲೆ
ಸರಿದವರ ಬಾಣದಿಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಅಸು ಪೋದ ಪೆಣಗಳ ತುಳಿವುತವರು ಮತ್ತೆ ||೨೫||

ಕವಣಿ ಕರಗಲ್ಲಿನಿಂದಿಟ್ಟು ಭಾರಿಯ ಗುಂಡು
ತವಕದಿಂದುರುಳಿಸುತ ಸೋಲದವರಿವರಾಗ
ಅವನಿಗರಿದೆನಿಸಿ ಕಾದುವ ಸಮಯದೊಳು ದಂಪದೊಳಿ ಕಾಲಪ್ಪಳಿಸಲು
ತವಿಸದಂ ಧೂಳಿದ್ದು ಪುರಕೆ ಮುಚ್ಚಲು ಧೂಮ್ರ
ನವನು ಮೂಗಿಂದುಸುರ ಬಿಡೆ ಪೊಗೆಯೊಳಂ ಸುರರು
ನೆವನ ಸಾಯ್ದದಕೆಂದು ಸೋತು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿನಂ ಮುಳುಗೆ ಕರಗಾಯಿದೆಂದರು ||೨೬||

ತಿರುಗಿರೊ ನಾಳೆ ಭಾರಿಯ ದಳವಗೂಡಿಸಿಯು
ಸುರಪನೆಮ್ಮಂ ಸದೇವ ಎಂದಿಗಾದರು ನಾನೀ
ಪುರಕೆ ಧಣಿಯೆನುತ ಪಿಂದಕೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಾವಿನೊಳುಂಡು ಶೈನ ಮಾಡೆ
ಗಿರಿವೈರಿ ಹೆದರಿ ದಿಕ್ಕಾಲರಳವಳಿಯಲಾ
ಯಿರದೆ ಯೋಚನೆಯುಳೊಳಮಾತನಾಡುತ ಕೈಗೆ
ಬರುವದಂ ಕೊಂಡು ಶಚಿ ಮುಂತದವರಗೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನುರೆ ಪೊಳಲ ಪೊಗಲು ||೨೭||

ಆತನೊಳು ಯುದ್ಧಾದ ರೀತಿಯನು ಪೇಳಿ ವಿ
ಧಾತು ಬೆರಗಾಗಿ ತನ್ನಯ ಪುರದ ಗೂಳಿಯಂ
ಓತಿವರಮುಂಚಿನೊಳು ಸಾಗುತಿರೆ ವೈಕುಂಠಪುರಕಾಗ ಭರವಸದೊಳು
ಮಾತಾಡದಂ ಬಂದು ಹರಿಗೆರೆಗಿ ಇಂದ್ರ ತಾ
ಸೋತುದೆಲ್ಲಂ ಪೇಳಿ ದನುಜಾರಿ ನಾಮಕ್ಕೆ
ಭೀತಿಗೊಳುತಲಿ ತನ್ನ ನಗರ ಗೂಳವ ಮುಂಚೆ ಸಾಗಿಸಿದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ||೨೮||

ಬಂದು ಕೈಲಾಸನಗರಿಯ ಕಂಡು ಶಿವಪಾದ
ದ್ವಂದಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಗೂಳಿ ನಮ್ಮಯಾ

ಮಂದಿರಂ ತುಂಬಲ್ವೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಸಾರ್ವನೆಂಬ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಕನಕಗರ್ಭಂ
ಇಂದುಶೇಖರಗರಗಿ ಇಂದ್ರ ದಿಕ್ಷತಿಗಳ
ಬಂಧನಂಗಳ ಪೇಳಲಾತ ನಗುತಲಿ ಬಹಳ
ನೊಂದಿರೆಂಬುವ ಸಮಯ ಸರ್ವ ಸುರರಂ ಸುರಪ ನಮಿಸಿ ದೂರಿದನು ಧರಗೆ ||೬೩||

ಅಡಿಬಡಿಯನೇಕ ಲೋಕಂಗಳುರುಳಿಯು ತಾವು
ಹುಡಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರ ಮುಸುಗಿ ಕಂಗಳಂ
ನುಡಿವ ಬಾಯಿ ನಾಶಿಕಂ ಕರ್ಣದುಂಬಿಯು ನೋಡೆ ಮಾತಾಡಲುಸುರ ಪೋಗದೆ
ಕಡೆಗೊಂದ ಕೇಳದಂ ಬೆರಗಿನಿಂ ನಿಂದರ
ಹುಡುಕುತ್ತ ಕರದಿ ಪಿಡಿದೊಗಿಯಲ್ಲೆ ಪುಷ್ಕರ
ದಡಿ ತಾಗಿ ಭೂಮಿಯೊಳು ಧೂಪಿಸುವೆವೈ ರಜಕನೋಗವ ಬಟ್ಟೆಗಳಂದದಿ ||೬೪||

ಶರೀರ ಹಿಂಡಿದಳ್ಳಸ್ತಿ ಪುಡಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮಯಾ
ವರ ನಾಮ ನೆನೆದುಳಿದೆ ಉಳಿದ ದೇವತರೆಲ್ಲ
ಹರಣಗಳದಿರಲವರಿಗಾಗ ಸಂಜೀವನಂ ಇಡಲೆದ್ದು ಬಂದರದರಾ
ಪರಿಯ ಪೇಳಲ್ಪರಿದು ಪೊಗೆ ಧೂಳು ಎಮ್ಮಯ
ಪುರದೊಳಿದರ್ವರ ಭಂಗಂಬಡಿಸಿತೆನುತುಸುರು
ತಿರಲವರಿಗಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸರ್ವರು ಸುಖದೊಳಿರುವಲ್ಲಿಗೈದು ಸಂಧಿ ||೬೫||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಆನವರತ ಕೊರತ್ತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೬೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೨೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಆರು

ಪಲ್ಲ:

ಮೂರು ಕಟುಕಂಟಾಣ್ಯ ಬಲಿದು ಪಿಂದಿರುಗೆ ಮುನಿ
ನಾರದಂ ಕೊಂಡೆಯಂ ಪೇಳಿ ಶಿವ ಸರ್ವರಂ
ಭಾರಿ ದಳದಿಂ ಕಾದಲಾ ದನುಜಪಡೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಂಗೆ ಮಾನವಾಗೆ

ಪದ:

ಭೇಕಹತ ಭೂಷನತ ದೋಷಗತ ಸೂಚರಿತ
ಭೇಕರದಕ್ಷೇಡಕಂದರ ರಜತಮಂದಿರಂ
ಮೂಕದಾನವ ಕುಂಭಿ ಹರಕ್ಷ ಅನಲಾಕ್ಷದಿಂದ ಶ್ರಿಂಗಾರಯೋಗಿ
ಪ್ರಕೃತಿದಹ ಗಿರಿಜ ಸಹ ಪ್ರಮಥಾಳಿ ಮನ ಕೇಳಿ
ನೀ ಕರಣದಿಂದಿತ್ತ ಧನಗಳೆಯ ಗಿರಿಯಳಿಯ
ಶೋಕಹರ ಸರ್ವಮರರಿಂದರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಯುಗ ಶಿವಕಂಚಬಸವ ಸಲಹಾ ||೧||

ಲಲನೆ ಕೇಳೊಲಿದು ಬೆಳಗಿದ ಬಳಿಕ ಧೂಮ್ರಾಸುರ
ದಳಗೂಡಿ ಅಮರನಗರಕ್ಕೆಂದು ಬರುತಿಹ
ಹೊಲಬನೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದು ಪುರಜನಂ ಬೆಟ್ಟಿಯಂಗೊಂಡಿರ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಪೇಳಿ
ಬಳಲಿ ಪಟ್ಟಣವ ಶ್ರಿಂಗರಗೈಸಿ ವಾದ್ಯರವ
ಇಳಿ ನಡುಗಲೊಳಮೊಕ್ಕು ಇಂದ್ರಸಿಂಹಾಸನವ
ತಳುವದೇರಿಯು ಕುಳಿತು ಇಂದು ರವಿಯುಳ್ಳನಕ ಅಭಯೆಂದು ಡಂಗುರವನು ||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

ಸಾರಿ ಸುತನಲ್ಲೋರ್ವನಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಪುರಕೆ
ಭಾರಿ ದಳದಿಂ ಬರುತ ಪಾಳಾದ ಕಟಕಮಂ
ಘೋರಬಡದೊಳಮೊಕ್ಕು ಸರ್ವಜನಕಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸುಖದೊಳಿರಿಸುತ
ದಾರಿವಿಡಿದ್ವೈಕುಂಠಕೆಂದು ಬರೆ ಕೈಗವರು
ಮೀರಿ ಪೋಗಿರೆ ಕಂಡು ಪುರ ಪೊಕ್ಕು ತಮ್ಮಯ
ಸೇರುವಿಯನವನಿಟ್ಟು ಪಿಂದಕಾಕ್ಷಣ ತಿರುಗಿ ಯೋಚನೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ||೩||

ನರಪನುರೆ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಧಿಪ ಮಾಂಡಲಿಕ
ನೆರವಿಯುಂ ಕೂಡಿ ದಿಕ್ಪಾಲ ಹರಿ ವಿಧಿ ಸುರರು
ಇರದೋಡಿ ಪೋದ ತಾವಾವುದುಸುರನ ರಜತಚಲನೊಂದುಮಿರ್ಪದೆಂದೀ
ತೆರನಾಡೆ ಧೂಮ್ರಾಸುರನೆಂದನೆನ್ನೊಳ್ಳವನ
ಕರುಣುಂಟುಭಯ ದೇವರು ಶೇಷಾಧಿಪಗೆ ದೂರ
ನಿರದೊರಿಯೆಮವರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಪಂ ಅಲ್ಲಿಹರ ಬಿಡೆನೆನುತ ತೀವ್ರ ತಿರುಗಿ ||೪||

ಬರುತಿರುವನಿರಿದಿನೊಳು ನಾರದಂ ಲೋಕ ಸಂ
ಚರಿಸುತ್ತಯೈದುತಿರೆ ಕಂಡು ನಮಿಸಲು ಕೇಳ್ಳ
ತರುಳ ನೀನಾವ ಕಡೆ ಗಮನನಮರಾವತಿಯ ಹಾಳು ಮಾಡುವೆನೆಂಬುವಾ
ಬಿರುದಿನೊಳ್ಳವನುಂಟುಮಾಡಿದೈ ನಿನ್ನಂಥ
ನರಪರಲ್ಲಿಯು ಕಾಣೆನೆಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಳಾಗಿ
ಗುರುವೆ ಹರಿ ವಿಧಿ ಇಂದ್ರ ದಿಕ್ಪಾಲ ಸುರರಿದ್ದ ತಾವರಿಯಿರೆನಲೆಂದನು ||೫||

ಒರೆಯಲೇನೀ ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲ ಕೈಲಾಸ
ಪುರಕೈದೆ ಹರಪಾದಕೊಂದಿಸುತ ಸುರಪತಿಯು
ಭರದೊಳುಸುರಿದ ಪೋಗಿಯು ಧೂಳಿಗಾರದಲ್ಲೆದೆನೆಂದೆನಲ್ಯಾ ಪರಮನು
ಮರುಗಿ ದಣಿದಿರೆ ದನುಜ ಬಂದಡಂ ಬಿಡೆನೆನ್ನ
ಕರದಿ ಕರ್ಣವ ಕಿತ್ತಿ ಅವಳ ಪತಿಯಸುವನು
ಇರದೆ ದಹಿಸದೆ ಬಿಡೆನುಯೆಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೃಹಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟನಿದೆ ಬಂದನು ||೬||

ಎಂದು ಪೇಳಲು ದೇವಮುನಿಗರಗಿ ಎನ್ನೊಡಲೊ
ಳೊಂದು ಮಾತುಂಟು ಎನ್ನಯ ಯುಗ್ಧ ಗೆಲು ಸೋಲು

೧೦೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಆರು

ಚಂದದಿಂದೊರೆಯೆನಲು ನಿನ್ನ ಯುಗ್ಧದ ಬಲುಮೆ ಅಬ್ಜಭವಗರಿದಾದುದು
ಕುಂದದಿರುಯೆನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಋಷಿಯ ಶಿವನೊಳು ಕಾದಿ
ತಂದೆ ನಾ ಜಯಿಸುವೆನೆಯೆಂಬೊಬ್ಬವನುಸುರೆನಲು
ಕಂದ ಜ್ವಾಲನು ದೀಪಿ ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಸತಿಯು ಸರ್ವರುರಿಯೊಳಗಳಿವಿ ||೭||

ಎಂದೊರೆದ ಮುನಿಯ ಮ್ಯಾಲತಿ ಕೋಪಮಂ ತಾಳ್ತು
ಬೆಂದೊಡಲ ಪೊರೆವ ಮಾತಾಡಿರಿ ನಮ್ಮಯ
ತಂದೆ ಜ್ವಾಲಾಸುರಂ ಮಾತೆ ದೀಪಿಯು ಅಗ್ನಿಗಿನ್ನುಂಟಿ ಅನಲಮೆನಲು
ಮಂದನೆವಲೆ ಅಗಟಿಗಿಯೊಳಿದ್ದಚಿದಕೆ ಕಾ
ಡೊಂದು ಸುಡುತಿಹ ಉರಿಗೆ ವಡಬಾಗ್ನಿ ಸರಿಯೆಂಬೆ
ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಷಿರುಯೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಪೇಳಿದನದರ ಪರಿಯಿದೆಂದರಿವುದೆನಲು ||೮||

ಎನೆ ಕೋಪದಿಂದ ನೀನು ಬರೆ ಮುನಿಯು ನಾ ಮುನಿಯೆ
ಬಿನದಿ ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿ ತಳಮಳಗೊಂಬವೈ ಶೈಲ
ತನುವನಂ ಸುಟ್ಟು ಹುಡಿಯಾಗಿ ಪಾರಿಸಿದವಂ ಬಿಡೆ ಅಂತರೀಕ್ಷವನ್ನು
ತನತನಗೆ ನಡುಗಲುಡುಗಡಣ ಪಾರಿಯು ಭೂಮಿ
ಇನ ಸೋಮನಂಗೆಡವೆ ನೀ ಸುಮ್ಮನಂ ಪೋಗು
ಎನೆ ನಾರದಂ ಪೋದನಿತ್ತ ದನುಜಂ ಬಲವ ತಿರುಗಿಸಿದ ತಾರಾದ್ರಿಗೆ ||೯||

ಬಂದ ಭರದೊಳು ನಗರ ಬಳಸಿರುವ ಜನರುಗಳ
ಬಂಧಿಸುತ ಸುಲಿವುತಿರಿವುತ ಕಡಿವುತಾಕ್ಷಣಂ
ಕಂದರಂಗಳ ಬಿಡಿಸಲವರ ದೂರನು ಕೇಳಿ ಶಿವನಾಗ ದಿಕ್ಷತಿಗಳಾ
ಚಂದದಿಂದ ಪೋಗಿ ನಿಮ್ಮಯ ದಳವಗೂಡೆ ವನ
ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಲಾನು ಹರಿ ವಿಧಿಯನೊಡಗೊಂಡು
ಬಂದು ಕಾದುವೆನೆನಲು ಅವರು ಹರುಷಿತರಾಗಿ ಬರುತಿರ್ದರೆಲೆ ಮಾತೆಯ ||೧೦||

ಸಿದ್ಧ ಕಿನ್ನರ ಯಕ್ಷ ಅಪ್ಸರರು ಗಂಧರ್ವ
ವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿ ಗರುಡರು ಮೂರುಮೂವತ್ತು
ಬದ್ಧಕೋಟಿಯು ನಿರ್ಜರಾವಳಿಯು ದಿಕ್ಪಾಲ ತಮ್ಮ ದಳಯುಕ್ತರಾಗಿ
ಸದ್ಯ ಕರಿಕುರಿಸೈರುಭಂಗರನು ನೆಗಳ ಹರಿ

ಶುದ್ಧ ಹಯಮಂಗವ ಸುಗಮನಾಗಿ ವಾದ್ಯದ
ಗದ್ದಲೋಳು ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಕೊಡಿಯು ಧ್ವಜಭಟರ ಸಂದಣಿಗಳಿಂದ ಬರಲು ||೧೧||

ನವಕೋಟಿ ನವಬ್ರಹ್ಮ ಆದ್ಯಾಂತ ವಸುಗಳೆ
ಮವರಿಂದ ಚತುರ್ದಶಂ ಮನುಗಳಿಂ ದ್ವಾದಶ
ರವಿಗಳಿಂ ಪೋಡಶಂ ಚಂದ್ರ ಎಂಬತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಋಷಿನಿಕರದಿಂದಾ
ಸುವಿವೇಕಿ ಹಂಸನುರೆಗಮನಾಗಿ ಲೋಕೇಶ
ಜವನಿರದೆ ಪೊರಟ ದಶಕೋಟಿ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ
ತವಿಸದಂ ದ್ವಿಪಾಂತ್ರಖಂಡಂಗಳಾಳಿದರ ಬಹು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನು ||೧೨||

ಗಿರಿಯು ಒಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಂಗೂಡಿ
ವರ ಭತ್ತ ಚಾಮರದಿ ಹರಿ ಗರುಡ ಗಮನಾಗಿ
ಇರದೆ ಲಕುಮಿಯು ಸಹಿತ ಪೊರಟ ಮಾಮರದಾಗಿ ಗಿಳಿ ತುರುಗ ಚಕ್ರವಾಕಂ
ವರುತಮನ್ನೇರಿ ಕಾಂತಾಜನರು ಕಾಲಾಳು
ನೆರೆ ಪದ್ಮಪತ್ರ ಕೊಡೆಯಾಗಿ ಪೊಂಬಾಳೆಯೆ
ಮೆರೆವ ಸುಳಿ ಚಾಮರಂ ಇನಿಗೋಲದನುಗಳಿಂ ಭ್ರಮರಸಂಜಿನಿತಳಿರವು ||೧೩||

ವರಪುಷ್ಪಕಣಿಗಳಿಂ ಕ್ಯಾದಿಗಾಯುಧದಿಂದ
ನೆರೆ ಚಂದ್ರಮನೆ ಮಂತ್ರಿ ವಸವಂತ ದಳವಾಯಿ
ಧರಣಿಗುಮ್ಮನು ಭೇರಿ ಪರಪುಟ್ಟ ಕಾಳೆ ಕನ್ನಡವಕ್ಕೆ ಭಟರಿಂದಾ
ಪಿರಿದಾಡುತಿಹೆ ಖಗದ್ವನಿಯೆ ವಾದ್ಯದ ರಭಸ
ನಿರದಾಗಿ ಸ್ಮರ ತನ್ನ ರತಿಯನೊಡಗೊಂಡಿರದೆ
ಬರುವದಂ ಧೂಮ್ರ ತನ್ನಯ ಮೇಲುಮಂದಿರದಿ ನೋಡುತಿಹರವರೆಲ್ಲರಾ ||೧೪||

ನವಕೋಟಿ ಭೈರವರು ದನುಜರವತ್ತಾರು
ತವೆ ಕೋಟಿಯಂಭತ್ತರೆಂಟುಕೋಟಿಯು ದೇವ
ನಿವಹ ಋಷಿ ಗಂಗೆ ಮಳಲೆಣಿಸಬಹುದೈ ಗಣಿತಮಿಲ್ಲದ ಸುರುದ್ರಗಣರು
ಜವನಿರದೆ ಬರೆ ನಾಲ್ಕು ಶತದಲರುವತ್ತು ಪ್ರಮ
ಥವರು ಅರುವತ್ತುಮೂವ್ವರು ದಶಕ ಪೋಡಶರು
ಭುವನಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ತೇರಸರು ಅಮರಗಣರವರೆಂದು ಬಂದರಾಗ ||೧೫||

೧೦೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಆರು

ವಡಭಾಗ್ನಿತಿಲಕರಿಂ ಕಡಲವಕ್ಕುಡುತೆಯೊಳು
ಕುಡಿವವರು ಉಡುಚಯಕ್ಕತೆಗಳನ್ನಿಡುವವರು
ಒಡನೆ ಕುಲಶೈಲಮಾಲೆಯ ರಚಿಸಿ ಗಳದೊಳಗೆ ಧರಿಸಿಹ್ಯರು ಇನ ಚಂದ್ರರಾ
ತಡೆಯದೆಯು ಪಿಡಿದು ತಾಳವ ಕಡವರಂ ದಂತಿ
ಬಿಡದೆ ದಂತವ ಕಿತ್ತಿ ನೆಲಕೊಗೆವರಂ ಕರದಿ
ಸಿಡಿಲು ಪಿಡಿದಾಗಸಕೆನಿಡುವ ಗಣವರರೈದು ಬರುತಿರ್ದರಿಮಳನಂದಾ ||೧೬||

ಘೋರಾಂಗ ವಿಕಟಾಂಗ ಮಹದಾಂಗ ಧೂಮ್ರಾಂಗ
ತಾರಾಂಗ ಬಹುವಕ್ತ್ರ ಬಹು ತೋಳು ಬಹು ಜಿಹ್ವೆ
ಆರಾಂಗ ಪಂಚಾಂಗ ತ್ರಿಯಾಂಗ ಏಕಾಂಗ ಬಹು ಶಿರಸ ಬಹುಗಣ್ಣಿನಾ
ಕಾರ ದೇಹಂ ಧವಲದೇಹ್ಯ ಕೆಂಪಿತ್ತಾದ
ಸುರಾಂಗ ಚಿನ್ನಾತ್ಮ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರಂ
ಸಾರಂಗಚರ್ಮ ಪಂಚಾಸ್ಯನುರೆ ಚರ್ಮದರು ಬರುತಿರ್ದರೇವೇಳ್ವೆನು ||೧೭||

ಕರಿಮುಗಂ ಕರಿಮಯ್ಯ ಕರೆವಾರುದಲೆಯರಂ
ಮಿರುಪ ನಂದಿಯು ಸೇರಿ ಗಂಗಾಧರ ಗಿರಿಜ ಸಹ
ತುರುತು ಪೊರದಂಡನಂ ಮಾಡಿ ಡೇರೆಂ ಪೊಡೆಸಿ ಪಾಳ್ಯಪಾಳ್ಯವರನಾಗ
ಭರದಿ ಕರೆಸುತ ನಾಳಿನುದಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಲ
ವೆರಸಿ ದನುಜಂಗಂಜದಲೆ ಕಾದಬೇಕೆಂದು
ಪರಮೇಶ ಪೇಳಲಾಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಜಾಗದೊಳು ಭಯಹೃದಯರಾಗೆಂದರು ||೧೮||

ಒಡನೆ ಧೂಮ್ರಾಸುರಂ ರಾತ್ರಿಚರನೆಮ್ಮಯ
ಪಡೆಗೆ ಪೊಗೆನಿಕ್ಕುವನು ತನ್ನ ಸತಿಯಳ ಕಳುಹಿ
ಬಿಡದೆಲ್ಲ ಧೂಳಿಯೊಳು ಪೂಳುವನು ತಂದೆಯಂ ಕಳುಹಿ ಬೆಂದಿಸದೆ ಮಾಣಾ
ಕಡೆಗೇನುಮಾಗುವದೊಯೆಂದು ಇರುಳಿನ ನಿದ್ರೆ
ತಡೆದು ಗಿಡಿಬಿಡಿ ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಮ್ಮಟಂ
ಬಡಿಸುತ್ತ ಬೊಬ್ಬಿಯೊಳು ಪಾರಿಯಂ ಮಾಡೆ ಬೆಳಗಲ್ಯಾಗಲತ್ತ ಧನುಜಂ ||೧೯||

ಹೆಚ್ಚಿನದು ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಅವನ ಹೃದಯದ ದೈರ್ಯ
ಕೆಚ್ಚಿನಿಂ ಸರ್ವರನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದನು ನಿ

ಮಿಚ್ಛೆಯಂ ಪೇಳೆನಲು ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯಕೆ ಯಮ್ಮದಿಮ್ಮಡಿಯುನೆಂದುಸುರಲು
ಮೆಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲರಿಗಭಯ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನವಸ್ತು
ಸ್ವಸ್ತದಿಂದಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಯ ಜಾಗದೊಳು ನೀವು
ನಿಶ್ಚಳದೊಳಿರೆಂಬೋ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ನಾರದಂ ದನುಜನುರೆ ಸಭೆಯ ಪೊಗಲು ||೨೦||

ಬಂದ ಮುನಿಗರೆಗಿ ಕಂದನ ಮ್ಮಾಲೆ ದಯದಿಂದ
ತಂದ ಬಂದ ಸುಪರಿಯ ಪೇಳೆನಲು ನಸುನಗಿಯೊ
ಳೆಂದ ನಂದಿಯುಗಮನನಂದೆಲ್ಲರಂ ಕರೆಸಿ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮಯ ಬಲವನಾ
ಮಂದಿಯಂ ಕೂಡಿ ಜಾಗರವಾಗೆನಲ್ಪವರ
ಸಂದ ಹೃದಯಂ ನಡುಗಿ ನಿದ್ರೆ ಕಾಣದೆ ಬಳಲಿ
ನೊಂದರೆಂದನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಸೇವಕನು ಶಿವನ ನಡುಗಿಸದೆ ಬಿಡೆನೆಂದಾಡಲು ||೨೧||

ತರುಳ ನೀ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟು
ಸುರಪನುರೆ ಪಟ್ಟಣವ ಪಾಳ್ಳೆದನೆಂಬುದಕೆ
ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮರೋಡಿದರುಯೆನೆ ಮನದ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ದನುಜನಿಂತೆಂದನು
ಬರಿಯ ಮಾತ್ಯಾಕೆ ಶಿವನೆಂಬವಂ ತೃಣಗಿಂದ
ಕರಕಷ್ಟಕಾಣುತಿಹನೆನೆ ಮುನಿವರಂ ನುಡಿದ
ಹರಗೆ ನೀ ತೃಣವಗ್ನಿಗಣ್ಣಿಗಾಹುತಿಗೊಡುವನಿದು ಸತ್ಯಮೆನಲೆಂದನು ||೨೨||

ದೀಪಿ ಎನ್ನಯ ಮಾತೆ ಜ್ವಾಲನೆನ್ನಯ ತಂದೆ
ಯೇಪರಿಯ ಪೇಳ್ವೆ ಸತಿ ದಂಪದೊಳಿಯು ನಾನು
ಕೋಪದಿಂದಸುರ ಬಿಡೆ ಪೋಗಿ ಭೂಮಿ ಆಗಸಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬಳಲುವ ಜನರನು
ಕಾಪಾಲಿ ಕಂಡು ಧೈರ್ಯಪೋಗಿ ನಿಮ್ಮನು
ಈ ಪರಿಗೆ ಕಳುಹಿದನೆನಲ್ಪಾತ ಮಾನುಡಿದ
ಪಾಪಿ ಸೊಡರಿನ ಕಿಡಿಗ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಗಂತೆಣೆಯುಯೆನೆ ದನುಜನಿಂತೆಂದನು ||೨೩||

ಮುನಿರಾಯ ನಿಮ್ಮ ದಯವಿರಲಿ ನಾಳಿನ ಯುಗ್ಧ
ದನುವ ನೋಡಿದಿಯೆನಲ್ಕೆನ್ನ ಕರುಣಂ ಕಡೆಯು
ನಿನಗೆಂದು ನಾರದಂ ಪೋದನಿತ್ತಲೀ ಧೂಮ್ರ ಶಗಟನಂ ಕರದೆಂದನು
ತನಯ ಶಿವನಂತರಂಗವ ತಿಳಿದು ಬಾರೆಂದು

ಸನುಮತದಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದವನು ಸಭೆ ಪೊಕ್ಕು
ಬೆನಕನುರೆ ಪಡೆದಾತನಾರು ನಮ್ಮೊಡೆಯ ನಿಮ್ಮಡಿಗಂದು ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟಾ ||೨೪||

ದಿಗುಪಾಲ ಹರಿ ವಿಧಿಯು ತಾರಾದ್ರಿವಂದಿರಲು
ಸಿಗದೋಡಿಬಂದವರ ನೀ ಬೆನ್ನಿಲ್ಲಿಟ್ಟುದಂ
ಬಗೆಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಬಲಸಹಿತ ದನುಜೇಂದ್ರ ಬಂದಿಹನು ನಿಮ್ಮ ಕಟಕಾ
ಒಗಿಮಿಗೆಯೊಳಂ ಪೋಗಿ ತಳುವದೆಯು ಸುಂದರ
ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾರುವಿರಿ ತಿಳಿಯಮ್ಮ ದಾತನಿಗೆ
ಮಿಗೆ ಸರಗನೊಡ್ಡಿ ಕಾಯಿ ಕೊಲ್ಲೆನಲು ದಯಮಾಡಿದಪ ಎದ್ದು ನಡೆಯೆಂದನು ||೨೫||

ಮೊದಲ ಲೇಖನ ತಂದವನ ಕಂಡು ದೇವೇಂದ್ರ
ನದು ಎನ್ನ ಕೊರಳೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಕಳುಹಲು ನೋಡಿ
ವದಗೆನ್ನ ಮಾತೆ ಕಾಲಿನ ಧೂಳಿಗಮರನಂ ಬೆರಗು ಮಾಡುತ ಪತ್ರವಾ
ಕದುಬಿ ಗಳದೊಳು ಕಟ್ಟಿದೊರ್ತೆ ಕೇಳುತ ನೀನು
ಮದಡನಾಗಲಿಬ್ಯಾಡ ತಿಳಿಯಮ್ಮ ಧಾತ ತಾ
ತುದಿಗೆ ನಿನ್ನಯ ಕರದಿ ಸಾವಿಲ್ಲ ಶಿವನೆಂಬವಾರುಯೇಳೆನುತಿರ್ದನು ||೨೬||

ಆದಡಾಗಲಿ ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿದರ್ ವಸ್ತುಗಳ
ಸೋದಸೋದಿಸಿ ಸರಿಯ ಭಾಗ ಕೊಡಿಸಿದಡೀಗ
ಹಾದಿವಿಡಿದೆಮ್ಮ ಪುರವರಕೆ ಸಾಗುವೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಬಾಧೆಬಡಿಸಬ್ಯಾಡ
ಪಾದಿ ಪೇಳುವೆ ಮುಂಡಬುದ್ಧಿವಂತರು ಪುಟ್ಟ
ದಾದರೆಂಬುವ ಜನದ ನಾಣ್ಣುಡಿಯು ಬರುವದನು
ನೀ ದಯದಿ ತಿಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮ ಪಕ್ಕನಾಗದೆ ರಕ್ಕತನ ಬೇಡವೆಂದುಸುರಲು ||೨೭||

ಮುನ್ನ ಜ್ವಾಲಾಸುರಂಗೊಲಿದು ಅಗಣಿತ ಬಲವ
ನನ್ನಿಯಿಂದಿತ್ತಿ ಮತ್ತೆಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಧಾಮನಂ
ಪನ್ನಗಾಧರ ಕೊಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಕರದಿಂದಳಿಯನೆಂಭಯನಿತ್ತಿ ಮರಳಿ
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮಗಗೆ ದಂಪದೊಳೆಂದೆಂಬ
ಕನ್ನೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಾಲಂಬಡಿಯ ನೆರೆದ ಸಭೆ
ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆನ್ನಿಸುವಳ ಧೀರತ್ವ ಪೇಳುವಡೆ ಶೇಷಾಧಿಪಂಗಾಗದು ||೨೮||

ಮರಳಿ ಧೂಮ್ರಂಗೊಲಿದು ಇಂದ್ರ ಹರಿ ಯಜಾಸುರರ
 ನೆರವಿ ಗೆಲುವಂತಭಯವಿತ್ತಿ ಅಕ್ಷಿಯ ಸಾಕ್ಷಿ
 ಭರದಿ ಕೊಟ್ಟದು ಪುಸಿಯೇಳೆಂಬದನುಜನಂ ನೂಂಕಿಕೊಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳು
 ತಿರುಗಿ ಒಡೆಯನೊಳುಸುರುತಿರ್ದ ನಾ ಪೋಗಿನ್ನು
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳದೆ ಎನ್ನ
 ಕೊರಲ ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದು ದಬ್ಬಿದರೆನಲ್ಲೇಳಿ ಕೋಪಸೈರಿಸುತೆಂದನು ||೨೯||

ಆತನವಗುಣ ಆತನಲ್ಲಿರಲಿ ನಮ್ಮನದ
 ನೀತಿಯಂತಿರಬೇಕುಯೆಂದು ಗಿಡಿಬಿಡಿ ಪೊಯಿಸೆ
 ಪಾತಾಳ ಸ್ವರ್ಗ ಬಿಡದೆಯು ನಡುಗೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಮ್ಮಟಂ ಭೋರ್ಗರೆದವು
 ಜಾತವೇದಸುಗಣ್ಣ ತನ್ನ ಬಲದೊಳು ಭೇರಿ
 ಆ ತತಕ್ಷಣ ಪೊಡಿಯಿರೆನಲಾತನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
 ಓತ್ಯೆದು ನುಡಿಸುತಿರೆ ಅದರ ಧ್ವನಿಗಷ್ಟದಿಕ್ಕುಗಳಾಗ ನಡನಡುಗಲು ||೩೦||

ಸಡಲಿತಾ ಕೂರ್ಮವಡನೆಲ್ಲ ದಿಗ್ಗಂತಿಗಳ
 ಪಡೆ ಬೆಸುಗೆ ಬಿಟ್ಟದಂ ಪಡೆ ಸಾಸಿರಂ ಧರೆಯು
 ತಡಿಯದಂ ತೆಳಗಾಗೆ ಅಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಹುಡಿಯಾಗಲದನು ತುಂಬಿ
 ಕಡಲೋಣಗಿ ಪೋದವಂ ಎಡೆಯೆಡೆಯೊಳಿಪ್ಪ ಘನ
 ಗಡಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಡುಭೈರವರಣಂಗೂಡಿ
 ನಡೆದವೆಂಬಂತೆ ಮೃಡಸೈನ್ಯದಾಂದಳ ಶಬ್ದ ಪೊಡವಿ ನಡುಗಿಸುತಿದುರು ||೩೧||

ಎದ್ದುದಾ ದನುಜ ಪಡೆ ನೀ ಮುಂಚು ತಾ ಮುಂಚು
 ಬದ್ಧದಿಂ ರಥ ಕರಿಯು ಹಯ ಪದಾತಿಯ ಸಮೂಹ
 ಸದ್ಯ ಗಧೆ ತೋಮರಂ ಪರಿಗವಂ ಕುಣಿಲೊಡೆ ನೇಜಿ ಕರಗಸ ಖಿಡ್ಗದಿಂ
 ಶುದ್ಧಕಠಾರಿ ಅಸ್ತ್ರಂ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯೊಳು
 ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೀಳಲು ಕಂಡು
 ಎದ್ದೋಡುತಿರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿಯು ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಬಲವು ಬರುತಿರಲು ತಿರುಗಿ ||೩೨||

ಅಂಬರವ ಮುಸುಕಿದ್ಧ ಧೂಳಿಯಿಂ ಪಾಳಿಯಿಂ
 ಶಂಬರಾರಿಯ ರೂಪ ದೊರೆಗಳಿಂ ತರಗಳಿಂ

೧೧೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಆರು

ಕುಂಭಿ ಘಟೆ ರಥದ ಸಂದಣಿಗಳಿಂ ಮಣಿಗಳಿಂ ಅಂದಣದ ಗೊಂದಣಿಯನು
ಮುಂಬರಿವ ನಡವಹುದೆ ಭತ್ತದಿಂ ವೇತ್ರದಿಂ
ತಂಬಿಸದೆ ನಾದಮಯ ಘೋಷದಿಂ ರೋಷದಿಂ
ಹಂಬಲದಿ ಭೂದೇವಿ ಪಡೆದಳೆಂಬಂತೆರಡು ಬಲವು ಕಾಣಿಸುತಿದರ್ವು ||೩೩||

ಬೊಬ್ಬಿಯಬ್ಬರದಿ ಮುದ್ದರ ಮುಸುಲ ಬಾಣದಿಂ
ನಿಬ್ಬರದ ಶಾನೆಯಂಗೂಡಿ ದನುಜರ ಮ್ಯಾಲೆ
ಅಬ್ಬರದಿ ಬೀಳೆ ರಥ ರಥಗಳಿಗೆ ಕರಿ ಕರಿಗೆ ಹಯ ಹಯಂಗಳನೇರಿದಾ
ಸಬ್ಬ ರಾಹುತರೆಲ್ಲ ಕಾದುತಿರೆ ರಕ್ತನದಿ
ಗಬ್ಬಿನಿಂ ಪರಿವೃತ್ತಿರಲದರೊಳಗೆ ಪೆಣಗಳಂ
ಉಬ್ಬಿ ಅರೆಕೊರೆ ಜೀವದಿಂದೆ ಬಾಯಿಬಿಡುವದಂ ಪೇಳಲೇನಾಶ್ಚರಿಯನು ||೩೪||

ನೇಜಿ ನೇಜಿಗಳಿಂದಿರಿದಾಡೆ ಅಸ್ತದಿಂ
ಜೂಜಿನಿಂ ಚುರ್ಚುತಿರೆ ಕರಗಸದಿ ಕೊರೆವೃತ್ತಿರೆ
ಸೋಜಿಗರು ತೋಮರದಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಖಿಡ್ಗದಿ ತರಿಯೆ ಚೂರಿಯಿಂದಿರಿಯೆ ರಕ್ತಾ
ಹೂಜೆಯಿಂ ಬೀಳ್ತ ಕಂಜಲದಂತೆ ಪರಿವ ನದಿ
ಮೂಜಗತಿಗಿರಿದೆನಿಸಿ ಅಷ್ಟಾಬ್ಧಿಯೆಂಬುದಂ
ಮಾಜಿ ಸಪ್ತಂಬೋನಿಧಿ ಪೇಳುತಿಹರೆಂಬೊ ತೆರನಶ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನು ||೩೫||

ಆವ ಕಡೆ ಬೊಬ್ಬಾಟದಬ್ಬರಂ ನಿಬ್ಬರಂ
ಆವ ಕಡೆ ಅಮಲಿನಿಂತೊಲಗುತಂ ಮಲಗುತಂ
ಆವ ಕಡೆ ಬಹು ಪರಿಯ ಹಾಯ್ವರಿಂ ಪೊಯ್ವರಿಂ ಬೈವರಿಂ ಸುಯ್ವರಿಂದ
ಆವ ಕಡೆ ಕರುಳುಗಳ ಜೊಂಡಿನಿಂ ತುಂಡಿನಂ
ಆವ ಕಡೆ ಶರೀರದ ಖಂಡದಿಂ ಪಿಂಡದಿಂ
ಆವ ಕಡೆ ಹೇರಳದ ನಾದದಿಂ ಖೇದದಿಂ ತದ್ರಣಂಗಣಮೆಸೆದದು ||೩೬||

ಸುರಪ ಮೊದಲಾದ ದಿಗುಪಾಲರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ
ಸರಿಯದೆ ಒತ್ತರದಿ ಬಲಸಹಿತರುರುಬೆ ಅಸು
ರರು ಆರಲಾರದಂ ರೋಷೋಡುತಿದರ್ವಯಂಗಳಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು
ಬೆರಗಾಗಿ ಮಾತೆ ಉದರದಿ ಬಂದೆವಂದಿಂದು

ಪರಿ ಕೇಡು ಕಾಣೆವಾ ಮುನಿ ಪೇಳ್ವ ದನುಜೇಂದ್ರ
ಗಿರದೆ ಬಲಮಿಲ್ಲೆಂದ ವಾಖ್ಯ ಪುಸಿಯದು ನಮ್ಮನೆಲ್ಲ ಭಂಗಂಬಡಿಸುವಾ ||೩೭||

ಅರಸನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಲ್ಲ ಬಹು ವಕ್ತೃ ಬಹು ಗಣ್ಣ
ಸ್ಥಿರವಾಯು ಪಡೆದ ವಜ್ರಂಗರಂ ಪರ್ವತಾ
ಭರಣರಂ ಸಾಗರ ಸುಪೋಷಣಂ ವಡಭಾಗ್ನಿತಿಲಕರಂ ಧೂಮಾಂಗದಾ
ನೆರವಿ ಒಂದಿಲ್ಲ ಹರಿ ಅಜ ಬೆನಕ ಷಣ್ಮುಗಂ
ಕರವೀರಭದ್ರ ಹರ ಬಂದಡೇನಪ್ಪುದೊ
ಸುರರೆಮ್ಮ ಸದೆಬಡೆವುತಿಹರೆಂದು ಓಡುತಿರೆ ಅತಿ ತೀವ್ರ ಬೆರಗಿಲವರು ||೩೮||

ಚಿಂದಿಯಂ ಕೊರಳೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕರಗಳನೊಡ್ಡಿ
ದ್ವಂದ ಕಾಲಿಂಗರಗಿ ಪಿತ ಅಜ್ಜ ಪಿಡಿವುತಿಹ
ಸುಂದರಾಯುಧಮಿದಂ ಕೊಳರೆಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಸುರ ಬೊಗಲಾಗಲವರು
ನೊಂದು ಆರಿಂಗದಂ ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲ ನಾವೆಲ್ಲ
ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಸಿಲ್ಕಿರಲು ಬಹಳ ಉಪಚಾರವನು
ನಿಂದಿರದೆ ಮಾಡಿದವರೆಂದವರಿಗುಪಕಾರ ಮಾಡುತಿರೆ ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕರಾ ||೩೯||

ನೊಂದು ಬಾಯಾರಿ ಬೆರಗೊಂದಿ ಬಹು ಗಾಯದವ
ಬಂದು ಒಡೆಯಂಗರಗಿ ದೇವತರು ನಮ್ಮವರ್ಗೆ
ಸಂದಿಲ್ಲದಂ ಕೂಡಿ ಕೊರೆವುತಿರಿವುತ ಕಡಿವುತ್ಯೆತರುತ ರಕ್ತಕಡಲು
ನಿಂದಿರದ ಪರಿಯೆ ಅಳಿದವರೆಷ್ಟೊ ಘಾಯದಿಂ
ನೊಂದಿದವರೆಷ್ಟೊ ಸೆರೆ ಸಿಲ್ಕಿದವರೆಷ್ಟೊ ನೀ
ರಂದು ಪೊಕ್ಕವರೆಷ್ಟೊ ತೃಣಗಚ್ಚಿದವರೆಷ್ಟೊ ಪುತ್ತೇರಿದವರು ಎಷ್ಟೊ ||೪೦||

ಶಿವಮಯಂಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸವೆನಿಸದೊ ಮೇಣು
ಭವನ ವೈಕುಂಠವೆನಿಸದು ಹರಿಯಮಯವಿದುರ್
ನವವಿಧಾತಿನಮಯಂಗೂಡಿ ಸತ್ಯಲೋಕವೆನಿಸಿದಾ ವಾಸನೆಯನು
ದ್ರವಮಯಂಗೂಡಿ ಕುಸುಮಾವತಿಯುಮೆನಿಸದ
ತವೆರತ್ನಮಯಮಿದುರ್ ಸಾಗರೆನಿಸದೊಳೊಪ್ಪ
ಕವಮಯಂಗೂಡಿ ವಿಧ್ವಾಂಸಸಭೆಯೆನಿಸದು ರಣಭೂಮಿಯಂತಿದುರ್ದು ||೪೧||

೧೧೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಆರು

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಕೋಪವೆಗ್ಗಲಿಸಲ್ತೆ ಮೀಸೆಗಳು
ತನತನಗೆ ಕುಣಿಯೆ ನಾಸಿಕದಿ ಮೊಗೆ ಪೊರಮಡುತ
ಘನ ಬೊಬ್ಬಿಯಬ್ಬರದಿ ದಿಗುಪರೆಲ್ಲರು ನಾಶಿಕದೊಳು ಕಂಕವ ಕಟ್ಟುವೆ
ಬಿನಗರೆನಗಾನಿಕೆನಲೆಂಬ ನುಡಿ ಲಾಲಿಸುತ
ಮನನಿಲ್ಲದೈತಂದು ಸಲೆ ದಂಪದೊಳಿ ತ
ನ್ನಿನಿಯನೊಳು ನಾ ಪೋದನೆಂಬಾಳ್ಳೆಯೊಳು ವೃತ್ತದನುಜ ಬಂದೆನುತಿದರ್ಫನು ||೪೨||

ಮಾತೆ ತಾತನು ಉಳಿರಿ ದಳಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೈ
ಸೋತು ಜೀವನ ಪೋದಮಾಳ್ಳೆ ನೀವಂ ಪೋಗಿ
ರೀತಿಯೆಂದೆನುತ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುವವಸರದಿ ಇನನಂಬೊನಿಧಿಗಳಿದನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿಗ್ಗಾದ ಮಾತೆಲ್ಲವಾ ಕಡಲ
ನಾಥಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಪ ತೆರಮಾಂದ್ಯ ದನುಜರಂ
ಓತೆನ್ನೊಳಂ ಕಾದುದರಿದೆ ಇದು ಘನವೆನಲ್ಕಾಗ ತನ್ನವಯಂಗಳಾ ||೪೩||

ಕಳೆದರೆಂದುಸುರುವೋಲ್ ಪೋದನಿತ್ತಲಿಮೊಬ್ಬ
ಕಳೆಯೇರಿ ಮುಸುಗಿಬರೆ ಮೂಡುಗಡಣವಾಕಾಶ
ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಲ್ಪಿಂದವಿಗ್ಗಾದ ಠಾವನ್ನೋಡಪೊರಟಂದದಿ
ತಳುವದಾಕ್ಷಣ ಬರುವಾಳ್ಳೆಯೊಳು ವೃತ್ತಸುರ
ಬಲು ಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆದು ಒಡೆಯನಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ಸಲೆ ವಾದ್ಯಗಡಣ ಬಿರಿದಿನ ಕಹಳೆಯಬ್ಬರದಿ ಬಂದು ತನ್ನಯ ನೆಲೆಯೊಳು ||೪೪||

ಹರುಷದಿಂ ಸೈನ್ಯದೊಳು ಡಿಂಡಿಮಂ ಸಾರೆ ಬೆಳ
ಗಿರದಾಗೆ ಸುರಪಂಗೆ ವೃತ್ತಾಸುರೆಂಬವಗೆ
ತುರಿತ ಕಾಳಗಮುಂಟು ನಿಮ್ಮ ಬಲಸಹಿತೆಲ್ಲ ಪೋಗಿರೆಂದಪ್ಪಣಿತ್ತಾ
ಯರೆಯ ಧೂಮ್ರಾಸುರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತಿರೆ ನೀವು
ತೆರಳಿರೆನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಚಿಂತೆಯನುಳಿದು ಸರ್ವರಂ
ಮರೆದೊರಗಲಿನನುದಿಸಲೆದ್ದು ಬಲಸಹ ಪೊರಡುವಲ್ಲಿಯಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ||೪೫||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ

ಮದನಮರ್ಧನನ ತದ್ಗೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚವ್ಯಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನ ವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೪೬೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಏಳು

ಪಲ್ಲ:

ಸುರಪನೊಳು ಪರಿಪರಿಯ ಕಾದಿ ವೃತ್ತನು ಅಳಿಯೆ
ತರುಣಿ ದಂಪಸುಧೂಳಿ ಚರಣಧೂಳಿಗೆ ನಿರ್ಜ
ರಿರ ದೇಹತವಾಗೆ ದಿಕ್ಪತಿಗಳಂ ಅಜ ಹರಿಯ ಪಿಡಿದೊಯ್ಯೆ ತನ್ನ ಬಲಕೆ

ಪದನು:

ಧವಲಾಂಗ ಭವಭಂಗ ಶ್ರುತಿಗೆ ಹಿತಧುರಿತಗತ
ಕವಿಗತ್ತವಿಧಿಮಿತ್ತ ದಯಭರಿತ ಸೂಚರಿತ
ಶಿವಸಂಗಗಂಗೊತ್ತುಮಾಂಗವಿಲಸಿತ ಭೃಂಗ ಸಿಂಜಿನಿಯ ಭಂಗ
ಅವನಿಯೀರೇಳಕಧಿನಾಥ ವೃಷಭಾರೂಢ
ನಿವಹ ಸುರನುತವೇದ ದನುಜಾಳಿ ಶಿರಶ್ಚೇದ
ರವಿಕೋಟಿತೇಜ ಶ್ರೀಗೌರೀವುರೋಜಕರ ಶಿವಕೆಂಚವೃಷಭ ಸಲಹಾ

||೧||

ಗಿಡಿಬಿಡಿಯು ತಮ್ಮಟಂ ನಿಸ್ಸಾಳ ಭೇರಿಗಳು
ಬಡಿಯಲೈ ಪೊಡವಿ ತತ್ತರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಸುರಪ
ತಡೆಯದಾಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಬಲಸಹಿತ ನಿಂದಿರಲ್ಪತ್ತ ದನುಜನ ಬಲದೊಳು
ಒಡೆತನವ ಪಡೆದ ವೃತ್ತಾಸುರನ ಮುಂದೆಸೆಯ
ಕಡು ಗಾಲಿಗಳ ಸ್ತೋಮ ಬಿರಿದಿನುರೆ ಕಾಳಿಯಂ
ಪೊಡವಿಗರಿದೆನಿಸಿ ಭಾಟಕಜನಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿಹರೇನೆಂಬೆ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ

||೨||

* ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ

ಸುರಪ ಮೇಘಸುಜಂಝಮಾರುತಂ ಅಗ್ನಿಗಿರಿ
 ವರವಜ್ರಯಮಕರಿಗೆ ಪಂಚಾಸ್ಯ ನೈರುತ್ಯ
 ನೆರೆ ಕಾಡದಹಿಪನಲ ವರುಣಾಬ್ಧಿರುಷಿವಾಯು ಹರಿಣ ವ್ಯಾಘ್ರಂ ಕುಬೇರ
 ಮಿರಿಗಿಲಿಕ ಮಾರ್ಜಲಂ ಈಶಾನ್ಯವನಪರುಷ
 ಹರಿಯಜಂ ಅಮರಪಡೆಗೆಲ್ಲ ನಾಶಿಕ ಖಡ್ಗ
 ಭರದಿ ಬರುತಿಹನಿದಿರನಿಂದವರ ತೊಲಗೆಂದು ಕೂಗುತಿಹರಿಮಳನಂದಾ ||೩||

ವರಸೈನ್ಯಪತಿಗಳೆಂಬತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿಗಂ
 ಯರೆಯ ತಾನೆನಿಸಿ ಬರೆ ಉಳಿದ ಚತುರಂಗಬಲ
 ಬರವ ಬ್ರಹ್ಮಂಗಣಿತಮಿಲ್ಲದಬ್ಬರಮಾಗಿ ಹರಣದ್ವಂಗೆಲ್ಲದವರು
 ಬರುತ ಮುದ್ದರಶಾಲ್ಯ ರೌಢಿವಂಕುಣಿರೋಹ
 ಣರಿದಾದ ಕತ್ತಿ ಸಾಯಕ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧಂ
 ತರಹರಂಗೊಳದೆ ಕಾದಲ್ಯಮರಪಡೆ ಬೆದರಿ ಭಯ ಪುಟ್ಟಿತೆಂದರಾಗ ||೪||

ಅರಿದಲಾ ದನುಜನಾಳ್ಳ ಬಲುಮೆಯಂ ಮೆತೆಯ
 ತರಹರಿಸದೆಂತೊ ಈಗಂ ದಂಪಧೂಳಿಲ್ಲ
 ವರದನುಜಧೂಮ್ರಾಸುರನುಮಿಲ್ಲ ಆತನ ಪಿತನು ಜ್ವಾಲಿಲ್ಲ ದೀಪಿಯವಳು
 ಇರಲು ಏನಪ್ಪುದೊ ಶಿವಶಿವಾ ಇಂತವರ
 ಕರದೊಳೆಮ್ಮನು ಕೊಟ್ಟು ಹರಣಗಳಸುವೆನೆಂಬ
 ಹರಕೆಯಂ ಪೊತ್ತಿಹನೊಯೆಂದೊಡೆ ದಿಕ್ಪತಿಗಳಿರಾಗಲಾಗಲವನು ||೫||

ಕರಿವಾಹನಂಗೆ ವೃತ್ತಾಸುರಂಗಿದಿರು ಟ
 ಗರವಾಹನಂಗೆ ಗರ್ಭಾಸುರನು ಬರಲು ಕಾ
 ಸರವಾಹನಂಗೆ ಡೊಣ್ಣಾಸುರಂ ನರರೇರಿದಂಗೆ ಪಕ್ಕಂ ಬಂದನು
 ವರ ನೆಗಳರೂಢನಿಗೆ ಬಾಕನೆಂಬವ ನಿಲಲು
 ಹರಿಣವಾಹನಗೆ ಶಗಟಂವಿಗಟನೆಂಬವಂ
 ತುರಗವಾಹನನಿದಿರ ನಿಲೆ ನಂದಿಗಮನಂಗೆ ಮಂದಾಸುರೈತಂದನು ||೬||

ಬಿರಿಗೋಪತಾಳ್ಳ ವೃತ್ತಾಸುರನೊಳಿರಿದಾದ
 ಸುರಪನಂ ನೋಡಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತೆಲೆಲೆ ಕೇ

ಳ್ಳರುಳ ತುಶ್ಚವನ ನಿನ್ನಯ ಪೊಡೆಯಲರಿದೆ ಜೀವಿಸು ಧವಲಕರಿಯು ಸಹಿತಾ
ವರೆದು ಕೇಳುತಲಿಂದ್ರ ಕೋಪದಿಂದಂತವನು
ಗರಗರನ್ನೆಮರಿಪೋಗುವೆ ಬಾಣಬೆಟ್ಟಿಯ
ನ್ನಿರದಿಟ್ಟು ರಕ್ತಶಾಲನು ಪೊದಿಸುವನ್ನೆಗಂ ನಿಲುವೆಂದು ರಥವನೇರಿ ||೭||

ಎಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಿರುವ ವೃತ್ತ ಆಯವನು ನಾ
ಚಂದದಿಂ ಪಿಡಿವೆ ಹರಿಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಿಡಿದಂತೆ
ಅಂದು ಶೇಷನ ಖಗಪನೊಯ್ದತೆರನೊಯ್ದನೆನೆ ಆ ದನುಜನಿಂತೆಂದನು
ಸುಂದರಂಗನೆ ಎಮ್ಮ ಜನನಿ ದಂಪಾಧೂಳಿ
ನಿಂದಾಗಸಕ್ಕೊಗ್ಗಿಯೆ ಬಿದ್ದೇಳಲಾರದವ
ನೊಂದು ಶಿವನಿಗೆ ದೂರ ಪೇಳಂಜದಿರುಯೆನಲ್ಪಂದಿಯೆನೆ ಸುರಪನಾಗ ||೮||

ಕರದಿ ಧನುವಾಂತು ಜೇಗೈದು ಪೂರಿತವಾದ
ಸರಳ ಬತ್ತಳಿಕೆಯೊಳಗಿಂ ತೆಗೆವುತೆಂದನೆಲೆ
ಮರುಳ ದನುಜನೆ ವೃಥಾ ಕೆಡಬ್ಯಾಡ ಅರಿರಾಯ ಗಿರಿಕುಲಿಶನೆನ್ನ ಬಿರುದು
ವರೆಯಲೇನಗ್ಗಲಿಕೆ ಅತಿ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಜಂಬ
ಸುರ ಕಾದುತಿರಲವನ ಶಿರಗಡಿದ ಕಾರಣಕೆ
ಫೇರವೆ ನಾಮವು ಜಂಬಭೇದಿ ನಿನ್ನೊಳ್ಳಾರು ಪೇಳ್ವಿಲ್ಲಯೆನಲೆಂದನು ||೯||

ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು ಸುರಪ ಗೌತುಮನ ಸತಿಗೆ ನೀ
ಕೋಳಿಯಾಗಿయు ಕೂಗಿ ಬೆಳಗಿತೆಂದಾ
ಯುಷಿಪ ತಾಳಿ ಹರುಷದಿ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಗೈತರೆ ವಿಕಸಮಿಲ್ಲದಿರೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದು
ಅಲಯದಿ ಪೊಕ್ಕವನ ಕಂಡು ಕೋಪದಿ ಸರ್ವ
ಕಾಂದೊಳು ಯೋನಿಮೈಯಾಗಲೆಂದೊರವಿತ್ತ
ಖೊಳ ದುರ್ವಾಸ ಮಾಲೆಯನಿತ್ತನದ ಕರಿಯ ಕಾಲಿಗಿಡೆ ಸಿರಿಯನಂದು ||೧೦||

ಶರಧಿಯಂ ಕುಡಿಸಿದಿ ಕುಲಗೋತ್ರ ರೆಕ್ಕೆಗಳ
ತರದಿ ಗುರುವರನಿಂದ ಮಂತ್ರಿತನ ನಡೆಸುವ
ಪರಿ ಯಾರಿಗುಂಟು ಆ ವಿಶ್ವರೂಪನ ಶಿರವ ಪೊಡೆದಘವ ಬರಿಸಿಕೊಂಡಿ
ಭರದಿ ರುದ್ರನ ಪಾದದಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ಹರಿಯಜರ

ಚರಣಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದೋಳರ್ಧ
ತೆರಳದಂತಿಯು ಮಾಡಿರೆಂದು ದೈನ್ಯಬಟ್ಟಿ ಶುಕಮುನಿಯ ಮಾನಗಳೆದಿ ||೧೧||

ಅದುಮಲ್ಲದಂ ದ್ವಿತೀಯಶಂಭುವೆಂದೆನಿಸುವ
ಮದನಹರನವತಾರ ನಂದಿ ನಂದೆಯ ಮಾಡಿ
ಸದನದೊಳು ಸೊಡರಿಂಗಣ್ಣೆಲ್ಲದಂ ಬಾಳುವೆಯ ಮಾಡಿಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರು
ತುದಿಗೆ ದಾಯಾದಿಗಳು ಪಾಲು ಬೇಡಲು ಕೊಡದೆ
ಕದನಕ್ಕೆ ಅಜಹರಿಯು ಪರಮ ಮುಂತಾದವರ
ಒದಗಿಸಿದಿ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಯುಗ್ಧಕ್ಕೆ ಆರಿಲ್ಲ ಬಿರುದಂಕನಹುದಹುದು ||೧೨||

ಅರರೆಯೆಂದಾ ದನುಜ ನಸುನಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಶರ
ದುರುಘಾಯ ನಮ್ಮರಿಯನೊರಸತಿಯ ಶಾಟದ
ವರಕೇಶ ಮೊನೆಯಲುಗಲುಂಟೆ ಬಡ ಜಂಬನಂ ಹರಸಿದಂತಲ್ಲ ನಾನು
ಸುರನರೋರುಗಳರಿಯೆ ನಿನ್ನಸುವಗೊಂಡಿದ್ದ
ಕರಿ ಸಿಂಹನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡವೆನೆಂದಿರದೆ
ನೆರದ ಸೇನಾಧಿಗಳ್ವಂದಿಟ್ಟು ವೀಳ್ಯಮುಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆಯನಲೆಂದನು ||೧೩||

ಎಲೆ ದುರುಳ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮಂಶದೊಳು ಸಿಂಹನಂ
ಭಲದಂಕವ್ಯಾಘ್ರನಂ ಕಾಳನಂ ವ್ಯಾಳನಂ
ಕಲಿಜಲಂಧರ ಗಗನಮೂರ್ಧ್ನಿ ವಜ್ರಸುಮಗುಟ ಮಹಿಷಸುರ ದುರ್ಗಸುರನು
ಬಹುಪರಾಕ್ರಮಿಗುಸುಮಸುರರಾದಿ ಹಮ್ಮಿನಿಂ
ತಲೆಗಳೆದು ಪೋದರವರಂತಿರಲಿ ನಿನ್ನ ತನು
ಸಲೆ ಭಿದ್ರಗುಟ್ಟಿ ಕೊತ್ತಲವಿಂಡಿಗುಣಲಿಕ್ಕದಿರಲು ನಾ ಸುರಪನಹನೆ ||೧೪||

ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ದನುಜ ನಗೆಯೊಳಂತೆಂದ ಜ
ಲಂಧರಗೆ ಮೂರು ಅರ್ಬು ವರುಷ ಪಾದೊತ್ತಿ
ದಂದವಿರಲಂದ ಕಣ್ಣೀರಪೊರೆಸಿದ ಲಾಲಸುರನ ಗೃಹದೊಳು ರಜವನು
ಚಂದದಿಂ ಬಳಿದುದಂತಿರಲಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾಶ
ದಿಂದೈವುತಮ್ಮರೆಯನರಮನೆಗೆ ಶಗಣಿಯಂ
ತಂದುಕೊಡುವನ ಮಾಳ್ವೆಯನಲಿದ್ದ ಕೋಪದಿಂ ಬಾಣನವನೆದೆಗಿಟ್ಟನು ||೧೫||

೧೧೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಏಳು

ಬರುವ ಬಾಣದ ರವದ ಅಬ್ಬರದ ನಿಬ್ಬರಕೆ
ಧರೆಯದುರೆ ಆಕಾಶ ನಡುಗುತಿರೆ ತೀವ್ರದಿಂದಿ
ದಿರದೆ ಖಳ ತಾನಂಬು ಬಿಡಲು ನಡುಪಥದೊಳಂದವನ ಕಣೆಯಂ ತುಂಡಿಸಿ
ಸುರಪ ಕಂಡಾಗೆ ತಾ ಮ್ಮಾಲೆ ಮ್ಮಾಲೆಚ್ಚಡವ
ತ್ವರಿತ ಖಂಡಿಸಲೀರ್ವರಂ ಸರಳ ಮಳೆಗಿರಿಯೆ
ಕರಚಮತ್ಕಾರದಿಂದಾ ದನುಜನೊಂದು ಗಳೆ ಬಿಡಲು ಪೋಯಿತೇನೆಂಬೆನು ||೧೬||

ಬಂದ ಬಾಣವು ರಥದೊಳ್ಳೊಂದಿರ್ಪನಶ್ವಗಳ
ಕಂದರಕೆ ಬಡಿಯಲವು ಮುಗ್ಗಿ ಬೀಳ್ವವು ಧರಗೆ
ಇಂದ್ರ ಕಂಡಾಗ ಮಸೆದಂಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಣಪೂರಂ ಬಿಗಿದುಬಿಡಲು ಪೋಗಿ
ಅಂದು ವೃತ್ತಾಸುರನ ಸಾರಥಿಗೆ ಬಡಿಯುವ
ನೊಂದುರುಳಿ ಬೀಳೆ ಕಾಣುತ ಬೊಬ್ಬಿಯಬ್ಬರದಿ
ನೊಂದಂಬನಿಟ್ಟವನ ರಥಕೆಸೆಯೆ ಚೂರ್ಣೈಕ್ಯತಮಾಗೆ ಪೊಸರಥವನೇರೆ ||೧೭||

ಸುರಪನಾ ಶಕ್ತಿಬಾಣವ ತೊಟ್ಟು ಕೋಪದಿವ
ನೊರುತಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಯಲದು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಾಚೆ
ಗಿರದೆ ಪೋಗುವದಿವಂ ತಿಳಿದಿಳಿದು ಆಗಸವ ನೋಡುವಿಂದ್ರನ ಶಂದನಂ
ಕರದೊಳಮರಿಸಿ ತನ್ನ ಭುಜಸತ್ವದಿಂದೊಗೆಯೆ
ವರ ತಾರಮಂಡಲತ್ತಂ ಪೋಗಲ್ಯಾಗಮರ
ಪುರನಾಥ ಬೆರಗುವಡೆ ದನುಜಾಳಿ ಭಲರೆಂದು ಕುಣಿಯುತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೧೮||

ಖಳನೊರುಥ ಪೊಡವಿಗಪ್ಪಳಿಸಲ್ಕೆ ಅಮರಪತಿ
ಕಳವಳಿಸುತ್ತದೆ ಶಂದನ ಸಹಿತ ದೈವನಿಂದ
ಇಳಿದು ಜಾವದಿ ಬೀಳಲ್ಮೂರ್ಚಗತನಾಗುತಿರದೆದ್ದು ಭಲಭಲರೆಂಬುತಾ
ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿ ಭಾಪು ಮಲ್ಲಗಾಳಗದೊಳಂ
ಗೆಲಲು ತ್ರಿಭುವನ ವೀರರೊಳು ಘನವೀರನೆನೆ
ಬಳಿಕೀರ್ವರಂ ತೋಳಪೊಯ್ದು ಮೇರೆಯ ತೋರುತ್ತತ್ತಿರಕೆ ಬರುತೆಂದನು ||೧೯||

ಅಂಬೋನಿಧಿ ಮನಪೂರ ತಿಳಿದಿದುರ್ದೈ ಮುನಿಯು
ಕುಂಭಸಂಭವ ಸಹಸ ಜಾಜಿ ಸಂಪಿಗೆ ಬಕುಳ

ಅಂಬುಜದ ವಾಸನೆಯು ನಾಸ ಬಲ್ಲುದು ಅದನು ಅಧೋದ್ವಾರಕಿರದಿಕ್ಕಲು
ತಂಬಿಸದೆ ಸದ್ಗಂಧ ವೇದ್ಯವಾಗದುಮದರೋ
ಲ್ಪುಂಬಿನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂ ನಿನ್ನ ಧೀರತ್ವದ
ಹಂಬಲೆಂದಿಗೆ ಮರೆಯನೆಂದಿದ್ದ ಮೇರೆಯೊಳು ಅವನ ಹತ್ತಿರಕೆ ಬಂದು ||೨೦||

ಕರವನೋರೋರ್ವರಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿಯೆ ಬಿಡಿಬಿಡಿಸು
ತಿರೆ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಿರಿಯೆ ವಾರಂದೆಗಿಯೆ
ವರಗಧೆಯ ಪೆಟ್ಟಿನೊಳಗಾಗದಿರೆ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಯೊಳಂ ದೂರಸರಿದು
ಭರದಿಂದೆ ಮಸಗಿದೆಕ್ಕಲನಂತೆ ಪಾಯೆ ಮದ
ಕರಿಯಂತೆ ಮುನಿದೊತ್ತೆ ಪೊಸ ಪಾವಿನಂತೆ ಮೇ
ಲ್ವರಿವುತಿರೆ ಪಸಿದ ಪುಲಿಯಂತೆ ಹುದಿಹುದಿಗಿಲಂಗೀಪರೀರ್ವರೇವೇಳ್ವೆನು ||೨೧||

ಸುರಪನತಿ ಕರಚಮತ್ಕಾರದಿಂದನುಜನ
ಶಿರಕೆ ಗದೆಯಿಂದ ಪೊಯ್ಯೆ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳು ಧರಣಿ ಮ್ಯಾ
ಲ್ವುರುಳ್ಳನಂ ಕಂಡು ವಜ್ರಾಂಗಿ ಇಂಗಡಿಯಲಾಕ್ಷಣ ಮರಣಗೈದನಂದು
ಮರುಗಿ ದನುಜಾಳಿ ದುಃಖಿಸುತಿರಲ್ಕಮರ ಪಡೆ
ವರವಾದ್ಯನುಡಿ ಸರಲಮಳೆಗರೆಯೆ ವಂದಿಗಳು
ಭರದಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಪರಬಲನೆದೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯನೊಡೆದು ತರತರಿಸಿತಾಗ ||೨೨||

ಅಡಿಯಿಟ್ಟನಾ ಪಿಂದಕಿರದೆ ಗರ್ಗಾಸುರಂ
ನಡಗುತಾಕ್ಷಣ ಸರಿದ ಡೊಕ್ಕಾಸುರಂದಿರದೆ
ಕಡೆಗಾದ ಪಕ್ಕನಂ ಓಡಿದಂ ಭಾಕನಂ ತೊಲಗಿದನು ಶಗಟೆಂಬುವಾ
ತಡೆಯದಾದಂ ವಿಕಟ ಮಂದಾಸುರಂದಿರದೆ
ಪಡೆಯ ಸೇರಿರಲಮರಪತಿಭಂಟ ಲೂಟಿಯಂ
ಕೊಡಲು ಹರಣದ ಹಂಗ ಹರಿದು ದನುಜರ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೀಳಲಾ ದೇವಪಡೆಯು ||೨೩||

ಕಡಿಯುತಿರೆ ಖಿಡ್ಗದಿಂದ ಬಡಿಯುತಿರೆ ಗದೆಗಳಿಂ
ಬಿಡದಿರಿಯೆ ನೇಜಿಯಿಂದ ಅಸ್ತ್ರದಿಂದ ಚುರ್ಚುತಿರೆ
ಕೆಡಪುತಿರೆ ಮಡುಪುತಿರೆ ಪಡಪಿರದೆ ಸರ್ವರಂ ಮುತ್ತಿ ಕುತ್ತಿಗಿಯನೊತ್ತಿ
ಪೊಡೆ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರಿ ತುರಗ ಶಂದನಂ

೧೨೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಏಳು

ಅಡರ್ದಡಂ ನೂಂಕಿ ಮಲ್ಲರ ಕಾಲಪೆಂಡೆಯನು
ಬಿಡಿಸಿ ಲೂಟಿಸಲೂರ್ವ ದನುಜನತಿ ತೀವ್ರದಿಂದೊಡೆಯನೆಡಿಗೈದೆಂದನು ||೨೪||

ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸು ಜ್ವಾಲಾಸುರನ ಸುಕುಮಾರ
ದೇವಪತಿಯೆಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಸುರನ ಪ್ರಾಣಮಂ
ತೀವ್ರದಿಂ ಪೊಡೆಯ ಕೆಂಬೆಟ್ಟದೋಳ್ವೀಳಲಾಕ್ಷಣದಿವರು ಬೆಂಗೊಡಲೈ
ತೀವಿಕೊಂಡಿರಿದು ಬಾಣದಿ ಪೊಯ್ದು ಪರಿಪರಿಯು
ನೋವಿಸುತ ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಧ್ವಜಂ ವರ ಭೇರಿ
ಅವದುಸುರಲಿ ಚತುರಬಲವನೆಲ್ಲವ ಸೆರೆಯಗೊಂಡರೆನೆ ಘನ ಕೋಪದಿ ||೨೫||

ಎದ್ದನಾ ಧೂಮ್ರಾಸುರ ಘೋರ ಬೊಬ್ಬಿಯ ರವಂ
ಗದ್ದಲಿಸೆ ಹತ್ತಿರಿಹ ಮಾನ್ಯರುಗಳಾಗಳಂ
ಸದ್ಯ ನಾವೈದೆವೆನಲವರ ಪಿಂದಿಟ್ಟು ಮುಂಪೋದೆನೆಂಬವಸರದೊಳು
ಸಿದ್ಧವಿದು ಆಕಾಲಮಾರಿ ಬಂದುದೊಯೆಂಬ
ವೃದ್ಧರಾಡುವ ಮಾತು ನಿಜವಾಯ್ತುಪೆಂಬುವೋಲ್
ಹೆದ್ದನಿಗೆ ನವಖಂಡಪೃಥ್ವಿ ನಡನಡಗಿತಾದೇನೆಂಬೆ ವಿಮಳನಂದಾ ||೨೬||

ರಾಣಿವಾಸದೊಳಿದರ್ ದಂಪಧೂಳಿಯು ಬೇಗ
ಪ್ರಾಣನಾಥನ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದ ಧ್ವನಿಗೆ ತಾ
ಮಾಣದೈತಂದದೇನೆನೆ ವೃತ್ತನಳಿದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ನಂದಿರದೊಳು
ಜಾಣೆ ಉಟ್ಟರ ಕಚ್ಚೆನಿಕ್ಕಿ ರವಕಿಯ ಗಂಟು
ತ್ತಾಣದಿಂ ಬಲಿದು ಸೆರಗಂ ಸುತ್ತಿ ಮುಡಿ ಬಿಚ್ಚಿ
ಗೋಣನಲ್ಲಾಡಿಸಲ್ಲೇಶಪ್ಪದಿಕ್ಕುಗಳ ತಗುಲೆ ಹಾರುತ ಬೊಬ್ಬಿಯಿಂ ||೨೭||

ಚೇರುತ್ತ ಗಂಡನಂ ಪಿಂದಿಟ್ಟು ದೇವತರ
ತಾರದಿರೆ ನಾ ಪೆಂಗೊಸಲ್ಲವೆಂದೊಡೆ ತಾ
ಸಾರೆ ಗರ್ಗಂ ಕೋಪಡೊಕ್ಕ ಕಿನಿಸಂಪಕ್ಕ ರೌದ್ರಭಾಕನು ರೋಷದಿ
ಪೂರಶಗಟಂ ಮುನಿದ ವಿಗಟನೆಂಬವ
ಕೆರಳ್ಳು ಧೀರಮಂದಾಸುರಂ ಉಗ್ರಾಗಿ ದಳ ಸಹಿತ
ಘೋರಿಸುತ ದೇವತರ ಪಡೆಯು ಸೆರೆ ಸೂರೆ ಮಾಡು ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ದೂರ್ತ ದನುಜ ||೨೮||

ಕಾಲನಪ್ಪಳಿಸೆ ಧೂಳಿದ್ದು ದುಮ್ಮಡರೆವರು
ಬೀಳುವರು ಕೆಲಕೆಲರು ಕೆಟ್ಟವೆಂದೋಡುತಿರೆ
ಗೋಳುಗುಟ್ಟುವದು ಕೆಲರಂ ಕಂಡು ದಾತರಂ ಭೀತಿಯಿಂದ್ವೋನಗಕಾ
ಮ್ಯಾಳ ಮುಂಚಿಸುವರಂ ಕಂಡವರಿಗಿಂ ಮುನ್ನ
ಬಾಲೆ ಲಂಗಿಸಿನಿಂದು ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕತಿಗಳನು
ತೋಳಿನಿಂ ಕೊಂಡು ಮಗ್ಗಲೋಳವಚಿ ವೃತ್ತನಾ ಶವ ಪೊರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ||೨೯||

ಬರುವ ವ್ಯಾಳೈಯದಿ ಚತುರ ಬಲದವರು ತಮತಮಗೆ
ನೊರೆವುತಿರೆ ಈ ಮಾತೆ ತಾತ ಬಹು ತಪಸಮ
ನ್ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಪರಮ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೊರವನೆನೆ ಎನ್ನುದರತನುಜೆಗಂದು
ಸುರಪ ದಿಕ್ಕಾಲ ಕೈಸೆಯಾಗೊ ವರವಿರಲೀ
ಪರಿಯಾಯ್ತು ಹರಿಯಜರು ಇದಿರ ನಿಲುವದೆ ಕಷ್ಟ
ದೊರೆ ಗುಧದಿ ವಾಯು ಬಿಡದಂ ಸುಮ್ಮನಿಹನೆಂದು ನುಡಿದು ಶ್ರವ ಪೊರಿಸಿಕೊಂಡು ||೩೦||

ಗಂಡನೆಡೆಗೈತರಲು ಕಂಡು ಧೂಮ್ರಾಸುರಂ
ಪುಂಡಿಗತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕುಣಿಯನ್ನಗಿಸಿ ತಂದ ಪೆಣ
ಕೊಂಡು ವೈರಿಗೆಮಿತ್ತ ಅರಸನಾಜ್ಞೆಗೆ ಸತ್ತ ವೃತ್ತನಂ ಪೂಳಲಾಗಾ
ಖಂಡಲಾ ಮೊದಲಾದರಿಗೆ ಬೇಡಿಯ ಹಾಕಿ
ಹಿಂಡು ದನುಜರ ಪಾರಿಯಂ ಬಲಿದು ಸರ್ವರಂ
ಉಂಡಿಳ್ಳ ಮಾಡಿ ಮರಳ್ಳಿದು ಘನಬಲಸಹಿತ ಪೊರಡೆ ಭೇರಿಯ ಧ್ವನಿಯೊಳು ||೩೧||

ಬರಲತ್ತ ದೇವತರು ಸರ್ವರಂ ಶಿವನಿದಿರ
ಮೊರೆಯುಟ್ಟರೆಲೆ ತಂದೆ ದನುಜ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ
ನೆರೆ ಮಗ್ಗಲೊಳು ಅವಚಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪಾರಿಯೊಳು ಬಂಧಿಸಿದರೆಂಬೊ ವಾರ್ತೆ
ಹರ ಕೇಳಿ ಹರಿಯಜರನೆಲ್ಲ ಪೋಗೊಂದನಲು
ಭರದಿ ತಮ್ಮಯ ಬಲವಗೂಡಿ ಬರಲವರಿವರು
ಸರಸದೋಳ್ಳಿಂದು ತೋಳ್ವೈದು ಬೊಬ್ಬಿಯ ರವದಿ ಘನಕಾತಿಯಿಂದಲವರು ||೩೨||

ಕತ್ತಿಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಾಣ ಬಾಣಗಳಿಂದ
ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಕಾದುತಿರೆ ಅಜ ಹರಿಯ ಕಡೆಯವರು

೧೨೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಏಳು

ಮುತ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಧೂಮ್ರನ ದಂಪಧೂಳಿಯಂ ಪೆಸರಿಲ್ಲದಳಿವೆವೆಂದು
ಸುತ್ತತ್ತ ಹಬ್ಬಿದರ ದೊಬ್ಬ ಕೊರೆವುತ ಗೋಣ
ಬತ್ತೀಸಾಯುಧದಿಂದ ಘಾತ ಮಾಡುತ ಧನುಜರ್
ಇತ್ತಂಡಮ್ಯಾಲುರುಬೆ ಹರಿ ಬೊಮ್ಮನು ಎನಗೆ ಅನಿಕಲ್ಲೆನುತಿದರ್ರು ||೩೩||

ಕೊರಿ ಇರಿಯೆ ಕಡಿಬಡಿಯೆ ಚುರ್ಚಿ ಚೂರ್ಣಂ ಮಾಡಿ
ಸರಿಯದೆ ಕಾದಿ ಶ್ರೋಣಿತ ನದಿಗಳನ್ನಾದ
ಇರದಾಗೆ ದಶಕೋಟಿ ವಿಷ್ಣುನವಕೋಟಜರು ಖಂಡಂಗಳಾಳುವರು
ನೆರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಗಿರಿ ಪಕ್ಷಿ ಮೃಗ ತೃಣದ
ನೆರವಿಯುಂ ಮೊರೆದೇಳೆ ದನುಜಪಡೆಯುಂ ಹೆದರಿ
ತೆರಹರಿಸದೋಡಿ ಬರುವರನೆಲ್ಲ ಪಿಂದಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ದಂಪತಿ ನಿಂದರು ||೩೪||

ಕಚ್ಚೆಯನ್ನಿಕ್ಕಿ ಮುಡಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಶಗಳ
ಬಿಚ್ಚಿ ತಲೆ ನಲುಗಿಸಲು ಬಿರಿಗಾಳಿ ಮೊರೆದೇಳೆ
ಪೆಚ್ಚಿದ್ಬಲ ನೊರಜನಂತೋಡೆ ಧೀರರಾಕ್ಷಣ ನಿಂದು ಬಾಣವ ಬಿಡೆ
ಮುಚ್ಚಲಾಕಿಯ ಅಳಕದೋಳ್ವೊಕ್ಕಳಗಣಿತವ
ರೊಚ್ಚಿನಿಂ ಜಾಡಿಸಲ್ಪನುವಿನೊಳಗಿಟ್ಟಸದ
ಪೊಚ್ಚ ಸರಳಂ ಬಡಿದು ಮುಗ್ಗಿ ಮೋಣ್ಣರ್ಚಿ ಬೀಳುವರ ಗೋಳೆನೆಂಬೆನು ||೩೫||

ನಿಂದು ಕಾಲಪ್ಪಳಿಸೆ ಶತಯೋಜನದರಳತೆ
ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಧೂಳಿಗಾಕ್ಷಣ ಬಲವು
ನೊಂದು ನಾಶಿಕ ನೇತ್ರ ದುಂಬಿ ತಲೆಗಡರಿ ಕಾಣದೆ ಮುಗ್ಗಿ ಬೀಳುತೆಂದಂ
ಬಂದುದಲ್ಲವು ಶಿವನು ತಾ ಪೊಡೆಯದಮ್ಮಿವರ
ಸಂದ ಕರಕಿತ್ತನೆಮ್ಮಯ ಬಾಳ್ವೆ ಲೋಕದೊಳು
ಬೆಂದುಪೋಯಿತುಯೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಾನೆನಂ ಕಾಣದಂ ಶೋಕಿಸಿದರು ||೩೬||

ಅಳಲಿಕೆಯ ಕೇಳಿ ದಶಕೋಟಿನಾರಾಯಣರು
ಬಳಿಕೆ ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ಇವಳ ಮ್ಯಾಲುರುಬೆ
ಹೊಲಬನೆಲ್ಲವ ಕಂಡು ಧೂಮ್ರ ಕೋಪದಿ ಉಸುರ ಬಿಟ್ಟನೇವೇಳ್ವೆನೆಂದು
ಇಳೆಯಾಗಸಂ ಮುಸುಗಿ ಬರುವ ಪೊಗೆಯೊಳವರು

ಸಿಲುಕಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಹರಣಕೆ ಹರವು ಬಂತೆಂದು
ತಿಳಿಯೆ ರಕ್ಕಸಿ ಕಾಲ ಒಡಿಯೆ ಧೂಳಂ ಮುಸುಗಿ ಮಿಸುಗದೆ ಬೀಳ್ವೆರಲ್ಲ ||೩೭||

ಕಡೆಲಿದವಂ ಕಂಡು ಓಡಿಬಂದರುಪುತಿಹ
ತಡೆಯದೆ ಹರಿಯಜರ ಮುಂದೆ ಪೇಳಿದ ನಿಮ್ಮ
ಪಡೆಯು ಮೊಗೆ ಧೂಳಿಗಾರದೆ ಪೊಡವಿಯೋಳ್ವಿದ್ದು ಮೂಗರೋಳ್ವಾತಿಲ್ಲವು
ಒಡೆಯ ಕೇಳೆನೆ ಈರ್ವರಂ ತೀವ್ರ ದಂಪತಿಗ
ಳೆಡೆಗೈದೆ ರಕ್ಕಸಿಯೆನಿದಿರ ಅಜನಿರೆ ಕಂಡು
ದಡದಡಿಸಿ ಬಂದಿ ನೀನಾರನಲು ಬೊಮ್ಮನೆನೆ ನಗುತ ಕೋಪದೊಳೆಂದಳು ||೩೮||

ನಿತ್ಯನೆನ್ನಯ ಯೋನಿ ಪೊಕ್ಕು ಪೊರಡುವ ಬ್ರಹ್ಮ
ಮತ್ತೆನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲಿಹ ನೀನು ಬೇಕೆಂದು
ಚಿತ್ತವಟ್ಟಂ ಮಗಳ ಪುಟ್ಟಿಯು ಸತಿಯೆಂದು ಕ್ರೀಡಿಸುವಿಯಂತಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತನಾಗಿಯು ಮಸ್ತಕಂ ಪೊಡಸಿಕೊಂಡರಸು
ಸತ್ಯ ನುಡಿವಂತವಗೆ ಸುಳ್ಳನಾಡಿಸಿ ಧರೆಗೆ
ಮಿಥ್ಯನಂ ಮಾಡಿದನೆ ಮೂಕೊರತಿನಾಳುವವ ಪುರುಷರೊಳು ಲಗುಮೆಂದಳು ||೩೯||

ದನುಜನೊಳು ಇದಿರಾಂತ ಹರಿಗೆ ನೀನಾರನಲು
ಕನಲುತ್ತ ರಕ್ಕಸರ ಕುಲಕರಿಗೆ ಸಿಂಗನು
ಎನುವದಂ ಕೇಳಿ ಪೆಣ್ಣಾಗಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನ ನೀಗಿ ಶಿವನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ
ಬೆನಕನಯ್ಯನೆ ಸನಕಮುನಿನಾಥ ಪೆಣ್ಣಿನೊಳು
ಇನಿತಿರ್ದದೆ ಸಾಕು ಬನ್ನಿಯೆನೆ ಪೊರನಿಂದು
ಕನುಕರಿದವನಳಿದ ತೆರನ ಪೇಳೆನೆ ನೂತನಂಗನಾಗಿದಿರ ನಿಲಲು ||೪೦||

ಶಿವ ಕಂಡು ವಿರಹದಿಂ ರಮಿಸೆ ಭೈರವ ಜಿನ್ನ
ನವರು ಜನಿಸಿದುದಿರಲಿ ವಜ್ರಮಗುಟನು ನಿನ್ನ
ಭವನದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕ್ರೀಡಿಸಿ ಬಲಿಯ ಪೆತ್ತದಂ ಮರದಿಯಾಜಬರ್ದಯಾ
ದವನಾದ ಪಂಚಮೇಂಡ್ರಾಸುರಂ ಸಂಕಲೆಯ
ತವೆನಿಕ್ಕಿದಂ ಜಲಂಧರ ತೂಗಲಾಡಿಸಿದ
ಭುವಿಗೆ ಜಲಚರಮಿಗವು ಹಯನಾದ ಸಾಹಸವು ಪೇಳಲೇನಾಶ್ಚರಿಯನು ||೪೧||

ಬಡವ ತನ್ನಯ ನಾರಿ ಒಡನೊಂದು ಗೃಹವ ಪೋಗೆ
ಬಿಡುವನವಳನು ನೀನು ಕಡು ಹ್ಯಾವನಿಲ್ಲದವ
ಮಡದಿ ಲಕುಮಿಯ ಕಂಡಕಡೆಗೆ ಸಾರ್ವಳ ಗಂಡನೆಂಬೋದಂತಿರಲಿ ವಿಷದಿಂ
ಕಡಿದ ಪಾವಂ ಹಾಸಿಕೆಯೊಳೊಪ್ಪ ದನುಜರ
ಪಡೆಯಂತೆ ಶರೀರದಿಂದಿಪ್ಪ ಚೋರನು ಪುಸಿಗ
ತಡೆಯದದೊದ್ದಾರದಿಂದ ಬಂದವನುಯೆಂದು ನೈಗಂಟುಲಿವವನೆ ಕೇಳುತಾ ||೪೨||

ಎಲೆ ದುರುಳ ಕೇಳು ಒಂದಡಿ ತಲೆಯ ಮ್ಯಾಲಿಡಲು
ಬಲಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ದ ನರಕಾಸುರನೆಂಬುವ
ಖಳನ ಜೀವವ ಕೊಂದೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಕಶ್ಯಪನ ನಾರಸಿಂಹಾಗಿ ಅವನವಳಿದೆ
ಕೌಂಸಾದ್ರಿಪವಿಯೆಂಬ ಬಿರಿದುಂಟಾಯ್ತು
ತಿಳಿಯದಾಡುವ ಮುರಾಸುರನಳಿದ ಕಾರಣಕೆ
ಇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುರವೈರಿನಾಮ ಕೂಗುವದರಿಯ ಮರುಳೆಯೆನಲಿಂತೆಂದಳು. ||೪೩||

ಹರಿಯೆ ಮುರಮರ್ಧನಂಯೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುದು ಬಿಟ್ಟು
ಇರದೆ ದನುಜಾರಿವೆನಿಸುವಿಯೆನ್ನ ದೇಹವನು
ತರಿದೆಯಾದಡೆ ಶೂರ ಇಲ್ಲದಿದರ್ಡೆ ಘೋರ ಬಂಧನಂ ಬಡಿಪೆನೆಂದು
ಅರಿ ತಾರಕಂಗಳ್ಳಿ ಪೊಡೆಯಲಾರದೆ ಮಗನ
ಹರನುರಿಯಗಣ್ಣಿಗಾಹುತಿನಿತ್ತಿ ಶಿವನಿಂದ್ರಿ
ಮರೆಯದಂ ಕೊಂಡು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಶಿಶುವನಿಂದಿರದೆ ಪಡೆದವನೆಂದನು ||೪೪||

ಅತ್ತಲಾ ದಂಪದೊಳಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಗೇನುತಿಹಳು
ಮತ್ತನೆ ಚಂದ್ರನೊಳು ಕಂದು ಶರಧಿಯೋಳ್ ಕ್ಷಾರ
ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದವರ ಮುಂದೆ ಸಾಯ್ತುದಂ ಬುಧಜನಕೆ ನಿಗ್ರಹವಾ
ನಿತ್ತು ಚಂದನ ವಿಷಂ ನಾಸ ಕೊಂಕುಳ ಗುಧದಿ
ಒತ್ತೊತ್ತಿ ವಾಲಗಳ ಮಾಡಿದವ ನೀನು ನಿ
ಮಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂಜರಹಿತನಿಂದಿರ ನಿಲಬ್ಯಾಡಯೆಂದು ಕೋಪದೊಳು ಕಾಲ ||೪೫||

ಬಡಿಯೆ ಧೂಳಾಗಿ ದುಮ್ಮಡರಿ ಬಿದ್ದಂತವನ
ಅಡಿಯನಾಕ್ಷಣ ಪಿಡಿದು ಎಳೆದೊಯ್ದು ಪಾರಿಯೊಳು
ತಡೆಯದೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಿಂದಿರುಗಿ ಪತಿಗಿದಿರಾಂತ ಹರಿಗೆ ಕೋಪದೊಳೆಂದಳು
ಕಡೆಗೆನ್ನ ಕಾಂತನಂ ಗೆಲಿವಂತೆ ಎನ್ನೊಳಂ

ತಡೆಯದಿಗ್ಗವ ಮಾಡುಯೆನೆ ಧನುವ ಠೇಂಕಾರ
ನುಡಿಸಿ ಬಾಣವನಿಟ್ಟು ಕರ್ಣಪೂರಂ ಬಿಗಿದು ಬಿಡುವವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಕಾಲಾ ||೪೬||

ಬಡಿಯೆ ದುಮ್ಮದ್ಧು ಧೂಳಂ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳ
ತಡೆಯದಂ ಮುಚ್ಚೆ ಧೂಮ್ನನು ಅಧೋದ್ವಾರದಿಂ
ಬಿಡಲು ಪೊಗೆ ವಿಷ ನಯನ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆರಿ ಆರ್ಭಡಿಸಿ ಧೂಪಿಸಿದ ಧರೆಗೆ
ಕೆಡೆದನಂ ಕಂಡು ದಂಪತಿ ಕಾಲನೆರಡನಂ
ಪಿಡಿದೆಳದು ತಂದು ತಮ್ಮಯ ಪಾರಿಯೊಳಗಿಕ್ಕೆ
ಒಡನೆ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗೆ ದನುಜಾಳಿ ಬಲಭಲರೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತಿರ್ದ ||೪೭||

ದನುಜಾರಿಯೆನಿಸಿದನ ಶ್ರಿಷ್ಠಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತಿಹನ
ಅನುವನಿಂ ಪಿಡಿದು ಪಾರಿಯನಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರಂ
ವನಿತೆ ದಂಪಸುಧೂಳಿಕನಲಷ್ಟದಿಕ್ಷತಿಯ ಬಂಧನದೊಳಂ ಕೂಡಿಸಿ
ತನಗೆ ಸರಿಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿದಳು ಶಿವನು ಆ
ನನ ತೋರದಂ ಪೋಪನೊ ನಿಂದು ಕಾದುವನೊ
ಎನುತಿರವವ್ಯಾಳ್ಯದೊಳಗಿನ ಮುಳುಗೆ ಮೊಬ್ಬಗಿ ಉಡುಗಳೆಂದೊಂದು ತೋರು||೪೮||

ತಿರುವ ವ್ಯಾಳ್ಯದಿ ಚಂದ್ರ ತನ್ನ ಸಿತದೀಪ್ತಿಯಿಂ
ಬರುತಿರಲು ದನುಜ ರುಂಡಂ ಮಲಗಲಿತ್ತ ಶಿವ
ಗಿರದೆ ದೂರನೆ ಪೇಳ್ವರೆಲೆ ದೇವ ದಿಕ್ಷಿತಿಗಳಂ ಬಂಧನಂಬಡಿಸಿಹಾ
ಪರಿಯ ಪೇಳುವಡರಿದು ಅಜಹರಿಯನೆಳದೊಯ್ದು
ಭರದಿ ಪಾರಿಯನಿಕ್ಕಿ ಸರ್ವ ಚಿಂತೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ಮರೆದೊರಗಿದರಯೆಂದು ಪೇಳುತಿರಸಮಯದೊಳಗೇಳನೆಯ ಸಂಧಾಕರಂ ||೪೯||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖಿ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೫೦||

ಅತು ಸಂಧಿ ೭ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೫೧೭ ಕ್ಕಂ

ಸಂಧಿ : ಎಂಟು

ಪಲ್ಲ:

ಸುರಪ ದಿಕ್ಪತಿಗಳಂ ಅಜ ಹರಿಯ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು
ಭರದಿ ಬಂಧನದೊಳಿದರ್ವರ ತೆಗಿಸುತಲಾಗ
ಹರನು ದನುಜನ ದಹಿಸಲವನು ಮೊರೆಯಿಡೆ ಸ್ತೋತ್ರಕೊಲಿದು ತಾರಾದ್ರಿಗೆಯ್ದಂ

ಪದನು:

ಪುಷ್ಕರಾಂಬಕಚಕ್ಷು ವರಚರಣಶೋಭಿತನೆ
ಪುಷ್ಕರಾರ್ಭಕಮೂರ್ಧ್ವಪಾಣಿ ಪುಷ್ಕರಕೇಶ
ಪುಷ್ಕರಾರಿಯ ಪುಷ್ಕರಾನನಾಗ್ರದೊಳಿಟ್ಟ ಪುಷ್ಕರಗಣಿತತೇಜನೆ
ಪುಷ್ಕರಾಕರದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರಂ ನೆರೆ ಪಿಡಿದ
ಪುಷ್ಕರಸುರತ್ನ ಪುಷ್ಕರವೈರಿ ಅನಲಾಕ್ಷ
ಪುಷ್ಕರಂಬಾಣಹತ ಪುಷ್ಕರಗಣಿತಜಾಂಡಕ್ಕೊಡೆಯ ಗುರು ಸಲಹೆಂದನು

||೧||

ಅವರಿಗಭಯವಕೊಟ್ಟು ತೈಲಮಿದರ್ಡೆ ಜೋತಿ
ತವೆ ಉರಿವದಂ ಬಿಡದುಯೆಂದೆಲ್ಲರಂ ಸಮಿಸಿ
ಜವದೋಳ್ಳೆತರುವ ದನುಜಂಗಿದಿರ ನಾಳಿನೊಳು ನಿಂದು ನೀ ಕಾದುಯೆಂದು
ಶಿವನು ಸ್ಮರಗಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತವರು ನಿದ್ರಿಸಿಯು
ರವಿಮೂಡಲತ್ತ ದಂಪತಿಗಳವನಂ ಗೂಡಿ
ಕವಿದು ಬರುವವನಿರಿದಿರ ಕಾವ ನಡೆವನ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯೊಳಿಂತೆಂದನು

||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

ಆರು ನೀನೆನೆ ನಾನು ಮಾರನೆನಲಾ ಪೆಣ್ಣು
ತೋರಿಸಿತು ಪೆಜ್ಜೆ ಶತಯೋಜನೊಂದಡಿಯವಳ
ಸಾರಿ ಮಾಡುವದೇನು ನೀನೆನ್ನೊಳಲ್ಲದೆಯು ನಾನು ನಿನ್ನೊಳಗಲ್ಲವು
ಪೋರ ಪೋಗನೆ ನಕ್ಕು ಶಂಬರಾಸುರನಳಿದ
ಧೀರಕ್ಷುಚಾಪ ಆರಡಿ ಹದೆಯ ಪೂಬಾಣ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿದಿರಾಂತರಿಲ್ಲವೆನೆ ನಸುನಕ್ಕು ಧೂಮ್ರಾಸುರಿಂತೆಂದನು ||೩||

ಇನಿಗೋಲವಿಲ್ಲ ಚಂಚರಿಹದಿಯು ಪೂಬಾಣ
ತನಯ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಶಿವನ ತಪ ಕೆಡಿಸೆನಲು
ಅನುಮನಿಸದಂ ಪೋಗಿ ಉರಿಗಣ್ಣಿಗಾಹುತಿಯನಾದಿ ಮರಳಿಯು ನಿನ್ನನು
ಮನಸಿಜನೆಯೆಂದು ಸತಿ ಮಾತೆಯಂದದಿ ಸಲಹಿ
ತನುವನುಧ್ಧರಗೈದುದಂತಿರಲಿ ಅಂಗ್ವೀನ
ಬಿಡುಗು ನಿನ್ನನು ಕೊಲಲು ಬಾರದೈ ಕೈಸೆರೆಯ ಬಿಟ್ಟಿ ಪೋಗನುತಿರ್ದನು ||೪||

ಶಿಶುವೆ ನಿನ್ನನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗದೆಂದಾಕ್ಷಣಂ
ವಸುಧಿಪಂ ಶಂಭರನು ಶರಧಿಯೊಳಗಿಳಿಬಿಡಲು
ಮಿಸುಪ ಮತ್ಸ್ಯ ನುಂಗಿ ಓರ್ವ್ಯಾಧನದನೊಯ್ದು ಕೊಡಲವನ ಕೊಂದ ಮಾತು
ಪುಸಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಾಳಗವು ಪಾರ್ಯಂಕದೊಳು
ಎಸೆವುದೈ ಕಡಿವುದಿರಿವುದು ಚುರ್ಚುವದು ಸರ್ವ
ರಸಿಗಲ್ಲಬೇಕು ಓರ್ವರು ನೋಡೆ ಪಾಪೆಂದು ಉಸುರಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ||೫||

ವರತರದ ಚಕ್ರಂಗೆ ರಥ ಶುಕಂ ವಾಜಿಯೊಳ್
ಮೆರೆವ ಮಾಮರದಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಜನಂ ಕಾಲಾಳು
ಸ್ಫುರಿತಬಲ ಗುಜ್ಜಿಗಿ ಕಠಾರಿ ತಳಿರಂಬು ಪುಲ್ಲಳೆ ಕತ್ತಿ ನಖಿ ಶಸ್ತ್ರದಿಂ
ದಿರುವ ಸುಂದರ ಪುರುಷ ನಿನ್ನ ಪೊಡೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟಿ
ತೆರಳು ದಿಕ್ಪತಿಯಜನು ಹರಿಯು ದಶ ಜೀವಮಂ
ತರಿವೆ ಹತ್ತರಗೂಡ ಪನ್ನೊಂದು ಶಿವನೊಬ್ಬನುಳಿದನವನಂ ಬಿಡುವೆನೆ ||೬||

ಎಂದೆನಲು ಖಿನ್ನಮನನಾಗಿ ಶಿವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ
ಬಂದು ನಮಿಸಿಯು ದೇವದೂತನಾಡಿದ ಪರಿಯೇ

ನೆಂದು ಪೇಳುವೆ ನಿಮ್ಮ ತಾತ ಚೋರನು ಪುಸಿಗ ಪೂಗಣ್ಣುಪುಷ್ಪದಿಂದಾ
ಬಂದವನು ಅತ್ತೆ ಮ್ಯಾಲೊರಗಿದವ ಶ್ಯಾಮಾಂಗ
ದಿಂದ ರಾಜಸುವವನ ಸತಿ ಹಾದರಿಗಳೆಂದು
ಕುಂದನುಡಿಯಿದೆನ್ನ ಭಂಗಿಸಿದ ಭಂಗವನು ಪೇಳ್ವನೆಲೆ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ ||೭||

ಹರಿಯಜನು ದಿಕ್ಕಾಲ ಪತ್ತಾಳ್ಗಳಂವೀಗ
ತರಿವೆ ಪತ್ತರಗೂಡ ಪನ್ನೊಂದು ಶಿವನವನ
ಬರಹೇಳು ನಿನ್ನ ಕೈಸೆರೆ ಬಿಟ್ಟೆ ಪೋಗೆಂದು ಘರ್ಜಿಸಲ್ಪಂದೆನೆಂದು
ಸ್ಮರ ಪೇಳೆ ಕೇಳಿ ಆ ಕರಿಮುಗಂಗಪ್ಪಣೆಯ
ತ್ವರಿತ ಕೊಡೆ ಉಂದುರೋಹನನಾಗಿ ಬರೆ ಕಂಡು
ಉರಿದೆದ್ದು ಈತನಾರಿಹನೆನ್ನ ಗೆಲ ಬಂದನೆಂದು ಮಾತಾಡಿಸಿದನು ||೮||

ಆರು ನೀನೆನೆ ನಾನು ಮಾರಾರಿಯಾತ್ಮಜನು
ಸಾರಿ ಬಂದೇಕೆನಲು ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಯುಗ್ಧ
ಪೂರವಿಸಿಮಾಡುವೆನೆನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕರಿಮುಗಂ ನರೆದೇಹವ್ಯಾಕೆಂದಡೆ
ಘೋರದೇಹನೆ ಎಮ್ಮ ಮಾತೆ ಉದರದೊಳಿದರ್
ಪೂರವೃತ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದು ಬೊಂಬೆ ಮಾಡಸುವಿತ್ತು
ದ್ವಾರಕಾಯಲು ಪರಮಗಜಮಸ್ತಕಂ ಕೊಂಡುಬರಲಾನು ತಡಿಯೆ ಕಡಿಯೆ ||೯||

ತಲೆ ಪಾರಿಪೋಗಲಾ ಮಾತೆಗಾಣುತ ಮಗನ
ನಳಿದಿಯೆಂದೆನಲಾತ ಕರಿಯಮೊಗ ಪತ್ತಿಸಿದ
ನೆಲೆ ದನುಜ ಕೇಳೆನಲು ನಕ್ಕು ನೀನ್ಯಾತರೊಳಗಲ್ಲೆನಲ್ಲಿಂತೆಂದನು
ಮೊಳ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಕ್ಕೇತ ಪಿರಿಯನೆಂ
ದೊಲುಮುಂಟು ಗಜದೈತ್ಯನಳಿದೆಯೆನ್ನಯ ಸಹಸ
ಹೊಲಬರಿಯದವನೆನಲು ಉದರ ಪೊಡೆಯಲು ನಾಗರದ ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದರೆಂದು ||೧೦||

ಸುದ್ದಿವಂದಿರೆ ಮರಳಿನ ಪುಂಸನೆಂಬುವದು
ಬದ್ಧನಿಂದಿನ ದಿವಸ ಮಾರನೆನ್ನಯ ಬದಿಯ
ಲಿದ್ದನಾತಗೆ ಪೇಳಿ ಪುರುಷತ್ವನೀಯ್ಯೆಂದು ಕೊಡಿಸಿದಪೆನೀಗ ಬಂದಿ
ಸದ್ಯ ನಿಮ್ಮಯ ತಾತನಂಗೇಳು ವಿಗ್ಧದಿಂ

ಗೆದ್ದೆಯೆಂದೆನೆ ಬಾರೊ ಪೆಣ್ಣಿನಂತವ ನಿನ್ನ
ಗುದ್ದುವೆನೆನಲ್ಪಾತೆ ಕರಕೆ ಬಳೆಯಾಗಿಪ್ಪ ಬರಹನಿರ್ದದು ಘಣೆಯೊಳು ||೧೧||

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂ ಗುದದಿ ಪೊಗೆಯಂ ಬಿಡುವ
ಧನುವ ಕಾಣುತಲೋಡಿ ತಂದೆಯಡಿಗಾಕ್ಷಣಂ
ಬಿನದದಿಂಬಂದು ವಂದನೆಗೈದು ಧೂರ್ತನೊರ್ತಿಗೆ ಶಿವನು ಶಿವೆಯ ಕಳುಹೆ
ವನಿತೆ ದಂಪಸುಧೂಳಿಗಿದಿರಾಂತು ನಿಂದಿರ್ದ
ಬೆನಕನೊರಮಾತೆಯಂ ಕಂಡು ನೀನಾರನಲು
ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಸತಿಯು ನಿನ್ನೊಳಿಗ್ಧಕೆ ಬಂದೆನೆನೆ ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದಾ ||೧೨||

ಆರನಂ ಪೊಡೆದಿ ಪಿಂದಕೆ ನಿನ್ನ ಸಾಹಸದ
ದಾರಿ ಪೇಳೆನೆ ನಕ್ಕು ಶುಂಭ ನೀಶುಂಭರಂ
ಘೋರಮಹಿಷಾಸುರಂ ದುರ್ಗಸುರನಳಿದ ಕಾರಣಕೆ ದುರ್ಗಂಬ ನಾಮಾ
ಧಾರುಣಿಯೊಳುಂಟಿನಲು ಧೂಮ್ರದನುಜನು ಕೋಪ
ತೋರಿ ನಿನ್ನಯ ಗಂಡಗು ಸುಮಸುರನಿಗೆ ಕೊಡಲು
ಬೇರೊಂದು ರೂಪಾದಿ ಅರಿಯದವಳೊಳು ಬೆಡಗು ಸಲ್ಲದಂ ತಿರುಗಿ ಪೋಗು ||೧೩||

ಎಂಬ ನುಡಿ ಸತಿಗೇಳಿ ತುಶ್ಚಳಂಮಾಡಿ ಕಾ
ಲಂಬಡಿಯೆ ಧೂಳಿದ್ದು ದುಮ್ಮಡರೆ ಗುದದಿ ಪೊಗೆ
ಯಂ ಬಿಡಲು ಆರಲಾರದೆ ತಿರುಗಿ ತೀವ್ರದಿಂದೊಡಿಯನೊಳು ಬಿನ್ನೈಸಿದ
ಅಂಬಿಕೆಯ ಮೊಗ ನೋಡಿ ನಸು ನಕ್ಕು ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ
ಇಂಬುಗೊಡೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು ವೀರ ಷಣ್ಮುಗನ ಮೊಗ
ತಂಬಿಸದೆ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕರ ಮುಗಿದು ಬೆಸನೆ ಕೇಳಿ ||೧೪||

ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಿತೋಷವಟ್ಟು ವೀರನ ಕರೆದು
ತರುಳ ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಪತಿಗಳ
ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕರಂ ಕೊಂಡು ಬಾರನಲ್ ಷಣ್ಮುಗನ ಕರೆದನ್ನ ತನಯ ನೀನು
ಹರಿಯಜರು ಪಾರಿಯೊಳಗಿದ್ದವರ ತಾಯೆಂದು
ವರಿಯಲೀರ್ವರು ಜೀಯ ತಪ್ಪೆವೆಂದಾಕ್ಷಣಂ
ತಿರುಗಲಾ ವ್ಯಾಳೈಯೊಳು ದನುಜನೋರ್ವನ ಶಿವನು ತಡೆದ ಪರಿಯಾತಕೆಂದು ||೧೫||

ತಿಳಿದುಬಾರನೆ ಬಂದನೆಂದು ಶಿವನಾವನೊ
ಹೊಲಬರಿಯ ನಮ್ಮೊಡೆಯ ವಿಗ್ಧನಿಂದದು ಕರೆದ
ನೆಲೆಯನೆಲ್ಲವ ಪೇಳಲಾ ವೀರ ಪುಣ್ಯಗಂ ನೊರೆದನೊಂದೆ ಜಾವವು
ನುಳಿದುದಿಂದಿನ ಬೇಡ ನಾಳಿನುದಯದಿ ತನ್ನ
ಬಲಗೂಡಿ ಬಾಯಿನಲ್ಲೋಗಿ ಇದರಂತುಸುರೆ
ಕಳೆಯೇರಿ ರಕ್ತಸಂ ದಂಪತಿಗಳೊಂದಾಗಿ ಧೇರೆಯೊಳುಪೊಕ್ಕು ಸಭೆಯಂ ||೧೬||

ನೆರಹಿಸಲು ಆಪ್ತರಂ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳಂ
ಬರುತಿರುವದೆಷ್ಟು ಕುಳಿತವರೆಷ್ಟೊ ನಿಂತಜನ
ಕರವ ಮುಗಿದವರೆಷ್ಟೊ ಕರಿ ತುರಗ ರಥದ ಬಲವೆಷ್ಟೊ ಚಾಮರ ಭತ್ತದಿ
ಶರಣುಗೊಡುತಿಹರೆಷ್ಟೊ ಅನುವ ಪೇಳಿಯು ಧನವ
ನೆರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೋಗುವರೆಷ್ಟೊ ಇಂತಿದರ
ಪರಿಯಂತೆ ಜ್ವಾಲಿಸುರ ತನ್ನೋಲಗಂ ಬ್ಯಾರೆ ಧೂಮ್ರನೋಲಗವು ಬ್ಯಾರೆ ||೧೭||

ಪರಿಶೋಭಿಸಲು ಜ್ವಾಲಿಸುರನ ಪಡೆಯೊಳು ದಿಗುಪ
ರಿರೆ ಬಂಧನಂಗಳಿಂ ಧೂಮ್ರಾದನುಜನ ಬಲದಿ
ಹರಿಯಜನು ಪಾರಿಯೊಳಗಿರೆ ದಂಪಧೂಳಿಯಾಣ್ಣನು ಸಖರ ಕರದೆಂದನು
ಹರನ ಯುಗ್ಗಕೆ ನಾನು ಬಾರೆಂದು ಕರೆಸಲ್ವೆ
ಕರಗಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುತ ಅರ್ಭಕರ ಬಾಯಿಂದ
ಬರುವೆ ನಾಳಿನ ದಿವಸ ಇಂದೊಲ್ಲೆನೆಂದಂಜಿ ಎದೆ ಒಡೆದನಿದು ಸಿದ್ಧವು ||೧೮||

ನಾಳೆ ಇನನುದಯಕ್ಕೆ ಸುರಪನಂ ಬಿಡು ನಿನ್ನ
ಪಾಲು ಬಂದದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡಿಯನೆ ನಾನು
ಕೊಳರಂ ಬಿಡಲೊ ಬಿಡಬ್ಯಾಡವೊ ನೀ ತಿಳಿಯಪೇಳೆನಲ್ಪಿತೆಂದರು
ಕೇಳು ದನುಜೇಂದ್ರ ನಿಮ್ಮಯ ಒಡವೆ ನಿಮಗಿತ್ತು
ಕಾಲನವರಂ ಪಿಡಿಸೆ ಸೆರೆಯ ಬಿಡುವದೆ ಲೇಸು
ಶೂಲಿಯೊಳು ಕೆಟ್ಟತನ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಯ ಪುರಕೆ ಪೋಗುವದೆ ಲೇಸೆಂದರು ||೧೯||

ಪರಿತೋಷದಿಂ ಸಭೆಯೊಳೆಲ್ಲ ಸರ್ಕರೆ ಹಂಚು
ತಿರು ವ್ಯಾಳ್ಯದೊಳು ರವಿಯು ಮುಣುಗೆ ಜೋತಿಯು ಪಚ್ಚೆ

ಮೆರೆವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗೆ ಮುಜುರಿಯ ಮಾಳ್ವದಶ್ವರಿಯು ಪೇಳಲಳವೆ
ಕರಿ ರಥ ಹಯಂಗಳಂ ನಿಂದಿರಲು ಬೀಡಿಲ್ಲ
ತರತರದೊಳೊಪ್ಪತಿಹ ಶೂರಜನಕಿದಿರಿಲ್ಲ
ದಿರುವ ಸಭೆಯಂ ನೋಡಿ ಫಣಿಪ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಪೊಗಳ್ಳನಾರಸನೆಗೂಡಿ ||೨೦||

ಮೂರುತಾಸಂ ಬಡಿಯೆ ಶೂರಜನಕಪ್ಪಣೆಯ
ಧಾರುಣಿಪತಿ ಕೊಡುತ ನಿಮ್ಮ ಪಾರಿಯನಿರುಳು
ಪೂರ ಕಾಯ್ದಿರಿಯೆನಲು ರಾತ್ರಿಚರರೆಂಬುದಕೆ ಶಿವನಂಜಿ ಬಾರದಾಗಿ
ಧೀರತ್ವ ಬಿಸುಡಿ ಬಾಲಕರಿಂದ ನುಡಿಸಿದವ
ಘೋರದನುಜಾರಿಗಾನಿಕಿಯೆನೀಗ ಹುಕುಮಿಯ್ಯೆ
ಮಾರಾರಿಯಂ ತಂದು ನಿನ್ನದಿರ ನಿಲಿಸದಿದರ್ಡೆ ಅಣುಗರೆಂತಪ್ಪೆವು ||೨೧||

ಎನೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಎಲ್ಲರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಉಡುಗೊರೆಯ
ಮನಬಂದ ತೆರನಿತ್ತು ತೋಷಬಡಿಸಲ್ಪವರು
ಸನುಮತದೊಳಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಂಡು ತಮ್ಮಯ ಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡದೆ
ತನತನಗೆ ಕಾಯಿದಿರಲು ನಾಲ್ಕೈದು ತಾಸಿನೊಳು
ಬಿನದಿ ಸೇನಾಧಿಪರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು
ವಿನಯದಿಂದಾರುತಾಸಿನೊಳು ಸಖರಂ ಕಳುಹಿ ತಾನುಂಡು ವೀಳ್ಯಮಾಡಿ ||೨೨||

ಕುಳಿತಿರುವನೆದ್ದು ಪರ್ಯಂಕದೆಡೆಗೆಂದವನು
ತಳುವದೈತರುವ್ಯಾಳ್ಯದೊಳಗೆ ಘನ ಬೊಬ್ಬೆ ರವ
ಇಳೆಯದರಿತೊ ಆಗಸದ ಘೋಷವೆಂದೆಂಬ ಹೆದ್ದನಿಯೊಳಾದ ಪರಿಯಾ
ಖಳರನೆಲ್ಲರ ಬೆರಗು ಮಾಡಿ ಪಾರಿಯೊಳಿದರ್
ನಳಿನನಾಭನ ನಳಿನಜಾತನಂ ಪಣ್ಣುಗನು
ಮಲಹರಂಗೊಪ್ಪಿಸುವ ವ್ಯಾಳ್ಯೆಯೊಳು ವೀರೇಶನದರಂತೆ ದಿಕ್ಪತಿಗಳು ||೨೩||

ತಂದ ಶಿವನೀರ್ವರಂ ನಮಿಸೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು
ನೊಂದು ಶೋಕಂಗಳೈಯಲವರ ಸಮಿಸುತ ಹರಿಯೆ
ಬಂದ್ಯ ಅಜನೆಂದವರ ತಲೆದಡಹಿಮಿನ್ನಾವ ಭಯವಿಲ್ಲ ಹರುಷಮಿಹುದು
ಎಂದು ಪೇಳುತ ವೀರಪಣ್ಣುಗನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ

ತಂದೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಬಲದ ತೊಡೆ ಇಂಬುಗೊಡಲತ್ತ
ನೊಂದು ಜ್ವಾಲಂಗೆ ದನುಜರು ಮೊರೆಯ ಪೇಳುತಿಹರೇನೆಂಬೆ ವಿಮಲನಂದಾ ||೨೪||

ಎಲೆ ದೇವ ಪಾರಿಯೊಳು ನಿಧಿಸದೆ ಕುಳಿತಿರಲು
ಬಲುಮೆ ಜೀಮೂತಡರೆ ಘನ ಗುಡುಗು ಶಬ್ದದೊಳು
ಧಳಧಳಂಮಿಂಚೆಯಾಕ್ಷಣ ನಾವು ಕಣ್ಣುಚ್ಚೆ ಅಲ್ಲೆಷ್ಟದಿಕ್ಷತಿಗಳು
ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂ ಪೋದರೆಂದೊರೆ ಜ್ವಾಲಾಸುರ
ಬಲು ರೋಷದಿಂ ತನಯನೆಡಿಗೋರ್ವ ದನುಜನಂ
ಕಳುಹಲವನೈತಂದು ಸುಳುವು ಮುಟ್ಟಿಸಲದರ ಪರಿಯಂತೆ ಅಜ ಹರಿಗಳು ||೨೫||

ಇರದೆ ಪೋಗಿರೆ ಬಂದವಂ ತಿರುಗಿ ಈ ಸುದ್ದಿ
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಪೇಳೆ ನಿಂದಿರದೆ ದಂಪತಿಯು
ತರುಳನೆಡಿಗೈತಂದು ಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿದಂತಿರಲು ದಂಪಧೂಳಿ
ಭರದೊಳ್ಳೈತಂದು ಹೇಳುವನಿಳಿಯ ಕಾಲಬಡೆ
ವರ ಧೂಳಿಗಾಬ್ಧಿಯಂ ಪೂಳ್ಳೆ ಶೈಲಗಳೆಲ್ಲ
ತ್ವರಿತಾಣಿಗಲ್ಲಿನೊಳು ಪಾರಿಸುವನೆಂದವಳು ಘರ್ಜಿಸಲು ಧೂಮ್ರಾಸುರಂ ||೨೬||

ಎಂದನಾ ಪಂಚನಖ ಬಂದ್ವೈದುದೊ ಕುಮಿದ
ತಂದುದವರನು ಗಾಳಿಯೆದ್ದೋಡಿಸಿದುದೊ ಮೇಣ್ಣ
ಸುಂದರಿಯು ನುಂಗಿದುದೊ ಆಗಸವೆ ತನ್ನಾಚೆಗೊಯ್ದವರ ಬಿಸುಡಿ ಬಂತೊ
ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ಯೋಚನೆಯ ಮಾಡಲೋರ್ವ ಸಖ
ಬಂದು ಶಿವಗರಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೊಂದಾಗದೆನೆ ದನುಜ
ನಂದು ಮಂತಣಗೈದು ಹರನ ಸಭೆಯಂ ನೋಡಿಬಾಯೆಂದು ಕಳುಹಲೊಡನೆ ||೨೭||

ಬಂದವನು ವಾಯುರೂಪಿಲಿ ನಿಂದು ನೋಡುತಿರೆ
ಕಂದುಗೊರಳನ ಸಭೆಯೊಳಖಿಳ ದುಂದುಭೆ ಉತ್ಸ
ದಿಂದ ಉಘೆ ಉಘೆ ಚಾಂಗುಭಲರೆಂದು ವೀರಷಣ್ಮುಗನ ಮ್ಯಾಲಾಕ್ಷಣದೊಳು
ಚಂದಚಂದದ ಪುಷ್ಟ ಮಳೆಗರಿಯ ತೋಷಮಯ
ದಿಂದುಲಿಯ ದೇವತರು ದಿಕ್ಪಾಲ ಹರಿಯಜರ
ಸಂದಣಿಯ ಕಂಡು ತಿರುಗಿಯು ಬಂದು ಪೇಳುತಿಹನೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರಿಯನು ||೨೮||

ಕೇಳು ನಮ್ಮಯ ದನುಜೇಂದ್ರ ಧೂಮ್ರಾಸುರನೆ
 ಪೇಳುವೆನೆಲ್ಲಾಶೀಷಗರಿದಾಗಿಹುದು
 ಕಾಳಕಂಠನ ಸಭೆಯ ಮೋತ್ತಕೆನ್ನಯ ನಯನವರಡರದೆ ಸಹಸ್ತಮಿರಲು
 ನೀಳದಿಂ ನೋಡಿ ಮನಭ್ರಾಂತ ಪೋಗುವದಲ್ಲೆ
 ಕೊಳಗಂತೆಣೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿಯು ದಿಕ್ಪಾಲಕರು
 ಭಾಳಾಕ್ಷಸ್ತತಿಲಿದುರ್ದು ಕಂಡು ಬಂದೆನೆ ಕೋಪದಿಂದಿಂತೆಂದನು ||೨೯||

ಶರಧಿಯೇಳಂ ಕುಡಿದು ಕುಲಶೈಲಗಳನೆಲ್ಲ
 ಭರದಿ ಹುಡಿಯಂಗೈಯ್ವೆ ಸರ್ವ ಮೀನಗಳೆಲ್ಲ
 ನಿರದೆ ಇಳೆಯೊಳು ಕೆಡಹಿ ಬಿಡುವೆನಂತಿರಲಿ ಎನ್ನಯ ಸತಿಯ ಸಾಹಸಗಳಾ
 ತೆರನಮೂಲರಿಯದವ ಶಿವನಗಿವನೆಂಬುವನ
 ಹರಣಗಳೆಯದೆ ಮಾಣೆನೆಂಬಾಳ್ಳೆಯೊಳು ಶುಕ್ರ
 ಭರದೊಳ್ಳಿತಂದು ಗುರು ಹರ ದೈವ ಪಿತೃಗಳ ಪಳಿಯ ಕಡೆಗಾಲವೆಂದು ||೩೦||

ಪೇಳುತಿಹ ಶಾಸ್ತ್ರದಾದಿಯ ಬಲ್ಲೆ ನಿಂದೆಯದ
 ಜಾಳುಬುದ್ಧಿಯನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆ ಸಂಹಾರಕನ
 ಲೀಲನರಿತವನಾರುಯೆನಲಾತ ಲಯವ ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲ ಪೇಳೆಂದನು
 ಮಿಂಚಸ್ವಯಂಭೂ ನಾನೆಂದ ಆಹಂಕಾರಕ್ಕೆ
 ಮೇಲುದರಿಯಂ ಪೊಡೆದು ಮೂರು ಭಾಗವ ಮಾಡಿ
 ಕೇಲಾಲಕೊಂದು ಪುಷ್ಕರಕೊಂದು ಕರಕೊಂದು ಪಿಡಿದನಾ ಉಗ್ರನೆಂದ ||೩೧||

ಪಾಪಿಗಳ ಪರಿತಾಪಬಡಿಸುತಿಹ ಯಮನವನ
 ಕೋಪದಿಂ ಕೊಂದ ಶೈಯ್ಯಾಮಿಗಳ ಬತಗಿಡಿಪ
 ರೂಪುಳ್ಳ ಮಾರನಂ ದಹಿಸಿ ಭೂತಿಯ ಮೈಗೆ ತಳೆದನಾ ರುದ್ರನೆಂದಾ
 ತಾ ಪಿರಿಯ ನಾ ಪಿರಿಯನೆಂದವರ ಮಧ್ಯದೊಳು
 ಏ ಪೇಳ್ವೆ ಉರಿಲಿಂಗನಾದನೊರಮಸ್ತಕಂ
 ಆ ಪಾದ ಪಂದಿ ಪದ್ಧುಗಳಾಗಿ ಕಾಣದೆಯು ಘೋರನಾಮಕನೆಂದನು ||೩೨||

ವರಹ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ ನರಸಿಂಹ ಉಳಿದಾದ
 ಮೆರೆವ ದಶಜನ್ಮಗಳ ದಶರೂಪಿನಿಂದಳಿದ

೧೩೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎಂಟು

ಹರವಿಶ್ವಕ್ಷೇನವನತಿ ಸುಳಿಯಿಂದೆತ್ತಿದ, ಶೂಲಿಯಾಗಜ ಧನುಜನಾ
ಶರೀರ ಚರ್ಮಾಂಬರಂ ವ್ಯಾಘ್ರದೊವಲುಟ್ಟ ಮೇಣ್
ಪಿರಿಯರೆನಿಪರದಲೆಯ ಮಾಲೆ ಕೊರಳೊಳು ತಾಳ್
ಕರಭೀಮನೆಂದನಲು ಅತಿರೌದ್ರಮಂ ತಾಳಿ ಶುಕ್ರನೊಡನಿಂತೆಂದನು

||೩೩||

ಲೋಕೇಶನುರುದಲೆಯ ಕಡಿದ ಪಾಪಕೃಪನು
ಲೋಕವೆಲ್ಲಂ ತಿರುಗಿ ಬೇಡುತಿಹಯಮನವನ
ಲೋಕಪಾಪರ ಶಿಕ್ಷೆಗೈಯೆಂದು ಮರಳಿ ದಂಡಾಧರನ ಸಂಹರಿಸಲು
ಲೋಕದೊಳು ಕಿರಿದಾಯ್ತು ಇನಿಗೋಲ ಚಾಪ ಹದೆ
ಲೋಕವರಿವಂತೆ ಆರಡಿ ಪೂವ್ವಬಾಣದವ
ನ್ಯಾಕಳಿದನವನ ಮಕ್ಕಳನಳಿವ ಕಾರಣಕೆ ನಾನೇ ಶಿವನೆನುತಿದನು

||೩೪||

ವರ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ ನೀರೊಳಗಿದರ್ವಂ ಕೊಂದ
ನೆರೆ ಪಾಪಿ ಸಿಂಹ ವರಹಂ ಕಾಡ ಸೇರಿರಲು
ಅರಸಿ ಕೊಂದವನ ಧೀರತ್ವ ಪೇಳ್ವೆ ನಾನು ಸಾವಿರವು ಹರಿ ಕೀಟಿಯನು
ತರ ವ್ಯಾಘ್ರ ಬಲ್ಲೂಕಂ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗಳು
ಪರಿಮಿತಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದೆ ಕಂಡುದಿಲ್ಲೇಕಾಕ್ಷ
ಗುರುವೆಂದಡೆನ್ನ ಮೈಗುರಿ ಪತ್ತಿದಂತಾಗುವದು ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಂದನು

||೩೫||

ನಿತ್ಯನ್ನ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳು ಉಂಡು ಉಡುಗೊರೆಗೊಂಡು
ಸತ್ಯವಂತನುಯೆನಿಸಿಕೊಳದೆ ಗೊರವನ ಮಾತು
ಮಿಥ್ಯವೆಂದುಸುರುವದು ಲಜ್ಜನಿಲ್ಲದೆ ಇದಿರನಿಂದುವಾದಿಸುವದೊಳಿತೆ
ಮೃತ್ಯುಂಜಯೆಂಬುವನನಳಿದು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ
ಕರ್ತೃ ಆಗುವೆ ಗುರುವೆ ಗುರುವಾದಪಂ ನೀನು
ತುರ್ತು ತೆರಳೆನೆ ಧೂರ್ತ ಕಡೆಗಾಲಕೀಮಾತು ನುಡಿದೆಂದು ಪೋದನಿತ್ತ

||೩೬||

ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲರ ಬರಿಸಿ
ಮೃಡನೆಂಬುವನಕೂಡ ಗೆಲಿವನಳಿವೆನೊ ನಾಳೆ
ಪಡೆಗೂಡಿ ಬರುವವರೊ ಬಾರದಂ ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಪೋಗುವರೊಯೆನಲೆಂದರು
ಒಡೆಯ ನಿಮ್ಮಯ ಕೂಡ ತಡಿಯ ಸೇರುವೆವೆನಲು

ಮಡದಿ ತಾನಂ ಚಿಂತೆಯಿಂದೊರಗೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು
ಒಡನೆ ದೇವಾಲಯಂ ಸಲಿಲದೊಳುಳ್ಳುಗಿದಂತಾಗಲೆಚ್ಚರವನಿತಕ್ಕೆ ||೩೭||

ದನುಜನುರೆ ಚಿಂತೆಗತಿ ಮರುಗಿ ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ
ಘನ ಕಳೆಯು ಪೋಗೇಡೆಗೆ ಬೆಳಗಲಾವ್ಯಾಳೈಯೊಳು
ಇನ ಬರುವ ಜ್ವಾಲದೀಪಿಯು ಧೂಮ್ರನವನ ಸತಿ ಈಗಲು ಕಾಂಬೆನವರು
ನನಗೆ ನಾಳೆಗೆ ದೊರೆಯರೆಂದು ಬರುತಿಹ ಸಮಯ
ದನುಜನಾಕ್ಷಣ ಸರ್ವಬಲಗೂಡಿ ವಾದ್ಯದಾ
ನಿನದದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಂದು ರಣದಡೆ ಶಿವನ ಕರೆಸಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದನು ||೩೮||

ನಂದಿಗಮನಾಗಿ ಸತಿಯಳು ಸಹಿತ ಕರದಲ್ಲಿ
ಸಂದ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂ ನಾಗರಾಭರಣವನು
ಚಂದಚಂದದೊಳಿಟ್ಟು ದನುಜನುರೆ ಶಿರಧಾಮ ಗಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರದೊವಲಾ
ಬಂಧಿಸಿದ ಕಟಿ ಕರಿಯ ಚರ್ಮಾಂಬರಂ ಮದನ
ಬೆಂದಬೂದಿಯ ಮೈಯ ಲೇಪನದಿ ರಾಜಿಸುವ
ಇಂದುಶೇಖರ ಕೋಟಿ ಆರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂ ಬಂದು ನಿಲಲಿಂತೆಂದನು ||೩೯||

ಇದಿರ ನಿಂದವನಾರುಯೆನಲು ನಾ ಶೂಲಿಯೆನೆ
ಒದಗಿ ಕೋಪದೊಳಿಂದ ರೋಗವ್ರಾತದಿ ನಿನ್ನ
ಸದನ ಸೂಸ್ಮಾಣುಯೆನೆ ಕಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿರದೆ ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾತಕೆ ಬಂದೆಯೊ
ವಿಧಿತ ನೀಲಕಂಠನೆನೆ ಗಿರಿಯಗಲಿ ಬಂದ ಪರಿ
ಮುದದಿ ಪೇಳೆನೆ ವಾಮದೇವನೆನೆ ಬಲಕೇನು
ಕದುಬಿ ಭೂತೇಶನೆನೆ ಮಸಣದೊಳಗಿರದಿಲ್ಲಿಗ್ಯಾತ್ಯದಿ ಪೇಳೆಂದನು ||೪೦||

ಎಲೆ ಧೂರ್ತ ಗಂಗಾಧರೆಂದೆನಲು ಕುಂಭೆಲ್ಲಿ
ಇಳುಹಿಬಂದೆನೆ ನಕ್ಕು ಶಿವನೆನಲು ಜಂಬುಕಂ
ಪೊಳೆವ ಶುಕವಟವೃಕ್ಷ ವಿಷಪಲ್ಲ ಬಹುನಾಮದೊಳಗೇನು ಪೇಳೆಂದನು
ಸಲೆ ಕಾಲಮರ್ಧನನೆನಡಿಯಲಾರದ ನೀನು
ಕೊಳಕ ಪಶುಗಮನಾಗಿ ಪೆಂಗಸುರ ಒಡಗೂಡಿ
ನೆಲೆಯ ತಿಳಿಯದೆ ಬಂದಿಯೆನಲು ರುದ್ರಸುಮೂರ್ತಿ ನಸುನಗೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ||೪೧||

೧೩೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎಂಟು

ಎಲೆ ಮಗನೆ ಸುಂದರಾನಗರಕ್ಕೆ ಪತಿಯಾಗಿ
ಬಲುಪರಾಕ್ರದಿಂದ ಹರಿಯಜರ ದಿಕ್ಪಾಲ
ಬಲುಮೆನೆಲ್ಲವ ಮುರಿದು ವಂಶಮುದ್ಧರಗೈದೆ ಭಾಪು ಮಾತೆಯು ಪಿತರನು
ಸಲೆ ಪತ್ನಿ ನೀನು ಸಹ ಬಹು ಸುಖದೊಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ
ಪೊಳಲಿಗಾವಾವ ಭಯಮಿಲ್ಲಮೆನೆ ಕೋಪಮಂ
ತಲೆಗಡರಿ ನಿನ್ನಳಿದು ತಾರಾದ್ರಿ ತ್ರೈದಿವಸನಾಳದಿರೆ ದನುಜೇಂದ್ರನೇ ||೪೨||

ಎನಲಾಗ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುವ ಶಿವನಂ ಕಂಡು
ಘನಕೋಪದಿಂದ ದನುಜನೆಂದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ
ತನುವ ಬಂಧನ ಕಂಡು ಅಜ ಹರಿಯ ಪಾರಿಯೊಳಗಿಟ್ಟದಂ ನೋಡಿ ನೀನು
ಮನದಲ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಸುಂದರನಗರಮನ್ನಾಳು
ವಿನಯದಿಂದಹುದೆಂಬ ಮನಪುಟ್ಟಿತ್ಯಮವರ
ನನಗರಿಕಿಮಿಲ್ಲದಂ ವೈದೆಯಾತಕೆ ಪೇಳುಯೆನಲಾತನಂತೆಂದನು ||೪೩||

ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ ಮನವ ನೋಡಲ್ವೆ ತರಿಸಿದೆನು
ದಿಗುಪಾಲರಂ ಹರಿಯ ಅಜರ ನೆನೆಯೆಲ್ಲರನು
ಮಿಗೆ ಸತಿಯ ಕಾಲೊಳಂ ಪೊರಳಿಸಿಯು ಭಾಗಾರ್ಥ ಕೊಡಿಸು ನಾ ಯುಗ್ಧಚಿಟ್ಟು
ನಗುತ ಪೋದಪೆನೆನಲು ಇಲ್ಲದೊರಗಳ ನಡುವೆ
ಮಿಗೆ ಬರುವದ್ದಾಂಗೆಯೆನಲು ನಿನ್ನೋರ್ವನಂ
ಕಳೆದು ಗಗನ ಪಾತಾಳವಾನಂತಜಾಂಡಂಗಳಿಗೆ ಚಕ್ರೇಶನೆನಿಪಾತನಾ ||೪೪||

ಬಗೆಯನರಿಯದೆ ಪೋದಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನೆನಿಸುವದು
ಜಗಕಿದಂ ಕಿರಿದಾಯಿತೆಂಬ ಬಹುಮಾನವನು
ಮಿಗೆ ಪುಟ್ಟದನ್ನಗುವಿ ಪಶುಪತಿಯು ನಾಮಂಗೆ ತಿಳಿವಕಾರಣಮದೇನು
ತೆಗೆ ನಿನ್ನ ನಗಿ ಸುಡಲಿಯೆಂಬವಾಕ್ಯಕೆ ಶಿವನು
ಒಗೆಮಿಗೆಯದೆಂದ ನಿನ್ನಯ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂ ಪೊರಟ
ದಗದ ಮಾಡದೆ ಬಿಡೆನುಯೆನಲಾಗ ದನುಜೇಂದ್ರ ಕೋಪದಿಂದೆಂದನು ||೪೫||

ತಂದೆ ಜ್ವಾಲಾಸುರಂ ತಾಯಿ ದೀಪಿಯು ಸತಿಯೇ
ನೆಂದು ಪೇಳುವೆ ದಂಪಧೂಳಿನಾಕಿಯು ಸಹಸ
ಚಂದ ಪೇಳುವಡರಿದು ಎನ್ನ ಭುಜಬಲಕಾಂತ ಧೀರತ್ವರೆಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ
ನಿಂದ ನಂದಿಯನಿಳಿದು ಪೋಗೊಂದು ತಾವಿನೊಳು
ಬಂಧನದಿ ಕಟ್ಟು ತೃಣಮನಿಕ್ಕು ಪೆಂಗುಸುರ
ತಂದು ಮರೆಯೊಳು ಮಡುಗು ಸರಳು ಧನುವಗೊಂಡು ಬಾ ಯಗ್ಧಕೆನಲೆಂದನು ||೪೬||

ಕಡೆಗಾಲಮಾಗ್ಯಾಯು ತೀರಿದವನೊಳು ಖಡ್ಗ
ವಿಡಿದು ಕಾದುವದೇನು ಎನಲಾಗ ಕೋಪದಿಂ
ಹುಡುಗ ನಿನ್ನದಿರಾಂತು ಯಗ್ಧಮಾಡದೆಪೋದೆನೆನಲೆನ್ನ ಶುಕ್ರನಾಚ್ಚೆ
ತುಡುಗ ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಗುರುದೈವವೆನಲವನ ಸತಿ
ಅಡಿಯನೆತ್ತಿಯು ಪೊಡವಿಗಪ್ಪಳಿಸುವ್ಯಾಳೆಯೊಳು
ಮೃಡನು ಕರಮಂ ಚಾಚಿ ತಿಸುಳಿಯಿಂದಿರಿಯಲೈ ಅವಳೆರಡು ಕರ್ಣ ಮೂಗು ||೪೭||

ಇಳಿಗೆ ಬೀಳಲು ಕಂಡು ಘನ ಕೋಪದಿಂ ಧೂಮ್ರ
ಬಳಿಕೆಂದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಅವಶಕುನ ಕಂಡದಕೆ
ತೊಲಗದೆನ್ನಯ ಸತಿಯ ಅವಯಂಗಳಂ ಪೋದವೆಂದರಿದು ಮಗುಳೆಂದನು
ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಗೆಲುವದಂ ಘನಮಲ್ಲ ಗುರುವೆನಗೆ
ಹೊಳೆಯಿಸಿದನೊಂದು ಕೂರ್ಮಂ ಒಂದು ಮತ್ಸ್ಯಮಂ
ಬಳಿಕೊಂದು ಪಂದಿ ಒಂದುಂ ಹರಿಯು ಭೂಸುರನ ನಡುದಲೆಯ ಕಳಚಿದಂತೆ ||೪೮||

ಗಿಳಿ ಕುದುರೆ ಚಕ್ರವಾಕನೆ ರಥಂ ಮರದಾನಿ
ಬಳಿಕ ಪೆಂಗಸರವಗೆ ಕಾಲಬಲ ಇನಿಗೋಲ
ಮಿಳಿಧನು ಪುಳಿದಾರ ಪೂಬಾಣಸುಂದರನನಳಿದಿಹುದು ಧೀರತ್ವವೆ
ಕುಳಿತಿರಲು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವರಂ ಸುಟ್ಟು
ಪೊಳೆವ ಭೂತಿಯು ಮೈಗೆ ಧರಿಸದೆ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನ
ಸಳೆವೆನೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಿದಂ ನಿನಗಿಂದ ಬಲ್ಲಿದಂ ನಾನೆಂದನು ||೪೯||

ಮುನ್ನ ಕರಿದಾನವಂ ದಿವ್ಯ ಸಾಸಿರವರುಷ
ನಿನ್ನ ನುಂಗಿದುದಿಲ್ಲೆ ಭಸ್ಮಸುರಗಂಜಿ ನೀ

ಪಣ್ಣಿನೊಳಗಿದ್ದುದಂ ಪುಸಿಯೆ ಗುಸುಮಾಸುರಗೆ ಪೆಂಡತಿಯ ಕೊಟ್ಟ ದುಗುಡ
ವನ್ನು ಮಾಡುತ ಕುಳಿತೆ ಜಲಂಧರಂಬುವನು
ನನ್ನಿ ಸಾಯದೆ ಯುಗ್ಧ ಮಾಡುತಿರಲವನ ಸತಿ
ಚನ್ನೆ ಪತಿವ್ರತನಳಿಯಲೋಸುಗಂ ಹರಿ ಕಳುಹಿದತಿ ಪಾಪಿ ನೀನೆಂದನು ||೫೦||

ಪೆಂಗಸರ ನಾಮದೊಳಗಿರದರ್ಥ ನಾಮದವ
ಪೆಂಗಸರ ಪಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯುಗ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ
ಪೆಂಗುಸಿನ ರೂಪಾದನವನ ಗರ್ಭಣಿ ಮಾಡಿ ಗಂಡೆನಿಸದಾವ ಕಾಲಾ
ಪೆಂಗುಸೆನಿಸದ ದೇವರಂ ಪಡದೆ ಜಗವರಿಯೆ
ಪೆಂಗುಸಿಗೆ ಅರಸಾದನವನ ಜೀವನಗೊಂಡು
ಪೆಂಗುಸಿಗೆ ಗಂಡಸಿಗೆ ಮನದೊಳುದ್ಭವ ಅನಂಗನ ಮಾಡಿದವನೆಂದನು ||೫೧||

ಪಂಚಮೇಂಡ್ರಾಸುರಂ ಪಂಚನಿಲ್ಲದೆ ಕಾದಿ
ಪಂಚಮೊಗನೆಂಬುದಂ ಗಣನಿಗಿಟ್ಟನೆ ನಿನ್ನ
ಪಂಚಮೊಗದೊಳು ಪೊಳೆವ ಪಂಚತ್ರಯ ನೆಯನಕ್ಕೆ ಭೀತಿವಡುವವನಲ್ಲವು
ಪಂಚದ್ವಯತಿರದವನು ಮುಂದಿನಿಗಾಂತರದಿ
ಪಂಚಮೊಗ ನೀನಿರುವ ಶೈಲ ನಡನಡುಗಿಸುವ
ಪಂಚಮೊಗ ಅಡಗಿಸೈಯ್ಯಾರುಮೊಗಮಗನಿರಲು ಕಿರಿದಾಯ್ತು ಜಗಕಿದೆಂದಾ ||೫೨||

ಪಿರಿಯ ನಮ್ಮಂ ಸಿರನವರ ಮಸ್ತಕಂ ತಂದು
ಗಿರಿಜಾತೆ ಮೈಯೊಳಿಹ ಮಣ್ಣುಪುತ್ಥಳಿಯದಕೆ
ಭರದಿಂದ ಪಚ್ಚಿ ಜೀವನವಿತ್ತು ನಮ್ಮಣುಗನೆನ್ನುತಿಹ ನಾಚಿಕೆಯನು
ಸಿರಕೆ ಸುತ್ತಿದಿ ಯಾರು ಸ್ತ್ರೀಯ ರುದರದ ಪಿಂಡ
ತರುಳನೆಂದೆನಿಪದಂ ನಿಟಲಾಂಬಕದೊಳೊಗೆದ
ಗುರುಕನಾತ್ಮಜರೆಂಬ ಮದಡತ್ವಕಂ ಧರಣಿಜನ ನಗರೆ ಕೇಳೆಂದನು ||೫೩||

ಯಾಕಿರ ನಿಂತು ಕಾದೋದು ನಿನ್ನ ಮನಸಿಂಗೆ
ಬೇಕಾಗೆ ಪೆಂಗಸರ ಒಂದೆಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು ನೀ
ರೋಕಿನಿಂ ಖಡ್ಗಮಂ ಪಿಡಿದು ಬಾ ಒಲ್ಲೆನಲು ಎನ್ನ ಮರೆಹೋಗಲು ನಿನ್ನಾ
ಜೋಕೆಮಾಡುವದರಿದೆ ಕರಿಚರ್ಮ ಬಿಸುಡೀಗ

ನಾ ಕರುಣದಿಂದೀವೆ ವಸ್ತ್ರಲಂಕಾರವನು
ತಾಕುತಿಹ ಎಲುಮಾಲೆ ಬಿಸುಡು ರತ್ನಾರಗಳ ಧರಿಸು ಭಸ್ಮವನೆ ವರಿಸು ||೫೪||

ವರಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಸೂಡು ಗುರುಗಳ ತೆರದಿ
ಇರು ಭೂತ ಪೊಡೆದಂತೆ ನಿಂದೆಯಾತಕೆ ನಿನ್ನ
ಶಿರವನೀ ಕ್ಷಣ ಪೊಡೆವೆ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯಕಂಜಿ ನಾ ಕರಗಾಯ್ದೆ ಮೌನಮಿದಾರ್
ಪರಿ ಪೇಳುಯೆನೆ ಮರುಳೆ ಬಲ್ಲಂತೆ ಕೂಗುತಿಹೆ
ನರ ನಾಯಿ ಕಡೆಗಾಲ ಬಂತೆನಲು ಮರುಳಿನೊಳು
ಇರುಳು ಪಗಲಾಡುವವ ಮರುಳನೆಂದೆನೆ ಉಗ್ರನಾಗಿ ನಡುಗಣ್ಣುದೆರಿಯೆ ||೫೫||

ಚಿಳಿ ಚಿಟಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲು ಧಗಧಗಿಸಿ ಪೊರನಿಂದು
ತಿಳುಹು ಬೆಸನಾವಕಡೆಯೆನೆ ಧೂರ್ತರುರೆಪಡೆಯ
ನಿಲುವ ಸಂಹರಿಸೆನಲು ದಳ್ಳುರಿಗೆ ನೊರಜಲ್ಲ ಉರಿದಂತೆ ಉರುಹಿಬಂದು
ಬಳಕೆಯ್ನೆ ಹರನಿದಿರ ಕಂಡು ದಂಪತಿಗಳ
ತಳುವದೆ ತ್ರೈದಿವಸ ಬೆಂದಿಸುತ ದೇಹವನು
ಕಳಕಳನೆ ಕುದಿಸೆಂಬ ನುಡಿಗೆ ಜ್ವಲನಾಕ್ಷಣಂ ಪತ್ತೆ ವರ ದೇಹವುರಿಯೆ ||೫೬||

ಹರಿಯಜರು ದಿಕ್ಪಾಲರೆಲ್ಲ ಉಘೆಉಘೆಯೆಂದು
ಹರಮಸ್ತಕಾಗ್ರದೊಳು ಪುಷ್ಪಮಳೆ ಸುರಿವುತಿರೆ
ಸುರದುಂದುಭಿಗಳುಲಿಯೆ ಗರುಡ ಗಾಂಧರ್ವರಂ ನಲಿಯೆ ಹರುಷಾಸ್ತುವರಿಯೆ
ದುರುಳ ಧೂಮ್ರನ ಮಾತೆ ಪಿತನ ಬಲ ಸಹವಾಗಿ
ತ್ವರಿತುರಿದು ಪೋದದಶ್ಚರಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ
ಪರಿಶಂಕೆಗೊಳದಳಿವ ಮರಳಿ ರಚಿಸುವ ಶಿವನಿಗಿರದೆ ಅರಿಪಡಿಯಳಿವುದು ||೫೭||

ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಘವ
ಕಂದುಕಂದರ ಕಂಡು ನೇತ್ರಕಿಡಿಯಿಂ ಸುಟ್ಟ
ಒಂದು ಕಾಲದಿ ಮಸ್ತಕದ ಗಂಗೆದೊಳಗೊಂದು ಹನಿದೆಗೆದು ಪ್ರಳಯಗೈದಾ
ಇಂದುಶೇಖರನೀಗ ಚಕ್ರಿಕನಗಣಿತವ
ಚಂದವಾಗಿಹ ಕುಂಭ ಹರವಿ ನಾನಾ ಮಡಕಿ
ಗಂದು ಚತುರಂಗಬಲಮ್ಯಾಕೆ ಟೊಣ್ಣೊಂದನಂ ಸಾಕುಮಾತೆರಮಾಡಿದ ||೫೮||

೧೪೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎಂಟು

ಎಂದು ಸರ್ವರು ಮೊಗಳೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಾಕ್ಷಣದಿ
ಅಂದು ಉರಿಗಣ್ಣೆಗೆ ಒಂದು ಕಿಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಾ
ರೆಂದೆನಲು ಶಿವನ ಘಣಿಯೊಳು ಸೇರಲಿತ್ತ ದನುಜಗೆ ಪತ್ತಿದೊಂದು ಕಿಡಿಯಾ
ನೊಂದು ನಾನಿರುವ ತಾವಗಲಿಸಿದೆ ಕಡುಧೂರ್ತ
ನೆಂದು ದಂಪತಿಗಳನು ಕಿನಿಸಿಂದ ಸಂದೆಲ್ಲ
ಬೆಂದಿಸುತಲಿರಲದರ ಬಾಧೆಗಾರದೆ ಸೋತು ದುಃಖಿಸಿದನಾ ಧೂಮನು ||೫೯||

ಕೆಟ್ಟೆನಕಟಾ ಹಾ ಹ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಲವು
ಎಷ್ಟಿದ್ಡದಕಿಮ್ಮಡೆನಿಪ ಎಮ್ಮೆಯ ಬಲವು
ನಷ್ಟಾಗಿ ಹುಡಿಯಂತೆ ಪಾರಿದುದೊ ಉರಿ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೆ ನಿಮುಷವಿರದೆ
ರಟ್ಟಾದುದೊ ಜಗದಿಯನುತೆದೆಯ ಬಡೆ ದುಃಖ
ಬೆಟ್ಟದಂತಾಗಿ ಬಹು ನೋವಿನಿಂದಾ ಖಳನು
ಗಟ್ಟಿಮನದಿಂ ಹಲವು ವ್ಯಾಕುಲಂಗಳ ಮಾಳ್ವನೇನೆಂಬೆ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ ||೬೦||

ಯಾಕೆ ಚತುರಂಗಬಲಗೂಡಿ ಅಮರಾನಗರ-
ಕ್ಯಾಕೆ ಬಂದೆನೊ ಎನ್ನ ಸತಿಯು ದಿಕ್ಕತಿಗಳಂ
ಯಾಕೆ ಆಗಸಕೊಗದಳ್ಳಾಕವರ ಸೆರೆ ಹಾಕಿ ಕೋಳಬಂಧನ ಮಾಡಿದೆ
ಯಾಕೆ ಹರಿಯಜರ ಪಾರಿಯೊಳ್ಳಿಟ್ಟೆ ಮುನಿವಾಖ್ಯ
ಯಾಕೆ ಕೇಳದಲಾದೆ ಗುರುವಿಗಿದಿರುತ್ತರಂ
ಯಾಕೆತ್ತೆ ಶಿವಗೆ ಪರಿಪರಿ ನಿಂದೆಯಂಗಳಂ ಮಾಡಿದತಿ ಪಾಪಿ ನಾನು ||೬೧||

ತಲೆ ತಗುಲೆ ಬಗ್ಗುತಿಹರೆಂಬನಿತುಂಟಾಯಿತು
ಹೊಲಬರಿಯದಾನಭವನೊಡನೆ ಬಹು ಕೆಟ್ಟತನ
ಕಲಿತು ಬಲ್ಲಂತೊದರೆ ಬಲವೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟುಪೋಯಿತು ಈರ್ವರುಳಿಯೆ ನಮಗೆ
ಜ್ವಲನ ಬಹುಕಾಡುತಿದೆಯೆಂಬ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಸತಿಯು
ನಳಿದುದಂ ಕಂಡೊರ್ವನಾದೆನ್ನಯ ಜೀವ
ಬಳಿಕ ಪೋಗದ ಮುನ್ನ ಶಿವನ ಸ್ತೋತ್ರಂಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ತನ್ನೊಳು ತಿಳಿವುತಾ ||೬೨||

ಜಯತು ಗಿರಿಜಾರಮಣ ಜಯ ಕಾಲಸಂಹರಣ
ಜಯ ನಾಗರಾಭರಣ ಜಯ ಭಕ್ತರೊಳು ಕರುಣ

ಜಯತು ಅಘಗಿರಿಕುಲಿತ ಜಯ ವಾದಿಗಳ ಶಿಕ್ಷ ಜಯ ಪ್ರಮಥಗಣರ ಪಕ್ಷ
ಜಯ ಕರುಣಸಾಗರನೆ ಜಯ ಅಭಯಕರ ಶಿವನೆ
ಜಯ ದನುಜರುನ್ಮತ್ತ ಕಾಡುತಿಹ ವಿಧಿಮಿತ್ತ
ಜಯ ಸರ್ವ ಜಗದೀಶ ಗತದೋಷ ಆಕಾಶಕೇಶ ಸಲಹೆನುತಿದರ್ಪನು ||೬೩||

ದೇವ ದೇವೇಶ ದೇವೇಂದ್ರವಂದಿತ ಚರಣ
ಭಾವಜಮದಾಪಹರ ಭಾನುಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ
ಜೀವಿತೇಶ್ವರ ನಾಮದಿಂದೊಪ್ಪ ಸಕಲ ಮುನಿ ನತ ಪಾದಪಂಕೇಜನೆ
ಕೋವಿದನೆ ಸಕಲ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲಯ ಕರ್ತೃ
ಭಾವಭರಿತಂ ದುರಿತನಷ್ಟ ನತಜನಭಿಷ್ಠ
ನೀವ ಶರಣಾಗತರಕ್ಷ ದುರ್ಜನ ಶಿಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ಕರುಣಬಂಧು ||೬೪||

ಅರಸನರಸಿಯೆ ಎನ್ನ ಮಾತೆ ವಿದ್ಯಾಲತೆಯೆ
ಒರೆಯಲೇನಾ ಧೂಮ್ರಾಸುರ ಉರಿಯ ಬಾಧಿಂಗೆ
ನಿರದೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಲಾ ಶಂಭುವರಿದು ಪಿಂಡಕೆ ಪಳಿದ ಮಾತಿನಿರವಾ
ಹರನವನಿಗಾಡುತಿಹ ಸುಖಮಿದರ್ ದೇಹಕ್ಕೆ
ಭರದಿ ದಸಿ ಊರಿದೋಲ್ ಅಣಕನಾಡಲ್ಪವನು
ಕೊರಗುತ್ತ ಬಹು ನೊಂದು ಬೆಂದು ಬಾಯಿಬಿಡುತಿದರ್ಪನೇನೆಂಬೆ ವಿಮಳನಂದಾ ||೬೫||

ಎಲೆ ಧೂರ್ತ ಧೂಮ್ರದನುಜನೆ ಕೇಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಬಲವುಳ್ಳವನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಸತಿಗಿಡಿರಿಲ್ಲ
ಸಲೆ ಬಿರುದ ಬಿಸುಟ ಮಾತಾಡುತಿಹ ಶಿವಗಿವನ ಬರಹೇಳಿ ಯುಗ್ಗಕೆಂದು
ಬಲು ಮಾನ್ಯರಂ ಮ್ಯಾಗೆಮ್ಯಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು
ತಳುವದೆನ್ನಯ ಕರೆಸಿ ಮಸಣಮನಿಯನೆ ನೀನು
ಪೊಳೆವ ತಾರಾದ್ರಿಗಧಿಪತಿ ನಾನು ಎಂದ ನುಡಿ ಪುಸಿದು ಪೋದುದೆ ಪೇಳೆನೆ ||೬೬||

ಕೇಳು ದೇವೇಶ ತಾರಾದ್ರಿಗಧಿಪತಿ ನೀನೆ
ಪೇಳುವೆನು ಜೀವನೀಗಳೆ ಪೋಗೆ ಮಸಣಮನೆ
ಖೂಳ ನಾ ಸೇರುವದು ಲಿಪಿಯ ತಿಳಿದಿಹ ಕರ್ತೃ ಎನ್ನ ದುರ್ಗುಣವು ಕೋಟಿ
ಬಾಳಿರಲು ಪಕ್ಷಿ ಗುಣ ವೃಕ್ಷ ನೋಡುವದೇ ಮೇಣ್

೧೪೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎಂಟು

ಕೂಳರವಗುಣ ಅವನಿ ನೋಡುವದೆ ಜಲಚರವ
ಕೀಳುಮಾಡದೆ ಅಬ್ಬಿ ಪರಿಯಂತೆ ರಕ್ಷಿಸೈ ಎಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡುತಿರ್ದನು ||೬೭||

ಮಂದಪಶು ಕಟ್ಟು ತೃಣಮನ್ನಿಕ್ಕು ಹೆಂಗುಸರ
ನೊಂದು ಕಡೆ ಮರೆಗಿಟ್ಟು ಬಾರಂದ ವಾಕ್ಯವನು
ನೊಂದು ಪೋದುದೆಯೆನಲು ಪಿಂಗು ಸೆರಗಿಂದ ಕಡೆಯಾಯಿತೆನ್ನಯ ಬಾಳುವೆ
ಬೆಂದೆ ಕುಸಿಕುದಿದೆ ಬಹು ನೊಂದೆನೆನ್ನಯ ತಂದೆ
ಕಂದನವಗುಣ ನೋಡದನ್ನ ಪೊರೆವುದು ಕರುಣ
ಸಿಂಧು ದೀನದಯಾಳು ಶರಣಗತರಕ್ಷಮಣಿ ಬಿರಿದುಂಟು ಕಾಯೆಂದನು ||೬೮||

ಮರಳಿ ಹರ ಮಾತಾಡೆ ಶಿವನೆನಲು ಜಂಬುಕಂ
ಮೆರೆವವಟವೃಕ್ಷ ಶುಕ ಸರ್ಪ ಮುಂತಾಗಿರುವ
ಧರೆ ಬಲ್ಲದೆಂದದಂ ಶೂಲಿಯೆನೆ ರೋಗದೊಳಗಿರದ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಯಿಂದಾ
ತೆರನಾತಕನೆ ಗಂಗಧರನೆನಲು ಕುಂಭೆಲ್ಲ
ಮರೆದು ಬಂದೆಂದ ವಾಕ್ಯವನಗಲಿ ಪೋಯಿತೆನೆ
ದುರುಳ ದೂಷಕ ಪಾಪಿ ಕೋಪಿ ಮೂಗರಿದು ಕೈಪಿಡಿ ತೋರಬ್ಯಾಡೆಂದನು ||೬೯||

ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಬೊನ್ನಿನಿಂ ಬೆಂದ್ವುಣ್ಣ ಬೆದಕದಿರು
ನಿಟಿಲಾಂಬಕನೆ ನಿನಗೆ ಸಾಟಿ ದೇವರುಮೊಳರೆ
ಕುಟಿಲಕುಹಕನು ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟರಿಷ್ಟನು ರತ್ನ ಮಾಲೆ ಬಲ್ಲದೆ ಪ್ಲವಗನು
ಸಠೆಯಲ್ಲ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಗಾರ್ದಭನ ಮುಂದಿಡಲು
ತುಟಿ ಜಿಹ್ವೆಗಂ ಪಚ್ಚಿ ರುಚಿಸಬಲ್ಲದೆ ಅಂದ
ಸ್ಥಟಿಕ ಜ್ಯೋತರಿಯ ಬದಿರಂ ತಂತಿ ತಾಳ ರವ ತಿಳಿಯದೊಲು ಮದಡನೆಂ ನಾ ||೭೦||

ಬರೆ ಗುಣವ ನೋಡದಿರು ಅಹುದುಂಬ ಫಲವದರೊ
ಳಿರುವದೇನುಂಟು ತಿಪ್ಪೆಯ ಕೆದರೆ ಸದ್ಗಂಧ
ಇರಲುಂಟೆ ಮದಡನೆನ್ನಯಗುಣವ ನೋಡದೆಯು ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ನಗುತ ಶಿವನು
ದೊರೆ ದಾತ ದನಜೇಂದ್ರ ಚತುರಂಗ ಪಡೆಯಲ್ಲ
ನೆರಹಿಸಿದ ಕರ್ತೃ ನಿನಗಾರು ತೊಣೆಯೆಂದೆಂಬ
ಬಿರಿದತ್ತ ಪೋಯಿತೆನೆ ಕರದ ಕಂಕಣ ನೋಡುವದಕೆ ಕೈಪಿಡಿಯಾತಕೆ ||೭೧||

ಯಾತ ತಲೆವಾಗಿದರೆ ಗುರುಭಕ್ತನೆಂಬುವರೆ
ತಾತ ಇಕ್ಕಳ ಕರವ ಮುಗಿಯಲದು ಭೃತ್ಯನೆ
ನೂತನದ ಮೇರು ಕೊತ್ತಲವಿಂಡಿನವಗುಣವ ನೋಡುವದೆ ಮದುಮಲ್ಲದೆ
ಭೂತಳದ ಮಣ್ಣು ತಿಂಬೇಡಿ ತವರಾಜ ಸವಿ
ಓತು ಬಲ್ಲದೆ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಮೃತ ಸ್ವಾದ
ರೀತಿ ಬಲ್ಲದೆ ಗಂಧನರಿವನಾ ನಾಶಿಕ ಅಧೋದ್ವಾರೇನಬಲ್ಲದೆಂದಾ ||೨೨||

ಗುರು ದೈವ ತಂದೆ ಅವಗುಣ ನೋಡದೆನ್ನ ನೀ
ಪೊರೆಯೆನಲು ದನುಜ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬೇಡೆನಲಾಗ
ಸ್ಥಿರಪದವಿ ಕೊಡಬೇಕುಯೆನೆ ಈಗ ಬಲವಳಿದುದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅಸುವಿತ್ತಪೆಂ
ತರುಳ ದಂಪಸೂಧೂಳಿ ತಂದೆ ತಾಯೆಲ್ಲರಂ
ತ್ವರಿತೀವೆ ಕೋಯೆನಲು ಆದನೊಲ್ಲೆ ಶಿವ ನಿಮ್ಮ
ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂ ಬೆಂದ ತನುವ ಪಾವನ ಮಾಡುಯೆನಲಾತನಿಂತೆಂದನು ||೨೩||

ಎಲೆ ಧನುಜ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ನಿನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂ
ಸಲೆನಿತ್ತಪೆಂ ಬೇಡುಬೇಡುಯೆಂದೆನಲಾಗ
ಮಲಹರನೆ ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂ ಕಾದ ದೇಹವ[ದು]^೧ ಮಂತ್ರರೂಪಾಯಿತದನು
ಚೆಲುವ ಗಾಜೇಶನೆಂಬುವ ಪೆಸರಿನಿಂ ನೀ
ತಳುವದೆ ಕರಸಿಕೊ ಗಿರಿಜಾತೆಯಾ ಕರಕೆ
ಬಳೆಯಾಗಿ ಯುಗ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ನವರತ್ನದೊಳು ದಶರತ್ನವೆನಿಸೆಂದನು ||೨೪||

ಈ ರತ್ನಮೊಂದಿಲ್ಲದಿರಲು ನವರತ್ನ ಪುಸಿ ಭಾ
ರ್ಯರಿಗೆ ಕರಿಮಣಿಯು ಬಳೆಯರ್ಧಡಂ ನಾನ
ಕಾರಣದ ತೇಜಗಳ ಮಾಡುತಿಹರದುಮಿಲ್ಲದ್ಯಾತಕಂ ಬಾರರೆಂದು
ಮಾರಾರಿ ಇಂತು ವರವೀಯ್ಯೆನಲ್ಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ
ದಾರಿಸುಂದರವೆಂದು ದನುಜ ನಿನ್ನಯ ಭ್ರಾಂತಿ
ಪೂರಿತವ ಮಾಳ್ವನೆಂಬಯಹಸ್ತವನಿಟ್ಟು ಕಾಡುತಿಹ ಕಿಡಿ ಕಣ್ಣೊಳು ||೨೫||

ಮಡುಗಿ ಹರನಿಂತೆಂದ ಈ ರತ್ನಕಂ ಬೆಲೆಯು
ಒಡಗೀವರಾರನಲು ದೇವ ನೀ ನನಗೊಲಿದು
ಕೊಡು ಕನಕ ತೊಲಿ ಷೋಡಶಂ ಭಾಗಮಾಡಲಾನೊಂದುತೊಲಿ ರಜತಮದನು
ಬಿಡದೆ ಷೋಡಶಭಾಗ ಮಾಡಲಾನೊಂದು ಪಣ
ತಡೆಯದಾ ಪಣ ಷೋಡಶಂ ಭಾಗ ಮಾಡಲಾ
ಬಡವರುರೆ ಕೊಳಬೇಕು ಕರೆಮಣಿಯೆ ಕಾರಣೆಂಬೊರವಿತ್ತು ಸಲಹೆಂದನು ||೭೬||

ನವರತ್ನ ಕನಕ ರಜತವನಿಟ್ಟು ಧನಿಕರಿಗೆ
ತವೆ ಕಾಸಿನ ಸುಮಣಿಯುಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಾಸಿರದಿ
ನವಿನ ಸನ್ನೆಯು ಪೋದತೆರೆನೆನಿಸು ಗಾಜೇಶಲಿಂಗ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೊರಳೊಳು
ಅವನಿ ಅರಿವಂತಿರುವದೆಂದು ಬೇಡಲು ಕೊಟ್ಟ
ಶಿವನೆ ಗಂಡಸು ಪೆಂಗಸೆಂಬುದಂ ಕರಕಷ್ಟ
ತವಿಸದೆಯು ಪೆಂಗುಸರ ಕರಕೆ ಬಳೆಯಾಗುವದು ಅಣುವಿನೊಳು ಅಣುವೆಂದನು ||೭೭||

ನೀನಣೋರಣಿಯಾನ್ಮಹತೋಮಹೀಯೆಂಬೊಚನ
ನಾನು ಧಾರುಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಬಂತೊರವ
ಭಾನುಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡು ಭಗ್ಗೋದೇವಸ್ಯ ದೀ ಮಹೀಯೆಂದು ಲೋಕ
ತಾನು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಗಾಜಿಗಿನ್ನಾರು ಸರಿ
ಎನುಮಿಲ್ಲವು ಸರ್ವಕಿರಿಜಾತ ಜಾತರಿಗೆ
ಕೊನನಾಗಿರುವಂಥ ಮನ್ನಣೀಯ್ಯೆನೆ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಗೆ ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ||೭೮||

ಹರನೆ ಎನ್ನಯ ಮ್ಯಾಲೆ ದಯತಾಳಿದಂತದಕೆ
ಕರದೊಳೊಪ್ಪುವ ಕನಕಚಾಪ ಅದರೊಳಗೊಂದು
ವರಿ ಮಾಸಿ ತಾಳಿ ನೀನಿರುವ ಭಲ ರಜತದೊಳಗೊಂದು ತೊಲಿ ಕಾಲಸುತ್ತು
ವರಗುಣಂದಾರ ಪರಿಪರಿಸ್ತೋತ್ರ ಕರಿಮಣಿಯು
ಸರಮಧ್ಯದೊಳು ತಾಳಿ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ನಾ ಬಳೆಯು
ಸ್ಥಿರನಾಲ್ಕುಯುಗದಿ ನಡೆಸುವದೆನಲು ಪರಮೇಶನಂತೀಯ್ಯೆ ಮಗುಳೆಂದನು ||೭೯||

ಎನ್ನಯ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆಯು ಗಟ್ಟಿಗಾಜಿನ ಗುಂಡು
ಇನ್ನು ರಚಿಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಳಪಾದೋದಕಂ
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಚರರ ಪಾದಾಂಬು ಬಸವನಾಚಾರಮಂ ಆ ಮೂರ್ತಿಯು

ಇನ್ನಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಆಕೃತಿಯೊಳೆನ್ನಂ ಸುಟ್ಟು
ಚನ್ನಬಳಿಕರಿಮಣಿಯು ಜಗಕೆ ಗಾಜೇಶನೆ
ಎನ್ನುತಿಹ ವರವಿತ್ತು ಅಷ್ಟವರ್ಣವದರೊಳಂ ಹುದುಗಿಹುದುಯೆನಿಸೆಂದನು ||೮೦||

ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂ ದೋಷ ಸುಟ್ಟ ತೆರ ಗಂಹ್ವರಿಯೊ
ಳಿರದೆನ್ನ ದೇಹಮಂ ದಹಿಸು ನವರತ್ನದ
ವರಬಣ್ಣವಂದೆ ಗಾಜಿನೊಳು ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ಮುತ್ತೈದೆತನಕೆ
ಸ್ಥಿರವೆನಿಸು ನಿನ್ನ ಸತಿಹಸ್ತಕಮಲಕ್ಕೆ ಮೇಣ್
ಗೊರಲಿಂಗ ಸರ್ವ ಆಭರಣಕಧಿಕರಮಾಗಿ
ಮೆರೆವಂತೆ ಸೂಪವಿತ್ರದ ನೇತ್ರದಿಂ ಬೆಂದು ಅಪವಿತ್ರನಾಗದಂತೆ ||೮೧||

ಮಾಡು ಸಲೆ ದಂಪದೊಳಿಯನೆನ್ನ ದೇಹಮಂ
ಕೂಡಗಲದಂತೆ ಬಳೆಮಣಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ
ನಾಡೆ ನಾನಾ ಸಾಮಾನಂಗಳಂ ರಚಿಸಿಕೋಯೆಂದಳಿಯಲಾ ಪರಮನು
ಜೋಡಗಲದಂತೆಲ್ಲ ಪೋದಬಲಮಂ ತಿರುಗಿ
ಗಾಡನೇ ತಾರಾದ್ರಿಯಂ ಪೊಗಲು ಸರ್ವಸುರ
ನೀಡೆ ಪುಷ್ಪದಮಳೆಯ ದೇವದುಂದುಭಿಯಲ್ಲಿ ತಾರಾದ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ತಾ ||೮೨||

ಹರಿಯಜರು ಸುರಪಸುರಮೌನಿಮನುಗಳನೆಲ್ಲ
ಹರುಷದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಹರನಿರೂಪದೊಳವರು
ಇರದೆ ಗೃಹಮಂಪೊಕ್ಕು ಸುಖಮಿರುತ ಶಂಕರನ ಪೊಗಳುತ್ತಿಹರತಿಮುದದೊಳು
ಅರಿದಾದ ಭಯವ ಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ಭರದಿ ಜೀವ ಕಾಯ್ತು ಶಾಂತಸರ್ವಜ್ಞನಂ
ಮರೆಯಲಾರವುಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ||೮೩||

ಸ್ಕಂದಪೌರಾಣದೊಳು ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ
ಕಂದವಿಮಳಾನಂದಗೊರೆದ ವಿಶ್ವೇನಂಗೆ
ಸಂದವಧು ವಿದ್ಯೆ ಲತೆಯಂಗೂಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ನಡೆಯಾ ವನುತೆಯಾ
ಬಂಧುರಸುಜ್ಞಾನಶೇಖರಗೆರಗೆ ಭಸಿತಮಂ
ತಂದಿಟ್ಟು ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನಲು ನಮಿಸಿ ಬಳೆ
ಕಂದರದ ಕರಿಮಣಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಾಗಮ ಪೇಳುಯೆನಲಾತನೊರೆದ ನುಡಿಯು ||೮೪||

೧೪೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಎಂಟು

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲ
ಹಿರಿಮಠದ ಕರ್ತೃ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯನಾತನ
ಮರಿಯನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನುರೆ ಚರಿತವು
ಇರದೆ ಪೇಳಿರಲದಂ ಕಂಡು ವಟಪುರನಾಥ
ನೊರಶಿಷ್ಯ ಚರಭಕ್ತ ಚರಣರೇಣಂದೆನಿಪ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನೀ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ದ್ವಿತೀಯನಿಯ ಖಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ||೮೫||

ಕಮಲರಮಣಪ್ರಿಯ ಕಮಲಜಾಶಿರಗೈಯ್ಯ
ಕಮಲನಾತ್ಮಜನಾಥ ಕಮಲಕಳೆವರರೂಢ
ಕಮಲನುದ್ಭವನೈರಿತನುಜನುರೆ ಕಮಲವನು ಕಮಲದಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದನೆ
ಕಮಲಗಳೆಯನ ಸುಟ್ಟ ಕಮಲಪ್ರಕೃತಿಯದಿಟ್ಟ
ಕಮಲಕಮಲಂ ಶಿರಸ ಕಮಲದಾನವನಿರಸ
ಕಮಲದೊಳು ರಾಜಿಸುವ ಕಮಲಜಾಂಡಂಗಳಂ ಕುಕ್ಷಿ ಶಿವ ಪೊರೆಯೆಮ್ಮನು ||೮೬||

ಕುಮಿದಿಯಿಂದವಲೇಕಚೂಡ ನರ ಕುಮಿದಿಹರ
ಕುಮಿದ ಗರ್ಭಜ ಕುಮಿದಯುಗಯುಗಕಸ ಕುಮಿದಷ್ಟ
ಕುಮಿದ ಬಂಧನನ ಕರಕಂಕಣಂ ಕುಮಿದಹಿತ ಕುಮಿದವರತೇಜ ಸಹಜಾ
ಕುಮಿದ ಗಂಧುರಿ ಚಿದಂತುಮಿದವಾಯಂಬರಂ
ಕುಮಿದಾಪ್ತವೆಂಟಾಂಗ ಕುಮಿದ ಕಾಳಿಯ ನಾಶ
ಕುಮಿದನಗರವನಳಿದ ಕುಮಿದವಾಹನಗೊರೆದ ಕುಮಿದೆನಿಪಾ ಶಿವನೆ ಸಲಹಾ ||೮೭||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರಕೃತಿಯು
ಚೆದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೮೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿಲ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೦೫ ಕ್ಕಂ ಖಾಂಡ ೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಪ್ರೀತಿ

ಸಂಧಿ : ಒಂಬತ್ತು

ಪಲ್ಲ:

ಹರನ ರುಂಡಾಧಾಮದಿಂ ಜನಿಸಿ ಇಳೆಯಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಕಟಕದೊಳು ಸಂಜನಿಸಿ
ವರದೀಕ್ಷಮಾಗಿ ಅನುಭಾವರಿತು ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆದಿದರ್ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು

ಪದನು:

ಕಮಲಾಕರೋಟಿಕರ ಕಾಲಹರ ಕಿಸಲಯೋ
ಪಮ ಜಟಾಮಂಡಿತ ಸುರಾಜಕಲೆ ಕೀರರಥ
ನಮಲಾಂಗದಹಿತ ಸುಕುಮಾರಪಿತ ಕೂಕಮತನಾಶ ಸುರವಾತ್ಮಕೇಶ
ಅಮಮಕ್ಕೈರಾದಿಗುಣದೂರ ಕರ್ಮವಿಹಾರ
ಕಮಲೆರಿಯಪ್ರೀತ ಕೋಪವಿರಹಿತ ಕೌಮಾರಿ
ರಮಣ ಕಂಠೀರದೊವಲಾಸನದೊಳೊಪ್ಪತಿಹ ಕರುಣಿ ಗುರು ಸಲಹೆಮ್ಮನು ||೧||

ಮಾನುನಿಯೆ ಮರುದಿನೋಲಗದಿ ಶಿವಕಾಯಕವ
ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಮರಳಿ ಎನ್ನಂ ಕೂಡಿ
ಸ್ಥಾಣುಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದೇವತರ ದಿಗ್ವರರ ಅಜಹರಿಗಳಂ ಕೇಳಲು
ಕೂನಿಲ್ಲದಳಿದುಪೋಗುವರ ಮ್ಯಾಲತಿ ದಯದಿ
ನೀನೆಮ್ಮ ಸಲಹಿದಿರಿ ಈ ಗಾಜುನಿರ್ಮಾಣ
ಏನೆನು ತಿಳಿಯದೈಯೆಂದುಸುರೆ ಶಂಕರಂ ಅಧೋರ್ಮುಖದಿ ರುಂಡಮಾಲಾ ||೨||

೧೪೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂಬತ್ತು

ಇರದೆನೀಕ್ಷಿಸಲೋರ್ವ ರುದ್ರಗಣನೈತಂದು
ಹರಪಾದಕೆರಗೆ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡಿ
ಕರುಣದಿಂ ತೆಗೆದತ್ತಿದವಸರವೇನೇಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಿಂತೆಂದನು
ತರುಳ ನಾ ವರವಿತ್ತೆ ದನುಜಂಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು
ಗುರು ಲಿಂಗ ಚರಭಕ್ತ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರಾ
ವರಸತಿಯು ಸಂಗಾಯಿ ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಚಂದ್ರನುದಿಸಿದಂತುದಿಸಿ ನೀನು ||೩||

ಮೆರೆವ ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನಾಮದಿಂ
ದಿರದೆನ್ನ ಮತವನುದ್ಧರ ಮಾಡು ಪರಮತಂ
ಪರಿಹರಿಸು ಮುತ್ತೈದೆತನದ ಸಲುವಳಿ ಬಳೆಯು ಕರಿಮಣಿಯು ರಚಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ
ಪರನಾಗುಯೆನೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಶಿರಮಾಲೆಯೊಳು
ಸ್ಥಿರಮಿದರ್ಥನಂ ಧರೆಗೆ ಪೋಗು ನೀನೆಂದಪ್ಪ
ಣಿರದಿತ್ತಿ ಜನನ ಮರಣವು ಕುಲಾಲನ ಚಕ್ರ ತಿರುಗುತಿಹ ತೆರನೊಲ್ಲೆನು ||೪||

ಎಂದುಸುರೆ ದೇವತರು ಹರನಾಚ್ಛ ಮೀರುವದೆ
ಸುಂದರತ್ವವೆ ಶಿವನ ವಾಕ್ಯ ಪುಸಿಯಂ ಮಾಡಿ
ದೆಂದೆನಲ್ಕಂಜಿ ಸಾಕ್ಷತನಿರಿದಿರ ಹೊಡೆಗೆಡದು ದ್ವಂದಕರಮುಕುಳಿತಾಗಿ
ತಂದೆ ಬೆಸನಾವುದನೆ ಸರ್ವೇಶ ಪೇಳುತಿಹ
ಕಂದ ನಿನಗಾವ ಭಯವಿಲ್ಲ ಧಾರುಣಿಯಲ್ಲಿ
ಚಂದವಾಗಿಹ ಗಾಜಿನ ಸುಕಾಯಕವ ಮಾಡುಯೆಂದಾಶೀರ್ವಾದನಿತ್ತು ||೫||

ಪೇಳುವನು ಕುಂಜರಸುದೇಶ ಗವಿಚರಪುರದಿ
ಬಾಳುತಿಹ ಸದ್ಭಕ್ತ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರಾ
ಬಾಲೆ ಸಂಗಾಯಿ ಉದರದಿ ಜನಿಸಿದಾಕ್ಷಣಂ ಲಿಂಗನಿತ್ತವೆ ತಪ್ಪನು
ಬಾಲ ನೀನಾವದಕ್ಕಂಜದಿರು ಅಭಯೆಂದು
ಶೂಲಿ ಬೋಧಪ್ರಸಾದವನೀಯೈ ಕೈಕೊಂಡು
ಕೀಲಾಲತನಯ ಲೇಖಂಚೂಡನಿಗೆರಗಿ ಸುಖಮಿರಲತ್ತಲಿತ್ತ ||೬||

ವರವೀರಶೈವಸಂಪನ್ನ ಗವಿಚರಪುರದಿ
ಚರಪಾದ ಪೂಜಿಸಿಯು ಕರುಣಶೇಷಂಗೊಂಡು

ಇರದೆ ಪವಡಿಸಿ ಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳಿರಲು ಶಂಕರನು ನಿಜದಿ ನಿಂದಿಂತೆಂದನು
ಶರಣ ನಿನ್ನುದರಭವವಿಪಿನವೀತಿಹೋತ್ರ ಮೇಣ್
ಪರಸಮಯಮತ್ತೇಭ ಪಂಚಾಸ್ಯಮರಣವೆಂ
ದುರುತರಾಬ್ಬಿಗೆ ಕಲಶಜಂ ಕುಶಿಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ಪುಟ್ಟುತಿಹನೆಂದು ಪೇಳೆ ||೭||

ಎಚ್ಚರಮದಾಗಿ ಸತಿಯೊಳು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂ ಪೇಳೆ
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದುದೊ ಪುರುಷ ಆಸೆ ವಿಷಯಾತುರಂ
ಹೆಚ್ಚಿದುದೊ ಹಿಮಶೈಲಕಂ ಉಷ್ಣ ಪತ್ತುವದೆ
ಉರಿಗಿರಿಗೆ ಶೀತಮುಂಟೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುವಾತಾಯು ಕುದಿಯುಂಟೆ ಬಾಯನಂ
ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡುತಿಹೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಿದನು
ತುಶ್ಚವನೆ ಲಜ್ಜಿತದಿ ಮಾನಮಿರೆ ಸತಿ ಎಂದಿನಂದದೊಳ್ಳಿಯ್ಯುತೀರ್ಚೆ ||೮||

ಬರುತ ಸತಿಪತಿಗಳಾಪರ್ಯಂಕವದರಲ್ಲಿ
ಒರಗಿರುವ ಕಾಲದೊಳು ಗಿರಿಜಾತೆ ಜಗನ್ಮಾತೆ
ಹರನಿರೂಪದೊಳ್ಳಿದು ಸಂಗಾಯಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳುನಿಂದು ನಿನ್ನುದರದೊಳಗೆ
ತರುಳ ಜನಿಸುವ ಜ್ಞಾನಸಿಂಧುವಿಗೆ ಚಂದ್ರಮಂ
ನಿರದೆನಿಪ ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂಬ ಕು
ವರನ ಕೋ ಕೋ ಎನಲು ಸುಂದರದ ಕಂದನಂ ನೋಡಿ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳಾಶ್ರು ||೯||

ಪರಿಯನಂದಾಬ್ಬಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿದಂತಾಗೆ ಭಾ
ಸುರಬಾಲನಂ ಪಿಡಿಯಲಿಚ್ಛೈಸಲೆಚ್ಚತ್ತು
ಗಿರಿಜಾತೆಯರ್ಭಕನು ಬಯಲಾದುದಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಮರಳಿ ತನ್ನಾ
ಪುರುಷನೊಳು ಪೇಳೆ ಎನ್ನಯ ಕನಸಿನೊಳು ಶಿವನು
ವರೆದ ನಿನ್ನಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಹೈಮಾವತಿಯು
ಇರದಿತ್ತ ಪುತ್ರನುತ್ಸಹ ಪುಣ್ಯ ತಪ್ಪದೆಂದಪ್ಪಿ ಅತಿ ಹರುಷದಿಂದಾ ||೧೦||

ನುಡಿಪ್ರಸಾದವ ಚುಂಬಿಸುತ ಪತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸ
ಕುಡುತೆಗಂಗಳಿಗೆ ಗರ್ಭಂಕುರಂ ತೋರುತಿರೆ
ನಡೆ ಮಂದ ನಡು ಗಾತ್ರ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಾರೈಸೆ ತ್ರಿವಳಿಗಳಡಗಿದರ್ವು
ನುಡಿ ಮೆಲ್ಲನಾಗೆ ಅರುಣಾಬ್ಜಮೊಗಧವಲಾಬ್ಜ

೧೫೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂಬತ್ತು

ಪಡಿ ಮಿರುಗೆ ನರಗಳೆಲ್ಲಂ ಹಚ್ಚಮಯವಾಗೆ
ಒಡನುದರಮ್ಯಾಲೆ ಉರ್ಧ್ವ ಸುಮುಗದಿಯಳೆಪಾವು ಕುಂತಳಂ ಕವಲಾಗಲು ||೧೧||

ತನಗೆ ಸುತರಿಲ್ಲೆಂಬ ಹೃದ್ಗಂದು ಕಂಗೆಟ್ಟು
ಬಿನದದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟ ತೆರ ಉದರಭರಣಿಯೊಳು
ಅನಘಮೌಕ್ತಿಕವಿಟ್ಟು ನೀಲಮುಚ್ಚಳ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ವಡಲಾಬ್ಬಿಗಿಂದು
ವಿನಯದಿಂ ಮೂಡಿಬರೆ ಕಂಡು ಭವರಜನಿಯಂ
ತನಗಂಜಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಅಂಜನಾದ್ರಿಗೆ ಬಂದು
ತನಿನೇಹದಿಂದ್ಲಂತೆ ಜೋತಿಯಿಡೆ ಕಪ್ಪಾಯಿತೆಂಬಂತೆ ಕುಚಚೂಚಕಂ ||೧೨||

ವರತರದ ವಸ್ತದಿಚ್ಛೆಯುಮಿಲ್ಲ ಭಕ್ಷಗಳ
ತೆರನೆಲ್ಲವಂ ಬಯಸಿ ಭಸ್ಮವಂ ಸೇವಿಸುವ
ತರುಣಿ ಉದರಂ ಬೆಳೆಯೆ ಶಿವನು ತನ್ನಯ ಮಹತ್ವ ಧರೆಗೆ ವೆಗಳವೆನಿಸುವ
ಪರಿಯೊ ಭಕ್ತಿಯ ಕಳೆಯೆ ಸಿರಿಯೊ ಕಾಯಾಪು
ರಿಯೊಳರಸನಂತೆಯೆ ಮಾಳ್ಗೆ ಚಕ್ರೋರ ಚಂದ್ರನಂ
ಕಿರಣ ಚಕ್ರೋಕರವಿ ಶುಕ್ತಿಕಂ ಸ್ವಾತಿವನಿ ಬಯಪಂತೆ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ||೧೩||

ತವೆ ಪುಟ್ಟ ಕಂದನೆಂದಿಗೆ ಕಾಂಬೆನಂತಿರುವ
ಯುವತಿಯಳಿಗೊಂದೆರಡುಮೂರುನಾಲ್ಕೈದಾರು
ಭುವನ ಪರಿಯಲು ಏಳು ಎಂಟು ನವ ಮಾಸ ಬರಿಯಾಗಲೊಂದು ಸುರಾತ್ರಿಯು
ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಯ ಕ್ರಿಯ್ಯಮಂ ತೀರ್ಚಿ
ಸುವಿವೇಕಿ ಪತಿ ಸಹಿತ ಮಲಗಿರಲು ಸ್ವಪ್ನದೊಳು
ನವೀನಮಾಗಿಹ ದೇವದುದುಬಿಗಳುಲಿಯೆ ಉಘೇ ಉಘೇಯೆಂಬ ನಿನದವಾಗೊ ||೧೪||

ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಪ್ರಪುಥಗಣಪರಿಯಜಂ ದೇವತರ
ಮ್ಯಾಳವೆಲ್ಲಂಗೂಡಿ ಸತಿ ಸಮೇತದಿ ಶಿವನು
ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದಿ ಧಾರುಕಂ ಶಂಖು ಕರ್ಣ ರೇಣುಕ ಧೇನುಕರ್ಣ ವಿಶ್ವಾ
ಮೇಲು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರೈತಂದು ಭೂಮಿಯೊಳು
ಧೂಳ ಪಾದೋದಕಂ ತಳೆದು ಸಾಮಾರ್ಜನೆಯೆ
ಶೀಲರಂ ಮಾಡಿಸುತ ರಂಗವಾಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಗೋಧೂಮದಿ ಕಳಸನಿಟ್ಟು ||೧೫||

ಎಳೆ ಸುತ್ತಿ ಪಂಚನದಿ ಸಲಿಲ ನೀಡುತ ಮ್ಯಾಗೆ
 ಎಳೆನಾಗವಳ್ಳಿಪರ್ಣಗಳಿಟ್ಟು ಮಾವು ನೀ
 ರಲ ನೆಲ್ಲಿ ವಟ ಪಾರಿಜಾತ ಫಲಗಾಣಿಕೆಯನಿಟ್ಟು ಪೊಸವಸ್ತ್ರ ಪೊಂದಿಸಿ
 ಕಳೆಧರಾಗ್ನಿಯಲಿ ತಮ್ಮಯ ಗರ್ದುಗಿಗೆ ಬಂದು
 ಕುಳಿತು ಆ ಕಲಶ ಪೂಜಿಸೆ ದೇವಿಯಾರ್ಭಕನ
 ತಳುವದೆತ್ತೆಡ್ಡಗೆಡಹುತಲವರ ಬಳಿಗೈದು ಮುಂದಿರಿಸಿ ಸೂತ್ರಧಾರಾ ||೧೬||

ಕರಕಿತ್ತು ಹಸ್ತಸಪ್ತಂ ಮಸ್ತಕಂ ಸಪ್ತಂ
 ವರಲಿಂಗಸಪ್ತ ಪೂಜಿಸಿ ದೇವರಂಗಳಕೆ
 ನಿರದೆ ಕಟ್ಟುತ ಮಂತ್ರ ಕರ್ಣದೊಳು ಬೋಧಿಸುತ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವೀಯ್ಕೆ
 ವರತರದ ದೇವಿ ಕರದೊಳು ಕೊಂಡು ಪ್ರಮಥ ಸಹ
 ಹರಪಾದ ಕೊರಗಿಸುತ ತಂದು ಸಂಗಾದೇವಿ
 ತರುಳನಂ ಕೋ ಎನಲು ಎದ್ದು ಗಿರಿಜಾತೆಯಿದಿರದಿ ನಿಂದು ಸ್ತೋತ್ರಗೆಯ್ಕೆ ||೧೭||

ಪ್ರತಿರಹಿತೆ ಗತದುರಿತೆ ಸುಚರಿತೆ ದಯಭರಿತೆ
 ಖತಿದೂರೆ ಮತಿಭಾರೆ ರಣಸೂರೆಯವತಾರೆ
 ಹತಕಾಲ ನತಪಾಲ ಆ ಪತಿಪ್ರತೆ ರತಿಗೆ ಮನದಿಷ್ಟ ವರದಾಯಕಿ
 ಸ್ತುತಿಹಿತಳೆ ಮಂದಾರ ಕಂದರಂ ನುಂದಿರಂ
 ರುತು ಜನನ ಜರೆ ದೂರೆ ಶರಣ ಮನ ಸಂಜಾತೆ
 ಗತಿಯೆನಗೆ ನೀನೆಂದು ನಮಿಸಿ ಸಂಗಾದೇವಿ ಕರಜಾಚುವನಿತರೊಳಗೆ ||೧೮||

ಕಟ್ಟಿರುವೆ ಕಡಿದಂತೆ ನೋವಿನಿಂ ಮೈಯೊಳಿಹ
 ಕೆಟ್ಟ ಜಡರಂ ಪೋಗಿಯೆಂದಿನಂದದಿ ನಿಂದ
 ದಿಟ್ಟಳಾ ಸಂಗಾಯಿ ಕರಕೆ ಅರ್ಭಕನೀಯ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಪತಿ ಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ
 ಇಟ್ಟು ನೋಡೆನುತಿರುವ ಸಮಯದೊಳು ಬಂದವರು
 ನೆಟ್ಟನಡಗಿಯ ಮಾಡಿ ಸಲಿಸಿ ಉಮೆಯೆಂಬ ರವ
 ಪಟ್ಟಣಂ ಕೇಳುತಿರೆ ಪೋದರಾನವರನಗಲಿದೆನೆಂದು ಶಿಶು ಚೇರಲು ||೧೯||

ಕೇಳಿಯಾರ್ಭಡಿಸೆದ್ದು ನೋಡುತಿರೆ ಧಾರಣಾ
 ಬಾಲನಂ ಕಂಡು ಕರದೊಳು ಪಿಡಿಯೆ ಕುಚವೆರಡು

೧೫೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂಬತ್ತು

ಪಾಲುಕ್ಕಿಪರಿವೃತ್ತಿರೆ ಗೃಹವೆಲ್ಲ ಸದ್ಗಂಧ ಪುಷ್ಪದ್ವಾಸನೆ ಮುಚ್ಚಿರೆ
ತಾಳಿ ಕಡುಹರುಷಮಂ ಕೇರಿಯೊಳಗಿದವರು
ಬೀಳದರಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೈತಂದು ನಾನಾ ವಿಧದ
ಮ್ಯಾಳವೆಲ್ಲಂ ನೋಡಿ ಪುಣ್ಯವೆಂತುಟೊ ಶಿವನು ಬಲ್ಲನೆನುತಂ ತೆರಳಲು ||೨೦||

ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪುರವೆಲ್ಲ ಬೆರಗಿನಿಂದಿರೆ ದಂಪ
ತಿರದೆದ್ದು ಮಜ್ಜನಂ ಮಾಡಿ ಮಗುವಿಂಗೆರಗಿ
ತುರುತು ತೀರ್ಥಂ ಶೇಷಮುಗಿದು ನಾನಾ ಪಾಕಗೈಸಿ ಚರ ಭಕ್ತರುಗಳಾ
ಬರಿಸಿ ಪಾದಸುಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಬಂದವರುಣಿಸಿ
ಸ್ಥಿರಮನಸಿನಿಂ ವಿತ್ತವಿತ್ತು ಸರ್ವರು ತೆರಳೆ
ತರುಳಂಗೆ ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಸಲಹುತಿರೆ ಹನ್ನೆರಡುದಿವಸ ಭರಿಯಾಗಲೊಡನೆ ||೨೧||

ಅರಸನರಸಿಯೆ ಕೇಳು ಪರಮನ್ನ ಮುಧನ್ನ
ವರತರದ ಕೃಷನ್ನ ದಧನ್ನ ದಿವ್ಯಾನ್ನ
ಸ್ಫುರಿತ ಗೂಡನ್ನ ಈ ಷಡ್ವಿಧಂ ಶಾಕ ಶಾಲಾಟು ಪಚಡಿಯು ಕಾಯಿಯು
ಕರಿದ ಗಾರಿಗಿ ಪಂಚಭಕ್ಷ ಘೃತಸರವಳಿಗೆ
ರಿರದೆ ಪರಿಪಾಕಮಂ ರಚಿಸಿ ಚರಭಕ್ತರಂ
ಬರಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯವಡಿಸಿ ಗಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತವರ ಕಳುಹುತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೨೨||

ಮಸ್ತಕದಿ ಗಂಗೆ ಭಾಳದಿ ಭೂತಿ ನಂದಿ ಸಹ
ವಿಸ್ತರದಿ ಪ್ರಮಥಗಣಮೊತ್ತ ತ್ರಿಯಣುಗ ಸ
ಮಸ್ತ ದಿಕ್ಪಾಲಕಂ ಚಂಡೇಶನಮರಪತಿ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಯ ಗಡಣದಿಂ
ಸ್ವಸ್ತಿನಿಂ ಶಿವಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ ಸಂಗಾಯಿಯರ
ಪ್ರಸ್ತುತಕೊಲ್ದೀಶಬಂದುದಗಡಿತಧರೆಗೆ
ದುಸ್ತರಂ ಕಾಣುತಿಹುದೆಂದು ಸರ್ವರು ಪೊಗಳುತಿರಲಾಗ ಜಗನ್ಮಾತೆಯು ||೨೩||

ಸಿರಿ ಶಚಿಯು ವಾಣಿ ರೋಹಿಣಿ ಕರಾಳಿಯು ಕಾಳಿ
ವರಕಾಳವತಿ ಕಳರಾತ್ರಿ ಶಾರ್ವರಿ ಪೂರ್ವಿ
ಮರುಗಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯು ಕಪಾಲಿಯು ರತಿಯು ಮುಕ್ತಕೇಶಿ
ಕರಚೆಲ್ವೆ ಮೋಹಿನಿಯು ಚಂಡೆ ಸಿದ್ಧಿಯು ಚಕ್ರ

ಧರೆ ಮನೋನ್ಮಾನೆ ಶವವಾಹಿನಿಯ ಸಂಕುಳವ
ನೆರೆದು ಬರುತಿರಲತ್ತ ಇತ್ತ ಪುರದೊಳಗಿದ್ ಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕರಸೆ ಬರಲು ||೨೪||

ಕರಿಸುಂಡಿಲಂತೆ ಕರಕರಿವೈರಿಯಂತೆ ನಡು
ಕರಿಮೈಯ ಮೊದಲಾದವತಾರನೇತ್ರದಿ ಕೇಶ
ಕರಿದಿನಿ ರಾಜಿಸಲು ಕರಿಕುಂಭಕುಚಯುಗದ ಕಂಭುಗಳ ಕನಕ ಮೈಯ
ಕರಿಶ್ವೇತಗಮನ ಪಿಡಿದಿರ್ಪ ರದನದ ಮದನ
ಕರಿಪಣ್ಣ ಸವಿಯ ರುಚಿಗೊಡುತಿರ್ಪ ಪಲ್ಲಧರ
ಕರಿರಾಜನ್ವೈರಿ ಪಗೆಯನ ದಳವು ಕರಿಗಮನೆಯರು ಬಂದು ತೊಟ್ಟಿಲ್ಪಡಿಯೆ ||೨೫||

ಕಮಲದಳನೇತ್ರೆಯರು ಕಮಲಾರಿ ವದನೆಯರು
ಕಮಲಕುಟ್ಟಳ ಸ್ತನರು ಕಮಲಗಂಧಂಗ ಪದ
ವಿಮಲ ಕೂರ್ಮದ ಕಮಲ ಸೇವಿಸುವ ಕುಂತಳದ ಕಮಲನಾಳದ ಮಧ್ಯದಾ
ಕಮಲಶರ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಂತೆ ಕಣಕಾಲು ಸು
ಕಮಲರಲದಂತೆ ಬಾಯಂ ಕಮಲನಾತ್ಮಜಂ
ಕಮಲಜಾಂಡಕ್ಕೆ ವರನಟ್ಟಿದಂತೆಸೆಯೆ ಕರಕಮಲದಿಂ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಪಡಿದು ||೨೬||

ಜೋ ದೇವದೇವೇಶನೊರವಿನಕುಮಾರ
ಜೋಜೋ ದೇವಿಯರ ಮುದ್ದು ಸುಂದರನೆ
ಜೋಜೋ ದೇವ ದೇವತರ ಮಂಡೆಮಾಣಿಕ್ಕ ಜೋಜೋ ಭಕ್ತಿಗಳೆಯೆ
ಜೋಜೋ ದೇವ ಪ್ರಮಥಗಣ ವರಚರಣರೇಣು
ಜೋಜೋ ದೇವಪುಣ್ಯನಿಧಿ ಕರ್ಮವನವಾಗ್ನಿ
ಜೋಜೋ ದೇವ ಶಿವಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ ಸಂಗಾದೇವಿ ಗರ್ಭಾಬ್ಜಚಂದ್ರ ಜೋಜೋ ||೨೭||

ಜೋ ದೇವ ವೀರಭದ್ರನ ಸತ್ಪಪಡೆದ ಜೋ
ಜೋ ದೇವಸುರಗುರುವಿನಂತೆ ವಿತ್ತನ್ನ ಜೋ
ಜೋ ದೇವತಾರಪತಿ ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳನೆ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ದಿನಪನೊರಪ್ರಕಾಶ
ಜೋ ದೇವನತಜನರ ಕಾಮ್ಯಾರ್ಥ ಕಲ್ಪತರು
ಜೋ ದೇವರತಿನಾಥ ಕಾಲಭಯ ಸಂಹಾರ
ಜೋ ದೇವ ಜೋ ದೇವ ಜೋ ದೇವಾಯೆಂಬ ವ್ಯಾಳೆ ಶಿವ ಕರುಣಿ ಬಾಲನಾ ||೨೮||

೧೫೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂಬತ್ತು

ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮುಂಡಾಡಿ ದೇವಿ ದೇವರ ಕರಕೆ
ಒಡನೀಯೈ ಮುದ್ದಿಸುತ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಮಲಗಿರಲು
ಮಡದೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಪಿರಿಯರಂ ಬೆಸಗೊಂಡರೀ ಕುವರನಾಮವೇನು
ನುಡಿರೆನಲು ಮಾತೆ ಪಿತರಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೂಗೆ
ದೃಢಭಕ್ತ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನ
ಪೊಡವಿಗತ್ಯಧಿಕ ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಬಳಿಕಾ ||೨೯||

ಅಂದು ಎಲ್ಲರಿಗಿಳ್ಳವಿತ್ತು ಸರ್ವರನುಣಿಸಿ
ಇಂದುಶೇಖರ ತನ್ನ ಪುರಿಗೆ ಪೋಗುವ ಮೋತ್ತ
ದಂದ ಪೇಳುವಡರಿದು ನೋಡಿತಿಹ ಪುರಜನಂ ಬೆರಗಿನಿಂದಿಂತೆಂದರು
ಕಂದುಗೊರಲಂ ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗರ್ಭಕನ
ತಂದಿತ್ತುದಂ ಕಂಡುಡಿಲ್ಲ ಡಿಂಡಿಮರವಂ
ದುಂದುಭಿಯು ಕೇಳಿದವು ಈಗ ಸಾಕ್ಷಾತ ಶಿವನ ಕಂಡವೆನುತಂ ನಮಿಸಲು ||೩೦||

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚರಚರಣಜಲಶೇಷ ಸವಿ
ದಾ ಕಾಂತ ಸಂಗಾಯಿ ಸಂತಾನ ವೃಕ್ಷಕಂ
ಬೇಕೆಂದು ಪಾಲೆರೆದು ಸಲಹಿದಂತೆಯು ಬಾನಂ ಬೆಳಸಿ ಮಣಿದೊಡುಗಳಾ
ಆಕೆ ಮಾಡಿಸೆ ಬಿಂದಲರಳೆಲಿಯು ಮಾಗಾಯಿ
ಭೀಕರಾಗದ ಚಿತ್ರಕಾಯ ನಖಿ ನಡುವಿನೊಳು
ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಸೆ ಪತ್ತದಂತೆ ಅಂಜನ ಕಣ್ಣೆನಿಟ್ಟು ತಾತೆಯ ಗಳದೊಳು ||೩೧||

ಕುವರಗಂದಿಟ್ಟು ಪರಿಪರಿಯ ಪೇರಣ ಪೊರಿಸೆ
ನವಕರೀಟವನಿಟ್ಟು ಆಡುತಾರ್ಭಕನಂದು
ಭವರಹಿತ ಧ್ಯಾನ ಪಿಡಿಯಲು ಬದ್ಧ ಪುಸಿನುಡಿಯ ಬಿಡುವಂತೆ ದ್ವಂದಕರವಾ
ತವೆ ಬಿಡುವ ವಿಧಿಯನೊದವಂದ ನೋಡಿರಿ ಸರ್ವ
ಭುವಿಜನರೆಯೆಂದು ಚರಣನ್ನೆಗೆವ ಗುರುಪಾದ
ಸುವಿವೇಕದಿಂದಮ್ಪುತರೆನಿದೆಂಬಂತೆರಡು ಕರವನೆದಗಮ್ಪುತಿಹನು ||೩೨||

ಅಂತಕಾಂತಕನಮಲರೂಪನೋಳ್ವರೆ ನರರಿ
ಗಂತು ಸಾಧ್ಯವುಮಲ್ಲದನಘನಪ್ರತಿಮನ ನಿ

ರಂತರಂ ಕಂಡು ನಗುವನ ಪಿಡಿದು ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಮಾತೆ ಚುಬುಕಗಳೀವೃತಾ
ಸಂತಸದಿ ಶಿವಲಿಂಗದೇವನಂ ಮೂರ್ಧ್ವಗ್ರಾ
ಣಂ ತನಯಗಿತ್ತು ಸಲಹುತಲೈದುವರುಷದೊಳು
ಮುಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಕಲಿತು ಅನುಭಾವವರಿಯುತಿಹನು ||೩೩||

ಆರು ಚಕ್ರಗಳಾರು ಲಿಂಗಮುಖವಾರಾತ್ಮ
ವಾರು ಶ್ರುತಿಪ್ರಣಮಂಗಳಾರು ವರ್ಣಗಳಾರು
ಆರು ನಾದಗಳು ತನುವಾರಾಂಗ ಆರು ಕಲೆ ಆರು ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಳಕೆ
ಆರು ಹಸ್ತಗಳಾರು ಭಕ್ತಿ ಸುಪದಾರ್ಥಂಗ
ಳಾರು ಪ್ರಸಾದ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಾರು ಸಾದಾಖ್ಯ
ವಾರು ವೇದಗಳು ತೊಂಭತ್ತಾರು ಇಂಗಿತವನರಿದಿದ್ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ||೩೪||

ಒಂದು ಜೀವನ ಕೊಲ್ಲದಿಹುದೆ ಧರ್ಮಂ ಪರರ
ಸಂದನಾರಿಯ ಸಂಗವಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ಶೀಲ
ಇಂದುಧರನೆ ದೈವವೆಂದರಿವುದೆ ಬುದ್ಧಿ ಅನ್ಯಧನ ಮುಟ್ಟದಿಹುದೆ
ಸುಂದರಿಯ ಬಲ್ಲವಿಕೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯಮಂ
ಚಂದವಾಗಿಯು ತಿಳಿಯೆ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಸತ್ಯವೆ
ತಂದೆ ಭೃತ್ಯತ್ವವೇ ತಾಯಿ ಎಂದಿರುತಿರ್ದನಾ ಬೊಮ್ಮದೇವಯ್ಯನು ||೩೫||

ಮಗ ಬೆಳೆವದಂ ಕಂಡು ಮಾತೆ ಸಂಗಾದೇವಿ
ಮಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂ ತನ್ನ ಅನುಜನು ಧರಾಭಿಯೊಳ
ಗೊಗೆದ ಪುತ್ರಿಯು ಲಿಂಗದೇವಿ ಓರಂಗಲ್ಲ ಪುಟಭೇದನದೊಳೊಪ್ಪುವಾ
ಸೊಗಸಿನತ್ತಿಗೆಮಗಳ ತಂದು ತಮ್ಮಾಚಾರ
ಬಗೆಯಿಂದ ಲಗ್ನಮಂ ಮಾಡಿ ಪಲಕಾಲ ಸುಖ
ನಗಲದಂತಿರಲಾಗ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನುದರದೊಳು ಯುಗ್ಮ ಆರ್ಭಕರು ಜನಿಸೆ ||೩೬||

ಅವರ ನಾಮಂ ಶಿವನು ಮೊದಲೆ ಪೇಳಿದ ಕಾಯ
ಕವನಿರದೆ ಮಾಡೆಂದ ಗಾಜಲ ಸುನೈನಾರ್
ನವನೋರ್ವ ಪೂಸಲದ ನೈನಾರೆಯೆಂದೆಂಬ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆದಿರುತಿರೆ
ಭವರಹಿತಮಾದ ಗುರು ಲಿಂಗ ಚರಭಕ್ತಿಯಂ

೧೫೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಒಂಬತ್ತು

ತವೆರಚಿಸಿ ಆಸರದೆ ನಿತ್ಯತಿಕಾಲದೊಳು

ತವಿಸದಂ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖಮಿದರ್ಶನೆಂಬಲ್ಲಿ ನವಸಂಧಿ ಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ||೩೭||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ನಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು

ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ

ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು

ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ

ಸದನವಾಂದೊಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ

ವಿಧಿತ ಸಖಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೩೮||

ಅಂತು ೯ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೬೪೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ಪಲ್ಲ:

ಬಳೆ ಮಣಿಗಳಂ ಗಾಜುಮಾಡೊ ವಿಸ್ತಾರವನು
ಹರ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಪೇಳೆ ರಚಿಸಿ ದೇವಿಯ ಕರಕೆ
ಇರದಿಟ್ಟು ಪೋಗಲೈ ದಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳ ನೋಡಿ ತಾರಾದ್ರಿ ಪೊರಗೆ ನಿಂದಾ

ಪದನು:

ತಿಂಗಳಿಂಗಳ ಅಂಬರಸುಮಣಿಯಗಂಗಳಂ
ರಂಗನಯನಾರ್ಚಿ ಪದಪದ್ಮಮಾತಂಗಸುರ
ಭಂಗಮಂಗಲೀಯಗಾರ್ಧಾಂಗ ಸಜ್ಜನ ಸದಾಸಂಗ ಕರುಣಂತರಂಗ
ಭೃಂಗಸಂಜೀವಿನಿ ಅಂಗದಹನವರ ಭಸ್ಮ ಲೇ
ಪಾಂಗಯಮಿ ಹೃತ್ಪದ್ಮಸಂಗ ಗಂಗೆಯ ಜಟಾ
ಪಿಂಗಳ ಸುಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವೇಶ ಹಿಂಗದೆ ರಕ್ಷಿಸು

||೧||

ಸಂತಸದಿ ಕೇಳು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನುರು ಸ್ವಪ್ನದೊಳು
ಕಂತುಹರ ಬಂದು ಧನುಜಂಗೊರವನಿತ್ತೆ ನೀ
ನಿಂತು ಗಾಜಂ ಮಾಡುಯೆನಲದರ ತೆರನ ಪೇಳೆನೆ ಶಿವನು ಮಾರ್ನುಡಿದನು
ಅಂತವಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಂದೆಯ ತಾಯಿ ಬಲಕೆಲ್ಲ
ಮುಂತೊರವನಿತ್ತುದಕೆ ಅವರ ಶ್ಲೋಣಿತಭೂಮಿ
ಗೊಂತಣಕೆ ಮೇಘರಾಜಂ ಪೋಗಿ ಚೆಲ್ಲಿದಡೆ ಮಳೆಬೀಳೆ ಜೌಳಾದುದು

||೨||

೧೫೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ಬಳಿದು ಒಬ್ಬಳಿ ಮಾಡಿದೆಲ್ಲಮಂ ತೆಗೆತಂದು
ನೆಲನಗಿದು ಮೂರುತೆಗ್ಗಂ ರಚಿಸಿ ಒಂದರೊಳು
ಸಲಿಲವನು ಹೊಯ್ದು ಜೌಳಂ ಮಿಶ್ರಿಸಿದ ಕರ್ದಮದ ವಾರಿ ಮತ್ತೊಂದಕೆ
ತಳುವದಂ ಕಾವಲೆಯು ಪರಿಸಿ ಅದರೊಳು ಸಗಣೆ
ಗಲಸಿ ರಂಧ್ರಂ ಮುಚ್ಚಿದುದ ತೆರಿಯಲದ ಪೋಗಿ
ಬಲುಮೆರಸ ನಿಂದುದಂ ರಂಜಣಿಗಿಯಂ ತುಂಬಿ ಮಸ್ಮಂತವೇತ್ರವನ್ನು ||೨||

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಯದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಆರಾರ ಬಿ
ಟ್ಟರದೆ ಚಳೆಯಂ ತಳೆಯಲದ ಒಣಗಿದೆಲ್ಲಮಂ
ಭರದಿ ಗುಂಪಿಯನೆಸಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕರಿಸಿ ಲಂಕೇಮಡಿಯ ಸಿಲವನದನು
ವರಶುಭ್ರ ಸಿಲ ತಾಂಬ್ರರಂಗು ಆರಾಮುವಂ
ಇರದೆ ನವಗೂಡಿ ಗುಂಡಿಗೆ ತುಂಬಿದೆಲ್ಲವಂ
ತರತರದೊಳೊಟ್ಟ ವನಪೊಟ್ಟಿಯೊಳು ನೂರನಾಲ್ವತ್ತು ಗುಂಡಿಗೆಯನಿಟ್ಟು ||೩||

ಇರುಳು ಪಗಲೆಂಟು ದಿನ ಅನಲದಿಂದ ದಹಿಸಿ ಮ
ತ್ತಿರದೆ ಜೌಳಾರಾಮು ಹಾಕುತದ ನೋಡುತ್ತ
ಬರೆವುಳಾಮಿಯೊಳದರ ಹದಗಂಡು ಉರಿವುತಿಕ ಸಿಖಿಯನೆಲ್ಲವ ತಗ್ಗಿಸಿ
ಮೆರೆವ ಚುಲ್ಲಿಕ ಬಾಯೊಳರಿದಾದ ಹಂದರಿ
ಸ್ತರಮಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಫಲಗೊನೆಗಳೆಲ್ಲವ ಕಟ್ಟಿ
ಗಿರಿಜ ವಿಘ್ನೇಶ ನಂದಿಯ ಪೂಜೆಯಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿ ತದನಂತರದೊಳು. ||೪||

ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುತ್ತೈದೆಯರನೆಲ್ಲ
ಪದುಳದಿಂದ ಬರಿಸಿ ಉಡಿ ತುಂಬಿ ಚರತೀರ್ಥಮಂ
ಮುದದಿ ಸಲಿಸೆಲ್ಲರಂ ಉಂಡು ದಾನಂಗೊಂಡು ಪೋಗಲಾ ಗುಂಡಿಗೆಗಳಾ
ಸದುವಿನಯದಿಂದ ತೆಗದು ಹಂಚೊಡದು ಒಳಗಿದರ್
ನಿಧಿಯ ಗಾಜಂದೆಗೆದು ಕರಗಿ ಮಾಡುವ ಒಲಿಯು
ಅದು ದನುಜನಂದಲೆಯು ನೆಸಗುತಿಕ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನಗೊರವೆ ಕೇಳೆಂದನು ||೫||

ನೆರೆ ಮೂರು ಗೇಣು ಅಗಲನ್ನಿಡದು ಚೋಟೆರಡು
ಇರೆ ಗೆಜ್ಜೆಸರ ಮೂರುಚೋಟು ಸೊಗದರಳತೆ

ವರತರದ ಬರಾಮು ಚೋಟುದಂಪಣಿಸುತ್ತ ಗೇಣುತುದಿರಿಂಗು ಕರಂ
ಎರಡು ಚೋಟಿನ ತಳದ ಮ್ಯಾಲೆ ತಿಕ್ಕಲ್ಲಾಯ
ಮೆರೆವೆರಡುವತ್ತುಗಲ್ಲಂ ಸೋಗದಡಬಗಲು
ತರ ಅಡ್ಡಗಲ್ಲು ಗದ್ದಿಗಿಗಲ್ಲು ತಿದ್ದೊಗಲ್ಲುಟ್ಟು ಮಣಿಮರೆಯದಟ್ಟು.

||೭||

ಬಳೆಯ ಸಾಲಿರುವ ತೆರನಾರ್ಚು ಅಂಗುಟ ಕುಂಟ
ಮೊಳಮಾಡಿ ಅಗಲಸಲುಗಿಯು ಹೆಣಗಿ ತಿದ್ದೊಸಲಿ
ಗಳವಡದ ಸೊರಡು ಕಜ್ಜುಕ ಪಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಕಲಸಂಗುಟಂಗೂಡಿರಸ್ತು
ತಿಳಿಪಟ್ಟಿ ಗೋಲುಗುಜ್ಜಂ ದುಂಡು ಪಿಳ್ಳೆಯಂ
ಮೊಳವ ಚೌಪಟ್ಟಿ ಮುರುಗಿಯು ಕಾರ್ಲಿ ಬಿಳಿಪೂವು
ಥಳಥಳಿಪ ಟೀಪಿ ಬಿಚಂಡಿ ಬುರಜಂ ಜೋಡುದಾರಿ ದಿನಿಸಿನ ಬಗೆಯಿವು

||೮||

ವರತರದ ಲಿಂಗದಾಕಾರ ಗೂಡಿಗೆ ಆರು
ಮೆರೆವೆಂಟು ಪತ್ತು ಪನ್ನೆಡು ಸೋಗಂಗಳಿಂ
ಪರಯಿಡುವುದೈ ಅವನ ಸತಿಯೊಡಲು ಮಣಿವಲಿಯು ಅವಳ ತಲೆ ಹುರೊವಲಿಯನು
ಭರದಿ ರಚಿಸಿಯು ಮಣಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ದಾರದೊಳು
ತೆರನರಿದು ಅನುಭಾವದಿಂದ ಸೃಜಿಸುವದೆಂದು
ಪರಮೇಶ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಪೇಳುತಿಹ ವಿದ್ಯಲತೆ ಕೇಳೆಂದ ಯತಿತಿಲಕನು

||೯||

ಬಳೆಗಳಂ ಮಾಡುವದು ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಬಿನ್ನಾಣಿ
ಗಳ ಕೂಡಿ ರಚಿಸಿದವಂ ಕರಳುದಾರಕ್ಕೆ
ಬಳೆಗಳಂ ಪೋಣಿಸುತಲದಕೆ ಮಲಹರನೆಂಬ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಪೂಜೆಗೈದು
ತಳುವದಂ ಚರಪಾದ ತೀರ್ಥ ಅರ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಶೇಷ
ನಲುವಿನಿಂ ಸವಿದಮ್ಯಾಲದಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸ
ನೆಲೆಗೆ ಬಾರೆಂದುಸುರಿ ಬಯಲಾಗಲೆಚ್ಚೆತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನೆಂದ ಋಷಿಯು

||೧೦||

ನಾರಿಮಣಿ ಕೇಳು ಬೆಳಗದ ಮುನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ
ಮೀರಿದ್ವರುಷದಿ ಸ್ನಾನಗೈದು ಭೂತೇಕ್ಷಮಣಿ
ಧಾರಣದಿ ಮಂತ್ರಯುತ ಜಿಹ್ವದಿಂ ಅಷ್ಟವಿಧ ಷೋಡಶೋಪಚಾರದಿಂದಾ
ಮಾರಾರಿ ಪೂಜೆಯಂ ತೀರ್ಚಿ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ

೧೬೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ಭಾರಿನಗರಿಯ ಪೊರಗೆ ಪಲ್ಲಲ ತಟಾಕ ತೊರಿ
ಏರಿ ಕೆಲಬಲ ತ್ಯುಣಂ ಪುಟ್ಟದಿಹ ತಾಣದೊಳು ರಾಜಿಸುವ ಜೌಳಗಣಿತಂ ||೧೧||

ಬಳಸಿ ಬಹುಮಂದಿಯಂ ತರಿಸಿ ಗುಂಪಿಯನಿಡಿಸಿ
ಕಳೆಧರನ ಧ್ಯಾಸದಿಂ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ಕಾರ
ಣೊಳೆವ ತ್ರಿಕುಂಡಮಂ ರಚಿಸ್ತಾದಿ ತಗ್ಗಿನೊಳು ಸಲಿಲ ಜೌಳಂ ಮಿಶ್ರಿಸಿ
ತಳುವದೆಯು ಸ್ಥೂಲಾದ ತ್ಯುಣವು ಪಳ್ಳಂಗಳಂ
ಸಲೆ ತೆಗೆದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿ ಸಗಣಿಯಗಲಿಸಿ
ಪೊಳೆವ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವಾರಿಯದೆಗೆದು ರಂಜಣಿಗಿಯೊಳು ತುಂಬಿಸೆ ||೧೨||

ಅರುವತ್ತು ಗಜ ನೀಳ ನಾಲ್ವತ್ತುವೊಂದು ಗಜ
ಮೆರವಗಲಮಸ್ಯಂತವೇತ್ರ ತಳ್ಳದರೊಳಂ
ನೆರೆ ಗುಡಾಣಿಯೊಳಿದ್ದೂರ್ತಶ್ರೇಣಿತದಂತೆ ಕಾಣುತಿಹ ಜಲವ ತಳೆದು
ಇರದೆ ಆರಾರ ಬಿಟ್ಟೊಣಗಿದಂತೆಲ್ಲಮಂ
ವರ ಅಗ್ನಿಯಿಂ ದಹಿಸಿ ಕೇಮಡಿ ಶುಭ್ರಂರಂಗು
ಕರಿಸಿಲೆಯು ತಾಂಬ್ರ ಆರಾಮು ಮಿಶ್ರಿತ ಮಾಡಿ ಗುಂಡಿಗೆಯೊಳಂ ತುಂಬುತಾ ||೧೩||

ನವಪಾದತಳಕನಾಸಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಸುತ್ತೇಳು
ನವ ಗೆಜ್ಜೆಸರವು ಪದಿನೆಂಟು ಚರಣದರಳತೆ
ನವಕೆಮ್ಮಾಗಂಮೆಗಿಯು ದನುಜನುದರದೊಳೊಪ್ಪ ಶತಚಾರುದಶಗುಂಡಿಗಿ
ಅವಗುಣಂ ತರತರದೊಳೊಟ್ಟಿ ಮರವೆಯೆ ಕಾಪ್ಪ
ತವೆ ಜ್ಞಾನವೆಂಬಾಗ್ನಿಯಿಂದುರುಹಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನ
ನವಿನ ಗಾಜಂ ಮಾಡಿದಪ್ರತಿಮ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂದನಾ ಯತಿರಾಯ ||೧೪||

ಶರಣನದ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಬಳೆಯ ಒಲೆಯಂ ರಚಿಪ
ತೆರ ಮೂರುಗೇಣಗಲ ನಿಡುದೆರಡು ಚೋಟು ಮೇಣ್
ತರಮೂರು ಚೋಟು ಗೆಜ್ಜೆಯಸರಂ ಅದು ಸೋಗದಳತೆ ಮುಂದೊರೆವೃತಿಕನು
ವರತರದ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಂ ಭಾವ ಮೂರು ಮ
ತ್ತಿರದೆ ಕ್ರಿಯಂ ಜ್ಞಾನವೆರಡು ಆತ್ಮತ್ರಯಂ
ಮಿರುಪ ಕಾರಣದಿಂದ ರಚಿಸಿದನಾ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೇನೆಂಬೆನು ||೧೫||

ಆರು ಪನ್ನೆರಡು ಪತ್ತೆಂಟದರ ಮ್ಯಾಗೆಸೆವ
 ಬರಾಮು ಚೋಟುದಂ ಫಣಿಗೇಣು ತುದಿಲಿರುವ
 ಚಾರುಲಿಂಗಾಕೃತಿಯು ಚಕ್ರ ಜಪದಕ್ಕರಂ ವಾಯುವರ್ಣಂಗಳನ್ನು
 ಮೀರಿದಬರಾಮು ಮನ ದೃಢವೆಂಬುದಂ ಪಣಿಯು
 ಮಾರಾಲಿಂಗಕೃತಿಭಾವದಿಂ ಆರುವೆಂಬ
 ತೋರುತಿಹ ಮರೆದಟ್ಟುಕಿನಿಸೆಂಬ ಹಾಸುದಟ್ಟು ಮಾಡಿದಪ್ರತಿಮನು ||೧೬||

ತಳವು ಚೋಟೆರಡರೊಳು ಮೆರೆವ ತಿಕ್ಕಲ್ಲಾಯ
 ಬಳೆಯಲೆರಡೊತ್ತುಂ ಶಿಲೆ ಅಡ್ಡಶಿಲೆ ಗದ್ದಿಗಿಯ
 ಶಿಲ ತಿದ್ದೊಶಿಲ ಉಟ್ಟಮಣಿನಾರ್ಚು ಅಂಗುಟಂ ಕುಂಟಮುಡಿಯಗಲ ಸಲಿಗೀ
 ಮಿಳಿತ ಹಣಗಿಯು ತಿದ್ದೊ ಸಲಿಗಿಸೊರಡಂ ಪಲ್ಲ
 ಬಳಿಕ ಕಜ್ಜುಕನಿಡದು ಕಲಸಂಗಟನ್ನಾಡೆ
 ಲಲನರೆಸ್ತಿನ ನೆಲೆಯುದನು ಜನಸ್ತಿಯು ಚರ್ಮ ಸಂಗ್ರ ಮಾಡಿದನೆಂದನು ||೧೭||

ಇರದೆ ರಚಿಸಿದ ಗಾಜನೊಡಿಯೆ ಕಜ್ಜುಕದಿಂದ
 ಶರಧಿಪರಿವೊಪ್ಪುತಿರೆ ಸಲೀಲದಿಂ ಸುಳಿಗಳಿಂ
 ತೆರೆಗಳಿಂ ಗೆರೆಗಳಿಂ ಕರವಾನನಂಗಾಂಬ ಮಕರಜುಳಿಯಂತೊಪ್ಪುವ
 ಗಿರಿಜಗೊರಲಾಭರಣಮಾಗುತಿಹನೆಂಬುವ
 ಪರಿಶುಕ್ತಿ ನೀಲಪಶ್ಚಂ ಸೊನ್ನೆಗುಂಬಳಂ
 ಅರಿದಾದ ಪ್ಯಾಕೆತೆಲ್ಲಿಯು ನಿಂಬೆ ಸೂರ್ತಿಗಳ ನವರತ್ನವರ್ಣ ಮಿರುಗೆ ||೧೮||

ಉರಿವ ಚುಲ್ಲಿಕದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದಂಥ ಗಾಜನಂ
 ನೆರೆ ಕಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವದರಲ್ಲಿ ಸೀಸ ಸತು
 ವಿರದೆವಂಗಂಮಕ್ಕುಗೂಡಿ ಅಂಗುಟದಿ ಮಿಶ್ರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಬಳಕದರೊಳು
 ಇರದೆ ಗುಜ್ಜಂಗುಟದಿ ಕುಣಪು ಮಾಡಿಯು ವಾಮ
 ಕರದಿ ನಾರ್ಚಂ ಪಿಡಿದು ಕುಣಚುಸುತ್ತಣಿಗೆಯೊಳು
 ನೆರೆ ತೀಡಿ ಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗರಿಮೂಡಿಗೆ ಹಾಯ್ಕಿ ಸಲಿಗಿಯಿಂ ತಿದ್ದಿ ಬಳಿಕಾ ||೧೯||

ಬದಿರಪಂಗುಳ ಅಂಧಕಂ ಶುಕ್ರರೋಗಾಂಗಿ
 ಕದನಗಡುಕಂ ಭ್ರಷ್ಟಕರಚರಣದಂಗುಲಂ

೧೬೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ತುದಿನಾಶ ಡೂಗಾಂಗ ಡೊಂಕಮ್ಮದಂತ ಕರ್ಣಂ ಹೋಕನಿಕರದವರಾ
ವಧುವಿಲ್ಲದವನ ಪರನಿಂದೆಯಂ ಮಾಳ್ವವರ
ಮದಭರಿತರಾದವರ ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗಿಗರ
ಸದಗರಂ ಗುದಗರಂ ಧರ್ಮರತಿರಹಿತರಂ ಅಜ್ಞಾನಭರಿತರವರಾ ||೨೦||

ಮಣಿಯದಹಂಕಾರದೊಳು ಗುರು ಹಿರಿಯರಂ ಕಂಡು
ಶ್ರೀಣಿಯನುರೆ ಧ್ಯಾಸಿಲ್ಲ ಪಾಪಿ ಪಲ್ಲಟಮನದ
ಬಣಕಡಿಗೆ ತೆಗೆದು ಸಾಧನನರಪಲದರ ಶಬ್ದಂ ಪರಿಯ ಪೇಳುತಿಹೆನು
ಕಣಿಕಣಿಯುಸ್ತಣಿಗುಣಿಯು ಪಟಕುಟಂ ಗಣಿಗಣಿಯು
ಮಣಿಪುಣಿಯು ದಣಿದಣಿಯು ಕಣಿಕಣಿಯು ಚಣಿಸ್ತಣಿಯು
ಅಣಿದಣಿಯು ಶೃಣಿಯೆಂಬ ಚಳಿ ಚಿಟ್ಟು ನಾದಮಯ ಸಗುಣರಂ ಕೂಡಿದಂಥಾ ||೨೧||

ಬಾಲಯೌವ್ವನದವರು ಶರಧಿ ಗುಣಗಂಭೀರ
ಶೀಲರಂ ಪರಮತವಿವೇಧಕಂ ದಾನಿಗಳು
ಆಲೋಲಮಾನಿಗಳು ಪರನಾರಿಯರ ಸಂಗರಹಿತರಂ ಸೂಚರಿತರುಂ
ಮೂಲಶಿವಪದನಂಬಿದವರು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ
ಕೂಲರಾದವರು ಅವಯಂಗಳೊಂದಂ ನಷ್ಟ
ಬೀಳದಂ ಪುಸಿ ಕಳವು ಹಿಂಸೆ ಕೋಪಗಳಿಳಿದರಿಂದ ಬಳೆಯಂ ಮಾಡಿಸೆ ||೨೨||

ಪಾಳಂಗಿ ಪಟ್ಟಳಿಯು ಪಡ್ಡಳಿಯು ಗೊಂಬೆ ಕರಿ
ಆಲೋಲ ನಾರಂಗ ಪೂಜಾಮಿರಾಜಾಂಗ
ಮೇಲುಗೋಮಿನಿವಚ್ಚನಚ್ಚಳಿಯು ಬಚ್ಚಳಿಯು ಪೊಂಗುರಂಗಂ ವಂಕಿಯು
ಸಾಲಿನಿಂ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಿ ರುದ್ರ ಸುಗಂಧ
ಕೇಳು ಯಾಲಕ್ಕಿ ನವನಾರಿ ನಿಜ್ಜೋಳಿಯು ಸಂ
ಮ್ಯಾಳ ಉಳಿದಗಣಿತಂ ಬಳೆಗಳೆಲ್ಲವ ರಚಿಸಿದಾ ಬೊಮ್ಮಿಯೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೨೩||

ಮಲಹರೆಂಬುವ ವಸ್ತು ಅದಕೆ ಸಪ್ತಸನಗಳೆ
ಚೆಲುವ ಸಪ್ತಸುಧಾತುಮಲ್ಲದಂ ಮನ ಬುದ್ಧಿ
ಪೊಳೆವ ಚಿತ್ತಂಕಾರ ಪದನಂಟು ಪಾಶ ನವ ಗೃಹಕೆ ಪನ್ನೆರಡು ನೂರು
ಬಳೆಗಳಂ ಪೋಣಿಸಿದ ದ್ವಂದವದರೊಳಗೊಂದು

ತಳಕೋಣೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಜಪದೇಶಿಕೆಯಿಂದವಂ
ಕಳೆಭರಿತಮಿರುಪದದನೊಂದು ಪೊರಸಾಲಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು ತದನಂತರದೊಳು ||೨೪||

ಮಿರೆ ನಾಲ್ಕು ಗೇಣಗಲವಂ ಭುತ್ತು ಗೇಣುದ್ದ
ಮೆರವೈದುಗೇಣು ತಳಕಾಲಿತುದಿಯೊಳಗೊಪ್ಪ
ಎರಡು ಗೇಣಂಬ..ನಡುವೆರಡು ಗೇಣಿನೊಳು ಮುದ್ದಿಯಾಡುವ ಸ್ಥಲವದು
ವರಮುದ್ದಿಯಾಡುವದು ಅಲಗಸಲಿಗಳವದಂ
ತರಕಾಷ್ಟಮಂಹಾಕೊದಿ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಂ
ತರುಣಿ ದಂಪಸುಧೂಳಿ ಉದರ ಚುಳಿ..ಮಾಡಿದನಗ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂದಾ ||೨೫||

ಆರು ಗೇಣ ನಿಲವು ನಾಗೇಣು ಅಡ್ಡಗಲ
ಬೇರೊಂದು ಗೇಣು ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳು ಹೊರವುಸಲು
ತೋರುತಿಹೊದೊಂದುಮುಖ ಸೌದ್ಯಚಾಚುವದರಡನೆಯ ಮುಖಂ ಬೂದಿಹಾಕೊ
ದಾರಿಯಾದೊಂದು ಮುಖವಳವು ಸಲರಳತೆಯಂ
ಮೀರದಿಹ್ಯ ಹಂಚೊಂದನಿಟ್ಟು ಇದು ದನುಜೆಯ
ಭಾರಿದಲೆಮಣಿಗಳಂ ಹುರುವದನು ಮಾಡಿದನು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂದ ಯತಿಯು ||೨೬||

ಮೆರೆವಂದು ನಾರ್ಚು ಎರಡಂಗುಟಂ ನಾರ್ಚಿಂಗೆ
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಗಾಜ ಹಚ್ಚಡದಗೈಲಿಯಾ
ತುರ ಪಿಡಿದು ಬಲಕರದಿ ಅಂಗುಟವನಾಂತು ಕಾವಿಗೆ ಪಚ್ಚಿ ಪಸರಿಸಿದನು
ಇರದೆ ಕಡೆ ತೆಗೆದು ನಾರ್ಚಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಸಿದ ಗಾಜ
ಭರದಿ ಬಿಚ್ಚುತಲಾಡಿಗ್ಗಚ್ಚಿ ಸೆರಗಂ ಪಿಡಿದು
ವರಗುಜಂಗುಟದಿಂದ ಸೆರಗ್ಗಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂಡಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಗುಂಡುಮಾಡಿ ||೨೭||

ಉರಿಗ್ಗಿಡಿದು ನಿಲುವೆರಡು ಗೇಣು ಅಲವಲ ರಚಿಸಿ
ತ್ವರಿತದಿಂ ಕುಳಿತು ಎಡದೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮುದ್ದಿಯಂ
ಇರದಮರಿಸಿಯು ಲಾಡಿ ಎಡ ಹಸ್ತದಿಂ ಪಿಡಿದು ಬಲಹಸ್ತದಿಂದ ಕೀಳಲಾ
ಕರಪಲ್ಲವಾಂತು ತಿರುಹುತ ಚಾಗಿಸುವದು ಮೇಣ್
ಇರದೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣ ಬಲದ ಹಸ್ತದಿಂ ಲಾಡಿಯನು
ತಿರುಹಿ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡಿಯ ಹಾಕಿ ಶಲಗಿಲಿ ಗಟ್ಟಿಸಲು ರಂದ್ರ ಬೀಳುತಿಹುದು ||೨೮||

೧೬೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ಹೀಂಗೆ ಮಾಡುವನಿದಿರ ಮತೋರ್ವ ನರ ಕುಳಿತು
ಹಾಂಗೆ ಮೊನೆ ಅಂಗುಟವ ಪಿಡಿದು ಶಲಗಿಯನೆಳವ
ದ್ವ್ಯಾಂಗೆನಲು ಪಿಡಿವ ತಟ್ಟೆಗೆ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನದ್ದಿ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣನೆಯೆ
ತೂಗಿ ಗಾಜಂ ನೇತ್ರಮಣದಡಿಯ ಮುದ್ದಿಯನು
ಆಗಲದ ಕರಗಿಸುತ ಬಟವು ಎಡತರ ಸಣ್ಣ
ಈಗಲೀ ಮೂರುಪ್ರಕಾರ ಹಳದಿಯು ಹಚ್ಚೆ ಶುಕ್ತಿ ರಾಜೋರ್ತತೆಲ್ಲೆ ||೨೯||

ವರಪಂಚವರ್ಣಮಿವು ಕೊರೆವ ಸಾಮಾನುಗಳು
ಮೆರೆವಾರಿ ನಡಿಸಿ ಬಲಕರದಿ ಬಾಳಚಿ ಪಿಡಿದು
ಇರದೆ ಎಡಗೈಯೊಳಿಹ ಶಲಗಿ ತುಂಡಿಸಿ ಚತುರ ಅಂಗುಲಳತೆಯು ಪಸರಿಸಿ
ಕರಸಣ್ಣ ಎಡತರಂ ಬಟವು ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರ
ತರಿದು ಒಬ್ಬಳಿಸಿ ನಾಚೊಂದು ಅಂಗುಟವೆರಡ
ನೆರೆ ಪುರುಷರಳತೆ ಮರೆದಟ್ಟು ಆ ಮಣಿಗಳಂ ಉರಿವ ಹಂಚಿನೊಳು ಹಾಯ್ತು ||೩೦||

ಬೂದಿಯಂ ಕೂಡಿಸಿಯು ಒಂದು ಮುದ್ದಿಯಮೇಣು ವಿ
ಭೇದಭಾಗವು ಮಾಡಿ ಹುರಿದು ಬಟುವಂ ಶುದ್ಧ
ಮಾದುದಂ ಕಂಡಿಳುಹಿ ವಿಂಶತಿಯು ಎಳೆಗೊಂದು ಲಚ್ಚೆ ಅಂತಾಲಚ್ಚವು
ಭೇದಿಲ್ಲದೈವತ್ತು ಕೂಡೆ ಸೂಡಂದೆನಿಪ
ಮೇದನಿಯರಯಲು ಪೇಳ್ವೆಯಳಿಗೆ ಮಣಿಗಳರಳತೆ
ಆ ದಿವ್ಯ ಮೂರಂಗುಲಿನ ಎಡತರಂ ಕೇಳು ಎಂದನಾ ಮುನಿವರಾರ್ಯಂ ||೩೧||

ಎಂಟು ಎಳೆ ಇಂತು ಎಂಟೆಳೆಯ ಕೂಡಲದನೊಂದು
ಗಂಟು ಇಂತಾ ಗಂಟು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೂಡಿದರೆ
ಉಂಟೊಂದು ಕೋಡಿಗೆಯು ಎಳೆಗಾರು ಬೆರಳು ಪ್ರಮಾಣ ಮಣಿಪೋಣಿಸುವದು
ತಂಟಿಲ್ಲ ಸಣ್ಣದಂಡೆಂಬುವದು ಬಟುತರಂ
ಮುಂಟಾದರಳತೆ ವಿಂಶತಿ ಎಳೆಯು ಕೂಡಿದರೆ
ಕುಂಟಿಲ್ಲದೊಂದು ಕೋಡಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳು ಪ್ರಮಾಣ ಮಣಿ ಪೋಣಿಸುವದು ||೩೨||

ಮರಳಿ ಎಡತರದ ದಿನಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂರಳೆ ಕುಚ್ಚು
ಇರದೆ ಮೂರಳೆ ಕೂಡೆ ಒಂದು ಗಂಟಂ ಅಂತ

ತರವು ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಂಟಂ ಕೂಡೆ ಒಂದು ಕೊಡಿಗೆ ಎಂಟು ಅಂಗುಲಳತೆ
ವರಮಣಿಯು ಪೊಣಿಪದು ಅಡ್ಡಂಗಲ ಕಲಕಿಯು
ನೆರೆ ಮೂರುರಂದ್ರ ಸೂಮಣಿಗಳೆಲ್ಲಂ ದಿನಿಸು
ಧರಿದಾತನರ್ಥಾಂಗಿ ಚಿತ್ತಾರಲಲ್ಲಾಡಿ ಗೋವೆಮಣಿ ದಿಷ್ಟಿಮಣಿಯಾ ||೩೩||

ಇಂತು ನಾನಾ ಮಣಿಗಳಂ ಬಳೆಯ ಮಲ್ಲಾರ
ಸಂತಸದಿ ದ್ವಂದ ಪೆಗಲೊಳಗಾಂತು ಬರುತಿರಲಾ
ನಂತಮಣಿರಾಜ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಯು ತೇಜ ಎರಡನೆಯು ಶಿವನಂದದಿ
ಭ್ರಾಂತರಹಿತಂ ತಾರಚಲಮೊಕ್ಕು ಬಹ ಕೇರಿ
ಸ್ವಾಂತಕೆಲ್ಲ ಕಳೆಯು ಪಸರಿಸಲ್ಕಂಡವರು
ನಿಂತು ಬೆರಗೊಂದಿ ಕರೆದಡೆ ಬಂದಪಂ ಬಾರನೆಂದು ಮಗುಳಂತೆಂದರು ||೩೪||

ದುರುಳ ಧೂಮ್ರನ ಬಲದ ಶೋಣಿತವೆ ಜೌಳಾದ
ತೆರನರಿದು ಅದನೀತ ಗಾಜು ಮಾಡಿಯು ಧರೆಗೆ
ಅರಿದೆನಿಪ ಮಣಿಬಳೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಭವನಿದಿರನಿಟ್ಟು ನಮಿಸುವದು ನಾವು
ತ್ವರಿತ ನೋಡುವೆವೆಂದು ಬರುತಿರುವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ನರಹರಿಯು ಇಂದ್ರ ದಿಗುಪಾಲ ಮನು ಮುನಿ ಸುರರು
ನೆರವಿ ತಮ್ಮೊಂದು ವಿಕ್ತವಾಗಿ ವಾಲಗಕೆಂದು ಬಂದಿರಲ್ವಾ ಸಮಯದಿ ||೩೫||

ದೇವ ದೇವೇಶ ದೇವಿಯರ ತಲೆ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ
ಆವಾಗಲಿಟ್ಟು ಲವಲವಕೆಯಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ
ಭಾವಾಜ್ಞಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಕಡೆಗೆಲ್ಲಮನ್ನಿಟ್ಟು ಹೊಡಗಡಲೆಂದನು
ಮಾವ ನಮಿಸಿದನೆನಲು ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಗಾಜನಂ
ಕೋವಿದತ್ವದಿ ಬಳೆಯ ಮಾಡಿ ತಾಯೆನೆ ತಂದ
ಆ ವಿಮಲ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೆನೆ ಏಳುಯೆನಲೆದ್ದು ಕರಮುಗಿದು ಸ್ತೋತ್ರಗೆಯ್ಯೆ ||೩೬||

ಮಂಗಳೆಯ ದೈತ ತಿಂಗಳೊಡ ಸುರವರ ಸು
ರಂಗವಿಧಿನಮಿತಾಂಘ್ರಿ ಇಂಗಳಾಕ್ಷನೆ ಕರಟ
ತುಂಗ ದೈತ್ಯಾಜಿನಂಬರ ಪಿಂಗಳಾತ್ಮಜರಿ ಗಂಗಾತರಂಗ ಮಕುಟಾ
ಅಂಗಭವಮದಭಂಗ ಅಭಂಗ ಸಜ್ಜನ ಸದ

೧೬೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ಸಂಗ ಕರುಣಾಪಾಂಗ ಸಿಂಗಚರ್ಮಾಸನಂ

ಪೊಂಗಿರಿಯಚಾಪ ಕುರಂಗ ಕರಹೆರೆಹಿಂಗದೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುಯೆಂದನು

||೩೭||

ಕರೆದು ಹತ್ತಿರಲ್ಪಸ್ತಮಸ್ತಕದೊಳಿಡಲಾತ

ನೆರಗಿನಿಂದಿರೆ ಶಿವನು ಮಣಿಬಳಿಗಳಂ ಬಳಿಗೆ

ತರಿಸಿ ತರತರಗಳಂ ನೋಡುತಿರೆ ದೇವಿ ಮನ ಕವಲಾಗಿ ಗಾಜೇಶಗೆ

ಮರುಳಾಗಿ ಸಣ್ಣಬಳೆ ದಿಟ್ಟಿಮಣಿ ಎಣ್ಣಿಮಣಿ

ವರಭೂಷಣದೊಳಿರುವದಂ ಪುಟ್ಟಿ ಹರಪಾದ

ಸ್ಮರಿಸಿ ನಾ ಪರವರುದರದಿ ಪುಟ್ಟಿ ಶಿಶುವಾಗೋದಿದುವೆ ಕರುಣಿಪುದೆಂದಳು ||೩೮||

ಆ ವ್ಯಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಪನ್ನೆಡುಸಾಸಿರ ವರುಷ

ಓವಿ ತಪಸಂ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷನುರೆ ಜ್ವಾಲೆಮಹ

ದೇವಂಗೆ ತಗುಲಲೊಡನೆದ್ದು ಅವನಿಹ ತಾವ ಎಡೆಗೆ ಪೋಗೇನುತಿರ್ದನು

ಅವದುಸುರಲೊ ಸಿಂ..ಮನದರ್ಶಿಯೆನಲಾತ

ಪಾವನಾತ್ಮಕೆರೆಗಿ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾಸಿರಂ

ಕೋವಿದತ್ವವನುಳ್ಳ ಪೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನೀಯೆನಲ್ಕಾಗ ಶಿವನಿತ್ತನು

||೩೯||

ಮರಳಿ ತಪಸಂಮಾಡಲುಜ್ವಗಿಸಲ್ವರ ಬಂದು

ತರುಳಾಮದ್ಯಾಕೆನಲು ನಿನ್ನ ಸತಿಯೆನ್ನುದರ

ತರುಳಿಯೆಂದೆನಿಸೆನಲು ಶಂಕರವನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಂತಾಗಲಿತ್ತು ಸತಿಯಂ

ಕರೆದುಯಿದರನುಭಾವ ಪೇಳಲಾಕಿಯು ಹರುಷ

ತರಳಾಗಿ ದಕ್ಷಪುರಿಗೈತಂದು ಕಾಳಿಂದಿ

ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಪತ್ರದಿ ಕಂಬುವಾಗಿ ಪತ್ತಿರೆ ಸ್ನಾನಕೆಂದು ಬಂದು

||೪೦||

ಕಂಡು ಕಡು ಹರುಷದಿಂ ಕರದಿ ಪಿಡಿಯಲು ಶಿಶುವು

ಅಂಡಲಿಯೆ ದಕ್ಷ ಬೆರಗಾಗಿ ಮಡದಿಯ ಬಳಿಗೆ

ಕೊಂಡುಬರೆ ಪತಿಗೆರೆಗಿ ಶಿವನಸತಿ ಎನ್ನ ಸುತೆಯಾದಳೆನುತ್ಪಿಗ್ಗಲವರು

ಮಂಡಲಕ್ಕರಿದೆನಿಸಿ ಸಾಕಲೀರಾರು ದಿನ

ಚಂಡಿಕಾದೇವಿಗಂ ತೊಟ್ಟಿಲಿಕ್ಕುತ ಸುರರ

ತಂಡವಾಕ್ಷಣ ಕರೆಸಿ ಉಣಿಸಿ ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಲ್ಪಿತೆಂದರು

||೪೧||

ಹರನಿದಿರ ಬಳೆಮಣಿಗಳಂ ತಂದ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ
ನೊರತರದ ಅಭಿಲಾಸವೊ ನಿಮ್ಮ ತಪಸಿನ
ವರಬಲವೊ ದೇವಿಯಳ ಮನದರ್ತಿಗಿಂತಾದುದೆಮಗೆ ತಿಳಿಯದು ಶರಣನಾ
ಬರಿಸಿ ತರುಳೆಯ ಕರಕೆ ಬಳೆ ಪಾದಕೆಣ್ಣೆಮಣಿ
ಗರಲಿಂಗೆ ದಿಟ್ಟಮಣಿಗಳ ಧರಿಸುಯೆಂದವರು
ವರಿಯೆ ಅಂದಳಗೊಟ್ಟು ನಾನಾ ವಾದ್ಯದ ಗಡಣದಿಂ ಕರಸೆ ಬಂದಾತನು ||೪೨||

ಶಿಶುವಿಗಾಕ್ಷಣ ಬಳೆಯನಿಟ್ಟು ನಮಿಸುತ ಕುಳಿತ
ನಸಮಾಕ್ಷ ಶರಣಂಗೆ ನಾನಾ ರತ್ನಂಗಳಂ
ವಸುಮತರಿಯಲು ಕೊಟ್ಟು ದಕ್ಷನೊರಸತಿ ತನ್ನ ಕರಕೆ ಬಳಿಗಳನಿಡುಯೆನೆ
ಶಶಿವದನೆ ವೇದವಲ್ಲಿಯೆ ಕೇಳು ದೊಡ್ಡಬಳೆ
ವಿಸರ ದೇವಿಯ ಕರಕೆ ಸಂದಿಲ್ಲನದ ಬಿಟ್ಟು
ಕುಸಿಲೆ ನಿನಗಿಡೆ ದೋಷಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಡೆ ವಿಧವೆಯಾಗುವದು ತಪ್ಪದೆಂದ ||೪೩||

ವಿನುಕಾರಣ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ ಪೇಳೆನಲು
ಮಾನುನಿಯೆ ಆವ ದೇವರಿಗಿಟ್ಟ ಎಡಿಯನಂ
ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಪುಣ್ಯಧೂಮ್ರವನುರೆ ಹರಕೆ ಇರೆ ನಿನ್ನ ಕರಕೆ
ನಾನಿಡುವದಿಲ್ಲವೆನೆ ದೇವಿಯೆನ್ನಾತ್ಮಜೆಯು
ನೀನು ಕಂಡಿಂತು ವಾದಿಸುತಿರ್ಪಿ ಎನ್ನ ಪತಿ
ಮಾನಸರೋವರವನದಿ ಪನ್ನೆರಡು ವರುಷ ತಪದಾ ಜ್ವಾಲೆಗೀಶ ಮೆಚ್ಚಿ ||೪೪||

ಬೇಡೊರವನೆನೆ ಇಂತು ಪಡೆದನೆನ್ನಯ ಪತಿಗೆ
ಜೋಡಿಲ್ಲ ಹರಿ ಸುರಪ ಸುರರು ನಿತ್ಯದಿ ಬಂದು
ಗಾಢನೋಲಗಗೊಟ್ಟು ದಕ್ಷನಿಂದಪ್ಪಣೆಯಗೊಂಡು ಪೋಗುವದರಿಯದೆ
ಮೂಢಮಾತಾಡಿದನೆ ಶರಣಗಾಕ್ಷಣ ಕಿನಿಸು
ಗೂಡಿ ಮಾರ್ನುಡಿಯುತಿಹ ಗರ್ವದಿಂ ನುಡಿದುದಕೆ
ರೂಢಿಯರಿಯಲು ವಿಧವೆಯಾಗುವದೆ ನೆಶ್ಚಮೆಂದೆದ್ದನಾ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ||೪೫||

ಬಂದು ಶಿವಗಿಂದಪ್ಪಣೆಯಗೊಂಡು ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಚಂದನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಗೃಹದೊಳು ಸುಖದಿ

೧೬೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹತ್ತು

ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಲಿತ್ತ ವೇದವಲ್ಲಿಯು ತನ್ನ ಪುರುಷಗೀ ವೃತ್ತಾಂತವಾ
ಸುಂದರಿಯು ತಿಳುಹಲೊಡನುರಿದೆದ್ದು ಬಳೆಗಳ
ತಂದವನ ಶಿರವ ಖಡ್ಗದಿ ತುಂಡಿಸದೆ ಮಾಣೆ
ನೆಂದೆಂಬುದಂ ಕೇಳಿ ತೊಟ್ಟಲೊಳಗಿಹ ಶಿಶುವು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತೆಂದಳು ||೪೬||

ಎಲೆ ತಂದೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಾದಿ ಶರಣನು ಶಿವನ
ಗಳದೊಳುದ್ಭವ ರುಂಡಮಾಲ ರುದ್ರನು ಬಸವ
ನೆಲೆಯಿರಿಯದಾಡುವರೆ ನಂದಿಕೇಶನ ಭಕ್ತಿಭಾಂಡಾರಿಯೆನಿಪಾತನ
ಕಳೆಯು ನಿನಗೆಯು ತಿಳಿಯದೆನಲು ಶಿಶುವಿನ ಮಾತು
ಬಲುಮೆಯಾಗಲದುಂಟೆಯೆಂದು ಮನಸಿಗೆ ತಾರ
ದಲೆ ಪರಾಕ್ರಮಿ ದಕ್ಷ ಸತಿಗೆಂದ ದಳ್ಳುರಿಗೆ ನೊರಜೆಸಗುತಿಹುದುಯೇನು ||೪೭||

ಎಂದು ಸತಿಯಂ ಸಮಿಸಿನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿ
ದಂದದಿಂದಿರೆ ನಾರದಂ ಬರಲು ಕಂಡಿವಂ
ದ್ವಂದಪಾದಕೆರಗಿ ಕಾಲೋಪಚಾರಮಂಗಳ್ಯದು ಈ ಮಾತಿನಿರವಾ
ತಂದು ಮುಂದಿಡೆ ನಂದಿಸಹಸ್ತ ನಾಮದೊಳಾತ
ಗೊಂದಿರುವ ನಾಮ ರುಂಡಸುಮಾಲ ರುದ್ರನೆಂ
ದೊಂದಿಪುದು ಜಗವರಿಯೆ ಗಾಜು ಮಾಡಿದನನಘ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಪೊಗಳ್ಳನು ||೪೮||

ಶಿವನರ್ಥ ಶರೀರಮಂ ಸೆರೆಗೊಂಡ ಶಿವೆಯನಂ
ಭವನದೊಳಗರ್ಥಳೆಂಬ್ಬಂಕಾರಕಾ ನುಡಿಯು
ಅವನಿಪತಿ ಪುಸಿಯಾಗಲರಿದೆನಲು ರೋಷದಿಂ ಮುನಿಪನೊಡನಂತೆಂದನು
ಜವನಿರದೆ ಸಾಗು ನಮ್ಮಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನಿ
ನ್ನುವ ಪಡೆದುದಂ ಬಲ್ಲೆ ದಾಯಾದಿ ನಿನ್ನೊಕ್ಕ
ಅವನಿಗಂ ಪುಸಿಗನೆನೆ ಮಾಡಿದವನುಂಬನಿತುಟೆಂದು ಪೇಳಿಪೋದಾ ||೪೯||

ಬೆರಗಾಗಿ ಸಭೆಗೆಲ್ಲ ಇಂದು ರವಿ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿ
ನಿರದಗಲಿ ಉತ್ತರಕೆ ಮೂಡಿ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ನಡೆ
ಧರಣಿಯಾಗಸಮಾಗಿ ಆಗಸವೆ ಭೂಮಿಯಮ್ಮಾದಡಂ ಅಷ್ಟಕುಲದಾ
ವರಭೋಗಿ ಅಗ್ನಿಯಾಹಾರಗೈಯ್ಯೆ ಗಿರಿಗಳಿಗೆ
ತುರುತು ರೆಕ್ಕೆಯೆ ಬರಲು ಪರೆಯಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುಚಂ
ಉರದೊಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೆನ್ನೊಳು ಮೂಡೆ ಮುನಿವಾಕ್ಯ ಪುಸಿಯಾಗಲರಿದೆಂಬುತಾ ||೫೦||

ಪೋದರಾಲೋಚನೆಯಬಡುತ ಬಂದವರು ಉ
ಪಾದಿ ಸಾಧಿಸದೆಂದು ತಮ್ಮ ಗೃಹಕೃತರಲು
ಮೇದಿನಿಪ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ರಾಜಗರ್ವದಿಂದ ಮುನಿದೇವೀ ಶರಣನೊಕ್ಕಾ
ಗಾದಮಾತೆಂದದಮ್ಮರಿಯೆ ಶಿವ ಮನಕವಲು
ಮಾದುದಂ ತಿಳಿದು ಶಿವ ಪೋಗಿ ತನ್ನಯ ಸತಿಯ
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಜತಾದ್ರಿಗಂ ಬಂದನಾನಂದದಿಂದಾ

||೫೧||

ಇರುತಿರುತಲತ್ತ ದಕ್ಷನು ಸಹಸ್ರ ಚಾರು ದಶ
ತರುಳಿಯರ ತರುಣಿ ರಾಜ ಸುದೇವತರಿಗೆಲ್ಲ
ಗುರು ಶುಕ್ರಚಾರಿ ಕಶ್ಯಪನಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವರಿಗೆ ಮಾವ
ನಿರದಾಗಲೊಂದಿವಸ ಮಕ್ಕಳಳಿಯರನೊಡ
ತೆರಳಲಾಗವರಿದಿರ ಬಂದು ಭಟ್ಟಿಯಗೊಂಡು
ಕರುಣಮಾಡಿದಿರೆಮ್ಮಮ್ಮಾಲೆಂದು ಕರೆದೊಯ್ದು ಪರಿಪರಿಯಲುಣಿಸಿಯವಗೆ

||೫೨||

ವರವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣವ ಮಾಡಿ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ
ನೆರೆ ಕಳುಹಿಕೊಡೆ ಸರ್ವರಲ್ಲಿಂತು ಮನ್ನಣೆಯ
ತರನಾಗಿ ಶಿವನೋರ್ವನಿಪ್ಪನಾತನ ಸತಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯು ಬಪ್ಪಂದದೀ
ತುರುತು ವಸ್ತ್ರಾದಿ ಭೂಷಣ ತೋರಬೇಕೆಂದು
ಬರೆ ತವಕದಿಂದ ಶಾನೆಗೂಡಿ ತಾರಾದ್ರಿಯ
ಪೊರಗಿಳಿದು ಢೇರೆಗಳ ಪೊಡೆವಲ್ಲಿ ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು

||೫೩||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ನಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ
ಮದನಮರ್ಧನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚವ್ಯಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ವದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖಿ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತೆಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು

||೫೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕು ಪದನು ೬೯೭ ಕ್ಕು ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ವೀ

ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಪಲ್ಲ:

ಹರನಗರಿಯೊಳು ದಕ್ಷ ಪೋಗಿ ಅವಮನ್ನಣೆಯ
ನೆರೆ ಪಡೆದು ಯಜ್ಞಮಂ ರಚಿಸೆ ಕೇಡಾಗಲೆ
ಗಿರಿರಾಜನೊಳು ದೇವಿ ಜನಿಸಿ ವಿವಹಮಾಗಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದರು

ಪದ:

ಕನಕನಗ ಕಾರ್ಮುಖಂ ದಿನಕರ ಸುತೇಜಾಕ್ಷಿ
ವನಜವಾಹನನಯ್ಯ ವನಜಸಖಲೇಖಧರ
ವನಜಾರಿ ಮುಗದಿ ಮುದ್ದಂಗೊಳುವವನ ಚರಸುಲಕ್ಷಣಂ ಪ್ರಕೃತಿದಹನಾ
ವನದಿಶಯವನಜಾಸನಂ ಇಂದ್ರನಮಿತಪದ
ವನಜಭವಕುಜಪರಶು ಸನಕಯತಿಸೇವಿತಂ
ಮನಕಗೋಚರ ಕೆಂಚವೃಷಭಘನ ಗುರುತಂದೆ ಅನವರತ ರಕ್ಷಿಸೊಲಿದು ||೧||

ಮಂಡಲಾಪತಿ ರಾಣಿ ಕೇಳು ದಕ್ಷಂಗಿದಿರ
ಕಂಡೋರ್ವನಂ ಕಳುಹಲಿಲ್ಲ ಮಗಳಾದಾಕಿ
ಗಂಡನರಿಯದೆ ತಾತ ಬಂದಿರ್ಪನೆಂದೆನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದೊಳಾದಳು
ಕಂಡಿದೇನವರ ಗುಣ ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಚತುರಂಗ
ದಂಡು ಬಂದದು ಮಲ್ಲಗ್ರಾಮಕ್ಕೆದುವೆನೆನ್ನ
ಕಂಡರೆಲ್ಲರು ಪೇಳೆ ಹಾಸ್ಯಮಾಗುವದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನಾ ದಕ್ಷನು ||೨||

ಮಂತಣಂಗೈದು ಮನನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ ಚಾಗಿ
ಕಂತುಮರ್ಧನನಗರ ನೋಡಬೇಕೆನ್ನುದರ

ಮುಂತ್ಯದ ಬಾಲೆಯಂ ಕಂಡು ಬೆಕ್ಕಸಗೊಳಿಸಿ ಬರಲರಿದೆಯೆಂದು ತೀವ್ರ
ತಾಂ ತಡೆಯದೈತ್ಯರುವನಿದಿರಿನೊಳು ತಾರಾದ್ರಿ
ಎಂತು ಪೇಳುವಡಹಿಪ ಪೊಗಳಲಸದಳವು ಅ
ನಂತಮಣಿ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಕಿರಣಂಗಳಿಂ ಕಂಗೆ ಆಶ್ಚರಿಮಿತ್ತುದು ||೩||

ಎಸೆವ ಮರಾಳನೋಹ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಕಾಂಭಾನೊ
ಕ್ಯ ಸುದಂಡಪಾಶಕರ ಅಕ್ಷಮಣಿಮೂಲದಿಂ
ಅಸಮಾಕ್ಷ ಕನಕ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಮಾಗಿ
ಶಶಿನೆಂಟುಕೋಟಿ ಭೈರವಪೂರ್ವದ್ವಾರಕ್ಕೆ
ಅಸಿತಾಂಗನೆ ಪಿರಿಯನಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯ ಕದಕೆ
ಮಿಸುನಿಯಂಗಂ ವೃಷಭವಾಹನಂ ಕೋರೆದಾಡಿಯು ಮಹೇಶ್ವರಿಯುಕ್ತದಾ ||೪||

ಕರಖಡ್ಗ ಶೂಲ ಖಟ್ಟಾಂಗ ಡಮರುಗ ಡಕ್ಕೆ
ಸ್ಥಿರವಾದ ದ್ವಾದಶಂಕೋಟಿ ಭೈರವರೆರೆಯ
ರುರು ಭೈರವಂ ಅಗ್ನಿಗಣ್ಣ ಯಮದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಶೂಲಖಡ್ಗಾಯುಧಕರಾ
ಮೆರೆವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ್ಳಾಹನಶೂರನೊರಪ್ರಭೆಯು
ಮಿರಲು ಕೌಮಾರಿಯೆಂಬೆ ಶಕ್ತಿವಡಗೊಂಡು
ಪರಿರಾಜಿಸುವ ಐದುಕೋಟಿ ಭೈರವರೆರೆಯ ಚಂಡನೆಂಬವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ||೫||

ನಿರುತಿ ಗರುಡಾಹನಂ ಚಕ್ರ ಕೌಮೋದಕಿ
ಮೆರೆವ ಶಾರ್ಙ್ಗ ಹಸ್ತನಾರಾಯಣಿಯೆಂಬ
ಪರಶಕ್ತಿಯುಕ್ತದಿಂ ಪಂಚಕೋಟಿಯು ಭೈರವವ ಕಿರಿಯ ಕೋಡಾಂಹ್ವಯಂ
ವರುಣದಿಕ್ಕಿಲಿ ಮುಸುಲ ಶಂಖ ಕೇಟಕ ಖಡ್ಗ
ವರಚತುರಕರದಿ ವಾರಾಹಿವದುವಿಕ್ತದಿಂ
ಚರಿಪಾಲುಲಾಯುವಹ ಆರುಕೋಟಿಯು ಭೈರವರ ಪಿರಿಯ ಉನ್ನತ್ತನು ||೬||

ವಾತಾಯು ಆಶದೊಳು ಕರಟಿವಾಹನ ಶಕ್ತಿ
ನೂತನಾಯುಧವಜ್ರ ಬಿಲ್ಲಂಬು ಕರದೊಳಂ
ಧಾತು ಕನಕಾಂಶು ಶಚಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯುತಮಾಗಿ ತ್ರೈಕೋಟಿ ಭೈರವರಿಗೆ
ದಾತಾ ಕಪಾಲಿಧನಪನ ದಿಕ್ಕು ಉಮಶಕ್ತಿ

೧೭೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಓತಿರುತ ಮಂತ್ರಯುತ ಕಾಕವಾಹನಕರದಿ
ಚೇತನದ ಕಂಠಡಕ್ಕೆಯು ಶೂಲ ಧೂಮರುಚಿಕಾಯಮನ್ವರಡುಕೋಟಿ

||೭||

ಮೆರೆವ ಭೈರವ ಕಿರಿಯ ಭೀಷಣಂ ಈಶಾನ್ಯ
ವರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಿಲಿಕರೂಡರು ಹಲಗಿ
ಕರ ಖಿಡ್ಗ ಕನಕಮಯ ಶರೀರದಿಂ ಪಣೆಗಣ್ಣು ಪೊಳೆಯ ಮಹಾಕಾಳಿಯೆಂಬಾ
ಅರಿದಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕೂಡಿ ಭೈರವರೆಂಟು
ಸ್ಥಿರಕೋಟಿ ಅದಕೆರೆಯ ಸಂಹರಾಖ್ಯನು ಅಷ್ಟ
ತೆರ ಭೈರವರಗೂಡಿ ಗಣಿತಪುರಾತನರುಮಾಗುವದು ಕೇಳೆಂದನು

||೮||

ಹೊರಗೋಂಟೆ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಿನ ದ್ವಾರವಳಯದೊಳು
ಮೆರೆವ ಘನತರ ಶಾಲ ಚಾರುದ್ವಾರಂ ಪೂರ್ವ
ನಿರುವ ಋಗ್ವೇದ ಏಕಂ ಲಕ್ಷಯೋಜನಂ ಗೋಪುರಾಕೃತಿಯಿಂದಲಿ
ಭರಿತ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆ ವರ್ಣ ಚತುರರ್ಬುಧಂ
ವರಸದ್ಗುಣಳ್ಳವರ ಕೈಯ ಸೇವೆಯಗೊಂಬ
ಪಿರಿ ನಂದಿಕೇಶ್ವರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿ ಸಮಯಮಂ ನೋಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಗೇಳ್ವರು

||೯||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಕ್ಷಣದ ದಿಕ್ಕಿಲೆಜುವೇದ
ಸತ್ಯ ಬಾಗಿಲ ಲಕ್ಷಯೋಜನ ಪ್ರಮಾಣ ತಾ
ನುತ್ತುಮೆಂದೆನಿಸಿ ನೀಲದವರ್ಣ ಗೋಪುರಾಕೃತಿ ವೀರಗಣ ರೋಮಜಾ
ಬತ್ತೀಸಾಯುಧವಾಂತುವದು ವಿಕ್ತ ಅದಕೆರೆಯ
ಚಿತ್ತಜಾಂತಕನಸುತ ವರ ವೀರಭದ್ರೇಶ
ನೆತ್ತೆತ್ತನಗಲದಂ ಕಾವಲಿಯು ಅಲ್ಲೋರ್ವರಿಂಗಪ್ಪಣೆಲ್ಲ ಕೇಳಾ

||೧೦||

ನೆರೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಶದೊಳು ಸಾಮವೇದಂ ದ್ವಾರ
ಮಿರೆ ಲಕ್ಷಯೋಜನಂ ಗೋಪುರಾಕೃತಿ ಧವಲ
ತರ ವರ್ಣ ಅದರ ಬಂಕದಿ ರುದ್ರಗಣಸೇವ ನೀಲಲೋಹಿತನೊಪ್ಪಿದಾ
ಸ್ಫುರಿತ ಉತ್ತಂ ಅಥರ್ವಣವೇದ ಕನಕೋರ್ಣ
ವರಲಕ್ಷಯೋಜನಾ ಗೋಪುರಾಕೃತಿ ಆಯು
ಧಿರೆ ಕರಾಳಂ ಮಹಾಕಾಳಗಣೇಶ್ವರನ ಕಾವಲಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪುದು

||೧೧||

ಆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ದ್ವಾರದೊಳಯದಿ ನೋಡೆ
 ಏನೆಂಬೆ ಸುವರ್ಣಗೋಂಟಿ ನಾಲ್ಕೆನೆ ದ್ವಾರ
 ತಾನಿರಲು ಗೋಪುರದ ಬೆಡಗು ಮಾಣಿಕೈದಿಡಿಯು ರಮ್ಯವಾದ ಹರ್ಮ
 ಸಾನುರಾಗದ ಗೋಂಟಿ ಸುತ್ತ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆ
 ಮೀನಲಕ್ಷಣ ವೈರಿಮಧ್ಯದರಮನೆಯ ಸು
 ಜ್ಞಾನ ಬಾಗಿಲ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡೊಂದು ಕೋಟಿಮಿತಿ ಯೋಜನೋಲೆಗಸಾಲಿಯು ||೧೭||

ಮರಕತದ ವೇದಿಕೆಯು ಇಂದುಕಾಂತದ ಭಿತ್ತಿ
 ಮೆರೆವ ನೀಲದ ಸ್ತಂಭ ಮಾಣಿಕೈದಾಬೋದು
 ವರಪವಳ ಲೋವೆಗಳು ತೊಲೆ ಪುಷ್ಪರಾಗದ ಚಿಲಿಕೆಗಳು ಮೌಕ್ತಿಕದಿಂ
 ದಿರುವ ಕಲಶಂಗಳಿಂದೊಜ್ಜಕವಾಟದಿಂ
 ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಕೋಟಿಯೋಜನಸ್ತರ ಸಾಲೆ
 ಹರ ಕೈಪಿಡಿಯೊಳೊಪ್ಪನಂತ ಜಾಂಡಂಗಳಂ ಕಾಣುತಿಹ ಮೇಣ್ಣಣಿಪನಾ ||೧೮||

ಪೆಡೆಯೊಳಿಹ ರತ್ನ ಫಣಿಪನ ಮಂದ ಖದ್ಯೋತ
 ಪಡಿ ಮಿರುಗೆ ಆ ಕೋಟಿಯೋಜನದ ಮಂಟಪದ
 ನಡುಮಧ್ಯೆ ಲಕ್ಷಯೋಜನ ಶಿವನ ಸಿಂಹ್ವಾಸ ಅದರ ತೆರನಂ ಪೇಳ್ವಡೆ
 ಪೊಡವಿಪೊತ್ತವಗಿರು ಚಿಂತಮಣಿ ಶಿಲೆಗಳಿಂ
 ಒಡನೆ ರಚಿಸಿದ ಮಂಗಳಪೀಠ ಚಾರುದಸೆ
 ಕಡುಧರ್ಮಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಕ್ರಿಯವೆ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳು ರಾಜಿಸುತಿರೆ ||೧೯||

ಅಣಿಮದಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಅಷ್ಟದಳಮಾಗೆ ಮೇಣ್
 ಫಣಿರಾಜನಾಳ ಪಡುಶಕ್ತಿ ಬೀಜಂ ಕೋಶ
 ಮಿನುಗುತಿಹ ಎಸಳು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಂ ಕಿರಣ ವಿದ್ಯಗಳೆ ತುದಿಯೆನಿಸುವಾ
 ಗಣಿತಕ್ಕಗೋಚರಂ ವಾ ಪೀಠಮಧ್ಯದೊಳು
 ಮಣಿಖಚಿತ ನರಸಿಂಹಚರ್ಮದಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ
 ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲದಂ ಚೆಂದುಪ್ಪಳದ ಮೇಲ್ವಾಸಿನೊಳಗೊಪ್ಪ ಹರ ಮಂಗಳಕರಂ ||೨೦||

ಅನಗನಪ್ರತಿಮೆ ಅದ್ವಿತೀಯ ಅನಹತ ಬಾಂದು
 ಮುನಿವಂದ್ಯ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಆರ್ಯ ಅಜಡಂ ಮಾಯ
 ವನು ಕೋಳಹಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಾಧಾರ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರದಾತ

೧೭೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಕನಕಾದ್ರಿಚಾಪ ಪುರಲೋಪ ಪಾವನ ರೂಪ
ಬೆನಕ ಕಾರ್ತಿಕ ವೀರಜನಕಾರ್ಥನಾರೀಶ
ಮನಕಗೋಚರ ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿ ಇಂದ್ರ ದೇವತರು ನುತಿಸಲೊಪ್ಪಿದ ಶಂಕರಂ ||೧೬||

ವರಪದ್ಮಪೀಠ ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿ
ಮೆರೆವ ಗಾಯತ್ರಿ ಚಾಮರ ಧಾಳಿಸಲ್ಕಂ ಚ
ಮರಿಕಮಲದಿಂ ಪಾರಿ ಪೋಗಿ ಮರಳಿಯು ತಮ್ಮ ನೆಲೆಗೆ ಪೋಪಂತೆಸದವು
ಕರದೊಳಂ ಪುಣ್ಣಿವೆಯ ಚಂದ್ರನಂ ಪಿಡಿದಂತೆ
ಮಿರೆ ಕಾಳಸ್ತ್ರೀಯು ರೋಹಿಣಿಯು ವ್ಯಜನಂ ಪಿಡಿದು
ಭರದಿ ಬೀಸಲು ಕಂಬಳಶ್ಚತರನುಣಿಸುವಂತೆಸದಿದರ್ವೇವೆಳ್ಳೆನು ||೧೭||

ತರುಳೆ ಛಾಯಾದೇವಿ ಜೋತಿಯುತ ಕಲಶದಿಂ
ಮೆರೆಯೆ ಲಕುಮಿಯು ಸಹಸ್ರದಳ ಸತ್ತಿಗೆಯು ಪಿಡಿದು
ಪರಿರಾಜಿಸಲ್ಪಾಣಿ ವೇಣದಿಂ ವರುಣನಂಗನೆ ನೀರಗಿಂಡಿಯ ಪಿಡಿದು
ಸುರಪನೊರಸತಿ ಶಚಿಯು ಪಾವುಗೆಯು ಪಿಡಿದು ನಿಲೆ
ಭರದಿ ಪುಲೋಮಿ ಕಾಳಂಜಿ ಯೋಗಿಣಿಯರಂ
ರುರು ಕರಂಜಳಿಗಳಿಂ ಬಂದವರ ಕರೆಕರೆದು ಉಮೆಯಾಚ್ಚೆಯಿಂದವರನು ||೧೮||

ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಬ ಅನುಸೂಯೆ ಅರುಂಧತಿ ಮುಖ್ಯ
ಬೆಳ್ಳಿಚಿತ್ತವನಾಂತ ಗೌರಿ ಗೊಗ್ಗಮ್ಮ ಶಿವ
ಗೊಳ್ಳೆ ಧೂಪವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತನಂಗೈವ ನಾಗಗನ್ಯೆಯಿಂದಲಿ
ಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಕೆಲಗಡೆ ಪರಿಪ
ಪಲ್ಲು ಬೆಳಗಂ ಪರಿವ ಹರಿಬಲದೊಳೊಪ್ಪತಿಹ
ಕಲ್ಲಿನಾಥನನ ಶ್ರೀರುದ್ರಪುರುಷೋಕ್ತಮನ್ನೋದುವ ವಿಧಾತುವಿಂದಾ ||೧೯||

ನೆರೆ ಭೀಮ ಕಂಕಾಳ ರಜತವೇತ್ರಂ ಪಿಡಿದು
ಚರಿಪ ಗಜಗುಜು ನಿಲಿಸಿ ಗಣಮೊತ್ತ ದೇವತರ
ದನುಜತರ ಮುನಿಗಡಣತರ ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರಾಸ್ವರ ಗರುಡ ಗಾಂಧರ್ವರಾ
ತರಬಾಯ ನಿಲಿಸಿ ಭೃಂಗಿಯು ನರ್ತನಾಡುತಿರೆ

ಹರ ಸರ್ವರಂ ನಗುವ ತೋಷಸಮಯಂ ಸಾದುರ್
ಮರೆವ ಸಮುಚಿತ ಕಾರ್ಯವಿಜ್ಞಾಪನಂಗಳೈದು ನಂದಿ ಸಭೆಯಿಂದೊಪ್ಪರೆ ||೨೦||

ಮೇಲುದಲಿಯುಂ ಬೊಮ್ಮನಣಕಿಸುವ ವಜ್ರಿಯೊಳು
ಲೋಲಭುಜವಾಡಿಸುವ ಪೂಶನೊಳು ಪಲ್ಲಿರಿವ
ಕಾಲನಿದಿರೊಳು ಕರವ ತೋರಿಸುವ ಶಾರದೆಯ ನೋಡಿ ನಾಸಂ ಕುಣಿಸುವಾ
ನಾಲಗೆಯ ಜ್ವಲನಿದಿರನಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಪ್ಲವಗ
ಮೂಲವೆಲ್ಲಂ ಕಪಿಯ ಪಡೆಗೆ ತೋರಿಸುವದಂ
ಬಾಳು ಬಗೆ ಭೃಂಗಿ ನರ್ತನ ಕಂಡು ಶಿವಸಭೆಯು ಗಹಗಹಿಪ ವ್ಯಾಳೆಯಲ್ಲಿ ||೨೧||

ಗರುಡ ಹಂಸಂ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪತಿಗಳೋಹನವು
ತರುಬಿ ತಾವೆಲ್ಲರುಂ ಪೋಗಿ ಶಿವನರಮನೆಯ
ಪೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದಟ್ಟಿಸಿ ನಿಂದಿರಲ್ಕಾ ವ್ಯಾಳೈದಿ
ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೊರ್ವರಂ ಬಿಡುವ ಸಮಯದೊಳು
ವರ ದಕ್ಷ ಎನ್ನ ಮಗಳಿತ್ತಡಂತಾಯ್ತವನ
ಪಿರಿಯತನವೇನೆಂದು ಗರ್ವದಿಂ ಪೊಗುವನಿತನಿಲ್ಲನಲ್ಲಿಂತಂದನು ||೨೨||

ಮರುಳ ಭೈರವರೆ ಕೇಳ್ ಉಮತಾತನೆಂಬುದಂ
ಮರೆದಿರೆನೆ ಪೋಗಿನಲು ಪೋಗಿ ನೋಡುವ ಸಮಯ
ವರವಿಷ್ಟು ದಶಕೋಟಿ ವಿಧಿಯು ನವಕೋಟಿ ಎಂಬತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಋಷಿಯು
ಸುರರಷ್ಟದಿಕ್ಪತಿಯು ಚಂಡಕೀರ್ತಿಯು ಗಡಣ
ಮೀರೆ ನಂದಿಕೇಶ ಮದ್ದಳಿ ನುಡಿಪ ತುಂಬುರರು
ನೆರೆ ತಾಳವಿಡಿಯ ಗಾಂಧರ್ವ ಗಾನವ ಪಾಡೆ ಭೃಂಗೀಶ ನರ್ತನಾಡೆ ||೨೩||

ಹರ ಸಿಂಗವಿಷ್ಟರದೊಳರೆ ದೇವಿ ಸಹಿತ ಶಚಿ
ಸಿರಿಯರುಂಧತಿ ವಾಣಿ ವರ್ಣಿ ಸ್ತ್ರೀಜನಮೊತ್ತ
ನೆರೆ ದೇವಗನ್ನೆಯರು ಗುಜುಗುಜೆಂಬುವ ನಿನದ ವೇತ್ರದಾರರು ನಿಲ್ಲಿಸೆ
ವರ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೊರ ಬಾಗಿಲೋದುವ ಧ್ವನಿಗೆ
ಬೆರಗಾಗಿ ದಕ್ಷ ಈ ಭೋಗ ಎನ್ನಿಂದಾಯಿ
ತಿರದೆಂಬುದಂ ಪುಟ್ಟ ಯಾರಲಿ ಕೇಳದೊಳಾಗೆ ಆತನತಿ ಕಿನಿಸಿಲಿಂದಾ ||೨೪||

೧೭೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಮಾರಣ ಮಹಾಯಜ್ಞ ರಚಿಸಿ ಮಸಣದ ಮನೆಯ
ಸೇರಿದನ ಬೂದಿಬಡಕನ ತಿರಿಕಿ ಬೇಡುವನ
ಕಾರಣಮದೆಷ್ಟುಂಟುಯೆನುತ ಗುಡಿಗುಡಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಯೋಚಿಸುತೆಂದನು
ಮಾರಜನಕನಿಗಗ್ರ ಪೂಜೆಯನು ಕೊಟ್ಟವನ
ಗಾರು ಮಾಡಿಯು ಸುರರಿಗಿಂದ ಅತಿ ಶುಶ್ರುದಿಂ
ಸೇರಿಸುವದರಿದೆಂದು ದಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆಲ್ಲ ಪೇಳಲಾತಂ

||೨೫||

ಹರಿಯೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಪೇಳಲಾತಾಗದೆನೆ
ವರದ ವಿಧಿ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯು ನಿನ್ನದೆನೆ ಮುಂದೆ
ಬರುವ ಕೇಡಂಗಾಂಬೆ ದಕ್ಷ ನೀನೆಸಗೆನಲ್ ಬಂದು ಹಿಮಚಲ ಗಂಗದಾ
ವರತೀರ ಯಜ್ಞಸಾಸಿರ ಯೋಜನಗಲ ಮೇಣ್
ಅರಳಿ ಆಲಂ ಬನ್ನಿ ಗಂಧ ಚಂದನ ಕಾಷ್ಟ
ತರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಬರಿಸಿ ಮೂವತ್ತುಕೋಟಿಜನ ಪತ್ರವಳಿ ಪಚ್ಚುತಿರಲು

||೨೬||

ಇರದೆ ಜಲಗೊಡುವದರಷ್ಟು ಸುಭೋಜನಂ
ಪರಮಾನ್ನ ಮಾಡುವದು ನೀಡುತಿಹದದರಷ್ಟು
ನೆರೆದು ಭೂಸುರದಾತ ಭಲರೆನಲು ಬಂಧುಜನ ಪೊಗಲ್ವದಿನ್ನೇವೇಳ್ವನು
ಪರಿಮಿತಿಲ್ಲದ ಧರಣಿ ಕನಕ ಗೋದಾನಗಳು
ನೆರೆ ಮಾಡುತಿರೆ ಯತಿ ದಧೀಚಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣಂ
ಇರದೆ ಶಾಪವನಿತ್ತು ಪೋದನೆನೆ ವಿದ್ಯಲತೆ ಮುನಿಪನೊಡನಿಂತೆಂದಳು

||೨೭||

ಎಲೆ ತಂದೆ ಋಷಿ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣವೇನು
ನೆಲೆಯ ತಿಳಿಸುವದೆನಲು ದಕ್ಷ ಮುನ್ನೆಲ್ಲರಂ
ನಲುವಿನಂ ಕರೆಸಿ ತಾನ್ಯದ ದಧೀಚಿಯಡಿಗರೆಗಿ ಭೃತ್ಯನ ಗೃಹದೊಳು
ಸಲಿಸುವದಕಂ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಲೋಸುಗ ನಿನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿಹೆನೆನಲು ನೀ ಮಾಳ್ವ ಕಜ್ಜಮಂ
ತಿಳುಹಿಕೊಡುಯೆನೆ ದೇವ ಯಜ್ಞಮಂ ಮಾಡುವದು ಮನದಿಚ್ಛೆಯಿರ್ಪದೆಂದಾ

||೨೮||

ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಆರ ಪೆಸರಿಂ ಜನ್ನ
ಇರದೆ ರಚಿಸುವಿಯೆನಲು ಶಿವನ ಕೂರ್ತನೆ ತೀವ್ರ

ಬರುವೆ ನೀ ನಡೆಯನಲು ದಕ್ಷ ತಿರುಗಿಯು ಯಜ್ಞ ರಚಿಪ ತದನಂತರದೊಳು
ಭರದಿ ಹರನಿಲ್ಲದಂ ನೋಡಿ ರೋಷದಿ ಕಪಟ
ತರ ಹೃದಯನಂ ಕಂಡು ನಿನಗೆ ಕುರಿದಲಿಯರ್ಕೆ
ನೆರೆದರವಯಂಗಳಂ ಪೋಗಲೆನುತಂ ಶಾಪವಿತ್ತನಾ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ ||೨೯||

ಅತ್ತಲಾ ಋಷಿ ಪೋಗೆ ಇತ್ತಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಸುತ
ಮತ್ತಚಿತ್ತಮನಾಗಿ ತಾನೋರ್ವ ಪೋದಡಂ
ದತ್ತ ಕಡಿಮೆನೆ ಸಭೆಯ ಹೃದಯದೊಳು ಕುಂದು ನೆಲೆಯಾದುದಂ ಪೇಳಲಳವೆ
ಮತ್ತೇನು ಬಹುದೋ ಎಂದೆಲ್ಲರಂ ಚಿಂತಿ
ಸುತ್ತಿರಲು ವಿಧಿ ಸುರಪ ಹರಿಯವರಿಗಭಯಮ
ನ್ನಿತ್ತು ಕ್ರಮದೊಳಗನ್ನಿ ಪಚ್ಚಿಸಲ್ಯಾಕಾಶದತ್ತ ಉರಿ ನೆಗೆದುದೆಂದಾ ||೩೦||

ಕಡುರೌದ್ರದಿಂದ ಚಿಟುಪಟಲು ಭುಗಿಬುಗಿಲೆಂದು
ಮೃಡನಗರಿಗಂ ಪತ್ತೆ ಶಂಭುಶರೀರಂ ಬೆವಿಯೆ
ಪೊಡವಿ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ವನ ಕಮುರೆ ಸಪ್ತಾಂಬುನಿಧಿ ಬತ್ಯಪ್ಪತ್ಯಲವಂದು
ಹುಡಿಯಾಗಿ ಪಾರುತಿರೆ ದೇವಿಯಾಕ್ಷಣ ಬಸವ
ನಡರಿ ಮಾಲಿನಿಸುಮಾಲಿನಿಸಲ್ಲೆಗಿಡಿದಾಗೆ
ದಡದಡನೆ ಬಂದು ಎಲೆ ತಂದೆ ಯಜ್ಞಂ ಮಾಣುಮಾಣು ಎನೆ ಕಿನಿಸಿಲಿಂದಾ ||೩೧||

ಕರೆಯ ಕಳುಹಿದರಾರು ನೀನಿಲ್ಲದಿರೆ ಜನ್ನ
ಬರಿದಾಯ್ತೆ ಬಂದಕಾರಣವೇನು ಪೋಗು ನೀ
ದುರುಳೆ ನಿನ್ನಯ ಪತಿಯು ಎಲುಮಾಲಿ ಅಗ್ನಿಕರ ದೊವಲುಟ್ಟು ಹೊದ್ದನವನಾ
ಮರಣವೈದಿಸಿ ಸರ್ವ ಲೋಕವಾಳುವೆ ನಿಮ್ಮ
ಪುರಕೆ ಬಂದಾಗ ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲದಿರೆ ನಾನು
ತಿರುಗಿ ಯಜ್ಞಂ ಮಾಡಿ ಉರಿಯ ಪತ್ತಿಸೆ ಪತಿಯ ಮೈಗಡರೆ ಬಂದೆಯೆಂದಾ ||೩೨||

ಪತಿಗನ್ನಿ ಪತ್ತಿ ತರತರಿಸುತಿಹಲೀಗನವ
ಮೃತವಾಗುತಿಹ ನೋಡಲಾರದೈತಂದೆ ನೀ
ಮತಿವಂತೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸ್ರದೊಳಗೋರ್ವಳಂ ವೆದವಿಯಾಗಲು ಕೊರತಯೆ
ಮತನವಳಿತಲ್ಲ ಪೋಗೆಂದು ಘರ್ಜಿಸಲಾಗ

೧೭೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಪಿತಗೆ ಬಹುನೀತಿಯಿಂದೊರಿಯೆ ಮನಸಿಗೆ ತಾರ
ದತಿ ನೊಂದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದು ನುಡಿದಳು ದನಿಕ ಮಾಣಿಕವ ಪೊಡಿಯಮ್ಮಾಲೆ ||೩೩||

ಉರುಳಿಸುತ ಮಲಗಿರಲು ಬೀದಿಯೊಳು ಪುಲ್ಲ ಪೊರೆ
ತರುತಿರಲು ಮಾಣಿಕವ ಕಂಡು ನಗಲಾಗದಂ
ಬೆರಗಾಗಿ ನೀ ತೃಣಂ ಸರ್ವರೊಳು ತುಶ್ಚನನೆ ನಾನಲ್ಲ ನೀ ತುಶ್ಚನು
ಅರುಹೆಂದು ಕೇಳಲ್ತೆ ನೀನಿರುವ ತಾಣದೊಳು
ನರಪಗ್ನಿ ಚೋರಭಯಮುಂಟು ನಾನಿದ್ಲಿ
ಕರಿ ಹಯಂ ಪಶು ಬದುಕುತಿಹವೆಂದು ಮಾಣಿಕವ ತೃಣವು ಪಳಿದಂತಾಯಿತು ||೩೪||

ಯೋಚಿಸುತ ನಿಂದಿರುವ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ನೋಡಿ
ಸಾಚಭಾವಂ ಪೋಗಿ ದಕ್ಷ ಮರಳೆನುತಿಹಂ
ಭೂಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯದಲೋದುವಂ ಬರಿಯ ವಾದದಿಂ ನಡೆವ ಕರಿಯಂ
ದಾ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂ ಪೋಪನಾತೆರ ಲಜ್ಜೆ
ಸೂಚುದೋರದುಯೆಂಬ ವ್ಯಾಳ್ಯದಿಯು ಶಾರದೆಯು
ನಾಚಿಕೆಲ್ಲನೆ ನಾಶಿಕಂ ಆನನದಿ ತಾಳ್ಳುಬಂದುದಾಶ್ಚರಿಯೆಂದಳು ||೩೫||

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕೇಶ ಸೂಸ್ವಯಂಭುವ ನಾಮ
ವರಪಂಚಮುಗ ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆನ್ನ ದಾತನಿಗೆ
ಮೆರೆವ ಭೇದಮದಿಲ್ಲ ಐದುತಲೆಯೊಳಗೊಂದು ಕೊರತೆ ಮಾಳ್ಪುವದುಂಟೆನೆ
ಭರದೊಳಾ ವ್ಯಾಳ್ಯೆಯೊಳು ಸಿರಿ ಬಂದು ಮನೆಮನೆಯ
ತಿರುಗುವದು ಮಾನಿತವೆ ಬಲ್ಲಿದನ ಸತಿಯಿಲ್ಲಿ
ಗಿರದ್ಯಾಕೆ ಬಂದಿ ಅನ್ನರುವಿಗೈದಡೆ ನಿನ್ನ ಜನಕನುರೆ ಮನ ಕರಗದು ||೩೬||

ಎಂದು ಬಿಡಿ ಉತ್ತರದಿ ನುಡಿವುತಿರೆ ಶಚಿದೇವಿ
ಬಂದು ನಮ್ಮೈಶ್ವರ್ಯ ಕಂಡು ಉದರಾಗ್ನಿದ್ದು
ಬೆಂದು ಬರೆ ಕರುಣಾರಿಗಂ ಪುಟ್ಟದು ಪೋಗು ನೀ ನಮ್ಮ ಭೋಗವಿಗಾ
ಕುಂದಿಸಿಯು ಮನೋವಲ್ಲಭನ ಭುಜಗಳಂ ಕಡಿದು
ಚಿಂದಿಮಾಡುವದುಂಟೆಯೆನೆ ನಿಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದಿಂ
ಬಂದ ಪರಿಯಾಗಲೆನೆ ಹರಗಿರನ ಶಿವಗಿವನ ನೆರಳು ತರವಲ್ಲೆಂದರು ||೩೭||

ಶಿವನಿಂದ್ಯ ಕೇಳದೆಯು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಳು ಧುಮುಕಿ
ಶಿವೆಯು ಬಯಲಾಗೆ ಸರ್ವರ ಶಕ್ತಿಯಲಿಂ ಪೋಗೆ
ಶಿವಶಿವಾ ಹರನಿಂದೆಗೆಳ್ಳ ಬಾಧೆಮಗೇನುಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿದರು
ಸುವಿವೇಕಿ ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕಿಯ ತಪಕವರ
ಭವನದೋಳ್ಳನಿಸಲ್ಪೆಲತ್ತ ವೃಷಭಂ ತೀವ್ರ
ಶಿವಗೂರೆಯೆ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಪತ್ತಿದಾಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟಶೈಲ ಹುಡಿಯಾಗಿ ಪಾರೆ ||೩೮||

ಹರನ ಕಿಸ್ತಾಗ್ನಿಯಿಂ ನೆರೆ ಪುಟ್ಟಿದದ್ಭುತವ
ತೆರನ ಪೇಳುವಡರಿದು ಸಹಸ್ರ ಮಸ್ತಕ ಭುಜಂ
ಎರಡು ಸಾಸಿರ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧಂ ಧಳಧಳಿಪ ಜೆಳ್ವಿಗಾ ಲೋಕದವರಾ
ನೆರೆ ನೇತ್ರ ಮುಚ್ಚಿ ಘುಡುಘುಡಿಪ ಘನದ್ವಾನಕ್ಕೆ
ಕರಕರ್ಣ ಕಿವುಡಾಗೆ ಆರ್ಭಟೆಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು
ವರಧೈರ್ಯಮಿಲ್ಲದದ್ಭುತದಿಂ ವೀರೇಶ ಪುಟ್ಟುತಾಕ್ಷಣಮೆಂದನು ||೩೯||

ಫಳಫಳನೆ ನಕ್ಷತ್ರಮುದುರಿಸಲೊ ಬೆಟ್ಟಗಳ
ನರಿದು ಚೆಂಡಾಡಿಸಲೊ ಸಪ್ತಾಬ್ಧಿಯಂ ಕಲಕಿ
ತಳಪಳನೆ ಕುದಿಯಿಸಲೊ ಧರಣಿ ನಡುಗಿಸಲೊ ಐರಾವತಂ ಪುಂಡರೀಕಾ
ಪೊಳೆವ ವಾಮನ ಕುಮಿದ ಪುಷ್ಪದಂತಂಜನಂ
ಮಿಳಿತ ಸರ್ವಾಭೌಮಸುಪ್ರತಕ ದಿಗ್ಗಜಂ
ಗಳ ತಲೆಯ ಮೌಕ್ತಿಕವ ನಿನ್ನಿದಿರ ಕಾಣೈಯಂ ತಂದಿಡಲೊ ಬೆಸಸೆಂದನು ||೪೦||

ಆಗಲಾ ಪರಮನೆಂದಾ ವೀರನೊಳು ದಕ್ಷ
ಯಾಗ ರಚಿಸಿಹ ಪೋಗಿ ನೆರೆದರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ
ತಾಗಲಂ ಮಾಡಿ ಮಾವನಸುಗೊಂಡು ಬಾರೆನ್ನಬಳಿಗೆಂದು ಕಳುಹಲೊಡನೆ
ಕಾಗೆ ಪದ್ದಿನ ಮೊತ್ತ ಭೂತವ್ರಾತಂಗೂಡಿ
ಸಾಗಿಬಂದಾ ತಾಣದೆಡೆ ನಿಂದು ಎಲೋ ರುದ್ರ
ಭಾಗಿಯನು ತಾರೆಂದವರ ನೂಂಕಿ ಕೊಡಲಾಗ ವೀರೇಶನತಿ ರೋಷದಿಂ ||೪೧||

ಭರದಿ ಭೂತಂವ್ರಾತಕಪ್ಪಣಿಯೈಲ್ಕವಂ
ಇರದೆ ಕಾಳಗ ಮಾಡುತಿರಲಿಂದ್ರ ಶರ ಮಳೆ

೧೮೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಗರೆಯ ವೀರೇಶ ನೋಡುತ ಅಂಬಿನಿಂ ಪೊಡೆಯೆ ಆವನ ಕರಧನುವು ಪೋಗಿ
ಮೆರೆವಾಗಸದಿ ಇಂದ್ರಚಾಪವೆನಿಸಿತು ಬ್ರಹ್ಮ
ಪರಿತಂದು ಕಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತದಿಂದಿಡಲೊಡಂ
ತಿರುಗಿ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಂ ಪೊಡೆದು ಕರಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಭೂತನೊಶಕಿತ್ತನಂದು ||೪೨||

ಕಂಡ್ವಿಷ್ಟು ಕೋಪದೊಳಗರ್ಭಡಿಸಿ ಪೊಸ ಬಗಿವ
ನಂಡಲಿವ ಶಿವಧೂತನಿವನ ಗರ್ವಿಗಲಂ
ಖಂಡಿಸುವೆನೆಂದು ವಿಷ್ಟಸ್ತದಿಂ ಬಿಡೆ ಪೊಡವಿ ಪೊತ್ತಿರುವ ಕಮಟನಾಗ
ತುಂಡಾಗಲಬ್ಧಿಸಪ್ತಂ ಬತ್ತೆ ಭೂತಗಣ
ಬಂಡಾಡುದಂ ಕಂಡು ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚೆಯೆ
ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರನೆ ನಮಗೆ ಕಡೆಗಾಲವೆಂದೋಡುತಿರೆಯರಳಿಯಾಗಿ ||೪೩||

ಭರದಿ ವೀರೇಶ ಬಾಣದೊಳಿಡಲು ತೊಡೆ
ಶರದೊಳಿರದಾಚೆಗಾಗೆ ಪ್ರಾಣಂಪೋಗಿ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ
ಸರಸರನೆ ಮುಕ್ಕಳಿಯೆಲದರೊಳಂ ಹರಿ ತನ್ನ ನಿಜದಿ ನಿಂದಿಂತೆಂದನು
ಹರತನಯನಿದು ಪಾವನವ ಮಡೆನಲ್ಕಾಗ
ಯರಳಿಚರ್ಮಂ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ತಾಂ
ಇರದೆ ಸಭೆಯವಯಂಗಳಂ ಕಳೆವೆನೆಂದುಬ್ಬಿ ಕೂಗಿದಬ್ಬರಕೆ ಜಗವು ||೪೪||

ನಡಗುತಿರೆ ಅಷ್ಟಾದ್ರಿ ಕುಸಿದಿಳಿದು ಭೈರವರ
ನೊಡಗೂಡೆ ಪೊಡವಿ ಪೊತ್ತಿರುವ ಶೇಷಲ್ಲಾಡೆ
ಒಡನೆ ನಾನಾ ವೃಕ್ಷ ಬೀಳೆ ಅಂಬುಧಿ ಕೂಡೆ ಅಮರರೀತನನು ನೋಡೆ
ಒಡಲಾಸೆಕೊಳ್ಳಿಂಬಡೈತಂದುವೆರ್ತ ನಾಂ
ಮಡಿದು ಪೋಗುವದಾಯಿತೆಂದಾಡೆ ವೀರೇಶ
ಘಡುಘಡಿಸಿ ಭೀಕರದಿ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧ ಝಳ್ವಿಸುತ್ತ ಸಭೆಯಂ ಪೊಕ್ಕನು ||೪೫||

ತರಿಯುತಿರೆ ವಿಡ್ಗದಿಂ ಬಡಿಯುತಿರೆ ಗದೆಗಳಂ
ಕೊರೆಯುತಿರೆ ಕರಗಸದಿ ಅಸ್ತದಿಂ ಚುಚ್ಚುತಿರೆ
ವರನೇಜಿಯಿಂದಿರಿಯೆ ಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ ಮುಸುಲದಿಂ ಪೊಡೆಯೆ ಪಾಶಾ
ಗರಲದೊಳುಮುರುಲಿಕ್ಕಿ ಕೊಲುತಬರೆ ಪಡೆ ಬೆ

ದರಿ ತರಹರಿಸಿ ಕರಚರಣ ಮುರುಟಿ ದೇವತನಿಕರ
ಇರದೆ ಶೋಕಿಸಿ ಹೇಡಿ ಬೆನ್ನಕಟ್ಟಿದರಲ್ಪವೆಂದರಿದು ನತರಾದರು

||೪೬||

ಮರೆಹೊಕ್ಕರನ ಕಾಯ್ದು ಮಲತರಂ ಸದೆಬಡಿವು
ತಿರೆ ಭಗನ ಕಣ್ಣೊದಿಲಂ ವಾಣಿ ನಾಶಿಕವು
ನೆರೆ ಚಂಪಕವು ರವಿಯರದನ ಕುಂದಂ ಮೇಶವಾಹನನ ಜಿಹ್ವೆ
ಪಲ್ಲ ಧುರಧೀರ ದಕ್ಷ ಶಿರ ಪದ್ಮ ಯಕ್ಷ ಸುವಾಟಿ
ಪರಿಯೊಳಿರೆ ವೀರಭದ್ರಂ ಶೈವನಾಗಿವಂ
ತರಿವುತಿಹನೆಂಬ ತೆರ ಅಮರನುರೆ ಭುಜಲತೆಯ ಕೋದನತಿ ರೋಷದಿಂದಾ ||೪೭||

ಕುರಿವಿಂಡಿನೊಳು ಬಗ್ಗ ತೆರ ಸ್ತಂಬೆಮೊ
ತ್ತಿರೆ ಸಿಂಗ ಪೊಕ್ಕ ತೆರ ಶೇಷಸಮುದಾಯದೊಳು
ಗರುಡನೈತಂದ ತೆರ ಶರಭವ್ರಾತದೊಳು ಭೇರುಂಡಮಂ ಪೊಕ್ಕಂದದೀ
ತರಹರಿಸದಾಗ ವೀರೇಶ ಸರ್ವರ ದೇಹ
ತರಿವುತಿರೆ ಪಿಂದೆ ಭೂತಾಳಿಗಳು ಪೇಣಗಳ
ಕರುಳ ದಾರದಿ ಬೀಳ್ತ ಶಿರವನಗಣಿತ ಪೌಣಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮಯ ಗಳದೊಳು ||೪೮||

ಧರಿಸಿ ಪೇಣಗಳ ಚರ್ಮ ಪೊದ್ದುಟ್ಟು ಓಡುಗಳ
ನೆರೆ ಕರದೊಳಾಂತು ಜನ್ನದ ಬೂದಿ ಪೂಸಿ ಮೈ
ಗಿರದೆ ಹರಿಮೃಗವಾಗಿ ಅಸುಗಳೆದಿರಲ್ಪಂಡು ಶಬವ ಕರದೊಳಾಂತಿರಲು
ಸೆರೆಯ ಪಿಡಿಹಿದಿಹ ಅಮರವಧುಗಳಂ ತಲೆದೊಡೆಯೊ
ಳಿರಿಸಿ ಭೂತೇಶನಂತೆಸೆಯೆ ಸರ್ವರು ಕಂಡು
ಚರಣಕ್ಕೆ ನತರಾಗಿ ಮನದಿಷ್ಟ ಬೇಡುತಿಹನಶ್ಚರ್ಯನೇವೇಳ್ವೆನು ||೪೯||

ಜೊಂಡುಗಳ ಮುಂಡಗಳ ತುಂಡಗಳ ಪಿಂಡಗಳ
ಖಂಡಗಳ ಕರುಳಗಳ ತಿಂದೆವೆನುತಾ ಭೂತ
ದಿಂಡುರುಳಿ ಪೊರಳಿ ನರಳೇಳುತಿಹನತಿ ಹರುಷವಟ್ಟಪ್ಪಣಿತ್ತುದಾಗ
ಉಂಡಿರೈ ಮನದಣೆನಲಾಗ ಓಡುತ ಪಿಸಿತ
ತಂಡತಂಡದೊಳಿರಲು ತಿಂದುದೇಗುತ ಕರುಳ
ಕೊಂಡ್ವಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಶ್ರೋಣಿತನೀಂಟಿ ಪೊಗಳ್ಳವಾ ವೀರೇಶನಾ ||೫೦||

೧೮೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ವೀರಕದನದಿ ಶೂರ ಭಜಕರೊಳು ದಯಪೂರ
ಮೀರಪರತರನಾಗ್ನಿ ಘೋರ ದೇಹಂ ಕಾಲ
ಮಾರ ಮಾಯವಿದೂರ ತ್ರೈಲೋಕದುಧಾರ ಗಾರುಮಾಡಿದೆ ಜನ್ನವಾ
ಶೂರಮುನಿಜನ ಸುಮಂದಾರ ದಿವರಾಜಾಗ್ನಿ
ತಾರಪತಿನೇತ್ರ ಕವಿನುತಪಾತ್ರ ಶಿತಗಾತ್ರ
ನಾರಸಿಂಹಾರಿ ಹೊಂತ ಸುಕಾರಿಯನುತೆಲ್ಲ ಭೂತಗಳು ನುತಿಸುತಿರಲು ||೨೯೧||

ಪರಿದ ತಲೆ ಹೋಮಕಿಡೆ ಕಂಡು ದಕ್ಷನ ಸತಿಯು
ಎರಗಿ ವೀರೇಶ ಭವನಾಶ ಲೋಕಾಧೀಶ
ಪೊರೆಯೆನ್ನ ಮುತ್ಯೈದತನವಿತ್ತು ಸರ್ವರೊಳು ವೈಧವ್ಯಯಾಗಲಾರೆ
ಹರತನಯನೆಂದು ನುತಿಸುವ ಸತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾ
ಭರದಿ ಕುರಿದಲೆಯಿಕ್ಕಿ ಪತಿಗಸುವ ಕೊಟ್ಟು ನೆರೆ
ದರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳಿ ಬಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ತಿರುಗಿದರ್ ತಾರಾದ್ರಿಗೆ ||೨೯೨||

ಆಗ ದುಂದುಭಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಮಳೆಯೊಳು ತೀವ್ರ
ನಾಗಕಂಕಣನ ಬಳಿ ಸಾರಲಪ್ಪುತ ತೊಡೆಯ
ಭಾಗದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರ್ಧ್ನಂ ಘ್ರಾಣ ತೋಷದಿಂ ಮಾಡಲಾಗ
ಬೇಗ ನಾಗಸುಗನ್ನೆ ದೇವಗನ್ನೆಯರೊಲಿದು
ಆಗಲಾರುತಿಯೆತ್ತಿ ಗಣಸಮೂಹ ಜಯವೆನಲು
ಕೂಗೆ ವೇದಾದಿಗಳು ಸರ್ವ ವೀಭವದೊಳೊಪ್ಪುತಿದರ್ನಾ ಪರಮೇಶನು ||೨೯೩||

ಎಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳುತಾ ವಿದ್ಯಲತೆ ಶಕ್ತಿ
ಬಂದು ಗಿರಿರಾಜನೊಳು ಜನಿಸಿ ಮರಳಿಯು ಶಿವನ
ಹೊಂದಿದಳುಮಿಲ್ಲೆಂಬುದರುಹಬೇಕೆನೆ ಜ್ಞಾನಶೇಖರಂ ಮಾರ್ನುಡಿದನು
ವೃಂದಸುರ ಇಂದ್ರ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾ ಕ್ಷಣ ನೊಂದು
ಇಂದುಶೇಖರಗೆರೆಗೆ ನಿಮ್ಮನಸಿನಂತಾಗೆ
ಎಂದವರಿಗಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸತಿಯಳ ಕಾಣದಂತಾಗೆ ಯೋಚನೆಯೊಳು ||೨೯೪||

ಅತ್ತ ದೇವಿಯು ಪೋಗಿ ಮೇನಕಿಯು ಗಿರಿರಾಜ
ಪುತ್ರಿಯೆಂದೆನಿಸಿರುವದಂ ಕಂಡು ಸರ್ವಜನ

ಚಿತ್ತಮಂ ಬೆರಗಾಗಲಾ ವ್ಯಾಳೈಯೊಳು ಭೂಸುರೋತ್ತಮರು ನುಡಿದರೊಲವಿಂ
ಸತ್ಯವಂತನು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ
ನುತ್ತುಮನ ಕರೆಸಿ ಬಳೆದಿಟ್ಟಿಮಣಿ ಯಣ್ಣಿಮಣಿ
ತುರ್ತದಿಂದಿಡಿಸೆನಲು ಆ ತೆರಂ ಮಾಡಿ ಸುಖದಿಂದಿದರ್ಲೆ ಮಾನುನಿ ||೫೫||

ಬಂದು ಗಿರಿನಂದನೆಯ ಕಂಡು ಮನನಿಲ್ಲದೈ
ತಂದೆ ತಾರಾದ್ರಿಗಂ ಬಾರೆನಲು ಬರುವೆನಿವ
ರಿಂದು ದುಃಖಪರೆನಲು ಆರೈವನೆಂದು ಸತಿಯಳ ಕೂಡಿ ಪೋಗುತಲಿತ್ತಾ
ಸುಂದರಂಗದ ಮೇನಕಿಯು ಗೃಹದಿ ಶಿಶುವಿಲ್ಲ
ಯೆಂದೊರಲ ಕೇಳಿ ಗಿರಿರಾಜ ತನ್ನಸುವ ಗಳೆ
ಅಂದವರದೀಶನೊಲಿದಾ ಕ್ಷಣದಿ ನಿಮ್ಮನದ ವರವನಿತ್ತಪೆ ಬೇಡೆನೆ ||೫೬||

ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕಾದೇವಿ ಬಂದೆರಗುತ್ತ
ಹರನೆ ನಿನ್ನಯ ಸತಿಯು ಸ್ಥಿರ ನಮ್ಮ ತರುಳೆಯೆಂ
ದಿರಲೋರ್ವಪುತ್ರ ನೀನೆಮ್ಮಳಿಯನಾಗಿ ಲಗ್ನಾಗುವದೇ ವರವೆಂದರು
ಪರತರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತು ಸು
ಗಿರಿಜಾತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಮಕೂಟಸ್ಥಲಕ್ಕೆ
ತರಲಾದಿ ಪರಶಿವನ ಕೂರ್ತು ತಪಸಂ ಮಾಡಲುಜ್ಜಗಿಸಲತ್ತಲಿತ್ತ. ||೫೭||

ತಾರಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಲ್ಲದಂತಾಗಲೈ
ತಾರಕನವಧಿಗಂಜಿ ಸುರರು ಅತಿ ದುಃಖದಿಂ
ತಾರಿ ಹರಿ ವಿಧಿ ಇಂದ್ರ ದಕ್ಷ ಯಜ್ಞದ ದೋಷ ಬಿಡದಾಯಿತೆಂದು ಮರುಗಿ
ಗಾರಾಗಿ ಯೋಚನೆಯೊಳಿರೆ ನಾರದಂ ಬಂದು
ಪಾರುಗಾಂಬುವಿರಂತುಯೆನೆ ನಮಿಸಿ ದೇವಋಷಿ
ಆ ರೀತಿಯೆನೆಸರ್ದರಂ ಗೂಡಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಲು ಪೇಳ್ವೆ[ನು]² ||೫೮||

ಎನಲಾಗ ಸರ್ವರೊಂದಾಗಿ ಗಿರಿಸುತೆ ಪಾದ
ವನಜಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ತಾರಕನ ಬಾಧೆಯು ಪೇಳ

೧೮೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಲನುವಾಗೆ ಹಸುಳೆ ಎನ್ನಿಂದಾಗ ಕಜ್ಜಮಂ ಉಸುರೆನಲು ಕ್ಷೇತ್ರದಡಿಗೆ
ಬಿನದದಿದ್ದೈದೀಶನಂ ಬರಿಸಬೇಕೆನಲು
ಕನುಕರಿಂ ನುಡದಳೆಮ್ಮಯ ಪಡೆದರಂ ಕೇಳಿ
ರೆನಲಾತನಾಚ್ಚೆಯಿಂ ವಿಳಾಸಜನಗೂಡಿಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನೆಡೆಗೆ

||೫೯||

ಬರುತ ನಂದೀಶ ಕಾವಲನರಲು ತಾನಾತ
ನೊರಚರಣದೋಳ್ಬೀಳಲಪ್ಪಣೀಯಲ್ಯಾಗ
ತ್ವರಿತದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ನೋಡುತಾಕ್ಷಣ ಹೆದರಿ ತಡವದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು
ಪರಿಪರಿಯ ಪೂಜೆಯಿಂದಿರಲು ಅತಿದಿವಸವಾಗೆ
ತುರುತು ತಾರಕಗಳ್ಳಿ ಸುರರು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲಮೆಂದೊರಲು
ತಿರೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಬಂದು ಎನಗೆ ಶಿವನ ಸುಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿಂದನು

||೬೦||

ಎನೊಡಲೊಳರ್ದರ್ಶಿ ಸರ್ವರೊಂದಾಗಿ ನೀ
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡೆ ತಾರಕಾಸುರನವನ
ನನ್ನಿ ಕೊಂದಪೆ ಯಾರು ಮೊಗದ ಮಾನುಷ್ಯನಂ ರಚಿಸೆವನಕರದಿಂದಲಿ
ಇನ್ನು ಧನುಜನ ವಧಿಸಿ ಬಿಡುವೆನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬಹು
ಮನ್ನಣೀಯ್ದದೆ ಮಾಣೆನೆನೆ ಇಂದ್ರ ಅಜ ಹರಿಯು
ಸೊನ್ನೆಯರಿದೇನಾಗುತಿಹೆವು ದಕ್ಷನ ದೋಷದೊಳಗೆ ಸಿಲ್ವಿದುದೇ ಸಾಕು

||೬೧||

ಎಂದೆಲ್ಲರುಂ ಮಾತನಾಡಿ ನಮ್ಮಿಂದಾಗ
ದೆಂದುಸುರಿ ಶೂರಿ ಬರಲೇನು ಪೇಳುವೆವಾತ
ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವನೊ ಎನಲವರಿಗುತ್ತರಂ ವಿತ್ತನಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ
ಸಂದೇಹವ್ಯಾಕೆ ಶಿವ ಬರಲವನ ಶಿರಗಡಿದು
ತಂದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ತೋರಿದಪೆ ಅಂಜದಿರಿ
ಕಂದುಕಂಧರನ ಭಯವೆಳ್ಳೆನಿತು ಬೇಡೆಂದು ನುಡಿಯೆ ನಡನಡಗುವರು

||೬೨||

ಹೊಲ್ಲೆ ಬಪ್ಪದು ತಪ್ಪದೆಂದು ನಮ್ಮಿಂದಾಗೊ
ದಿಲ್ಲ ಈ ಮಾತೆಂದು ವಿಧಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಗೆ
ಕುಲ್ಲ ಏನಾಡಿದಪೆ ನ ಕಿಂಚಿತಂ ಪರ್ವತಂಗಳಂ ಸಪ್ತಾಭಿಯೊ
ಎಳ್ಳೆನಿತು ಭಾರಮಿಲ್ಲವು ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿಯನು

ಒಳ್ಳೆಯವರೊಳಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರ ಪೊರಲಾರೆ
ಒಲ್ಲೆವರ ತಳ್ಳಿಯೆಂದೆಂಬ ಭೂಮಿಯು ಭಾರ ಮೀರಿತೈ ನಿನ್ನ ನಡೆಯು ||೬೩||

ಸಾಕು ಸಂಗತಿ ಸುಡಲಿ ಈ ತಾಣವಗಲಿ ನೀ
ಬೇಕಾದಕಡೆ ತೆರಳುಯೆನೆ ಕಿನಿಸಿನಿಂ ಪೊರಟು
ಲೋಕೇಶ ಇಂದ್ರ ಹರಿ ಸುರರನೆಲ್ಲರ ಸದೆಯಲೋಸುಗಂ ದನುಜನೊಡನೆ
ಸಾಕಾರಮಾಗುವದುಮಲ್ಲ ನಾನಲ್ವನೆ
ಈ ಕಾರಣಕೆ ಪ್ರತಿಯ ತಾರಾದ್ರಿಯಂ ರಚಿಸಿ
ಬೇಕಾದ ವಿಸ್ತಾರಗೈವೆನುತಾಕ್ಷಣಂ ನಗರೊಂದ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನು ||೬೪||

ವರಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಂ ಅಗಳಿತಂ ಡೆಂಕಣಿಯು
ಮಿಗೆ ಚಾರುಕದಗಳಲಿ ಭೈರವರ ಕಾವಲಂ
ತರತರದ ತುರುಬಿದ ಸುಗೃಹಗಳಿಂ ಶೋಭಿಸುವ ಬೀದಿ ಮಳಗಿಗಳ ಸಾಲು
ತಿರುಗುತಿಹ ದೇವತರ ಮೊತ್ತ ಶಿವನರಮನೆಯು
ನೆರೆ ಶೋಭಿಸಿತ್ತು ನವರತ್ನಪ್ರಭವಳಯದೊಳು
ಮಿರುಗುತಿಹ ಸಭೆಸಾಲಿ ಮಧ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಈಶ ದೇವಿಯರೊಪ್ಪರೆ ||೬೫||

ಕೆಲ ಬಲದಿ ಹರಿ ಅಜರು ಇದಿರಿನೊಳು ನಂದೀಶ
ಕಳೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಮಥಗಣಮೊತ್ತ ಋಷಿಗಳ ನಿಕರ
ಸಲೆ ಇಂದ್ರ ದಿಕ್ಷಾಲ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಯು ಗಡಣ ಧನುಜರಿಂ ರಾಜಿಸಲ್ತೆ
ಇಳಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಕೈಲಾಸ ಮಾಡಿದ ವಾರ್ತೆ
ನಳಿನಭವ ಸರ್ವರಂ ಕೇಳಿ ಚಿಂತಿಸುವದಂ
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟರೊಳು ನಾರದಂ ಬಂದು ಶಿವನೆಡೆಗೆ ಸ್ಮರನಂ ಕಳುಹೆನೆ ||೬೬||

ಮಾರನಂ ಕರೆದು ಹರ ತಪವ ಕೆಡಿಸೆನೆ ನಡುಗಿ
ಗಾರಾಗಿ ಉರಿಯೊಡನೆ ನೊರಜು ಜೀವಿಸಲಹುದೆ
ಸಾರುತಿಹುದೆನ್ನಸುವನೆನೆ ಓರ್ವನಳಿದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರುಳುಹುವದೀಗೆನೆ
ಕೂರಂಬು ಪಂಚಮಂ ಹದಗೈದು ಚತುರಬಲ
ಪೂರಿತದಿ ಬರೆ ಬಸವ ಬಿಡದಿರಲು ಗಿರಿಜಾತೆ
ದೂರದಿಂ ಕಂಡಿವನ ಬಳಗೈದಿ ಬಂದ ಕಜ್ಜಮದೇನು ಪೇಳೆಂದಳು ||೬೭||

೧೮೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ನೆರೆದು ಸುರವೃಂದ ಹರ ಮಾಡುತಿಹ ತಪ ಕೆಡಿಸು
ಗಿರಿಜಾತೆಯಂ ನೆರೆಯೆ ಷಣ್ಮುಗಂ ಪುಟ್ಟಿ ಆ
ದುರುಳ ತಾರಕನ ವಧಿಸುವನೆಂದು ಪೇಳಲೈತಂದೆನೆನೆ ಮರೆಯೊಳವನಾ
ಕರದೀಶನಿದಿರ ನಿಲಿಸಲು ನಡುಗಿ ಮಾತೆಯನ
ಗರಿದರಿದು ಈತನೆಬ್ಬಿಸಲಾರೆ ಜೀವನೀ
ನಿರದೆ ಪೋದಪುದೆನಲು ಮರಳಿ ಹರಣಂ ಪಡೆವನೆಂಬಯವೀಯಲಾಗ ||೬೮||

ಮಾರ ತಂದೈದಂಬಿನಿಂದಿಡಲು ಹರ ಹೃತ್ತ
ರೋರುಹಂ ಕವಲಾಗಿ ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ ಕೋಪದೊಳು
ಕ್ರೂರನಂ ದಹಿಸಿಬಿಡೆ ರತಿ ಪತಿಯ ದುಃಖದಿಂ ಬರುತಿಲು ಗಿರಿನಂದನೆ
ಸಾರಿ ಶಿವನಿದಿರಲ್ಲಿ ಬರುತಿರಲು ಕಂಡು ತ
ನ್ನಾರಿಯನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವೇನೆನಲು
ಚೀರುತಿಹ ರತಿಪತಿಗೆ ಪ್ರಾಣವೀಯೆನಲಿತ್ತು ಮರಳಿ ಬೇಡೆನಲೆಂದಳು ||೬೯||

ಮಾತೆ ತಾತನ ಮನೆಯೊಳಿದಂ ತೆ ಇಂದುಧರ
ಭೂತಳರಿಯಲು ವಿವಹಮಾಗಿ ಕರದೊಯ್ಯೆನ್ನ
ದಾತನೆನಲಂತಿತ್ತು ಶಿವೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ತವರ ಗೃಹದೊಳರೆ ತಾರಾದ್ರಿಗೆ
ಭೂತನಾಥಂ ಬರಲು ಇಂದ್ರ ಹರಿಯಜ ನಮ್ಮ
ತಾತ ಬಂದಪನೆಂದು ಇದಿರ ಪೋಗಿಯು ಭೆಟ್ಟಿ
ಯಾತುರದಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕರೆತಂದು ವಿಷ್ಣುರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಂತೆಂದರು ||೭೦||

ಎಲೆ ದೇವ ತಾರಕನ ಬಾಧೆಗಾರದೆ ನಾವು
ಮಲಯಜಸ್ತನ ಕಳುಹಿ ನಿಮ್ಮ ತಪವನು ಕೆಡಿಸಿ
ಕೊಲೆಗಾರಲಾರದಂ ಮಾಡಿದತಿ ಪಾಪಿಗಳನೊಮ್ಮೆ ದಹಿಸೆನೆ ಕರುಣದಿ
ಬಳಲಿದಿರ ನೋಡಿ ನಿಮಗಾವ ಭಯ ಬೇಡೆಂದು
ಮಲಹರನೀಯ್ಯಲಾ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ವಿಧಿಯು ಕರ
ತಳ ಮುಗಿದು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕೃತಕಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳಿ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||೭೧||

ನಾ ಸಿಂಹ ರಚಿಸಲು ತಾ ಶ್ವಾನ ಪುಟ್ಟಿಸಿಹ
ನಾ ಶೇಷನಂ ರಚಿಸೆ ತಾ ಜಂತುಹಯಕೆ ಕರ

ಸಾಸದಿಂ ಮಾಡಿ ದಾನಿಗೆ ಕ್ರೋಡ ರಚಿಸಿಹ ಪುಲಿಗೆ ಮಾರ್ಜಾಲನೆಸಗೆ
ಕಾಸಿನವ ಖರ್ಜೂರಮರಕೆ ಈಚಲಮರನ
ಲೇಸಿನಿಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿಹ ನಾರಿಕೇಳಕೆ ತಾಳ
ಭಾಷೆಪಲ್ಲಟನು ಎರಡನೆಯ ತಾರಾದ್ರಿ ಶಿವ ಸರ್ವರಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿಹನು ||೭೨||

ಎಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳಿದಾತುರದಿ ನಗರಕ್ಕೆ
ತಂದು ನೋಡುವ ಶಿವನ ಮ್ಯಾಲೆ ಘನರಕ್ಕಸರು
ಬಂದುದಂ ಕಂಡುದೆ ಆಗಸದೊಳಿದ ರೇಣುಗಳಂತೆ ಪಾರಿಪೋಗೆ
ಅಂದು ವಿಶ್ವಕ್ಷೇನವೆಂಬ ಹರಿಯೈತಂದು
ಇಂದುಶೇಖರನೊಡನೆ ಕಾದುತಿರೆ ಕರಶೂಲ
ದಿಂದತ್ತಿಕೊಂಡಿರಲು ಕಿನಿಸಿನಿಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಬರಲು ನಡುಗಣ್ಣಿಗೆ ||೭೩||

ಇರದಪ್ಪಣೆಯೈ ಚಿಳಿಚಿಟಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲೆಂದು
ಸರಸರನೆ ಇದಿರ ನಿಂದನ ದೇಹಕಂಟದರೆ
ಶರೀರ ಬೂದಿಯುಮಾಗಿ ಭೂಮಿಯೊಳು ಬೀಳೆ ಹರ ತನ್ನಕ್ಷಿಯಂ ಪಿಂದಕೆ
ಕರೆದು ಪೂರ್ವದ ತಾವಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣವ
ನೆರೆ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡುತಿರೆ ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯವರ
ಭರದಿ ತನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಆದಿನಗರವ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖಮಿರ್ದನೆಂದ ಯತಿಪಾ ||೭೪||

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಮುನಿರಾಯ ಕಟಕವೇನಾದುದೋ
ಅನುವ ಪೇಳೆನೆ ಶಿವನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಸುಟ್ಟು
ತನಿನೇಹದಿಂ ಬರುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪನು ಬಂದು ಸ್ತೋತ್ರಗೈಯೈ
ತನಯ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಬೇಡೆಂದು
ಚಿನುಮಯನೆ ಕೊಡು ನಮ್ಮ ತಾತಗಿನಲಸುವಿತ್ತು
ಮನಸಿಜಾಂತಕಗರಗಿ ಮೌನದಿಂದಿರೆ ಹರನು ಮಯಗೆ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||೭೫||

ಮರಳಿ ಕೈಲಾಸ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡೆನೆ ನಡುಗಿ
ದುರುಳನಜ್ಞಾನಿ ಎನ್ನವಗುಣವ ನೋಡದೆಯು
ಪೊರೆಯೆನಲು ತಾರಾದ್ರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಂ ತೆಗೆದು ಬದಲು ನಾಮವನಿಡುಯೆನೆ
ಅರಿಯದಾದುದಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ಲೆಂಕಗಿದೆ ಪೆಸರು

೧೮೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಭುವಿಗಿರಲಿ ತರುಳನೊಳು ಕ್ರೋಧ ಬೇಡನೆ ಹರಂ
ಇರದೆ ಶಾಪಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ನಿನಗಿಲ್ಲ ದೈವದ ಬೀದಿಯೊಳು ಮರೆಯಬೇಡ

||೭೬||

ಎಂದು ಶಿವನುಸುರಿದನು ಕೇಳು ವಿದ್ಯಾಲತೆಯೆ
ಮುಂದೆ ಪಂಚಾಳಕರು ದೇವತರ ಬೀದಿಯೊಳು
ಎಂದೆಂದು ಮರೆಯದಂತಂ ಮಾಡಲಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಬಹುಪರಿಯಲಿಂದಾ
ಕಂದುಕಂದರನೊಲಿಸಿ ಎನ್ನ ನಿರ್ಮಾಣವನು
ತಂದೆ ತೆಗೆಯದೆ ಉದ್ಧರಂ ಮಾಡುಯೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ತಂದ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯ ತೋಳೆನಿಸಿದಂ ಅರಸನರಸಿ ತಿಳಿದೆಯೆಯೆಂದನು

||೭೭||

ವರ ಶಂಕರ ಸುದಾಸ ಶಿವದಾಸಿಯೆಂದವರ
ಕರೆದು ಋಷಿಗಳ ಕಳುಹಿ ಕನ್ನಿಕೆಯ ನಿಶ್ಚೈಸಿ
ಭರವಸದಿ ಬಂದುಸುರೆ ಈಶನಾ ಪೊಸಶಿವನ ರಾಣಿಯಾದಾಕಿಯನ್ನು
ಗಿರಿಜಾತೆ ಹತ್ತಿರದಿ ತೋಳನಂ ಮಾಡೆಂದು
ಪರಮೇಶ ಕಳುಹಿ ತಾನಿತ್ತ ಉಳಿದ ನರುಕುವ
ನೆರೆ ಪಿಡಿದು ಸುರಗಿಯೊಳು ಪೊಕ್ಕು ತೈಲಭ್ಯಾಂಗನಾಗಿನಲಿಲೆರೆದು ಬಳಿಕಾ

||೭೮||

ಮಡಿಯುಡಿಸಿ ಚಿಂದಿಯಂ ಸುತ್ತಿ ಅಂಗಿಯ ತೊಡಿಸಿ
ಒಡನೆ ಶಾಲಂ ಪೊದಿಸಿ ಬಾಸಿಂಗಮಂ ಸೂಡಿ
ತಡೆಯದೆ ಸುರಿಗಿ ದಾರಕೆ ಹರಿದ್ರವ ಕಟ್ಟಿ ಶಿವನ ಕರಕಂ ಧರಿಸಲು
ಮೃಡನಾರೊ ಈರುಕುವನಾರೊ ಈರ್ವರಿಗೆರಡು
ಪಡಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ಸರ್ವದೇವತರು
ಒಡೆಯನಾರೆಂಬುದಂ ತಿಳಿಯದಿರೆ ಕಂಕಣರು ಕುರುಹ ಕಂಡಾಗರತರು

||೭೯||

ಶಿವನ ಮದಲಿಂಗನಂ ಮಾಡಿ ಗಣ ಸಮೂಹದ
ಭವನದೊಳ್ಳೋರೂಟನುಂಡು ನಿಬ್ಬಣಸಮೂಹ
ನಿವಹನೈತರುತಿರಲು ಇಂದ್ರ ಪಾವುಗೆ ಪಿಡಿಯೆ ಅಗ್ನಿ ಪಾಕಂಗೆಯ್ಯುವಾ
ದಿವನಾಥ ಬಾಲದಂಡಂ ಪಿಡಿದು ಮುಂದಿರುವ
ತವಿಸದಂ ನೈರುತ್ಯ ಗದ್ದಿಗಿಕ್ಕುವ ವರುಣ
ನವಜಲಗಿಂಡಿಯಂ ಪಿಡಿವ ವಾಯುವ ನಾನ ಪುಷ್ಪಜಾತಿಯ ತರುತಿಹ

||೮೦||

ಧನಪಾಲ ದಾನಮಂಗೊಡುವ ಈಶಾನ್ಯ ಬದಿ
 ಲನು ನಯದೊಳಿರುವ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾಮರ ಪಿಡಿದು
 ಮನು ಮುನಿಯು ಹುಜುರಿಸೊಳು ನಡೆಯೆ ಪಶುಪತಿ ಶಾರ್ವಭವ ವಿಷಾಂಪತಿ ಪಿನಾಕಿ
 ಘನ ಸ್ಥಾನು ಅಹಿರ್ಬುದ್ಧ ಅಜಯೇಕಪಾದಗಿರೇ
 ಶನಘತ್ರೀ ಶಂಭು ಏಕಾದಶಂ ರುದ್ರ ಸಹ
 ಮಿನುಗುತಿಹ ದಾತಾರ ಮಾತೃ ವರುಣ ಸುಮಿತ್ರ ಶಕ್ರಯಿವಶತ ಪೂಷ್ಣವಾ ||೮೧||

ವರತರದ ಪರ್ಜನ್ಯ ಹಂಸ ಭಗವತ ವಿಷ್ಣು
 ಇರದೆ ರವಿ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಂ ಷೋಡಶಂ
 ವರಚಂದ್ರ ದೀವಿಗೆಯ ಪಿಡಿದು ಪುಲಕೃತು ದಕ್ಷ ಕಶ್ಯಪ ಮರೀಚಿ ಭೃಗುವು
 ಉರೆ ಅತ್ತಿ ಅಂಗೀರಸ ಪಾಲಸ್ಯ ನವಬ್ರಹ್ಮ
 ದರದೃಷ್ಟ ಸೋಮಾಪ ಅನಲನಿಲ ಮೃತ್ಯುಶಂ
 ಕರ ಪ್ರಭಾತಂ ಅಷ್ಟವಸುಗಳೊಂದೊಂದು ಸೇವೆಯನಾಂತು ಬರುತಿರ್ದರು ||೮೨||

ಹಡಪ ಕಾಳಂಜಿ ಪರಿಪರಿ ಪೂವ್ವ ತಟ್ಟಿಗಳ
 ಒಡನೆ ಜಲಗಿಂಡಿಯಂ ಕರ್ಪೂರೀಳ್ಳವನು ಕೈ
 ಪಿಡಿಗಂಧವಟ್ಟಿಲಂ ನಾಗಗಂಗೆಯದೇವಗನ್ನೆಯರು ಕರದೊಳಾಂತು
 ತಡೆಯದೆ ಬೊಮ್ಮಗಂ ಬೇತಾಳ ಮೈಲಾರಿ
 ಒಡನೀರಬೀರಭಳಿಯಂ ಕೊಡುವ ಶಾಕಿನಿಯು
 ಕಡುಧೂರ್ತಿ ಮರುಗಿ ಜಾಡಿಯು ಜಕ್ಕಿಯಲ್ಲಾರಿ ರಜವನುರಿಗುಡುಸುತಿಹರು ||೮೩||

ಈ ತೆರದ ಸೇವೆಯಂ ನಿಬ್ಬಣವ ಪೊರಮಡಲು
 ಭೂತೇಶ ದಂಡಿಗೆಯೊಳಂ ಕುಳಿತು ಸಪ್ತ ಋಷಿ
 ವ್ರಾತ ಮೊತ್ತಿರೆ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳುಗ್ಗಡಿಸುತ್ತೈತಂದು ಪ್ರಸ್ತಪುರದಾ
 ಜಾತಿವನದೊಳಗಿಳಿಯೆ ಕಂಡು ಗಿರಿರಾಜ ತ
 ನ್ನೋತಫಲ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದುಲಿವದಂ ನೋಡಿ
 ತಾತನೋಳ್ವೇಳಪೋದಂತೆ ಅಂಬೋನಿಧಿಗೆ ಇಳಿದ ರವಿಯಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ||೮೪||

ಕತ್ತಲಾಗಲು ಕಮಲ ಮುಗಿಯೆ ನೈದಿಲೆ ನಲಿಯೆ
 ಸುತ್ತತ್ತಮುಡುಗಡಣ ಮುಚ್ಚೆನಮರಸುಗೂಳ

೧೯೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಮತ್ತೆ ಗಿರಿರಾಜ ಪರಶಿವನ ಭೆಟ್ಟಿಯಗೊಂಬುದಂ ನೋಡಿ ದೈನ್ಯನಹನೆ
ಇತ್ತ ಬರುತಿರೆ ಮಬ್ಬು ಪರಿದೋಡೆ ಜಗಕೆ ಶಿವ
ಕರ್ತನೋರ್ವೆಂಬಂತೆ ಬೆಳಗು ಪಸರಿಸಲತ್ತ
ಉತ್ತಮ್ಯಾಳ್ವದಿ ಚತುರಬಲಯುಕ್ತದಿಂ ವಾದ್ಯದರ್ಭಟೆಯ ಸಂದಣಿಯೊಳು ||೮೫||

ಪರಿಜನಂ ಪುರಜನಂಗೂಡಿ ಉತ್ಸಹದಿಂದ
ಗಿರಿರಾಜ ಬಂದು ಭೆಟ್ಟಿಯ ನೆವದಿ ಹರ ಪಾದ
ಕೈರಗಿ ಧ್ಯಾನ ಸುವಸ್ತ ಉಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತು ಕರೆತಂದು ಬೀಡಿಕೆಯ ಗೃಹಮಂ
ಇರವರಿಗಿತ್ತು ಸರ್ವರನುಣಿಸಿ ಮುದದಿ ತ
ನ್ನರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ಸತಿಗಂ ಪೇಳಿ ಸುಖಮಿರು
ತಿರುತಹ ಮಂಟಪಂ ರಾಜಿಸುವ ಪರಿ ಪೇಳಲಾಬ್ಜಭವಗರಿದಾಗಿರೆ ||೮೬||

ಪಳುಕಿನುರೆ ಭಿತ್ತಿ ಪವಳದ ಕಂಬ ರಾಜಿಸುವ
ತೊಲೆ ಜಂತಿ ಪಶ್ಚದಿಂ ರತ್ನ ಲೋವೆಗಳಿಂದ
ಕುಳಿಶ ಕಿಡಿಕೆಯು ಗೋಮೇದಿಕದಿ ಕದಕದ ಜಾಲಹರಿ ಮೌಕ್ತಿಕದಿ ಮಾಣಿಕ್ಯದಾ
ಮೊಳೆವ ಕೈಪಿಡಿ ತಾಣ ತಾಣ ನೀಲ ಸುಗಟ್ಟು
ನೆಲನಿರಲು ಮರಕತದ ಸೋಪಾನವೈಷ್ಣೂರ್ಯ
ಮೊಳವರೆಗಳಿಂದದರೊಳಂ ಬರೆದ ಬೊಂಬೆಗಳು ಅಮರಗಣದಂತೆಸೆದವು ||೮೭||

ವರರಂಭ ಕುಂಭ ತೊಲಿ ಜಂತಿ ಇಕ್ಷುನ ತಟ್ಟಿ
ಮರುಗದ ಸುಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಮುಡಿವಾಳ ಝಲ್ಲಿ ಕಮ
ಲರಳ ಗಂಟೆಯು ಕಸ್ತೂರಿಯ ಚಳೆಯು ಕರ್ಪೂರದರಂ ಗವಾಲಿಗಳಿಂದಲಿ
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಅಶೋಕೆಯ ತಳಿರ ಹಾಸಿಕೆಯು
ನೆರೆ ಪಾರಿಜಾತ ಝಲ್ಲಿರಿ ಚಂಪಕದ ಗೊಂಚ
ಲಿರೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವದಂ ವರ್ಣಿಗಸದಳಮಾಗಿರೆ ||೮೮||

ಇಂತೀಶ್ವರಕರ್ಮನಿಂ ರಚಿಸಿದ್ ಮಂಟಪವ
ಸಂತಸಂಬಡೆ ನೋಡುತಿಹ ಜನಂ ನೋಡುತಿರೆ
ಇಂತಿರ್ಪ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಗಿರಿರಾಜನಾತ್ಮಜೆಯ ಶ್ರಿಂಗರಿಸುಯೆಂದು ಪೇಳಿ
ಕಂತುಸತಿ ರೂಪೆ ಮೇನಕಿ ತನುಜೆ ಕರೆದೊಯ್ದು

ನಂತ ಹರುಷದಿ ಸಂಪಿಗೆಯ ತೈಲ ತಲೆಗೂಡಿ
ಚಿಂತೆರಹಿತಳ ಮಜ್ಜನದ ತಾಣಕೈತರಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಟಕಾಳಿ ಪೂಸೆ ||೮೯||

ಪನ್ನೀರುಗಂಧುದಕದಿಂದ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡು
ವನ್ಯಗೋರ್ವಾಳಿ ಕಸ್ತೂರಿ ನೀರಿನಿಂ ತೊಳೆದ
ಕನ್ನಿಗೆಯು ಧವಲಂಬರವನುಡಿಸಿ ದುಶ್ಯಾಲ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ರತ್ನಪಾಲು
ಗಿನ್ನುಮೆಡಿಸಲು ಸಜ್ಜೆವನೆಗೆ ಬರುತಿಹ ಸೊಬಗ
ಪನ್ನಗೇಂದ್ರಂ ಪೇಳಲಗಡಿತಂ ಆಭರಣ
ಮನ್ನಿಟ್ಟು ಕೆಲಬಲದಿ ಎಳವೆಣ್ಣ ಮೊತ್ತದೊಳ್ಳಂಡಿಸಲ್ಕಾ ವ್ಯಾಳ್ಯದಿ ||೯೦||

ಹರುಷಜಲನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗೆಳಲಾ ವ್ಯಾಳ್ಯ
ಗಿರಿರಾಜನೊರಸತಿಯು ಮೇನಕಾದೇವಿ ತಾ
ತುರುತು ಕರೆಸಿದಳು ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕರಕೆ
ತರತರದ ಬಳೆಗಳಂಯಿಟ್ಟು ಕರಿಮಣಿತಾಳಿ
ನಿರದೀಯೈ ದಾರದೊಳು ಪೋಣಿಸುತ ಪಂಚಮ
ವರಗಂಟನಿಕ್ಕಿ ಚರಣದ ಸುತ್ತು ಇವನೆಲ್ಲರುಂಧತಿಯ ಕೈಯ ಕೊಟ್ಟು ||೯೧||

ವಿನಯದಿಂದೈತಂದ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯಂಗೆ
ಕನುಕರಿಂ ವಸ್ತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ನಾನಾ ರತ್ನ
ಸನುಮತದೊಳಿತ್ತಾತನಂ ಮೂರ್ತಗೊಳಿಸಿ ಆ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಕರಿಮಣಿಗಳಾ
ತನತನಗೆ ನೋಡಿದರು ಬೆರಗುವಡುತಲಿ ಜ್ವಾಲ
ತನಯನೇಂ ಪುಣ್ಯನೋಯೆಂದು ಸ್ತ್ರೀಜನಮೊತ್ತ
ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಪರು ಇಂತಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಾಡಿದರೆಂದನು. ||೯೨||

ಎಲೆ ದೇವಾ ಮೇನಕಾದೇವಿ ವಿವಹಂಮಿಲ್ಲ
ದಲೆ ತಾಳಿ ಕರಿಮಣಿಯು ಬಳೆ ಉಂಗುರಂ ಏನು
ತಳಕಿಲ್ಲದಂ ಮಗಳ ಪಡೆದಳ್ಳಾಂಗನಲು ಋಷಿನಾಥ ಪೇಳ್ವನೊಲವಿಂ
ಲಲನೆ ಕೇಳಾದಿಯೊಳು ಪರಶಿವನು ಶಿವ ಶಿವೆಗೆ
ನಲುವಿನಿಂ ಗಾಂಧರ್ವಲಗ್ನ ಮಾಡಿರಲದರ
ಹೊಲಬಿನಿಂದಂ ಪತಿಗಳಾಗಿ ಸರ್ವರು ರಾಜಿಸಿದರೆನಲ್ಕಾ ವಿಧವನು ||೯೩||

೧೯೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ತಿಳುಹೆನಲು ರಾಜನಂ ಪರಹಿ ದಂಪತಿಗಳನು .
ನಲುವಿನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹಸೆಯನಿಕ್ಕಲು ಲಗ್ನ
ಹೊಲಬಿದೆಂದೆನೆ ಬಳೆಯು ಕರಿಮಣಿಲ್ಲೆನೆ ಅವಂ ಈಗಾದುದಾಗಿಲ್ಲವು
ಲಲನೆ ಕೇಳ್ಕರೆಮಣಿಯಗುಂಡು ಪರಶಿವನೋಕ್ಕ
ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದೊಸ್ತು ತಾಂಬ್ರದ ಬಳೆಯು ಅಂದಿನದಿ
ನೆಲ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಕಿದಂ ಆದಿ ಇದರಂತೆಲ್ಲ ಮಾಡುವರು ನಂದೀಶಗೆ ||೯೪||

ವರಸಬರ ಓಳಿಗೆಯು ಪಟ್ಟ ಇವನೆಲ್ಲಮಂ
ಹರಿ ಗರ್ವದಿಂದಿರಲು ಶಿವನವನ ಸಂಹರಿಸಿ
ತುರುತು ತೋಳೆರಡರಿಂತೆಳೆಯಕ್ಕೆಕೋದು ಓಳಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಬೆನ್ನ ಚರ್ಮ
ನೆರಮುಟ್ಟು ಕರುಳು ಬಿಗಿಪಗ್ಗನೆ ಸಗಿಹನೆಂದು
ಧರಣಿಪತಿ ಗಂಭೀರರಾಜನೊಳು ಗೌತಮಿ
ತೆರನರುಹೆ ಮೊದಲಿನೊಳು ಬಸವೇಶ ಬರಿಮಯ್ಯಲಿದರ್ ಹರನೇರಿದ್ದಾಂಗೆ ||೯೫||

ಪೇಳೆಂದು ಗಂಭೀರ ಗೌತಮನ ಕೇಳಿದಡೆ
ಬಾಲಕನೊಳುಸುರಿದಂ ಮಂದಾರಗಿರಿ ಮುಟ್ಟು
ವ್ಯಾಳರಾಜನೆ ಪಗ್ಗದಿಂದಿರಲು ಪರಮೇಶನೇರಿ ಚರಿಸಿದನುಯೆಂದು
ಬಾಲಕಿಯೆ ಮೊದಲಿದರ್ ಪರಿಯದಂ ಈಗ ಭೂ
ಜಾಲ ಇಂತಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಮಾಡಿದರಲ್ಲೆ
ಸೂಲಿ ಸತಿ ವಿವಹವಿಸ್ತಾರನುಸುರೆನೆ ಭತ್ತ ಚಾಮರಂ ಇಟ್ಟಣಿಸಿರೆ ||೯೬||

ಬನ್ನಿ ಮಹೇಶ್ವರಿಯು ಕಾಮಾರಿ ವೈಷ್ಣವಿಯು
ಚೆನ್ನ ವಾರಾಹಿ ಚಾಮುಂಡಿ ಮಹೇಂದ್ರಿ ತಾ
ಇನ್ನು ಸಪ್ತಸುಮಾತೃಕೆಯರುಮುಂಬಳಿಯಪರ್ಯಾಕೆಂದು ಕೇಳುತಿಹರು
ನನ್ನಿ ಶಾಕಿನಿಯು ಡಾಕಿನಿ ಮುಕ್ತಕೇಶಿಯಂ
ಕನ್ನ ಜಯ ವಿಜಯ ಸೇವೆಯೊಳೊಪ್ಪಿ ಕೆಲಬಲದಿ
ಮನ್ನಣೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾರದೆ ಶಚಿ ಅರುಂಧತಿಯು ಕರಮುಗಿದು ನಂದಿದರ್ ||೯೭||

ಇಂತೆಸೆವ ದಟ್ಟಣೆಯೊಳಿರುವ ಗೌರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ
ಸಂತಸದಿ ಮಾಳ್ವಂತೆ ತಾಂಬ್ರಚೂಡಂ ಕೂಗ

ನಂತಪಥ ಶಿವನುತ್ಸ ನೋಡಿ ಧನ್ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬರುತಿರೆ ಬೆಳಗಲು
ಕಂತುಶರವರಳೆ ಕುವಲಯ ಬರಳೆ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ
ಗೊಂತಣೆಲ್ಲಂ ತೆರಳೆ ಆ ವ್ಯಾಳ್ಯದೊಳಗೆದ್ದು
ಚಿಂತರಹಿತನು ಲಗ್ನಕೆಂದು ಬರುತಿಹ ಸರ್ವರೊಡಗೊಂಡು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ||೯೮||

ಅಂದಳದೊಳಿರುವ ಮದಲಿಂಗನಂ ನೋಡಿ ಜನ
ವೃಂದ ಆಶ್ಚರಿಯಾಗುತಿರೆ ರೂಪು ಜೀವಿಯರು
ಸೌಂದರೀತನು ನಿಗಮ ಜಪ ತಪಕೆ ಹೋಮ ನೇಮಕೆ ಸಿಲ್ವ ದರ್ಪಕನನು
ಅಂದಗೆಡಿಸಿದ ಮರಳಿ ಜೀವನಿತ್ತಪ ನಮ್ಮ
ಹೊಂದುವನೆ ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕೆಯ ಉದರದ
ನಂದನೆಯ ಪುಣ್ಯವಶವೇನೆಂದು ಬೆರಗಿನಿಂದೆಲ್ಲರಂ ಕೊಂಡಾಡಲು ||೯೯||

ಮೆರೆವುತ್ತ ಬಂದು ಗಿರಿರಾಜನೊರ ಗೃಹ ಮುಂದೆ
ಹರನಿರಲು ನಿವಾಳಿಯೆತ್ತಿ ಮದಲಿಂಗನಂ
ಕರೆತಂದು ಹಂದರದಿ ರತ್ನಮಯ ಪೀಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಗಣ ಹರಿ ವಿಧಿ
ಸುರಪರುಷ ಸುರನಿಕರ ಧನುಜಾಳಿ ಅಪ್ಸರರು
ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷನು ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕರು
ತರತರದಿ ಮಂಡಿಸಲು ಪಾತ್ರ ಪಾಡುವ ಗಾನ ನಾಂಟ್ಯವಾದ್ಯದ ನಿನದದಿಂ ||೧೦೦||

ನೆರೆ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳು ಕರವೆತ್ತಿ ಕೂಗುತಿರೆ
ವರ ವೇದ ಕೊಂಡಾಡ ರುಂದತಿಯು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ
ನಿರದಿತ್ತ ವಸ್ತುವಂ ನಾರಿಕೇಳದೊಳಿಟ್ಟು ಸಭೆಯೊಳಿಹ ಪ್ರಮಥಗಣರಾ
ಕರವಿಡಿಸಿ ದೇವಿಯಳ ಕಂಠದೊಳು ಕರಿಮಣಿಯ
ಸ್ಥಿರ ತಾಳಿ ಪಾದುಂಗುರನ್ನಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯಾಂಬ
ರಿರದುಡಿಸಿ ರವಕೆಯಂ ತೊಡಿಸಿ ಬಹು ಸ್ತ್ರೀಯಳ ದಟ್ಟಣೆಯೊಳ್ಳೆತಂದಳು ||೧೦೧||

ಅಂದಿರದೆ ರತ್ನಗಿರಿಯೊಳು ಗಿರಿಜದೇವಿಯನು
ತಂದು ನಿಲಿಸಿಯು ಪರದೆಪಿಡಿದು ಗೋಧೂಮದೊಳಗೆ
ಇಂದುಧರನಂ ನಿಲಿಸಿ ಶುಭಮೂರ್ತ ಸಮಾಧಾನೆಂದು ತಂಡೂಲ ಮಳೆಯ
ಚಂದದಿಂಗರೆಯ ವಾದ್ಯಗಳುಲಿಯೆ ಪಾಲಾಜ್ಯ

೧೯೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ದಿಂದ ಕರದೊಳಿಯ ಭೂಸುರ ವೇದ ನುಡಿಯ ರವಿ
ಅಂದು ಪದ್ಮದ ನಡುವೆ ರಾಜಿಪ ಪಯೋಧರನ ವಾತಾಯು ತೆಗೆವಂದದಿ ||೧೦೨||

ತೆರೆಯ ತೆಗೆಯಲು ದ್ವಂದ ದೃಷ್ಟಿ ಏಕಾಗಿಂದು
ವರಶಿಲೆಯ ಪುತ್ಥಳಿಯ ಸೋಮನಪ್ಪುವ ತೆರದಿ
ಹರುಷದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡುರೆ ಅರಲಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರೆ ಹಸೆಯೊಳು
ಅರಮನೆಯೊಳಂ ದ್ವಂದ ಸಂತಾನ ತರುವಿನೋಲ್
ಮಿರೆ ಕನಕಪುತ್ಥಳಿಯು ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕಿಯು
ಹೊರಟು ಬಂದುರೆ ಹರನ ಪಾದ ಪಿಡಿಯಲು ಸತಯು ರತ್ನಗಿಂಡಿಯೊಳುದಕಮಂ||೧೦೩||

ನೆರೆಯ ಮಧುಪರ್ಕ ನಸುನಗುತಮೂಲ್ಯ ವಾಹನಂ
ಅರಿದಾದ ವಸನಭರಣನ್ನಿತು ನಮಿಸುತ್ತ
ಪರತರಂ ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಎನ್ನಳಿಯನೆಂದು ಅತಿ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ
ಶರಣಂಗೆ ಬಹು ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡಿ ಷೋಡಶ
ಮೆರೆವ ದಾನಂಗಳಂಗೊಡುವ ಅತಿವಿಸ್ತಾರ
ತೆರನ ಪೇಳುವಡರಿಯ ವಿದ್ಯಲತೆ ಕೇಳೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ಯತಿಪರಾಯ ||೧೦೪||

ಕವಿತನಿಲ್ಲದ ಜಾಣ್ಣೆ ಕಾಂತೆಯಿಲ್ಲದ ಮಣಿಯು
ಜವನಿಲ್ಲದಶ್ಚ ಜಾಣಿಕೆ ನುಡಿಯನಿಲ್ಲ ಶುಕ
ನವಿನಿಂದುವಿಲ್ಲದಿಹರಾತ್ರಿ ಸದ್ಗಂಧಿಲ್ಲ ಪೂವು ಪದ್ಧಿಲ್ಲ ಕೊಣನು
ರವಿಯು ನಿಲ್ಲದ ಪಗಲು ತನುಭವಿಲ್ಲದಸಿರಿಯು
ಭುವಿಪ ನೀತಿಲ್ಲದಿಹ ಕಸಿಲವಿಲ್ಲದ ವಾಕ್ಯ
ನವಿನ ಚೂತಿಲ್ಲ ಬನ ಕರಿಮಣಿಲ್ಲದ ಕಂಠ ರಾಜಿಸುವದಿಲ್ಲೆಂದರು ||೧೦೫||

ಸಿರಿ ವಾಣಿ ಶಚಿ ಮುಖ್ಯ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರಂ
ಹರಗರಗಿ ನಮ್ಮನೀ ತೆರ ಮಾಡುಯೆನೆ ನಕ್ಕು
ಶರಣನಂ ಬರಿಸಿ ಅವರ ಸುಮನದ ಆಪೇಕ್ಷ ತೀರ್ಚಿಸೆ ಹಂದರದೊಳು
ನಿರದಾಸನಿಕ್ಕಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ
ಕರಕೆ ಬಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕಂಠಕ್ಕೆ ಕರಿಮಣಿಯು
ಧರಿಸಿ ಲವಲವಿಕೆಯೊಳು ಶಿವಗಿರಿಜ ಪ್ರಮಥಗಣ ತಮ್ಮ ಪತಿಗೆಲ್ಲ ನಮಿಸಿ ||೧೦೬||

ತಿರುಗಿ ಶರಣಂಗರೆಗಿ ಲಕುಮಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯ
ನೆರೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವೆನೆನಲಾಗ ಶಾರದೆಯು
ಹರುಷಮಾನಸಳಾಗಿ ಎನ್ನಯ ಜಾಣತ್ವ ನಿನ್ನೊಳಗೆಂದಿಗಲದಿರಲಿ
ಸ್ಥಿರವೆನಲು ಸಚಿ ನುಡಿದಳೆಲೆ ತಂದೆ ಐಶ್ವರ್ಯ
ಪರಿಯಾಯ ನಿನಗಿರಲಿಯೆಂದು ನವರತ್ನದ
ಭರಣಗಳ ಮಾಡಿ ನವವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣದಿಂದ ರಾಜಿಸಿದನೆಂದ ಯತಿಯು ||೧೦೭||

ಉಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಂದರದ ಬಳೆಯು ಘನವೆಂದು
ಬಲುವಿನಿಂದೆಲ್ಲ ನೀ ಮುಂಚು ತಾ ಮುಂಚೆಂದು
ಲಲನೆಯರ ಘನಧ್ವಾನವಾದ್ಯಕಿಮ್ಮಡಿಯಾಗೆ ಮದಲಿಂಗದಂಪತಿಗಳು
ಚೆಲುವ ನಗೆಯೊಳು ಕೂಡೆ ನೋಳ್ವ ಜನ ಮಾತಾಡೆ
ಅಲಲ ಧೂಮನ ಪುಣ್ಯಕೆಂತಾಡೆ ಪರಿಮಳಂ
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಿಡಾಡೆ ಹರುಷಜಲ ಕಡೆಗೋಡೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪೇಳ್ವಡೀಡೆ ||೧೦೮||

ಎಂದು ಸತಿಯಳಿಗೊರೆಯೆ ಕೇಳಿ ಮನದೊಳು ಮೋತ್ತ
ಬಂದು ನಿನ್ನಯ ವಾಖ್ಯೆ ಸುಲಿದಿಟ್ಟ ರಂಭಫಲ
ತಂದು ತಳಿಗೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಮಧುವಮೃತಂ ಆಜ್ಞೆ ಶರ್ಕರೆಯು ಸವಿದ ಸ್ವಾದಾ
ಎಂದೆನ್ನ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಬಿಡುವುದು ಕರ್ಣೆ
ತಂದೆ ಮುಂದಾದ ವಿಸ್ತಾರವೇನೆನೆ ಶರಣ
ನಂದು ಮೇನಕಿದೇವಿ ಕರಕೆ ಬಳೆಯಿಡೆ ಶೈಲರಾಜ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತನು ||೧೦೯||

ವರವಜ್ರಪ್ರಭೆಯು ಗುಣ ನೀಲರತ್ನದಮಣಿಯು
ಮೆರೆವ ತಾಳಿಯು ಹಳದಿಹಚ್ಚ ಬಳೆ ಕರದಿಂದ
ಚರಣದೊಳು ರೌಪ್ಯದುಂಗರ ಬೆಳಗು ವಸ್ತ್ರಗಳ ಕಾಂತಿ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಾ
ಸ್ಫುರಿತ ಬೆಳಗಿಲ್ಲದಂ ಜೋತ್ಸ್ಯಸಭೆಯಂ ಮೆಚ್ಚಿ
ಇರದಾಚೆಗಾಗಿ ಪುರವೆಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಜಲಿಸಲ್ಕೆ
ಯರೆಯ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹರೇನೆಂಬೆನಾ ವ್ಯಾಳ್ಯದಿ. ||೧೧೦||

ಮುನಿನಿಕರ ಜಯಜಯೆಂಬುವ ನಿನದ ಸುರಮೊತ್ತ
ತನತನಗೆ ಉಘೆ ಉಘೆಯೆಂಬುವ ಧ್ವನಿಯು ದಿಕ್ಕಾಲ

೧೯೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ರನುನಯದಿ ಧೀರುರೆ ಧೀರುರೆಯೆನಲು ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳು ಕರವೆತ್ತಿ ಕೂಗೆ
ಅನುಪಮಂ ನಂದಿ ಭೃಂಗಿಯು ಭಾಜಿ ನಾಂಟ್ಯಮಂ
ಮನಕಗೋಚರಮಪ್ಪ ನೋಡುವರಿಗರಿದಪ್ಪ
ತನತನಗೆ ವಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಚಿ ಅರುಂಧತಿದೇವಗನ್ಯೆಯರು ಸೂಸ್ವರದೊಳು ||೧೧೧||

ಸೋಬಾನವೆನ್ನಿ ಯುಗಕಾದಿ ಮಂಗಳಮಯಗೆ
ಸೋಬಾನವೆನ್ನಿ ತಿಂಗಳಧರಗೆ ಹರಿಹರಗೆ
ಸೋಬಾನ ವಿಧಿ ಶಿರವ ಪಿಡಿದ ದಾನವರಳಿದ ಜನನ ಮರಣ ವಿನಾಶಗೆ
ಸೋಬಾನ ಕಾಮ ಕಾಲಾದಿಗಳ ಜಯಸಿದಗೆ
ಸೋಬಾನ ಸರ್ವ ಅಂತರೋಳಿಪ್ಪ ಪರಶಿವಗೆ
ಸೋಬಾನ ಸೋಮುಡಿಯು ಗಿರಿಜಕಾಂತಗೆ ಮೈನಕನ ಭಾವನಿಗೆ ಸೋಬನಂ ||೧೧೨||

ಸೋಬಾನ ಶುಂಭ ನಿಶ್ಯುಂಭ ವೃಕ್ಷಕುಠಾರೆ
ಸೋಬಾನ ದುರ್ಗಸುರಗಿರಿ ವಜ್ರದಂಡ ಮೇಣ್
ಸೋಬಾನ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಮಾತೆಗೆ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಸುರಮುನಿವಂದಿತೆಗೆ
ಸೋಬಾನ ಸುರಪ ಹರಿ ಮನದಿಷ್ಟವಿತ್ತಳಿಗೆ
ಸೋಬಾನ ರತಿಪತಿಗೆ ಅಸುವದಾತಳಿಗೆ ಶುಭ
ಸೋಬಾನ ಗಿರಿರಾಜ ಮೇನಕಿಯ ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿ ಬಾಲಕಿಗೆ ಸೋಬನೆನ್ನಿ ||೧೧೩||

ನೆರೆ ಪಾಡೆ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು
ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತರಾಗಿರಲು ಹರನಾಗ ಶರಣನಂ
ಕರೆದು ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ಪೇಳಿದ ಕಾಯಕವ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರಿಂ ಮನ್ನಣೆಯನು
ಇರದೆ ಪಡೆದನ್ನ ಮನದರ್ತಿ ತೀರಿಸಿಕೊಟ್ಟ
ತರುಳ ನಿನ್ನಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಬೇಡು ಕೊಡುವನೆನೆ
ಎರಗಿ ಎಲೆ ತಂದೆ ಗಾಜೆಂಬ ಶಿವ ನಮ್ಮ ಕರದೊಳು ಪುಟ್ಟದನ್ಯರಲ್ಲಿ ||೧೧೪||

ಜನಿಸದಂತೊರವನಿದನೊಂದು ತೆರಿಗೆಯ ತೆರುವ
ದನು ಎರಡು ಗಾಜೋರ್ವ ಪಳಿದ ಧೂರ್ತನ ಕೊಲ್ಲು
ದನುವ ಈ ಮೂರೊರವ ಕರುಣಿಸೆನಲಿತ್ತಾಗ ದೇವಿಯಳ ಚರಣಕೆರಗಿ
ಕನಿಕರಂದಾ ಮಾತೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನೆನಲು

ಜನನಿ ಗಳದೊಳು ಮಣಿಯು ಪರಿಯಂತರಂ
ತನಯನಂಶಿಕವನುದ್ಧರಮಾಡುಯೆನಲಾಗ ದೇವಿ ಮಗುಳಿಂತೆಂದಳು ||೧೧೫||

ಮಲಹರನೆ ಮೂರುಮಲದಾಸೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು
ಕಳೆಧರನ ಭಕ್ತರಾಚಾರ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು
ಲಲನೆಯು ತನಗೆಯು ಬಂದಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯಳನಪ್ಪದಿರಲಿಬೇಕು
ಕುಳಿತು ಬಳಿಯನ್ನಿಡುವ ಕಾಲದೊಳು ಎನ್ನಂತೆ
ಬಲು ನಂಬುಗಿರಬೇಕು ಇಂತವರ ನೋಡಿ ಕೊಡು
ಹೊಲಬರಿಯ ಪಾಪಿಯ ಪಿಸುಣಂ ಚೋರ ಧರ್ಮವಿಹೀನಂಗೆ ಕೊಡಲಿಬಾಡು ||೧೧೬||

ಎಂದು ಕಿರಿಕುಲನಾಗೆ ಶಿವನೊಳಿಶ್ವಾಸಕೆಗೆ
ಹೊಂದಿಸುವದೀ ಕಾಯಕೆಂದು ಪೇಳಲು ನಮಿಸಿ
ವಂದಿನಂತಿಯ ಕೇಳ್ದು ಕರಿಮಣಿದ್ಧವರಿಂಗೆ ಎನ್ನ ಪಟ್ಟಣದ ಪೆಸರಿಂ
ಇಂದುಧರನರ್ಥಾಂಗಿ ಚಂದ್ರ ರವಿಯುಳ್ಳನಕ
ಚಂದಪತ್ರದಿ ಧರೆಯು ಲಿಖಿಸುವಂತೆನಗೊರವ.
ನಂದದಿಂದಿತ್ತು ಪೊರೆಯೆನಲಾಗ ಗಿರಿಜಾತೆ ವರವೀಯೈ ನಮಿಸಲಾಗ ||೧೧೭||

ತೆರಳೆನಲು ಶಿವ ಗಿರಿಜೆಗಂ ನಮಿಸೆ ಅವರಪ್ಪ
ಣಿರದೀಯೈ ರಾಜಮಂದಿರದಿಂದ ಪೊರಹಾಯ್ದು
ಬರುವನಾತನ ಕಂಡು ರುಂಡಮಾಲಸುರುದ್ರ ಅಭವನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತಾನು
ದುರುಳ ಧೂಮ್ರನ ದೇಹ ಕಾದು ಕರಗಿಸಿ ಬಳೆಯ
ಮೆರೆವ ಮಲಹರನೀಗ ಪೊತ್ತು ಪೋಗುವನೆಂದು
ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ಗೃಹಧಾವತಿಯನಗಲಿ ನೋಡುತ ಬೆರಗಿಲಿಂತೆಂದರು ||೧೧೮||

ಈತನೆ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೆಂಬನಘ
ಈತನೆ ನವವರ್ಣ ಬಳೆಗಳಂ ರಚಿಸಿಟ್ಟು
ಈತನೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ದೇವಿ ಕೋ ಕೋಯೆಂದು ಕೊಡಲುಧ್ವಪವಾದಾತನು
ಈತನೆ ಅಜ ಹರಿಗಳಿಂ ಕೀರ್ತಿವಡದಾತ
ಈತನೆ ಸಾಕ್ಷಾತನ ದಯವ ಸಾಧಿಸಿದಾತ
ಈತನೆ ಶಿವಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ ಸಂಗಾದೇವಿ ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿ ಬಾಲನೆಂದು ||೧೧೯||

೧೯೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೊಂದು

ಪರಿಪರಿಯ ಪೊಗಳಿ ತಮ್ಮೊರ ಗೃಹದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಪರಿದೋಡಿ ಪೋಗಿ ಅರಚುವ ಬಾಲಕಗೆ ಮೊಲೆಯ
ನಿರದೋಡಿ ಅಕುವ ಬಾಲಕಗನ್ನಮನ್ನಿಕ್ಕಿ ಬೆವರ್ದಂಗಮಾರಿಸಿ ಮುಡಿ
ಭರದಿಂ ಗಂಟಿಕ್ಕಲಾ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ
ಪರಿತಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ ಪೊಕ್ಕು ಶಿವಧ್ಯಾನ
ಪರನಾಗಿರಲ್ಪಿತ್ತ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಮನೆ ತುಂಬಿಸುತ ನಾಗೋಲಿಯಾ ||೧೨೦||

ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರುಣಿಸುತಲಿ ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು
ಸುರಪಸುರ ರುಷಿಮೊತ್ತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬೀಳ್ಕೊಡಲಾಗ
ಹರಿಯಜನ್ನಾಗೋಳಿ ಹರನು ಸಹ ಮಾಸ ಮಾವನ ಗೃಹದೊಳಿದುರ್ ಬಳಿಕಾ
ಗಿರಿಜೆಯಂಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸದರಮನೆಗೈದು
ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿಂ ಹರಿವಿಷ್ಟರದೊಳಿಪ್ಪ
ಹರನು ಮಂಗಳಕರನು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗಿರಿರಾಜ ಆಚಲಾಗದೊರವ ಪಡೆದಾ ||೧೨೧||

ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತ ವಿಧಿಮಿತ್ತ ಪ್ರತಿರಹಿತ ಗತ ಧುರಿತ
ಕರ ಪುಣ್ಯ ವರ ಗಣ್ಯ ನುತ ಕಾಯ ಮತಿ ರಾಯ
ಗಿರಿಜ ಪಿತ ಸುರ ವಿನುತಯೆಂದೆಲ್ಲರಿಂ ಕೀರ್ತಿವಡೆದ ಗರ್ವದಿ ದಕ್ಷನು
ಶಿರವರಿಸಿಕೊಂಡ ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ
ನೊರ ವಾಖ್ಯ ಪುಸಿಯಾಗದೆಂದು ನೆರೆದವರೆಲ್ಲ
ಭರದಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಪನ್ನೊಂದುಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ||೧೨೨||

ಸ್ಯಂಧಪುರಾಣದೊಳು ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ
ಕಂದ ವಿಮಳಾನಂದಗೊರೆದ ವೀಶೈನಂಗೆ
ಸಂದವಧು ವಿದ್ಯಲತೆಯಂಗೂಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ನಡೆಯಾ ವನಿತೆಯು
ಬಂಧುರ ಸುಜ್ಞಾನಶೇಖರಗೆರೆಗೆ ಭಸಿತಮಂ
ತಂದಿಟ್ಟು ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನಲು ನಮಿಸಿ ಬಳೆ
ಕಂದರದ ಕರಿಮಣಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಾಗಮ ಪೇಳುಯೆನಲಾತನೊರದ ನುಡಿಯು ||೧೨೩||

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲ
ಗಿರಿಮರದ ಕರ್ತ ನಗುಜುಂಡಾರ್ಯನಾತನ

ಮರಿಯೆನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನುರೆಚರಿತವು
ಇರದೆ ಪೇಳಿರದಂ ಕಂಡು ವಟಪುರನಾಥ
ನೊರಶಿಷ್ಯಚರಭಕ್ತ ಚರಣರೇಣೇಂದೆನಿಪ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನೀ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ತೃತೀಯಖಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು॥೧೨೪॥

ಹಂಸವಾಹನ ಹಂಸಹಂಸನತಕ್ರಮಹಂಸ
ಹಂಸಶೇಖರ ಹಂಸಹೃತ್ತಾರಸಾಹಂಸ
ಹಂಸದ್ವಿಶದವಿಶವರುತಹಂಸಖಳಮುಖ ತಾತ ಹಂಸಜೇಮೂಜೇಮೂತಸದ್ವಾ
ಹಂಸಚಾರಿತ್ರ ಭವಹಂಸಕರ್ಣೇರಿಯಸ್ತವ
ಹಂಸಪ್ರಿಯನ ಹಂಸಕೋಟಿಹಂಸಪ್ರಕಾಶ
ಹಂಸರೂಪಕ ವಟಪುರೀಶ ಹಂಸದೊಳಿದುರ್ ಸಂಶಮಂ ಬಿಡಿಸಿಪೊರೆಯೆ॥೧೨೫॥

ಹರಿಹರೀಶಹರಿ ಜಾತಜಾತ ಸುನಮಿತ
ಹರಿಪತ್ರಪತ್ರವರ ಪತ್ರದ್ವಿಪಮುಖಸವಿತ
ಹರಿವಾಹಮಿಶ್ರ ಹರಿಶತ್ರುಘನಕರಿಸೂತ್ರಹರಿದಘ್ನ ಹರಿದಿ ಭೈತ್ರ
ಹರಿಪತ್ರಪುತ್ರತನಯಂಗೊರೆದ ಹರಿಗಾತ್ರ
ಹರಿಹರೀಧರ್ಮ ಹರಿಹರಿದಾನಂಜಯನೇತ್ರ
ಹರಿಗಮನ ಹರಿಗರ್ವಪರಿದ ಹರಿಪಥವಾಲ ಪೊರೆಗುರುವೆ ಕೆಂಚಬಸವಾ ॥೧೨೬॥

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರಕೃತಿಯು
ಸದುವಿನಯದಿಂ ಬರೆದು ಓದಿ ಕೇಳಿದ ಜನಕೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರುಕೆಂಚವೃಷಾಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತಕೊರತೆಲ್ಲದೀವನಿ ಸತ್ಯಮೆಂದು ॥೧೨೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಕಾಂಡ ೩ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೨೪ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಪಲ್ಲ:

ಮರೆವಾದಿ ವೀಶೈವ ಶೈವಶೆಟ್ಟಿಗಳು
ವರಿದೆನಿಪ ಶ್ವೇತಾಂಬರಂ ಮರಣವಾಗಲಾ
ತುರ ಜಿನ್ನಮ್ಲೇಂಫರಿಗೆ ಕಾಯಕವ ಕೊಟ್ಟು ಗೃಹದೊಳಗಿದರ್ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು

ಪದ:

ಕಡಲಜಂ ಕಡಲಜಂ ಕಡಲಜಂ ಕಡಲಜಂ
ಕಡಲಜಂ ಕಡಲಜಂ ಕಂಚಕಂಠಮುಗನಡಗಿ
ಅಡಿನೇತ್ರದಿಂದೊಪ್ಪ ಮಡದಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಪ್ಪ ಕಡಲ ನಿರ್ಜರತಿರಧರಾ
ಕಡಲಚರ ಚಿನ್ನಾರಿ ಕಡಲಪೋಷಣನಂ ಸ
ವಡನೆ ಹೃಜ್ಯೋತಿ ಕಡಲಜನಾಥಸಂಪ್ರೀತ
ಮೃಡಕೆಂಚಬಸವಗುರು ಒಡನೆನ್ನೊಳಂ ಕರುಣಕಡಲ ಬಿಡದೆಮ್ಮ ಪೊರೆಗೆ ||೧||

ಅರಸನರಸಿಯ ಕೇಳು ಶಿವನು ಕೈಲಾಸದ
ವರತರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಾಳೆ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ತಾ
ನಿರೆ ಎಂದಿನಂದದಿಂದಿತ್ತ ಸರ್ವರು ಲಗ್ನ ಹರನೆಸಗಿದಾ ತೆರದೊಳು
ಸ್ಥಿರವಾಯ್ತು ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೆನಲು ವಿದ್ಯಲತೆ
ಸ್ಮರಿಸಿ ಋಷಿರಾಯ ಪಂಚಮವಾಣಿಜರು ಇದರ
ಪರಿಯಂತ ಮಾಡುವರೊಮಿಲ್ಲಾ ಅದ ನನಗರುವಬೇಕೆನಲ್ಪಿಂತೆಂದನು ||೨||

ಪರಶಿವನು ತಾನೋರ್ವನಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು
 ಸ್ಮರಣೆಯಂ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ ಸದಾಶಿವನುದಿಸಿ
 ಎರಡೇಳುಲೋಕ ತನ್ನದರದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪಾತಾಳದತ್ತತ್ತೆ ಪಾದ
 ಮಿರಲದರಮ್ಯಾಲೆ ಸಮೀರಣ ಕಮಂಡಲೊಳುದಕ
 ವರಪದ್ಮದೊಳು ಆತನುರೆ ಶಕ್ತಿ ಕೂರ್ಮಂಟು
 ಕರಿಗಳಂ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹನಾದಿಶೇಷನಾ ಶಿರದೊಳಗಣಿತ ಜಗದೊಳು ||೩||

ಭೂರಿ ಸೌರಂಭ ರಚನಾದಿ ಗರ್ವಂಗಳಂ
 ಭಾರಿ ಖ್ಯಾತಿಯು ಪ್ರಭಾವಂಗಳಂ ಆತನ
 ಪೂರ ಧ್ಯಾನದೊಳೇಶ್ವರಂ ಆತನುರೆ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ರುದ್ರಂ ಜನಿಸಿದಂ
 ತೋರೆ ಸ್ಥೂಲಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣಂ ಸತ್ವ ರಜ
 ಘೋರತಮ ಈ ಮೂವ್ವರಿಂದಾಗೆ ರುದ್ರನೆ
 ಸೂರಕಾರೀಶ್ವರಂ ಉಕಾರ ಸದಾಶಿವನೆ ಮಕಾರ ಮರಳಾಲಿಸೊ ||೪||

ಆ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯೆ ವೃಷಭ ಜ್ಞಾನವೆ ನಂದಿ
 ಆ ಶಿವನ ವೈರಾಗ್ಯ ಭೃಂಗಿ ವೀರ ಸುಭದ್ರ
 ಆ ಶಿವನ ಘನ ಪ್ರತಾಪಂ ಮಹಜ್ಞಾನವೆ ಸ್ಕಂದ ಈ ಪಂಚಮಿವರು
 ಆ ಶಿವಗೆ ಆಚಾರ್ಯರವರೆನಿಸಿಕೊಂಬುವರು
 ಆ ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖದೊಳು ದಾರುಕಂ ರೇಣು
 ಕಾ ಶಿವನೆ ಧೇನುಕಂ ಘಂಟಕರ್ಣನೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಣರಾ ಗುರುಗಳಿಂಗೆ ||೫||

ತವೆ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿಮವರಿಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯುಮಾಗಿ
 ಭುವನಕಿವರೆ ಗುರುಗಳಾಗಿ ಪದಿನೆಂಟುಯುಗ
 ಕವರೆ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಆ ಶಿವನ ವಾಣಿಜರು ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳುದಿಸೆ ಬ
 ಸವಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ ಪರಶಿವಶೆಟ್ಟಿ ಆ ಸದಾ
 ಶಿವಶೆಟ್ಟಿ ಈಶ್ವರಸುಶೆಟ್ಟಿ ರುದ್ರಸುಶೆಟ್ಟಿ
 ಅವನಿಪಿಂದಾದ ಯುಗಕಿವರೆ ಅಷ್ಟವರ್ಣ ನಂಬಿದರೆಂದುಸುರ್ದನು ||೬||

ಎಲೆ ದೇವ ರುಷಿರಾಯ ಅಷ್ಟವರ್ಣೆಂಬುದಂ
 ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂ ಜನಿಸಿತ್ಯಾಂಗೆನಲು ಪೇಳ್ವನಾ

೨೦೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಲಲನೆಯಾ ಶಿವನಿಂದ ಪಂಚಾಚಾರರು ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ ಅವರರಿವೆ ಗುರುವು
ತಿಳಿ ಜ್ಞಾನ ಲಿಂಗ ಮಹಾಜ್ಞಾನಯೆಂಬುದು ಚರವು
ಕಳೆಯುಳ್ಳ ಭೂತಿಕಾಯಂ ಅಕ್ಷಮಣಿ ಹಸ್ತ
ಚೆಲುವ ಮಂತ್ರಂ ಜಿಹ್ವದಲ್ಲಿ ತಿರ್ಥಪ್ರಸಾದೋಖ್ಯ ಈ ಎಂಟಂಗವು

||೭||

ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗಿತ್ತು ಅವರನಾಚಾರ್ಯರಂ
ಸಮ್ಮದದಿ ಮಾಡಿ ಜಗತಿಗೆ ನೀವೇ ಗುರುಗಳಂ
ಒಮ್ಮನದಿ ಎಸಗಿಟ್ಟಿರಲು ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳಿಗಷ್ಟೋರ್ಣ ಅಂಗಮಾಯ್ತು
ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮಳಿದು ಶಿವಗಧಿಕರೆಂದೆನಿಸುತಾ
ಇಮ್ಮಡಿಯ ಕ್ರಿಯವನು ಬಹುಕಾಲ ನಡೆಸಿದರು
ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿ ಪಂಚಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿದರ್ಥರೆಂದೆನಲೈ

||೮||

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರೆಂಬುವರು
ಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲದಂಮಿದರ್ಥದಂ ತಿಳುಹಿ ಮನ
ಪಾಕ ಮಾಡುವದೆನಲು ಅಂದಿಗೇನೇನಿಲ್ಲ ಬೆಳಗು ಕತ್ತಲೆಗಣ್ಣಾಂಗಿ
ಆಕಾರಮಾದವೆನೆ ಸತ್ವ ಸದಾಶಿವನಿಂದ
ನೇಕರಜ ಈಶನಿಂ ರುದ್ರನಿಂದಲಿ ತಮಂ
ನೀ ಕೇಳು ಯುಗಕೊಂದು ವಸ್ತು ಪುಟ್ಟಲು ಯೋಜನದ ಗೃಹದಿಪೋರ್ವಮಿದಾರ್ ||೯||

ತೆರನಾಗ ಈಶ್ವರಂ ಲೋಕವುದ್ಧರ ಮಾಡು
ಪರಿಗೆ ಕಾಮನು ಪುಟ್ಟಿ ಆ ಕಾಮನಿಂ ಕ್ರೋಧ
ನೆರೆ ಲೋಭ ಮೋಹನಂ ಮದ ಮತ್ತರೆಂಬ ಬಳ್ಳಿಯು ಪರ್ಬಿ ಹಂದರವನು
ಇರದೆ ರಚಿಸಿರೆ ಮೊಗ್ಗೆ ಪೂವು ಕಾಯ್ವಣ್ಣುಗಳು
ತರತರದ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳಸಾದಂತೆ
ಮೆರೆವ ರುದ್ರನ ಭುಜದಿ ಹರಿ ಜಂಗಿಯೊಳಗಜನು ಪಾದದೊಳು ಇಂದ್ರನುದಿಸೆ ||೧೦||

ಶಿರದಲ್ಲಿ ಸುರರು ಬಗಲಿನೊಳು ದನುಜಾಳಿಗಳು
ನೆರೆ ಫಣೆಯೊಳಗ್ಗಿ ಮನದೊಳಗಿಂದನೇತ್ರ ರವಿ
ವರ ಪಂಚಮುಗವೈದು ಭೂತದಿಂ ರಾಜಿಸಲ್ವಾ ರುದ್ರ ತಪಸು ಮಾಡಿ
ಪರಶಿವನಿಂದಿಷ್ಟಮಂ ಪಡೆದು ಷಣ್ಮುಗ ವೀರ

೨೦೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಭೂರಿ ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರ ಪುಟ್ಟಿಸಲು ಶಿವನು
ಆರು ನಿನಗರುಹಿದರು ಇವರಿಂದಲೇ ಜಗತಿ
ಪೂರಿಸದು ನಿನ್ನ ಮಹಾಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಮಾಡಿ ಪುಟ್ಟಿಸೆನಲು
ಮಾರಾರಿ ನುಡಿಗೆ ಆ ತರ ರಚಿಸೆ ತನ್ನ ಸು
ಭಾರಿ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ನವಬ್ರಹ್ಮರುದ್ಧವಿಸೆವರು
ಧಾರುಣಿಗೆ ಚೌರಾಸಿ ಲಕ್ಷ ಜೀವನ ಮಾಡಲವರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವು

||೧೬||

ಅಜನೈದುಮುಖದಿಂದ ಪಂಚಾಳ ಸೃಜಿಸಿ
ನಿಜಗುರುವು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೆ ಪೋಗಿ ಆತನಾ
ಭಜನೆಯಂ ಮಾಡಿರೆನಲಂತೆಸಗಲಾತನೊರ ಕರುಣದಿಂದ ವಿದ್ಯಂಗಳಾ
ಸೃಜಿಸಿದರು ಲೋಕದೊಳಗಿದ್ದ ನಾನಾ ವಸ್ತು
ವ್ರಜವನಂ ಕಂಡು ಹರುಷವ ತಾಳಿ ಕಶ್ಯಪ
ಯಜಮಾನನಿಂದ ಸುರ ಅಸುರ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಗಿರಿ ವಜ್ರ ನಾಗ ಗರುಡಾ

||೧೭||

ಶರಧಿ ಕುಂಭಜ ಇರುಳು ಪಗಲೆಂಬುದಾಯ್ತೆಂದು
ನರನಾಮ ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಬರಲಾಗೆ ಅಹಂಕಾರ
ನೆರೆ ಪುಸಿಯು ಅವನೊಳಂ ಪುಟ್ಟಿದವು ಹರಿ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ದಶಕೋಟಿಯಾ
ವರವಿಷ್ಣುಗಳ ಮೌನಿಮಂಡಲಂ ರಚಿಸಲ್ಕೆ
ಹರನು ಸ್ಥಿತಿಕರ್ತೃತ್ವ ಕೊಡಲವನೊಳುದ್ಭವಂ
ಮೆರೆವ ಹಾದರ ಕಳವು ಇಂದ್ರನಲ್ಲಾಸಿ ಅಪಗತ ಪುಟ್ಟಿತೆಂದುಸುರ್ದನು

||೧೮||

ಇರದೆ ದಕ್ಷನು ತಪದಿ ಪಡೆದೀಸೌಂತ್ಯರಂ
ನೆರೆ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಸಹಸ್ರ ದೇವಿ ಸಹ ಪುತ್ರಿಯರು
ಮರಿಯದಂ ಪಡೆದ ಹರಿ ಶುದ್ಧಶರಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಕ್ರಂ ಕಂಭು ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ
ಸ್ಮರ ತನ್ನ ಕುವರನಂ ಪಡೆದ ಅಜ ನಾರದಂ
ತರುಳ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸತಿ ಇಂದ್ರ ಶಚಿ ಐಶ್ವರ್ಯ
ಮರ ಅಮರಾವತಿಯನಂ ಉಳಿದ ತಮ್ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೊಂಡರೆಲೆ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ

||೧೯||

ಮರಳಾಲಿಸಾ ಸೂರ್ಯ ಛಾಯದೇವೆಂಬ ಸತಿ
ಇರದೆ ಯಮನೆಂಬಣುಗ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರ ಸಲೆ

ತರುಳ ಬುಧ ತರುಳಿ ರತಿ ಶರಧಿ ನಾನಾ ರತ್ನ ರುದ್ರನಿಂ ಪಡೆದರಿವರು
ಮೆರೆವ ಮೂವತ್ತು ದಿನಕೊಂದು ಮಾಸಂ ಪಕ್ಷ
ಕಿರದೆ ಪದಿನ್ನೈದುದಿನ ಅದರರ್ಧ ವಾರಗಳು
ಪರಿಗಣಿತಗೂಡಿ ಬಾಹೊನ್ನಕ್ಕರಾಗಿ ಈ ಜಗತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ||೨೦||

ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಮಂಗಳಾ ಬುಧಂ ಗುರು ಶುಕ್ರ
ವಾರ ಶನಿ ರಾಹು ಕೇತಂ ನವಗ್ರಹಂ
ಇರದೆ ಶಿವನಂಗದಿಂ ಪುಟ್ಟಿ ಪಂಚಂಗವಾನಾಗೆಯಾ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ
ಧಾರುಣಿಯು ಯುಗಕಾದಿಯಾದನಾ ಈಶ್ವರಂ
ಓರಂತನಾದಿ ಅವರಿಂದತ್ತ ಸದಾಶಿವಂ
ಮೀರಿದ ಸುಪರಶಿವನ ಕಂಡರಾರಿಲ್ಲೆನಲು ಪೊಸಶಿವೇನಾದನೆಂದು ||೨೧||

ಯುವತಿ ವಿದ್ಯಾಲತೆಯ ಕೇಳಲುಸುರಿದ ಪುಸಿಗ
ಶಿವನು ತನ್ನಯ ಮಡದಿಯಂ ಕೊಂಡು ಲೆಂಕಪುರ
ಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಹರಿಯಜದೇವತರಿಗೆಲ್ಲ ತಾ ಪಿರಿಯ ತನ್ನಂತಿಹಾ
ನವನೋರ್ವನಂ ಮೂಲಿಗಿಕ್ಕಿ ಘನತನಿಪವನ
ಜ್ವನಿರದೆ ಪೊಡೆದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲಯವನಂ
ಅವನಿಯರಿವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡೆನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಪೋಪನಲ್ಲೆಂದು ಕೋಪಾ ||೨೨||

ಕರನಾಗಿ ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ ದಾಳಿಯಾ
ತುರ ಮಾಡೆ ಕೇಡಿಗರ ಮೊರೆಗೇಳಿ ಸಾಕ್ಷತನು
ಇರದೆ ಭೂತಂವ್ರಾತಕಪ್ಪಣೀಯಲ್ಕವಂ ಪುಸಿ ಶಿವನೊಳುರುಬಲಾಗ
ಉರಿನೇತ್ರ ಬಿಡಲಂಜಿ ಮಸಣದೆಡೆಯೊಳು ಪೊಕ್ಕು
ಮರೆಯಾಗೆ ಭುಗಿಭುಗಿಲು ಧಗಧಗನೆ ಸುಡುತ್ತೈದೆ
ಹರ ತೀವ್ರ ಬಂದು ಕರದೊಳು ಕೊಂಡು ಪಣೆಗಣ್ಣಿನೊಳಗೈಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬೇಗಾ ||೨೩||

ಬಂದವನ ಇದಿರೊಳು ನಿಂದು ಮನದಾಪೇಕ್ಷೆ
ಸಂದದಂ ಬೇಡೆನಲು ನಿನ್ನ ಒಡತನವೆನಗೆ
ಎಂದೆಂದಿಗಲದನ್ನೀಯನಲ್ಕದನಗಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬೇಡೆಂದೊಡೆ
ಹಿಂದುಳಿದು ಅಲ್ಪನಾದೊಯೊ ಪೋಗು ಪೋಗೆನಲು
ಕಂದುಕಂದರ ಮರಳಿ ಕರೆವುತಿಹ ಹಟವ್ಯಾಕೊ
ಬಂದು ನೋಡೆನೆ ನನಗೆ ಛಲವಾದಿ ನೀ ಪರುಷವಾಖ್ಯದವ ಪುಸಿದಿಯೆನಲು ||೨೪||

೨೦೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಹರ ಕೇಳಿ ತುಶ್ಚ ನಿನಗಿನಿತು ಗರ್ವ್ಯಾಕೆಂದು
ಭರದಿ ಶಾಪವನಿತ್ತು ಅವನಿಯೊಳು ಶ್ವಪಚನಾ
ಗಿರು ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾನಾಡ ದೈವಕ್ಕಣುಗನೆನಿಸು ವಿಟ್ಟಾಂಗ ಸಟುಗ ಕರದಿ
ಕಿರದೊಡು ಕರ್ಮರಂ ನಾಗರಾ ಸರಪಳಿಗೆ
ವರ ಗಂಟೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ
ಚರಿಸವರ ಬಿರುದನಂ ಕೊಂಡಾಡು ಇನಯಿಂದು ಇರುವ ಪರಿಯಂತವೆಂದು ||೨೩||

ಹರ ನಿರೂಪಿಸಿಯವನ ಸತಿಗೆ ಬಾ ಸಿವಿಯೆನಲು
ಬರದಾಗೆ ಬಸವ ನೀನಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ
ನೆರೆ ಧೂಪನೀವುತಲವರ ಗೃಹದೊಳು ರಜಂ ಗುಡಿಸು ಅಂಗಣದಿ ಭಳಿಯಾ
ನಿರದೆಗೊಡುಯೆಂದಾಕೆಯೊಳು ಪೇಳಿ ತಾರಾದ್ರಿ
ಯರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಿದರ್ಪನೆಂದಾಗ
ಧರದಾತನರ್ಥಾಂಗಿ ಭಲವಾದಿ ಬಸಿವಿಯೆಂತಾದರೆಂದುಸುರಲಾಗಾ ||೨೪||

ನಂದಿ ಕದಪಾಲನಾ ವೃಷಭ ವಾಹನ ಭೃಂಗಿ
ಭಂದದಿಂ ನರ್ತನವು ವೀರ ಷಣ್ಮುಗ ತನ್ನ
ಕಂದರಾಗಿರುವದಂ ಸದ್ಗುಣವೇ ಪ್ರಮಥಾಳಿ ಇಂತು ಪಡೆದಿಹ ರುದ್ರನು
ಇಂದುಮುಖಿ ಕೇಳು ದನುಜರು ಸೊಕ್ಕಿ ಶಿರವರಿದು
ಮಂದಹಾಸದಿ ಮಾಲಿ ಮಾಡಿದಂ ಚರ್ಮವನು
ಅಂದುಟ್ಟು ಪೊದ್ದ ಧೂಮ್ರನ ದೇಹಕಾದುದಂ ಬಳೆಯು ಕರಿಮಣಿ ಮಾಡಿಸೆ ||೨೫||

ದಾರುಕಂ ರೇಣುಕಂ ಶಂಖು ಕರ್ಣನು ಮೇಣು
ಮೀರಿದ ಸುಧೇನುಕಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಣೆಂದನಿಪ
ಭಾರಿಯಾಚಾರ್ಯರಂ ಪದಿನೆಂಟುಯುಗಕವರೆ ಆ ಪಂಚವಾಣಿಜರಿಗೆ
ಸಾರಿ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಮಾರ್ಗ ನಂಬಿದರೆಲ್ಲ
ಮೂರುಕಣ್ಣಿನ ರುದ್ರನಂತಿವಹಮಾಗರಂ
ನೀರೆ ಆಚಾರ್ಯರಿಂ ಪಂಚಕಲಶವನಿಕ್ಕಿ ಲಗ್ನಾಗುತಿಹರೆಂದನು ||೨೬||

ಅತ್ತಲಾ ಕುಲವಂದೆ ರುದ್ರನಿಂದಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣೋತ್ತುಮಂ ಹರಿಯಿಂದಲಾ ಕ್ಷತ್ರಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ
ಮತ್ತ ವೈಶ್ಯಂ ಇಂದ್ರನಿಂದ ಶೂದ್ರಂ ನಾಲ್ಕು ಜಾತದಿಂ ಪದಿನಾಲ್ಕನು

ಚಿತ್ತವರಿದಂಥ ಕುಲ ಅಗಣಿತಾದವು ರಾಜ
ಉತ್ತುಮದ ಸತಿಯೆ ಕೇಳೆಂದೆನಲು ನಮಿಸಿ ಆ
ಉತ್ತುಮೋತ್ತಮ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ ಬಳೆಯ ಮಲ್ಲಾರನೇನಂ ಮಾಡಿದಾ ||೨೯||

ಪೇಳೆನಲು ಪುರದೊಳಿಹ ಸರ್ವ ಸ್ತೀಜನವೆಲ್ಲ
ಬೋಳಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯರು ಪೋಗಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಾ
ಆಲಯವ ಪೊಕ್ಕು ನಮಿಸುತ ತಂದೆ ಪುತ್ತರಿಗೆ ಬಳಿಯನಿಡುಯೆನೆ ಹರುಷವಾ
ತಾಳಿ ಸರ್ವರಿಗಿಡಲುಮವರು ಶಿವಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ತೋಳೆತ್ತ ಆಸ್ಥಾನ ಆಚ್ಚೈಸಿಯರೆ ಗಿರಿಜೆ
ಆಳಿಗಳ ಕರಪ್ರಭೆಯ ಕಂಡು ಹರುಷಿತಳಾದನೇವೇಳ್ವೆ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ ||೩೦||

ನೆರೆ ಭರ್ಗೋದೇವಸ್ವಾದಿ ಮಹಿಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿ
ಒರಲುತಿರೆ ಪಟ್ಟಕಧಿಪತಿಯಾದ ರುದ್ರನೆ
ಪರಶಿವಂ ಸದಶಿವಂ ಈಶ್ವರಂ ಸರ್ವಲೋಕಾದಿಯೊಳು ಚರಮಚರದೀ
ಸುರನಾಗನರಮುಖ್ಯ ಜೀವಜಾಳಗಳಲ್ಲಿ
ಇರದೀತನೇ ಪಿರಿಯನೆನಲಾಗ ವಿದ್ಯಲತೆ
ಹರಗವರೆ ಪಿರಿಯರಾಗಿಹೆ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ ನಮಿಸಲ್ಯಾತಕೆ ಪೇಳೆನೆ ||೩೧||

ದಾತನುರೆ ಸಿಖಿಮಿರಲು ನಮಿಸುವದು ಸತ್ಯೆನ್ನ
ಮಾತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೇವತರಾಜವೆಂಬುವ
ನೀತಿಯಿರೆ ಅಷ್ಟವರ್ಣವ ನಂಬಿದರಿಗಾತ ಬಿಡದೆ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡುವಾ
ಓತು ಭಕ್ತಾದಿ ದೇಹಿಕ ದೇವನೆಂಬ ನುಡಿ
ಸಾತಿಶಯ ಪೆಚ್ಚಿ ಸಹ್ಯನಾ ರುದ್ರನೆಂದಿತ್ತ
ಖ್ಯಾತಿಯೊಳು ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳ ವಿಸ್ತಾರವನು ಏಕಮಾನಸದಿಂದಲಿ ||೩೨||

ಕೇಳು ಕೌಂಚಾದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ
ಆಲೋಲವೋವಳಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನಂ
ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದೊಳಾಳ್ಳ ವೀರಗಾಂಧರ್ವನೆಂಬರಸು ಸುಖದಿಂದಿರುತಲಿ
ಭಾಳಲೋಚನನ ಭಕ್ತಿಯ ಶರಧಿಸುಧಾಕಿರಣ
ಮೇಲೆನಿಸಿ ಪಂಚಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣ ಅಷ್ಟೋರ್ಣ
ಹೇಳಿಯೊಳು ತನುವಾಗಿ ಸರ್ವಸಂಪದಭರಿತದಿಂದಿರಲ್ತದನಂತರಂ ||೩೩||

೨೦೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರಲೋರ್ವ
ಘೋರದಾನವನು ಗೋಮುಖನೆಂಬವಂ ಸೊಕ್ಕಿ
ಭಾರಿಬಲದಿಂ ಈತನ ರಾಜ್ಯಮಂ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಭೂಪಾಲನನ್ನು
ತೂರಿ ಕೈಸೆರೆವಿಡಿದು ಬಂಧನದೊಳಿಟ್ಟು ತಾ
ಮಾರಹರನ ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿದರ್ಲರಿಗೆ
ಮೀರಿ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಭೂತಿ ಅಕ್ಷಮಣಿ ಮಂತ್ರ ಪಾದಾಂಬುಶೇಷಾ ||೩೪||

ವರಧಾರಕರಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದರ್ನನೆ
ತರುಣಿ ನಮಿಸುತ ಅಂಥವರಿಗಿಂಥ ಬಾಧೆಯಂ
ಬರಲೇನು ಕಾರಣನೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಮೊಳೆದೋರೆ ದನುಜನಾಗಿ
ನೆರೆ ಕಾಡುವದು ನಿಗರ್ವವೆ ದೇವತತ್ವವೆಂ
ದರಿ ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಪಾಲಸ್ಯನಾತ್ಮಜನು
ಸ್ಥಿರವಾಯುಗಳೆದು ದಾನವನೆನಿಸಿದಂ ಅಷ್ಟಕೋಟಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭೋಗವಾ ||೩೫||

ನುಳಿದು ದತರಥನಂದನೊರಸತಿಗೆ ಕಾಮಿಸಿಯು
ಕಳೆದ ತನ್ನಯ ತಲೆಯ ಉರ್ವಸಿಗೆ ಸೋಲದಂ
ಕಲಿಯಾದ ಶುಕಮುನಿಯು ಎನುತಿದೆಲ್ಲವನುಸುರಿ ಗೋಮುಖೆಂಬುವ ದನುಜನು
ನೆಲದ ಕ್ರಿಯಸ್ತರನು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ಕಾಡೆ
ತಳುವದಂ ದೇವ ದಾನವರೆಲ್ಲ ಅವಕ್ರಿಯ್ಯ
ಗೊಳಗಾದೆವೆಂದು ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಶಿವನೊಳು ದೂರಲಾತ ಕೇಳುತ ಕಿನಿಸಿಲಿಂ ||೩೬||

ದುರುಳ ದನುಜನ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ನೆನವಿನೊಳು
ಭರದಿ ಜನಿಸಿದ ಪಂಚಮುಖನೆಂಬ ಗಣನಾಥ
ತ್ವರಿತದಿಂ ನಿಂದು ಬೆಸನೆನೆನಲು ಸೊಕ್ಕಿದ ಸುಗೋಮುಖನ ಕೊಲ್ಲೆನಲ್ಲೆ
ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದವನ ಶಿರಗಡಿದು ಭೂಪನಂ
ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸಲಾತನುರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನಯ ಸುತೆಯಾ
ವರನಾಮ ಬಲದೇವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಧಾರೆಯೆರೆಯೆ ಅತ್ತ ಗೋಮುಖನ ದೇಹಾ ||೩೭||

ತರ ಶೃಂಗಮುಖಭಯಮುಂದಿರುದಿರುವ ನಿಲುಗೋಲು
ಮೆರೆವ ನಿಟ್ಟಿಲು ಅಡ್ಡಗೋಲಾಗಿ ಚರ್ಮವನೆ
ವರಗುಡಾರಂಗಳಂ ಬೆರಳುಮೊಳೆ ನರರಜ್ಜುತಲಿ ಬಲವು ಕಾಲಂಗಳು

ಕರದಿ ಪಿಡಿದಿಹ ಅಟ್ಟಗೋಲು ಮಾಡಿದ ಓಪ
ನಿರದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಸುಖಮಿರಲವರ ಉದರದೊಳು
ಭರದೊಳುದ್ಭವನಾದ ಮುಖೋರ್ಧನಂಬವನ ಸಲಹುತಿಹ್ಯ ಪಿರಿಯನಾಗಿ ||೩೮||

ರಾಜಿಸುವ ಪುತ್ರಂಗೆ ಪಂಚಮುಖಗಣನಾಥ
ರಾಜನಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತ ಪಾತಾಳಲೋಕದೊಳು
ಮಾಜದಿಹ ನಾಗವಳ್ಳಿಯು ಕ್ರಮುಖ ತಾಳಮಂ ಹರಿದ್ರವನು ತಾಯಿನಲ್ಲೆ
ಸಾಜಭಾವದಿ ನಮಿಸಿ ಚತುರ ಬಲವನು ಬಿಟ್ಟು
ಸೋಜಿಗದ ದನುವನುವಂಬುವಾಂತು ಓರ್ವನೆ ನಾಗ
ರಾಜನಿರುತಿರುವ ಅಧೋಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯಂ ಮಾಡೆ ಬಿಟ್ಟೋಡೆಲ್ಲರು ||೩೯||

ಮೊರೆಯಿಡಲು ಶೇಷಾಧಿಪಂ ಕೇಳಿ ಲೋಕದವ
ನಿರದಿಲ್ಲಿಗೈತಹರೆ ಶಿವನಂಶಿಕಂಗಳ್ಲ
ದಿರಲುಂಟೆಯೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ವೈರವಗಲಿಯು ಬೆಟ್ಟಿಗಂದು ಬಂದು
ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಗೋಮುಖನಳಿವೆನೆಂಬ ನೆನ
ವಿರದೆ ಮುಟ್ಟಲ್ದರೊಳುದ್ಭವಾದಾತನ
ತರುಳ ನೀನಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೆ ಎನ್ನಯ ಮೊರೆಯಬಂದೆಂದು ತನ್ನ ಗೃಹಕೆ ||೪೦||

ಕರೆದೊಯ್ದು ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ
ನಿರದೈದಕಾರಣಮದೇನೆನಲು ಎನಲು ಎಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಅರಿಷಿಣಂ ತಾಳಕ್ರಮುಕೀಳ್ಕಮಿಲ್ಲಂ ನೀವುನೀವುದನೆ ನಸುನಗೆಯೊಳು
ಭರದಿ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತು ತ್ವರಿತಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದಯ
ಮಿರಲೆನ್ನಮ್ಮಾಲೆನಲದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು
ಕರಿಮಣಿಯು ತಾಳಿ ಬಳಿ ಕಾಲುಂಗುರಂದಾರನೀಯ್ಯಬೇಕೆಮಗೆಂದನು ||೪೧||

ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ ನಕ್ಕು ನಾವಿರುವ ಲೋಕದೊಳು
ಮೇಲೆನಿಪ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರಲು ಪಾ
ತಾಳದೇಶದೊಳಿಲ್ಲದರಿಕೆ ಮಾಡಿದೆ ನಾಳೆ ನೋಡೆಂದು ತೀವ್ರ ಮೋಗೆ
ಕಾಲಗಳಿಗೆಯೊಳು ತಂದೆಗೆ ನಮಿಸಿ ತಂದೊಸ್ತು
ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದೋಳೀಯ್ಯಲಪ್ಪುವಾತನೊಳು ತಾ
ಪೇಳುತಿಹ ಶೇಷಾಧಿಪಂ ನುಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಆನಂದದಿಂ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಾ ||೪೨||

ಕರೆಸಿ ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿನೆ ಪಥ
 ನ್ನರಿಯದವ ಹ್ಯಾಂಗೆ ಪೋಗುವೆನಲು ಆತ್ಮಜಂಗೆ
 ನಿರದಪ್ಪಣೆಯೈ ಈರ್ವರು ಕೂಡಿ ಫಣಿಪನ್ನಿರಲಾತ ಬೆರಗನಿಂದಾ
 ಮೆರೆವ ನಾಗಸುಗನ್ನೆಯಿತ್ತು ಮುಖೋದಂಗೆ
 ಕರಿಮಣಿಯ ದಾರ ತಾಳೆಯು ಬಳೆಯ ಕಾಲುಂಗ
 ರಿರದಿಟ್ಟು ಬಗ್ಗು ಮಾಡಿದ ಹತ್ತಿಲಹ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಂಗೆ ನಮಿಸೆಂದನು ||೪೩||

ಹರನಳಿದ ಧೂಮ್ರನಾ ಶರೀರಕಾದುದೆಲ್ಲ
 ಭರದಿ ಬಳೆ ಕರಿಮಣಿಯು ದಿಟ್ಟಮಣಿ ಎಣ್ಣೆಮಣಿ
 ಸರವ ರಚಿಸಿಯು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಭೂಷಣವ ಮಾಡಿದಪ್ರತಿಮ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವಾ
 ಮೆರೆವೆನ್ನ ಜಿಹ್ವದ್ವಿಸಹಸ್ತಕ್ಕಗೋಚರಂ
 ವರನಾಲಿಗೇಕನಿದ್ದವಗೆಣೆಯ ಭಾಪೆಂದು
 ಸ್ಮರಿಸಿ ನಾನಾ ರತ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ ಇದನು ಕೊಂಡು ಪೋಗು ||೪೪||

ಎಂದು ಪೇಳಿಯು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳೆಗಳಂ
 ತಂದಿಹನ ಸರ್ವಜನ-ನೋಡಿ ಪೋಗೆಂದೆನಲು
 ಬಂದು ನಮಿಸುತ ಶಿವನು ಮುಖೋರ್ಧ್ವ ಲಗ್ನಾದ ತೆರನಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲರು
 ಮುಂದೆಸಗುವದು ನೆಶ್ಚವೆಂದು ಬಳೆಗಳ ಮಾಳ್ವ
 ದಂದುಗವ ಕೇಳಿ ಆ ತೆರ ಗೆಯ್ಯೆ ಫಣಿಪತಾ
 ನಿಂದಿರದೆ ಅಳಿಯನಾತ್ಮಜೆಯ ಪರಿಚಾರಕರ ಶರಣನಂ ಸಹಿತಮಾಗಿ ||೪೫||

ತಮ್ಮ ದೇಶಕೆ ಬಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಕಂಡು
 ಇಮ್ಮಡಿಯ ಹರುಷದಿಂ ಸತಿ ಸಹಿತ ನಮಿಸಲಾ
 ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಂ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೇಳಲಾತಾದುದೆಲ್ಲಂ ಒರೆದನು
 ಸಮ್ಮದವನಾಂತು ರಾಜೋಗ ಆತ್ಮಜಗಿತ್ತು
 ದಂ ಮನದಿ ಚರಭಕ್ತನಾಗಿ ರಾಜೋಗದ
 ಸೊಮ್ಮು ಘನತರವೆಂದು ನಂಬಿರಲ್ಕಾತನುದರದಿ ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ||೪೬||

ಕರ ಶೀಲವಂತಶೆಟ್ಟಿಯು ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಯುಂ
 ಅರುವಿನ ಸುಶೆಟ್ಟಿ ಶಂಕರಶೆಟ್ಟಿ ಸಜ್ಜನಿಗ
 ನೆರೆಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಲಗ್ನಾಗಲವರುದರ ಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಸಂಜನಿಸಲು

ಇರೆ ವಾಲಿ ಕೋರಿ ಗುಡಿಕೋಲು ನಾಡಳವನಂ
ತರಗುತ್ತ ಮೆಂಡಗುದ್ದಲಿ ಕಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಯರು
ಇರದೆ ಶೆಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಅಡವಿಯಂಗಡಿ ಗಿಡವೆ ಪಟ್ಟಮಲಿ ಮೂಲಂಗಳು ||೪೭||

ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಪ್ಯಾಟಿ ಪುರ ಪಟ್ಟ ರಚಿಸುವರಲ್ಲೆ
ಗುರು ಲಿಂಗ ಚರವನಾರಾಧಿಪರ ಕಂಡು ಜನ
ಕರಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರಾದಿಗಳು ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲವರಿದಿದರಾ
ಪರಿಯ ಕಾಣುತ ಕಮ್ಮರಂ ಬಡಿಗ ಕಂಚಗಾ
ರುರೆ ಸ್ವರ್ಣಕಾರ ಕಲ್ಲಂಕುಟಗ ಶಿವಭಕ್ತ
ರಿರದಾಗಿ ಶೀಲವಂತರುಯೆನಿಸಿಕೊಂಬುತಿಹರವನಿಯೊಳು ಕೇಳೆಂದನು ||೪೮||

ಆ ಪಂಚವಾಣಿಜರ ಕಾಯಕವು ಬದಲಾಗಿ
ಭೂಪನೊರಸತಿಯೆ ಕುರುವಿನಶೆಟ್ಟಿ ಜಾಡರಂ
ಎ ಪೇಳ್ವೆ ಮೆಂಡಬುದ್ಧಳಿಶೆಟ್ಟಿ ಗಾಣಿಗಂ ಶಂಕರಸುಶೆಟ್ಟಿಯೆಂಬ
ಆ ಪರಮಸಿಂಹಿಗಂ ಆದಿ ಪಂಚಮಕುಲಂ
ಕಾಪಾಲಿ ಭಜನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕುಲಜರಂ
ಈ ಪರಿಯು ತಪ್ಪಿ ನಡೆ ಸ್ವಪಚನವನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪೌರಾಣ ಕೂಗೆ ||೪೯||

ಶಿವನ ಕುಲ ನಂದಿ ಗೋತ್ರಂ ಪ್ರವರ ವಿಶ್ವವ
ತವೆ ಪ್ರಮಥಶಾಖಗ್ನಿ ಹಸ್ತಾಶ್ರಮಂ ಆಚಾರ್ಯ
ರವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪಡೆದು ತ್ರೈಕಾಲದೊಳು ಶಿವಭಕ್ತಿ ತಾನು ಬಿಡದೆ
ಅವನಿಯೊಳು ಮಾಡುವನೆ ಭಕ್ತನವ ಮುಕ್ತನವ
ಯುವತಿಯಿದು ಬಿಡೆ ಸ್ವಪಚ ಸ್ವಪಚನಡಿಯಲು ಕುಲಜ
ಭವರಹಿತ ಪಾಶುಪತ್ಯಾಗಮದಿ ಇದನೆಲ್ಲ ಕೂಗುತಿಹುದೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೫೦||

ನಿತ್ಯ ಸಭೆಗಂ ಪೋಗಿ ಶಿವಗೆ ನಮಿಸುವ ಬೊಮ್ಮಿ
ಸತ್ಯನಂ ಕಂಡು ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಕಿನಿಸಿಂದಿವಂ
ತುರ್ತಿಲ್ಲಿಗಂ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡುವೆಂಬ ಮನ ಪುಟ್ಟಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನು
ಮತ್ತಿದೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದು ಶರಣಸ್ತುತಿರೆ ಕರೆದು
ಚಿತ್ತದೊಳಗಿದುರ್ದಂ ಬೇಡನಲು ಈಶ ಸಲೆ
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳು ಕಾಲಕಾಲದೊಳು ಲಗ್ನಾಗೋವರವೀಯ್ಯನಲಿತ್ತನು ||೫೧||

೨೧೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಇದು ಕಂಡುಸುವರ್ತಂ ತಮ್ಮ ದ್ವೇಷವ ಬಿಟ್ಟು
ಮುದದಿಯಾ ಶರಣಂಗೆ ನಮಿಸಾತನುರೆ ಕರುಣ
ಸದುವಿನಯದಿಂದ ಪಡೆದು ಸುಖಮಿರಲು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಬಂದು ನಮಿಸೆಂದನು
ಸದಯ ಸೌಭಾಗ್ಯನಗರಿಯ ವಾಸ ಶಿವನುಮೆಯ
ಪದಧ್ಯಾನದೊಳಗೊಪ್ಪ ಸರ್ವಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಪ್ಪ
ಸದರ ಬಳೆಗಳನಿಟ್ಟ ಅಗಣಿತಘನನು ಸುಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನಂ ಪೊಗಳ್ಳನು ||೨೨||

ಎಲೆ ದೇವ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ನಾ ರಚಿಸುತಿಹ ವಿದ್ಯ
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲಮೆನಿಸುತಿಹೆ ನೀನು ಗಾಜಂ ರಚಿಸಿ
ಬಳೆಮಣಿಗಳಂ ಮಾಡೆ ಲೋಕಕಾಶ್ಚದಿಸಿಯು ಹರನ ದಯವನು ಪಡೆದಿಹಾ
ಬಲುಮೆ ಶರಣನೆ ಎನ್ನ ಕರದಿಂದ ಸೇವೆಯಂ
ತಳುವದಂ ಕೊಂಡು ಮುಕ್ತನ ಮಾಡು ಎನ್ನಗಲಿ
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೊಸ್ತುಮೊಂದುಂಟೆ ವಿಜ್ಞಾಪನವ ಪೇಳ್ವೆ ಲಾಲಿಪುದೆಂದನು ||೨೩||

ವರತರದ ಹಿಡಿಸಾಳ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಕಜ್ಜುಕವು
ಮೆರೆವ ತಿಡಿ ಸವುಟು ಬೊಕ್ಕಸಗೋಲು ಇಕ್ಕಳಂ
ಸರಿಯದೆ ಬಡಿವ ಚಮ್ಮಟಿಗ ಕುಲುಮಿಯ ಹಾಸು ಚರ್ಮ ಕಮ್ಮರನ ಸಂಗ್ರಾ
ಕರಗಸಂ ಕೈವಾರ ಭೈರಂಗಿ ಬಾಳಚಿಯು
ಪರಶು ಬರ್ಮಿಯು ಉದ್ಭೂತಗೊರಡು ಉಳಿ ಒಲಗುಂಡು
ನೆರೆ ತಿಗುಟು ಚೀರ್ಣ ಮಸಗಲ್ಲು ನಡುಗೊರಡು ಹಿಡಿದಾರ ಬಡಗಿಯ ಸಂಗ್ರಹಾ ||೨೪||

ಸರ್ವಣ ಸುತ್ತಿಗೆ ತ್ರಾಸು ತಂಡಾಸು ಮೊಳೆ ಮುಸಿಯು
ತವೆ ಕೋವಿ ಕಂಬೆಚ್ಚು ಅದ್ವಗಣಿ ಸಲ್ಲಾಕಿ
ನವವರಹಕೇಶ ವರಗಲ್ಲು ಇಕ್ಕಳ ಆರ್ಣ ಜಾನು ಪಡಿಯಚ್ಚು ಅದಕೆ
ಯುವತಿ ಮೊನಗಾವು ಕುರಗಂ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಚೀಲ
ಧವಲ ಕೆಂಪಿತ್ತಾದ ಗುಲಗಂಜಿ ಟೆಂಕದಿಂದ
ಅವನಿಯೊಳು ಸ್ವರ್ಣಕಾರನ ಸಂಗ್ರ ತಿಳಿಯೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ||೨೫||

ಗದ್ದಿಗಿಯು ಅಡಕೋತು ತ್ರಾಸು ತಕ್ಕಡಿ ಚೀಲ
ಶುದ್ಧತೂಕದ ಭಾಟು ದಡೆ ಪುಟ್ಟಿ ಸೊಲಗಿಯಂ
ಗಿದ್ದನದ್ದನ ನಾನಾ ಪರಿ ಸಾಧನಂಗಳಿಂದಿಹನು ವಾಣಿಜನರಿವದು

ಸಿದ್ಧಿಗಿಯು ಕೊಡಕೊಡವಿ ಸವುಟು ಜಬ್ಬೆಯು ಚಿಂಪು
ಬುದ್ಧಲಿಯು ಹಾರಿ ಸರಪಳಿ ಮೀಟೋ ಲಾಳಕಿಯು
ಸದ್ಯಗಲ್ಲಿಯು ಮಾಪು ಪಾವುಡವು ಕರಿಗಾಣದವನ ಸಂಗ್ರಹಮಿದನು ||೫೩||

ಹಾಸು ಹಣಿಗಿಯು ಹರಟಿ ಹಗ್ಗ ಊಡಲು ಉಂಕಿ
ಬೀಸಿಬಡುತಿಹ ಹಲಗಿ ಕುಂಟಿ ಹರಿಮಣಿ ಚಾಕು
ಆಸುರಾಟ ಲಲಾಳಿ ಗಣಿಗಾಡದಾರ ಕುಂಚಿಗಿ ಶರಳು ಚಟ್ಟಿನೂಲು
ಲೇಸೆನಿಪ ಕಂಡಿಕೆಯು ಮಗ್ಗ ಇವು ನೈಕಾರ
ನಾ ಸುಸಂಗ್ರಹಮೆಂದು ರಾಜಸತಿಯೊಳು ಪೇಳ್ವ
ಈಶನವತಾರನಾ ಜ್ಞಾನಶೇಖರಮುನಿಯು ಮರಳಾಲಿಸೆನುತಿದನು ||೫೪||

ತಿಗುರಿ ಸಬ್ಬಸರ ಬಂಡಿಕೋಲು ಅರಿಬಿಲಿ ಕಚ್ಚೊ
ಮಿಗೆ ಸೊಳವು ಕದರು ಕುದುಪಂ ಕೊನಿಗುಂಡುಗಳು
ಬಗರಿ ಆವಿಗಿ ಅಲಗಿ ನೀಲನುಂಬಳಿದರಗ ಬಾತೀಕುಲಾಲ ಸಂಗ್ರಾ
ಸೊಗಸುಳ್ಳ ರಜಕ ನಾವಿದ ಶೂದ್ರ ಪೊಲೆಯ ಮಾ
ದಿಗ ನಾನಾ ಜಾತಿಗಳನವರ ಕುಲಸಂಗ್ರಹ
ಬಗೆಯರಿದು ರಚಿಸಿಹೆನು ನಿಮ್ಮವೆಲ್ಲವು ಕೂಡೆ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಾ ||೫೫||

ನೆರೆ ವಿದ್ಯಲೋಕದೊಳು ಭರಿಯಾಗುತಿಹವೆನಲು
ಶರಣನಾ ಕ್ಷಣ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಳಿದು ಮರಳೆಂಜನಿಸಿ
ಹರನ ಕರದಿಂ ಲಿಂಗವಡೆದು ತ್ರಿಪುರವನಾಳ್ವ ಮೂರುರಾಜರಿಗೆ ಲಿಂಗಾ
ನಿರದಿತ್ತು ಗುರುವಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೆ ಎನ್ನ
ತರಳರೀರ್ವರಿಗೆ ನಿನ್ನಯ ಕರದ ವಸ್ತುಗಳ
ತ್ವರಿತೀಯ್ಯಪೋಗೆನಲು ಆತನಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು ಗೃಹಕೈದಿ ಸುಖಮಿದನು ||೫೬||

ಅಷ್ಟವರ್ಣದೊಳೊಂದು ನಂಬಿದರಸಿಗೆ ಶಿವನು
ದೃಷ್ಟಮಂ ತೋರಿ ತನ್ನನಗರಿಗೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣ
ನಷ್ಟಗುಣಮಿರಲವನ ನರಕಕಿಕ್ಕುವ ಶೈವ ವಿಶೈವವೆಂದೆಂಬುವಾ
ನಿಷ್ಠೆವಂದಿರುಬೇಕುಯೆನಲದರ ವಿಸ್ತಾರ
ಸ್ವಪ್ಪದಿಂದಸುರೆನಲು ಶೈವದೊಳು ಸಪ್ತವಿಧ
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯಳೆ ವೀರಶೈವದೊಳು ನಾಲ್ಕು ತೆರ ಅದರಪರಿ ನಿನಗರುಪುವೆ ||೫೭||

೨೧೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ವರಲಿಂಗಪ್ರತುಮೆಯಂ ಶಕ್ತಿ ಗಣಾಪತ್ಯ
ಮೆರೆವ ಸ್ಥಟಿಕಂ ಮೃತ್ಯು ಮೌಕ್ತಕಂ ಮಾನಸಂ
ನೆರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಂದೆಂಬ ಸಪ್ತ ಶೈವಂ ಕೇಳು ವೀಶೈವವೆಂತೆಂದೊಡೆ
ನರುಪಿದಪೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀಶೈವರೊಂದರಿಂ
ಎರಡೀರಶೈವ ಮೂರಂ ವಿಶೇಷಶೈವ
ಇರೆ ನಾಲ್ಕರೊಳಗೆ ನಿರಭಾರಘನವೆನಲದರ ಪರಿಯಾಯ ತಿಳುಹೆಂದೊಡೆ ||೬೧||

ಅರಸನರಸಿಯೆ ಕೇಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀಶೈವ
ಹರನು ತಾನೆನಿಸುವನು ಈಶ್ವರಂ ವೀಶೈವ
ಪಿರಿಯನಾ ಸದಾಶಿವಂ ವಿಶೇಷ ವಿಶೈವ ನಿರಭಾರವೆ ಪರಶಿವಂ
ಇರೆ ಆತನಿಂ ಮೂರು ಅಕ್ಕರಂ ಆ ಶಿವನಿಂ
ದುರೆಯಾರು ಅಕ್ಕರಂ ಈಶ್ವರಿಂದಲಿ ಮೂರು
ಮೆರೆವಕ್ಕರದಿ ಜಪವ ಮಾಡುತಿಹ ರುದ್ರನೆಂದರುಹಿದನು ಭೂಷತಿಲಕನು ||೬೨||

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತೆರ ವೀಶೈವರಾರೆನಲು
ನರುಪುವೆಂ ಕೇಳು ಸಾಮಾನ್ವೀರಶೈವರಂ
ವರಲಿಂಗಧಾರಕರು ಪನ್ನೆರಡುಸಹಸ್ರದವರೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯರು
ಮೆರೆವಾರುಸಹಸ್ರದರು ವಿಶೇಷ ವೀಶೈವ
ಅರಿ ಮೂರುಸಹಸ್ರದರು ನಿರಾಭಾರ ವೀಶೈವ
ತರರಿದು ಮರೆಯೊಳಿರೆ ದೇವ ದಾನವರಿದು ಕೃತಯುಗಂ ಕಡೆಗಂಡದು ||೬೩||

ವರತ್ರೈತಯುಗದಿ ರಾವಣ ರಾಮ ಯದ್ಧಮಂ
ಬರಿಯಾಯ್ತು ದ್ವಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಕೌರವ ಪಾಂಡ
ವರಿಗೆ ಕದನಾದ ಕಥೆ ಪದಿನೆಂಟು ಪರ್ವ ರಾಮಾಣಂ ಭಾರತಗಳು
ಮೆರೆವಾ ರಘಾಂಸು ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಗಥಾ
ಧರಿ ಕೃಷ್ಣಲೀಲ ವೈಷ್ಣವ ಜಿನ್ನಮತಗಳಂ
ತರತರದಿ ಪರ್ಬುತಿರೆ ಶಿವ ತಾನೆ ಪ್ರಭು ನಂದಿಕೇಶ ಬಸವೇಶನೆನಿಸಿ ||೬೪||

ಮಡಿವಾಳನಾ ವೀರಭದ್ರ ಷಣ್ಮುಗದೇವ
ತಡೆಯದಂ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಪ್ರಮಥಾಳಿ ಸಹ
ವಡನೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವಗಲಿ ಕಲ್ಯಾಣಕಟಕೈತಂದು ತಾಂ

ಮೊಡವಿ ತಿಳಿವಂತೆ ಪನ್ನೆರಡಾರುಮೂರನಂ
ಕಡುತವಕಮಿಪ್ಪತ್ತುವಂದು ಸಾಸಿರ ಚರಂ
ಬಿಡದೆ ಘನತರ ಮಾಡಿ ಮಹತ್ವವಗಣಿತ ತೋರುತಿಹರೆಂದನಾ ಮುನಿಪನು ||೬೫||

ಕೇಳಿ ಹರುಷದಿ ಕಾಲಜ್ಞಾನನರುಹಿದಿರೆಂದು
ಬಾಲೆ ಪಾದದಮ್ಯಾಲೆ ಬೀಳಲೆಬ್ಬಿಸಿ ದೇವ
ಪೇಳು ಪಿಂದಾದ ಮುಂದಾಗೋ ವಿಸ್ತಾರವನು ತಿಳುಹಿ ತರುಳೆಯ ಕಾಯವ
ಪಾಲ ಮಾಡುವದೆನಲು ಬಳೆಯ ಕರಿಮಣಿ ಬೆಳಗು
ಬೀಳೆ ಶಿವನಂಗ ಸಭೆ ಪಸರಿಸಿರೆ ಆತನಂ
ಕಾಳಕಂಠಂ ಕರೆಸಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಕರುಣಿಸುವೆ ಬೇಡೆಂದನು ||೬೬||

ಶಿವಗರಗಿ ನಿಂದು ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವಿನಿಯೋಗ
ದವರಿಂದ ರಾಜಿಸುವೀ ಅದರಂತೆ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು
ತವಿಸದೆಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಕೇಣಿದವನೆನಿಸು ನಿಮ್ಮಯ ಚರಣ ಮರೆಯದಂತೆ
ತವೆ ಮನವು ಕೊಡೆ ಅಷ್ಟವರ್ಣ ಪಂಚಾಚಾರ
ನವನಿಧಿಯನಿರಲಿದನ್ನೀಯನಲು ಕೊಟ್ಟನಾ
ಭವನಿಂದಲಪ್ಪಣೆಯಗೊಂಡು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಗೈತಂದು ಸುಖಮಿರ್ದನು ||೬೭||

ದ್ವಾರವತಿಗಂ ಹೆಚ್ಚು ಲಂಕಾದ್ರಿಗಿಮ್ಮಡಿಯು
ಭಾರಿ ಶ್ರೋಣಿತನಗರಕಧಿಕ ಅಮರಾವತಿಗೆ
ಮೀರಿ ಅಳಕಾವತಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ಶುದ್ಧಾವತಿಗೆ ಘನತೆಯಂ ಕಾಣಿಸುತಿಹ
ನಾರಿಯರ ವಿಸ್ತಾರಮಣಿಗಳಿಂ ಭುಜಬಲದಿ
ತೋರುತಿಹ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಧನಿಕರಿಂ ವಾಹನದಿ
ಸಾರಿ ನೋಡಲು ಬೀಡಿಗೆಡಿಲ್ಲವಾ ನಗರ ಕೇರಿಯನಾ ಶ್ವೇತಾಂಬರಾ ||೬೮||

ಪೃಥ್ವಿದತಿಬೀಡೆಂಬ ನಗರ ದೇಶಾದಿಗಳ
ವತ್ಯಾಳುತಿಹವಾರುವಂಗಳಿಂ ರಥಗಳಿಂ
ಮತ್ತೇಭ ಪದಚರವು ಎಣಕಿಲ್ಲ ಅವಗಾರು ಇದಿರುಂಟೆ ಉನ್ನತ್ತಗೆ
ಸತ್ತಿಗೆಯು ಕೆಲವು ಚಾಮರ ಕೆಲವು ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯು
ಮೊತ್ತ ರಾಜಿಪ ಕೆಲವು ನಾನ ವಾದ್ಯಂ ಕೆಲವು
ಮತ್ತುಳಿದ ಭೂಪಾಲರಿಂಗೆ ಅಧಿಕರನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸಿದನಾ ಧೂರ್ತನು ||೬೯||

೨೧೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಜಿನ್ನಿನಿಂ ಮುನ್ನಾದಿ ದೈವ ಧರೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ
ಅನ್ಯೂನ್ನ ದಶಜನ್ಮನಿಃಪೂಜ್ಯ ಅರ್ಧನಾ
ರೆನ್ನುವರು ಭಗಮೈಯವೃಂತಾಕಪಾಲಾಂಡುಗೋಸುಗಂ ನಾಶಿಖವನು
ಇನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ ಜಿನ್ನಂ ಬಾರ ಕಾರ್ಬೊನ್ನ
ಚೆನ್ನ ಮೊಳೆಗಳ ಜಡಿಸಿ ತೊಗಲಾಡಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ
ಕುನ್ನಿಯಂದದಿ ಕೂಗಿಸುವದು ಹಣಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಎಕ್ಕಡದಿ ಮೊಯ್ಯೆಂಬುವಾ ||೨೦||

ಇರದೆ ಬುತ್ತಿಯು ಹಿಂಡಿ ಶಾಖಸಜ್ಜೆಯುನುಂಡಿ
ಸರವಳಿಗೆ ಪರಮನ್ನ ಭಕ್ಷ ಪಾಲಾಲನಂ
ಸುರೆಪಾನ ಬಯಸಿ ಶಿಶುಗಳ ಕಾಡುತಿಹ ನಿಂತ ಕಿರುಕುಳೆನಿಸುವ ದೈವವು
ನೆರೆ ನಮ್ಮ ಜಿನ್ನೇಶಗೇಣೆಯಿಲ್ಲಯೆನುತವನು
ಮರೆಯದಂ ಅಷ್ಟವಿಧದಿಂ ಭಜಿಸಿ ತಾನಾಳ್ವ
ಧರೆಗಿತರ ಭಜನೆ ಮಾಡಲು ಅವಯಗಳ ಸಶ್ವೇತಾಂಬರುರೆ ಬಲ್ಲಾಳನು ||೨೧||

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅದ್ವೈತ ಅಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಪನ್ನ
ಮತ್ತೆ ರಾಜಿಸುತೊಂದು ದಿವಸ ಹಿಗ್ಗಿನೊಳು ಮಾ
ತೆತ್ವನಂ ಕರೆದು ಈರ್ವರುಗೂಡಿ ಇರುಳಿನೊಳು ರೂಪುಜೀವಿಯರಗೇರಿ
ಹತ್ತಿರದಿ ಹಾವಭಾವಂ ವಿಲಾಸದೊಳಿರ್ಪ
ಮತ್ತೇಭಗಾಮಿನಿಯ ಕಳೆದುಳಿದ ಕಾಮಿನಿಯ
ರಿತ್ತಂಡವಿಟರೊಡನೆ ಹದುರಿನಿಂ ಚಿದುರಿನಿಂದಿರುವದಂ ನೋಡುತ್ತದೆ ||೨೨||

ವರಕೂರ್ಮ ಬೆನ್ನೊಳಹ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಮ್ಯಾಲೆಸವ
ಅರಿದಾದರಂಭಮ್ಯಾಗ್ರಹ ಸಿಂಗವದರ ಮ್ಯಾ
ಲಿರುವ ಮರಿನಾಗರಂ ಅದರ ಮ್ಯಾಗಿರುವ ಗಿರಿಮ್ಯಾಲೆಸವ ಲತೆಯದರಮ್ಯಾ
ಲಿರೆ ಕಂಭುವದರ ಮ್ಯಾಲಿಹ ಕೈಪಿಡಿಯುವದರೊ
ಳಿರುವ ಚಂಪಕವದರಮ್ಯಾಲೆ ಕುಲಯವನಾ
ದರಮ್ಯಾಲೆ ಧನುವದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಶಶಿಯಂ ಅದರಮ್ಯಾಲೆ ಭೃಂಗಾಳಿನಿಚಯ ||೨೩||

ಮೆರೆವ ನಡುವಣ ಗುಹ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅಜ ತನ್ನನುಜ
ಗಿರದೆ ಮಾರ್ಮಲತರಂಗೋಲಲೆಂದಿಟ್ಟದಂ
ಹರ ಕೇಳಿ ಭುಜಗರಂ ಕಳುಹಲವರಂ ತೆಕ್ಕೆವಿಡಿದು ಗೆಡಹುತ ಸಿಂಗನಾ

ಗಿರಿಕರದಿ ಪಿಡಿದು ಕನ್ನಡಿ ತಳಿರಗಚ್ಚಿ ಮೃಗ
ನೆರವಿ ಪಕ್ಷಿಯು ಮಿಸುಗದಂತಾಗೆ ಬೇಗ ತಾ
ನೆರಿದಾದ ತ್ರಾಡಣಂಬಡಿಯ ಶರೀರಂ ಸಲಿಲಮಾಗಿ ಬಾಯ್ಬಿಡೆ ಬಿಟ್ಟರು ||೭೪||

ಕಡೆಗೆ ಬರುತಿಹೃರ ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಅರಗಳಿಗೆ ನಾ
ತಡೆಯಲಾರೆವು ನೀವು ಶಿವನಪ್ಪಣೆಯೊಳ್ಳಿದ
ವಡೆಯರೆಂದುಪಚರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮಯ ಕಂಡು ಕರಿಯಡಿಯು ಮೇಲಪ್ಪುದು
ಹಿಡಿಕಿಯೊಳಗಾಗುತಿಹ ಶಿಂಗಬಾಳಿಯು ನಿಮ್ಮ
ನಡುವಿಗೊಂದಿರೆ ಅಜನ ಸೃಷ್ಟಿ ಪುಸಿ ಮಾಡಿ ನೀ
ಕಡು ತವಕದಿಂದ ಸತ್ಪಲವೀವರೆಂದವರ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಗಪ್ಪಿಪ್ಪರು ||೭೫||

ಸುಮನಶೋಭಿತನೆ ಸದ್ಗಂಧಲೇಪಾನ್ವಿತಂ
ಮಮತು ಜಗಕನುಪಮಂ ನೀಲಕಂಠನೆ ಪಯಂ
ವಿಮಲಧರ ಶ್ರೀಶೈಲವಾಸ ನಿರ್ಮಳರೂಪ ಭುಜಗವಳಿಕರಭೂಷನೆ
ತಮರಾಜಲೇಖದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸ್ವಯಂಭುವಾ
ಸಮರಹಿತ ಶಿವಶಂಕರಾಯ ನಂಬಿಗೆವಲಿದು
ರಮಣಿಕುಚದೊಳು ವಿತ್ತವಿತ್ತ ಸ್ತನ ಶಂಕರಯೆಂದುಭಯ ತೆರ ನುತಿಪರು ||೭೬||

ನಡು ವಿಷ್ಣು ಪದ ಶಿವೌ ಕುಚ ಪದೌ ಆನನೌ
ಒಡನೆ ವೀಧಾತು ಪದ ಮುಡಿ ಸುಮನ ಪದವು ಮೇಣ್
ನಡೆ ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಪೊರವಾರ ಶ್ರೀಶೈಲಧರ ಅರುಛಲ ನಿಲಿಯೊಳೊಪ್ಪಾ
ಉಡುಗೆ ಚಿದಾಂಬರಂ ತನು ಕನಕ ಮಲ್ಲೇಶ
ಮಾಡದಿ ನಾಶಿಖ ಚಂಪಕದ ಸಿದ್ಧಮನ ಉಳುವಿ
ನುಡಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಕಥೆಯಾಂ ಪುಣ್ಯಚರಿತೆ ನಿರ್ಜರ ಸೇವ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ ||೭೭||

ಪುರುಷ ಮನಕೊನೆಯಾದಿ ಚಂದ್ರಮುಖಿ ಕಲ್ಯಾಣ
ವರ ಗಾತ್ರೇ ಅತಿ ಪ್ರೌಢೆ ಗುರು ಕುಚಯೆ ಕವಿ ನುತಿಯೆ
ಕರಮಂದ ನಡಿಯೆ ವಾರಾಂಗನೆಯೆ ಉಭಯಾರ್ತೆ ಅಳಕಶ್ಯಾಮದೊಳೊಪ್ಪುವಾ
ಕರಶುಂಡಿಲಿಂದ ಉಟ್ಟರ ಜೂಲಮಕರಿಕ
ನೆರೆ ಪತ್ರಬಣ್ಣದಿಂ ಪುಷ್ಪರಜ ದಾನವಾ
ರೆ ಕಡಗಚೂಡೆ ಘಂಟಿಯ ರವಂ ಮದನಾನೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ರಾಜಸೆ ||೭೮||

೨೧೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಮುದವಿಸ್ತನ ಮುಂದಕ್ಕಾಕಿರದೆ ನಡೆದವೆಯೆಂದು
ಪದುಳದಿಂದೋರ್ವಗೇಳಲು ಪೇಳ್ವಳೆಲೊ ಪುರುಷ
ಮೊದಲೆ ಕುಚಗಿರಿತಳಂ ನಿನ್ನಂಥ ವಿಟರಗೀಯೆ ಬಾಗಿದವು ಪರಿಯದವರ
ಒದಗುಗರಮೊನೆಗಂಜಿ ಮದನಮಂದಿರದೆಡೆಗೆ
ಪದುಳದಿಂದ ಬರುತಿರಲು ತ್ರಾಢಣಾಗೋದು ಕೇಳಿ
ಮುದದಿ ನಿಂತಿಹ್ಯ ಬಗೆಯ ತಿಳಿ ಕಾಯಕಚ್ಚುವರು ಪಕ್ಷಪಳ ಸವಿ ಬಲ್ಲರೆ ||೭೯||

ಕಾತುರದಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯಳ ಕರವ ಪಿಡಿದೊಯ್ವು
ನಾತುರಂ ಕಂಡು ಘರ್ಜಿಸೆ ಪೋದ ಕಾಂತಗಂ
ಸೋತು ಮನ ಕವಲಾಗಿ ನಾನಭರಣವನಿಟ್ಟು ಉಣಿಸಿ ಉಡಿಸಿಯು ನೋಡುವಾ
ದಾತಗಂ ಬೈದೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಸುಡಲಿಯಾ ಮೀನ
ಕೇತನುರುಹಿದನುಯೆಂಬೊಬ್ಬ ಪುಸಿ ಭೂತ
ನಾಥನಿಟ್ಟಹನವನು ಕಾಡುತಿಹ ದಶವಸ್ಥೆಯಿಂದೆ ಮಗುಳೆನುತಿದರ್ ||೮೦||

ಪುರುಷನಪ್ಪದ ಕಾಯ ಸ್ತಂಬಗಳ ಪರಿಯಾಯು
ಪುರುಷ ಕಿರಕ್ಕೊಂದದಿಹ ಮೊಲೆಯು ಕಂಟಕಮಲೆಯು
ಪುರುಷ ದಂತದಿಗಡಿಯದಿಹ್ಯವಧರ ಮಾಂಸ ನೆರೆ ಚದುರ ಘನ ತ್ರಾಡಣಗಳಾ
ಪುರುಷ ಮಾಡದ ತೊಡೆಯು ಕಾರ್ಪೋನ್ನದಾ ಪಡಿಯು
ಪುರುಷ ಮುಟ್ಟದ ಯೋನಿ ಬೀಡು ಶಳದಿಹ್ಯದವನೆ
ಪುರುಷನಿಲ್ಲದ ನಾರಿ ಮಾರಿಯೆಂದಾ ಪುರುಷನಂ ನೆನೆದು ಸೊರಗುತಿಹ್ಯಳು ||೮೧||

ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಪದೊಂದು ಅತಿ ಚಿಂತೆವೆಂಬೆರಡು
ಬಲುಮೆ ನಿಡುಸುಯಿ ಮೂರು ತಾಪವೆಂಬುದು ನಾಲ್ಕು
ಕಳೆ ಪೋಗಿ ಬಡವಾದುದೈದು ಅನ್ನವ ಮರೆದುದಾರು ಏಳರೊಳು ಮರಳು
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಟರೊಳು ಮೌನ ಒಂಬತ್ತರೊಳು
ಸಲೆ ಉಸುರುಮಿಲ್ಲದಂ ಪತ್ತರೊಳು ಮರಣಾದ
ಹೊಲಬಿನಿಂ ದಶವಸ್ತೆ ರಾಜಿಸುವ ಸೂಳೆಯರ ನೋಡುತ್ತಲೈತಂದನು ||೮೨||

ಕೊರಳು ನಡು ಚರಣ ದಂತಂ ಹುಬ್ಬು ಕರ್ಣಗಳು
ನೆರೆ ಸಣ್ಣ ಕಚ ನೇತ್ರ ನಾಶಿಕವು ಕುಚಗಳು
ಮೆರೆವ ತೊಡೆ ಪೊರವಾರ ಇವು ದೊಡ್ಡಿತಂ ಬಸಿರು ಕದಪು ಕಂದರ್ಪನ ಗೃಹಾ

ಕರಗಳಂ ಫಣಿ ದುಟಿಯು ತೆಳುವು ಈ ಪದಿನೆಂಟು
ವರಲಕ್ಷಣದ ನಾರಿಯರು ತಮ್ಮ ಸೌಧದೊಳು
ಮರುಷರಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಸ್ವಸ್ತಿಯರಂ ಬದಿಗೆ ಪೋಗದಂತೆಯು ಮಾಡಲು ||೮೩||

ಮುಡಿಯನೆಡಗೈಯಿಂದ ಪಿಡಿವಿಡಿದು ರಮಿಸುತಿರೆ
ಒಡನೆ ಕಂಗಳು ನೆಟ್ಟಕಾಗೆ ನಾಶಿಕದುಸುರು
ಬಿಡುತಿರಲು ಕುಚ ಪಿಡಕಿಯೊಳು ಸಿಲುಕಿ ಪೊರವಾರ ತೊಡೆ ತ್ರಾಡಣಾಗೊದಿನ್ನು
ಒಡತನವು ಸುಡಲೆಂದು ಚರಣ ನಡು ದಂತಮಂ
ಕಡು ಹುಬ್ಬು ಕರ್ಣ ಕಂಠಂ ಸಣ್ಣನಾಗಲುಂ
ಒಡಲು ಸ್ಮರನರಮನೆಯು ಕದಪಧರ ಹಸ್ತ ಮುಂದಲೆಗಳಂ ತೆಳ್ಳಾದವು ||೮೪||

ಕದಪು ಕರ ಫಣಿ ದುಟಿಯು ಗುಂಹೈ ಉದರಂ ಮೇಣು
ಹುದುಗಿಕೊಂಡವು ತೆಳುವುವಾದವು ಬಿಡು ಕೊರಳು
ವಿದಿತ ನಡು ಚರಣ ದಂತಂ ಹುಬ್ಬು ಕರ್ಣಮಂ ಸಣ್ಣನಾದವು ಅವು ಸುಡು
ಮದನ ಕದನಕ್ಕಾವು ಮುಂಚೆಂದು ಕುಚ ಕಚೆಯು
ಸದರ ನೇತ್ರಂ ತೊಡೆಯು ಪೊರವಾರ ನಾಶಿಕಂ
ಮುದದಿನಾವಧಿಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಮ್ಮಂ ಸೃಜಿಸಿದಪನು ನಾವ್ವರಿದಪ್ಪವೆ ||೮೫||

ಆ ನುಡಿಯುಗೇಳುತಾ ತೆಳವು ಸಣ್ಣಂಗೂಡಿ
ಯೇನಂದಿರಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ನುಡಿರೆನಲು ತ್ರೀವ್ಯಾಳೈ
ಕೊನದಿಂ ಕೂಗೆ ನಮ್ಮೀರ್ವರೊಳಗೊಂದೊಂದು ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಘನವೆನಿಸಿಕೋ
ಯೆನಲು ಗುಂಹೈ ನಡುವಲ್ಲದಿರೆ ವಿಟರು ಬಂ
ದೇನು ಮಾಡುವರು ನಮ್ಮಿರದೆ ರಕ್ಷಿಪರೆಂಬ
ಧ್ಯಾನಿಲ್ಲವೆನೆ ಕಿನಿಸಿನಿಂ ಕಡೆಗೆ ಪೋಗುವರ ಶಿವ ನಿಲಿಸಿದಂತೆಸದರು ||೮೬||

ಮೆರೆವ ಸಿಂಧೂರ ರವಿ ಚಂದ್ರಾನನಕ್ಕೆ ಮುಡಿ
ಇರದೆ ರಾವಂ ಪಿಡಿಯೆ ಉತ್ಪಾತಕಂ ದೇಶ
ನೆರೆ ಚೋಳೆ ತೆಳಗಿದುರ್ ಮೇಲಾಯ್ತು ಕುಂತಳಂ ಹರಹಿದದು ಕಾಂಚಿಸ್ತಾನಾ
ಭರದೊಳಗಲಿತು ಅಂಗಸಂಗರಕ್ಕೊಳಗಾಯ್ತು
ಕೊರಗಿ ಕಗವಾರು ಮೃಗ ಮೂರು ಕೈಸೆರೆಯಾದ
ತೆರನ ಪೇಳಲ್ಪರಿದು ವಿಮಳ ನಂದನೆಯೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ಸೂತಮುನಿಯು ||೮೭||

೨೨೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಒಡೆಯ ಮುನಿದುದಕೆ ಕಾಮಿನಿ ತಿಳಿದು ಕಳುಹಿದ
ಳೊಡವೆ ದುವ್ವಟಿ ಶುಭ್ರ ಮ್ಯಾಲೆ ಹರಿರಿಪುವನಂ
ತಡೆಯದೆ ಬರದು ಹತ್ತಿರೆ ರಮೆಯ ರಚಿತಾಳಿ ಕರಕಿತ್ತುಕಳುಹಲವನು
ನುಡಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ತಿರುಗಿ ಒಡತಿಗೆ ಪೇಳ
ಲುಡುಪಮುಖಿ ಹಿಮಭರಣಿಯಂ ತುಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿ
ಮಡದಿ ಮೌಕ್ತಿಕವಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿ ಕಳುಹಲು ತಿಳಿಯದಂತಾಗೆ ಮರಳಿ ಅರುಹೆ ||೮೮||

ಚಿನ್ನದುಂಗುರ ಮ್ಯಾಲೆ ಖಗಪನಾಕಾರಮಂ
ಇನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತ ಹತ್ತಿರದಿ ಕುಲಿತವನಿಟ್ಟು
ಕನ್ನೆ ಕಳುಹಲು ತಿಳಿಯದಿರೆ ಮರಳಿ ಮತ್ತೊಂದ ಲೇಖನದಿ ಗಿರಿರಾಜನಾ
ಕನ್ನೆಯಂ ರಚಿಸಿ ಹತ್ತಿರದ ಮೈನಾಕನಂ
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ರಚಿಸಿ ಇದಿರೊಳಿರಡಿಲ್ಲ ತಿಳಿ
ಯೆನ್ನುದಂ ನೋಡಿ ತಸ್ವಿನಿಯ ಮನಸಂಕಲ್ಪ ಕಳೆದಳೋರ್ವಳು ಪ್ರಭುಡೆಯೊ ||೮೯||

ಭೇದತಂತ್ರವುನೆಸಗು ಕಾಡುತಿಹ ಕಾವಂಗೆ
ಕ್ರೋಧ ಪುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಮಾಡೆನಲ್ಲದರ ಬಗೆ
ಹಾದಿ ಹೇಳೆನೆ ಕಾವ ನಿನ್ನ ಮಾಲೆಯ ಮನೆಗೆಯಿವಪಗೆಯಪಗೆಯ ಶಿರದಿ
ಯಾದ ಪುಷ್ಪ ಕಳಂಕತೆಯಿಂದುತಳಿರಂಬು
ತಾ ದಯದಿ ಕಡಿವ ಪಿಕ ಪದ್ಮ ಶರ ಖಂಡಿಪುದು
ಸಾದು ಹಂಸಕೀರ ನಿನ್ನ ರಿಪು ಮುನಿಯ ಪೆಸರಾಂತುದಿವು ನೆಚ್ಚಬೇಡಾ ||೯೦||

ಸೋಗೆಮುಡಿಯೆನಿಸುವದು ಪೋಗಿ ಶಿವನಣುಗಂಗೆ
ಈಗ ವಾಹನವಾದುದರಿಯ ನಿನ್ನಯ ರಥಂ
ಸಾಗಿ ಕುವಲಯನೊರೆಕಿರಣ ಸೇವಿಪುದೊಳಿತೆ ಸಿಂಜನೆನಿಸುವವು ತೆರಳಿ
ನಾಗಕಂಕಣನ ಪದಪದ್ಮಕಾರಡಿಗಳಂ
ಮಾಗಿ ರಾಜಿಪದುಂಟೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರಲಿರ್ದು
ಹೋಗುದೊಳ್ಳಿತೆ ಸ್ಮರನ ಮನ ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದು ಗೆಳತಿಯೊಳು ಒರ್ವಳುಸುರೆ ||೯೧||

ನಿನ್ನ ಧನು ನಿಲಬಿದ್ದು ಎನ್ನ ಧನು ಕೊನರುತಿದೆ
ನಿನ್ನ ಹೆದೆ ಪದಗೌಪ್ಯ ಎನ್ನ ಹೆದೆ ಕಾಲಾರು
ನಿನ್ನ ಬಾಣಾಂಗನಿಗೆ ಎನ್ನ ಬಾಣಶ್ರೀಯಂ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೊಳಗಿದರ್ವಂ

ಎನ್ನಲ್ಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಿನ್ನ ಅಭರಣಗಳು.
ಎನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪೆಣಲು ನಿನ್ನ ಪಿರಿತನವೇನು
ಎನ್ನ ಬೀಗನ ಕದವ ಕಾಯ್ದಿ ನೀನಭವ ನಾನಂಗಭವ ಜಗವರಿಯಲು ||೯೨||

ಮೊರ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಗೆ ಮಾರ್ಮಲವರುಂಟೆ ಶಿವ
ಸೇರಲಾರದೆ ಸುಟ್ಟಡೇನು ತನ್ನಂಗಕ್ಕೆ
ಪೂರಲೇಪನಮಾಗಿ ವೇಶಿಯರಮನೆಯ ಚರಿಸುವಂತೆಯು ಮಾಡಿದೆ
ಧಾರುಣಿ ಕೀಳ ಬಲ್ಲದು ತಾನು ಹರಿ ಯಜ
ಭೂರಿದೈವಂಗಳಿಗೆ ಚಕ್ರೇಶನೆಂಬುವದು
ನೀರೆಯರ ಬಲಕೆ ಪುರುಷರ ಬಲಕೆ ಮನಸಿಜನಾದ ಬಳಿಕಂಜಿದವೆನೆ ||೯೩||

ಇಂತು ಮಾರನ ಘನತೆಗಳೆ ಕೇರಿಯನಗಲಿ
ಕಂತುರೂಪನು ನೋಡುತಾ ಕಾಮಮ ಮನದಲ್ಲಿ
ಭ್ರಾಂತನಾಗಿಯು ಗೃಹಕೆ ಬಂದು ಸತಿಯಳಗೂಡಿ ಮರೆದೊರಗೆ ಬೆಳಗಲೆದ್ದು
ಚಿಂತಿರಹಿತಂ ಸ್ನಾನಗೈದು ಭೈರವನನ್ನು
ತಾ ತಡೆಯದಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತುಂಡು ವೀಚಿಕೆಯ
ನಂ ತೋಷದಿಂ ಕೊಂಡು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣದಿಂದ ರಾಜಿಸಿದನೇನೆಂಬೆನು ||೯೪||

ಮತ್ತೆ ಭೂಪಾಲ ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಸುಬಲ್ಲಾಳ
ಕರ್ತೃ ತಾನ್ಯತಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನೇರಿ
ಚಿತ್ತವಲರಿಯು ಕುಳ್ಳಿತಿರುವ ಕಾಲದಿ ಶಾನಭೋವ ಸೇನಾದಿ ಜನರು
ಸತ್ತಿಗೆಯ ಪಿಡಿವವರು ಸಾಪಂಗ್ಗಿಲುಂಬುವರು
ನಿತ್ಯ ಬರುವಂಥ ಕೃತ್ಯಂಗಳಂ ಪೇಳುತಿಹ
ರತ್ನಾಂತ ರಾಜ ರಾಹುತಜನಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ದಟ್ಟಣಿಯನೇವೇಳ್ವೆನು ||೯೫||

ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಹಾಸ್ಯಪಟು ಭಟಂ
ತವನಾಯಕರು ಗುರಿಯಕಾರರಂ ಮಲ್ಲರಂ
ನವಿನಚರಣ ಸುಗಗ್ಗರೇಟು ಪಾವಡ ಪೊಕ್ಕುಳದ ಘಂಟೆ ಪುಲಿಚರ್ಮದಾ
ಅವನಿ ಪಾತಾಳ್ಕೊಮ್ಮಕಿವರೆ ಕಲಿಗಳು ಬೇರೆ
ವಿವರಿಸಲ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬುವ ತೆರದಿ ಬಿಚ್ಚಾಯು
ಧವ ಪಿಡಿದ ಶೂರಜನ ದಟ್ಟಿಸಿರೆ ವೇತ್ರಧಾರಕ ಮೌನಮಿರಿರೆಂಬರು ||೯೬||

೨೨೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಅರಸನಾ ಕಾಲದೊಳು ಶಿವಗಿವನ ಗೊರವನ
ಮರುಳನಂ ಕಾಡುವನಿಂನ ನಾಮ ನೆನೆದಡಂ
ಬಿರಿಗುಡದಿ ಬರೆಸುವಂ ಭೂತಿ ಫಣೆಗಿಡೆ ಕೆತ್ತಿಸುವ ಅಕ್ಷಮಣಿ ಧರಿಸಲು
ಯಿರದೆ ಹಾರಿಯ ಕಾಸಿ ಗುಲ್ಲನಿಡಿಸುವ ಲಿಂಗ
ಧರಿಸಿದರ ಕಂಡು ಘನ ಶೂಲಕಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣ
ದುರುಳ ರಾಜನ ವಾರ್ತೆ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು ಪಸರಿಸಿರೆ ಮುಳ್ಳುಮೊನೆ ಕೊಳ್ಳದಂತೆ ||೯೭||

ಪೂರ್ವಾದ ಮಾತುಗಳ ಪೇಳುತಿರೆ ಪಂಡಿತರೊ
ಳೋರ್ವನುಸುರಿದ ಧೂಮ್ರಾಸುರನವನ ಸತಿಯಳಂ
ಗರ್ವಿನಿಂದಿರೆ ರುದ್ರನೇತ್ರ ಬಿಡೆ ದೇಹವನು ದಹಿಸಿ ಗಾಜಾದುದನಾ
ಶರ್ವಾಣಿಯರ ಕರಕೆ ಬಳೆ ಕರಿಮಣಿಯು
ನರ್ವಾಣಸತಿಯರಂ ಲಕುಮಿ ಶಾರದೆ ಮುನಿಸ್ತೀ
ಉರ್ವಿಯರಿಯಲು ಧರಿಪರೆಂಬ ನುಡೆಗೇಳರಸ ಕೋಪವೆಗ್ಗಲಿಸುತೆಂದಂ ||೯೮||

ಶಿವ ಮರುಳು ಪರಪುರುಷನವನ ಬಳೆ ಕರಿಮಣಿಯ
ತವೆ ಧರಿಸಿದಂ ನಮ್ಮ ಮನೆದೈವ ಗುರುಗಳೆ
ನವ ನಮ್ಮ ಕುಲಕೇನು ಅಲ್ಲವನ ನಡತೆ ಸುಡು ತಾಂಬ್ರ ಬಳೆ ಕನಕ ಪವಳಾ
ನವಿನಮಣಿ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ದಾರದೊಳು ಪೋಣಿಸಿಯೊ
ಭುವನದೊಳು ಲಗ್ನಾಗುವರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವದೆಂದು
ಅವನಿಪತಿ ಪೇಳಲಾ ನಡತೆ ಪರ್ಬಿರೆ ನಾರದಂ ಬಂದು ಈ ಭೇದದಾ ||೯೯||

ಮೂಲಮಂ ತಿಳುಹಲ್ಕೆ ಶಿವನು ಕೋಪೋದ್ರೇಕ
ತಾಳಿಯಾ ನಗರಕ್ಕೆದಲು ಶರಣ ನಮಿಸುತ್ತ
ಭಾಳಲೋಚನನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬಂದಿರಿ ಸಲಿಸವೇಳೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು
ಬಾಲಕನೆ ಮನದಂತೆ ಮಾಡೆ ಊಟಕೆ ಮಿಗಿಲು
ಕೇಳೆನಲು ಬೆರಗಿನಿಂದೇನಪ್ಪಣೀಯೆನಲು
ಕೂಳ ಜೈನಂ ಸೊಕ್ಕಿನೈಗಂಟಿನೊಳು ಗಾಜು ಪೊರತೆಂದು ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯೆ ||೧೦೦||

ನಡೆಸುತಿಹೆನವನ ನೀ ಪೊಡೆಯೆನಲು ಎಲೆ ದೇವ
ನುಡಿವೊಂದು ಪೋಗಿಹುದು ಕೊಲ್ಲದಿಪ್ಪದೆ ಧರ್ಮ
ನಡತೆಯವ ನಾನೆನಲು ಸಜ್ಜನರ ರಕ್ಷ ದುರ್ಜನ ಶಿಕ್ಷನೆನ್ನ ಬಿರುದು

ನಡೆವಂದು ಮುಳುಗಿಸಿದೆಯೆನೆ ನಡುಗಿ ಬದಲು ಪೆಸ
ರಿಡೆ ಪೋದನೆಂದೆನಲು ನೂತನಾಯುಧವಿತ್ತು
ಒಡನೆ ಖಡ್ಗದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವಯ್ಯನೆಂದೆನಲು ರೋಮಂಗಳುಬ್ಬಿ ನಮಿಸೆ ||೧೦೧||

ಶಿವ ಸಾಗಿ ಪೋಗಲ್ಕೆ ಇತ್ತಲೀ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ
ಭವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲಿನ ಮುಳುಗೆ
ನವನತ್ತ ಜೈನಸಭೆಗಪ್ಪಣೀವುತ ರಾಣಿವಾಸಕೈತಂದು ಸಲಿಸೀ
ನವಿನಪರ್ಯಂಕದೊಳು ದಂಪತಿಗಳೊರಗಿರಲು
ಯುವತಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಕರಿಮಣಿ ಬಳೆಗಳಂ ತಂದು
ನವ ಕೊರಳಿಗಂ ಧರಿಸಿ ಪರಿಯೆ ಗೃಹ ನಡುಗಂಬ ಕಿಚ್ಚಿನಿದುರಿಯುತಿರಲು ||೧೦೨||

ಮರ ಬೀದಿ ಗೃಹ ಮಳಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೌಂಶಿಕ ಕೂಗೆ
ಯಿರದೆ ಕಾರಕ್ಕಿ ಶ್ರೋಣಿತ ಕಾರೆ ಮಂಕು ನರಿ
ತಿರಿಗ್ಯಾಡುತಗಣಿತಂ ಕೂಗೆ ನಗರಂ ಸಹಿತ ಸಲಿಲದೊಳು ಮುಳುಗಿ ಪೋಗೆ
ಅರಸನುರೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಮದಲಿಂಗಕಂಕಣಂ
ಕರಕೆ ಕಟ್ಟಿಯು ಶಿರಕೆ ಬಾಸಿಂಗ ಸೂಡಿ ತಾ
ಮೆರವಣಿಗೆ ಪೊರಟಲ್ಲಿ ವೃಷಭನಾಕ್ಷಣ ಬಂದು ಶೃಂಗದಿಂದಿರಿದು ಕೆಡಪೆ. ||೧೦೩||

ಎದ್ದು ನೋಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಂ
ಬದ್ಧಮಾಗಿಯು ಕುಳಿತು ಸತಿಗೆ ಪೇಳಲು ತನ್ನೊ
ಳಿದ್ದದೆಲ್ಲಂ ವರಿಯೆ ಈರ್ವರಸು ಎದೆಯೊಳಂ ಕಾರವಿಟ್ಟಕಾರಣದೊಳು
ಸದ್ಯ ಇಂತಾಗುತ್ತಿದೆ ಸನ್ನತಿ ಮಹಾವೀರೋ
ಮುದ್ದುನಾಥಸ್ವಯಂ ವರ್ತಮಾನ್ ಹಂಸಶ್ರುತಿ
ಇದ್ದು ಜಿನ್ನೇಶ ಎಡರಂ ಬಂದರಂಜುವವನಲ್ಲೆನಲ್ವಾ ವ್ಯಾಳ್ಯದಿ ||೧೦೪||

ಬೆಳಗಲಾಕ್ಷಣ ಭೈರವನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಬಳಿಕ ಸಭೆಗಂ ಬಂದು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿಹ್ಯ ಬುಧರೊಳೊರಿಯೆ ಇದು ಕೇಡು ಎಂದಳಲಿಕೆಯ ನುಡಿದವನೊಳು
ಬಲು ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಂ ವಿಗ್ಧ ಕಾಣೆವುಯೆಂದು
ಅಳಲುತಿಹರೆನ್ನಲ್ಲಿ ಎನಲಾಕ್ಷಣದಿ ಲಂಕ
ಹೊಲಬಿಲ್ಲದೊಂದು ಕೋಡಗ ಹಾಳುಮಾಡಿತೆನಲವನ ದಬ್ಬಿಸಿದನಾಗ ||೧೦೫||

೨೨೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ನೆರೆದ ಸಭೆಯೊಳಗೊರ್ವನೆಂದ ಶಿವ ತಾ ಬಂದು
ಭರದಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕರದಿ ಖಡ್ಗವ ಕೊಟ್ಟು
ಮರೆಯದಂ ಗಾಜು ಬಿಟ್ಟಾಡುವನ ಕೊಲ್ಲೆಂದನಂತೆ ಈ ಮಾರ್ಬಲದೊಳು
ಕರಕೆ ಬಳೆ ಪೆಂಗು ಸರಿಗಿಡುವ ಬಳೆಗಾರನಿಂ
ದರಿದಾತ ನೀನಳಿವ ಕಾರಣಿಲ್ಲೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಕನಕ ರತ್ನಾಭರಣವಿತ್ತು ಬಹು ಮನ್ನಣೆಯ ಗೃದನವಗೆ ||೧೦೬||

ಅರಸನೋಲಗದಲ್ಲಿ ಆಡುತಿಹ ದುರ್ವಾರ್ತೆ
ಪರಿದೋಡಿಮೋಗೆ ಓಣಿಯು ಕೇರಿ ಸಂಧಿಯೊಳು
ಹರಿದಾಡುತಂ ಪೊಳಲ ತುಂಬಿ ಪಾರಾಗಿ ದೇಶಂ ಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲ ಪರ್ಚಿ
ಮರಳಿ ಶ್ವೇತಾಂಬರಂ ಪುರಕೆ ಪಾರಿಯ ಬಲಿದು
ಶರಣನುರೆ ಹರಣಗಳ ತರಿಯದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆ
ಅರಿದೆ ಈ ಮಾತೆಂದು ಸರ್ವರೊಳು ಧೀರತ್ವ ಬೀರಿದನು ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ. ||೧೦೭||

ಅತ್ತಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಚಿತ್ತಜಾಂತಕರೂಪ ಚರಪಾದಪೂಜರಚಿ
ಸುತ್ತ ಕರಣಂ ಶೇಷ ಸವಿದು ಖಂಡಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಶಿವನಿತ್ತ ಖಡ್ಗ
ಮತ್ತೆ ಗೃಹದೊಳಗಿಟ್ಟು ತನುಜೀರ್ವರ ಕರೆದು
ನಿತ್ಯಮರಿಯದೆ ಅಷ್ಟವಿಧ ಷೋಡಶಪಚಾರ
ದರ್ಶಿಯಿಂ ಭಜಿಸೆಂದು ಪೇಳಿ ಕುಕ್ಕರ ಪೊಡೆಯ ಕನಕದಂಡಮದ್ಯಾತಕೆ ||೧೦೮||

ಎಂದು ಮಲ್ಲಸುಗಾಸಿನುಟ್ಟು ಕಡಪಾವುಗೆಯ
ಅಂದು ಪಾದದಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಶಿರಕೆ ಪಾವಡಗಟ್ಟಿ
ದ್ವಂದಕರದೊಳು ಗಾಜಿನುರೆಗೊರಿಯ ಪಿಡಿದು ಬರುತಿಹ ಕೂಗುವರ್ಭಟೆಯೊಳು
ನಿಂದು ಬೀಡಿನ ಪೊರಗೆ ಇಂದುಧಾರಿಯ ಭಕ್ತ
ಬಂದುದಂಕಂಡು ಚತುರಂಗ ಮಾರ್ಬಲದವರು
ಸಂದೇಹ ಪುಟ್ಟಿ ನರಪನೊಳುಸುರುತಿಹ್ಯರೆಲ್ಲನೆಂದನಾ ಮುನಿವಲ್ಲಭಂ ||೧೦೯||

ಕರದಿ ಧನು ಸರಳಿಲ್ಲ ಗರುಡಿಸಾಧನಮರಿಯ
ಕೊರೆಗಳಂ ಪಿಡಿದಿಹನು ಪಿಂಗು ಸುರಿಗಂಬಳಿಯ
ನಿರದಿಡುವನೋರ್ವ ನಮ್ಮಿದಿರಿನೊಳು ಹಾರುತ್ತ ಚೇರುತ್ತ ನಿಂದಿದರ್ಪಂ

ನರಪ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂತುಟೊ ನಿರೂಪಿಸುವದೆನೆ
ಭರದಿ ಬಂದವನ ತಲೆಯ ವಿಂಡಿಸುತ ಎನ್ನಿದಿರ
ತ್ವರಿತ ತಾರೆಂದಪ್ಪಣೀಯೈ ಪುರಜನ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತಿಹರಿದ್ಯಲತೆಯೆ ||೧೧೦||

ಮರುಳರೊಳಗಾಡುವಂ ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯನ್ನೀಯೆ
ಮರುಳಾಗಿ ಕದನಕ್ಕೆ ಚತುರಂಗಬಲದಿರ
ಮರುಳತನದಿಂ ಬಂದನೇನಾಗುತಿಹನೆಂದು ಸರ್ವಜನ ಹಾಸ್ಯಗೈಯೈ
ಹರಶರಣ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಾರುತ್ತ ನಿಂದನಂ
ತುರಗದವರಂ ಮುತ್ತಿನೇಜಿಬಂದಿರಿರು ಮೇಣ್
ಕರಖಡ್ಗದಿಂ ಕಡಿಯೆ ಶಿಲಕಾಷ್ಟ ಭೂಮಿಗಂ ತಗುಲಿ ಮೋಟಾದವೆಲ್ಲಾ ||೧೧೧||

ಬೇರೊಂದು ತಾವಿನೊಳು ನಿಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತಿರೆ
ಭಾರಿ ಪದಾತಿ ಮುದ್ದರ ಮುಸುಲ ರೌಡಿಯಂ
ಸಾರಭತ್ತೀಸಾಯುದಿಂ ಪೊಡೆಯೆ ಬಯಲು ಕಡಿದಂತಾಗೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾರ್ದು
ಚೇರುತ್ತರವೀಯದಿರಗೊರೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಲು
ಮೀರಿದವೀ ದುರ್ಲತೆಯು ಅವರ ನಯನದಿ ಪೊಕ್ಕು
ದಾರಿಕಾಣದೆ ಬೀಳುತಿಹರೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಲತೆ ಏನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರಿಯನು ||೧೧೨||

ನೀಲಗೊರಿಯ ತಿರುಹ ಕಾರ್ಮೇಘ ಮುಚ್ಚುವದು
ಆಲೋಲಶುಕ್ತಿ ತಿರುಹಲು ಶ್ರೋಣಿತದ ನದಿಯು
ಮೇಲಾಗಿ ತೋರುತಿದೆ ಇದ ಕಂಡು ಚತುರಂಗಬಲವು ಬೆರಗಿನೊಳೆಂದರು
ಪೇಳಲರಿದಾಯಿತೆಂದೇಳುತಿಹ ಸಮಯದೊಳು
ಶೂಲಿಭಜಕನ ತೆರದಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಲು
ಬೀಳುಗಡವಿವನೆಂದು ಕಡಿದಿರಿದು ಬಾಣದಿಂ ಪೊಯ್ಯಲಾ ಸಮಯದೊಳಗೆ ||೧೧೩||

ಬಲವೆಲ್ಲ ನೋವಿನೊಳು ಫಾಯ ಪೊಲಿಸುವದು ಕೆಲ
ಅಳಲಿ ದುಃಖಪ ಕೆಲರು ಅರೆ ಜೀವದಿಂ ಕೆಲರು
ಸಲಿಲ ಬೇಡುವರು ಕರಳು ಹೊರಟರೆ ಮೇಲೆ ಚಂದಿಯಂ ಬಿಗಿವುತಿಹರು
ಅಳಿದು ಪೋದದು ಕೆಲರು ಉಳಿದು ಪೋದದು ಕೆಲರು
ಘಳಿಲನೋವೋಡಿ ದಾತನೊಳುಸುರುತಿಹ ನಮ್ಮ
ದಳ ಫಾಯಮಾಗಿ ದಂಡಂ ರುಂಡ ಪಿಂಡವಿಂಡಂಗಳಿಂ ರಕ್ತನದಿಯಾ ||೧೧೪||

೨೨೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಪರಿಯ ಕಾಣುತ ದೂರ ಪೇಳಬಂದೆನುಯೆಂದ
ಚರಗೆ ಕಿನಿಸಂ ಮಾಡಿ ಬಳೆಗಾರನುರೆ ಬಿಂಕ
ಮುರಿಯದೆ ಬಿಡೆನೆಂಬ ವ್ಯಾಳೈಯೊಳು ಬಿರಿದಂಕಮಾನ್ಯರಾಡಿದರಾ ಕ್ಷಣಾ
ನರಪ ನಮ್ಮಯ ಜೀವ ಪೋದಬಳಿಕಾಮ್ಯಾಲೆ
ನಿರದೆ ಪೋಗುವದೆನಲು ಮನನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣಂ
ತ್ವರಿತ ವರ ಸಂಗಡಂ ಸಾಗಿ ಶಿರ ಬೀಳುವೆಡೆ ಕಾಲುಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾ ||೧೧೫||

ನೀತಿಯನು ಸಾಧಿಸಿತು ಬಿರಿದಂಕರೊಡನೆ ಭೂ
ನಾಥ ರಣದೆಡೆ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ಮುಖಬಾಡಿ
ಆ ತತಕ್ಷಣದಿ ಬಳೆಗಾರನಂ ನೋಡಿ ಕಿನಿಸಂ ಸೂಡಿ ಸರಳು ಪೂಡಿ
ಭೀತನಾಗದೆ ಕರ್ಣಪೂರ ಬಿಗಿದಂಬು ಬಿಡೆ
ಯಾತನವ ಪಿಡಿದು ತಿರುಗಿಡೆ ಪರಾಕ್ರಮರೆಲ್ಲ
ಘಾತಿಗಾರದೆ ಸೋತು ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಬಾಯಿಬಿಡುವನಶ್ವರಿಯ ಪೇಳಲರಿದು ||೧೧೬||

ದಾತನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ಳಿದ ಚರನು ದೇಶಕ್ಕವಂ
ನಾಥನೆಂದರಿಯದವ ಗಾವಿಲಂ ಮರುಳು ದು
ರ್ನೀತಿ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾಗಿಯು ಶರಣವ್ವತ್ತಿರದಿ ಬಂದೆಂದನು
ಚೇತನಾರ್ಪುಸಕಂಪ ವಿಕ್ರಮನ ಕೂಡೊಂದು
ಭಿತದನುಜಂ ಕಾದಿ ಮರಣಾದ ತೆರನಂತೆ
ಓತೆನ್ನ ಕರದಿ ದೀರ್ಘಸುನಿದ್ರಗೈಸುವೆನು ಪೋಗೆನಲ್ಪಿತದನು ||೧೧೭||

ಘನ ಗಾಜು ಶಿವನಲ್ಲಯೆನುವ ತದ್ರೋಹಿಯಂ
ಬನ ಗೆಡಹದಂ ಬಿಡುವನಲ್ಲೆನಲು ಬಹು ರೋಷ
ಘನತೆಯಿಂ ಪಿಡಿದೊಗೆವೆನೆಂದೋಡಿ ಮಾರಿನೊಳು ಪೋಪಾ ಮರೀಚಿ ಕಂಡು
ವಿನಯ ಪೆಚ್ಚೆಯು ತೃಷೆಗೆ ಸಲಿಲವೆಂದೊದಗುವೊಲು
ಮಿನುಪ ಸುರಪಾಪ ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದುತಹೆನೆಂಬ
ಬಿಡುಗನಂತೆಯು ಯೋಜಿನಾಚಿಯೊಳು ಪೋಗಿ ತಾಣಕೆ ಬರಲು ಹತ್ತಿಲರ್ಧ ||೧೧೮||

ಕಂಡು ನೇಜಿಯೊಳಿರಿಯೆ ಅದರಾಚೆಗಾಗೆ ಕಣೆ
ಪುಂಡತನದಿಂ ಬಿಡಲು ಅದಕತ್ತ ದ್ವಿರದನಂ
ಶುಂಡಿಲಿಂ ಪಿಡಿಯೆಂಬನಂತ ಮಾವುತರವನ ಮೇಲುರುಬೆ ಬಯಲಾಗಿರೆ

ಪುಂಡರೀಕಗಣಿತಂ ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸೆ ಪ್ರ
ಚಂಡ ಮೊದಲಿನ ತೆರದಿ ನಿಂದು ಬೊಬ್ಬಿಯನಿಟ್ಟು
ಅಂಡಲೆವನಂ ನೋಡಿ ಅರಸನತಿ ತೀವ್ರದಿಂ ಪಾಶ ಬಿಸುಡಿದನಾಕ್ಷಣಾ ||೧೧೯||

ತಗುಲದಾಚೆಯೊಳಿರಲು ಅತ್ತ ಪದಾತಿ ಬಲ
ನಗಲದಿರಲದ ಬಳಸಿ ತುರುಗಚಯನದ ಬಳಸಿ
ಮಿಗೆ ಕರಿಗಳಂ ಬಳಸಿ ವರುತಮಯ ಮುಸುಗಿರಲು ವಾರಿನಭದ್ರತನದೊಳು
ಒಗೆಮಿಗೆಯ ನಿಂದಿದುರ್ಗ ಗಾಜುಗೋರಿಯೊಳಿಡಲು
ತಗಲಿದಾಕ್ಷಣ ಸರ್ವ ದಂತ ನಾಶಿಕ ಜಿಹ್ವೆ
ದು ಗುರು ಪದ ಕು ಭಜವು ತೊಡಿಯಗಣಿತವಯಂಗಳಂ ಪೋದುದಲೆ ಮಾತೆಯೆ ||೧೨೦||

ತುರುಗ ಕರಿ ರಥದಲ್ಲಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಾಕಾರ
ನೆರೆ ಕಂಡು ತಾವು ತಮ್ಮೊಳು ಕಾದಿ ಭಂಗಾಗಿ
ತರಹರಂಗೊಳದೆ ಪುತ್ತೇರಿ ತೃಣಗಚ್ಚಿ ಸಲಿಲಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಿಲೆಯ ಪಿಡಿದಾ
ಮರಗಳನ್ನೇರಿದರ ಶರಣ ಆಭಯವನಿತ್ತು
ಕರೆವುತಿಹನಂ ಪಿಡಿದು ಅರಸ ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆ
ತಿರಿಗಿದ್ದು ಕೆನಿಸಿನಿಂ ಗೋರಿಯಿಂ ಬಡಿಯಲಾ ಶರ ಪಾರಿ ಬಿದ್ದುದೆಂದಾ ||೧೨೧||

ಅರಸನಸುವಂ ಪೋಗೆ ಸೂತ್ರನಿಲ್ಲದ ಬೊಂಬೆ
ತೆರನಾಗಿ ಬಲವೆಲ್ಲ ಬೆರಗಿನಿ ಹಾಯೆಂದು
ಮರುಗಿ ದುಃಖಿಸುತಿರುವರಾವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಶರಣ ಕರದಿ ಗೋರೆಗಳನಾಂತು
ಬರುತಿರಲು ಪುರದ ಕದ ಮುಚ್ಚಿ ಚರಣದೊಳೊದಿಯೆ
ಮುರಿದು ಬೀಳಲು ವೀರ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಪುರವೆಲ್ಲ
ತರತರಿಸಿ ನಡಗುತಿರೆ ಗೋಂಟೆ ಅವನಿಯನಗಲಿ ಅಗುಳಿತಂ ಮುಚ್ಚಿದುದು ||೧೨೨||

ಕರಿ ತುರುಗ ತಾಣವನು ಬಿಟ್ಟುರುಳೆ ಅರಮನೆಯು
ಸಿರಿವಂತರೊರಗೃಹದ ಭಿತ್ತಿ ಬುಡಮೇಲಾಗಿ
ಶಿರ ಅಧೋರ್ಮುಖವಾಗೆ ಮಲ್ಲರೆನಿಸುವರೆದೆಯು ಝಲ್ಲೆಂದು ಭಯದಿನಿದು
ನೆರೆ ಸುದರ್ಪೆಂಬ ನಾಮದ ಅರಸಿನಾತ್ಮಜಂ
ತ್ವರಿತ ಗ್ರಾಮದ ಧನಿಕರೆಲ್ಲ ವೀರರ ಸಮೂಹ
ಎರಗುತಾ ಕ್ಷಣವೆದ್ದು ಕರಮುಗಿದು ನಿಂದು ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳೆದರೇನೆಂಬೆನು ||೧೨೩||

ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಘಣೆಬರಹವನು ಲೋಕದೊಳು
ಕಮ್ಮಯ್ಯ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ಲೋಕೇಶ ಸುರರುಷಿಯು
ಲೆಮ್ಮಯ್ಯನಿಂ ನುತಿಸಿಕೊಂಬ ಮಹತ್ವನೆ ಶಿವನ ಸೊಮ್ಮೆಂದು ಅರಿಯದಿಹರಾ
ಇಮ್ಮಡಿಯ ಗಾವಿಲರ ರಾಜ ಧನುಜಂ ಮಂತ್ರಿ
ಬಿಮ್ಮಿಲಿಹ ಪಂಚನಖ ಪರಿವಾರ ಸಾರಮೆ
ನಿಮ್ಮಡೆನಿಸುವ ಧೂರ್ತರವ ಗುಣವ ಕೋಟಿರಲು ಪೂಳು ಸದ್ಗುಣ ದಯಾಳು ||೧೨೪||

ನಾರಿಯರ ಕರಕೆ ಬಳೆಗಳನಿಡುವ ಕಿರಿಮನುಜ
ಧಾರುಣೀಶನ ಪೊಡೆಯಲಾಪನೆಂದ್ವಾಸ್ಯವನು
ಕ್ರೂರಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಆಡಿದ ಸುಜಿಹ್ವಗಳ ಗೋರಿಯಿಂಗೊರೆದು ಬಿಸುಡು
ವಿರಿ ಉನ್ನದವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಹಂಕೃತಿಯನ್ನು
ಮೀರಿ ನಿಂದೆಯು ಮಾಳ್ವ ತನುಗಳಂ ಕಡಿದೊಟ್ಟು
ಭಾರಿಚರನಾಲ್ವತ್ತುಲಕ್ಷ ಕರಿಗಳು ಲಕ್ಷ ವಾಜಿ ಪನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷಾ ||೧೨೫||

ಮೆರೆವಾರು ಲಕ್ಷ ರಥ ನೋಡೆಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿದಾಳ
ಧುರಧೀರ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಆಬ್ಬಿ ಆಪೋಷ್ಣಂ
ಇರದೆ ಮಾಡುವಗೆ ಪಲ್ಲವಾನಿಕಿ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿ ಚೆಂಡಾಡುವಂಗೆ
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಸಲೆ ಸಾಚೆ ನಕ್ಷೇತ್ರನುದರಿಪಗೆ
ಮರದ ಪಣ್ಣಾನಿಕಿಯೆ ವಡಭಾಗ್ನಿಯಂ ಕಂಡ
ನೊರಜು ನಾವೆಲ್ಲರನೆ ಅತಿಪ್ರಾಕರುಣ ಪುಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮಯ ಬಯಕೆ ಬೇಡೆಂದನು ||೧೨೬||

ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಾಯ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡಿ
ಪರಮಲಿಂಗವನಿತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತರೆನಿಸಲು
ನೆರೆ ಚಾರುವಾಕರಿರ್ಯ ಇಂತು ಮಾಡಲು ಗಾಜು ಉದ್ಭವಕ್ಕಧಿಕರಂದು
ಮರೆಯದೆಮ್ಮವರ ಕಾಡಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗ ಸುಡು
ದುರುಳರಿರ ಸ್ವಮತ ಬಿಡುವವರಲ್ಲವೆನೆ ಕೇಳಿ
ಕರುಣದಿಂ ಮಲಹರಂಗೊಟ್ಟು ಉದ್ಧರ ಮಾಡುಯೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗಾ ||೧೨೭||

ತೆರನ ಪೇಳುವೆ ಬೇಡ ಕಬ್ಬಲಿಗ ಕುರುಬ ಕುರುಬಪಡೆ
ಇರದೆ ಇಳೆಗಳನಿಡರಿ ಮಲಹರೆಂಬುವ ಶಿವನು
ಸ್ಥಿರ ಪೆಗಲ ಮ್ಯಾಲಿರುವದೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಲಾ ಮ್ಲೇಂಚನ ಮಗಂ ಕೊಡಿರೆನೆ

ನೆರೆನೀವು ಬಹುವಿಧದಪೂಜೆಸ್ತವನಾದಿಗಳ
ಪರಿಯಾಯನಳಿದು ಏಕೋದೇವನದ್ವಿತೀಯ
ಧರಣಿ ಈರೇಳರೊಳಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಬಿರುದಂ ಕರ್ವಿತರಲ್ಪದೈವಂಗಳಾ ||೧೨೮||

ನೆನೆಯದನ್ನಂದೀಶ ಪರಶಿವನೆ ದೈವಿತರ
ಬಿಡುಗು ಅಲ್ಲಾ ಮುದಂನಬಿ ಧರೆಗೆ ದಾತರಂ
ಘನಮವರಿಗಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ ನಿಶ್ಚ ನಮ್ಮವರು ಕಂಡ ಶಿಲೆಗೆರಗುತಿಹರು
ಅನುವನೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದು ಗಾಜಿಗುದ್ಭವ ನಾವು
ಯೆನುವದಂ ಮಾಡುವಿರಿ ನಿಮಗೊಂದು ಪರಿ ಪೇಳಿ
ಸನುಮನಂ ಮಾಡುತಿಹೆ ಸ್ವಪಚ ಮಾದಿಗ ಸೊನೆಗಾರ ಡೋಹರನವರಿಗೆ ||೧೨೯||

ಕರಕೆ ಬಳೆಗಳನಿಡುವದೆಂದಾಚ್ಚೆಯಂ ಮಾಡೆ
ನರಪನಾತ್ಮಜನು ಬಂದೆರೆಗಿ ನನಗೇನು ತೆರ
ನೊರರೆನಲು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಗಾಜು ದೂಷಿಸಹ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳು
ನಮ್ಮ ತೆರನಂತೆ ವಿವಹದೊಳು ಕರಿಮಣಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ
ಸ್ಥಿರವೆಂಬುದಂ ನಡೆಸು ಬಿದ್ದ ಅರಮನೆ ಕಟ್ಟಿ
ಸಿರದೆಕುಂಬಿಯೊಳ್ಳಾಜಗೊರಿಯಿಡಿಸೆನೆ ಹಸಾದೆಂದವಂ ನಿಂದನೆಂದಾ ||೧೩೦||

ದುರುಳ ನೀ ಕೇಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲಯ ಕರ್ತೃ
ಹರ ಸರ್ವ ದೇವರಿಗೆ ದೇವನೆನಿಪಾತನ
ಮರೆದು ಭೈರವ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತಿಹಮದುಮಲ್ಲಮೆಂದು ಆ ಗಾಜೇಶನಾ
ಅರಸನಾತ್ಮಜ ನೋಡೆ ಜಿನ್ನ ದೈವವಗೆಡಹಿ
ನೆರೆ ಸ್ಥಾಪ್ಯಮುಂನಿಲಿಸಿ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಸರ್ವ
ರಿರದೆ ನಡೆಯೆಂದಾಗ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕಾಯಕವ ಕೊಟ್ಟವರಿಗಿಂತದನು ||೧೩೧||

ಇದುವೆ ಶಿವನ ನಂಬಿದರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥನೀವುತಿದೆ
ಇದುವೆ ಪರದಾರ ಮಾತೆಂಬುವದು ಸಂತಾನ
ದಿದುವೆ ತರುಮನದಂತನೀವುದಂ ನಿಶ್ಚಮಣಿ ಹಣಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣ ದಬ್ಬಣಾ
ಇದುವೆ ದರ್ವಿಯು ಚಕ್ರ ಬೊಗರಿ ಚಣಕೋಲುಗಳು
ಇದುವೆ ಸೂಜಿಯು ಕದರು ತವರ ಬಳವದ ಶಿಲೆಯು
ಇದುವೆ ನಡುದಾರಾದಿ ತಿಂಬ ಸಾನಿಯು ಮ್ಲೇಂಚರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೧೩೨||

೨೩೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹನ್ನೆರಡು

ಇಂತು ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳೆ ಗಾಜೆ ಶಿವನೆಂಬುವ
ಚಿಂತನೆಯ ಮರೆಯದಿರಿಯೆಂದಪ್ಪಣಿತಾಗ
ಕಂತುಮರ್ಧನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೆಡಗೈಯ್ದಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಕೈಲಾಸಕೆ
ಕಾಂತೆ ಸಹಿತಂ ತೆರಳುಯೆನೆ ದೇವಲೋಕದವ
ರಂತರಂಗವನರಿದು ಮಲಹರಂ ಕೊಟ್ಟು ಅ
ತ್ಯಾಂತಧಿಕನೆನಿಸದಂ ಬಾರನೆನೆ ಹರ ಪೋಗಲಿದರ್ಥನಾ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ||೧೩೩||

ಎಂದು ಪೇಳಲು ಮಹಾಜ್ಞಾನಶೇಖರಗರಗಿ
ತಂದೆ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಅಂಗವಾಗಿಹ ಶರಣ
ನಿಂದ ಬಲಹತವಾದುದೆಂಬುದಕೆ ಮನ ಕರಗಿ ಈ ಅಧಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಂ ಪೇಳೆನಲು ಮುನಿರಾಯ
ನೆಂದ ಎಂಟರೊಳಧಿಕ ಗುರುವೆನಲು ಅದ ನೀವು
ಸುಂದರದಿ ತಿಳುಹೆಂಬ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಪನ್ನೆರಡು ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು||೧೩೪||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರಕೃತಿಯು
ಚಿದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದರಿಂಗಿ
ಮದನಮರ್ಧನನ ತದ್ಗೊಪ ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೧೩೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕ್ಕು ಪದನು ೯೫೯ ಕ್ಕು ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಹದಿಮೂರು

ಪಲ್ಲ:

ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
ಹರಮಂತ್ರ ಪಾದಾಂಬುಶೇಷ ಶಿವಮಯಗೈದ
ಶರಣ ತಾರಾದ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕ ವಿಸ್ತಾರವನು ಒರೆದನಾ ಮುನಿಲಿಲಕನು

ಪದ:

ಭೃತ್ಯನಾಮದ ಪೊಳಲ ಪಡೆದಪನ ಪಡೆದಪನ
ಪೆತ್ತನಯ್ಯನ ಪುತ್ರ ಸತಿ ಮಗನ ಸತಿಯಳಂ
ಚಿತ್ತಮಲರಿಯಾ ಪಡೆದನಯ್ಯನಯ್ಯನ ಪೆಸರ ಖಡ್ಗ ಕರದೊಳು ಪಿಡಿದನಾ
ತತ್ತನುಜನಣ್ಣನಯ್ಯನ ತಂದೆ ಸುತನಂ
ಉತ್ತಮಣ್ಣನ ತಾಯ ಸವತಿತನಯನ ಪೊಡೆಯ
ತುತ್ತನಿಸಿದವನ ಸಖನೇತ್ರದಿಂದೊಪ್ಪ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾರ್ಯ ಸಲಹಾ ||೧||

[ಗುರುಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ]:

ಗುರು ನಿಃಖಿಲಬ್ರಹ್ಮ ಗುರು ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯನಂ
ಗುರು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಗುರು ಪರಾತ್ಪರತರನು
ಗುರು ಶಿಷ್ಯನಂತಸ್ಥತಿಮಿರಚಿದ್ಭಾನು ಭವಕುಜಕುಠಾರಂ ಭವಹರಂ
ಗುರು ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನ ತೋರಿಸುವ ದರ್ಪಣಂ
ಗುರು ಮುಕ್ತಿಮೂಲಿಗಾಧಾರ ಜನನವಿದೂರ
ಗುರುವೆನಲು ಗುಣ ದೋಷ ಕೆಡಗು ಗುರು ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಲಾಲಿಸೈ ವಿಮಳನಂದಾ||೨||

* ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

ಮತ್ತೆ ಕೇಳಣುಗಬಾಂಧವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೆಸೆ
ಯಿತ್ತು ಮಾಲ್ಯಾವಂತನಗರದೊಳು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣೋತ್ತಮ ವಿಶುದ್ಧನಾತ್ಮಜನು ಸೂಧರ್ಮನೆಂಬವನಿರಲೊಂದಿವಸದಿ
ಚಿತ್ತದೊಳು ನೆನೆದಂತೆ ಭೃಗು ಬರಲು ಕಂಡಿವಂ
ತೊತ್ತುಸೇವೆಯು ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯನಾಗಲ್ಪವರು
ಬಿತ್ತರಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನಿದ ನಂಬುಯೆನೆ ನಂಬಿ ಸುಖಮಿರುತಿರೆ ||೩||

ಹೇಮಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ದಂಪತಿ ಸಹಿತ ಗುರುಪಾದ
ತಾ ಮನೋವಾಚಕಾಯಕದಿಂದ ಭಜಿಸಿ ಬಹು
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರೆ ಗವಿಲನೆಂಬಿಪ್ರನಾತ್ಮಜಂ ಚಂದ್ರಶೈನಿವನ ಕೂಡಾ
ಈ ಮಹಿಯೊಳಿರಿಯದ ಸಖತ್ವದಿಂದಿರುತೆಂದ
ನೇಮವೆನ್ನಯ ಮನದಿ ತಪ ಮಾಡಿದಪೆನೆಂಬ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥಮದುಂಟು ನೀ ಬಂದಡೊಳಿತೆನಲ್ಯಾ ಸುಧರ್ಮವ ನುಡಿದನು ||೪||

ತಂದೆಯಂ ಕೇಳಿ ಬಹೆನೆಂದಾತಗೀ ಮಾತಿ
ನಂದಮಂ ತಿಳುಹಲೊಡನೆಂದ ಗುರುವಾಖ್ಯವನು
ಎಂದಿಗಲದೆ ನಂಬಿದಂಗೆ ಬಹುಕಾಲ ತಪ ಸಮವಲ್ಲವೆಂದು ತಿರುಗಿ
ಬಂದು ಗೆಳೆಯನೊಳುಸುರೆ ಓರ್ವ ಹಿಮಗಿರಿ ತಟದಿ
ಹೊಂದಿ ತಪಸಂ ಮಾಡೆ ಪನ್ನೆಡು ವರುಷ ಮ್ಯಾ
ಲಿಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಬಳಿಗೈತರುವದಂ ಪಡೆದು ಹರುಷದಿಂ ಸಖನೊಳುಸುರೆ ||೫||

ಕೇಳಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಾಣಿಸುವದೆನಲಾಗ ಮರೆ
ಯೋಳಿರೆಂದು ಸುರೇಂದ್ರನಂ ನೆನೆಯೆ ಬರಲಿವನು
ತಾಳಿ ಹರುಷದೊಳಿದ್ದು ನಮಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಾತಾಡಿ ಪೊರಿಯಕೆ ಕಳಿಸುವಾ
ಮ್ಯಾಳಮಂ ನೋಡಿ ಎಲೆ ಚಂದ್ರಸೇನನೆ ವಜ್ರಿ
ನಾಳೆ ಬರೆ ಸೂಧರ್ಮ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಕರೆದನೆಂ
ದ್ದೇಳಿನಲು ಸೂಚಿಸಲ್ಪವ ನಡುಗಿ ಪೆಜ್ಜಿನಮಸ್ಕಾರದಿಂ ಬಂದು ನಿಂದು ||೬||

ತಂದೆ ಅಣುಗನ ಕರೆದ ತೆರನ್ನಾತಕೆಂದು ಪದ
ದ್ವಂದಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ದ್ವಿತಿ ಹಸ್ತ ಮುಕುಳಿತನಾಗಿ

ನಿಂದನಂ ನೋಡಿ ಪೋಗನೆ ಪೋದನಿ ಕಂಡು ಚಂದ್ರಸೇನತಿ ಬೆರಗಿನಿಂ
ಬಂದು ಗುರುವರ ವಿದ್ಯನಂದನಡಿಗರಗಿ ವಿದ
ರಂದವಲ್ಲವು ಪೇಳಲಾತ ಹರುಷದಿ ಭಾಷು
ಕಂದ ಸುಧರ್ಮ ನಿನಗಾರಣೆಯು ಮೂಜಗದೊಳೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸುತಿದನು ||೭||

ಗುರುಕುಲಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರ ಸದ್ಗುಣಾವಳಿಸಾಂದ್ರ
ಅರಿಷಡ್ವತವಿದೂರ ತತ್ವ ನೀತಿ ವಿಚಾರ
ನಿರುತ ಕ್ರಿಯದಿಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮದಗಳ ಗೆದ್ದ ವರಮಂತ್ರ ಮನದಿ ಬದ್ಧಾ
ಪರಮನಿತ್ಯಾನಂದ ಭೃಗುಮುನಿಯ ಸತ್ಕಂದ
ಕರ ಸತ್ಯತರರೂಪ ಕೀರ್ತಿವೆಣ್ಣಿನ ಓಪ
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದಂ ವಿದ್ಯನಂದನಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ||೮||

ಕಂಡು ಆ ಚಂದ್ರಸೇನಂ ನಮಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ
ಮಂಡಿತೆಳಿಯಕೆ ಪಾದಮೇಕೆ ಈ ಪರಿಲಿಂತು
ಪುಂಡತನದಿಂ ಗಾಳಿ ತರಗೆಲೆಯು ಸಿಲೆಯ ಪುಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಲ್ಕುಂತ್ಯದಿ
ಪುಂಡರೀಕ್ಷೋನನುಯೆಡೆಗೈವದಂ ಪಡೆದು
ಕೊಂಡೆನಲ್ಲದೆ ಸುಧರ್ಮನ್ನಿಳಯದೊಳಗಿರ್ದು
ಕಂಡನೊಜ್ರೆಯ ನೀವು ಕೊಂಡಾಡುತಿಹ ತೆರನ ಪೇಳೆನಲ್ಪಿಂತೆಂದನು ||೯||

ಪುರುಳೆ ನಗುರೋರಧಿಕವೆಂದು ಶ್ರುತಿಯನು ಸಾರು
ತಿರೆ ಭೃಗುವಿನುಪದೇಶ ಕೆರ್ಚುಗೊಂಡೆಯೊಳರೆ
ಸರಿಯಾತಗಾರು ನೀ ಗುರುವಲ್ಪತಪವೆ ಘನವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಿತನು
ತೆರನಾದುದನೆ ನಡುಗಿ ಅಪರಾಧ ನೋಡದೆಯು
ಕರುಣಿಸೆನಗುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮಯ
ತರುಳನೆಂದೆನಿಸೆನಲು ನೀ ಮಾಡಿದಘವನಗೆ ಪತ್ತಿಕೊಂಡಿರಲಿರ್ವರು ||೧೦||

ನರಕಕೊಂಡದಿ ಬಿಳ್ಳ ಪದವಾದುದೆನಲು ಭೀ
ಕರನಾಗಿ ರೋಧಿಸುವನಂ ಕರೆದು ನಾ ಪೇಳ್ವ
ತೆರನಿರಲು ಮೋಕ್ಷವೆನೆ ತಪ್ಪೆನೆಂದೆರಗಲ್ಕೆ ನೀ ಪೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸಖನಾ
ಗಿರುವ ಸುಧರ್ಮನಿಂದುಪದೇಶ ಪಡೆಯಲಿಹ

ಪರಮೋಕ್ಷ ಈರ್ವರಿಗೆಯೆನೆ ಬಂದು ಆತನುರ
ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತು ಬೋಧೆಯಂ ತಿಳಿದು ಗುರುಪಾದದಡೆಗೆ ||೧೧||

ಬಂದಾತನಪ್ಪಿ ವಿದ್ಯಾನಂದನತಿ ಹರುಷದಿಂ
ದೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯನು ಪೇಳ್ವನೆಂತನೆ ಕಾಸಿ
ಯೆಂದೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಿ ಸೋಮ ಸೀಮರರೆಂಬ ಶೈವಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿರುತಿರೆ
ತಂದೆ ಗಳಿಸಿದ ವಿತ್ತವೆಲ್ಲ ದಾನವ ಮಾಡಿ
ಇಂದುಶೇಖರ ವಿಶ್ವನಾಥಂಗೆ ನಮಿಸಿ ಗಟಿ
ಸಿಂಧೂರಭಾರ ಪುಸ್ತಕ ಶಿಷ್ಯರಂ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಯಾತರೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ||೧೨||

ಬಂದು ದರುಶನಮಾಗಿ ಗೋಕರ್ಣಕಂ ಪೋಗಿ
ಕಂದುಕಂಧರನಡಿಯ ಕಂಡು ಪೊಂಪಾನಗರ
ಕ್ಕೊಂದು ಬಹ ಪಥದೊಳಗೆ ಶ್ವಪಚ ಚೋರನು ಸುಲಿಯ ಬರೆ ಹೌವ್ವನ್ನಾರೊಂದನು
ಕಂದ ಬೇಡಿದಡೀವೆಯನ್ನ ಮುಟ್ಟದೆ ದೂರ
ನಿಂದಿರೆನಲಂಜಿ ಜ್ಞಾನಂ ಬಂದು ಶಿಷ್ಯ ನಿಮ
ಗಿಂದಾಗುತಿಹನೆನಲ್ಲಕ್ಕುಲಜನೆಂತಪ್ಪೆಯೆನೆ ವೇದಮನ್ನೋದಲು ||೧೩||

ಕೇಳಿ ಉಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯನಗೂಡಿ
ಭಾಳ ಪ್ರೇಮದಿ ಸ್ಥಾನಪುರಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಿ
ಯೋಳಿಗೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದು ಎಲೆ ಸೋಮಸೀಮರರೆ ಸ್ವಪಚಗೆ ಬೋಧೆಯಾ
ತಾಳಬಲ್ಲುದೆಯನಲು ಇವನಿಪ್ಪನೆಂದು ನಾ
ಪೇಳಿದನೆನಲ್ಲೇದ ಓದಿಸೆನೆ ಓದಿಸಲು
ಕೇಳುತೆಲ್ಲರು ನಾಣ್ಣಿಸುತ್ತ ವಿರುಪಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆಯ್ದು ನಮಿಸಿಯು ಮುಂದಕೆ ||೧೪||

ಸಾಗೀರ್ವರಂ ಕೂಡಿ ಪೋಗುತಿಹ ಪಥಕೊರ್ವ
ರೋಗಿ ಉತ್ತುಂಗಚೋಳನ ರಾಣಿ ಅಸ್ತಿಗಳ
ಬೇಗದಿಂ ಪೊತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಿಗೊಂದೊಯ್ಯುತಿರೆ ಇವರ ಕಾಣುತ ಕಣಗಿಲಾ
ಮಾಗಿ ರುಚೆಯಳೆ ವಿಶ್ವನಾಥನಿಲ್ಲಿಹನೆಂದು
ಬೇಗದಿಂದೀರ್ವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಪೊನ್ನಂಬಲಕೆ
ಸಾಗೀಶನಾಲಯವ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರೆ ಮುನ್ನೆ ಭೂಪ ತಾ ಮಾಡಿದಿಧಪಾ . ||೧೫||

ನೆರೆ ಕೆಡಿಸಿ ಸೋಮಸೀಮರರು ಪೂಜಿಪುದಂ ಕಂ
 ಡಿರದದಂ ಪಳಿದ ಉತ್ತುಂಗನೊಡನೆಂದ ಶಿವ
 ಶರಣನೊರಪೂಜೆ ಘನತೆಗೆ ನಿನ್ನ ವಿಧವು ಸಮವಾಗದನಲ್ಲಾಕೆ ದೇವಾ
 ವರೆಯದೇಂ ಕಾರಣಮೆನಲ್ಲುರುವಿನುಪದೇಶ
 ತರುಳ ನಿನಗಿಲ್ಲದನಗೊಪ್ಪಿಲ್ಲವೆನೆ ನಗುತ
 ಹರನೆ ದೃಷ್ಟವು ತೋರುಯೆನಲು ಕಾವೇರಿನದಿ ನೂರೆಂಟು ಬಂಡಿ ಪುಷ್ಪ ||೧೬||

ತಂದು ನಿಲಿಸೆನೆ ಸಹಸ್ರ ಬಂಡಿ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು
 ಒಂದುಳಿಯದೊಡ್ಡನಿಕ್ಕಲು ತೇಲಿ ಪೋಗಲ್ಕೆ
 ಬಂದ ಶರಣನ ಕರೆಸಿ ನೂರೆಂಟರಣಿಕೆಯೊಳು ಕೊಡಲಾತ ನದಿಗೊಗೆಯಲು
 ನಿಂದು ಜಲ ಕಡಡದಿರೆ ನಾಣ್ಣಿ ಗುರುವುಪದೇಶ
 ದಿಂದಧಿಕಮಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದುಯವರೊರ ಶಿಷ್ಯ
 ನಿಂದ ಬೋಧೆಯ ಕೇಳಿ ಶಿವಗೆ ಬೇಕಾದನೆಂದೊರೆದನಾ ವಿದ್ಯನಂದಾ ||೧೭||

ಕೇಳಿ ಉತ್ತುಂಗ ಚೋಳನ ಘನತೆಗತಿ ನಡುಗಿ.
 ತಾಳಿ ಹರುಷವ ಚಂದ್ರಸೇನ ಗುರುಮಹಾತ್ಮೆಯಂ
 ಪೇಳಿ ಶೇಷಾಧಿಪಂಗರಿದು ನಾನಿಷ್ಟು ದಿನ ಗೋವ ಕೆಚ್ಚಲದೊಳಿದಾರ್
 ಕೀಳುಣ್ಣಿ ಪಾಲರಿಯದಂತೆ ವನದೊಳು ಕಾಕ
 ಬೀಳಿದುರ್ ಮಾವು ಸವಿಯರಿಯದೊಲು ನಿಮಗೊಂದಿ
 ತೊಳಗತ್ವದಿ ಕೆಟ್ಟುಪೋಗುವನ ದಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡಿ ಸಲಹಿದೆಂದಾ ||೧೮||

ಪಲತೆರದಿ ಕೊಂಡಾಡೆಯಾತನೆಂದನು ನಿನ್ನ
 ಬಲುಮೆ ಗುರುವರ ಸುಧರ್ಮನಪಾಡು ಪೋಗನಲು
 ನಲುವಿನಿಂ ಬಂದು ನೀಖಿಲ ನಿಜಾನಂದ ನಿರವಯ ನಿರಘ್ನ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತಾ
 ಕಲುಶಗುಣವಾಸ ಮದವರ್ಗ ರೋಗವಿನಾಶ
 ಮಲತ್ರಯಾರಣ್ಯ ಪಟುದಾವನತರನು ಕಾವ
 ಸುಲಭ ಶಿವ ನಿನಗಾರು ತೋಣೆಯೆಂದು ಚಂದ್ರಸೇನಂ ಗುರುವ ಕೊಂಡಾಡಲು ||೧೯||

ಕರೆದು ಹತ್ತಿರದಿ ಅಭಯವನಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಿಸು
 ತಿರದೆ ಅಮರನ ನೆನಿಯೊ ಬಂದನಾರನೋ ನೋಡಿ

ತೆರನೆನಲು ನಾಣ್ಣಿ ಮೂಗೊಯ್ತು ಕೈಪಿಡಿ ತೋರಬ್ಯಾಡವನೆ ಮದಡನದರಾ
ಪರಿ ಬೇರೆ ನೆನೆಯೆನಲು ಕರಿಯತೈರಾವತಂ
ನಿರದೇರಿ ಬಂದಿಳಿದು ಇಂದ್ರ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ
ಚರಣದೆಡೆ ನಿಂದಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿ ನೆನೆಯೆನಲು ಸ್ಮರಿಸಲೊಡಲವರು ಬಂದು ||೨೦||

ನಮಿಸಿ ನಿಂದಿರೆ ಕಂಡು ಶಿವನ ನೆನೆಯೆನೆ ಸ್ಮರಿಸೆ
ಅಮರಾಳಿಗಣಮೊತ್ತ ನಂದಿ ಸತಿ ಯಣುಗರಿಂ
ಸುಮಶರಾರಿಯು ತನ್ನ ನಿಜದೋರಿ ಚಂದ್ರಸೇನನ ತೆಗಿದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಾ
ಮಮಕರಿಸಿ ಗುರು ವಾಖ್ಯ ನಡಸಿದೈ ನಿನಗಾವ
ಸಮವಲ್ಲ ಎನ್ನ ಪುರಕೆ ಪೋಪ ನಡೆಯೆನಲು
ನಮಿಸೀರ್ವರಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಾರನೆನೆ ಸುಧರ್ಮನಂ ಕರೆಯಲಿಂತೆಂದನು ||೨೦||

ಮೋಕ್ಷಕಾರಣಕರ್ತೃ ಎನ್ನ ಗುರು ಭೃಗುವಿನಿಂ
ಸಾಕ್ಷತಾರನು ಕಾಣೆನೆಂದು ಸ್ಮರಿಸಲು ಅಂತ
ರೀಕ್ಷದಿಂದಿಳಿದು ಬಾಲಕನಪ್ಪಿ ಶಿವ ಕರೆದಡೊಲ್ಲೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಲ್ಲನೆ ಅಪ್ಪಣಿತ್ತೈ ಇತ್ತೆನೆ ಜಗ
ರಕ್ಷಣಾಕ್ಷಣ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದತ್ತಿ ಬುಲ್ಲವಿಸು
ತಾ ಕ್ಷಣದೊಳಿಂದ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಅಳವಡೆ ನಿನಗೆ ಅಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂಬ್ಯಾಳ್ಳದಿ ||೨೧||

ಗಿರಿಜೆ ಗುಹ ಗಣಪ ನಂದಿಯು ಭೃಂಗಿ ಮನವಲರ್ದು
ಪರಿಪರಿಯ ಕೊಂಡಾಡಲಾಗ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ
ಪರಮಪುಷ್ಪಕದಲ್ಲಿ ಸುಧರ್ಮನೊರ ಮಾತೆ ಪಿತ್ತ ದಂಪತಿಗವಿಲನು
ತರುಳ ಚಂದ್ರಸುಸೇನ ಗುರು ವಿದ್ಯನಂದ ಸಹ
ಭರದಿ ಪೊಮಳೆ ಸುರಿಯೆ ತಾರಾದ್ರಿ ಪಟ್ಟಣವ
ಮಿರದೆ ಸೇರಿದರೆಂದು ಭೂಪನರ್ಧಾಂಗಿಯೊಳು ಪೇಳ್ವನಾ ಯತಿತಿಲಕನು ||೨೨||

ಕೇಳು ಲಲನೆಯ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಶಿವನಂ ಕೂರ್ತು
ಮೇಲು ತಪಸಂ ಮಾಡಿ ಓರ್ವಣುಗನಂ ಪಡೆದ
ಬಾಲಕಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪೆಂಬ ನಾಮದಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳೆಯಲವನ ಮನದಿ
ಕೇಳುತನ ಸೇರಿದ್ರನಂ ಕೊಲುವದಂ ಪುಟ್ಟಿ

ಬಾಳು ಬಗೆಯಿಂ ಮಾರಣಯಜ್ಞನೆಸಗಲ್ಪೊಜ್ಜ
ತಾಳಿ ಕಿನಿಸಿಂದವನ ಶಿರಗಡಿಯಲಮರ ಪಡೆ ಹೆದರಿ ಅಘ ಬಂದಿತೆಂದು ||೨೩||

ಯೋಚನೆಯೊಳಿಂದ್ರನಲ್ಲಿರಬರಬಾರದೆಂದು ನಡೆ
ವಾ ಚಮತ್ಕಾರಮಂ ತಿಳಿದು ಎನ್ನಘ ನಾನು
ಸೂಚುರ್ದರದೆ ಕಳೆವೆನೆಂದವರ ನಿಲಿಸಿ ತಾ ಪೋಗ್ಯಾಭಿ ತೀರದಲ್ಲಿ
ಸಾಚನಾಗಿಯು ತಪವ ಬಲಿಯೆ ಅಮರರೋಳೋರ್ವ
ವಾಚಿಸಿದ ಸ್ವರ್ಗಕಥಿಕರ್ತರಿಲ್ಲಿನೆ ಕೇಳಿ
ಪೇಚಿಲ್ಲದೆಯು ನಂಸ ಶತಯಜ್ಞ ನಿರ್ಮಿಸಿಹನಾತಗಂ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟ ||೨೪||

ಎಂದು ಸುರನಂಸನಂ ತಂದಿಂದ್ರಪಟ್ಟಕ್ಕೆ
ಅಂದಳಂ ಸಪ್ತರುಷಿಗಳು ಪೊತ್ತು ನಡೆಯಲವ
ಸಂದೇಹದಿಂ ಸರ್ಪಿ ಸರ್ಪಿಗಚ್ಚಾಯೆನಲು ಗಮ್ಮನೆಮ್ಮಂ ನಡೆಸುವಾ
ಅಂದಮಂ ತಿಳಿದವನ ಬಿಸುಡಿ ಘನಸರ್ಪನಾ
ಗೆಂದು ಶಾಪಿಸಿ ಮರ್ತ್ಯಕಂ ಕಳುಹಿಕೊಡಲು ಗುರು
ಬಂದಿಂದ್ರನೆಡೆಗೆ ಈ ತರನುಸುರಿ ಸ್ವರ್ಗಕಾರಿಲ್ಲವೆನೆ ಕೇಳ್ಯಾತನು ||೨೫||

ಗುರುಪಾದಕೆರಗಿ ಶಿವಗಧಿಕನೀನೆಂಬ ಶ್ರುತಿ
ಮಿರಲು ಎನ್ನಘವನಪಹರಿಸಿ ಕಾಯ್ಕೆಯೆಂದು
ಸ್ಮರಿಸಲೊಡ ಕರುಣದಿಂದಾ ಪಾಪಮಂ ನಾಲ್ಕು ಪಾಲು ಮಾಡಲ್ಪೊಂದನು
ಭರದಿ ಭೂಮಿಗೆ ಕೊಡಲು ಒಲ್ಲೆನಲ್ಕಾ ಪಾಲು
ಇರದೆ ವೃಶ್ಚಿಕನಾಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜಲಕೆ ಕೊಡೆ
ಅರಿದಾದ ಪಾಂಸೆ ತಾನಾಗಿ ರಾಜಿಸಲುಳಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಮರಕೆ ಕೊಡಲು ||೨೬||

ಹಗಿನವಾಗಲ್ಕುಳಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ತ್ರೀಗೀಯ್ಕೆ
ರಗುತಾಗಿ ಹೊಲೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಬುದಂ ಅಮರಗಿ
ನ್ನೊಗೆದ ಪಾಪವ ಕಳೆದು ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೊಯ್ದು ನಮಿಸಿ ಈ ವೃತ್ತಾಂತದಾ
ಬಗೆಯನೆಲ್ಲವ ಪೇಳಲಾತ ಕರುಣದಿ ನಿನ್ನ
ನಗರಕ್ಕೆ ನಡೆಯೆನಲು ಬಂದಿಂದ್ರ ಮೊದಲಿಗಿ
ಮ್ಗಿಲಾದನೆಂದು ವಿಮಳಾನಂದನೊಳುಸುರ್ದನಾ ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ ||೨೭||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳು ದಯಭೂಪಾಲನಲ್ಲಿಯು ಶರಣ
 ಸತ್ಯವಂತನು ದವಳಿದೇವಯ್ಯ ಕಾರಣಿಕ
 ನುತ್ತುಮೆಂದೆನಿಸಿರುತ ಬಹುಕಾಲಕಂ ಗುರುವು ಗೃಹಕೆ ಬರಲವರ ಪಾದ
 ತೊತ್ತು ಸೇವೆಯೊಳು ರಾಜನು ಮರೆದು ಮಾಸವವ
 ನತ್ತ ಪೋಗದೆ ಇರಲು ಕೊಂಡೆರಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
 ಪೃಥ್ವೀಪತಿಗರುಹಿದರು ನೀವು ಕೊಟ್ಟನ್ನದಿಂ ಬದುಕುತಿಹನವನು ನಿಮ್ಮಾ ||೨೮||

ಸ್ಮರಣೆಯನು ಮರೆದನೆನೆ ಘನ ಕಿನಿಸಿನಿಂ ತೀವ್ರ
 ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದ ಮಾಸನಿಂತ ಪರಿಯಾಯಮಂ
 ವರಿಯನಲ್ಲೋಕ್ಷಕಾರಣಕರ್ತೃ ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯೊಳು ಇರಲು ಪಗಳು
 ಮರಿಯದಿದರ್ಪನೆನಲು ಎಮ್ಮ ಸಂಬಳದಿಂದ
 ಬದುಕಿದಲ್ಲದೆ ಗುರುವಿನಿಂದೇನು ಕಾರಣಂ
 ನಿರುತಯೆಂದಾ ಭೂಪನಾಡಲೊಡ ಮಾನಸಿಕದಾಳಿ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||೨೯||

ಮರದೆ ಮದಡನೆ ಪೂರ್ವ ಗುರುಪಾದ ಭಜನೆಯಂ
 ದರುವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನದಿಂ ಬದುಕಿದೀ ದೇಹ
 ತರವಲ್ಲವೆಂದು ಶಿರ ಕತ್ತರಿಸಲಾ ಕ್ಷಣಂ ಬೆರಗಾಗಲರಸ ಸಭೆಯು
 ಹರಹರಾ ದೋಷಕೊಳಗಾದೆ ಈತನುವನಂ
 ತರಿಯದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂಬ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಶಿವಂ
 ವರ ರೂಪದೋರಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸರ್ವರ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೊಯ್ದ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆ ||೩೦||

ಕೋಟೀಶನೆಂಬನಘಶರಣ ನಗೋದಮರ
 ದ್ವೋಟಿಯೊಳು ತಪಗೈಯ್ಯಲವರ ಉಪಕರಣಮಂ
 ನೀಟದಿಂದೀವುತ್ತನೋರ್ವ ಶಿಷ್ಯ ಹತ್ತಿರೆ ತಂದ ಭಿಕ್ಷವನ್ನು
 ಊಟಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ ಶಿವಧ್ಯಾನೆಂಬ
 ಕೂಟದೊಳು ಕೂಡಿರಲು ಕೆಟ್ಟ ಕ್ಷಾಮಂ ಬರೆ
 ಪಾಟಿಸದೆ ಓರ್ವರನ್ನವನೊಡದಿರೆ ಪಾದ ಪಾಲಿಸುವ ಗೃಹದಿ ತಾನು ||೩೧||

ಉಣ್ಣದೆಯು ತಂದ ಎಡೆ ಗುರುವಿಗರ್ಪಿತಕಿತ್ತು
 ಬೆನ್ನ ಬಹು ದಿನಗಳೆಯೆ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯದೊಳವನು

ಸಣ್ಣನಾಗುತ್ತ ಬರಲು ಕಂಡಣುಗ ಮಾಜದುಸುರಂದಾತನೊಳು ಪೇಳಿದಾ
ಪುಣ್ಯರೂಪನೆ ನಾನು ಉಂಬನ್ನ ನಿಮಗಿಟ್ಟು
ಪಣ್ಣಮೂಲವ ಮೆದ್ದನೆನೆ ಉಗ್ರ ತಪದಿ ಮು
ಕೃಣ್ಣನಂ ವರಿಸಿ ಧಾನ್ಯದ ಮಳೆಯ ಸುರಿಸಿ ಶಿವನೊಳಗೇಕಿಕರವಾದರು ||೩೨||

[ಲಿಂಗ ಮಹಾತ್ಮೆ]:

ಇಂತು ಗುರುಮಹಾತ್ಮೆ ಅಗಣಿತಮುಂಟು ಅಲ್ಪೋರದೆ
ಮುಂತುಸುವೆ ಲಿಂಗಘನ ರುದ್ರನಿಗೆ ಭಾನು ಕಾಂ
ತೆಂತೆಂಬೆ ಮಾಧವಗೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಲಿಂಗ ಪದ್ಮಜಗೆ ಸಾಂದ್ರಲಿಂಗ
ದಂತಿದವೆಲೋಹನಗೆ ದಾಂಬೋಳಿಲಿಂಗ ಕಳೆ
ಯಾಂತಿನಗೆ ಮಾಣಿಕೈಲಿಂಗ ಚಂದ್ರಗೆ ಮೌಕ್ತಿ
ಕಾಂತಿಯಾಗಿಹಲಿಂಗ ಕಿನ್ನರೇಶ್ವರಗಷ್ಟಪದಲಿಂಗ ಕೇಳು ಮತ್ತೆ ||೩೩||

ಸುರಮೊತ್ತಕೆಲ್ಲ ರಜತದಲಿಂಗ ದನುಜರಿಗೆ
ಸ್ಥಿರಮಾದ ಕಾರ್ಬೊನ್ನಲಿಂಗ ವರುಣಗೆ ರತ್ನ
ಕರಲಿಂಗ ವಾಯುವಿಗೆ ಸದ್ಗಂಧಲಿಂಗ ವಸುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಂಶಲಿಂಗ
ವರತರದ ಮದನಂಗೆ ಕುಸುಮಲಿಂಗಗಳಿಂತು
ಪರಿಯ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವು ಧರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನು
ನೆರೆ ಕಂಡರಗಣಿತರೊಳೊಂದರೆವೆ ಕೇಳೆಂದ ವಿಮಳಂಗೆ ಸೂತಮುನಿಯು ||೩೪||

ಅಲಿಸೈ ಕುಂಜರಸುದೇಶ ವಿರಾಟಪುರ
ನಾಳುತಿಹ ಪಾರ್ಥೀವರಾಜ ವಿಕರ್ತನೆಂ
ಬಾ ಲೋಲ ಮಂತ್ರಿ ಈರ್ವರ ತನಯ ರಾಗದುರ್ವರ್ತನೆಯೊಳ್ಳಡೆವೃತ್ತಿಹರು
ಕೇಳಿರಲ್ಲಿರಲಾಗದೆಂದಾಗ ಪೊರಡಿಸಲು
ಬಾಳ ದಿನ ದೇಶಾಂತರಂಗಿಯ್ನು ಕಾಮಪುರ
ಕಾಳಿನೋಳ್ಳೊಕ್ಕು ಧನಿಕನ ಗೃಹದಿ ವಿತ್ತ ಅಕ್ಕಿಯ ಕದ್ದು ವೈವಾಗಲು ||೩೫||

ಪೊರಲಾರದಾಗಿ ನಡು ದಾರಿಯೊಳಿಳುಹಲ್ಕೆ
ಹರಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಬರಲು ಈ ಮೊಟ್ಟೆಯಂ ಪೊರಿಸು

ಶಿರದೊಳನೆ ಪೊರಿಸಿ ನನಗೀಸಕ್ಕಿಯಂ ಕೊಡುವದೆನಲಾಗಲಾ ತಂಡುಲಂ
ಭರದಿ ಒಬ್ಬಳಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದೆನಲೊಯ್ದು
ಪುರಹರಗೆ ಅನ್ನಮಾಡರ್ಪಿಸಲ್ಪಿತ್ತವರು
ವರರೂಪು ಜೀವಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಮುಭಯರಂ ಕಾದಳಿಯಲೆಮನ ಪುರಿಗೆ ||೩೬||

ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗಲೆಮನೆಂದನೀ ಸಜ್ಜನರ
ತರುವದಲ್ಲೆನಲು ಶಿವದೂತರಾ ಕ್ಷಣ ಬಂದು
ವರಶಂದನದಿ ಮೂವ್ವರಂ ಮೂರ್ತಗೊಳಿಸಿ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಯೊಳು
ಪುರಹರನ ಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತಿಹಮೋತ್ಸಹವ
ನೆರೆ ನೋಡಿ ವ್ಯಷಭಯೋಗಿಯು ಅಮರನಗರಿಗಂ
ಬರಲಿಂದ್ರನಾತ್ಮಜಂ ಜಯ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಂದೆಯಡಿಗಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ||೩೭||

ಕರೆದೊಯ್ಯೆ ನಮಿಸಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಂಗೆಯ್ಯು
ಪರಮ ಪಾವನ ದಾವಕಡೆ ಗಮನ ಪೇಳೆನಲು
ವರೆದನ್ನೆ ರಾಜಕುವರಂ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರ ಮೇಣ್ ಶೈವಶ್ರೀಶಿವನಗರಿಗೆ
ಅರಳವರುಷದಿ ಗುಗ್ಗುಳ ಪೊಗಿಯೊಳೊದ್ದರವ
ನಿರದ ವಂದಿಗಳಿಂದ ಪೋದ ಘನಮುತ್ಸವ
ನೆರೆ ನೋಡಿ ಬಂದೆನೆನಲಾಗಿಂದ್ರ ಬೆರಗಾಗಿಮವರು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವು ||೩೮||

ಪೇಳೆನಲು ಬಿದ್ದಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪಾಕಮಂ
ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಲಾಗ
ಭಾಳಾಕ್ಷ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೂಜಾರಿ ಮಂತ್ರಿಯುತನಯ ಅರಸನಾತ್ಮಜ ಮೂವ್ವರಾ
ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ಕರಡೆ ಕಂಸಾಳ ಭೇರಿ ನಿ
ಸ್ತಾಳ ಮೊಳಗಲ್ಲೋದು ಗಣಪದವನಿತ್ತನೆ
ತಾಳಿ ಹರುಷವನಿಂದ್ರನಿದರಂತೆ ಮುನ್ನೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದದುಸುರೆಂದನು ||೩೯||

ಇಂದ್ರ ಕೇಳೈ ವಿರಾಟದ ದೇಶದಲ್ಲೆಸೆವ
ಚಂದ್ರಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಾಳುತಿಹನು ದಿ
ನೇಂದ್ರ ವಂಶನು ಧರ್ಮರಾಜನಾತನ ಮಂತ್ರಿ ಏಕಾಂಗರವರ ಸುತರು
ಮಾಂದ್ರಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಧನವಳುಪಿ ನಾ

ರೇಂದ್ರ ಕೋಪದಿ ಪುರವ ಪೊರಡಿಸಲ್ಪಾಗ ಮ
ಹೇಂದ್ರದೇಶಕೆ ಪೋಗಿ ಕಳವ ಸಿಗದೆಯು ಪಸಿದು ಬರುವನ್ಯಗೋರ್ವ ವಿಪ್ರ ||೪೦||

ಮಂದಿರಕೆ ಚಾರ್ಣವ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲೀರ್ವರುಂ
ಬೆಂದೊಡಲ ಆಸೆಗಿವನೊಳು ಬುತ್ತಿಯಿಹುದೆಂದು
ಕೊಂದು ನೋಡಲ್ಕಂಡು ಪೋಗಲೊಡನಿತ್ತ ಶೈವಂ ದೇವನಿಳಯಕೊಯ್ದು
ಚಂದದಿಂ ಪತ್ತಿಸಲ್ಪಾ ನಾಲ್ವರಂ ಪರಮ
ಬಂದುರಾನಂದದಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಗಣಪದವಾ
ನಂದದಿಂದಿತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯಗೇಳು ಕಪಿತ್ತಪುರದೊಳೋರ್ವ ||೪೧||

ಹರಭಜಕ ಸುಕರ್ಣನೆಂಬವಂ ದುರ್ಮಾರ್ಗ
ಪರಿಯಾಯ ಕಂಡು ಪಡೆದವರಾತನಂ ನೂಂಕೆ
ಇರದೆ ಕಳವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲೊಂದಿನಿರುಳು ಅಗಣಿತವಿತ್ತ ಸಿಗಲು ಪೊತ್ತು
ಬರುತಿರಲು ಬೆಳಗಲಾಕ್ಷಣ ಮತ್ಸ್ಯಕೇಶ್ವರನ
ವರಕೊಳದ ಕೆಸರಿನೊಳು ಪೂಳಿ ಪಗಲಂಗಳೆದು
ಇರುಳಿನೊಳು ನೋಡೆ ತಾವಂತಪ್ಪೆಯು ಹೊಂಡದೊಳಗಿದ್ ಪಂಕವೆಲ್ಲ ||೪೨||

ತೆಗೆದು ವಿತ್ತವನೊಯ್ದು ಪಲದಿನದೊಳಸುಗಳಿಯೆ
ಳೊಗೆಮಿಗೆಯೊಳಂ ಶಮನಭಟರೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲದರ
ಪರಿಯರಿದು ಶಿವಧೂತರೈತಂದು ನಿವ ಪಂಕ ತೆಗೆದ ಕಾರಣದಿಂದಲೀ
ಜಗವರಿಯಲುದುಕಮಯವಾಗಿದೆಂದಾತನಂ
ನಗುತೊಯ್ಯೆ ಪರಮೇಶ ಗಣಪದವನಿತ್ತೆಂದು
ಭಗಮಯ್ಯನೊಳು ಪೇಳ್ವ ವ್ಯಷಭಯೋಗಿಯು ವಿದ್ಯಲತೆಯ ನೀ ಕೇಳೆಂದನು ||೪೩||

ಕೇಳರಸಿ ಗುಂಜಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ ಸುಖದಿ
ನಾಳುತಿಹ ಚಿತ್ತರಥನೆಂಬ ರಾಜಾಧಿಪನ
ಬಾಲಕ ವಿಶುದ್ಧ ಪರಸ್ತ್ರೀಗಮನ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಪಿತ ಕೋಪದಿಂದಾ
ಆಲಯವ ಬಿಟ್ಟವನ ಪೊರಡಿಸಲು ಬಳಿಕ ಬಹು
ಕಾಲ ಕಳವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪರದೇಶದೊಳು
ಕಾಳಿನೊಳು ಸಿಗಲಿವನ ಕೊಂಡರಸಗೊಪ್ಪಿಸಲು ಆತನುರೆಕೋಪದಿಂದಾ ||೪೪||

ಕರಟಚರಣದೊಳಿಕ್ಕಿ ಇವನಸುವಗಳೆರೆಂದು
 ಚರರೊಡನೆ ಹೇಳಲಾಕ್ಷಣವಾ ತರಂಗೆಯ್ಯೆ
 ಕರಿಯವನ ತುಳಿಯದಲೆ ಸುತ್ತಿ ನಮಿಸಲು ರಾಜ ತಾನೈದ ದ್ವಿಪನ ಕೇಳೆ
 ಭರದೊಳುಸುರಿತು ಆದಿ ಬಾಲ್ಯದೊಳಗಿವನಿಟ್ಟೆ
 ಗಿರದೆ ಆಲಯಗಟ್ಟಿ ಶಿಲೆಲಿಂಗ ಭಜನೆಯಂ
 ಹರನ ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲದಿಂದಾನು ಅಳುಕಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಪೊತ್ತೆ ಶಿರದೊಳಗೆನಲು ||೪೫||

ಕೇಳಿ ರಾಯನು ಶಿಲೆಯ ನೆನದೆ ಪೂಜಿಸಿದನಿವ
 ಮೇಲು ಮನುಜರೊಳೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹರಿತನುಜ
 ಸೀಳಿನೆನಲವನ ಕೈಯಾಗದಾಗದುಯೆಂದು ನಡುಗಿ ಬಹು ಮನ್ನಣೆಯನು
 ಬಾಳಬಗೆಯಲಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಲಾ ಪುಣ್ಯದಿಂ
 ಭಾಳಾಕ್ಷ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಾಯೋಜ್ಯಪದಮಿತ್ತನೆಂ
 ದಾಲೋಲವಿಮಳಂಗೆ ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭ ಪೇಳುತಿಹನಾನಂದದಿಂ ||೪೬||

ಕಾಸಿಯೊಳು ತ್ರಿಲೋಚನೇಶ ದೇವರಗುಡಿಯ :
 ಆಸುಕಡಬಾಗಿಲಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಘನಭೇಕ ತಾಂ
 ಆಸೆ ಪುಟ್ಟಿಯು ಅಸನಕೆಂದೂರ ಬಿಟ್ಟು ಹರುದಾರಿಯೊಳು ಅಸುವ ನೀಗೆ
 ರೋಷದಿಂ ಭಟರೊಯ್ದು ಶಮನ ಮುಂದಿರಿಸೆ ಕಿ
 ನಾಶ ನಡುಗುತನಿದಂ ತಂದುದಲ್ಲನೆ ದೇವ
 ಆ ಸೀಮೆಯಗಲಿಯಳಿದಿರೆ ಕೊಂಡು ಬಂದದಂ ದಿಟವೆಂದು ಪೇಳಲಾಗ ||೪೭||

ಕೇಳಿ ಭಟರೊಳು ಕೋಪಗೈದು ಮಂಡೂಕಯಿದಂ
 ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದಿ ದೋರವೆಯ್ವಿ ಅಸನಂ ಕೊಂಡು
 ಏಳಲಾರದೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಾಂತ್ಯಕಾಲದೊಳು ತಾನಿರುವ ತಾವ ನೆನೆಯ
 ಬಾಲಿಂದುಮೌಳಿ ಕೃಪೆಯಾಗಿ ನರಪರಿಗೆಲ್ಲ
 ಮೇಲಿನಿಪ ಪುಷ್ಪವಂತರಸನಾತ್ಮಜೆಯಾಗಿ
 ಹೇಳಿಯೊಳು ಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡರೆಂದನಾ ಮುನಿನಾಥಮು ||೪೮||

ಧರೆಗಧಿಕ ಕ್ರೌಂಚಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿ ತಪ
 ನೆರೆ ಮಾಡಲೊಜ್ಜಸಿದ್ಧನು ಮೂಲಿಕೆಯಂ ಹುಡುಕು

ತಿರೆ ಲತೆಯು ಚರಣದೊಡಕಲು ಕರದಿ ತೆಗದೊಗಿಯೆ ಪೋಗಿ ಮುನಿ ಕೊರಳೊಳಗೆ
ಸರವಾಗೆ ಚಕ್ರಿಯೆಂದುರೆ ಕೋಪದಿಂ ನೇತ್ರ
ದೇರು ನಿಂದನ ಕಂಡು ನಾಗನಾಗನೆ ದೇವ
ಅರಿಯದಾಯ್ತೆನೆ ಕರುಣ ಪುಟ್ಟಿ ಕಾಳ್ವಸ್ತೀಶಲಿಂಗ ಸೂಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ||೪೯||

ಅಚಲಾಗದಂ ನಿನ್ನ ಪಡೆಯ ನೆರಳೊಳಗೀಶ
ರುಚಿಸನೆನಲಂತಾಗೆ ಹರ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತ ಕೇಳೆ
ಶುಚಿಯೊಳಾನೆಯು ನಿತ್ಯ ಸಲಿಲಮಜ್ಜನಕೆರೆದು ರಾಜಾಧಿಪತಿಯಾಗನೆ
ರಚಿಸಿ ತನ್ನೊಳಗಿದರ್ ನೂಲಿನಿಂ ಗುಣಗರ್ಭ
ಪ್ರಚಯರಾಯರೋಳಧಿಕನಾದನೊಂದಸುಪದ್ಧು
ಕ್ಷಚಿತ ಪಕ್ಷವ ಜಾಡಿಸಲ್ದಮ್ಮ ಪಾರಲೈ ಮುಕ್ತಪದವಿತ್ತನೀಶಂ ||೫೦||

ಧೂಮಾಂಗನೆಂಬ ಮುನಿವರಗೋರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವ
ಆ ಮಹಾಚೂತಫಲ ಕೊಡಲು ಕರದೊಳಗಾಂತು
ನೇಮಿಸೋಪಾನ ಮ್ಯಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಳದೊಳು ಮುಖವ ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸವನ ಮೌಕಾ
ಸೌಮಿನಿಯು ಘಾಣಿಸಲು ಕಂಡುಗ್ರ ಕೋಪದಿಂ
ಭೂಮಿಯೊಳು ಶುಕವಾಗೆನ್ನಡುಗಿ ನಿತ್ಯಾಪ
ಸ್ವಾಮಿ ಹ್ಯಾಂಗನೆ ಕಾಳ್ವಸ್ತೀಶಗಂ ಫಲವನರ್ಪಿಸೆ ನಿನಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯು ||೫೧||

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಹರಿಯಾಗಿ ಪಲ ಕಾಲಮಿರಲಿಕೊಂ
ದಿನ ನೀರಲದಹಣ್ಣ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡೊಯ್ತುತಿರೆ
ಮಿನುಪ ಪೂವಿನ ತಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳೀಳೆ ಪೂಜಾರಿ ಈಶಗರ್ವಿಸಿದ ಫಲದಿ
ಮನುಮತಾರಿಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಶುಕಕೆ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತ
ಜನಪನೊರಸತಿ ಅಷ್ಟವಿಧ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ
ಮನವೊಲಿದು ಭಜಪಂಗೆ ಮದನಾರಿ ಸಮನಲ್ಲ ಎನಲದರ ಪರಿವುಸುರೆನೆ ||೫೨||

ಜಲ ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆಯು ಪುಷ್ಪ ಧೂಪಂ ದೀಪ
ಚೆಲುವನ್ನ ನೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲ ಅಷ್ಟವಿಧ
ನೆಲೆಯಾಸನಂ ವಸ್ತ್ರ ಪವಿತ ಚಾಮರ ಭತ್ತ ವೆಜನ ಘಂಟಂ ದರ್ಪಣಾ
ಬಲು ಬಗೆಯು ಗೀತ ವಾದ್ಯ ನೃತ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರವಂ

೨೪೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿಮೂರು

ದಳ ಪ್ರದಕ್ಷಣದಂಡ ಅರ್ಘ್ಯ ಈ ಮೋಡಶಂ
ಮೊಳವನುಪಚಾರಿಗಳು ತಿಳಿ ವಿದ್ಯಲತೆಯೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ಮುನಿತಿಲಕನು ||೨೪೩||

ಇನ್ನು ಜಂಗಮ ಮಹಾತ್ಮೆ:

ಧರೆಗಧಿಕ ಕಂಚಿಯೊಳು ತಿರಕರೂಪಿಯು ತೊಂಡ
ರಿರುತ ಮಡಿವಾಳ ಕಾಯಕದಿಂದ ಬಾಳುತಿರೆ
ಹರಭಕ್ತರೊದಪನನ್ನೊಗೆದು ಕೊಡುತಿರೆ ಪಾಪವೆಂಬ ಮಲಿನಂಗಳೆಲ್ಲ
ಯಿರದೆ ಕೋಪೆಂಬ ಗಾರ್ಧಭನ ಮೇಲ್ವೇರಿ ತಾ
ಭರದಿ ಭಕ್ತಿರಸದ ಹೊಳೆಗೊಯ್ದು ಕೆಡಪಿ ತಾ
ಅರುವೆಂಬ ಭಾಜನದೊಳಿಟ್ಟು ತಾಪೆಂಬಗ್ನಿಯೋಳ್ಕುದಿಸಿ ಧೈರ್ಯವೆಂಬಾ ||೨೪೪||

ಸಿಲೆಯೊಳೊಗೆದಂ ಏಕೋದೇವನೆಂದೆಂಬ ಬಿಸ
ಲೊಳಗಿರಿಸಿ ಹರನ ಪಾದವನಗಲೆನೆಂಬ ಕಡು
ಘಳಿಗೆಗಳ ಮಡಚಿ ಶರಣರಸಂಗವೆಂಬ ಕೊಡತಿಯೊಳು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುತಿರೆ
ಮಲಹರಾತ್ಮಕರೂಪ ಕೋಟಿ ಜಂಗಮರಾತ
ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಬರೆ ಕಂಡು ನಮಿಸೆ ನಮ್ಮಯ ಹೊದಪ
ತೊಳದುಕೊಡುಯೆನೆ ಮೂರುದಿವಸುಪವಾಸಿದುರ್ಧ ಧವಲ ಮಾಡಿತ್ತನವರ್ಗೆ ||೨೪೫||

ಆ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪರಮ ಕೇಳಿ ತಾರಾದ್ರಿ ತಾ
ಜಾವದೊಳಗಲಿ ಶಾರ್ದೂಲಚರ್ಮವನಿತ್ತು
ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಧವಲ ಮಾಡೆಂದು ಕೊಡಲಾಗಲಾತನೊಯ್ದು ಹೊಳೆಯೊಳು
ಓವಿ ನೆನೆಗಟ್ಟಿ ಬಡಿಯಲು ಬಿಣ್ಣನಾಗದಿರೆ
ಕಾವಮರ್ಧನ ಕಪಟನೆಂದಸುವಗಳೆಯಲೈ
ದೇವ ದೇವೇಶ ಮೆಚ್ಚುತಾಗ ದಂಪತಿಯ ತನ್ನಗರಿಗೊಯ್ದನರಸಿ ||೨೪೬||

ತಿರುಕಟುಕಪುರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಳಿಯೆಂದೆನಿಪ
ಶರಣನಿರೆನಾತನೊರಪತ್ನಿ ಜ್ಞಾನಾನಂದೆ
ನಿರುತ ಮಡಿವಾಳ ಕಾಯಕದಿಂದ ಶಿವರೂಪ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಗೈವುತಾ
ಹರುಷದಿಂದಿರಲಾಗಲಾ ಪುರದ ವೇಶಿಯರ

ಶಿರರನ್ನೆ ಸದ್ಗುಣಾವತಿ ಸೋಮವಾಸರದಿ

ಚರನೋರ್ವನಂ ಕರೆಸಿ ತೃಪ್ತವಡಿಸುವ ನೇಮವಿರಲೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ||೫೭||

ಪರವೂರಿಲಿಂದೋರ್ವ ವಿಟಜಂಗಮಂ ಬಂದು

ವರ ಸದ್ಗುಣಾವತಿಯ ಗೃಹದಿ ಸೋಮಾರದೊಳು

ಬರೆ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ಭೋಜನಗೈಸಿ ವೀಟಿಕೆಯಗೊಡುತಯ್ಯಗೊಡನೆಂದಳು

ಚರವರನೆ ಇಂದಿನದಿ ಉಳಿರೆನಲು ನಮ್ಮ ಮಾ

ತಿರದೆ ನಡೆಸಿದರುಳಿದವೆನಲಾಗ ಭೋಗದೊಳು

ಮಿರುತಿರುಳಗಳೆಯ ಬೆಳಗಾಗಲೊಡಗಮನೀಶನಲಾ ಮೂರ್ತಿ ದುಗುಡದಿಂದಾ ||೫೮||

ಪೋಗೊಂದು ಮಳಿಗೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ದುಃಖಿಸುತಿರಲು

ಬೇಗದಿಂದೇಕಾಳಿನದಿಗೊಂದು ಪೋಗುತಿರೆ

ನಾಗಭೂಷಣರೂಪ ಚರಮೂರ್ತಿಯಳುವದಂ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೈದೊಂದನು

ಯೋಗಿವರನಿಂತಾಕೆಯೆನೆ ಸದ್ಗುಣಾವತಿಯು

ಭೋಗ ಬಿಟ್ಟೆಮ್ಮ ಮನ ತೊಲಗದನೆ ಕರೆತಂದು

ಆಗಳಾಕಿಯ ಸುರಿತದಿಂದಿರಿಸಿ ಭಕ್ತ ತಾ ನಿತ್ಯಯೈದೊರವೀವನು ||೫೯||

ಕೇಳಿ ಒಂದಿವಸದೊಳು ಶಿವ ಬಂದು ಕರಿಚರ್ಮ

ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ವೇತಂ ಮಾಡಿನೀಯ್ಯನಲು

ಭಾಳಾಕ್ಷಭಕ್ತಯೇಕಾಳಿ ಪೊಳೆಗದನೊಯ್ದು ಕುದಿಕುದಿಸಿವಗೆ ಒಗೆವನು

ಬಾಳದಿನಮಾಗೆ ಬಿಳ್ವಾಗದಿರಲಾಯಯ್ಯ

ತಾಳಿ ಕೋಪದೊಳಿಂದ ನನಗೆ ನಿತ್ಯ ದೊರೆವ

ಸೂಳಿಗಿಯ್ಯನಲಿತ್ತ ಎನ್ನಂಬರಂ ಧವಲ ಮಾಡದೇನಾಶ್ಚರಿಯಲಾ ||೬೦||

ಮೆನಲುಮಿನ್ನಾಲ್ಕೊಂಟು ದಿವಸದೊಳು ಧವಳಿತದಿ

ಮಿನ್ನುಗುವಂತೆಯು ಮಾಡಿನೀವೆನೆನೆ ಎನಗೋರ್ವ

ವನುತೆಸಂಗವ ಮಾಡುಯೆನಲು ಚಿದಾಂಬರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯಳೊಗೂಡಿಸಿದನು

ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಸುಖದೊಳಿರಲಿತ್ತನಂಬರಂ

ಬಿನದದಿಂ ನದಿಗೊಯ್ದು ಒಗೆವುತಿರೆ ಕರಗುರುಳೆ

ಘನಮಾಗಲೊಡೆದು ರಕ್ತಂ ಸಿಡಿಯೆ ಬಿಣ್ಣಾಗುತಿರಲೀತ ಹರುಷನಾದಂ ||೬೧||

೨೪೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿಮೂರು

ಶರೀರಮಂ ಕೊರೆಕೊರೆದು ಕರಿಚರ್ಮಕ್ಕೊರಸಲೊಡ
ನಿರದೆ ಧವಲಾಗಲಾಕ್ಷಣ ಶಂಭು ಕರವಿಡಿದು
ತರುಳ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮನದವಿಷ್ಣಾರ್ಥನೀವೆನೆನಲಾ ಸತಿಯಯ್ಯನಾ
ಕರೆತಂದು ದಂಪತಿಯು ಮೆರೆವ ರಥದೋಳ್ಳುಳಿತು
ವರಪುಷ್ಪವರುಷದೊಳು ಉಘೇ ಜಾಂಗು ಭಲರೆಂದು
ಹರನು ತನ್ನಯ ನಗರಿಗೊಯ್ದು ಗಣಪದವಿತ್ತು ಕೇಳು ಭೂವರನರಸಿಯೆ ||೬೨||

ಇನ್ನು ಭಸ್ಮದ ಮಹಾತೈ:

ತರುಳ ಯಾವನದೇಶದೊಳಗೆ ದುರ್ಜಯನೆಂಬ
ಅರಸಿರುತ ಪೊಲತಿ ದ್ವೀಶತರು ಶತ ರಜಕರಂ
ಇರದೆ ತ್ರೀಶತ ವೈಶ್ಯ ಚಾರುಶತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೈನೂರು ಮಾದಿಗರನು
ವರ ರೂಪು ಜೀವಿಯರು ಆರುನೂರಿರೆ ಸಪ್ತ
ಭರಿತ ಶತ ಶೂದ್ರಗಿತ್ತಿಯರು ಸಹ ವಿಷಯಕ್ಕೆ
ಯಿರದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭೋಗಿಸಿ ಸುಖದೊಳಿರುತಿರುತ ಪಲದಿನಕೆ ಮರಣಮಾಗೆ ||೬೩||

ಯಮನಾಳ್ಳೊಯ್ದವನ ವೀರ್ಯಕೊಂಡದೊಳಗೆ
ಕ್ರಮದಿ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ವರುಷಮಲ್ಲಿರಿಸಿ
ಭ್ರಮೆಯನಂ ತೆಗೆದು ಅದರಷ್ಟು ದಿನ ನರಕಕೊಂಡದೊಳಿಟ್ಟು ತದನಂತರಂ
ತವಿಸದಂ ರಕ್ಕಸಾಗಿಯು ಕ್ರೌಂಚವನದಲ್ಲಿ
ತಮ ಪಗಲು ಬಂದವರ ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಪೊಂದಿವಸ
ಯಮಿನಾಥ ವಾಮದೇವನು ಪಥವ ಪಿಡಿದು ಬರುತಿರೆ ನುಂಗು ಪೋಗುವನಿತಾ||೬೪||

ಮುನಿಯ ಸರ್ವಾಂಗಭೂತಿಯ ಕಂಡು ನಡೆನಡುಗಿ
ತನಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗಾತ
ಬಿನುಗು ನೀನಾರೆನಲು ಪೇಳಿ ತಾ ಪೂರ್ವ ದುರ್ಜಯನೆಂಬ ಅರಸು ನಾನು
ಪನಿತೆಯರ ಸಂಗದಿಂ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಸಾವಿರ ಸು
ಘನಮೇಂಡ್ರದಿಂದಿದುರ್ ಚಿತ್ರಾಂಗರು ಕೋಪಾಂ
ಶುನಿಯೋಲೆ ನರಿಮರಿಯು ಏಡಿ ಮುಂಗುಲಿ ಪದ್ದು ಕಾಕ ಕಾಸರ ಪೋತ್ರಿಯಾ||೬೫||

ಕತ್ತೆ ಕುಕ್ಕುಟ ಬಿಡಾಲನು ಮಶ್ವ ಮಂಡುಕಂ
ಮತ್ತೆ ಕೌಂಸಿರಿಯರಳಿ ಕರಡಿ ಕರಿ ಶಶದೊಳು
ನೆತ್ತಿಯೊಳು ವಿಷಮಪ್ಪ ನೋಣ ಜಂತು ಮುಂತಾಗಿ ನಾನಾ ಜನ್ಮದೊಳು ಪುಟ್ಟ
ಚಿತ್ತಜಾಂತಕರೂಪಯತಿಯೆ ರಕ್ಕಸಜನ್ಮ
ತತ್ತನುವಿಗಾಯ್ತುಮೀಗೊಂದ್ಯಾಳೆ ಮುಂದೆ ಮೂ
ವತ್ತು ಸಾವಿರಮಿದುದೈ ಪರುಷ ಸೋಂಕೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಚಿನ್ನವಾದತೆರದಿ ||೬೬||

ಇರದೆ ಮಾನವನು ಸುಧೆಯುಂಡು ದೇವತೆಯಾದ
ತೆರನಂತೆ ಮಾನಸಸರೋವರದೊಳಿಹ ಕಾಕ ತಾಂ
ವರ ಹಂಸೆಯಾದ ತೆರ ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ಕಂಡು ಸುಪವಿತ್ರನಾದೆನೆಂದಾ
ಮರಗುವನಂ ನೋಡಿ ಕರುಣದಿಂ ಭಸ್ಮದಾ
ಪರಮ ಘನತೆಯು ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೆನಲು ರಕ್ಕಸಂ
ಧರೆಗೆ ದೇಹವ ಕಡಹಿ ಮರಳಿದ್ದು ಕರ ಮುಗಿದು ಕುಳಿತವನೊಳಿಂತೆಂದನು ||೬೭||

ಋಷಿರಾಯ ಪಿಂಗಲನು ಗಾರ್ಘ್ಯ ಗೌತಮ ವಾಯು
ದೇಸಿರಿರ್ಪ ಕಲಶಜಂ ಕೌಂಡಾಲ್ಯನತ್ತಿಮುನಿ
ಕುಶಿಲ ಭಾರದ್ವಜಂ ನಾನಂತೆ ಭಸಿತದಿಂ ಸುಕೃತಿಗಳಾದೆವರಸೆ
ಒಸೆದು ಕ್ಷಾರವ ಕಾಣೆ ನಾನಾ ಜನ್ಮದ
ದೋಷಮಸಳಿಪವು ರೇಣು ಧರಿಸಲ್ಬೂತ ಪೇತುಗಳು
ವಿಸರವಾಪತ್ತು ಪೊದ್ದಲರಿದು ಮತ್ತೊಂದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಲಿಪುದೆಂದನು ||೬೮||

ಹಸುಳನಾಗಿರುತ ಉಪಮಾನ್ಯ ಮಾವಂದಿರರ
ಎಸೆವ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಪಾಲನೀಂಟಲು ಮಾತೆ
ಶಶಿನದಿಂ ತನ್ನ ಗೃಹಕಂ ಪೋಗಿ ತರುಳಿಗಡೆಮಾಡಿದಳ್ಳರೆಯನ್ನವಾ
ಬಸವಳಿವುತೆಂದ ಪಾಲ್ಯಾಕಿಲ್ಲ ಶಿವನಲ್ಲಿ
ಒಸೆದು ಪಡೆದರುಮೆನಲು ನಾಂ ಪೋಗಿ ತೀವ್ರದಿಂ
ದಿ ಶಿವಸದನದಿಂಪಡೆವೆನೆಂದಿರದೆ ಪೋಗುಗ್ಗ ತಪಗೆಯೈ ಪರಮೇಶನು ||೬೯||

ಕರಡಿ ಪುಲಿ ಭೇರುಂಡ ಭೂತ ಘನಬೇತಾಳ
ಪರಿಯ ಬಿಡಲಾಗ ಬಾಲನು ಭಸ್ಮಮಹತ್ವದಿಂ

೨೪೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿಮೂರು

ಕರಣಂಗಳಂಜದಿರೆ ಪರಮ ದೇವೇಂದ್ರರೂಪದಿ ಪೋಗಿ ವಡನೆ ನುಡಿಸೆ
ತರುಳ ಮೌನದೊಳಿರಲು ಸುರಪನಾಗಳೆ ಕಿನಿಸು
ಬರುತಲ್ಪೈಶ್ವರ್ಯಯುತನೆಂದರಿದೆ ಅಹಂಕೃತಿಯೊ
ಳಿರಲೇನು ಕಾರಣಮೆನಲ್ಪುಡಿದ ತುಶ್ಚವನ ಕೂಡ ಮಾತ್ಮಕನಲು ||೨೦||

ಕಲ್ಪಧೃಮ ಕಾಮಧೇನೈರಾವತಿರಲು ನಾ
ನಲ್ಪನೆ ನಿನ್ನ ಮನದಿಷ್ಟ ಬೇಡನೆ ತರುಳ
ಬಿಲ್ವಿನಿಂ ಭಸ್ಮ ಕರದೊಳು ಪಿಡಿದು ಬೆಂದುಪೋಗೆಂದೂದುತಿಹ ಸಮಯದಿ
ಕಲ್ಪಾಂತರಕ್ಕಾದಿಮೂರ್ತಿ ನಡುಗಿಯು ತನ್ನ
ಬಿಣ್ಣಾಂಗ ಪಂಚಾಸ್ಯ ದಶಭುಜವು ನೋಡಿ ಸಂ
ಕಲ್ಪ ಕಳೆದುಪಮಾನ್ಯ ನಮಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಲಾ ಶಂಭು ಒಲಿದೆಂದನು ||೨೧||

ಬೇಡು ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥಮೆನಲು ಉಪಮಾನ್ಯಯತಿ
ಘಾಡದಿಂ ನಮಿಸಿ ಪಾಲಾಬ್ಧಿನೀಯನೆ ಕೊಟ್ಟು
ರೂಢಿಯೊಳು ನಂಬಿ ಧರಿಸಿದನಾವ ವಿಧಿ ಕರ್ಮದೊಡದು ಯಮಲೋಕವಳಿದು
ಕಾಡಿನೊಳಗಿಹ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಅಘಮೊತ್ತವನು
ಪಾಡಳಿದು ಪೋಗುವವು ಗಾರ್ಘ್ಯ ಗೌತಮ ಅತ್ರಿ
ಗಾಢದಿಂ ಋಷಿವ್ರಾತಕೆಗಳೆನಿಸುವ ಭಸ್ಮ ಮಹತ್ಮೆ ತಿಳಿ ದುರ್ಜಯೆಂದಾ ||೨೨||

ಅರಸಿ ಕೇಳ್ಕಾತ್ತೀರದೇಶ ಪಾಲಿಸುವ ಭೂ
ವರನಾತನಾಮ ವಜ್ರಂಗನಿರುತಿರುತಾಗ
ಗುರು ಸುಧರ್ಮಂ ಮೂಢನಾಗಿರಲು ರಾಜ ಕೋಪಿಸಿ ನೀನು ಒಂದಕ್ಕರಾ
ತೆರನರಿಯಿರೆಮ್ಮ ಮಾನಿರದೆಗಳದಪಿ ಮನೆಯೊಳ
ಳಿರದೆ ಪೊರಡೆನಲಾತ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ತಪ ಮಾಡೆ
ಹರ ಬಂದು ಮಚ್ಚಿದಂ ನಿನ್ನ ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಬೇಡುಬೇಡೆನಲೆಂದನು ||೨೩||

ಗುರುವೆನಿಸಿ ಸಾಪಂಕ್ತಿಲುಂಬುದಂ ಕಳೆದೆನೆನ
ಗೊರೆ ವಿದ್ಯವನೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಂತಾಗಲೆಂದಿತ್ತು
ಹರ ಪೋಗಲಿತ್ತ ಸುಧರ್ಮನಿದ್ಯವ ಕೇಳಿ ವಜ್ರಾಂಗನತಿ ಹರುಷದಿ
ಅರಮನೆಯೊಳರಘಳಿಗೆ ಅಗಲದಿರಲೊಂದು ದಿನ

ನರಪ ಯಜ್ಞಂ ಮಾಡುವಾಗ ಬಂದ ಸುವಿಪ್ರ
ರಿರದೆ ಪಳೆಯಲು ರೂಪಮಾಜಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಭೂಸುರಾಗಿ ವಿದ್ಯದ ಗರ್ವದಿಂದ ||೨೪||

ಪಳಿವುತೆಲ್ಲರ ಕುಳಿತೆ ನರಪನೊರ ಗುರುವೆಂಬ
ಬಲವು ನಿನಗ್ಯಾಕೆ ನೀ ಮೂಕನಾಗೆಂದು ಕಿನಿ
ಸಿಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಾಪಿಸಲು ನಿಃಶ್ಯಾಪಮಿಲ್ಲದಂ ಬಹುಕಾಲಮಿರಲು ಅವನಾ
ತವೆ ತಮ್ಮಿ ಶುದ್ಧ ವಿಷ್ಣುಂ ಕೂರ್ತ ತಪ ಮಾಡೆ
ಜಲಜನಾಭಂ ಬಂದದೇನೆನಲೈಮ್ಮನುಜ
ಹೊಲಬರಿಯದಿಪ್ಪರಂ ಪಳಿದ ಕಾರಣ ಶಾಪಮಾದುದಂ ಪರಿಹರಿಸೆನೆ ||೨೫||

ಕೇಳುತೆನ್ನಯ ಕೈಯ್ಯಲಾಗದೆನೆ ಕಿನಿಸಿಲಿವ
ಕೇಳುಮಾತಾಡುವರೆ ವಿಶ್ವಮಿತ್ರನು ಒಲಿದು
ಶೂಲಿಪಾದವ ಕಾಣಿಸಿದ ತ್ರೀಶಂಕನ ಅವನಿಗಿಂದ ನೀ ಕನಿಷ್ಠನೆ
ಪೇಳಿನಲ್ಲೋಪದಿಂ ಕೃಷ್ಣ ನೀನಗೆಂದು
ಮೇಲುಶಾಪವನೀಯೈ ನಡಗುತಾ ಕ್ಷಣ ದುಗುಡ
ತಾಳಿ ವಜ್ರಾಂಗಭೂಪಾಲಗೀ ಸ್ಥಿತಿ ಪೇಳೆಯವ ದ್ವಂದ ಗುರುವ ಕೂಡಿ ||೨೬||

ವರ ಕೇತರೇಶಲಿಂಗದ ದರುಶನಕ್ಕೆಂದು
ಬರುತಿಹ ದಧೀಚಿಯಂ ಕಂಡು ಅವರಡಿಗಳಿಗೆ
ಅರಸು ಈರ್ವರು ಗುರುವ ಕೂಡಿ ದೈನ್ಯದಿ ನಮಿಸಲಾತದೇನೆಂದು ಕೇಳೆ
ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮರಿಂದಾದ ಶಾಪನದ ಬಿಡಿಸೆನಲು
ಮರುಗಿ ಭೂತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಮೂಕತನ ಕೃಷ್ಣತ್ವ
ತ್ವರಿತ ನೀಗಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಈ ಭಸ್ಮ ಮಹತ್ವೆಯಂ ಪೇಳಲಘಡಿತಮೆಂದನು ||೨೭||

ಕೇಳಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಸಂಭವಿಸಿ ದುರ್ಜಯನೆಂಬ
ಕೇಳು ಭೂತಂ ದೀಕ್ಷವಡೆದು ತನ್ನಯ ಜನ್ಮ
ಹೇಳಿಯೊಳು ನೀಗಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದ ಭಸ್ಮವರ ಮಹತ್ವ ಪೇಳುವಡೆನ್ನಯಾ
ನಾಲಿಗಸದಳವೆಂದು ಆ ಜ್ಞಾನಶೇಖರನು
ಆ ಲೋಲಭೂಪಸತಿಯೊಡನೊರೆದ ಕಥೆಗಳನು
ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೇಳಿದರ ಭವ ಪರಿವುದೈ ಮುಂದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಹತ್ವಗೇಳಾ ||೨೮||

[ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಹತ್ವ]:

ವರತರದ ಕಾಳಿಂಗದೇಶ ಶಾರ್ದೂಲೆಂಬ

ಮರದೊಳೋರ್ವಂ ಕಳವಿನಿಂ ಸಿಗಲು ಶಿರ ಪೊಯ್ಯಾ

ತುರದೊಳವನಸು ಯಮನ ದೂತರೊಯ್ದಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಲೈವದೂತರು

ಭರದೊಳ್ಳೈತಂದು ಕಾಲನ ದಂಡದಿಂ ಬಡಿದು

ತ್ವರಿತ ಬಾಧಿಪನೊಯ್ದು ಈಶನಿದಿರೊಳು ನಿಲಿಸೆ

ಹರ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಾಯುಜ್ಯನಿತ್ತ ನಿತ್ತಂ ಕಾಲನೋವಿನಿಂ ತಾರಾದ್ರಿಗೆ

||೭೯||

ಬರುವ ದ್ವಾರದಿ ಮಹಂಕಾಳಗಣೇಶ್ವರನು

ಪರಿಯದೇಂ ಪೇಳೆನಲು ಮಾತೆಗಿಷಮನ್ನಿಟ್ಟು

ಭರದಿ ತಂದೆಯ ತಲೆಯ ಕಡಿದು ಕಳವಂ ಮಾಡಿದವನ ತರಬಹುದೆನಲ್ತೆ

ಹರನಣುಗ ಹೇರಂಬನಂ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ

ಇರದಾಸನ್ನಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಿದನುಸುರಲೊಡ

ನೊರೆದನೆಲೆ ಕಾಲ ಇವನ ಸುನಾಮ ಕಾಳತ್ರ ಕಳವಿಡಿದು ಶಿರವ ಗಡಿವಾ

||೮೦||

ಕಾಲದೊಳುಮಿವನ ಸುಕೃತೇನೋ ಚಕ್ರೋಕೆಂಬ

ಬಲುಮೆ ರಾಯನ ಮಗಳು ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಯು ಸ್ನಾನ

ಸಾಲುಗುಂಬದಿ ಮಾಳ್ವ ವ್ಯಾಳೈ ಮೌಕ್ತಿಕ ಸರವ ಮಲ್ಲಿಗಿಗಿಡದ ಮ್ಯಾಲೆ

ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದೊಳಿಟ್ಟಡದನು ವಾಯಸ ಕಚ್ಚಿ

ಬೀಳಗೊಡದಂತೊಯ್ದುತಿರಲಾಗ ಸರ ಹರಿದು

ಶಾಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿಖಿ ಮಣಿಯೊಳಿರೆ ಇವನ ಕೊಂಳೊಳು ಸೋಂಕಿದಾ ಕಾರಣಾ||೮೧||

ಹರನಡಿಯ ಕಂಡನವ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಬಂದಿಯೆನ

ಲಿರದವಂ ನಮಿಸಿ ವಿಘ್ನೇಶ ನಿಮ್ಮಿಂದೆನ್ನ

ವರಮಾನಗಾಯ್ದಿ ಅರಿಕಿಲ್ಲದಂ ಪೋಗಿ ಅವಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆಯುತಿರುವಾ

ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದಿ ವಿಘ್ನರಾಯ ವಿಲಸಿತ ಕಾಯ

ಮರೆಯಲೆಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹಬೇಕೈ ನಮ್ಮ

ತರು ಳತನದಿಂ ಸುಡಿಸಿಕೊಂಡೆ ಕರಗಳ ಕಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದು ಪೋದ ಯಮನು||೮೨||

ಧರೆಗಧಿಕ ಕಾಶಿಯೊಳು ಶ್ವಪಚ ಗೋದವನಿರುತ

ಮರಣಾಗಲವನೆಡಿಯ ನರಪ್ರಮಾಣದಿ ಒಂದು

ವರತರದ ಅಕ್ಷಮಣಿಮಿರಲವನು ಕೈಲಾಸವಾಸವಾದೋರ್ವಾರ್ಧನು

ಬರುತ ತನ್ನಯ ಸಾರಮಿಯ ಗಳದಿ ಅಕ್ಷಮಣಿ
ಧರಿಸಿ ಪೋತ್ರಿಯಮ್ಯಾಲೆ ಬಿಡಲದಂ ಪಾಯಲ್ಗೆ
ಮರಣಾಗೆ ಸರಳಿನಿಂದೆಚೆಯೆ ನೆರೆ ಘಾಯದಿಂ ದಾಡಿಯಿಂ ಪೊಯ್ಯಲಿವನು ||೮೩||

ಮರಣಾಗೆ ಮಾರಸುವ ಕೊಂಡೊಯ್ಯು ಶಮನಿದಿರ
ನಿರಿಸಲೊಡನವನೆದ್ದು ನಮಿಸಿ ಹರ ನಗರಿಗಂ
ಇರದೆ ಗಳುಹಲು ಪರಮಗಣಪದವನಿತ್ತ ಪೂರ್ವದೊಳೊಂದು ಗಾರ್ದಭನಿಗೆ
ನರನಕ್ಷಿಮಣಿಗಳಂ ಹೇರಿರಲ್ಪದನೊಂದು
ಹರಿದು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸಿಲ್ಗೆ ಪಲದಿನದೊಳಸುಗಳಿಯೆ
ಧರಣೀಶ ಚಾರುಮನ ಸತಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸ ಕೈಸರೆಯ ಕೊಂಡರಿಮಳಾ ||೮೪||

ಅರಸಿ ಕೇಳ್ಕಾಮಪರದಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ
ವರ ಸುಮೋದಂಬ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣಾತನಿಗೈದು
ತರುಳ ಅದರೊಳು ಚಿಕ್ಕಮಗ ಶಾಂತನೆಂಬವಂ ಒಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಿಗಲು
ಧರಿಸಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಸುಖಮಿರಲತ್ತ
ವರ ಕರಾಳದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಗೆ ಬಲಿಯ
ಪರಿಮಿತಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡುವ ದಿನ ಬರಲು ಅರಸು ಕ್ರಯಕೆಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹುಡುಕಿಸೆನೆ ||೮೫||

ಆಗಲೇತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೇಳುತ ವಿತ್ತ
ಬೇಗದಿಂ ಕೊಂಡು ಬಾಲಕನಿತ್ತು ದುರ್ಗಡೆಗೆ
ಆಗಲೊಯ್ಯಲು ಕಂಡು ಮಹಂಕಾಳಿ ನಡುಗಿ ಎಲೆ ಶಾಂತ ಮನಸಿನೊಳಿದುರ್ದಾ
ಬೇಗ ಬೇಡನೆ ನೀನು ನರಬಲಿಯ ಬಿಡುವದನು
ರಾಗದಿಂದೊರೆವೆನಲು ಬಿಟ್ಟಿತಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಭೋಗದ ಮಹತ್ವವನುನೊರೆಯಲಗಡಿತಮಂತ್ರ ಘನತೆಯನು ಕೇಳೆಂದನು ||೮೬||

[ಮಂತ್ರ ಮಹತ್ವ]:

ಕೇಳರಸಿ ಅತ್ತಿಮುನಿ ಸತಿಯು ಅನುಸೂಯಿದೇವಿ
ಬಾಳುತಲಿ ಮಂತ್ರಮಂ ನಂಬಿರಲು ಜಿಷ್ಟು ವಿಧಿ
ಭಾಳಾಕ್ಷ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಮುನಿಗಳಾಗಿಯು ಬಂದು ನಿಲಲಾಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತಾ
ಶೂಲಿಯಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ಸಲಿಲಿತ್ತು

ಮೇಲುಗರ್ಧುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತತ್ತಿಯೆ
ಬಾಳ ಹೊತ್ತಾಗದಂತೆಯು ಮಾಡಿ ಪರಮನ್ನ ಎಡೆಬಡುಚುತಿರಲೆಂದರು ||೮೭||

ಬತ್ತಲೆಡೆಮಾಡುಯೆನೆ ಒಲ್ಲೆನಲು ಮದ್ಧಕ್ಕೆ
ಸತ್ಯ ಪೋಪುದು ನೀಡೆ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಾನಿಯಂ
ಬುತ್ತ ಸಟುಕಂಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬೋಧಿಸಿಯು ಮುಟ್ಟಿಸಲ್ಬಾಲರಾಗೆ
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟುಣಿಸಿದಾಮ್ಯಾಲೆ ಸಟುಗಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಸುತ್ತಿರಲ್ವಾಪ್ಯಾಳೆ ಪೂರ್ವದಂತಾಗೆ ಹರ
ಮತ್ತೊಲಿದ ಬೇಡೆನಲು ಈ ಮೂವ್ವರೆನಗೆ ಮಗುವಾಗುವದೆ ವರವೆಂದಳು ||೮೮||

ಇರದಿರಂಚಿಯು ಸೋಮನಾದ ದತ್ತತ್ರಯಂ
ಹರಿಯಾದನಾ ಪರಮ ದೂರ್ವಾಸನಾಗೈದ
ಧರೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿದ್ದು ಹರನೊಳು ಕೂಡಿದರು ಮಾತೆಯೆ
ಮರುಳಾಲಿಸೆಂದೊರೆವುತಿರ್ದ ಗೌತಮತೀರ
ಪುರವು ಮಾಳಾಯಿಯೊಳಗೊಪ್ಪಿಹನು ಸದ್ಭಕ್ತ
ಶಿರರನ್ನ ಪಾವನಾಚಾರ್ಯನಾತನ ಸತಿಯು ಮಹಿಬಾಲ ಸುಜ್ಞಾತನು ||೮೯||

ಇರುತ ಪಾವನಾಚಾರ್ಯ ತೀರೆಯಾತನ ಸತಿಯು
ಮರೆದು ಕುವರನ ಜಾರೆಯಾಗಿರಲ್ವಾ ತರುಳ
ಸಿರಿವಂತನಾಗಿರುತ ಪ್ರಾಯವದಗಲ್ಲೇಸಿಯೆಂದು ಮಾತೆಯ ಸಂಗದಿಂ
ಮರೆಯದಿರುತಲೊಂದು ದಿವಸ ಗೌತಮೆಯಲ್ಲಿ
ವರ ಜಳಕನೆಸಗಿ ಸುಜ್ಞಾತ ಬರುತಿರಲಿದಿರ
ಹರರೂಪ ಉದ್ಬಾಲಮುನಿ ಕಂಡುಮಿವನಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿರುವದು ||೯೦||

ಎಂದು ಈರ್ವರು ಬರಿಸಿ ಪೂರ್ವ ಕೇಳಲು ಮಾತೆ
ವೆಂದೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದು ನಮಿಸಿ ಮುನಿಯೊಡನುಡಿದ
ನೊಂದುಮೀ ದೋಷ ಖಂಡಿಪುದೆನಲು ಘನಮಂತ್ರನೊರಿಯೆ ಅಘ ಪೋಗ್ಯಾತನು
ಇಂದುಧರನೊಲುಮೆಯಂ ಪಡೆದ ಪಂಚಕೃಪೇ
ನೆಂದು ಪೇಳುವೆ ನಾನು ಆದಿಶೇಷಂಗರಿದು
ಕಂದ ವಿಮಳಾನಂದ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಾಲಿಸೆಂದೊರೆವುತಿಹ ಸೂತಮುನಿಪಾ ||೯೧||

ಕಾಶಿರಾಜನ ಮಗಳು ಕಲಾವತಿಯು ಮಧುರೆಯ
 ದೇಶಾಧಿಪಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನವಾಗಲ್ಯಾಕೆ
 ಹಾಸಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಪುರುಷಗೆ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಪರಿಮಳವೀಳ್ಳವಿತ್ತು ಬ್ಯಾರಿ
 ಸಾಸದಿಂ ಮಲಗೆ ದೈತನು ಕಂಡು ದ್ವಂದ್ವಾಕೆ
 ಬ್ಯಾಸರಂ ಪೇಳಿನಲು ನಿನಗೆ ಸೂಮಂತ್ರೋಪ
 ದೇಶಮಿಲ್ಲನೆ ಬಲ್ಲಿನಿಂ ಪಿಡಿದು ಸೆಳದವ್ವ ಕಾದಕಾರ್ಪೋನ್ನಿನಂತೆ

||೯೨||

ಅರಸಿನಂಗೆಕೆ ಪತ್ತೆ ಬೆರಗಿನಿಂದಲೆ ಸತಿಯೆ
 ಪರಿಯಿದೇಂ ನೀನು ಮೃದುದೇಹಿ ಜ್ವಲನ್ಯಾಕೆನಲು
 ವರಿಯೆ ರತಿಯಿಲ್ಲದಳ ರೋಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯನಂ ಸೂತಕೆಯ ವ್ರತವಿಡಿದಳಾ
 ಪುರುಷರಾದರು ಪಿಡಿಯೆ ನರಕ ಪೂರ್ವದಿ ದೂರ್ವಾ
 ಸಿರದೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಮಂತ್ರ ಸುಕಾಯಮದರಿಂದೀ
 ತೆರನಾದುದನೆ ನಡುಗಿ ಸತಿಯಗೂಡಿಯು ಗಾರ್ಗ್ಯಮುನಿಯಡಿಗೆ ಬಂದರೊಲವಿಂ

||೯೩||

ಯತಿಗೆ ನಮಿಸಲು ದೇಹ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಯು ಮಂತ್ರ
 ಅತಿ ಬೋಧ ಕರ್ಣದೊಳು ಪೇಳಲಾಕ್ಷಣ ಕರ್ಮ
 ವಿತತಿ ವಾಯಸವಾಗಿ ಪಾರಿಪೋಗಲ್ಮಂತ್ರಕಾಯನಾಗಿಯು ನಿಳಯಕೆ
 ನುತಿಸುತ್ತ ಬಂದು ತಾ ಸತಿಯನೇಕಾಂತದೊಳು
 ಮತಿವಂತ ಕರದೊಯ್ದು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಪ್ರತಿಮೆ
 ರತಿಯೊಳಂ ಚಂದ್ರನಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ಸುಖದೊಳಿರುತಿರುತೆಂದನು

||೯೪||

ಕರುಣ ಕಂದಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕೆ ಮಂತ್ರಿ ಭೋಜನಂ
 ತರುವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಮಾತೆ ಶಯನದಲ್ಲಿಯು ರಂಭ
 ವರ ಧರ್ಮದನುಕೂಲಿ ಕ್ಷಮೆಯುಕ್ತಾ ತಾನಾಗಿ ರಾಜಿಸುವ ಸತಿಯ ಗುಣವಾ
 ಅರಿದೆಂದು ಬೆರಗಿನಿಂದಂ ಪತಿಗಳೊಂದಾಗಿ
 ಯಿರುತ ಮಂತ್ರಂಬ ಕರ್ಮರಕೆ ಧ್ಯಾನ ಸುಜ್ಯೋತಿ
 ನೆರೆ ಪಚ್ಚಿ ಬಯಲಾದ ತೆರದಿ ಶಿವನೊಳಗೇಕಿಕರವಾದರೆಂದ ಮುನಿಪಾ

||೯೫||

ಇನ್ನು ಪಾದೋದಕ ಮಹಾತ್ಮ :

ಪಾದೋದಕದ ಘನವ ಪೇಳ್ವನಾಲಿಸು ರಾಣಿ
 ಪಾದೋದಕಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಳಲು ಪಾಪಹರ

ಪಾದೋದಕವು ಧರೆಯೊಳಿಸೆವ ನದಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆದಿಯೆಂದೆನಿಸಿರ್ಕುಮೆ
ಪಾದೋದಕವೆ ಪರತ್ತರವಾಗಿ ರಾಜಿಸು
ಪಾದೋದಕವೆ ಧರೆಯ ದೋಷಹರ ಜಂಗಮದ
ಪಾದೋದಕವ ಸಲಿಸಿ ಮುಕ್ತಿವಡೆದರ ಕಥೆಯ ವಿಮಳಗೆ ಸೂತ ಪೇಳ್ವಾ ||೯೬||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ವದ್ದುಲತೆ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದೊಳು
ಅರ್ತಿಯಿಂ ರಾಜಿಸುವ ಜಯವಂತಿಪುರ ಹರುಷ
ವೆತ್ತಿ ಬಲಿದಾಳ್ವ ಸೌಂದರರಾಯನೊಂದು ದಿನ ಚತುರಂಗಬಲ ಬೇಂಟೆಯಾ
ಡುತ್ತ ತೃಷೆಯಾಗಲೈ ರೋಷಭಾಸ್ಕರನವನ
ತತ್ತ ಕಾಲದಿ ಪೊಕ್ಕು ಫಲ ಪೂವ್ವ ಲೂಟಿಸಲು
ಹತ್ತಿಲಿಹ ಮುನಿಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಕುಮಾರಕರು ಆಜ್ಞೆಗೈಯಲ್ಕವರನು ||೯೭||

ಪಿಡಿದು ಕರಮಂ ಪಾಶದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಲೂಟಿಸಲು
ಮೃಡಪೂಜೆ ತಡವಾಯಿತೆನುತ ಮೌಕುಗಳೆರಿಯ
ಎಡೆಯಡೆಯನರಸಿ ಕಾಣುತ ಪಾಶಗಳ ಬಿಟ್ಟು ರೋಷದಿಂದಾ ಯತಿಪನು
ಒಡೆಯನಾರಾಧನೆಗೆ ಪುಷ್ಪವಂದಿಲ್ಲೆಂದು
ಜಡೆಯ ಪೊಡವಿಗೆ ಬಡಿಯಲೋರ್ವ ರಕ್ಕಸಿ ಪುಟ್ಟಿ
ತಡೆಯದೆ ಬೆಸನ ಕೇಳಲು ಪೇಳ್ವ ಪುರಸಹಿತ ಭಕ್ಷಿಸೆನಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳು ||೯೮||

ಭೂಕಾಂತೆ ಮಹಿಬಿಲಕೆ ಬಾಯ್ದರೆದು ಬೊಬ್ಬಿಯೊಳು
ಭೀಕರದಿ ಬರುವದನು ಕಂಡು ಸೌಂದರರಾಯ
ನೇಕಚಿಂತೆಯೊಳು ಸಾಸಿರ ಹಸ್ತಿ ಪತ್ತು ಸಾಸಿರ ತುರಗ ಸೈರುಭಗುರೊ
ಲೇಕಿನಿಲ್ಲದೆ ಗಳುಹಲರ್ಭಡಿಸಿ ಪುರವು ಸಹ
ನಾಕೆ ನುಂಗಲು ರಾಜ ಬಾಲಕೇಚರನೆಂಬ
ಮಾಕುವರರೂಪ ತನ್ನನುಜೆ ಕಂಜರಿಯ ಪೆಗಲೋಳ್ತಾಳ್ಳು ಭರವಸದೊಳು

ಪುರ ಬಿಟ್ಟು ಖೇಚರದಿ ಪೋಗುವನ ರೋಷ ಭಾ
ಸ್ಕರ ಕಂಡು ಎಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೈದುತಿಹ ದುರುಳನೆಂ
ದಿರದೆ ಶಾಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಅನುಜೆ ಭೂಮಿಗೆ ಸೋಂಕಿದಾಕ್ಷಣದಿ ಸೂಶಿರವನು
ಭರದಿ ಸಾಸಿರ ಪೋಳಮಾಗಲೆಂದೆನಲಾಗ

ಸ್ಮರಿಸಿ ಅಣ್ಣನ ದೋಷ ಮಾಣದೆಂತಯ್ಯನ
ಲ್ಕುರುಣದಿಂದ ನುಡಿದ ಮಾಳವರಾಯನಂ ವಿವಹ ನೀನಾಗೆ ನಿಶ್ಚಾಪನೆ ||೧೦೦||

ಕೇಳಿ ಪೋಗುವ ಪಥದಿ ಬಾಗೂರನೆಂಬವಂ
ಕೂಳ ರಕ್ಷಸ ಬಂದು ಈಕೆಯಂ ಬೇಡಲವ
ಮೇಲು ಕ್ಷತ್ರಿಯಗುಲಂ ದನುಜಂಗೆ ಪೆಣ್ಣವದಾಗದನಲತಿ ಕೋಪದಿ
ಕಾಳಗಕ್ಕೊದಗೆ ಅಪ್ಪರೊಳು ಅನುಜೆಯ ಮರದ
ಮ್ಯಾಲಿಟ್ಟು ಶರತತಿಯನುಗಿಯೆ ಘಾಯದೊಳಗೆ
ಗೇಳೆ ನುತ ಬಾಗೂರವೃಕ್ಷದೊಳ್ಳೇಳೆ ಕಂಜರಿ ಭೂಮಿಯಂ ಸೋಂಕಲು. ||೧೦೧||

ಆ ಕ್ಷಣದಿ ಖೇಚರನ ತಲೆಯ ಸಾಸಿರ ಪೋಳ
ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಾಗೂರ ಮೋರ್ಚ ತಿಳಿದದ್ದುವಾ
ಮಾಕ್ಷಿಯಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಂ ನೋಡಿ ಝಸಕಂಪವಿಕ್ರಮಂ ವಿಗ್ಧಗೈದು
ನಕ್ಷತ್ರನಾಥನಾಸ್ಯದ ರಾಣಿಯಂ ತಂದು
ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂ ಮಾಳವಂಗಿತ್ತು ಅರಿದನಿಸಿ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪದಾತಿವನ ದಯದಿ ವಿವಹಂಗೈದು ದಂಪತಿಯು ಸುಖಮಿರುತಿರೆ ||೧೦೨||

ಓಪನೊಡನೊಂದು ದಿನ ದುಃಖದಿಂ ಪೂರ್ವವಾ
ನಾಪವಿತ್ತಿಯು ಪೇಳೆ ಮಾಳವಂ ಕೇಳುತ್ತ
ಗೋಪವಾಹನ ರೂಪ ರೋಷಭಾಸ್ಕರಮುನಿಯನೆಡಗೈದಿ ಸ್ಮರಿಸೆಂದನು
ಪಾಪಹರ ಪುಣ್ಯಕರ ಮಾತುಳನ ಪುತ್ರ ಪುರ
ನೀ ಪಾಲಿಸೆನೆ ಧೂಳಪಾದೋದಕಂ ಚೆಲ್ಲಿ
ಭೂಪಾಲವರಿಯ ಮೊದಲಿದರ್ಪಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಕೇಳೆಂದ ಯತಿತಿಲಕನು ||೧೦೩||

ಕೇಳು ಪ್ರೀಯವ್ರತನ ಪುತ್ರ ವಿಳನೆಂಬವಂ
ಬಾಳ ಪ್ರೇಮದಿ ವಿಳಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವ
ನಾಳುತಿರಲೊಂದು ದಿನ ಚತುರಂಗ ಸಹ ಬೇಂಟೆಯಾಡುತಿನನಸ್ತಮಿಸಲು
ಕಾಳಿನೊಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುನಿಯರನ್ನದ ಗವಿಯ
ಆಲಯಂಬೊಕ್ಕು ವೇಸಿಯರೊಡನೆ ಸುರಿತದಿಂ
ಬಾಳುದಯದೊಳಗಿದ್ದು ಪೋಗುತಿರೆ ಮುನಿವರಂಗತಿ ಕೋಪಮಂ ಪುಟ್ಟುತಾ ||೧೦೪||

ಯಕ್ಷದೇವತೆಗಳಿಂ ಕಾದಲವ ಸೋಲದಂ
 ಭಿಕ್ಷ ಬೇಡುವಗೆ ಪೌರುಷವ್ಯಾಕೆ ನರಪನ
 ನೀಕ್ಷಿಸುವೆಯೆನುತ ವರಮ್ಯಾಲುರುಚಿಮುನಿ ಸತಿಯು ವೇಣನಾಗಿರದೋಡಲು
 ಯಕ್ಷಿಣಿಯೆ ನಿನ್ನ ನಾ ಬಿಡೆನೆಂದು ಬೆಂಬತ್ತೆ
 ವೃಕ್ಷಲತೆನೋಡದಂ ಪೋಗುತಿರೆ ಮುಂದೊಂದು
 ಮೋಕ್ಷದಾಗರವುಮಾ ವನ ಪೊಕ್ಕು ಹರಿಣಸ್ತ್ರೀರೂಪಿನಿಂ ನಿಂದುದಾಗ ॥೧೦೫॥

ಆ ವ್ಯಾಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಳನೆಂಬರಸು ದಿವ್ಯತರ
 ಭಾವಿನ್ಯಾಗಲು ಯಕ್ಷಿಣಿಯ ಕೇಳ್ ಪೆಣ್ಣಾದ
 ಭಾವವೇನೆನೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ತಪ ಮಾಡೆ ಆರಾದಡಂ ಪುರುಷರು
 ಓವಿ ಪೆಣ್ಣಾಗಲೆಂದಿರದಿತ್ತ ಶಾಪವಾ
 ದೇವಿ ಕೊಟ್ಟಹ ಕಾರಣಕೆ ನೀನು ಇಂತಾದೆ
 ಭೂವರನೆ ತಿಳಿಯೆನಲು ಅತಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಂದೆರಗಿ ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೧೦೬॥

ಎಲೆ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಬರಲಿಂತಾದು
 ದಲ ಎನಗೆ ಏ ಪರಿಯ ಪೇಳಿದಪೆಯೆನೆ ಮರುಗಿ
 ಲಲನೆ ಯಕ್ಷಿಣಿಯೆಂದಳೆರಳೆಯಾಗಿಯು ನಾನು ಬಂದಡಿವ ಪಿಂದೆ ಬರಲು
 ಹೊಲಬರಿಯದಿವನಿಗೀತೆರನೆಂದು ಮುನಿಯ ಸತಿ
 ಬಲು ಮರುಗಿ ಚಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸೋಮೇಶ್ವರನ
 ನಿಳಯಮುಂಟಿಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರು ಭಜನಿಗಂದು ಬರುತಿಹ ಬುಧನ ಮಾತು ಕೇಳೆ ॥೧೦೭॥

ನಿನಗೆ ಪರಿಭವಮೆನಲು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರೆ ಬುಧಂ
 ತನಿವೇಹದಿಂ ಬಂದು ಸೋಮನಾಥನ ಪೂಜೆ
 ಮನಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಪೋಗುವ ಸಮಯ ಕನ್ನೆಯಂ ಕಂಡು ಕಡುಹರುಷದಿಂದಾ
 ಸನುಮನದೊಳೊಯ್ದು ವಿವಹಮಾಗಿ ಬಹು ಸುರಿತಸುಖ
 ವನು ಮಾಡಲಾಗ ಪುರುಹ ಪುಟ್ಟಿ ಮಾತೆಯನು
 ಘನ ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳ್ ನೀನು ಸೊರಗುವ ಕಾರಣವೇನೆನಲು ಪೇಳ್ವಳಂದು ॥೧೦೮॥

ಮಗನೆ ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ಪುರುಷರೂಪಂ ಪೋಗಿ
 ಮಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪೆತ್ತೆನೆನೆ ಕೇಳು

ತಗಲದಾಕಿಯನೊಯ್ದು ಗೌತುಮಿಯೊಳಂ ಜಳಕಗೈಸಿ ಯತಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಾ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಗವಿಗೈದಿ ಸ್ತುತಿಸಲಾತೇನೆನಲು
ನಗಜಾತೆ ಶಾಪಮಂ ತೊಲಗಿಸೆನಲೊಳಿತೆಂದು
ಖಿಗಗಮನನರ್ಚಿ ಪದಪಾಲಿಸುವನೆಂದಾಕೆಗಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ತಾನು ||೧೦೯||

ಚರಣಜಲ ಭೂತಿಯಂ ಕಲಸಿಯಂಗಳೆ ಪೂಸೆ
ಪುರುಷರೂಪಮದಾಗೆ ವಿಳನು ತನ್ನಯ ಪುತ್ರ
ಪುರುಹನ ಕೂಡಿ ಇಳವತಿ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬಂದು ಘನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆನಿಸಿ
ಮೆರೆದು ಪರಮನ ಕೂಡಿ ಪೋದರೆಂದಿರದವರು
ಗಿರಿಜೆಯಿಂದಾದ ಶಾಪವ ಹರಿಸಿದತಿಗಳಿಗೆ
ಸರಿಯಾರು ಧರಣಿಯೊಳು ಶರಣಜನಕೆಂದನಾ ವಿದ್ಯಲತೆಯೊಳು ಮುನಿಪನು ||೧೧೦||

ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದ ಮಹಾತ್ಮೆ:

ಗುರು ಲಿಂಗ ಚರಭೂತಿ ಅಕ್ಷಮಣಿ ಮಂತ್ರಮಂ
ವರತರದ ಪಾದಾಂಬು ಶೇಷವಷ್ಟಾಂಗದಿಂ
ದಿರುವ ಭಕ್ತಂಗಾರು ತೊಣೆಯ ನಾನಾತಗೆಣೆಯಲ್ಲೆಂದು ಗಿರಿಜೆಗೀಶಂ
ನೊರೆಯಲಾ ದೇವಿ ಮರಳಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮಾಡುತಿಹೆ
ಪರಿಯಾದಿಮಾಂಸಂತು ತೋಯ ಅಂತಿಯು ಮಾಂಸ
ಕರವ ಗೋವಮೃತಂ ಶುದ್ಧನಾರಿಯು ಮಾಂಸ ಕೀಂ ಶೀಲ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ||೧೧೧||

ಎಂದು ದೀವರ ನುಡಿಯಗೇಳಿ ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡ
ನೆಂದ ಮಂತ್ರದಿ ತೋಯ ಶುದ್ಧ ಭೂತಿಲಿ ಮಾಂಸ
ಸಂದನಾರಿಗೆ ದೀಕ್ಷವೆಸಗಿ ಎನ್ನಂತಾಗಿ ಮುಗಿವನ್ನ ಹಸ್ತಸ್ವರೂಪ
ದಿಂದೆ ಚರಶೇಷಮಂ ಕೊಳದೆ ಮತ್ತೊಂದರೊಳು
ಎಂದು ಮನ ಪೊಗಿಸದಂತಿಪ್ಪರೆನ್ನವರೆನಲು
ಅಂದು ಶೇಷಪ್ರಸಾದೆಂಬ ನುಡಿ ಬಂದ ಕಾರಣ ಪೇಳುಯೆನಲೆಂದನು ||೧೧೨||

ಗ್ರಂಥ:

ಆದಿ ಮಾಂಸಂತು ತೋಯಾನಾಂ
ಮಧ್ಯಮಾಂಸಂತು ಗೋರಸಂ

ಶುದ್ಧ ಮಾಂಸಂತು ನಾರೀಣಾಂ
ಕಿಂ ಶೀಲೋ ಪರಮಾತ್ಮನೇ.

||೧||

ಮಂತ್ರ ಶುದ್ಧಂತು ತೋಯಾನಾಂ
ಭೂತಿ ಶುದ್ಧಂತು ಗೋರಸಂ
ದೀಕ್ಷ ಶುದ್ಧಂತು ನಾರೀಣಾಂ
ಮಮರೂಪಂತು ಶಂಕರೀ.

||೨||

ಪದನು:

ಓಂಕಾರ ಪ್ರಣಮದೊಳು ಓಂಕಾರನೊರ ರೂಪ
ಓಂಕಾರಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರಮಂ ಬಲಿದು
ಓಂಕಾರ ಅವಡಿಯಿಂ ಓಂಕಾರ ಶಬ್ದದೊಳು ಓಂಕಾರನೆಮಲು ಕೊರಿಯೆ
ಓಂಕಾರಮೃತಂ ಬೀಳ್ವ ಓಂಕಾರ ಧರಣಿಯೊಳು
ಓಂಕರಿಸುತಂ ಮಡುವ ತುಂಬಿ ಕೆಲಬಲ ಪರಿಯೆ
ಓಂಕರಿಸುತಂ ಶೇಷನಾಕಾರಮಿರೆ ನಾನು ಬದುಕಿದೆಂದಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೧೧೩||

ಇದೇ ವ್ಯಾಳೈಯೆನುತೊದಗಿ ಕರವ ತುಡುಕುವ ಸಮಯ
ಅದೆ ನಾಗರಾಗಿ ಮ್ಯಾಲರುಬೆ ಭೀಕರದಿ ನಾ
ಗದಗದಂ ನಡುಗಿ ತ್ವರಿತದಿ ಪೋಗಿ ಬಸವೇಶನೊಳು ಪೇಳಲಾತೆಂದನು
ಮದಡ ನೀನಾದಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಗುಣವು
ಪುದಿದಿಲ್ಲ ಕಾರಣಕೆ ಇಂತಾದುದೆನೆ ಜೀಯ್ಯ
ನದು ಹ್ಯಾಂಗೆ ದೊರೆಯಿತೆನೆ ಮುಂದಾಬ್ಬಿ ಕಡೆವಲ್ಲಿ ಶೇಷಪ್ರಸಾದ ಕೊಳಲು ||೧೧೪||

ನಿನಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯೆನೆ ಶಕ್ತನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ
ತನತನಗೆ ಬಯಲಾದ ಕಾರಣಕೆ ನಿರ್ಜರರು
ದನುಜವ್ರಾತಂಗೂಡಿ ಮೇರುಸ್ತಂಬಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತನಿಂದಾದ ನಾಗರವನು
ವಿನಯದಿಂ ತಂದು ಕಡೆಯಲು ಆರಲಾರದಂ
ಘನಮುರಿಯು ಕಾರಲಾ ಶಿವ ನುಂಗಿ ಕಂಠದೊಳು
ಬಿನದದಿಂದಿಟ್ಟನದು ಕಾರಣಕೆ ಶೇಷಪ್ರಸಾದೆಂಬರೆಲೆ ಮಾನುನಿ ||೧೧೫||

ಪಳ್ಳತೀರದೊಳೋರ್ವ ಮೂರ್ತಿ ಸಲಿಸಲು ಅಗುಳು
ಚೆಲ್ಲಿರಲ್ಪದರಡಿಯ ಕೀಟಿ ಬಂದು ಬಾಯೊಳಂ
ಮೆಲ್ಲಲೊಡನಾ ಕಾಯ ಅಷ್ಟಪದಮಾಗೆದರ ವಡೆಯ ಕಾಣುತ ಬರಗುಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ಬರೆ ಬಲು ಕಾಂಚನಂ ಕಂಡು ಗೃಹದೊಳಿಹ
ನೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಬೊನ್ನಗಳ ಮುಟ್ಟಿದರ ಪೆಸರಿಂದ
ವೆಲ್ಲ ವರಹಗಳಾದವೆಂದು ಮುನಿವಲ್ಲಭಂ ಪೇಳುತಿಹ ವಿಮಳಾನಂದಾ ||೧೧೬||

ಅಷ್ಟವರ್ಣವ ನಂಬಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಶೆಟ್ಟಿಗಳು
ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮಹತ್ವಮಂ ತೋರಿ ಶಿವನೊಳು ಸಿರಿ
ನಿಷ್ಠವಂತರ ಘನತೆ ಇಂತಿರ್ಕುವೆನೆ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ ದಳವಳಿದಿಹಾ
ಪೃಷ್ಟದೋಷಂ ಪೊಂದದಾಯಿತಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ
ಗುಪ್ತಿಯನ್ನೊಳು ಪೇಳುಯೆನಲೊರೆದ ಶಿವ ಬಂದು
ದೃಷ್ಟಮಂ ತೋರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಖಡ್ಗಂ ಗಾಜಿನ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದನಲ್ಕೆ ||೧೧೭||

ಹರನೊಲಿದು ಮೂರು ಪೆಸರಿಂ ಗರೆದ ಶರಣನ
ಪರಿಯ ಪೇಳುವರಾರುಯೆನೆ ದೇವ ದನುಜರ
ತೆರನಾದುದದುಮಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಸತ್ತ್ವಮಥಾಳಿಗೀ ತೆರಂ ನಡೆಸಿ ಕೊಡುವಾ
ತರದ ಕಥೆಮುಂಟೆನಲು ನಮಿಸಿ ಇದರನ್ನಾಯ
ನರುಹೆನಲು ಕೊಟ್ಟನಾಳೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕರಿಯ
ನಿರುತ ತನ್ನಯ ಕರದಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದಾ ಜಂಗಮಂ ಭವಿಜನಾ ||೧೧೮||

ನೋಡೆ ತನ್ನಯ ಹರಣಗಳೆವನೆಂಬುವ ನೇಮ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಯ್ಯಗಳನು ಖಡ್ಗದಿ ಕಡಿದು
ಗಾಡನೆ ಕೋಣೆಯೊಳು ಪೂಳಿ ತನ್ನಯ ಕ್ರಿಯೆ ತೀರ್ಚಿಯಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಚರರಾ
ತೋಡಿ ಮುಂಡಕೆ ರುಂಡ ಪಚ್ಚಿ ಅಸುವಂ ಪಡೆದು
ನೀಡಿ ಮಜ್ಜನವವರ್ಗ ತಂದು ಗರ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ
ಕೂಡೆ ವರ ಪೂಜಿಸಿಯು ಉಣಿಸಿ ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ತದನಂತರಾ ಕೋಣೆಗೆ ||೧೧೯||

ಭರದಿ ಕರದೊಯ್ದವರ ತುಂಡಿಸುತ ಪೂಳಿ ತಾ
ನಿರದೆ ಸಭೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕಾರಣೆಲ್ಲಂ ತೀರ್ಚಿ

ತ್ವರಿತ ತಮ್ಮಯ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡಿದಮ್ಯಾಲೆ ಕೋಣೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಸ್ತವಕಸುಗಳಾ
ತುರಪಡೆಯಲಿಂತು ಮೂವತ್ತಾರುಮಾದುದು
ಹರ ತಿಳಿದು ಮುಪ್ಪಿನಾಕೃತಿ ತಾಳ್ಳು ಚರವೇಷ
ತರನಾಗಿ ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ನಾನೆತ್ತ ಪೋಗುವನಲ್ಲ ಘಟ್ಟಿ ಬಿನ್ನಾ ||೧೨೦||

ವನ್ನು ಮಾಡೆನೆ ದೇವ ನಾ ಪೂಜಿಸಿದ ಜಂಗ
ಮಿನ್ನು ಭವಿ ನೋಡೆ ಹರಣಂಗಳೆವ ನೇಮಯಿದು
ನನ್ನಿಯೆನೆ ಬೇಡಿದೂಟವ ಮಾಡಿ ಪೊಸವಸ್ತ್ರ ನೂತನಾಭರಣವಿಟ್ಟು
ಅನ್ಯಗಂ ಪೋಗುವದು ಹೊಲ್ಲ ಅದರಂತೆ ನಾ
ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡೆ ಬಿಡ್ಗದಿಂ ಕಡಿಯೆಂಬ
ಸೊನ್ನೆಯರಿದಾ ಭಕ್ತ ಭಸ್ಮವಿಡೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸುಖಮಿರಲೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ||೧೨೧||

ಕಾಸಿ ಕೇತಾರ ಪೊಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀಶೈಲ
ವಾಸಲಿಂಗಂಗಳಂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಮನ
ದಾಸೆ ಪುಟ್ಟಿಹುದನಲು ಜಂಗಮರ ಪೂಜಿಸುವ ಕೋಣೆಯಲಿ ವಿಶ್ವೇಸನಾ
ಸಾಸ ಪಾಕದಗೃಹದಿ ಶಂಭು ಹಿತ್ತಲದಲ್ಲಿ
ವಾಸವಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಅಂಗಣದಿ ಮಲ್ಲೇಶ
ಇನ್ನು ಗವಿಯ ಸ್ಥಾನ ಗೋಕರ್ಣ ಇನಿತೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಇವ ಬಿಡುವನಲ್ಲನು ||೧೨೨||

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿಯಯ್ಯ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಪೂಜೆ
ಅಂದವೆಲ್ಲವ ತೀರ್ಚಿ ಅನುಷ್ಠಾನಸಮಯದೊಳು
ನಿಂದಿರದೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೋಡೆಯದ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕೆಲ್ಲ ವೃತ್ತಾಂತ ಪೇಳೆ
ನೊಂದು ತನ್ನಯ ಶಿರವ ಬಿಡಿಸಿ ಕೈಲಾಸಗೃಹ
ಹೊಂದಿದರ್ಥಂ ಬಿಡದೆ ತಾಯಿನಲ್ಲಾಗುತ್ತ
ಬಂದ ಭರದಿಂ ಈಶನಡಿಗರಗಲದ ಕಂಡು ಬೆರಗಿನಿಂದಿಂತೆಂದನು ||೧೨೩||

ಅರಿದಲಾ ಶರಣನಾಚಾರಕ್ಕೆ ಪೋಲುವರು
ಸರಿಗಾಣೆನೆಂದು ಮುಂದಕೆ ಪೋಗು ಆತನುರೆ
ಚರಣಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಕೊಬಬೆಂಬ ಧ್ವನಿಯಿಂ ಪಿಂದಕೊತ್ತಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನು
ಬೆರಗಾಗಿ ನೆರೆ ತಿರುಗಿ ಸತ್ಪ್ರಮಥನೆಡೆಗೈದಿ

ತರುಳ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ತಲೆಯ ಪಚ್ಚಿಕೊಂಡುರೆಯನ್ನ
ಕರುಣಮಂ ಪಡಿಯೆನಲು ಅ ತೆರಂ ಮಾಡಿ ಶಿವಗೆರಗೆ ಹರುಷದೊಳೆಂದನು ||೧೨೪||

ಬೇಡೆಲವೊ ಮಗನೆ ಮನಸಿನೊಳಿದ ಬಯಕೆಯಂ
ನೀಡಿದಪ್ಪನೆನಲೆರಗಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು
ಗಾಢನೀವುದು ನಾನು ಕೊಂದ ಚರಸರ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಪುರಿಗೆ
ನಾಡರಿಯೆ ಒಯ್ಯೆನಲು ಒಯ್ಯೆನೆನೆ ಬೆರಗಾಗಿ
ರೂಢೀಶನರ್ಥಾಂಗಿ ಮುನಿಗೆರಗಿ ಇಂತದನು
ಮಾಡುವರೆಯೆನೆ ಅದರಕಿಮ್ಮಡಿ ಮಹತ್ವಮಂ ಕೇಳೆಂದನಾ ಮುನಿಪನು ||೧೨೫||

ಕೋಳುಗೋಟಿಯೊಳು ಬಂಕಯ್ಯನಿರೆ ನಿತ್ಯದೊಳು
ಶೂಲಿಗುಡಿಗೈದಿ ತಲೆಗಡಿದು ಆರತಿಯೆತ್ತಿ
ಶೀಲಮರಳೆದ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಬ ನೇಮಿರಲವನ ತನುಜ ಸಂಗಡ ಪೋಗಿಯು
ಭಾಳಲೋಚನನಡಿಯು ಕಂಡು ತಂದೆಯು ಮಾಳ್ವ
ಮೇಲು ಕ್ರಿಯ್ಯವ ನೋಡಿ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಪಚ್ಚುವದ್ಧು
ಕೇಳೆಂದು ತನ್ನ ಶಿರಗಡಿಯ ಮರಳಿಯು ಚಿಗಿಯೆ ತರಿಯುತಿರಲಿಂತನಂತಾ ||೧೨೬||

ಮೆರೆವ ತಲೆ ಕರವ ತಲೆ ನೋಡ್ವ ತಲೆ ಚೇರ್ವ ತಲೆ
ಪರಿವ ತಲೆ ಶಿವನ ಕೊಂಡಾಡೊ ತಲೆ ಬೇಡೋ ತಲೆ
ತರುಳಕೊರಹುವ ತಲೆಗೆ ಹರನುಬ್ಬಸಂಬಟ್ಟು ಲಿಂಗದಿಂ ಪೊರಗೆ ನಿಂದು
ಭರದಿ ಬಾಲಕನಪ್ಪಿ ಬೇಡೋ ಮನದಿಷ್ಟವೆನೆ
ವರತಲೆಗೆ ಮುಂಡ ಮಾಡಿಯು ಸರ್ವಕಸುವಿತ್ತು
ಸ್ಥಿರದಿ ಅರವತ್ತು ಮೂವ್ವರು ಪುರಾತನರಾಗೊದಿದುವೆ ಮುಂದೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೧೨೭||

ಲಾಲಾಸುರಂ ಪಂಚಮೇಂಡ್ರಾಸುರಂ ವ್ಯಾಳ
ಕಾಳಾಸುರಂ ನಾರಸಿಂಹ ದಕ್ಷನ ಪಡೆಯ
ಹಾಲಾಹಲಂ ಮಾಡಿದುದಕೆ ಕಲ್ಯಾಣದೊಳು ವೀರಮಾಚಯ್ಯನಾಗಿ
ಮೇಲು ಶರಣರ ಮೈಲಿಗೆಯ ತೊಳೆದು ಘನಮಹತ್ವ
ಬಾಳು ಮಾಡುವನಾತನುರೆ ಪೌರಾಣಂಗಳಂ
ಹೇಳಿಯೊಳು ಮೆರೆವದಿದು ಮುಂದಾಗೊತಿಹ್ಯದೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ವಿದ್ಯಲತೆಗೆ ||೧೨೮||

ವರತರದ ಶ್ವೇತಾಂಬರನ ಕೊಂದ ದೋಷಕ್ಕೆ
 ಶರಣ ರಕ್ಕಸಿಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರು
 ತಿರುವದಂ ಮುಂದಿಹುದು ಆ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯ ದೇಶದೊಳು ಶಿವದೂಷಣೆ
 ನಿರದೆ ಮಾಡುವ ಜೈನರಿಗೆ ಮಲಹರ ಮಣಿಯಾ
 ಸ್ಥಿರಕಾಯಕವನಿತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪೆಚ್ಚಿಸಲು
 ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವರೊಡಗೂಡಿ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ ನಗರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕೆಂದನು ||೧೨೯||

ತರುಳ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಲೋಕ ಸಾಕು ಎನ್ನಯ ಪುರಿಗೆ
 ಬರುವುದೆನೆ ಪಟ್ಟಣದಶೆಟ್ಟಿ ಪ್ಯಾಟಿಯಸೆಟ್ಟಿ
 ನಿರುತ ಮಾಜಾನಸೆಟ್ಟಿಯು ಗಾಜಿನ ಸುಸೆಟ್ಟಿ
 ಸರಸೆಟ್ಟಿಯೆನಿಸುವರಿಗೆ ಹರನಿವರ ಮನದರ್ಶಿ ನಡಸೆನಲ್ಕುತಿತ್ತಾ
 ತುರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ದಂಪತಿ ತರುಳರೆಲ್ಲರಂ
 ಕರೆದೊಯ್ದು ಪುರಿಗೆಂದು ವಿದ್ಯಲತೆಯೊಳು ಪೇಳ್ವನಲ್ಲಿ ಪದಿಮೂರು ಸಂಧಿ ||೧೩೦||

ಸ್ವಂಧಪೌರಾಣದೊಳು ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ
 ಕಂದ ವಿಮಳಾನಂದಗೊರೆದ ವಿಶ್ವನಂಗೆ
 ಸಂದವಧು ವಿದ್ಯಲತೆಯಂಗೂಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ನಡೆಯಾ ವನುತೆಯು
 ಬಂಧುರ ಸುಜ್ಞಾನಶೇಖರಗೆರೆಗೆ ಭಸಿತಮಂ
 ತಂದಿಟ್ಟು ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನಲು ನಮಿಸಿ ಬಳೆ
 ಕಂದರದ ಕರಿಮಣಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಾಗಮ ಪೇಳುಯೆನಲಾತನೊರೆದ ನುಡಿಯು ||೧೩೧||

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲ
 ಹಿರಿಮಠದ ಕರ್ತೃ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯನಾತನ
 ಮುರಿಯನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನುರೆ ಚರಿತವು
 ಇರದೆ ಪೇಳರಲದಂ ಕಂಡು ವಟಪುರನಾಥ
 ನೊರ ಶಿಷ್ಯ ಚರಭಕ್ತಚರಣರೇಣೆಂದೆನಿಪ
 ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನೀ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಖಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ||೧೩೨||

ಸೌಂತ್ಸರನ ಶಿರವ ಸೌಂತ್ಸರದಿ ತಾಳ್ವ
 ಸೌಂತ್ಸರಾನೇತ್ರ ಸೌಂತ್ಸರಾಪತ್ರ

ಸೌಂತ್ರ್ಯಗಾತ್ರ ಸೌಂತ್ರ್ಯರಿಸ್ತೋತ್ರ ಅಘಜಲದಿ ಸೌಂತ್ರ್ಯರಾ
ಸೌಂತ್ರ್ಯರರ್ಗೇ ಸೌಂತ್ರ್ಯರಾದನ ಮಿತ್ರ
ಸೌಂತ್ರ್ಯರಂ ಸತತ ಸೌಂತ್ರ್ಯರಿಂಗೊರೆದ
ಸೌಂತ್ರ್ಯರೆನಿಪ ವಟಪುರನಾಥ ಎನ್ನ ಸೌಂತ್ರ್ಯರದಿ ನಿಂದು ಪೊರೆಗೆ ||೧೩೩||

ನಕ್ಷತ್ರ ಶೈಲದೊಳು ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂದಿರದಿ
ನಕ್ಷತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರನಿಟ್ಟರ್ಗೇ
ನಕ್ಷತ್ರಮನ್ನಿತ್ತಿ ನಕ್ಷತ್ರಹೃದಯರಂ ಶಿರಮಾಲೆಯಿಂ ರಾಜಿಪಾ
ನಕ್ಷತ್ರ ಶಾಸನಂ ನಕ್ಷತ್ರಗಣಕುಲಕೆ
ನಕ್ಷತ್ರಯುಗಜುಗಕೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಣ್ಣುಷ
ನಕ್ಷತ್ರಪತಿಧರನೆ ಅಕ್ಷಯದ ವರವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸೈ ಕೆಂಚವ್ಯಷಭಾ. ||೧೩೪||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ನಿದೇವಯ್ಯನೊರಕೃತಿಯು
ಸದುವಿನಯದಿ ಬರೆದು ಓದಿ ಕೇಳಿದ ಜನಕೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ವೂಪ ಗುರುಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ವದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಛತ್ರ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿದಿತ ಸಖಿ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೧೩೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕ್ಕು ಕಾಂಡ ೪ ಕ್ಕು ಪದನು ೧೦೯೪ ಕ್ಕು ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ವೇ

ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಪಲ್ಲ:

ಅರಸ ಫಣೆಯೊಳಗಿದರ್ ಭಸಿತ ದಟ್ಟಿಸೆ ಬೆಂದು
ನರಪನಾರಣ್ಯದೊಳು ಬೀಳೆ ಸಾಳುವನೊಯ್ದು
ವರಕುಂಭಜಾತ ಹತ್ತಿರದಿಡಲು ಉಪದೇಶ ಪೇಳಿ ಪುರಕಪ್ಪಣೆತ್ತಾ

ಪದನು:

ನೇತ್ರ ನೇತ್ರನೆ ನೇತ್ರ ಸಪ್ತಹಸ್ತನೆ ಚಾರು
ನೇತ್ರದ್ವಯಲೋಕಧಿಕ ನೇತ್ರಗಿವಿಭೂಷಣಂ
ನೇತ್ರಪಂಚಮ ಆಶ ವಸನ ನೇತ್ರಾದಿ ಮಲದೂರ ಸದ್ಗುಣವಿಚಾರಾ
ನೇತ್ರ ಜಗಕೆನಿಸುವರ ತೇಜ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೀಜ
ನೇತ್ರವಿತ್ತವನಿಗೊಲಿದು ನೇತ್ರಮಂ ಕೊಟ್ಟ ಸೂ
ನೇತ್ರಡಿಯ ಮನ್ಮನೋಸೂತ್ರ ಗುರು ಕೆಂಚವ್ಯಷಭಾ ಸಲಹೊ ಸದ್ಭಕ್ತರಾ ||೧||

ಶಿವನು ಸರ್ವರೊಳಿಹನು ನೋಡೆನೆಂದರೆ ಕಾಣೆ
ಸುವನಲ್ಲ ಗಾಜು ಸರ್ವರೊಳುಂಟು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ
ಅವನಿಯೊಳು ಮೆರೆವದಂ ನಿನ್ನ ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಪತಿದೈವವೆಂದು ನಂಬು
ಯುವತಿ ಇದು ಮರೆಯಬೇಡೆಂದು ನಿನ್ನಯ ಫಣೆಗೆ
ಭವರಹಿತ ಭೂತಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿ ಮೋಗನಲಾಗ
ತವೆ ಪಾದಕಂ ನಮಿಸಿ ಅವರಪ್ಪಣೆಯೊಳಾಗ ಬರುತ ವನಪಾಲಕಗೆ ||೨||

ಬುಷಿರಾಯ ಬಂದು ಫಲ ಪೂವ್ವನೆತ್ತಲು ನಿತ್ಯ
ರಸ ಕಸಿಯಬೇಡವೆಂದಾಗ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲ
ಕುಸಿಲೆಯಾಚ್ಚೆಯ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಸಖಿಯರಗೂಡಿ ತನ್ನ ನಿಜ ಪುರಕೆ ಬಂದು

ಭಸಿತವಿಟ್ಟಾ ಭಾಲ ತೊಳೆಯದಂ ಭೂಪನಿಗೆ
ಎಸೆವ ಸುರ್ಣಗಿಂಡಿಯೊಳುದಕದುಂಬಿ ತಾ
ರಸಿಗೆ ರತಿಯಂತೆ ನಿಂದಿರೆ ವಾದ್ಯದರ್ಭಟೆಯೊಳ್ಳಂದನಾ ವೀರಶೈವಾ ||೩||

ವರಸಿಂಹಪೀಠದೊಳು ಕುಳಿತು ಸರ್ವರಿಗಪ್ಪ
ಣಿರದಿತ್ತು ತವೆ ರಾಣಿಯಂ ಕಾಂಬ ತವಕದಿಂ
ಬರುತ ಸತಿಯಿಂದುದಕಗೊಂಡು ಆನನವಂ ನೆರೆ ನೋಡೆ ಕಡಲ ಕಡೆವಾ
ತುರದೊಳೊಂದ್ವನಿ ಸಿಡಿಮ ಪತ್ತಿದೊಲ್ಮಿನುಗುತಿದೇ
ತರದ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳು ಶುಕ್ಲನಂತಿರೆ ಪುಣ್ಯ
ಮುರಿಗುಟ್ಟಿ ಹುಡಿ ಸೋಸಿ ಸಲಿಲಗೂಡಿಸಿ ಬಟ್ಟನಿಟ್ಟತೆರ ಫಣೆಯೆಸೆಯಿತು ||೪||

ರಾಜಮುಖದೊಳಗಿದರ್ ಭೂತಿತಿಲಕವ ಕಂಡು
ರಾಜವಿಶೈನ ರಾವಿನ ತೆರದಿ ಮುಖಕಂದಿ
ರಾಜೇವಾನನಕೆ ಕರಿಯಾಗಿ ಮಸಣದ ಬೂದಿ ತಂದಿಟ್ಟನಾರುಸುರೆನೆ
ಸೋಜೆಗೆನಗಂ ಕಾಣುತಿದೆ ತೀವ್ರ ಪೇಳೆನಲು
ಮಾಜಲ್ಯಾಕರಸೆ ವನದೊಳಗೋರ್ವ ಯತಿ ಶಿವನ
ಸಾಜಭಾವದೊಳಿದರ್ನಾ ರಾಜಶೇಖರನ ರೂಪು ಜ್ಞಾನಸುಶೇಖರಾ ||೫||

ಉಕ್ಕಕೇತನು ಪಿಂದು ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ
ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದ ತೆರನಿದರ್ ನಮ್ಮಯ ವಿದ್ಯ
ವೈಕ್ಯದಡೆ ಮಿನುಗುತಿಹ ಕಾವಿಕಂಠೆಯು ಕೌಪ ಬಿಟ್ಟು ಜಡೆ ಭಸ್ಮಾಂಗದಾ
ಯ ಕ್ಷಿತಿಪ ಸ್ಥಾನಸ್ಥಾನದೊಳಕ್ಷಮಾಲೆಗಳು
ಸಾಕ್ಷಾತನ್ನಂತಿರಲು ಕಂಡು ಕನ್ನಿಕೆ ವೈದ್ಯ
ಪಕ್ಷ ಜೋತಿಷ ಅರಸಂ ವೇಸಿ ಗುರುವಿವರ ಬಳಿಗೆ ಬರೆ ಕರದಿ ಪೋಗೆ ||೬||

ತರವಲ್ಲ ಯತಿಗೆ ಕಾಂಚನಫಲ ಮೆಲ್ಲುತಿಹ
ವರರುಷಿಗೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ವೀಳ್ಯ
ನಿರದೀಯೈ ನರಕವೆಂದುಸುರೆ ನೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಪಣ್ಣುಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನು
ಮೆರೆವ ರಂಭಾಪತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಉತ್ತಮ
ಗುರುದರುಶನಂ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತವರಿಗೆರಗಿದರೆ
ಕರಮೋಕ್ಷವೆಂದು ವೀರಾಗಮದೊಳುಸುರುತಿದೆ ಪತಿ ಕೇಳು ಇದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ||೭||

ಗ್ರಂಥ:

ಸಾಧೂನಾಂ ದರುಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ
ಸ್ವರ್ಶನಂ ಪಾಪನಾಶಯೋ
ಸಂಗೋಷ್ಠಿ ಕೈವಾಲ್ಯಂ ಚ
ಅಹೋ ಸಜ್ಜನ ಸಂಗಮೆ

ಪದ:

ಎಂದು ವೈದ ಸುಪುಷ್ಪಫಲಗಳಾತನ ಪಾದ
ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮಿಸೆ ಭಸ್ಮದ ಬೊಟ್ಟು ಫಣೆಗಿಟ್ಟು
ಎಂದೆಂದಿಗಚಲಾಗದ್ದೆದೆಯಾಗೆನೆ ದೇವ ಅದರ ಪರಿನೋರೆಯೆಂದೊಡೆ
ತಂದೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಧೂಮ್ರಾಸುರನ ದೇಹದ
ಅಂದವಳಿದಾ ಗಾಜು ಬಳೆ ಕರಿಮಣ್ಣಾದುದ
ಒಂದುಳಿಯದೆನ್ನೊಳುಂ ಪೇಳಿ ಅಷ್ಟಾವರಣದೊಳಗಧಿಕ ಭೂತಿಯಿಂದಾ ||೮||

ಋಷಿರಾಯ ಪಿಂಗಳನು ಗಾರ್ಗ್ಯ ಗೌತಮ ಅತ್ತಿ
ಝಸವಡೆದರೀ ಭಸ್ಮದಿಂದೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ
ನೊಸೆದುಪೇಳಿಯು ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖದೊಳು ಪಂಚ ಧೇನು ಆ ನಂದಿ ಸುಮನೆ
ಸುಶೀಲೆ ಭದ್ರೆ ಸುಚಿತ್ತೆ ಪೆಸರ ಗೋಮಯದಿಂದ
ಭಸಿತ ಭಸ್ಮಂ ಕ್ಷಾರ ರಕ್ಷ ವಿಭೂತಿಯಂ
ಕುಸಿಲಸಿರಿನೀವದಂ ರೋಗ ರುಜೆಯಳಿವದಂ ಕ್ಷೀಣೇಂದು ರೇಣೊಂದನು ||೯||

ರಸಿಗೆ ಬೀಳಲು ಕೋಟಿ ಪಾಪ ಯಮನಳದೊಯ್ದು
ಜಸವಡೆದ ನರಕದೊಳಿಕ್ಕುತಿಹನೆಂದು ಮುನಿ
ನೊಸಲ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಸಾವಿತ್ರೆಯಾಗೆಂದು ಪರಕಿತ್ತನೆಂದನಲ್ಲೆ
ಪುಸಿಯಾಡಿ ಒಡಲೊರೆವ ಪರದೇಶಿಗಳ ವಾಖ್ಯೆ
ಗಸಣೆಗಂ ತಾರದಿರು ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಈ ಬೂದಿ
ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಮೋದುದಾ ನಾ ನೋಡಲಾಗದಿಂತೆಂದನು ||೧೦||

ಭೂತಿ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿದಾ ಭುಜಬಲೆಂಬ ದೊರೆ
ದಾತ ತನ್ನವಯಂಗಳಂ ಕಳೆದ ರಾಜ್ಯವನು

ಓತೋರ್ವ ದನುಜ ಸೆರೆವಿಡಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಾಂಧರ್ವ ಭೂತಿಯ ಜರೆಯಲು
ತಾ ತೀವ್ರ ಊಷ್ಮನಾಗನೆ ಭಸ್ಮನೂರಿಸಿದೊಡೆ
ಘಾತ ನಿಮಗೇನಪ್ಪುದೊಯೆನಲು ಕಡು ಕಿನಿಸು
ತಾ ತಾಳ್ವು ನಿನ್ನ ಕರಮುಟ್ಟಿ ವರಸೆನೆ ಅರಳಿ ಪರ್ಣಗೋಯು ಬಡಿದೊಲಾಗೆ ||೧೧||

ನಿಂದ್ಯ ವಂಚನೆ ಪುಸಿಯು ವೇಳಿಲಂ ನಿರ್ದಯವು
ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯೊಳೆರಡು ಈ ಅರು ಸ್ವಪಚಗುಣ
ಕಂದ ವಿಮಳಾನಂದ ವಿದ್ಯಲತೆಗೆಯು ಪೊಂದದಾಗಿ ನಡಗುತ ನುಡಿದಳು
ಸಂದೇಹವ್ಯಾಕೆ ಉಪದೇಶನಿತ್ತನ ವಿದ್ಯ
ಚಂದದಿಂದ ಕಲಿಸಿದವ ಭಯ ವಿದಾಟಿಸಿದವಂ
ತಂದೆಯೆನಲಕ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಧ್ವನಿಗೆ ಮೃಗ ಶ್ರವಣಗೊಡುವಂತೆ ವಿಭೂತಿಯು ||೧೨||

ನೆಲೆಗಳೆಳಿ ಮನವಿಡರೆ ಬಲ್ಲವರು ಎನಲಾಗ
ಬೆಲೆವೇಣ್ಣಿನಂತಾದಿ ಅವನ ಕರದನ ಬೂದಿ
ತಲೆ ಮುಟ್ಟಿ ಫಣೆಗೊಂದ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟಹ ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತೆಲ್ಲಿಹುದೆಂದಡೆ
ನೆಲದರಿಯನಿಂತಾಡಬೇಡನಲು ಭೂಪಂಗೆ
ಬಲು ಕಿನಿಸಿನುರಗ ಮುಟ್ಟಿದ ತೆರದಿ ಸರ್ವಾಂಗ
ದೊಳಗೆ ವಿಷಮಂ ತುಂಬಿ ಅವಿವೇಕವಾಭಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿದಂತಾದನವನು ||೧೩||

ಎರಿ ನೀರುಂಡಡಂ ಬೇಲಿ ಕೆಯ್ಯಿ ಮೇದೊಡಂ
ಭಾರಿ ಕರಿ ತುಡುಗನಾದೊಡೆ ಭೂಪ ಚೋರತನ
ಸಾರಿ ತಾ ಮಾಡಿದಡೆ ಪತಿ ತನ್ನ ಸತಿಯಳಂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯಲು ಬಿಡಿಪರು
ಧಾರುಣಿಯೊಳುಂಟೇ ವಿಮಳಾನಂ ವಿಶೈನ
ಭೂರಿ ಕೋಪದೊಳೆದ್ದು ತನ್ನ ಕರಮುಟ್ಟೊರಸೆ
ಕ್ಷಾರ ಉರಿ ಪತ್ತಿದೊಲ್ ರಾಯನಂಗಂ ಬೆಂದುದೇನೆಂಬೆನ್ನದ್ಭುತವನು ||೧೪||

ನಿಂದ್ಯ ನಿಷ್ಕುರ ಪಾಪಿ ದೀನ ಉರಗಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಬಂಧನಂಬಡುವ ನರ ಈ ಪಂಚಕಂ ಎಚ್ಚೆ
ಹೊಂದಿಪ್ಪುದಿಲ್ಲ ಕೋಪದಿ ಕೇಡು ಆರಿಗೂ ಬಿಡದಲ್ಲ ಸತಿಯಾ ಫಣೆಯಾ
ಹೊಂದಿದ ಸುಭೂತಿಯನ್ನೊರಸೆ ಚಿಂತೆಯೊಳಾಕೆ

ಗ್ರಂಥ:

ಸಾಧೂನಾಂ ದರುಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ
ಸ್ವರ್ಶನಂ ಪಾಪನಾಶಯೋ
ಸಂಗೋಷ್ಠಿ ಕೈವಾಲ್ಯಂ ಚ
ಅಹೋ ಸಜ್ಜನ ಸಂಗಮೆ

ಪದ:

ಎಂದು ವೈದ ಸುಪುಷ್ಪಫಲಗಳಾತನ ಪಾದ
ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮಿಸೆ ಭಸ್ಮದ ಬೊಟ್ಟು ಫಣೆಗಿಟ್ಟು
ಎಂದೆಂದಿಗಚಲಾಗದೈದಯಾಗನೆ ದೇವ ಅದರ ಪರಿನೋರೆಯೆಂದೊಡೆ
ತಂದೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಧೂಮ್ರಾಸುರನ ದೇಹದ
ಅಂದವಳಿದಾ ಗಾಜು ಬಳೆ ಕರಿಮಣ್ಯಾದುದ
ಒಂದುಳಿಯದೆನ್ನೊಳುಂ ಪೇಳಿ ಅಷ್ಟಾವರಣದೊಳಗಧಿಕ ಭೂತಿಯಿಂದಾ ||೮||

ಋಷಿರಾಯ ಪಿಂಗಳನು ಗಾರ್ಗ್ಯ ಗೌತಮ-ಅತ್ರಿ
ಝಸವಡದರೀ ಭಸ್ಮದಿಂದೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ
ನೊಸೆದುಪೇಳಿಯು ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖದೊಳು ಪಂಚ ಧೇನು ಆ ನಂದಿ ಸುಮನೆ
ಸುಶೀಲೆ ಭದ್ರೆ ಸುಚಿತ್ತೆ ಪೆಸರ ಗೋಮಯದಿಂದ
ಭಸಿತ ಭಸ್ಮಂ ಕ್ಷಾರ ರಕ್ಷ ವಿಭೂತಿಯಂ
ಕುಸಿಲಸಿರಿನೀವದಂ ರೋಗ ರುಜೆಯಳಿವದಂ ಕ್ಷೀಣೇಂದು ರೇಣೊಂದನು ||೯||

ರಸಿಗೆ ಬೀಳಲು ಕೋಟಿ ಪಾಪ ಯಮನೆಳದೊಯ್ದು
ಜಸವಡೆದ ನರಕದೊಳಿಕ್ಕುತಿಹನೆಂದು ಮುನಿ
ನೊಸಲ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಸಾವಿತ್ರೆಯಾಗೆಂದು ಪರಕಿತ್ತನೆಂದೆನಲೈ
ಪುಸಿಯಾಡಿ ಒಡಲ್ಪೊರೆವ ಪರದೇಶಿಗಳ ವಾಖ್ಯೆ
ಗಸಣೆಗಂ ತಾರದಿರು ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಈ ಬೂದಿ
ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಪೋದುದಾ ನಾ ನೋಡಲಾಗದಿಂತೆಂದನು ||೧೦||

ಭೂತಿ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿದಾ ಭುಜಬಲೆಂಬ ದೊರೆ
ದಾತ ತನ್ನವಯಂಗಳಂ ಕಳೆದ ರಾಜ್ಯವನು

೨೬೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಇಂದುಧರನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ರೆಕ್ಕೆಯ ಮುರಿದ
ಮಂದ ಖಗನಂತಿರ್ದು ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೊರಲುತಿದ್ದಳಾ ವಿದ್ಯಾಲತೆಯು ||೧೫||

ಕುಲ ಭಲವು ರೂಪು ಯವ್ವನ ವಿದ್ಯೆ ಧನ ಧಾನ್ಯ
ನೆಲನಾಳ್ವ ಸಿರಿ ಮದದಿ ಭಸ್ಮನಳಿಯಲು ಸಹಸ್ರ
ಚೆಲುವ ಲಿಂಗಂಗಳಾ ನಿಲಯ ಕೆಡಹಿದ ದೋಷ ಸಂದಿಸಿತು ಭೂಪಗಂದು
ತಿಳಿಯದಲೆ ಇಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕರ ಸುಟ್ಟಂತೆ
ಬಲಮಂತ್ರಿ ಭಂಡಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ
ತಳುವದಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾನನಂ ಸೇರೆ ಶರೀರದುರಿ ಬಿಡದಾಯಿತೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೧೬||

ಗುರುವಿನೊಳು ಗುಣವು ಲಿಂಗದಿ ಶಿಲೆಯು ಜಂಗಮದಿ
ವರಕುಲಂ ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೊಳು ನಿಂದೆಯಂ
ನೆರೆ ಮಂತ್ರದೊಳು ಭಿನ್ನ ತೀರ್ಥದೊಳು ಶೀತೋಷ್ಣ ಶೇಷದೊಳು ರುಚಿಯನೆಣಿಪಾ
ಕರದೋಷದಿಂ ಮರದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ
ಶರೀರದುರಿ ಮಾಯವಾಗಿ ನೇತ್ರ ಸಲಿಲಂಕಡೆಗೆ
ತೆರಳಿ ನಿಂಬದಗೊಲ್ಕದಿಂದ ಮೌಕ್ಷಿಕವ ಡಾಳಿಸುತಿರ್ದ ವೀರಶೈನಾ. ||೧೭||

ಅತ್ತ ಸತಿಯರಮನೆಯ ಕೋಣೆಯೊಳು ಕುದಿಕುದಿದು
ಸತ್ತನೆನ್ನಯ ಪತಿಯು ಮುತ್ತೈದಿಯೆಂದ ಯತಿ
ಯೆತ್ತ ಪೋದೆಯೊ ಗಾಜೇಶನೆಂಬ ಬಿರುದು ಮುಳುಗಿಯು ಪೋದುದಂತಲ್ಲದೆ
ಮಿತ್ಯದಿಂ ಸಜ್ಜನರ ಕಾಡಿದನು ದಂಪತಿಗ
ಳುತ್ತಮರನಗಲಿಸಿದನುಂಬುತಿಹ ಎಡೆಯನ
ತುತ್ತು ತೆಗೆಸಿದೆ ಕೊಡುವ ದಾನಕಡ್ಡಾದ ಶಿಶುಗಳ ಕಂಠ ಕೊಯಿಸಿದನೊ ||೧೮||

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ವೀರಶೈನತ್ತ
ಬೆಂದ ಶರೀರಂ ಮುಂದಕಡಿಯಿಡದೋಲಾಗೆ ಬಹು
ನೊಂದು ಧೂಮ್ರಾಸುರನ ಶಿವ ಸುಟ್ಟ ತೆರನೆನ್ನ ಕರಕೆ ಭೂತಿಯ ಉರಿಯನು
ನಿಂದಿರದೆ ಕಾಡುತಿದೆ ಪತಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ
ಕುಂದೇನಾದಪುದೋಯೆಂಬ ಸತಿ ಮಾತು ಸಠೆ ಮಾಡಿ
ಹೊಂದಿ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿರ್ಪ ಬರವೆಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತೆಂದು ಸುಯಿಗರೆದನು ||೧೯||

ಅರಸನಾನನ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಲಕ್ಷ ಜನ
ಇರದೆ ಏಕಾಂತನಾಡುವ ಪತ್ತು ಸಾಸಿರಂ
ನೆರೆ ತಮ್ಮ ಅನುಗಳಂ ಪೇಳ್ವರಂ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಜನ ಚತುರಬಲಕೆ
ತ್ವರಿತ ಪಡಿನಿಕ್ಕುತಿಹ ಪತ್ತುನೂರಿರದೆ ಭೂ
ಸುರರಿಗನ್ನವ ನೀಡುವ ಭೂಪ ತನ್ನದರಕಂ
ಬರಿಗಾಣೆನೆಂಬ ಚಿಂತೆಯುಮದಲ್ಲದೆ ಶರೀರ ಉರಿವುದಂ ತಾಳಲಾರ ||೨೦||

ಅಂಬುಜಸಖಿ ರವಿಯು ಲೋಕಾದಿಲೋಕವನು
ಯೆಂಬುವದು ನೆಶ್ಚ ತುಂಬಿದ ಸಲಿಲ ಬತ್ತಲೈ
ತುಂಬಿಸದೆ ವೈರಿಯನ ಆ ಪದ್ಮ ಪಡದ ಹರಿಯದರೊಳುದ್ಭವ ವಿರಿಂಚಿ
ಕುಂಭಿನರಿಯಲು ಬುದ್ಧಸಖಿ ತಾಣುವಗಲಿದರೆ
ನಂಬಿಗೆಯೊಳಿದರ್ಲರರು ಪೋಗಿ ಹಗೆತನವ
ಮುಂಬಿಡದೆ ಮಾಡುವೋಲಾ ವೀರಶೈನಂಗೆ ಕೇಡಾದುದಡವಿಯಲ್ಲಿ ||೨೧||

ಒರಲುತಿಹ ಪುರ ನೆನೆಸಿ ಬಳಲುತಿಹ ನೋವಿನೊಳು
ಹೊರಳುತಿಹ ಸತಿಯನುಪಚಾರಮಂ ನೆನನೆಂದು
ಕರಗುತಿಹ ಕುಂದುತಿಹ ಹದಕುತಿಹ ಬೆದಕುತಿಹ ಪರಿಯಿಂದ ನಸಿಯೆ ದೇಹಾ
ಧರೆಯ ಬಿಟ್ಟೇಳದಂತಾದನೆನೆ ಮುನಿಪಂಗೆ
ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ಇಂತ ಸುಡಿಗಾರಿಗಾದುದಂ
ವರಿಯಿರೆನೆ ದೂರ್ವಾಸ ಶಿವನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಸುರಪಗೀಯಲ್ಯಾತನು ||೨೨||

ಮದಡನಾಗಿಯು ಕಾಲಿಗಿಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಕಾಣುತ್ತ
ರದನನೆ ಮುರಿಯು ಕೆನಿಸಿಲೆಂದ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯ
ಉದದಿ ಮುಳುಗಲೆನಲಂತಾಗೆ ಎಲ್ಲಮಂ ಮರಳಿ ತಪದಿಂ ಪಡೆದನು
ಸದುವಿನಯದೊಂದುದಿನ ಶ್ವೇತಾಂಬರಂ ಪೊದ್ದು
ಮದನಹರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೋಗುತಿರೆ ನಂದೀಶ
ಮುದದಿ ಬಾಲವ ಮೂತ್ರದೊಳಗದ್ದಿ ಜಾಡಿಸಲ್ ಇಂದ್ರ ಕೋಪದೊಳೆಂದನು ||೨೩||

ಪಶುವಲಾ ನೀ ಬಸವಯೆನಲಾತನ್ನೈಶ್ವರ್ಯ
ಮಸಣಿಸಿತು ಸ್ತಂಭೆ ಬೆಳವಲ ಪಣ್ಣ ಮೆದ್ದಂತೆ

೨೭೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಶಿಶುವೆ ವಿಮಳನೆ ಕೇಳು ನಿರ್ಧನಿಕತನದಿಂದ್ರ ಬಾಳುತಿಹನೇವೆಳ್ಳೆನು
ಎಸೆವ ಸಾಸಿರ ಕೊಡೆಯು ಚಾಮರಗಣಿತ ಸತ್ತಿ
ಗಿ ಸರ ಕೆಲ ಮಾರ್ಬಲಂ ಬೀಡ್ಲಿದೈತರುವೆ
ರಸಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಯುತ ಇಂದ್ರ ಸಂಗಡನೋರ್ವ ಸೊಡರು ಪತ್ತಿಸುವರಿಲ್ಲ ॥೨೪॥

ಹಡಪ ಕಾಳಂಜಿಗಳ ಪಿಡಿವರಗಣಿತ ವೀಳ್ಳ
ಮಡಿಚಿರ್ಪರಗಣಿತರು ವಂದಿಜನರಗಣಿತರು
ಬಡಿವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯರಗಣಿತರು ಕಲಿಭಟಾಳಿಯು ಕೆಲರು ತಮ್ಮನುಗಳಾ
ಬಿಡದುಸುರುತಿಹ ಕೆಲರು ಸರ್ವರಂ ಕಂಡಿವನ
ಕಡೆಗೆ ನೋಡದೆ ಪೋದರಾ ನಂದಿ ನಂದೆಯಿಂ
ಬಾಲಕನೆ ಮಹತ್ವಮಂ ಪಳಿದವಗೆ ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅನವರತ ತಪ್ಪದೆಂದಾ ॥೨೫॥

ಪಲಬುತ್ತು ಇಂದ್ರನೀಶನ ಪಾದಕರಗಿದರೆ
ಎಲೆ ಕೇಳ ನಂದೀಶನಿಂದಾನು ಆತನಂ
ಬಲು ಪರಿಯಲೊಲಿಸು ಕಳಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬೇಕೆನಲಾ ವ್ಯಾಳ್ಳದಿ
ಒಳಿತೆಂದು ಶಿವನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಅಮರೇಂದ್ರ
ತಳುವದೈತಂದಾಗ ದ್ವಿತೀ ಶಂಭುವೆನಿಪನಘ
ತಳುವದನ್ನಗುಣವ ನೋಡದೆಯು ಪೊರೆಯೆಂದು ಬಹುಪರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರಗೈದು ॥೨೬॥

ನೆಲದೊಳುರುಳುವನ ಬಾರೆಂದು ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದು
ಬಳಲಿಡಿ ಬಾಲನೆಂದಿರದೆ ಕರಶಿರದೊಳಂ
ಒಲಿಡಿಟ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯ ಮೊದಲಿಗಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಬಾಳೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು
ಪೊಳೆವ ನಾರಿಯಕೇಳದೊಳಗೆ ಸಲಿಲಿದರ್ತರ
ಕಳೆಬಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮೊದಲಿಗಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ
ಸುಲಭದಿಂದಿರ್ದ ಸುರಪಂಗೆಣೆಯೆ ವೀಶೈನ ಬಳಲಿ ಕುಸಿಬಿದ್ದನಂದು ॥೨೭॥

ಎಲೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮರಕೆ ಪಕ್ಷಿ ಬರುವವೆ ಗಂಧ
ಅಲರಿನೊಳಗಿಲ್ಲದಿರೆ ಆರಡಿಗಳೆರಗುವವೆ
ಕಳೆನೆಷ್ಟ ಮುದವಿಯೊಳು ವಿಟಪುರುಷ ಹೊಂದುವನೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ತೊಲಗಿದವಗೆ
ಬಲವಪ್ಪರಿಲ್ಲ ಪಡೆದವರೆ ವೈರಿಗಳಾಗಿ
ಕುಳಿತ ನೆಲ ಕುರಿ ಪತ್ತಿ ಪಿಡಿಡೆಂಟು ಪಾವಾಗೆ
ಸಲಿಲ ಕೊಳುವಡೆ ಬತ್ತ ನೆರೆಯು ಕಂಡರೆ ಸೇರ ಮರಳಾಲಿಸೆನುತಿದರ್ನು ॥೨೮॥

ಚೋರನಿವನೆಂಬುವರು ಸತಿ ಪುತ್ರ ಕುಲದವರು
 ದಾರುಯೆಂದೆಂಬುವರು ಕೂಸನೀಯ್ಯರು ಇದಿರ
 ಸಾರಸುಖ ಸೇರರಂ ಹತ್ತಿಲಿರಲತ್ತತ್ತೆ ಪೋಗು ಇಲ್ಲಿರದೆಂಬರು
 ಮಾರನಾ ಮಾತೆ ತೊಲಗಿದ ನರಗೆ ಆ ತೆರಂ
 ಧಾರುಣಿಪತಿಗಾಯ್ತು ಭಾಗ್ಯಮಿರೆ ಸಲಿಲಿದ್
 ಭಾರಿ ತಟಾಕಕ್ಕೆ ಮಕರ ಮಂಡೂಕ ಪಿಡಿದು ಪೊಗಿಸುವರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ||೨೯||

ಪಾಲಾಬ್ಧಿಯಂ ಕಂಡು ಹಂಸ ನಡೆತಂದಂತೆ
 ಮೇಲು ಪುಷ್ಪದ ವಾಸನೆಗೆ ಭೃಂಗನೈದಂತೆ
 ಹೇಳಿ ಕಳುಹದ ಮುನ್ನ ಜನಕಣ್ಣ ತಮ್ಮನಾ ಬಂಧು ಬಳಗೆಂಬುತಿಹರು
 ಕೇಳು ವಿಮಳಾನಂದಮಿಂಡಿದ್ ವೀಶೈನ
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟುವ ಪಲ್ಲನಿಲ್ಲದಹಿರಣದೊಳಂ
 ಸೋಲ್ದರಸದಾಡಿನ್ನಿಲ್ಲದ ಕರಿಯು ಮಾನಿತಗೆ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಮರಣವು ||೩೦||

ದಾಸಿಮನ ಕುಂಭದೊಳು ವೇಶಿ ಮನವಿಟರಲ್ಲಿ
 ಆಸುಪತಿವ್ರತೆ ಧ್ಯಾನದೈತನೊಳು ವಿದ್ಯಲತೆ
 ಯೇ ಶಿವನೆ ಪತಿಯು ಜೀವದೊಳಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನಗಲದಂತೆ ಮನದಿ
 ಶ್ವಾಸಗೊಡು ಎನುತಿಹಳು ಅತ್ತೆ ಕ್ಷೀರನ್ನುಂಬ
 ದೇಶಪಾಲಕನು ಕಾರಿಯು ಸೊಪ್ಪನಂ ಕಾಣ
 ದೋಷಬಿಡದಾಗಿ ಶರೀರವು ಕೊಳತು ಕದಳಿಪಣ್ಣಿನೊಲಾಯಿತೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೩೧||

ಚೆಲುವ ಕಾಂಠಾನದಿಂ ಮಾಡಿದ ಸು ಪಾವುಗೆಯ
 ನೆಲನಾಳ್ವಮೆಡುವಡಿಗೆ ಎಳೆದೊಪ್ಪಲಂ ಕಟ್ಟಿ
 ಬಲುವಿನಿ ನಡೆಯಲೈ ಗುರುಳೊಡೆದು ಪಳ್ಳ ಸೇರಲು ತೆಗೆಯೆ ರೋಹಿತೊಸರಿ
 ಜಳಜಳಂ ಪೋಗುವದು ಕಂಡು ಹವ್ವನೆ ಹಾರಿ
 ಕಳೆ ಪೋಗಿ ಕಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಚೌಳಿಯೊಳೇಳ
 ದಳಲುತಂ ಬಿದ್ದೆಡಿಯ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಡಿಯೆ ಸಾವ್ಯಾಕೆ ಬರುವಲ್ಲದೆಂದಾ ||೩೨||

ಯದಿ ಕಾಡುವಂಗೆ ವಿಮಳಾನಂದಗೀ ತೆರಂ
 ಬದಲಿಲ್ಲ ಪೂರ್ವದುಃಕೃತವಲ್ಲ ನಡುಮಂತ

೨೭೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ರದಿ ಪರಸಿದೀ ಭೂತಿಬಟ್ಟೊಂದನೊರಸಿದೊಡೆ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟಾಯ್ತು ಪಾಪ
ನಿವಹವೆಲ್ಲಂ ರಾಯನಂಗ ಕುರಿಯಂ ಪತ್ತಿ
ಸವಸವದು ಪಸಿತದೋಲಾಗೆ ಆಗಸ ಪದ್ಧು
ಅವನಿಗೈತರುತ ಕಾಣುತ ಕಾಯ ಬಾಯಲಿಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ಯೆ ನಭಕೆ ||೩೩||

ಭರದೊಳೊಯ್ದುದಕಂಡು ಗಂಡುಖಗ ಇದಿರಾಂತು
ಬರುತ ನಿನಗಿಷ್ಟು ಮಾಂಸ್ಯಾಕೆಂದು ಕೋಪವಾ
ತುರತಾಳ್ಳು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ಹಾರಿಯು ಪಕ್ಕದಿಂ ಬಡಿಯೆ ಬಾಯೊಳಿದಾರ್
ನರಪನಾಕ್ಷಣ ಪೋಗಿ ಕುಂಭಸಾಂಭನ ವನಾಂ
ತರದ ಮದ್ಯದಿ ಬೀಳೆ ದುರ್ಗಂಧ ನಾರುವದ
ಕರುಣಿ ತಿಳಿದಂ ನಾಸ ಮುಚ್ಚಿ ನಳನೀಲಿರಿದ್ಯ ಅರಸೆನಲ್ಲಿಂತೆಂದರು ||೩೪||

ಬೀಸಲಮ್ಮದು ವಾಯು ಕುಸುಮದ ಸುವಾಸನೆಯು
ಲೇಸಿನಿಂದೊಯ್ಯಲಮ್ಮದು ಭೃಂಗಸಮುದಾಯ
ಆಸೆವಿಡಿದೊಂದರಲ ವಾಸಿಸಲಮ್ಮದೆಯು ಹೆಡರಿಹವು ಇಂದು ರವಿಯು
ಸಾಸವಟ್ಟಾ ಜೋತ್ಸಮಿರಿಸಲಮ್ಮರು ಆಬ್ಬಿ
ರೋಷದಿಂದಾಪೋಷಣಂಗೆದ ಭಯಕಂಜಿ
ಯೇ ಸುತನೆ ಪುಣ್ಯಕರ ಆ ವಿಂದ್ಯ ಮೊಗಳುವಡೆ ಶೇಷಾಧಿಪಜರಿಗರಿದು ||೩೫||

ವರ ಚೈತ್ರ ವೈಶಾಖ ವಸವಂತರುತುವೆನಿಪ
ಮೆರೆವ ಜೇಷ್ಠಾಷಾಢ ಗ್ರೀಷ್ಮರುತುವದರ ಬದಿ
ಲಿರುವ ಶ್ರಾವಣ ಭಾದ್ರಪದ ವರುಷರುತು ಆಶ್ವೀಜವು ಕಾರ್ತಿಕಂ ಶರರುತು
ನೆರೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಪುಷ್ಯ ಹಿಮವಂತರುತು ಮಾಘ
ಸ್ಫುರಿತ ಫಾಲ್ಗುಣವು ಶಶಿರುತುವಾರುಯೆನಿಪವಂ
ಧರಣಿಯೊಳಗಿಪ್ಪ ವನದಂತಲ್ಲ ಸರ್ವಕಾಲದೊಳೊಂದೆ ತೆರ ನಂದನಂ ||೩೬||

ವ್ಯಾಳ ಗರುಡ ಸಿಂಗ ಮಾತಂಗ ಮಾಜಾಜಾಲಂ
ಕೀಳುವುದೂರ ಪುಲಿ ಪುಲ್ಲೆ ವೈರವ ಮರೆದು
ಸಾಲಿನಿಂ ತಿರುಗುವು ಕಾಸಿ ಕೇತಾರ ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಕುಂಭಸುಕೋಣಿಯಾ
ಮೂಲಗೋಕರ್ಣ ಅರುಣಾಭಲಂ ಮೊದಲಾದ

ಮೇಲುಮಹಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹತ್ವೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮನು
ಕೂಲ ವಿಸ್ತಾರ ವಿಂದ್ಯದೊಳೊರ್ತಿಗೇಳಿ ಜಾಹ್ನವಿ ಮನದೊಳಾಳೋಚನೆ ||೩೬||

ಮಾಡಿ ಮೃಡಮುನಿಗೂಡಿ ಬರಲವರ ವಾಕ್ಯವನು
ಗಾಡಿಯಾಗಲ್ಪರಿದುಯೆಂದು ತಾರಾದ್ರಿಗೃಹ
ಗಾಢದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ನೋಡೆ ಕಂಡಳು ಸರಿಯಲಿ ಸವತಿ ತ್ರಿಯಣುಗರನ್ನು
ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿರೆ ಮುಂದೆ ಕಲಹ ಪುಟ್ಟುವದೆಂದು
ರೂಢಿಸಿದ ಕುಂಭಸಾಂಭನ ವನದೊಳ್ಳೆತಂದು
ಮಾಡದ ಸುಚಿಂತೆಯನು ಅಮೃತೆಯೆಂಬಾನದಿಯು ಪರಿದುದಾನಂದನದೊಳು ||೩೭||

ತನುವಿನೊಳು ಸುಜ್ಞಾನ ಪುಟ್ಟಿ ದೂರದಿ ನೋಳ್ವ
ಮನುಜರ್ಗ ಲೋಕ್ಯತೀರಕೃತಂದು ಮಿಗೆ
ಸನುಮತದಿ ನೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಮಿಪ್ಯಕರದಿಂದ ಮುಟ್ಟಲು ಸಾರೂಪ್ಯ ಪದವು
ವಿನಯದಿಂದೀವೆ ನಿತ್ಯಂಬಿಡದೆ ಏಕಾಗ್ರ
ಮನನಾಗಿ ಸ್ನಾನಗೈಯಲೈ ಸಾಯೋಜ್ಯವನು :
ಅನುಮನಿಸದಿತ್ತಪೆಂದಾ ಅಮೃತೆಯೆಂಬ ನದಿ ಪರಿದಳಾನಂದದಿಂದ ||೩೮||

ಶಂಕರನ ರೂಪನಾ ಕುಂಭಸಾಂಬವವೃಷಿಯು
ಏಂ ಕಾರಣಂ ನಿಂತುದಂ ಕಂಡು ಎಳೆ ತಪಸ
ತಿಂಕರಂ ನಾವಿರಲು ನಿಮಗಾವ ಸಂಕಲ್ಪ ಬೇಡ ಈ ದುರ್ಗಂಧದಾ
ಸಂಕಟವನಾರೈದುಯೈತಪ್ಪೆವೆಂದಾಡಿ
ಭೋಂಕನೆಯು ಪೋದರಾ ಗಿರಿಗಳೀಡಾಡುವರು
ಒಂಕುಡುತೆ ಕಡಲನಂ ಕುಡಿವರಾ ಮುನಿದಡಾ ಗುರುವಿಂದ ಪಡೆದಿರ್ಪರು ||೩೯||

ಗುರುವಿಗಿದಿರುತ್ತರಂಗೊಡದೆ ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯ
ವಿರದೆ ನಡೆಸುವರು ಶಿವಗೃಹ ಗುರುವೆಂಬುವರು
ತರು ಬಳ್ಳಿ ಸರೋವರವು ಪೊದರು ಗಿರಿ ಪಳ್ಳ ಕೊಳಂ ಮರಡಿ ನದಿ ನಾಲನಂ
ಬರುತ ಎಡೆಎಡೆಯ ನೋಡಲು ಒಂದು ಕುಳುಚಿಯೊಳು
ಮಿರೆ ತ್ರಿಪುರವಿಗ್ಗದೊಳು ಸಿಡಿದು ಪೆಣ ಬಿದ್ದುದಾ
ಪರಿಗಾಣೆ ದ್ರೋಹದಿಂ ದುರ್ಗಂಧ ನಾರುವದ ಕಂಡು ಸೂಕಾಸಿಯಲ್ಲಿ ||೪೦||

೨೭೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ನರಿ ಬಂದು ಪೆಣನೊಂದು ಚರಣ ವಾಸಿಸೆ ಕ್ಷೇತ್ರ
ತಿರುಗಿಲ್ಲ ಕರಕಾಸಿನ ಸುಕಂಕದಾನಮಂ
ನಿರದಿಲ್ಲ ಪೊಟ್ಟಿಯಂ ನೋಡೆ ಶಿವಗೆಡೆಯಾದ ಅನ್ನ ಮುಟ್ಟದ ಪಾಪಿಯು
ಶರೀರ ಮೆದ್ದಡೆ ದೋಷಮೆಂದು ಪೋದುದೋ ಅದರ
ತೆರನಲ್ಲ ಕರದಾನವಿತ್ತುದಾವುದರ ಕುಲ
ದರಿಯನ್ನವ ಸವಿದುದೆಂದು ಹೇಸದೆ ಜೀವಕಂಜದಾ ನಳನೀಲರು ||೪೧||

ಉರಗ ಕಚ್ಚಿದ ಮನುಜನನು ಸುಪರ್ಣನ ಮಂತ್ರ
ಸ್ಮರಿಸಲ್ವಿಷ ಪೋಗುವದು ಆ ತೆರಂ ಶಿವ ಪಂಚ
ಕೈರ ಪರಿಸೆ ದುರ್ಗಂಧ ಪೋಗಿ ಸದ್ಗಂಧವಾಗಿ ರಾಜಿಸಲ್ಕೀರ್ವರುಗಳಾ
ನರಳು ಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣದಿ ಚೈತನ್ಯವಾಯಿತವ
ಗಿರದೆ ಪಾದವನಿಡಲು ಬಿದ್ದವಂ ಚಿಗಿದದ್ದು
ತ್ವರಿತ ನಮಿಸಲು ಆರುವಂಥ ಸೊಡರಿಗೆ ತೈಲವನರೆದಂತೆ ದಯ ನೋಟವು ||೪೨||

ಸಾರೆ ಭೂಪನಮ್ಯಾಲೆ ಕಂಠೆ ಕಟಿಯೊಳು ಕೌಪ
ಭಾರಿಜಡೆ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಅಕ್ಷಮಣಿಭೂಷಣದಿ
ಕ್ಷಾರಲೇಪನವಂಗ ನೋಡಿ ಸತಿಯಳ ಪೇಳ್ವ ಜ್ಞಾನಶೇಖರನೆಂಬೆನೆ
ಚಾರು ಎಳೆ ತಪಸರೀರ್ವರ ಕಂಡು ಮೌನಾಗೆ
ದಾರು ನೀನಿಲ್ಲಿಗ್ಯಾತಕೆ ಬಂದಿ ಪೇಳಿನಲು
ಪೂರ ದುಃಖವ ತುಂಬಿ ಜಿಹ್ವೆ ಏಳದೋಲಾಗೆ ಚಿಟ್ಟರಿಗೆ ಕರುಣ ಪುಟ್ಟಿ ||೪೩||

ಅರಸೆ ಕೇಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದ ಪುಳಗಳಂ
ನೆರೆ ಪಾವನಾಗುವವು ಎಮ್ಮ ಶ್ರೀಗುರು ಪಾದ
ನಿರದೆ ಕಾಣಲು ಮೋಕ್ಷವೆಂದಾತನೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ಕುಂಭಜನ ಮುಂದೆ
ಧರೆಯೊರಸಲಡ್ಡಬೀಳಲು ಕರುಣದಿಂದಾತ
ಕರದಿಂದ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ನೀನಾರು ಗ್ರಾಮವು
ದೊರೆ ನಾಮವೇನು ಏಂ ಕಾರಣಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಪರಿಯಾಯ ಪೇಳೆಂದೊಡೆ ||೪೪||

ಹಿಮನಿರದು ಉರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಮುಂಟೆ ಅಮೃತದಿ
ತಮ ಪೊಂದುವದೆ ಇನಗೆ ಆ ತೆರಂ ನಿಮ್ಮಡಿಯ

ಕಮಲ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಿ ನೋವೆತ್ತ ಪೋದುದೋ ಎಂದು ಮಾರ್ನುಡಿಯುತಿಹನು
ಯಮಿರಾಜ ಪೊಂಗುಳಗೆ ಗಂಗೆ ಅಂಧಗೆ ಕಣ್ಣು
ಅಮಮ ಬಂದಂತಾಯ್ತು ಎನ್ನ ದುಃಖಕೆ ದಾರು
ಸಮವಲ್ಲ ಉರಿಯೊಳುದ್ಭವ ಸೊಡರು ತಾಮಸಿ ಕಳೆವಂತೆ ಎನ್ನ ಪಾಪಾ. ||೪೫||

ಕಳೆದೆ ನೀ ಎಳೆತಪಸರಿಂದ ರವಿಯಿಂ ಪದ್ಮ
ಪೊಳೆವಂತೆ ತನುಭವನು ಮಾತೆ ಕಂಡಂತೆ ರಿ
ಷ್ಪಳವಡದ ಕಡವರಂ ಕಂಡಂತೆ ನಿಮ್ಮುವಂ ತೋರಿ ಸುಕೃತಿಯಗೈದಾ
ನಳನೀಲರಂ ಪೊಗಳಿ ಮಂಗಳಾಪುರವೆಂಬ
ಪೊಳಲಿನೊಳು ಅರಮನೆಯು ನಾಮ ವೀಶೈನೆನ್ನ
ಲಲನೆ ವಿದ್ಯಾಲತೆಗೆ ಜ್ಞಾನಶೇಖರನಿಟ್ಟ ಫಣಿಭೂತಿ ತೊಡೆಯಲಾಗ ||೪೬||

ಉರಿ ಪತ್ತಿದಂತೆ ದೇಹವು ನಷ್ಟವಾಯಿತೆನೆ
ಹರ ತಾನೆ ಭಸಿತವೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಮುನ್ನಾವ
ಪರಿಯದಂ ತಿಳಿ ಪೇಳಲಿಲ್ಲಮೆನೆ ಸತಿ ಗುರುಗಳಿಂಗೇಳ್ವ ತೆರನೆಲ್ಲವಾ
ಭರದೊಳುಸುರಿದಳಾಕೆ ವಾಕ್ಯ ಧೀಕ್ಕರಮಾಡಿ
ಕರದೊಳೊರೆಸಿದ ಭೂತಿಯಿಂದ ಧಾರುಣಿಯಲ್ಲಿ
ಶರೀರ ಕಳಿತು ಬಹಳ ನೊಂದೆನೆನೆ ಯತಿರಾಯ ಮಗುಳವನೊಳೆಂತೆಂದನು ||೪೭||

ಕರಿಯನಂಕುಶದಿಂದ ವಾಗಿಂದ ವಾರುವಂ
ಉರಗ ವೃಶ್ಚಿಕ ಬಗ್ಗ ಭೂತ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ
ಮರುಳಹವು ಮೂರ್ಖ ನರಗಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಳೆ ಸೀತ ವಾತ ಜ್ವರ ಕಾಮುಕಂಗೆ
ಮರುಳನಜ್ಞಾನಿಗಿಲ್ಲಂ ಅವುಷದಂಗಳಂ
ವರಕೋಳಚಂದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಸಂದಿಸಿ ತಾನೆ
ನೆರೆ ಬಿದ್ದ ತೆರನಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮತ್ಯ ಶಿಸುಹತ್ಯ ದೋಷಕಿಮ್ಮಡಿಯಾದೆಯೊ ||೪೮||

ಕಾಯ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಾವನವಾಗೊಕಾರಣಕೆ
ತೋಯಜಾಭವನೆನ್ನ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಖಿಸಿದ್
ಆಯಯಿಂತಾದುದೆನೆ ಪರುಷದಡೆ ಕಾರ್ಬೊನ್ನನಿಟ್ಟಂತೆ ಕಮಲಪೂವ್ವ
ಬಾಯಸವಿಗೊಂಬ ಭೃಂಗನ ಕೂಡ ಶೆಗಣಿಮಳ

ನೇಹದಿಂ ಬಂದಂತೆ ಉರುಗಾರಿ ಎನ್ನಸುವ
ಮಾಯದಿಂ ಮುಂದಿಡಲ್ಕುವೆಳೆಯೆ ಹೆರೆ ಪೋದ ನಾಗರಂತಾದೆ ನೋಡಾ ||೪೯||

ವರತರದ ಮಾಂಡವ್ಯಮುನಿಗೆ ಚಂಚೆಯು ಚವಳಿ
ಯರನಗಲಿ ತಪ ಮಾಡೆ ಇಬ್ಬರುರೆ ತೊನಸಿಯಾ
ಕರವಾಗಿ ಕರ್ಣದೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಪೀಡಿಸಲವಂ ಪಿಡಿದು ದಸಿಯೂರಿಬಿಡಲು
ಭರದಿ ತಪಸಂ ಮಾಡೆ ಆಕಾಶವಾ ಕಾದು
ದಿರದೆ ಕಂಟಕನೂರಿದರಿಗೆ ಶೂಲವೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ನೆರೆ ಸಿದ್ಧವೆನೆ ಮ್ಯಾಣದಶಿಯೊಳೊರಗಲು ನಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ಪೋದಂತಲ್ಲದೆ ||೫೦||

ಭುವನದೊಳು ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆಂಬ ವಾಣಿಜನೋರ್ವ
ಯುವತಿ ಈರ್ವರಿಗೆ ಡಾಗಿಣಗಳಂ ಸರಿಭಾಗ
ಅವ ಕೊಡಲು ಕದನಾರದಿರಲು ತನ್ನಯ ಶರೀರ ಹಂಚಿಕ್ಕೆ ಸೇವೆಗಳನು
ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಮಾಡಲೊಂದುದಿನ ಮರೆದವನು
ತವ ಚಿಕ್ಕಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳಿಗೆ ವಾಮಅಡಿ ಚಾಚಲ್ಕೆ
ಸವತಿ ಚರಣೆಂದು ಗಿಂಡಿಲಿ ಪೊಯ್ಯಲವಳಿದ್ದು ಸಿಲೆಯೊಳಿಡೆ ನಷ್ಟನಾದಾ ||೫೧||

ಪಾರಿಯಾತ್ರಕನೆಂಬೊ ನರಪಂಗೆ ಕಮಲಾಂಗಿ
ನಾರಿ ಚಂದನಗಂಧಿ ಪಾದರವ ಕಂಡವನು
ಸಾರೆ ಸೇರನೆ ವನಂ ರತ್ನಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಸತಿ ಕಾಂತನಾ ಮದನ ವಿಜಯ
ಗೌರಿ ಕಲಿಸಿದ ಮಂತ್ರ ಮತ್ತಾರಿಗುಸುರಿದೊಡೆ
ಮೀರದ ಮೃತವಹುದು ನಿಶ್ಚಮಿರಲದ ಕೇಳಿ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರದವಂ ದೇಶತ್ಯಾಗಾದರಂತಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಸತಿಯಳು. ||೫೨||

ಶಿವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸನಿಟ್ಟು ಯೋಗೀಂದ್ರನೋಪಿ
ಭುವನಪತಿಯಿಡಲಿದರ್ ದ್ವಿರದನುರೆ ತಥ್ಯಾಸ
ನಿವಹ ಕಾಡಿನೊಳಿದರ್ ಪರಿ ಶುಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಿವನಿ ಬಯಪಂತೆ ಚಕ್ರವಾಕಂ
ರವಿಕಿರಣ ಬಯಸಿದೊಲು ಚಂದ್ರನುರೆ ಜೋತ್ಸ್ನಮಂ
ಅವಿರಳಾಜಾತಕಂ ನೆನೆವಂತೆ ಬಹುರೋಗಿ
ತವಿಸದಾಷಢ ಬಯಪ ತೆರನಂತೆ ನಿನ್ನ ಸತಿ ನೆನವಲ್ಲದಿಲ್ಲಾಲಿಸು ||೫೩||

ಋಷಿರಾಯ ಪೇಳ್ವ ಗಾಜಿನ ಮಹತ್ವಗೇಳಿದ
ಪುಸಿಯಾಗಲಿರಿದು ಭಸಿತವು ನಿನ್ನ ಕರಮುಟ್ಟಿ
ಗಸಿಬಿಸಿಯೊಳೊರಿಸಿದದು ಪಾಪ ಸುಕೃತದ ಸತಿಯಿಂ ಪುಣ್ಯ ಬಪ್ಪದು ಪುರುಷಗೆ
ಅಸಿಯಳಾ ಅತ್ತಿಮುನಿ ಅನುಸೂಯೆ ಉದರಜಿಯು
ನೊಸೆದು ಮಾಡುವ ತಪದವನಕೆ ಬ್ಯಾಗಿಯು ಪತ್ತೆ
ಶತಿನದಿಂದಿರುವ ದಂಪತಿ ಚರಣದೊಳೆದ ಜಲದಿಂ ನಂದಿಸಿದಳಲ್ಲದೆ. ||೫೪||

ಅನಲಾಯಿ ಘೋರಮುನಿ ಪಂಗುಳನ ವಿವಹಾಗಿ
ಇನನ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಸರ್ವರಸು ಕ್ರೀಯಗಳ
ಅನುಗಡಿಸಿ ಶಿವನಿಂದ ಕೂನಾದ ಪುರುಷನಂ ಮಾರನ ಸಮಾನವೆನಿಸಿ
ತನಯ ಸದರಿಗೆ ಬಂದದಂತಿರಲಿ ಸೀಮಂತಿ
ನೆನುವ ಮಾತೆಯು ಭೈತ್ರ ಮುಳುಗಿಪೋದ ಸುಪತಿಯ
ಅನುಮನಿಸದಂ ಪಡೆದಳಾ ಇಂದ್ರ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಸತಿಯರಿಂ ಘನಮೆನಿಸರೆ ||೫೫||

ಸೀತೆಯನು ರಾವಣೊಯ್ಯಲಾ ಗೌರಿನೋಪಿಯನು
ನೋತ ಫಲದಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯಪುರಪಟ್ಟಕಧಿ
ನಾಥನಾಗನೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಬ್ಬಿಯು ಮಥನ ಮಾಡೆ ವಿಷನುಂಗೆ ಹರನು
ಭೂತರೊಡನಾಟ ದನುಜರ ಗೆಲಿದು ಸಾವಳಿದು
ದ್ಯಾತಕನೆ ಗಿರಿಜ ಐದಾಳಿಬಲ ನಿನ್ನ ಸತಿ
ಭೂತಿ ಧರಿಸಿದ ಫಲದಿ ವಣಗೊ ಸಸಿಗುದಕವನು ಎರೆದಪರಿಯಾಯಿತೆಂದ ||೫೬||

ಆ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯಳಿಂ ದೋಷವೆಂಬುದು ಪೋಗಿ
ಭಾಪು ನಿನಗಾವ ಭಯವಿಲ್ಲಯೆನಲಾಗವಂ
ಹೇ ಪರಮಮುನಿರಾಯ ಉಷ್ಣಕರನೊಳು ರಜನಿ ಇರಲುಂಟೆ ಸುರಕುಜದೊಳು
ತಾಪತ್ರ ಬರಲುಂಟೆ ಧರ್ಮಜಾಹ್ನವಿಯಲ್ಲಿ
ಪಾಪುಂಟೆ ನಷ್ಟದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಪುಟವಿಟ್ಟ
ಆ ಪರಿಯು ನಿಮ್ಮ ದರುಶನದಿ ಕುಷ್ಟಂ ಪೋದ ದೃಷ್ಟ ಕಂಡೆನು ಗುರುವರಾ ||೫೭||

ಗಂಧದಾ ವೃಕ್ಷದೆಡೆ ರಾಜಿಸುವ ಬೊಬ್ಬಲಿಯ
ರುಂದ ಗಿಡಕೋ ಸನಿಯಗೊಡದೆ ಪರಮಳವನಂ

೨೭೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ತಂದು ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡದೆ ಕುರುಡಿ ಆ ತೆರಾದೆನುಯೆನಲು ಕಲಶಜಮುನಿ
ಸಂದ ಕರವಳದು ನಿನಗಾವ ಭಯಮಿಲ್ಲ ಕೇಳ್
ಕಂದ ನೀ ಬಾಳಬಲ್ಲೆಯಾ ಭೂತಿನೊರಸಲ್ಕೆ
ನೊಂದುದಂ ಮನಗಂಡಿ ಅಷ್ಟವರ್ಣದ ನಿಂದ್ಯ ಮಾಡಿದರಿಗೀ ಪರಿಯನು ||೫೮||

ಕಾಡಿ ಯಮ ತನ್ನಗರಿಗೊಯ್ದು ಪರಿಪರಿ ಬಾಧೆ
ಮಾಡುವನು ಆ ಅಷ್ಟವರ್ಣ ಘನವೆಂಬುವನು
ರೂಢಿಗೀಶನ ಕಾಂಬನೆನೆ ಸತಿಯ ಮಾತು ದಿಟವಾಯಿತೆಂದರಿದ ನೃಪಗೆ
ಗಾಢನೊರೆದನು ಕಂದ ದುರ್ಜನರ ದೆಸೆಯಿಂದ
ಕೇಡು ಬಾರದೆಬಿಡದು ರಾವಣ ದೆಸೆಯಿಂದ
ರೂಢಿಯಿರಿಯಲು ಶರಧಿ ಬಂಧನದೊಳಗಾದ ತೆರ ಅಷ್ಟಮದವು ನಿನ್ನ ||೫೯||

ಶರೀರವೆಲ್ಲವು ಮುಸುಗಿ ಕೆಟ್ಟರಸತನದಿಂದ
ನೆರೆ ಪುಣ್ಯಯಿನಿತಿಲ್ಲ ನರಕ ಬರುವದು ಸಹಜ
ದೊರೆ ತಾನವಗಲಿ ತಾ ಪಂಚಮುಖಗಣನಾಥ ಬಲದೇವಿದಂಪತಿಯರು
ದರ ಪಂಚಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಪುಟ್ಟ ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿ
ಇರದೆ ಪಡೆದಿದರ್ವೆಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಕೇಣಿದೊಳು
ಭರದೊಳೊಂದಂ ಪಿಡಿದು ಗುರು ಚರಕೆ ತವರಾಗಿ ಶಿವನ ಪಾದವ ಕಾಂಬರು ||೬೦||

ಅರಸೆ ರಾಜ್ಯದ ಪಾಪವಾಳ್ವಂಗೆ ಶಿಷ್ಯರ
ನೆರೆ ಪಾಪ ಗುರುವಿಂಗೆ ಸತಿಯ ದೋಷಂ ಪತಿಗೆ
ಬರುವದಂ ನೆಶ್ಚಮೆಂದಾಗಮದೊಳುಸುರುತಿದೆ ಚಕ್ರ ಹತ್ತರ ಪಾಪವು
ತರದ ಕಟುಕಂಗೆ ನವನತ್ತು ಪಾಲಿನ ಪಾಪ
ಮಿರೆ ದ್ವಿಜಗೆಮವನತ್ತು ಪಾಪ ವೇಸಿಗೆ ಅದರ
ಸರಿ ಪಾಪ ರಾಜಾಧಿಪಂಗೆ ಕೇಳೆನುತೊರೆದ ವಿಮಳಂಗೆ ಸೂತಮುನಿಯು ||೬೧||

ಭೂಮಿನಾಳುವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀಶೈನ ಕೇಳ್
ಸೋಮಶೇಖರನ ಪದಧ್ಯಾಸಮಿಲ್ಲವು ವೇಷಿ
ಭಾಮಿನಿಯಗೂಡುವಂ ಪರದ್ರವ್ಯನಪಹರಿಪ ಗುರುಹಿರಿಯರಂ ನಿಂದಿಪಾ
ಆ ಮಹಾದೋಷಕಥಿಕಾರಿಯೆನಿಸುವದಗಲಿ

ನೀ ಮನೋಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಶಿವರಾತ್ರಿ ನೇಮವಿಡಿ
ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿನಗಾರು ಎನಲವಂ ಮುನಿಗರಗಿ ಮರಳಿ ಬಿನ್ನಪಗೆಯ್ಯನು ||೬೨||

ಎಲೆ ದೇವ ನಳನು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ತಮ್ಮಯ ರಾಜ
ನಲುವಿನಿಂ ಪಡೆದರಾಕೆಂದೆನಲು ಮುಂದವರ್ಗೆ
ಗೆಲುಮಿಲ್ಲ ಪ್ರಮಥರೊಳಗಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಂದಿನ ಪುರಾತರುಗಳು
ಕಳೆಧರನ ಕಂಡು ತಮ್ಮಯ ದೇಶ ಮ್ಲೇಂಚರಿಗೆ
ನಲುವಿನಿಂ ಕೊಡಿಸಿ ಹರನೊಡಗೊಂಡು ಕೈಲಾಸ
ನೆಲೆಗೆ ಸೇರಿದರವರ ಘನತೆಗೇಳುವದೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ಸೂತಮುನಿಯು ||೬೩||

ಅರಿವೆ ಗುರು ಜ್ಞಾನವೆ ಲಿಂಗಂ ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆ
ಚರವಾಗಿ ಭೂತಿಕಾಯದ ಅಕ್ಷಮಣಿ ಹಸ್ತ
ಕರುಣಜಲ ಪಾದಾಂಬು ಪೊರಟವಾಖ್ಯವೇ ಶೇಷ ಪ್ರಣವದಾಕಾರ ದೇಹ
ನೆರೆ ತಾಳಿ ಅಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ
ಚಾರು ಪಂಚಸುಸೆಟ್ಟಿ ವಕ್ಕಣಿಕೆ ಘನತೆ ವಿ
ಸ್ತಾರ ಪೇಳಲ್ಕರಿದು ಬಲ್ಲನಿತನುಸುರಿದವೆ ಕೇಳೆಂದ ಮುನಿತಿಲಕನು ||೬೪||

ಬಾಲ ತಿಳಿ ಶ್ರೀಶೀಲವಂತಸೆಟ್ಟಿಯುಮತು
ಆಲೋಲ ಸಿರಿಯುನಹ ಶಿವಲಿಂಗಸೆಟ್ಟಿಯನು
ಸಾಲಿನಿಂ ಸಜ್ಜನಸುಸೆಟ್ಟಿ ಶುದ್ಧಂ ಕುರುವಿನವಸೆಟ್ಟಿ ಶಿವಚಾರವಾ
ಮೇಲೆನಿಪ ಶಂಕರನೆಸೆಟ್ಟಿ ಸಂಪನ್ನರಂ
ಮೂಲರಾ ಈಶ್ವರನ ವಾಣಿಜರ ಸದರದಿಂ
ಕೇಳು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರೇಮ ಹರಭಕ್ತಿ ಪಾರಾಯಣೆಂದೆನ್ನಿಸುವಾ ||೬೫||

ಪರರುಪಕಾರ ನಿಗರ್ವಿ ಸಿಂಧೂಸಿರೋ
ನೆರೆಮಣಿಗಳಾದ ಆಶ್ರಿತ ಜನಕೆ ಸಂತಾನ
ತರುವನಿಪ ಅಷ್ಟವರ್ಣವೆ ಅಂಗ ಪಂಚಾಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣ ವೃಷಭಸಾಂಪ್ರಾ
ವರದಾಯಕರುಯೆಂಬ ವಕ್ಕಣಿಕೆ ಉಂಟಾಯ
ತಿರದವರ ಶಿವಕುಲಾ ನಂದಿಗೋತ್ರಂ ಪ್ರಮಥ
ರುರೆಶಾಖೆ ವೀರಶೈವಪ್ರವರ ಗುರು ಹಸ್ತಾಶ್ರಮಕಾರು ಸರಿಯೆಂದನು ||೬೬||

೨೮೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಶೀಲವಂತ ಸುಸೆಟ್ಟಿ ಸರ್ವ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡೆ
ಆಲೋಲ ಶಿಲಿಂಗಸೆಟ್ಟಿ ಗಾಜಂ ರಚಿಪ
ಕಾಲಹರಭಜಕ ಸಜ್ಜನಸೆಟ್ಟಿ ತೈಲಮಂ ತೆಗುವ ಕುರುಹಿನಸೆಟ್ಟಿಯೂ
ಮೇಲು ಅರಿವಿಗಳ ರಚಿಸುವ ಶಂಕರಸುಸೆಟ್ಟಿ
ಸೀಳಿಯಾಯರಿವೆಯನ್ನವ ತುಕುಡಿ ರಚಿಸುತ್ತ
ಕೇಳು ಅಂಗಕೆ ಅಂಗಿಯಂ ಮಾಳ್ವನೆನೆ ಅವರ ಸಂಗ್ರಮ್ಬಾಂಗಾದವೆನಲು ||೬೭||

ಮೊದಲು ಪಂಚಮಸೆಟ್ಟಿ ಮನದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದವು
ಅದು ಹ್ಯಾಂಗೆ ಪೇಳೆನಲು ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರಂ
ಚೆದುರ ಪಾಂಡವರು ಮಾನಸಪುತ್ರರೊಗದು ಬಹು ಸತ್ಯಕಲಿಯೆನಿಸಿದವರಾ
ಅದಕಿಂದ ಕನಿಕಷ್ಟರೆ ಶರಣಗಣ ಕೇಳು
ಇದನೊರೆವೆ ಮುಂದಕಲಿಯೊಳು ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ
ಯುದವ ತೋರುವರೆನಲು ಪರಿಯಾಯವೇನೆನಲು ತಿಳಿವಿದಂ ಯತಿತಿಲಕನು ||೬೮||

ಇರದೆ ತೂಪಿರಿವರಂ ಮೇಣು ಗಂಟಂ ಹಡಪ
ನೆರೆ ಪೊರಿಸಿ ಕುಂಟಣದಿ ಮುಟ್ಟುವೆ ಸೂಡುವರು
ಕರುಗಳಂ ಕಾಯಿಸುವರು ಕಾಲಿಗಂ ಕಟ್ಟುವರು ಕರದಿ ಲೋಣಿಯದೆ ಮಾಣರು
ಹೊರೆ ಹುಲ್ಲ ಸರವಿಯಂ ಮಾಡಿ ಮಾರಿಸುವರಂ
ಭರದೊಳಂಗಡಹಿ ಕೊರಳೊಳು ಲಿಂಗ ಧರಿಸುವರು
ಮರಕೆ ಕಟ್ಟದೆ ಬಿಡರು ಕುಲದಿಂದ ಪೊರಗಿಟ್ಟು ಮೊರೆ ಹೋಗಲು ಕರಕೊಂಬರು ||೬೯||

ಪುರ ಸೂರೆಗೊಂಬುವರು ಕೈಸೆರೆಯನಿಕ್ಕಿದಡೆ
ಗಿರಿಜ ಜೋಳಿಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಭಿಕ್ಷೆಯೆನೆ ನೀಡುವರು
ವರತರದ ಗಣಭಾಷೆರತ್ನಮಾಲೆಯ ರಚಿಸುತಿಹರವರ ಘನತಿಗೀಶಂ
ಕುರಿಹಿಕ್ಕಿ ಮಳಲಿನೊಳು ಸಿಲೆ ಬಳ್ಳ ಕುಚದಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ನೆಲೆಸುತಿರುವದಂ ಕಾಂಬೆ ನೀನೆನೆ ಮುನಿಯ
ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಪೂರ್ವದೊಳು ನಾನಾರು ಕಲಿಯಲಿಗಾಂಬೋದ್ವಾಂಗಂದನು ||೭೦||

ನಾಕಚಿಕುರಾಲಯನ ಅಂಗಣದ ವೃಕ್ಷದೊಳು
ಬೇಕೆಂದು ಬೆಳೆವದಂ ಪತಿಕೂಟಗೂಡುತಿರೆ

ಕಾಕನೋ ವ್ಯಾಧ ಶರಳಿಂದೆಚೆಯೆ ಗಾಯದಿಂ ರಾವ ನೆನಹಿಂದಳಿಯಲು
ರೋಕಿನಿಂ ಭಟರೊಯ್ತು ಶಮನ ಮುಂದಿಡಲಾತ
ಲೋಕೇಶನಾಲಯದೊಳಳಿದಕಾರಣಕಿವಂ
ಭೂಕಾಂತ ಮಂಗಳಾಪುರದರಸನವನ ಸತಿಯಾಗೆನಲು ಬಂದಿರೆಂದು ||೨೧||

ಯುವತಿ ವಿದ್ಯಾಲತೆಯು ಪತಿ ಬೆರಗಿನಿಂ ವ್ಯಾಧ
ನವನು ಪೋಗೇನಾದನೆನೆ ಪೇಳ್ತ ಅಳಿದವಂ
ಭವನದೊಳಗಿ ಸತಿಗೀಯ್ಯಲಡಗವನುಂಡು ಮೆಲ್ಲಿಸಿಕ್ಕಿಯುಮೆಂದಳು
ಶಿವನಿಳಯ ಪೊರಗಿರುವ ವೃಷಭರಾಜಂಗರೆಗಿ
ತವಿಸದಂ ಪೊಡತಂದೆನೆಂದವರು ಪಲದಿನದೊ
ಲವಳೀರ್ವರಳಿಯಲ್ತೆ ಭಟರೊಯ್ತು ಪಿತೃಪತಿ ಮುಂದಿಡಲ್ಪಿತೆಂದನು ||೨೨||

ಪಿಂದಕ್ಕೆ ವೃಷಭರಾಜನ ನೆನೆದ ಕಾರಣಕೆ
ಸಂದಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕಧಿಕಪ ನೀನಾಗು
ಯೆಂದು ದಂಪತಿಗಪ್ಪಣಿತ್ತು ಪಿಂದಕೆ ಸುರಿತದೊಳಗಿದರ್ವರನಳಿದಿಹಾ
ಸಂದ ಪಾಪಕೆ ನಿನ್ನ ಸತಿಯು ಶಾಪಿಸಲೆಂದು
ಕುಂದದವರಂ ಕಳುಹಲಾಗ ಬಲದೇವಸತಿ
ಇಂದುಮುಖವಡಗೂಡಿ ಸುಖಮಿರಲೊಂದುದಿನ ಪರಸತಿಯಳಂ ಕೂಡಿಯಾ ||೨೩||

ಬರಲು ಕಾಣುತ ಕೋಪೋದ್ರೇಕದಿ ಸತಿ ಶಾಪ
ನಿರದಿತ್ತಳೆಲೆ ಪುರುಷ ಒಂದು ಕಲ್ಪಾಂತರಂ
ಮರೆದೆನ್ನ ಭೋಗವನು ಪೆಣ್ಣಿನುರೆ ಸಂಗಮಂ ನೀನೆಂದು ಕಾಣಬೇಡಾ
ಮರುಳ ಪೋಗನೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿದಿರನಿಲೆ
ತರುಳ ತನ್ನಯ ಸೆರಗ ಸೀಳಿ ಕೋಪೊಂದನು
ಭರದೊಳೆಯಲು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ವೃಷಭನ ಧ್ಯಾನದಿಂ ನಡೆಯಲಾಗಾತನು ||೨೪||

ಬಂದು ಅಂಜದಿರೆಂದು ಅಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ನೀ
ನಿಂದು ಸಲೆ ಗೋಲಾಂಗೋಲಾಗೆಂದುದಂ ಲೇಸು
ಹೊಂದಿತ್ತೈ ಮುನ್ನ ರಾವಣ ತಪಕೆ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನೀಯ್ಯನವನಾಗಳ್ಳೆ
ತಂದು ಬಾಲೊಡಮುರಿಯೆ ನಾ ಕಿನಿಸಿಲಿಂದವನೊ

೨೮೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಳೆಂದೆ ಬರುತಿಹೆ ಮುಂದೆ ಬಾಲ ದಂಡಾಗುತಿದೆ
ನೆಂದಪ್ಪಣೆತ್ತುದಕೆ ಬಲು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂ ತನ್ನ ನಾಮ ಪೆಸರಿನ ಭೂಪಗೆ ||೨೫||

ಬಲು ನಂಬುಗಿಯನಿತ್ತು ಸುಖಮಿರಲು ಶಿವ ಗಿರಿಜೆ
ನಲಿವಿನಿಂ ಲೋಕನಾರ್ಯೆಯ್ಯಲಡವಿಯೊಳೊಂದು
ಬಲಿಮಗಂ ಸತಿಗೂಡುತಿರೆ ದೇವಿ ದೇವರುಗಳದರಂತೆ ಎಸಗಲೊಂದು
ಎಲಿಯೊಳಿಂದ್ರಿಯು ಕಳಚೆ ಅದರೊಳರಸಿನನಿಟ್ಟು
ಬಲು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆನಿಸಿ ವೈರಿಯನಿಪನ ಪೊಳಲ
ತಳುವದಂ ದಹಿಸ ಪೋಗಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಡಲು ವಾತಾಯು ಆ ಪತ್ರವಾ ||೨೬||

ಹಾರಿಸಲು ಅಂಜನಾದೇವಿ ಕರದೊಳು ಬೀಳೆ
ನಾರಿ ಸೇವಿಸೆ ಕರ್ಣದಿಂ ಮೊರಟು ಕಡೆ ನಿಂದು
ಆರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಲೆನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸೆನೆ ಸೀತೆಪತಿ ರಘುನಾಥನು
ಮಾರಾರಿಲಿಂಗ ತನ್ನಯ ನಾಮದಿಂ ಪೂಜೆ
ಸಾ ರಾಯಗರವ ದೇವರಿಗೆರಗಿ ಪೂರ್ವದೊಳು
ತಾಡ್ರಿಯೆನಿಪ ಲಂಕಂ ಪಾಳು ಮಾಡೆಂದು ಹನುಮಂತಗಭಯನೀಯ್ಯೆ ||೨೭||

ಮಾತೆ ಮಾತನು ಮೀರದೆ ತಡೆಯದೈತಂದು
ಸೀತೆನಾಥಂಗೆರಗಿ ನಿಮಗ್ಗೊಂದಿರುವ ಚಿಂತೆ
ಯಾತಕೆನೆ ನೀ ಕಪಿಯು ಕೈಯಲಾಗುವದೇನು ಪೇಳೆನಲ್ಪಿಂತೆಂದನು
ಧಾತ ನಿಮ್ಮಲಿಂಗುರಂ ಕೂನ ಬೇಕೆನೆ ಕೊಡಲು
ಆ ತತಾಕ್ಷಣ ತೋರಿ ಪುರ ಸುಟ್ಟು ಜನಕತನು
ಜಾತಳಂ ತಂದು ರಾಮಾಯಣ್ಣುಮಯನೆಂದೆನಿಸಿದಂ ಜಗವರಿಯಲು ||೨೮||

ಪಕ್ಷಿಯನಗಲಿಸಿದ ದ್ರೋಹ್ಯವನಿಯೊಳಗೆಲ್ಲ
ತ್ರುಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ದೇಶದ ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿರುವ
ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂ ಹನುಮನೆನೆ ಕರವನ್ಯಾಕೆತ್ತಿದಿರವ ಪೇಳೆನಲೆಂದನು
ಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಕಟ್ಟಲಾ ಸಮಯದೊಳು ಗಿರಿಯ ತಾ
ತಕ್ಷಣದೊಳೀಯ್ಯೆ ಎಡಗೈಯೊಳಾಂತಿರೆ ಆಣತಿ ತಂದದಂ ಬಲಗೈಯೊಳು ||೨೯||

ಪಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವದ ಕಂಡು ಹನುಮನುರೆ ಕೋಪದಿಂ
ಗಡಬಡಿಸುತ್ತೆಂದ ಈ ಪರಿ ಮೊಸತು ಪೇಳಿನಲು
ನಡುಗದವರಾಡಿದರು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತರುವದದು ನೀನು ಗರುವಿಲಿ ತರುತಿಹೆ
ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಹನುಮ ಪೊಡವುದಕೆ ಕರವೆತ್ತೆ
ಪೊಡವಿನೋಡದಕಿರಲಿಯೆಂದವರು ಶಾಪಿಸಲು
ತಡೆದಿದುರ್ದೊಂದು ಕರ ನಿಮ್ಮ ದೆಶಿಲಿಂತಾದುದೆಂದು ಮಾನುಡಿಯುತಿಹನು ||೮೦||

ಭುವಿಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಳರಾ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಂ ಪೇಳ್ವೆ
ಅವನಿಪನೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನಾಳು ಅದರಿಂದ
ಶಿವನ ಪಾದವ ಕಾಣು ಆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಾಂಡವ್ಯಪುರನಾಥನಾಗು ಅದರಿಂ
ತವಿಸದೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆದೆ ಮೋಳಿಗಿ ಕಾಯ
ಕವ ಮಾಡೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬಸವಗೆಗಳವೆನಿಸು
ನವಚರಿತ ಪುಟ್ಟುವದು ನಿನ್ನ ವಚನವೆ ಸರ್ವ ಗಣಕಧಿಕ ಸುಧೆಯಪ್ಪುದೊ ||೮೧||

ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದವನಾವ
ಜಾತಿಯವನಾಗೆ ಶಿವನೆಂಬ ನುಡಿಯಿರಲಿ ಮನ
ಜಾತಹರ ನೀನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ ಮುನಿವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಧನವಾದುದೀ ಕ್ಷಾರದಾ
ನೀತಿ ಬಹು ದೂರ ಭಸಿತಿಲ್ಲದಿಹ ಹೋಮಮಂ
ರೀತಿ ಕ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ ಪಶುಪನಾಚಾರಕ್ಕೆ
ಸಾತಿಯೇ ಪೂಜೆ ಭಸ್ಮವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ ನಿಃಫಲೆಂದಾಗಮಂ ಕೂಗುತಿಹವು ||೮೨||

ಜನನ ಮರಣದ ಮೂಲ ಕುದ್ದಾಲ ಘೋರವಘ
ವನದಾವ ದುಃಖಂಬೋನಿಧಿ ಭೈತ್ರ ಸೂಚರಿತ
ಘನಮಾಯ ಮಾರಯಮನಷ್ಪ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತೋರುವ ಭೂತಿಯು
ಮನ ಒಲಿದು ನಂಬಿದುಪಮಾನ್ಯಂಗೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ
ಅನುಮನಿಸದಂ ಬಂದುದರಿಯ ಕೌಂಡಾಲ್ಯಮುನಿ
ವಿನಯದಿಂದೋರ್ವ ರಾಜಗೆ ಮೋಕ್ಷಪದವಿತ್ತದಂತಿರಲಿ ಮರುಳಾಲಿಸು ||೮೩||

ಅಷ್ಟವರ್ಣರಿಯದದರಿಂದ ನಿನ್ನಯ ದೇಹ
ಕುಷ್ಟಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯ ನೋವಿನಿಂ ಕೊರಕೊರಗಿ

೨೮೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ನಷ್ಟಾದಿಯೆನೆ ದೇವ ಇದಕೆ ಪ್ರಾಶ್ನಿತಮಂ ಪೇಳಿ ಉದ್ಧರಿಪದೆನಲು
ಶ್ರೇಷ್ಠಮುನಿವರನೆಂದ ಶರದೊಳುದ್ಧವ ಪಂಕ
ನೆಷ್ಟು ಪತ್ರಲು ಸಲಿಲದಿಂ ತೊಳೆಯೆ ಪೋದತೆರ
ನಿಷ್ಟುಳ್ಳ ಭಸಿತ ಫಣೆಗಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಾಗದನಕಂ ಬಿಡದು ಮರುಳಾಲಿಸು

||೮೪||

ಗ್ರಂಥ :

ವಿಭೂತಿಭೂಷಣ ಶೈವ
ವಿಧಿ ಕರ್ಮವಿನಾಶನಂ
ಯಮಲೋಕೇಭಯಂನಾಸ್ತಿ
ಶಿವಲೋಕೇ ಮಹಿತಳೆ

||೮೫||

ಪದ :

ವಾಮನಾರ್ಯಂ ಬರುವ ಪಥದಿ ದುರ್ಜಯನೆಂಬ
ಆ ಮಹಾ ಭೂತ ಆತನ ಅಂಗದೊಳಗಿದರ್
ಶ್ರೀ ಮಹಾಭೂತಿಯಂ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಿ ಪೂರ್ವಂ ತಿಳಿದು ಭಸ್ಮದ ಮಹಾತ್ಮೆಯ
ಈ ಮಹಿಯೊಳರಿದು ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧದಿ ದಿಕ್ಷ
ತಾ ಮನೋಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಮಂತ್ರವನು ನೀ
ಸ್ವಾಮಿನಿಂಗೇಳಿ ಕ್ಷಾರವನಿಟ್ಟ ಕಾರಣದಿ ಶಿವನಗರಿಗೈದನೆಂದಾ

||೮೫||

ಶ್ಲೋಕ :

ಭೂತೀರ್ಭೂತಕರಿ ಪವಿತ್ರ ಜನನಿ ಪಾಪೌಘ ವಿಧ್ವಂಸಿನಿ
ಸರ್ವೋಪದ್ರ ವಿನಾಶಿನಿ ಶುಭಕರಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ಕರಿ
ಭೂತಃಪೇತ ಪಿಶಾಚರಾಕ್ಷಸ ಮಹಾದ್ರಷ್ಟಾದಿ ಸಂಹಾರಣಿ
ತೇಜೋರಾಜ ವಿಶೇಷ ಮೋಕ್ಷಕರಣಿ ಭೂತಿಃ ಸದಾ ಪಾತುಮಾಂ"

ದುರುಳನವಗುಣವ ನೋಡದೆ ಕರುಣಗೈಯೆನಲು
ಇರದೆ ಮುನಿ ದಿಕ್ಷಮಮಂಗೈದು ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ
ನೆರೆ ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸಮಂ ತಿಳುಪಿ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನೀಯಲಾ ರಾಯಗೆ
ಗುರುಭಕ್ತಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಓರ್ವ ಮಾನವನವಗೆ
ಉರಗದಷ್ಟಗೆ ವಿಷವೇರುವದು ಅದಕಿನ್ನ
ಪರಮಮುನಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಕಾಯ ಪಾವನವಾದುದುಪದೇಶನರುಹೆಂದನು

||೮೬||

ನೇತ್ರಾತ್ಮವನೆ ತಿಳುಹಿ ನೇತ್ರಸ್ಥಲವನೆ ಪೇಳಿ
 ನೇತ್ರ ತನುವನೆ ಅರುಹಿ ನೇತ್ರಲಿಂಗವನುಸುದರ್
 ನೇತ್ರಗುಣಗಳ ಬೀರಿ ನೇತ್ರದಂಗವ ತೋರಿ ನೇತ್ರದಕ್ಕರವ ಸಾರಿ
 ನೇತ್ರದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದುದನೆಲ್ಲ ಬೋಧಿಸುತ
 ನೇತ್ರಮಲಗಳನಳಿದು ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮನವಿಡಿಸಿ
 ನೇತ್ರಗಳ ಜೇರಿಸುತ್ತ ನೇತ್ರಮಧ್ಯದೊಳಿಪ್ಪ ನೇತ್ರಾಂಬಕನ ಕಾಣಿಸಿ ||೮೭||

ವರ್ಗ ಲಿಂಗದ ಭೇದ ವರ್ಗ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ
 ವರ್ಗ ಲಿಂಗಾವರ್ಗ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ
 ವರ್ಗದಿಂದಲಿ ಮೂವತ್ತಾರನ್ನೆಸಗುತ ದ್ವೀಶತ ಪೋಷಕವನು ತೋರಿ
 ವರ್ಗದೊಳಗಡಕವನು ಮಾಡಿ ಮೂರಕೆ ತಂದು
 ಭಾರ್ಗನುರೆ ಕರುಣದಿಂದ ಎರಡೊಂದು ಮಾಡುತ್ತ
 ಆರ್ಗ ಅಳವಡದ ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮನರಿಯೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ಕುಂಬಜಾತ ||೮೮||

ಷಡುಚಕ್ರದಾ ನೆಲೆಯು ಷಡು ಆದಿ ದೇವತೆಯು
 ಷಡುಬೀಜದಕ್ಕರಂ ಷಡುವರೊಳು ಸುಳಿಯುತಿಹ
 ಕಡು ಮಾರುತನ ಕೂನವಿಡಿಸಿ ಷಡುಸ್ಥಲವನನುಗೊಳಿಸಿ ಷಡುವರ್ಣ ಅರುಹಿ
 ಷಡುನಾಲ್ಕುಪತ್ತು ಪನ್ನೆರಡು ಪದಿನಾರುದ್ವಯ
 ತಡೆಯದಾಕ್ಷಣ ತೋರಿಕೊಟ್ಟು ಮದವನೆ ಸುಟ್ಟು
 ಒಡನೆ ಉನ್ನಿನಿಯೊಳಿಹ ಸಾರಾಯ ಜ್ಯೋತಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದ ಕುಂಭಜಾತ ||೮೯||

ಇನಿತೆಲ್ಲ ತಿಳಿದರಸು ಗುರುರಾಯನಡಿಗರಗಿ
 ಅನಘ ನಿಮ್ಮಗಲಿ ಅರಗಳಿಗಿ ಜೀವಿಸಲಾರೆ
 ಅನುನಯದಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಬಿಡಲಾರೆನೆ ಮಗನೆ ದೇಶ ಬಲಮಂತ್ರಿ ಮಿತ್ರಾ
 ವನಿತೆ ಗೃಹ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟ ಭೋಗವ ಬಿಡದೆ
 ಎನಗೆ ಅಪವಾದ ಬಾರದತೆರದಿ ಅದರಲ್ಲಿ
 ತನುಸುಖದೊಳಿರ್ದು ಶಿವಪುರಗಾಣು ಪ್ರಮಥರೊಡನ್ನೈದುತಿಹ ತಪ್ಪದಿದನು ||೯೦||

ಬಡವನಿಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಬರೆ ಬಡತನವ ಬಯಸುವನೆ
 ಎಡಹಿ ಬಿದ್ದವನ ಕೈಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕೆಡಹುವರೆ
 ಮಡುವಿನೊಳು ಬಿದ್ದವನ ಕಡೆಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದಬಳಿಕ ಒಡನವನ ಮುಳುಗಿಸುವರೆ
 ಮೃಡರೂಪ ನಿನ್ನ ಪದಪದ್ಮ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆನ್ನ

೨೮೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಬಿಡದೆ ಸಲಹುವದೆಂದು ಗುರುಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡೆ
ದೃಢಗಂಡು ಬಹುಪರಿಯ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನ್ನಯ ಪುರಿಗೆ ಪೋಗೆಂದ ವಿಮಳನಂದಾ ||೯೧||

ಕುಂಬಸಂಭವನೆಂಬ ಗುರುವಿಂದ ವೀಶೈನ
ಕುಂಭಿನಿಪತಿ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಮುನಿಗೆರಗಲ್ಕೆ
ಪಂಬಲಂ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಕಿವರನುಗಳುಹಿಗೊಡುವೆ ಸತಿಯಳನುಗೂಡಿ
ಅಂಬನಾಥನ ರೂಪ ಜ್ಞಾನಶೇಖರನಿಂದ
ತಂಬಿಸದೆ ಬೋಧಮಂಗೊಡಿಸು ಕಾಲಜ್ಞಾನ
ವಂ ಬರೆವೆ ನೀನು ಮಾಂಡವ್ಯಪುರಕಥಿನಾಥನಾಗಿ ದಂಪತಿ ಸುಖದೊಳು ||೯೨||

ಮಿರುತ ಜಂಗಮಜೀವಮೆಂದು ನಂಬರೆ ಬಸವ
ನಿರದೊಯ್ಯೆ ರಾಜವಗಲಿಯು ಕಲ್ಯಾಣವ ಸೇರಿ
ವರತರದ ಮೋಳಿಗೆಯ ಕಾಯಕವ ಮಾಡಲಾ ಜ್ಞಾನಶೇಖರಮುನಿವರಾ
ನೆರೆ ಮುಗ್ಧಸಂಗಯ್ಯನಾಗಿ ಮುಗ್ಗುಲ ನೆಲದಿ
ಹರಪೂಜೆಗೈದುದಂ ಕಂಡು ದೂಷಿಸೆ ನಿನ್ನ
ಪೊರೆ ಜಿಗಿದು ಸಿರಕಾನೆ ಸತಿ ಸಹಿತ ತಪ್ಪೆಂದು ನಮಿಸಲಂದಿಗೆ ದೋಷವು ||೯೩||

ಪರಿಹಾರಮಾಗುವದು ಪೋಗೆನಲು ಮುನಿ ಪಾದ
ಕೈರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಕೇಳ್ವನೆನ್ನಯ ತೆರದಿ
ಶರಣರಂ ಬರುತಿಹರೆ ನಾನೋರ್ವನೆ ಪೇಳುಯೆನಲಾತನಿಂತೆಂದನು
ನರಪ ಸರ್ವರು ಒಂದು ಒಂದು ನೆವದಿಂದವರು
ಬರುತಿಹರೆನಲ್ಕದರ ಪರಿಯಾಯ ವಿಸ್ತರದಿ
ವರೆಯೆನಲ್ಲೊರೆಯುತಿಹನತ್ತ ಸೂತನು ವಿಮಳನಂದಗಾನಂದದಿಂದಾ ||೯೪||

ನಿರ್ವಾಣ ನಿಕರಗೂಡಿಯು ಬೌಮಿದೇವೆಂಬ
ಉರ್ವಿಪಂ ಬೇಟೆಯಾಡುತ ರೋಷಮುನಿಯವನ
ಗರ್ವದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಸಲಿಲ ಕದಡಿಯು ಪುಷ್ಪ ಫಲಂಗಳಂ ಮುಡಿದು ಸವಿಯೆ
ಸರ್ವಜ್ಞಮುನಿ ಕಂಡು ವಿದ್ಯೆ ನೀಗಿದ ಫಲ
ಕರ್ವಪಕ್ಷಿಗಳು ನೀವಾಗೆನಲು ನಡಗುತ್ತ
ಶಾರ್ವರಿಪಥರೂಪ ನಿಶ್ಶಾಪವೆಂದಿಗೆನೆ ಆ ಯತಿಶ್ವರಗೆ ಕರುಣಾ ||೯೫||

ಬಂದು ನುಡಿದನು ನೀವು ಸರ್ವರೆಲ್ಲರು ಪೋಗಿ
ಹಿಂದೆ ಗುಣಗರ್ಭ ಕರಿ ವ್ಯಾಳ ಪೂಜಿಸಿದಂಥ
ಇಂದುಶೇಖರನಿರ್ಪರಾಣ್ಯದೊಳು ಖಗವಾಗಿ ಚರಿಸುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿಗೋರ್ವ
ಸಂದ ವ್ಯಾಧನು ನಿಮ್ಮ ನುತಿಸಿ ಪಲಾಲವನು
ಕಂದುಕಂಧರಗರ್ಭಿಸಲ್ವೆ ಸರ್ವರು ಪೂರ್ವ
ಹೊಂದಿರೆನಲಂತಾಗಿ ವನದೊಳಿರಲಿತ್ತಲೊಂದಂ ತಾಂಬ್ರಚೂಡ ಪಸಿದು ||೯೬||

ಹರನ ಪ್ರಸಾದವನು ಕಾಣುತ್ತ ದಿಗಿದಿಗನೆ
ಚರಣ ಕುಣಿಸುತ ಕುಕ್ಕುಯೆನುತ ಶಿರನಲ್ಲಾಡೆ
ಹರುಷದಿಂದಾ ಶೇಷ ಕೊಂಡಕಾರಣಕೀಶ ಮೆಚ್ಚಿ ಈ ಮೂರು ಮಹತ್ವ
ಧರಿಗೆಗ್ಗನಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಿಖಚೂಡನಂ
ಇರದೆ ಕಾಳ್ಪಸ್ತಿಯೊಳು ವ್ಯಾಧ ಕನ್ಯೆಯನಂ
ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಪುಟ್ಟಿಸಲ್ಪಾತನಿರೆ ಬೇಟೆ ನೆವದಿಂ ಕಂಡ ಸರ್ವೇಶನಾ ||೯೭||

ಕಂಡು ಪರಿಪರಿ ಮರುಗಿ ಕೆರಪನ ಸುಚರಣದಿಂ
ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರನ ಮಸ್ತಕದೊಳಿಹ ಪುಷ್ಪ
ತಂಡಮಂಗಡಹಿ ಬಾಯೊಳಗಿದರ್ ಸಲಿಲಮಂ ನೀಡಿ ಶಿರದೊಳು ರಾಜಿಪಾ
ಪುಂಡ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಧರಿಸಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ
ಖಂಡವರ್ಪಿಸೆ ಹರನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ದನಾತನ ಸೂಚರಿತ ಮುಂದಾಗುವದುಯೆಂದ ಕಲಶಮುನಿವರಾ ||೯೮||

ದಿತಿ ಅದಿತಿ ಪುತ್ರರಂ ಕಾದುತಿಹ್ಯ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳು
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಪ್ಪು ಶ್ರೋಣಿತ ಪರಿದುಬಂದೊಂದಾ
ಯತಕುಳಿಯು ತುಂಬಲ್ವೆ ವಾಪಿಯಾಗಿರೆ ಕನ್ನಡದರಿ ಕೆಂಬಾವಿಯೆನಲು
ಗತ ರಾವಣಗೆ ಲೆಂಕಾಪುರಿಗಿಭೀಷಣಂ
ಸತತ ಪಟ್ಟವನಾಳುವದಕೆ ಮೂರೊರಿಕೋಟಿ
ಮತಿಗಗೋಚರಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಪ್ಯ ಮಾಡಿರೆ ಗ್ರಾಮಗ್ರಾಮದೆಲ್ಲಾ ಮೂರ್ತಿಯು ||೯೯||

ಆಗಳಂ ಸಾವಿರಸುಲಿಂಗಕೆಂಬಾವೆಂಬ
ಆಗರಂ ಶೋಭಿಸಲು ಶಿವಯೋಗಿ ವೈಕುಂಠ

೨೮೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಲು ಹರಿದಾಸ ಬಿಡದಿರೆ ನೀನು ಪೋಗಿ ಮಾಡುವ ಕಜ್ಜವಾ
ಈಗಳೆನಗಂ ಪೇಳಿ ಮುಂದಕಡಿಯಿಡುಯೆನಲು
ರಾಗದಿಂ ಯತಿ ನುಡಿದ ಇನ ಇಂದು ಅಮರ ಅಜ
ನಾಗದೇವತ ಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕಾಣಿಸಿದ ತೆರ ಹರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಗೊಡುವೆಂ ||೧೦೦||

ಮೋಕ್ಷಮಂಗೊಡುವನಾದಡೆ ಭಿಕ್ಷುಕೂರೂರು
ಪಕ್ಷಿಯಂದದಿ ತಿರುಗಿ ಕುಕ್ಕಿಗಿಲ್ಲದೆ ಸೊರಗಿ
ಅಕ್ಷಮರಗೂಳ ನಿಮ್ಮಯ ದೈವ ಜೋಗಿಯನು ಕಂಡುದ ಕ್ಷಣನು ಮರುಗಿ
ಆ ಕ್ಷಣದಿ ಆತ್ಮಜೆಯಗೊಡಲು ಸಾಕ್ಷತನೆಂದು
ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರ ನುತಿಸೆ ಘನವಾದ ತಿರುಕನೀ
ರಕ್ಷಿಸುವಗಂ ಮ್ಯಾಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಗೆಣೆಯೆಂದುಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಬ್ಬುವನಿತಾ ||೧೦೧||

ಹರಸಭೆಗೆ ಮೃಗಮುನಿಯು ಪೋಗುತಿವರಂ ಕಂಡು
ಹರಿಯನಾ ಕ್ಷಣ ಕರೆಸಿ ಕೇಳೆ ಈ ಮಾತೆನಗೆ
ಅರಿಕಿಲ್ಲದಾಗಿಹುದುಯೆಂದು ಕದಗಾಯ್ವನಂ ಕರಕಿತ್ತ ಶಿವಯೋಗಿಯು
ತ್ವರಿತದಿಂಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸದೀಶನ ಪಾದ
ಕೈರಗಿ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ಯತಿಯ ಕಂಠವ ಕರದಿ
ನೆರೆ ಪಿಡಿದು ದಬ್ಬಿದೆಂದೆನಲಾಗ ಕೋಪವೆಗ್ಗಳಿಸುತಾಕ್ಷಣಮೆಂದನು ||೧೦೨||

ಆತನುರೆ ಮಹತ್ವ ನೀನರಿಯದುಂ ದಬ್ಬಿದಕೆ
ಭೂತಳದಿ ಕೆಂಬಾವಿಗೊಡೆಯನಾಗಿರು ಭೋಗಿ
ನಾಥನಂ ನೂಂಕಿ ಸಲುಗನತಿಗಾಣುತ ಭಕ್ತನಾಗೆಂದು ಯತಿಯ ಕರೆದು
ಭೀತಿಲ್ಲದಂ ಪೋಗಿ ಭೀಷಣಂ ಪಡೆದಿದ್
ಖ್ಯಾತಿ ಸಾಸಿರ ಲಿಂಗನಂ ನಡಿಯೆ ಬೆನ್ನಿನೊಳು
ವೋತು ಬರುತಿಹರವರ ಪೆಸರಿನಿಂ ಪೌರಾಣವಾಗುತಿಹದೆಂದ ಮುನಿಪಾ ||೧೦೩||

ಆದಿಯೊಳು ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು ತ್ರಿದಳದ
ಲಾದ ಪತ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತ ತೆಳಗಿರ್ವರೆತಿಗಳಂ
ಸಾದರದಿ ತಪಗೈವ ಕೌಂಡಾಲ್ಯ ದೂರ್ವಾಸರವರಿದಿರ ಏಕಪರ್ಣಾ
ದಾದ ವ್ಯಕ್ತ ತೆಳಗೆ ಓರ್ವ ಯತಿ ದೇವಾಲ

ಯಾದಯಾಂಬುಧಿಗೋರ್ವ ವಟುವಿಹನು ಹತ್ತಿರದಿ
ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತಲವರ ಶಿವಪೂಜೆಗೊಲ್ಲು ||೧೦೪||

ಮಾರ ಹರದನು ಪತ್ತೆ ಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರದಿಂ
ದೇರುತಿರೆ ಅನುವಿಲ್ಲದಾಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋ
ಡಾರರಿಯದಂತೆ ಓಪ್ಪದ ಅಸ್ತಿ ಬಿದ್ದಿರಲು ಅದ ಮೆಟ್ಟಿ ಎತ್ತಿ ತರಲು
ಆ ರುಷಿಪ ತಿಳಿದು ಕಡು ಕೆನಿಸಿಂದ ಶಾಪಿಸಿದ
ಕ್ರೂರ ನೀ ಪೋಗಿ ಸ್ವಪಚರೊಳುದಿಸುಯೆನಲೀರ್ವ
ರಾ ರುಷಿಗಳೊರದರೈ ಮುನ್ನ ಸನತ್ತುಮಾರಂ ಸೊಕ್ಕಿ ಶಿವನಿಂದೆಯಂ ||೧೦೫||

ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ ಅತ್ತಿಮುನಿ ಕೇಳಿ ಕೋಪದೊಳು
ಮೂಢ ನೀ ಓಪ್ಪನಾಗೆನೆ ದೇವ ನಿಶ್ವಾಸ
ಬೇಡಲೆತಿಯಿತ್ತನೈ ದೇವಾಲರುಷಿ ಶಿಷ್ಯ ನಿನ್ನಸ್ತಿ ತುಳಿಯಲೊಡನೆ
ಗಾಢದಿಂ ನಿಶ್ವಾಸವಾಯ್ತು ಅದನರಿಯದಲೆ
ಯಾಡಿದೈ ಶ್ವಪಚನಾಗೆಂದುದಕೆ ತಪ್ಪದಂ
ರೂಢಿಗಧಿಕಾರನಿಸಿ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ನಾಮ ತಾಳಿರಲು ನೀನು ಪೋಗಿ ||೧೦೬||

ಜಾತಿವೊಡೆಯರುಯೆನಿಸಿ ಅರಸಂಗೆ ಗುರುವಾಗಿ
ಸಾತಿಶಯದಿಂ ಈರ್ವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಪದವು ತಾ
ನೋತಾಗುದೆನೆ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲ ಕಾಶ್ಮೀರಪುರದಿ ಸ್ವಪಚರು ಧರೆಯೊಳು ಜನಿಸಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರಲರಸು ಮಹಂದಾತನೊರಸತಿಯು
ತಾ ತೀವ್ರವೇಣ್ಣ ಪಡೆಯಲು ಮಂತ್ರಿ ಮಲ್ಲಯ್ಯ
ನಾತುರದೋಳವಚಿ ಮನೆ ಮನೆ ತಿರುಗಿ ಗಂಡು ಶಿಶು ಗಾಣದಾ ಪೊಲಗೇರಿಯಾ ||೧೦೭||

ಪೊಕ್ಕು ನೋಡುತ ಕಂಡು ವೈದ ಶಿಶುವಲ್ಲಿರಿಸಿ
ಚಕ್ಕನಾ ಬಾಲನಂ ತಂದೀಕಿ ಮಗ್ಗಲೊ
ಳಿಕ್ಕರಸಗಂ ಪೇಳಲಾಕ್ಷಣದಿ ಶಗಟದೋಳ್ ಸಕ್ಕರೆಯ ಹಂಚಿಸುತಲಿ
ಅಕ್ಕರಿಂ ಪುರಜನಂ ಹದಿನಾಲ್ಕರೊಳು ಗಂಡು
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಿತ್ತ ರಾಜನ ಪುಣ್ಯಬಲವೆಂದು
ಬೆಕ್ಕಸಂಬಡ ನಾಮಕರಣ ಬಿಲ್ಲಮರಾಯನೆಂದಿಟ್ಟು ಸುಖಮಿದರ್ವರು ||೧೦೮||

೨೯೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಬೆಳಸಿ ವೈಹಾಳಿ ರಥದೇರಾಟ ಬಿಲ್ಲಾದ
ನಳವಡದ ವಿದ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಲು ಲಗ್ನ
ತಳುವದಂ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ರಾಜ ಬಿಲ್ಲಮ ರಾಜ್ಯವಾಳುತಿರಲು
ಪೊಲೆಯನಿಗಂ ಮಣಿಯೆನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವನು
ತಲೆಗಡರಿ ಮಂತ್ರಿ ವಂದನೆ ಮಾಡದಿರೆ ನೆರಪ
ತಿಳಿದು ಏಕೆಲೆ ಬಿಲ್ಲದಳ ಬೇಕು ನೀ ಪೋಗಿ ತರುವದೆನಲಿಂತೆಂದನು

||೧೦೯||

ಇರುವ ತಾವುಸುರುಯೆನೆ ಪೇಳಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗೆ
ವರತರದ ಬಿಲ್ಲದಳ ತರಿದೆನೆಂದಡೆ ಕರಕೆ
ಬರದಾಗೆ ಬಿದ್ದ ಓಪ್ಪದ ಹಳಗನೊಯ್ದರ ಮ್ಯಾಲೇರಿಯೆತ್ತೆ ಕಂಡು
ಹರರೂಪ ದುರ್ವಾಸ ಕೌಂಡಾಲ್ಪರವರಾಗ
ಉರಿದೆದ್ದು ಎಲವೊ ಈ ಪರಿಗೆ ದೇವಾಲ ಋಷಿ
ತರುಳಂಗೆ ಶಾಪಿಸಿದ ಪೊಲೆಯನುದರದಿ ಜನಿಸುಯೆನೆ ಕೇಳಿ ನಾವೀರ್ವರು

||೧೧೦||

ಯತಿಯೆ ದೇವಾಲ ಕೇಳ್ ಈ ವಟುವಿನಿಂದ ಸ
ದ್ಗತಿಯಾದ ಸನತ್ತುಮಾರೆಂದರಿಯದೀ ಶಾಪ
ಮತಿಯಿರಿಯದಿತ್ತುದಕೆ ತಪ್ಪದಂ ಪೊಲೆಯರೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ರಾಜಾಧಿಪತಿಯು
ಮತಿವಂತನೆನಿಸೆ ನೀ ಪೋಗಿ ಗುರುವಾಗೆವಗೆ
ಸತತ ಬಾಧೆಯ ಪೇಳುವೆಂದಪ್ಪಣೆಯಕೊಡಲು
ಕ್ಷಿತಿಗೈದರೆನೆ ಬಂದು ನಮಿಸಿ ಎನ್ನಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ನತನಾದನು

||೧೧೧||

ಪೊರೆದನಾ ಮಂತ್ರಿಯನು ನಿತ್ಯ ಶಿವಶರಣರ
ವರಚರಿತೆಗಳ ಕೇಳಿ ಸುಖಮಿರಲು ಒಂದಿನಂ
ಚರಿತಾಡುತ್ತದೆ ಕೊಲ್ಲಟಗರಂಗನೆ ಚನ್ನೆ ರನ್ನೆ ಸುಗುಣೋತ್ಪನ್ನೆಗೆ
ಗುರು ಮನವು ಸೋತು ಆಕೆಯ ಪಿಂದೆ ಪನ್ನೆರಡು
ಬರಿಸ ದೇಶಾಂತರಂಗೈದು ಮರಳೈತರಲು
ನರಪನವರಾಡಿಸುತ ನೋಡುತಿರೆ ಘನಲಾಗವದರೊಳಂ ಪೊಡವನವನು

||೧೧೨||

ಚರಣದೊಳು ಪದ್ಮವಿರೆಲೆಮ್ಮ ಗುರುವೆಂದರಿದು
ಮರುಗಿ ಅಗಣಿತವಸ್ತುವಿತ್ತು ಆಟವ ತೆಗೆಸಿ

ಪರಿದು ಪೋಗಿಯು ತಮ್ಮ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿಯ ಸುರಿವುತಿರೆ ಈರ್ವರಾಗಾ
ಅರಸನೈತಂದು ನಮಿಸಿಯು ಮಾತೆ ಶೇಷವಮು
ಗಿರದೆ ಪಾಲಿಸುವದನಲೀಯೆ ಹರ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಡೋಂಬಬಿಂದವನೊಯ್ದದಂ ಮುಂದೆ ಮೂಗುತಿಹ್ಯದಂದ ಮುನಿಯು
||೧೧೧೩||

ಮುನ್ನಲೋರ್ವನು ಕಟುಕ ಪಶುಪ ಪಿಸಿತಮಂ ತಿಂದು
ಸನ್ನುತದೊಳಿರಲಿತ್ತ ವ್ಯಾಧನೆರಳೆಯ ಬಡಿದು
ತಿನ್ನುತಂ ಸುಖಮಿರಲ್ಕೊಂದಿನಂ ಸೂನುಗಾರನು ಮೃಗದ ಅಡಗ ಪಾಕ
ವನ್ನು ಸೇವಿಸೆ ಜಿಹ್ವೆಗರಿದಾದ ಸ್ವಾದಮಂ
ತನ್ನಾತ್ಮಕಾಗೆ ವ್ಯಾಧಗೆ ನಮಿಸಿ ಸಾರಂಗ
ಇನ್ನಿಷ್ಟ ರಾವ ಪೇಳೆನೆ ಪೇಳ್ವು ಅಟವಿಗೈದಡೆ ಅಗಣಿತುಂಟೆಂದನು
||೧೧೧೪||

ಆಗಲಾ ಕಟುಕ ಸಿಂಗಾಡೆಂಬುಗೊಂಡು ತಾ
ಬೇಗದಿಂ ಬರಲೊಂದು ವೇಣಗೋಸ್ಕರ ಬಾಣ
ತಾಗಲೆನುತಂ ವೆಸಿಯೆ ಆಗಲನಿತರೊಳೆರಳೆ ಜವನಿರದೆ ಮಾತಾಡಲು
ಹೋಗದೀ ದೋಷ ಕೇಳಾ ಮುನ್ನ ಭೂವರಂ
ನೀಗೆ ಬಹು ವೇಣಗಳವಾ ಪಾಪಕೇ ಮೃಗಂ
ನಾಗಿದ್ ನೀ ಮಾನುಷಾಗಿ ತಿಳಿದಿರೆ ಮುಕ್ತಿಯೆನಲಾತನಂತೆಂದನು
||೧೧೧೫||

ಬೆರಗಿನಿಂ ಸೂನುಗಾರನು ನಡುಗಿ ಮೃಗವಾದ
ವರನ್ಯಪನೊಳೆಂದನಾ ಮಹಪಾಪಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ
ದೊರಕು ಬಗೆ ಪೇಳೆನಲ್ ಪೇಳ್ವನೀ ನೀಲಕಂಠತಿಗಿನಂತಿಯ ಮಾಡೆನೆ
ಇರದವಂ ಪೋಗಿಯು ಮೌನಿಗರಗಿಯು ತನ್ನ
ಪರಿಯ ಪೇಳಲೈನ್ನ ಮಾತಾಲಿಸಿದರೀಗ
ನೆರೆ ಪುಣ್ಯ ಹಿಂಸೆ ಕಂಡರೆ ಬಿಡಿಸು ಬಿಡದಿರಲು ಅಸುವ ನೀಗ್ಯಾಡಲ್ಲದೆ
||೧೧೧೬||

ಪರದನಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಕಳವು ಹುಸಿಬಿಡೆ ನಿನಗೆ
ವರಲಿಂಗವಿತ್ತಪೆನಲಾಗೆರಗಿ ಇದಕೆ ನಾ
ಕೊರತೆ ಮಾಡುವನಲ್ಲಯೆನೆ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಗುರುವಾಚ್ಛ ಮೀರದೆ ಕಟ್ಟಳೆ
ನೆರೆ ಪಿಡಿದು ದೇಶಾಂತರಂಗೈಯಲೊಂದು ದಿನ

೨೯೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಬರುವ ಪಥದೊಳು ನದಿಯನೊಳಗೋರ್ವ ಲುಬ್ಧಕರ
ಕರದಗಾಣಕೆ ಮಕರ ಸಿಲ್ವಿ ಬರಲಿವ ನಡುಗಿ ಹಿಂಸೆ ಬೇಡದು ತೆಗೆಯೆನೆ ||೧೧೭||

ಮರವೈದಿಸುವನೆಂದವಗೆ ಸಾಸಿರ ಪೊನ್ನಾ
ತುರನಿತ್ತಪೆನಲವಂ ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ ಮತ್ಸ್ಯ
ನುರೆ ಪ್ರಾಣ ಪೊಡೆಯೆ ಅಕಟಕಟೆಂದು ಮರುಗಿ ಯತಿಯಾಜ್ಞಮೀರದೆ ಅಸುವ ನಿಂ
ದಿರದೆ ಬಿಡೆ ಶಿವನವಗೆ ನಿಜದೋರಿ ತನ್ನ ಮನ
ದಿರವ ಪೇಳೆನಲೆನ್ನ ನುಂಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ತೆರಳೆನಲ್ವೀಗ ನುಂಗಲ್ಕಾಗದೈ ಕರ್ಣ ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡದಾ ||೧೧೮||

ಕಾರಣಕೆ ಕಂಚಿಯೊಳು ಸಿರಿಯಾಳಸೆಟ್ಟಿ ತಾ
ಚಾರು ಜಂಗಮಭಕ್ತನೀಹನಾತನುದರದೊಳು
ಧೀರ ನೀ ಪುಟ್ಟಿ ಸೇವಿಪೆನೆಂಬ ಭಾಷೆಗಾ ಸಾಂಬಶಿವನುಂಡಲ್ಲದೆ
ಧಾರುಣೀಶಂ ಕೇಳು ಸಾಮವೇದಿಯು ವೇದ
ಚಾರುಜಿತ ಪಾಠದಿಂದಂತರದಿ ಪೋಗೆ ಸ್ವಪಚ
ಧೀರನಿಂದುಪದೇಶವಡೆದ ಘನತರ ಮಹತ್ವ ಮುಂದಾಗುದೆಂದು ಪೇಳ್ವ ||೧೧೯||

ಮೋಳಿಗೆಯ್ಯಂ ಕ್ಷತ್ರಿ ಭೋಗೇಶ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ
ಕೇಳು ಬಿಲ್ಲಮ ವೈಶ್ಯ ಚೇಲಾಳ ವಾಣಿಜಂ
ಹೇಳಿಯೊಳು ಮುದ್ದಯ್ಯ ಶೂದ್ರ ಗೊಲ್ಲನು ಚಂಡಿದೇವ ಗೊಲ್ಲಾಳ ಕುರುಬಾ
ನೀಳ ಕಬ್ಬಿಲಿಗ ಚೌಡಯ್ಯ ನಾವಿದ ಹಡಪ
ಅಲೋಲ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ರಜಕ ಮಾಚಿಯುದೇವ
ಕಾಲಹರ ಭಕ್ತ ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಕಾರಂ ಚಕ್ರಿಯಾ ||೧೨೦||

ಮೆರೆವ ಗುಂಡಯ್ಯ ದೇವರ ದಾಸ ನೇಯಕಾರ
ತರವಸ್ತ್ರಭೇದ ಶಂಕರದಾಸ ತಿಲುಕಾಯ
ಕಿರದೆ ಮಾಡುವ ಕಲ್ಲಿಸೆಟ್ಟಿ ಸೂಗಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಚೋರ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ ವ್ಯಾಧಾ
ಹರಭಕ್ತ ಮೇದಾರ ಕ್ಯಾತಯ್ಯ ಮಾದಿಗರ
ವರತರದ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಸ್ವಪಚ ಹರಳಯ್ಯರಂ
ಉರೆ ಶರಣರ್ಪದಿನೆಂಟು ಕುಲದಿ ಜನಿಸಿಯು ಮುಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಉದ್ಧರಿಸರು ||೧೨೧||

ಎಂದು ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಪೇಳಿ ನಮ್ಮಯ ಚಿಕ್ಕ
ಕಂದರೊಡಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮಯ ಪುರಕೆ ಪೋಗಿನಲು
ಅಂದು ಬೆರಗಿಲಿ ನಿಂದ ವೀರಸೇನನ ಕಂಡು ವ್ಯಾಕುಲಂ ಬೇಡ ನಿನಗೆ
ಮುಂದೆ ಗುರುವಾಗಿ ಬರೆ ರಾಜಾರ್ಥ ದ್ರವ್ಯವನು
ಸಂದಿಸಲ್ಪೊಲ್ಲದಲೆ ದೇಹದಂಡಣಗೈದು
ತಂದುಕೊಡುಯೆನೆ ಇರಳು ಕಮ್ಮಾರ ಕುಲಮಿಯೊಳು ಪರವೂರವೆಂದು ಪೇಳಿ ||೧೨೨||

ಬೆಳಗು ಪರಿಯಂತರಂ ಕಾದಕಾರ್ಪೋನ್ನವನು
ತಳುವದೆ ಬಡಿಯಲವರೊಂದು ಹಾಗವನೀಯೈ
ನಿಳಯಕ್ಕೆತಂದು ಗುರುವಗೀಯ್ಯಲಾತದಂ ತೋರೆ ಸುವರ್ಣ ಕಂಡು
ಬಳಕ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ರಾಜದರ್ಥನ್ನರಕ
ಪೊಳೆವ ಗುರುವಿನ ಕರದಿ ಕಾಂಚಾನ ನೋಡಿ ನೀಂ
ಇಳೆಗಿದಂ ಘನಮೆಂದು ಜರಿದು ಮೌಳಿಗಿಕಾಯಕದೊಳು ಶಿವನಂಗಾಂಬುದೀ ||೧೨೩||

ನಡಿಯೆನಲು ಗುರುವಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಳ ನೀಲರಂ
ತಡೆಯದಾಕ್ಷಣ ಕೂಡಿ ಬರುತ ಪೊಳಲಿನ ಪೊರಗೆ
ಕಡುರಮ್ಯವೆತ್ತ ವಿದ್ಯವ ನೋಡಿ ಭೂನಾರಿ ತನ್ನ ತರುಳರ ತಲೆಯೊಳು
ಕಡುತವಕದಿಂದ ಫಲಪುಷ್ಪ ಕಾಯ್ವಣ್ಣಗಳ
ತಡೆಯದೆ ಪೊರಿಸಿದಂತೆಸವುತಿಹ ಕಾಲದೊಳು
ಪೊಡವಿಪಂ ನಗರಮಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ ದಶಚಾರು ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು. ||೧೨೪||

ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೋಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರಕೃತಿಯು
ಚದುರರಂ ಬರೆದೋದಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದರಿಗೆ
ಮದನಮರ್ಥನನ ತದ್ರೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚವೃಷಭಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ಒದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖಿ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು. ||೧೨೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕಂ ಪಡೆನು ೧೨೧೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಪುಹಾತ್ರೀ

ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಪಲ್ಲವ:

ಮುನಿವಟುಗಳಂ ಕಳುಪಿದರಸ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಮಿನುಗುತಿರೆ ಸತಿ ಬಂದು ಕರದೊಯ್ಯಲಾಕೆಗಂ
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕಲಿಂಗಗೊಡಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಡೆಸಿ ಶಿವನಗರಿಗಂ ಪೋದರು.

ಪದ:

ಭುವನಾಂಬಕರು ಚಕ್ರಭುವನ ಘನತರಸುರಥ
ಭುನಜಜಸಾರತಿಯು ಭುವನಕ್ರಿಯವೆ ತುರಗ
ಭುವನಧರಧನುವಾಂತ ಭುವನ ಪೊತ್ತ ಧನುಸಿಂಜನಗಟ್ಟಿದಪ್ರತಿಮನೆ
ಭುವನಜಾಂಬಕ ಸರಳ ಭುವನವಂತರ ಪೊಳಲ
ಭುವನದೊಳಗಿಲ್ಲದಂ ಸುಟ್ಟ ಸುರಚೆರದಿಟ್ಟ
ಭುವನಧರ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ರಕ್ಷಪ ಕೆಂಚಬಸವ ನೀಂ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ||೧||

ನಿಮ್ಮ ಡಿಂಗರಿಗೆ ಆಳಿನ ಆಳು ನಾನೆಂದು
ಇಮ್ಮಡಿಯ ಹರುಷದಿಂದೀರ್ವರಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ
ಎಮ್ಮಯ್ಯ ಉಪದೇಶನಿತ್ತಭಯಕಾದರಂ ನೋವಿನೊಳು ರಕ್ಷಿಸಿದರಾ
ಹಮ್ಮಿನಿಂ ಜರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ನರಕ ತಪ್ಪದಂ
ದಮ್ಮಯ್ಯಗಳಿರ ಪೋಗೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಪೋದ
ರಂ ಮುದದಿ ಅರಸನಂದನ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡಿತಹ ವಿಮಳ ನೀಂ ಕೇಳೆಂದನು ||೨||

ಎಲೆವಳ್ಳಿ ಪೂ ಗಿಡವು ಫಲಿನಕುಲಕಂ ನೀರ
 ಸಲಿಸುತ್ತ ದೋಟಿಗನು ಕಂಡು ಅರಸಹುದಲ್ಲೊ
 ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮೆಲ್ಲನಡಿಯನಿಟ್ಟು ಕಳೆವರ ನೋಡಿ ಅಹುದೆಂಬುವಾ
 ಮೊಳೆವ ಭಾಳದಿ ಭೂತಿ ಅಕ್ಷಮಣಿಲಿಂಗವನು
 ತಳುವದೀಕ್ಷಿಸಿಯಲ್ಲಯೆಂಬುವಂ ಪಾದವೆನ್ನ
 ಬಳಲಿಸದೆ ಬಿಡದೆಂದು ಇಂದು ಈ ವನದಿ ಮರೆಗೊಂಡಂತೆ ರಾಜಿಸಿದನು ||೩||

ಸತಿ ವಿದ್ಯಲತಿ ನೋತಫಲವೋ ಆ ಕಾಂತಿಯೊಳು
 ಸತತ ಘನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟ ಭೂತಿಯಿಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ
 ಮತಿದೊರೆದುದೆಂದು ವನದೇವಿಯೊಳು ಪೇಳಿಗೊಡಗಿವಿಯ ಮಡದಿಯನು ಕೂಡಿ
 ಕ್ಷಿತಿನಾಥನೊರಗಿರಲು ಜಾವದೊಳಗೆಚ್ಚರುಂ
 ನತಮಾಗಿ ಕುಳಿತಿರ್ದ ವೀರಶೈವರಸಂಗೆ
 ಅತಿ ತವಕದಲಿ ದೂರದಿಂದ ದಂಡಂಗೆಯೈ ಏಳೆಂದನಾ ಭೂಭುಜಾ ||೪||

ವನಪಾಲಕ ಕರವ ಮುಗಿದೆಂದನೇಸುದಿನ
 ಇನನಿಲ್ಲ ಪಗಲು ಚಂದ್ರಿಲ್ಲದಿಹ ರಾತ್ರಿಯೊಳು
 ಮನುಜನಾಥನೆ ತಪದಿ ಶಿವನ ಕಂಡಂತಾದೆನೆಂದು ವಂದನೆಗೈದನು
 ಅನುವನೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದು ವಿದ್ಯಲತೆ ಹರುಷದಿಂ
 ಮಿನುಗುವೆಳೆನಲ್ಲೇಳ್ಳ ಮೊನ್ನೆ ಆಮಾತಿಯಾ
 ಕನಸ ಪಾಳಾದ ಗುಡಿಯೊಳು ಲಿಂಗಸ್ಥಾಪ್ಯವಾಗಿರೆ ತಾನು ಸೇವೆಯನ್ನು ||೫||

ಮಾಡುತಿಹ ಸ್ವಪ್ನ ಸರ್ವರಮುಂದೆ ಪೇಳಲ್ಕೆ
 ಗಾಢನೆ ಮಂತ್ರಿ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದ ನಾಳೆ
 ನಾಡೆರೆಯನೀ ಪುರಕೆ ಬರುವನೆಂದೆಲ್ಲರಂ ಹರುಷಾಭಿಯೊಳಗಿರ್ದರು
 ಕೂಡೆ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಳ್ ಧ್ಯಾನದೊಳಗಿಹ ಪುರುಷ
 ಮಾಡುತಿಹ ಮಾರಕೇಳಿಯೊಳಿಹರನೆಬ್ಬಿಸಲ್
 ನೋಡೆ ಪಾಪೆಂದು ಮೌನಿರೆ ನೀವೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ಪಾಲನಂಗೈದಿರೆಂದಾ ||೬||

ಶಿವ ತಪಸಿಗಂ ನಡೆಯೆ ಗೌರಿ ಗಿರಿರಾಜನ
 ಭವನದೊಳಗಿರ್ದ ತೆರ ನೀ ಪೋಗೆ ನಿನ್ನ ಸತಿ

೨೯೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಧವನೆತ್ತ ಪೋದನೋಯೆಂದು ಗುರುಧ್ಯಾಸದಿಂ ರೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಖಗನಂತಿರೆ
ತವೆ ಕಂಡು ಮಂತ್ರೀಶ ಚತುರಬಲಸಹವಾಗಿ
ಭುವನದೊಳಗರಸಿದಡೆ ನೀವೆಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂ
ತವರಾಗೆ ದಂಡನಾಯಕ ತಾನೆ ರಾಜ್ಯಮನ್ನಣೆಯೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪೆಸರಿಂ

||೬||

ಸಲೆ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಪೇಳ್ವಾತನಾಜ್ಞೆಯೊಳು
ಬಳಿಕ ತಾನೈತಂದು ವೃತ್ತಾಂತ ಅರುವಾಳೆ
ತಿಳಿ ಜೊನ್ನರಾಸಿ ಇಂಗಡಲ ತೆರ ಮಂಗಳರಜತಾದ್ರಿ ಧರ್ಮಗುಂಪೆ
ಪೊಳೆವ ಮೌಕ್ತಕರಾಸಿಯಂತೆ ಸಭೆ ಆನಂದ
ಜಲವಾಬ್ಜನೇತ್ರ ಚಾಮರ ತೆರೆಯು ರಂಜಿಸುವ
ಗಳಸ್ವರದಿ ಭೋರ್ಗರವ ಸಭಮಧ್ಯದೊಳಗಿದರ್ ಮಾತೆತ್ವನಂ ಕಂಡನು

||೭||

ನಮಿಸೆದ್ದು ಕರ ಮುಗಿದು ಪೇಳ್ವ ನಮ್ಮಯ ವನದಿ
ಯೆಮಿನಾಥನಂತೆಸೆವುತಿರ್ಪ ಶಿವಲಾಂಛನ
ಸಮುದದಿಂ ಕುಳಿತಿರಲ್ ಮಾತಾಡಿ ನಾಡೆರೆಯನಂ ಕಂಡುಬಂದೆನೆನಲು
ಅಮಮ ಪಂಗುಳಗೆ ಕಾಲ್ಯಾದಂತೆ ಅವನ ಹೃ
ತ್ಯಮಲಕ್ಕೆ ರವಿ ಬಂದಂತಾಗಿ ಮಾತೆಗೆ ಪೇಳೆ
ತಮ ಪೋಗಿ ಬೆಳಗಾದ ತೆರನಾಯ್ತು ಮರಳೆದಂ ಪೇಳಲೇನಾಶ್ಚರಿಯನು

||೮||

ಅರಸಿನೊರ್ತೆಯಗೇಳಿ ಅಮ್ಮಾಜಿ ಮೈಯ್ಯ ನ
ವಿರು ಜುಮ್ಮನೇಳೆ ಸರ್ವರು ಕಂಗಳಶ್ರುಮಂ
ಪರಿಯೆ ದೋಟಿಗಗೆ ತಮ್ಮೆಯೊಳಿಹ ಪೊಂದೊಡಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣವನಿತ್ತು
ಶರಧಿ ಮುಳುಗುವಗೆ ತಾರಣ ಬಂದ ಬಡತನ
ಇರುವಂಗೆ ಕಡವರವು ಬಂದಂತೆ ಸತಿಜನಕೆ
ವರ ಪ್ರಜೆಗೆ ಕಾಣಿಸಲು ಪಶ್ಚಕಡಗಂ ಮೌಕ್ತಿಕ ಕದಕಂಠಿ ಸಚಿವಗಿತ್ತು

||೯||

ಕಟ್ಟಿಸಿದಳಾ ಗುಡಿಯ ತೋರಣಂ ಮನೆಮನೆಗೆ
ಯಿಟ್ಟ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸ ಚೌಬೀದಿ ಕಸ್ತೂರಿಯಾ
ಗಟ್ಟಿ ಗಂಧದ ಭಳೆಯುಗೊಟ್ಟು ಕೆಲಬಲ ತಳಿರು ಮಕರದೋರಣಗಳಿಂದಾ
ದಿಟ್ಟಿಗರಿದಾಗಿ ಪುರ ಶ್ರೀಂಗಾರ ಮಾಡಿಸುತ

ಪಟ್ಟಗಜಕಂ ಬಣ್ಣ ಬರೆಸಿ ವಿಸ್ತರಿದೊಸ್ತು
ವಿಟ್ಟು ಚತುರಂಗಬಲ ಪುರಜನಂ ಪರಿಜನಂ ನಿಂದಿರಲ್ಕಾವ್ಯಾಳ್ಳದಿ ||೧೦||

ಇರದೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಜನಿಸಿದ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು
ಸುರರೊಡೆಯ ಹರಿಗಿತ್ತತೆರನಂತೆ ಮಂತ್ರೀಶ
ಅರಸನರಸಿಯ ವಿದ್ಯಲತೆನೋಯ್ದು ಕೈಗೂಡಿಪಂತೆ ಸರ್ವರನುಗೂಡಿ
ಬರುತ ತಮ್ಮಟ ಭೇರಿ ಗಿಡಿಬಿಡಿಯು ನಿಸ್ಸಾಳ
ಕರಡಿ ಕೌಂಸಾಳ ಕನ್ನಿಯು ಕಾಳೆ ಬುರುಗನಂ
ತರತರದಿ ಭೋರ್ಗರೆಯಲತ್ತ ದೋಟಿಗ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಲೋಕದ ಸುದ್ದಿಯು ||೧೧||

ನಾರದಂ ಪೇಳ್ವಂತೆ ಕಟಕದೊಳಗಿಹ್ಯ ವಾರ್ತೆ
ಪೊರವಿಸಿ ರಾಯನೊಳು ಪೇಳಲಾತಂ ಕೇಳ್ವು
ನಾರಿ ಫಣೆಯೊಳಗಿಟ್ಟ ಭಸ್ಮನೊರೆಸಿದನಾಕೆ ಏನೆಂದಳುಸುರೆಂದನು
ಮಾರರೊಪನೆಗೇಳು ಕಿರಿವೆಣ್ಣುಗಳ ಬುದ್ಧಿ
ಸೇರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನಲು
ಭಾರಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಮೌನದಿಂದಿರಲಾತನೊಡನೆ ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ||೧೨||

ಅರಸೆ ಉತ್ತುಮ ಮಧ್ಯಮಾದಿ ಕನಿಷ್ಠಂಗ
ಳೊರೆವೆ ದುರುಳರ ಕಿನಿಸು ಶಿಲಶಾಸನಂ ಮಧ್ಯ
ಮರ ಕಿನಿಸು ಹಲಗಿಯೊಳು ಬರೆದ ಲೇಖನದಂತೆ ಉತ್ತುಮೋತ್ತಮರ ಕಿನಿಸು
ಪರಿವ ಜಲಲಿಪಿಯ ತೆರನದರಂತೆ ವಿದ್ಯಲತೆ
ನರನಾಥ ನಿನ್ನೊಳೆರಡಿಲ್ಲಾಕೆ ನೋತ ಫಲ
ನಿರೆ ನೀನು ಬಂದೆಂದು ಕರದೊಯ್ದು ವನದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಾ ||೧೩||

ಅಂದಳದಿ ವಿದ್ಯಲತೆ ಕುಳಿತು ಬರುತಿರೆ ವಾದ್ಯ
ವೃಂದದಿಂ ಬಲಸಹಿತ ಪರಿಜನಂ ಪುರಜನಂ
ಸಂದಣಿಯೊಳಾ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಂಡಲಿಕ ಮಾನ್ಯರಂ ಪಾತ್ರಭಾಟ ಕಪಟುಜನಾ
ಗೊಂದಣಿಯ ಅಡಿಗಂಜಿ ಭೂದೇವಿ ನಡನಡುಗಿ
ನೊಂದು ಹಾಯೆನೆ ತಗ್ಗು ಬೀಳುತಿರೆ ಮಿಟ್ಟಿಗಳು
ಅಂದೊಡದು ಕುಣಿ ಮುಚ್ಚಿ ಸವನಾಗಿ ರಾಜಿಸುವ ಸಂಭ್ರಮವನೇವೇಳ್ವೆನು ||೧೪||

೨೯೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಅತ್ತಲಾ ಭೂಪನೊಳು ದೋಟಿಗನು ಪೇಳ್ವ ಭೂ
ಮೊತ್ತುಮನೆ ಕುಂಡಲಿಯ ಧ್ಯಾನದೊಳು ಕೀಟಕಂ
ಮತ್ತಿರುವ ಶಿವಯೋಗಿ ಧ್ಯಾನ ಶಿವನೊಳಗಿದರ್ ಪರಿಯಂತೆ ಕೇಳಿ ಕರ್ಣಾ
ಮತ್ತೆರಡು ತಾರಿಯೊಳು ಸತಿಯ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು
ಒತ್ತೊತ್ತಿ ತುಂಬಲ್ವೆ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಬಾರಳೊ
ಯಿತ್ತ ಕಡೆಯನೆ ತುಂಬಿ ಬರುವ ನದಿ ಪಿಂದಕ್ಕೆ ಮೋಗಲರಿದೆಂದನವನು ||೧೫||

ಎಂದುಗಾಂಬೆನೆ ವಿದ್ಯಲತೆ ನಿನ್ನ ಮುಖಪದ್ಮ
ಎಂದು ನೀಡಿಯೆ ನಿನ್ನ ವಾಖ್ಯಸುಧೆ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ
ಎಂದು ನಿನ್ನಂಗದೊಸನಿಗೆನ್ನ ನಾಶಿಕಂ ತೃಪ್ತಾಗಿ ತೋಷಬಡುವ
ದೆಂದು ನಿನ್ನಧರರುಚಿ ಜಿಹ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾದಪ್ಪು
ದೆಂದು ನಿನ್ನಯ ತನುವ ಅಪ್ಪಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ
ನ್ನೆಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತಿಹವೆಂಬ್ಯಾಳೆ ಬಂದಳಾ ರಾಣಿ ಬನಕೆ ||೧೬||

ಇಂಗಡಲ ತೆರೆಯಂತೆ ನೆಗೆನೆಗೆದು ಲೋಕಜ
ನಂಗಳ ಮೊರಮೊರಟು ಬರೆ ಬರಲು ಅಗಣಿತಂ
ಮಂಗಳಾಪುರವಗಲಿ ಶೃಂಗಾರವೆತ್ತರಸನಾನನಂನೋಡಲೆಂದು
ಸಂಗತಿಯನಗಲಿ ನಾ ಮುಂಚು ತಾ ಮುಂಚೆಂದು
ಹಿಂಗದೊನಮಂ ಮೊಗಲು ವಿದ್ಯಲತೆ ಅತಿ ಹರುಷ
ರಂಗುವಂದಳವಿಳಿದು ಮೋಗಿ ಸಜ್ಜೆಯೊಳಿಪ್ಪ ರಾಯಂಗೆ ನತಳಾದಳು ||೧೭||

ಅರಸನಾ ಪಾದಪದ್ಮಕ್ಕೆರಗಿದಳಿಗಳಂ
ತಿರೆ ಸರ್ವರಂ ಕಂಡು ಏಳಿರನಲ್ಲೆದ್ದವರು
ಕರಮುಗಿದು ನಿಂದಿರಲ್ ನಾರಿ ಬಾರೆಂದಪ್ಪಿ ಕೆಲದೊಡೆಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ
ಮಿರಿಸಿ ಪಸಿದಿದರ್ವಗೆ ಸುಧೆಯನ್ನ ದೊರೆದಂತೆ
ನೆರೆ ತೃಷೆಗೆ ವಿಮಳಾಂಬು ಬಂದಂತೆ ಪಾಟಲಿಗೆ
ವರ ಕಡವರಂ ಕಂಡ ತೆರನಾಗಿ ಮೃಡನುಮಿಯೊಳಿದರ್ವಾ ವಿಮಳನಂದಾ ||೧೮||

ಮಿಡಿ ಪ್ರಾಯ ಕಣ್ಣೆ ಸುಧೆವಾಖ್ಯವನು ಕರ್ಣಕ್ಕೆ
ತಡೆಯದೆ ಕಾಯದ ಸುಗಂಧ ನಾಸಕೆ ಮುದ್ದು

ಗೊಡುವ ಬಾಯಿಗೆ ಕುಚಗಳುರಕಪ್ಪೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಹರುಷವಾಗಲ್ಪರಸನು
ಕಡು ತವಕದಿಂದ ದಂಡನಾಯಕನ ಕರೆದೊಂದ
ಮಡದಿ ಚಂದ್ರಾಮತಿಯ ದಸೆಯಿಂದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ
ಪಡದನ್ಯಶ್ಚರ್ಯ ನಳಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಮೂಲಿಗನಾಗನೆ

||೧೯||

ಧಾರುಣಿಯಲು ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನಸುವಂ ಪೋಗೆ
ಭಾರ್ಯಳಂ ಪಡೆದಳಲ್ಲದೆ ಪೋರಮುನಿ ಪಾಣ
ನಾರಿ ಅನಲಾದೇವಿ ಪಡೆದಳಲ್ಲದೆ ಸುಚಿ ಸ್ಮಿತೆ ಮೌಘ್ನಕಾದ ಪುರುಷಾ
ನೋರಂತೆ ಕಾಯ್ದಿರಲು ದಾಯಾದಿಗಳು ಕಂಡು
ಸೇರಲಾರದೆ ಕೊಲ್ಲಲಾಕ್ಷಣಂ ಪತಿ ಜೀವ
ಮಾರಾರಿಯಿಂದ ಪಡೆದಳಂತೆನ್ನ ಸತಿಯಿಂದ ಅಸುವನುಳಿದುದು ಸಜಿವನೆ

||೨೦||

ಗುರಿಗಿಟ್ಟ ಬಾಣ ಕೆಲಬಲಕೆ ಪೋಗುವದೆ ಯತಿ
ಯರಹು ಶಿವನೊಳಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಈ ಮಾತೆಯ
ತೆರ ನಾರಿಗಳವಡದುದೊಂದ ಮಂತ್ರಿಯೊಳರಸ ಮಾರ್ನುಡಿದ ಭಸ್ಮ ಫಣೆಗೆ
ನಿರದಿಟ್ಟ ಮಹತ್ವೊ ಮುನಿ ಹಸ್ತ ಮಹತ್ವಿಯೊ ವಾಖ್ಯ
ಕರಿಪುಣಿಯ ಮಹತ್ವೊ ನೋಪಿಯ ಮಹತ್ವಗಸ್ತಂಗೆ ನಾ
ಚರಣಮಂ ಕಂಡು ಪಾವನನಾದೊಂದ ಪರಿ ಒಂದುಳಿಯದಂತೆ ಪೇಳೆ

||೨೧||

ನಮ್ಮನಲ್ಲರ ನೀವು ಸಲಹೊ ಕಾರಣಕೆ ಮುನಿ
ತಮ್ಮ ದಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಿಟ್ಟು ಗಳುಹಿದ ರಾಯ
ನಿಮ್ಮನಿಲ್ಲಿಗೆಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಪುರದತ್ತ ಬೀಡಮಾಡಿರೆಂಬ್ಯಾಳ್ವದಿ
ಸುಮ್ಮನಿರಸಲ್ಲ ಕಲಶಜನಿಂದ ವಿಶೈನ
ಗಮ್ಮನೀ ರಾಣಿಯನು ಕೂಡಿದ ಸುವಾರ್ತೆಯನು
ತಾಂ ಮುದದಿ ಕಡಲೆರೆಯಗಂ ಪೇಳಪೋದಂತೆ ಪೋಗುತಿಹನೇನೆಂಬೆನು

||೨೨||

ವಾಜಿ ವಾರಣ ರಥ ಪದಾತಿ ಸಹಿತಂ ನಾನಾ
ಬಾಜಿಯೊಳು ವಿಶೈನ ಪೋಳಲ ಪೋಗುತಿಹ ಸೊಬಗ
ಸೋಜಿಗವ ಕೇಳಿನಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಕಳೆಮುಡುಗಿ ಪೋಗ್ಯಾಬ್ಬಿಯೊಳು ಧುಮುಕಿದಂ
ಮೂಜಗದೊಳರಿದಾಗಿ ನಿತ್ಯಮಾಂದ್ಯಾ ದನುಜ

೩೦೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ರಾಜರೋಳ್ಕಾದಿ ಬೆಂಗೊಟ್ಟೋಡಿ ಸೋಲ್ತುದಿವ
ರಾಜ ನೀರಂಬೊಕ್ಕು ಅಸ್ತಗತಿಯಾದನೆಂಬಂತೆದನೇವೇಳ್ವನು

||೨೩||

ತರುಣಿ ತನ್ನಗಲಿಮಿರುಳಿನೊಳು ಭೃಂಗನ ಕೂಡ
ಸರಸನಾಡುವಳೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ತೀವ್ರದಿಂ
ಬರಲು ಪುಷ್ಪತಿಯಾಗಿರಲ್ಕಂಡು ಭಂಡಿನವಳೆಂದು ಪದ್ಮಿನಿಯ ಜರಿದು
ಮರುಗುತ್ತ ಕಳೆಗುಂದಿಮೀ ವಾರ್ತೆ ವಿಶ್ವನ
ಗರುಪೆ ಕೇಳಲ್ಪೆನ್ನ ತೃಣಗಿಂದ ಕರಕಪ್ಪ
ನೆರೆ ಮಾಳ್ವನೆಂದಾನನಂ ತೋರದಾಬ್ಬಿಗಿನ ಧೂಪಿಸಿದನೇವೇಳ್ವನು

||೨೪||

ಕತ್ತಲಂ ಮೂಡೆ ಕಮಲಂ ಬಾಡೆ ನೈದಿಲೆಯು
ಮತ್ತಿರದೆ ನಲಿದಾಡೆ ಚಕ್ರವಾಕಂ ಓಡೆ
ಮೊತ್ತ ಚಕೋರಾಡೆ ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಿಗಳ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗ ತೀಡೆ
ಚಿತ್ತಜಾಂತಕ ಮಂಗಳಾಪುರಕೆ ಕಾಳನಂ
ಮುತ್ತಿಸಿದನ್ಯಾಕೆ ಅರಸಿಗೆ ಬಂದ ನೋವು ಅ
ಸತ್ಯಮಾದಂತೆ ಜನಕಂ ಕಾಣಿಸುವನೆಂಬ ವ್ಯಾಳೆಯೊಳಗೇನೆಂಬೆನು

||೨೫||

ರಾಜ ನಾನೋರ್ವನದಬಿಟ್ಟು ಸಂತತ ದಿವಸ
ರಾಜಮಾರ್ತಂಡನೆನೆ ಕೇಳುತ್ತ ವಿಶ್ವನ
ರಾಜ ಕಿನಿಸಾಗಿ ಚತುರಂಗ ಮಾರ್ಬಲವವನ ಬಿಡದೆ ಪಿಡಿ ತಾರೆಂಬುವಾ
ರಾಜನೋಕ್ತವ ಕೇಳಿ ಪೋಗಲಿನ ಸರ್ವನದಿ
ರಾಜನೊಳು ಕೂಡಿರೆ ಕಿರಣಂ ಸಿಲ್ವೆ ಸೆರೆವಿಡಿದು
ರಾಜಬೀದಿಯ ಮಳುಗಿ ಗೃಹದಿ ಸೆರೆಯನ್ನಿಕ್ಕಿದಂತೆ ದೀಪಗಳೆಸೆದವು

||೨೬||

ಬೇಗ ಸುಧೇಶರಧಿಯಂ ಕಡೆವಲ್ಲಿ ಕಣಗಳಂ
ಚಾಗಿ ಆಗಸ ಪತ್ತಿದಂತೆ ಪಕ್ಷಿಗಳೆರಿಯ
ಮೇಘ ಖಗ ಅಗಣಿತಾಂಡವ ತಂದು ವಿಷ್ಣು ಪದಕಿಟ್ಟಂತೆ ಇಂದುಕಿರಣ
ಆಗಲೊಯ್ಯಿಯ ಚಕೋರಿಯದುತ್ತು ಅಂಬರಂ
ಈಗ ಥೇರೆವಪೊಡೆದು ಮೌಕ್ತಿಕವ ಪೊಲಿಸಿದಂ
ತಾಗಿ ಪುಷ್ಕರ ಬೀಳ್ವದೆಂದೊಪ್ಪಮೊಳೆ ಬೊಮ್ಮ ನಡಿಸಿದಂತುಡುಗಡಣವು

||೨೭||

ಅರಸಸ್ವತ್ತಿರದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಮುದರಿಸಿ ಪಿಡಿದ
ಕರದೀಪವಗಣಿತಂ ರಾಜಸಲ್ ಕಾಳೇಂದ್ರ
ಧರಿರಾಣ್ಯ ಬಲಿದಿರುವದಂ ಕಂಡು ಇರುಳೆಂಬೋ ಚರ ಪೋಗಿ ರಾಜನೊಡನೆ
ಪರಿಪೇಳಲವನೆದ್ದು ಬರುತಿರ್ಪ ವಿಶೈನ
ಪರನಾರಿಸೋದರಂ ತನ್ನ ಸತಿಗೂಡಿದಂ
ದಿರದಿಂದ್ರ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಸ್ತಂಭದೊಳು ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಪಚ್ಚಿದಂತೆಸೆದನಿಂದು ||೨೮||

ಶರಧಿಯಂ ಕುಡಿದ ನಾ ಕುಂಭಸಾಂಭವನಿಂದ
ಸ್ಥಿರಭಕ್ತನಾಗಿ ಪತಿವ್ರತೆಗೂಡಿ ವನದೊಳಿಹ
ನರಪನಂ ನೋಡಿ ದೋಷಂಗಳೆವನೆಂದುಬ್ಬಿ ತೀವ್ರ ಬರುತಿಹನೆಂಬುವಾ
ಪರಿಗಾಣುವ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಮಂತ್ರೀಶ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಧರಣಿಪತಿನೆಬ್ಬಿಸಲು ದಂಪತಿಯ ಕುಂಜರದ
ಶಿರಸಿನೊಳು ಮೂರ್ತಗೊಳೆ ಸೋಗೆ ಮೋರ್ಚಲು ಚಾಮರ ಸೀಗುರಿ ಪಾರುತಿರಲು ||೨೯||

ಕರಿ ಘಟೆಯ ಮೊತ್ತ ಆದಿಯ ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ನಿಂದು
ವರತರದ ಕಾಲಬಲದ ದಕ್ಷಿಣಾದಿಶದಲ್ಲಿ
ಇರದೆ ನಿಂದಿರೆ ವರುಣದಿಕ್ಕಿನೊಳು ವರುತಗಳು ನಿಂದಿರಲು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ
ತುರುಗರಾಹುತನಿಂದುದಂ ಕಂಡು
ಈ ನಾಲ್ವರುರೆದೊರೆಗಳಂ ತಮ್ಮ ಮನದಿ ವಿಸ್ತಾರಾಗಿ
ಸರಿಯಿವರಿಗಿಲ್ಲೆಂದು ವನದ ಪೊರವಳಿಯೊಳಿಹ ಬಲವರಸಿಗಂ ನಮಿಸಲು ||೩೦||

ಲಲನೆಯರ ನಡೆಯನುತ ದಂತಿಗಟಿ ಮೊತ್ತಪಾ
ಗಲಿಸುತ ತುರಗವಳಿ ಬೀಡ ಬಿಡಿಸುತ ರಥಂ
ಬಳಿಕ ಜಾಗೆನುತ ಕಾಲಾಳು ಬೇಗದಿ ಪೋಗಿರಿಂದು ಜ್ಯೋತಿಯ ಪಿಡಿದರು
ಸಾಲಿನಿಂ ನಡಿರೆಂದು ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಪತಾಕೆ ಭೂ
ಲೋಲಸ್ವತ್ತಿರಿರೆಂದು ಶಾಲ ನಡುವಿಗೆ ಸುತ್ತಿ
ಮ್ಯಾಳವೆಲ್ಲವನಗಲಿಸುತ್ತ ದಂಡವ ಪಿಡದು ಪೋಗುತಿಹ ಶಾಂತಿಮಯನು ||೩೧||

ನಾನಾ ವಾದ್ಯಂಗಳಂ ಭೋರ್ಗರೆಯೆ ಪುರ ಬಾಗಿ
ಲಾ ನರೇಂದ್ರಂ ಪೊಕ್ಕು ಬರುತಿರಲು ಕೆಲಬಲದಿ

೩೦೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಏನದಶ್ಚರಿ ಜ್ಞಾನಶೇಖರೆಂಬುವ ಋಷಿಯಿಂದೈದಾಳಿ ಮಹತ್ವ ಕೇಳಿ
ಮಾನುನಿಯು ವಿದ್ಯಲತೆ ಪೋದ ಗಂಡನ ಪಡೆದ
ಳೇನೆಂಬೆ ಗಾಜೆ ಶಿವನೆಂಬೊಬ್ಬ ದಿಟವು ಅ
ವನಿಗಲ್ಪವೆನೆ ಮುಂಡಿಯಾಗುವರಿದಂ ಜನಕೆ ತಪ್ಪದೆಂದೆನುತಿದ್ಧರು

||೩೨||

ಮಂಗಳಾಪುರದರಿಯನರಸಿ ಗಳದೊಳು ತಾಳ್ದ
ಮಂಗಳಾಸೂತ್ರ ಬಲುವಿಲಿ ಗಂಡನಂ ಪಡೆದ
ಮಂಗಳಾಂಗಿಯ ಪಾಡುವದಕೆ ದ್ವೀಸಹಸ್ರ ಜಿಹ್ವೆಗಳಿಲ್ಲ ದಂಪತಿಗಳಾ
ಕಂಗಳಿಂ ನೋಡುವಡೆ ಸಾವಿರ ಸೂನಯನಿಲ್ಲ
ಹಿಂಗದವರನು ಪೂಜಿಸುವಡೆ ಸಹಸ್ರಸ್ಥಿಲ್ಲ
ಭಂಗಮ್ಮ ಬಾಳುವೆಯು ಲೋಕದೊಳು ಕಿರಿದೆಂದು ಬೀದಿಗುಂಟಾಡುತಿರಲು

||೩೩||

ನಲ್ಲಳಂಗೂಡಿ ಬರುತಿರ್ಪ ವಿಶ್ವನ ಭೂ
ವಲ್ಲಭನ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಗೆ ಓಡಿಬರುತಿರ್ಪ
ನಲ್ಲೇರುಟ್ಟರ ಕಳಚೆ ಕಂಚುಕದ ಗಂಟೊಡೆಯೆ ಮುಡಿ ಬಿಚ್ಚಲುಸುರು ಬಿಡುತಾ
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ಓಣಿ ಸಂದು ಮುಗ್ಗೇಳುತಿಹ
ಪಲ್ಲಧರನಾರಿಯರು ಪುರುಷ ಮಕ್ಕಳ ಊಟ
ನಿಲ್ಲದಂ ಬೀದಿಗೈತಂದು ನಮಿಸುವ ತೀವ್ರ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆನು

||೩೪||

ನಲ್ಲ ನಲ್ಲೆಯವಿಡಿದು ಪುಲ್ಲಶರತಾಪವನು
ನಿಲ್ಲದೆ ಕಳೆವೆನೆನೆ ಕ್ರೂರಬಿಡು ಪೊತ್ತಲ್ಲ
ಒಲ್ಲೆ ನಿತ್ಯದೊಳುಂಟು ಅರಸ ಬರುತಿಹನೆಂದು ಕಾಂಬೆನೆಂದೋಡುವವಳಾ
ಪಲ್ಲಧರ ಪೀರ್ವೆ ಕುಚಮಂ ಪಿಡಿವೆ ಪಲ್ಲಳಿಂ
ಗಲ್ಲಗಚ್ಚುವನೆಂಬುವನ ದೊಬ್ಬ ಬೀದಿಯೊಳು
ಮೆಲ್ಲನೈತಪ್ಪವರ ಕಂಡು ಮನದಣಿ ನೋಡಿ ನಮಿಸಿ ನಿಳಯಕೆ ಪೋದಳು

||೩೫||

ಸುರತಸುಖ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳೊರ್ವ ನಾರಿಯು ಒಲ್ಲೆ
ನಿರದೆ ನಿನ್ನಯ ಸಂಗ ಸಾಕು ವ್ಯಾಳ್ಮೆಯದವ
ನೆರೆವದಿದು ಪೊತ್ತಲ್ಲವೆನೆ ಬೇಡಿದಿತ್ತಮನ್ನೀವೆನೆನಲವಳ್ಳೆ ಕಿನಿಸು
ಬರುತರಸ ಮುಂಚಿದರೆ ನೋಡುತಿಹ್ಯದೇನೆಂದು

ತ್ವರಿತೇಳದಾಕಿ ಚರಣವ ಪಿಡಿದು ಭ್ರಮೆ ಕಳೆದು
ನಿರದೋಡಿ ಪೋಗಿನಲು ಮುಂದೋಣಿ ಬೀದಿಯೊಳು ಕಂಡಳರೆಲೂಟದಂತೆ ||೩೬||

ಸೇತುವೆಯ ಕಟ್ಟಿ ರಘುನಾಥ ಲೆಂಕಾದ್ರಿಯಿಂ
ಸೀತೆಯನು ತಂದು ಗೃಹದೊಳಗಿಡಲು ರಜಕನ
ಮಾತು ಕೇಳುತ ಅಗ್ನಿಜಾತಳಂ ಮಾಡಿದಂತಲ್ಲ ಈ ವಿದ್ಯಲತೆಯು
ಮಾತೆತ್ತೋ ಗಿರಿಜೆ ಐದಾಳಿ ಬಲದಿಂ ಸಾಯ
ದಾತನಂ ಪಡಕೊಂಡಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆಗೆ ನಾವು
ಖ್ಯಾತಿಗಿರಿದೆನುತಿರ್ದೆವದಕಿಮ್ಮಡಾಯ್ತೆಂದು ಪೊಳಲಿನೊಳು ಪೊಗಳುತ್ತಿಹರು ||೩೭||

ಅನ್ನಮಂ ಮುಡಿಸು ದೀಪವ ನೀಡು ಗಂಡಂಗೆ
ಇನ್ನು ಮೊಲೆಗೊಡು ಕೂಸಿನಂ ಮನೆಯ ಕಾಯಲಿಡು
ಮುನ್ನು ಕಾಯ್ದಿಹ ಪಾಲು ಚೆಲ್ಲು ಎಂಜಲದುದಕ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಮುದ್ರಿ
ಯಿನ್ನು ಬಲಿಪಾರ್ಯಂಕ ಮೆಲು ವೀಳ್ಯಗಳ ಹಾಸು
ಕನ್ನೆ ಆಲಸ್ಯ ಬಾ ತ್ವರಿತ ಬಿಡು ವಿದ್ಯಲತೆ
ತನ್ನ ಪುರುಷನ ಬಿಟ್ಟು ವನಗೂಡಿಬರುವದಂ ಪಲ್ಲಟದೊಳಿಂತೆಂದರು ||೩೮||

ವರಮೌಕ್ತಿಕರತ್ನ ಪವಳ ರಜತಂ ಕನಕ
ನೆರೆ ದಾನಗೊಡುವ ದಂಪತಿಗಳುರೆ ಮಸ್ತಕದಿ
ಅರಳಮಳೆಯಂ ಬೀದಿಯೊಳಗಿರ್ದ ಜನರೆಲ್ಲ ಕರೆದು ತವ್ವುರುಷದಿಂದಾ
ನೆರೆವತ್ತ ಧರ್ಮಗೊಡುತಹ ಸಂಭ್ರಮದೊಳರಸ
ನರಮನಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವರಿಗೆ
ನಿರದಪ್ಪಣಿತ್ತು ಸತಿಸಹಿತ ಪಾರ್ಯಾಂಕದೊಳು ಕುಳಿತು ಪೇಳುತ್ತಿರ್ದನು ||೩೯||

ಕೋಪದಿಂ ಫಣೆಭಸ್ಮನಳಿದ ಕಾರಣದಿಂದ
ತಾಪತ್ರನುಂಡೆ ನಿನ್ನಯ ನೋಪಿಬಲದಿಂದ
ಯೇ ಪೇಳ್ವಿ ಖಗಪ ಎನ್ನಯ ಶರೀರ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತಾಗಸ್ತುನೋನದಿ
ಕಾಪಾಲಿಯಂತೆ ರಾಜಿಪ ಮುನಿಗೆ ದುರ್ಗ
ದಾ ಪರಿಯುಗಾಣಿಸಲು ತನ್ನ ವಟುಗಳ ಕಳುಹ
ಲಾ ಪಾವನರು ಪಾದವಿಡಲೆದ್ದು ಕುಳಿತವನ ಕರೆದೊಯ್ದುರಾತನೆಡೆಗೆ ||೪೦||

೨೦೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಆರು ನೀನೆನೆ ಎರಗಿ ಮಂಗಳಾಪುರದರೆಯ
ನಾರಿಟ್ಟ ಭಸ್ಮನೊರಸಲ್ಪಾದ ನೋವಿನಾ
ಕಾರಮಂ ಕೇಳಿ ಬೆರಗೊಂದಿಯಾ ಜ್ಞಾನಶೇಖರನೊರೆದ ಪಂಚಸೂತ್ರ
ಮೀರಿದಷ್ಟಾವರ್ಣ ಒಂದುಳಿಯದಂತೆಲ್ಲ
ದಾರಿವಿಡಿದಂ ಕೇಳ್ತಾ ಫಲದಿಂದ ಎನ್ನಡಿಸ
ರೋರಲಿಹಗಂಡೆಂದನಂತ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಹೇಳಿ ಮಾರಾಲಿಂಗವಿತ್ತಾ ||೪೧||

ಮರಳೊಂದ ಪೇಳ್ವ ಕಾಲಜ್ಞಾನಸೂಚಿನ
ಪರಿಯ ಮುಂದಾಗುವದು ಕೇಳಿ ತನ್ನಯ ಪುರುಷ
ನಿರದಪ್ಪದಂ ಪುಟ್ಟ ಭವಿಸಂಗ ನರಕೆಂದು ಪೇಳ್ವಾಬ್ಧಿವೈರಿವಾಕ್ಯಾ
ನೆರೆ ಮೀರೆ ಉದಯಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಶೇಖರನಿಂದ
ವರಲಿಂಗಗೊಡಿಸಿ ಎನ್ನಂತಾದಮ್ಯಾಲೆ ನಾ
ಕರದಪ್ಪುತಿಹೆ ಬಿಡೆನುಯೆಂಬ್ಯಾಳೆಯೊಳು ಬೆಳಗಿದಾ ಪರಿಯನೇನೆಂಬೆನು ||೪೨||

ಇರಳಿಗಧಿಕರನಾಗಿ ಹಿಂಚುಮುಂಚುವ ಕತ್ತ
ಲಿರದಳಿಯ ದಿವಿಜರೆಂಜಲಿಗನಾಲಿಯು ಪಕ್ಷಿ
ನೆರೆ ಕಂಗಳಂ ಕಳೆದು ತುತ್ತುಗೇಡಿಯ ಮಾಡಿ ಗೂಡು ಪೊಗಿಸಿಹನ ಬಲದಿಂ
ಮೆರೆವ ಕುವಲಯ ಕಂದಿಸುತ್ತ ಖಿಗಚಯಕೆಲ್ಲ
ಹರುಷಮಂ ಬೀರುತ್ತ ಬರುವ ಇನನಂತಿಕಂ
ನ್ನರಪಸತಿ ನೇತ್ರಾನನಂ ವಿಕಸಗೈದ ದ್ವಿತೀಯನಿಸಿದೀರಶೈನಾ ||೪೩||

ನಮ್ಮೆರೆಯನಿರಿದ ನಿಲ್ಲುವದೆ ತಂಗಾಳಿ ಹಿಮ
ಒಮ್ಮೆ ತಮಯಿರಲುಂಟೆ ಕಳೆ ನಷ್ಟ ರಾಜನಾ
ದಿಮ್ಮೆಷ್ಟು ಶಶವೇಣ ಪಟವೃಕ್ಷದಿಂದಿರುವ ಗುರುದ್ರೋಹಿಗಂಜಿದಪೆವೆ
ಬೊಮ್ಮನನುಜನ ಕರದ ಪಂಚಬಾಣಕೆ ನಾವು
ಇಮ್ಮಡೆನಿಸುವೆವು ಹರಿಸತಿಗೆ ಗೊತ್ತೆಂಬುದಂ
ಒಮ್ಮೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಬೆನೆಂಬ ಪೆರ್ಮೆಗೆ ಪದ್ಮ ವಿಕಸಾಗುತಿರ್ದವಂದು ||೪೪||

ಬೆಳಗಲಾಕ್ಷಣದಿ ಭೂಸುರರನ್ನೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ
ಬಳಿಕಾಸನಿಕ್ಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬಿಸುಧೆ

ಬಲುಮೆ ಸಾಧಿಸಿತೆಂದು ನಮಿಸಿ ಗ್ರಾಮಂಗಳುಮೈಲಿಯಿತ್ತು ಗುರುವಾದರಾ
ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸದಾಗೆ ನಾಣ್ಣಿ ನಗರಿಯನಗಲಿ
ತಳುವದೆಲ್ಲರು ಪೋಗೆ ಶಿವಮಹತ್ವಸಿಂಧುವಿನೋ
ಳ್ಳುಳುಗಿ ಮನ ಕವಲಾಗದಂ ತೀರ್ಥವ್ಯಾಳೆಯೊಳಗಿನ ಬಂದದೇವೇಳ್ವನು ||೪೫||

ಪದ್ಮಸಖ ಮೂಡಿಬರೆ ವೀರಶೈನಾನನ
ಪದ್ಮಮಂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಚಿಂತೆಯಳಿದು ಹೃ
ತ್ಪದ್ಮವಲರಿಯು ವಿದ್ಯಲತೆ ಎದ್ದು ಹಸ್ತಪದ್ಮದೊಳು ಮೊಗಮಂ ದೊಳೆವುತಾ
ಪದ್ಮಮಂ ಫಣೆಗಿಟ್ಟು ಪುರುಷದ್ವಂದ್ವ ಸುಪಾದ
ಪದ್ಮಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಮುನಿಯಡಿಗೀರ್ವರಂ ಬಂದು
ಪದ್ಮಜಾಂಡಕ್ಕೊಡಿಯ ಎನ್ನಂತೆ ಈಕೆಯಂ ಮಾಡೆಂದು ನತನಾದನು ||೪೬||

ಎಳರಸೆ ನಾ ಭೂತಿ ಧರಿಸಿದಡೆ ನಿಂದೆಯಂ
ಬಾಳು ಮಾಡಿದಿಯೆನಲು ಅರಿಯದಾಯ್ತೊಡೆಯರೆ
ಕೀಳ ನಿಮ್ಮಯ ಮಹತ್ವನರಿಯದಂ ಬಹು ನೊಂದೆ ನಿನ್ನೊಬ್ಬಿಸುಕೃತದಿಂದ
ಸಾಳುವಂ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡೊಯ್ದೆನ್ನ ಮುನಿವನದಿ
ಬೀಳಿಸಿತು ಆತನಿಂದಲ್ಲ ತಿಳಿದೆನು ಲಿಂಗ
ಮೂಲನೆಲ್ಲವನರುಹಿ ಮಂತ್ರಮೋಧೆಯನಿತ್ತು ಅಷ್ಟವರ್ಣದ ಘನತೆಗೆ ||೪೭||

ಕರಿಮಣಿಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಉಳಿದುದೆನ್ನಯ ಜೀವ
ಗುರುವೆ ತಪ್ಪಿದನಿದಕೆ ನೀ ಮುಗ್ಧ ಸಂಗಯ್ಯ
ನಿರದಾಗೆ ನಾವೀರ್ವರೊಂದೆ ನಾಮದೊಳು ಮಾಂಡವ್ಯಪುರಕೆರೆಯನಾಗಿ
ಬರಲು ಎನ್ನಲ್ಲಿರ್ದ ಚರವು ನಾ ಬಸವೇಶ
ಭರದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆಲ್ಲೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕಲ್ಯಾಣ
ಪುರದಿ ಮೌಳಿಗಿ ತರುವ ಬಟ್ಟಿಯೊಳು ನೀನು ಮಲಬಿಡುತ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ||೪೮||

ಮಾಡುವದ ನೋಡಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಗೆಯ್ಯಲು ಪೋರಿಯು
ಕೂಡಿ ಶಿರಕಂ ಪತ್ತೆ ಶರೀರಸಲಿಲದಿ ಗೃಹಕೆ
ಗಾಢನೈತರೆ ಸತಿಯು ಮರುಗಿ ಅಂತರ ಬಪ್ಪಮೌಳಿಗೆಯು ಪತ್ತಿತ್ಯಾಕೆ
ನಾಡೆರೆಯನುಸುರೆಯನೆ ಪೇಳಲೀರ್ವರು ಪೋಗಿ

೩೦೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಮಾಡೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಅಂದಿಗೀ ದೋಷವನ
ನೋಡೆಮಿಲ್ಲೆನಿಸುತಿಹದೆಂದು ಗುರುವರ ಕುಂಭಚಾತನುಸುರಿದನೆಂದನು ||೪೯||

ಪರಿಪರಿಯೊಳಾತನಿಂಗೇಳ್ಳುದೆಲ್ಲವ ನಿಮಗೆ
ವರೆದೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಕ್ರಮ ಬಿಡುಬ್ಯಾಡವೆನುತುಸುರ್ದು
ಮರೆಗಳಿಂದನ್ನ ಪುರ ಕಾಣಿಸದ ತೆರನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಯಾ ಮುನಿರಾಯನು
ಭರದಿ ಪಂಚಮಕಲಶನಿಕ್ಕಿ ಮೂರೇಳುವಿಧ
ತ್ವರಿತ ಪೂಜೆಯನೆಸಗಿ ಲಿಂಗಮಂ ಗಳಕಿತ್ತು
ವರಮಂತ್ರಂನ್ಯಾಸಮಂ ಪೇಳಿ ಕರುಣಂ ಶೇಷವಿತ್ತು ತದನಂತರದೊಳು ||೫೦||

ಅಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪ ಆಸೆಯು ಮೇಶ ಆರುವ
ಗಂಗಳಂ ಹರಿಸಿ ಆರರ ಮೂಲ ತಿಳಿಸಿ ಮೂ
ರಂಗವನು ಮೀರಿ ಮೂರರ ಮೂಲ ಕಿತ್ತಿ ಮೂಲಸ್ಥಾನದೊಳಗಿರುತಿಹಾ
ಲಿಂಗಬೆಳಗಂ ತೋರಿಸುತ್ತ ಉನ್ನಿನಿಯೊಳಿಹ
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನ ಕಾಣಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಓಂಕಾರ
ಹಿಂಗದಾಕಾರಮಾಗಿದುರ್ವದನು ಮಾನುನಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು ಗುರುರಾಯನು ||೫೧||

ಇಂತೆಲ್ಲರ ಕೇಳಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಪುಟ್ಟಿತು ಅರಸಿ
ಗೆಂತೆನಲು ಉತ್ತಮಂ ಮಧ್ಯಮ ಕನಿಷ್ಠಂ
ಳಂತದರ ಬಗೆ ಪೇಳ್ವೆ ಕಾದಕರ್ಬೊನ್ನದೊಳು ಸಲಿಲ ಬೀಳಲು ಕನಿಷ್ಠಂ
ಮಿಂತಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ತೆರ ಪದ್ಮಪತ್ರದೊಳ್
ನಿಂತಜಲದಂತೆ ಉತ್ತಮರ ಪರಿ ಶುಕ್ತಿಯೊಳ್
ತುಂತುರಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಸುಜ್ಞಾನ ಸಂಭವಿಸಿ ದಂಪತಿಯು ತಿರುಗಿಬಂದು ||೫೨||

ನಿಲಯಮಂದೊಳಸಿ ಕರಧೂಳಪಾದೋದಕಂ
ತಳೆದು ಗೃಹದೊಳಗಿದರ್ ಸಿಂಬಿಬಟ್ಟರನೆಲ್ಲ
ಬಳಿಕ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡಿದಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಪುಟಭೇದನಲ್ಲಿದರ್ ಸದ್ಭಕ್ತರಾ
ತಳುವದಂ ಚರಸಮೂಹಗರೆಸಿ ಉಣಸಿಯು ವಿತ್ತ
ನಲುವಿನಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವನಾಚಾರಪೂರಿತದಿ
ಅಳವಡಲು ಮಂತ್ರಿಮಾನ್ಯರ ಸರ್ವರೆಲ್ಲರನು ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿಸೆ ||೫೩||

ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಕಂಡು ನತನಪ್ಪ ಭವಿಜನರ
ನಿವಹಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಮಂ ಕಟ್ಟಿಸುವ ತರತರದಿ
ಶಿವನಿಳಯ ರಚಿಸುವಂ ವಾಟಿ ಕೂಪಂ ತಟಾಕನ್ನದರವಟಿಗೆ ನಿಡುವಾ
ಶಿವಭಕ್ತಿವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಪೋಡಶಮಹಾದಾನ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುತ ದೇಶದೊಳು ಶಿವಪೂಜೆ
ನವವಿಧದಿ ಮಾಡೆಂದು ಡಿಂಡಿಮಂಗಳ ಪೊಯ್ಸಿ ತಾನೋಡಿ ಬರುತಿರ್ದನು ||೫೪||

ಸತಿಪತಿಗಳೊಂದಾಗಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಕ್ರಮವನಂ
ಅಶಿಶಯದಿ ಮಾಡುತಿಹ ನೇಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾ
ಸಿತಕಂಠ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ದಂಪತಿ ಸರ್ವರೊಯ್ದ ಆತ್ಮಜೆಗೆ ರಾಜಾ
ವಿತತ ಮುದ್ರೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಅಳಿಯ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ
ಮಥನಮುಪ್ಪೊಳಲ ಪುರ ಪೊಕ್ಕು ಮುಂದೆಯು ಪ್ರಮಥ
ಪ್ರತಿಯೊಡನೈತರುವ ಕೇಳೆಂದು ಸೂತಮುನಿ ವಿಮಳಂಗೆ ಇಂತು ಪೇಳ್ವಾ ||೫೫||

ಇಂತು ಮಹತ್ವವ ಕೇಳನಂತ ಋಷಿಗಳ ಮೊತ್ತ
ಸಂತಸಂದಾಳಿ ವಿಮಳಾನಂದನಿಂದೆಮ್ಮ
ಭ್ರಾಂತ ಪರಿಹರಮಾಗನೇಕ ದೋಷವ ನೀಗಿ ಮುನ್ನಿನೊಲು ತಪಕೆ ಸಾಗಿ
ಕಂತುಮರ್ಥನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸೂತನು ಸರ್ವ
ಗೊಂತಣೆಲ್ಲಂ ಸುಖದೋಳಿರಲತ್ತ ಇತ್ತಲದ
ರಂತುವಂ ಪೇಳುವೆನು ಶಿವಭಕ್ತಸಂತತಿಯು ಬಿಡದಾಲಿಸುವದೆಂದನು ||೫೬||

ಶ್ರೀಮತು ಸಜ್ಜನ್ನಶುದ್ಧ ಶಿವಾಚಾರ
ಆ ಮಹಾಸಂಪನ್ನ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ
ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಅಷ್ಟವರ್ಣವೆ ಅಂಗ ಪಂಚಾಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣ ಬಸವೇಶನಾ
ತಾ ಮನೋ ವಾಚ ಕಾಯದಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯರಂ
ಈ ಮಹಿಯೊಳೆನಿಸುವರೆ ಈಶ್ವರನ ವಾಣಿಜಂ
ನೇಮದ ಸುಸೆಟ್ಟಿಗಳು ಬಣಜಿಗೆನೆ ಜಗದೊಳಿದು ಬಣವೊಂದೆ ಸರ್ವ ಕುಲವು ||೫೭||

ಹರನ ಭುಜದೊಳು ಹರಿಯು ಜಂಗೆಯೊಳಗಜ ಸುರಪ
ಚರಣದೊಳು ಜನಿಸಿದರ ಕುಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿ

೩೦೮/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ನೆರೆ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರಂ ಪಂಚಾಳ ಗೋರಕ್ಷ ರಜಕ ನಾವಿದ ಕುಲಾಲ
ವರತಂತುವಾಯು ಸಿಂಪಿಗ ಗಾಣಿಗಂ ಕಟುಕ
ಕುರುಬ ಕಬ್ಬಿಲಿಗ ವ್ಯಾಧನು ಸ್ವಪಚ ಮಾತಂಗ
ಮರಿಯದಿ ಪದಿನೆಂಟು ಕುಲದೊಳಗೆ ನೂರೊಂದು ಅದರೋಳ್ಳುನ್ನೂರುಗುಲವು ||೩೧೮||

ಪ್ರವರ ವಿಶ್ವವಕುಲ ನಂದಿಗೋತ್ರವನು
ತವೆ ಪ್ರಮಥಶಾಖನಡಿನುಡಿಪತ್ರಯಿರುವ ಕುಲ
ದವರ ಪಳಿವಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಗೋತ್ರಶಾಕ ನಡವಳಿ ಪೇಳಿ ನಾಚಿಸುವರಾ
ವಿವರ ತಿಳಿಯದೆ ಪಳಿಯೆ ಬಕ ಹಂಸಗಣೆಯೆ ಮೇಣ್
ನವಿನ ಕರಿಗೆಯು ವರಹ ಸಾಟೆ ಆಗಮ ಕಲಿತು
ಅವನಿಗತಿಕೋವಿದನೆನಿಸಿದರೋದು ಶುಕನೋದು ಕರ್ಮೇಂದು ಕಳೆಯದವರೆ ||೩೧೯||

ತಿಳಿಯದಾಡುವಿರಿ ಇಮ್ಮನ ಬಿಟ್ಟು ಒಮ್ಮನವ
ಬಳಿ ಕಳೆವ ನರಕಿಗಳೆ ವಾರಿಕೋರಿಯು ನಾಡ
ನಳವ ಗಾಜಿನ ಮೆಂಡ ಬುದ್ಧಳಿಯ ಸೆಟ್ಟಿಗಳ ವಂಶವೆಂದೆನಿಸಿ ತಾವು
ಇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಡಸೆಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಣದಸೆಟ್ಟಿ ಮೇಣ್
ಮಲಿಸೆಟ್ಟಿ ಭೋಗದ ಸುಸೆಟ್ಟಿ ಬಹುವಿಧ ನಾಮ
ಚೆಲುವಸೆಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ದೇಶದೊಳು ಶೋಭಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರಿಯನು ||೩೨೦||

ಶೀಲವಂತಸುಸೆಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವನು
ಆಲೋಲ ಕುರುವಿನಸುಸೆಟ್ಟಿ ಅರುವಿಯನೈವ
ಬಾಳುಬಗೆ ಶಂಕರಸುಸೆಟ್ಟಿ ಪೊಲಿವನು ಸಜ್ಜಣಿಗಸೆಟ್ಟಿ ತೈಲದೆಗೆವಾ
ಮೇಲು ಬಳಿ ಕರಿಮಣಿಯು ಮಾಳ್ವ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಪಡದ
ಬಾಳುವಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಕೇಣಿಗಳು ಲೋಕದೊಳು
ಸಾರಿ ನಿನ್ನಡುಸುವರ ವಂಶದೊಳು ಸೆಟ್ಟಿಣ್ಣ ಸೆಟ್ಟಿಯರದಂತಲ್ಲದೆ ||೩೨೧||

ವರ ದೇವದಾಸ್ಮಯ್ಯ ಶಂಕರ ಸುದಾಸ್ಮಯ್ಯ
ಇರುವ ತಿಲಕಾಯಕದ ನಾಚಯ್ಯ ಬಳಿಗಾರ
ಕರುಣಿ ಮಾಚಯ್ಯಗಳು ಸಹಸ್ರಗಣನಾಮದಳಗೊಪ್ಪಿಹ್ವರನಾದಿಯವರು
ನೆರೆ ರುದ್ರಧ್ಯಾಸದಿಂದಾದ ಗೋಮುಖನಳಿದ

ಕರಪಂಚಮುಗದ ಗಣಧೀಶನಿಂದಾದಿವರು
ಧರೆಯೋಳೀ ದಶಸೆಟ್ಟಿಗಳ ಮಹತ್ವ ಪೇಳುವದು ಪಾಶುಪತ್ಯಾಗಮದೊಳು ||೬೧||

ವೇದ ನಡನಡುಗಿತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಬೆರಗಾಗಿ ತಾ
ಮೋದ ತರ್ಕಂ ತರ್ಕಿಸಲರಿದೆ ಮೌನಾಯ್ತು
ಸಾದು ಆಗಮ ಹೊರಗೆ ನಿಂದಿತ್ತದೇನುಕಾರಣಮೆನಲು ನಮ್ಮ ಕೂಡಾ
ಲಾದಿಸಂಗಮದೇವ ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನನೊಳು
ಭೇದವಿಲ್ಲದಲುಂಡ ಅವ ಕುಲದವನಾಗೆ
ಹಾದಿವಿಡಿದಂ ಶಿವ ನೆನಹುತಿಹನೆ ಕುಲಜನೆಂದು[ದು] ಬಸವೇಶನೊಚನಾ ||೬೨||

ಅವನಿಯೊಳಗುಂಟು ಆಸಾಂಪ್ರದಾಯಕರೆನಿಪ
ರವರೆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕೆ ತವರಾಗಿಹರ
ಭವಭಕ್ತ ಅಡ್ಡಸುಂಕವ ಬಿಡಲು ಗುಡ್ಡಮಂ ಸುತ್ತುವರು ಹಾದಿ ಜಗಡಾ
ತವೆ ಹಣಾ ಅಡ್ಡಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಕೊಂಬುವರಲ್ಲೆ
ತವಿಸದಂ ಬೀದಿ ಜಗಡಂ ಬ್ಯಾಳಿ ಕಾಸಿಂಗೆ
ಬಹುವಿಧದಿ ಕೊಂಬರಾ ಕದನ ಕೋಳಾಹಳ ಅರಿ ಕರಿಗೆ ಕಂಠೀರರು ||೬೩||

ಅಡವಿ ಅಂಗಡಿ ಮಲಿಯು ಮೂಲಂಗಳಂ ಮಾಳ್ವ
ಗಿಡಗಳಂ ಕಡಿದು ಪ್ಯಾಟಿಯು ಪುಟ್ಟಿಸುವರು ತಾಂ
ಮೊಡವಿಪಂಗಿದಿರಾಗಿ ಕಾದುವರು ಭಲವಾದಿ ಬಸವಿಯಂ ತಮ್ಮ ಬಿರಿದು
ನಡೆಸುವರ ಉದ್ಭವಂತಿರಲಾದಿ ಸೆಟ್ಟಿಗಳ
ಪಡೆಯಾತಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಶೋಭಿಸುತಿಪ್ಪ
ತಡೆಯದದರಾದಿಯಂ ಪೇಳುತಿಹೆ ಸದ್ಭಕ್ತಸಂತತಿಯನರಿವಂದದಿ ||೬೪||

ಕೃತಯುಗದಿ ಕುಂಜರ ಸದೇಶ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ
ತ್ವೃತಯುಗ ವಿದರ್ಭದೇಶ ಪುಣ್ಯಾಗರಂ
ವಿತರಪುರ ದ್ವಾಪಾರ ವಿರಾಟದೇಶದೊಳು ಮೋಕ್ಷಾಗರೆಂಬ ನಗರೀ
ಓತಿರುತ ಕಲಿಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಾಣ್ಯದೇಶದೊಳು
ಯಾತಗಿರಿ ಪಟ್ಟಣಂ ಆದಿಯೊಳು ಕನಕಮಯ
ನೂತನಾಗಿರೆ ದ್ವಿತಿಯದಲ್ಲಿ ರಜತಂ ತೃತೀಯ ತಾಂಬ್ರ ಚತುರದೊಳು ಸೀತೆಯಾ ||೬೫||

೩೦೦/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ರಾಜನೆನಿಸಿಯು ಕಳಂಕತೆ ತಾಳ್ದಪಗಲಿಂಗೆ
ರಾಜನಾಗಿದ್ದು ಉಷ್ಣದಿ ಜನರ ದಣಿಪಸುರ
ರಾಜ ಮೈಗೆಟ್ಟ ಗುಂಹೈಕನೆನಿಸಿ ರಾಜರಾಜನೆನಿಸುತಿಹ ಸಕಲ ನದಿಯಾ
ರಾಜನಂ ಮುನಿಗುಡಿದ ಕುಲಶೈಲಗಳನಾಳ್ತ
ರಾಜಕಠಿಣಂ ಪಡೆದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ
ರಾಜನೆನಿಸುವ ಶಿವನ ಭೋಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವೆಂದು ರಾಜಸಾಲಿಗಳೆಸೆದವು ||೬೭||

ರಾಜ ಯಾಯಿತಿಯಾಳ್ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಪೋಲ್ವ ಪುರ
ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿಲ್ಲ ನಗರಂ ಬಳಸಿ ಶೋಭಿಸುವ
ರಾಜಸಾಳಿಗಳೊ ಬ್ರಹ್ಮನುಪಶ್ಚದರಿಗಳು ಪಾಸಿದೊಲ್ಲಂಗಸೆದದ್ದು
ಮೂಜಗಕೆ ಭೀಮರತಿನದಿಯೆ ಪಾತಾಳಗಂಗೆ
ಈ ಜಗರಿಯಲು ಪಳ್ಳಗಳೆ ಭೀಮನ ಸುಕೋಳ್ಳ
ಸಾಜಶ್ರೀಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂ ರಾಮಲಿಂಗಂಬಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತೊ ||೬೮||

ಬಾಳೆ ಮಾಡುವದುಳಿದು ಭಾಳಾಕ್ಷನಾ ಧ್ಯಾನ
ಬಾಳೆ ಪರಿಯಲಿ ಮಾಡದಂ ಬಿಟ್ಟು ಆಸೆಯಿಂ
ಬಾಲೆ ಋಷಿಯಡೊಳು ಬಿದ್ದೇಳದಂ ಬಹು ಕಷ್ಟವಡುವರೀ ಮರ್ತ್ಯರುಗಳಾ
ಬಾಳುಳೆಯು ಕಿರಿದೆಂದು ಪಳಿದು ಪುಣ್ಯವ ತಿಳಿದು
ಬಾಳಲಿವರೆನ್ನುವಂಕೊಂಡು ಬಹುಫಲವಾಂತು
ಬಾಳುವಂತರು ಎನ್ನ ಕೊಳಿರೆಂದು ತಲೆ ಬಾಗಿ ಬಾಳಿವೃಕ್ಷಂಮೆಸೆದವೊ ||೬೯||

ಗಂಗಧರ ಕಿರುಜಡೆಯ ಮೇಲು ರಂಜಿಸುವ ತ್ರಿ
ಕಂಗಳನು ಕೈಲಾಸವಾಸ ನಂಬಿದ ಜನರ
ಹಿಂಗದೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಪೂಜೆಯೊಳು ಆತನಿಲ್ಲೆಂಬರೈಸೆ
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಮರವಿನಾಶ ಏಕೋದೇವ
ತುಂಗನೆನೆ ಮರ್ತ್ಯಕಾ ದ್ವಿತೀಯ ಶಿವನೆನಿಪ ತರ
ಕಂಗಳಿಸ್ತರಮಾಗೆ ತೆಂಗು ಫಲಗಳ ಕಾತು ರಾಜಿಸಿದವೇನೆಂಬೆನು ||೭೦||

ಊರೊಳಿಡದೆನ್ನ ಪೊರಹಾಯ್ಕಿ ವಾಟಿಯೊಳಿದೆ
ಧಾರುಣಿ ಜನ ಕಂಡು ಕಡಿದು ಮೇಲೆ ಸುಧೆಯಾಗೆ

ಘೋರಿಸುತ ಗಾಣದೊಳಗಿಕ್ಕಿ ತಿರುವಲು ರಸವು ಸ್ವಾದಾಗೆ ಪರಟೆಯಲ್ಲಿ
ಕಾರಿಬೋರಿಯು ಸುಧೆಯು ತಂದುರಿಯ ಸೋಂಕಿಸಲು
ಚಾರು ಸರ್ಕರೆಯಾಗೆ ಸಗುಣನೆಂದಿರದೆ ಭವ
ಭಾರಿ ಮರ್ತ್ಯರೆ ಎನ್ನ ಸರಿಯೆಂದು ಪಳಿವಂತೆ ಇಟ್ಟುದಂಡಮೆಸೆದವು ||೨೧||

ಮೂಗು ಕೊಯ್ದರೆ ಬಂಧನದೊಳಿಟ್ಟು ನೀರೊಳೆ
ನ್ನಾಳಂ ಮುಳುಗಿಸುತ ತಂದು ಬಜಾರದೊಳು
ಮೋಗುವವರಂ ನೋಡಿ ಕಾಸು ಪಾಕಿಗೆ ಕೊಂಬದಿರಲಿ ರಾಜಾಧಿಗಳಿಗೆ
ಭೋಗಕಂ ವೀರಜನ ಉಪನಯನ ಪೂಜೆಗಂ
ಭಾಗ್ಯಕಂ ರೋಗಿಗಂ ಕಳಸಮನ್ನಣೆಗಳಿಗೆ
ಬೇಗ ನಾನಾ ಶೋಭನಕ್ಕೆ ತಾ ಮುಂಚೆಂದು ನಾಗವಳ್ಳಿಗಳೆಸೆದವು ||೨೨||

ಕಿತ್ತಳ್ಳೆರಳೆ ಅಂಜೂರಿಯು ದ್ವಾಕ್ಷಿ ಕೌಂಗಳಂ
ಮೊತ್ತ ಕರಕಂ ಕಪಿತವಿಜೂರ್ ಫಲಗಳಂ
ಎತ್ತ ನೋಡಲು ಪೊತ್ತು ನಿಂದ ತೆರನಿರೆ ಜಾತಿಚಂಪಕಂ ಕುಂದ ಬಕುಳಾ
ಮತ್ತೆ ಕರವೀರ ಶಾವಂತಿ ಬಂಧುಗ ಪದ್ಧ
ಒತ್ತಿಲಿಹ ಪಾರಿಜಾತಂ ಮರಗು ಬಿಲ್ವನಂ
ಪತ್ರಿ ತುಲಸಿಯು ತುಹಿನ ಪತ್ರಿ ದವನಂ ಪಶ್ಚ ಮುಡಿವಾಳದಿಂ ರಾಜಸೆ ||೨೩||

ಮೆರೆವಾದಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೊರೆಪಟ್ಟಣಂ
ದಿರದಾಗಿ ರಾಜಿಸಲ್ಲಪ್ಪಶತ ಕೇರಿಗಳು
ಮೆರಿಯಲದರೊಳಗೊಂದು ಬಳೆಗೇರಿ ದ್ವಿತಯುಗದಿ ಯೋಜನದಿ ಶೋಭಿಸಿದುದು
ಅರಿಯಿರೈ ತ್ರೀಯುಗದಿ ಅರ್ಧಯೋಜನವೀಗ
ಧರೆಗೆ ಕೋಶದೊಳಿರಲು ಆ ಯತಿರಾಯನೆಂ
ಬರಸಿ ತನ್ನಯ ನಾಮವಿಡಲದೆ ಯಾತಗಿರಿನಗರ ಕಲಿಗುಂಡಾಯಿತು ||೨೪||

ಅದೇ ಸ್ಥಳದಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನಿರ್ದು ಪೋದಬಳಿಕ
ಮಧುಸೂದನಂ ದಶಾವತಾರದೊಳು ಸೀತೆ
ನೊದಗಿ ರಾಣನೊಯ್ದನದಕೋಸ್ಕರಂ ತನ್ನ ನಾಮದಿ ರಾಮಲಿಂಗಾ
ಸದುವಿನಯದಿಂ ಸ್ಥಾಪ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಬರೆ ಶೈಲ

೩೧೨/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ತುದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರಂ ರಚಿಸಲಲ್ಲಿಗೆ ಕೋಟಿ
ಯದು ಭರಿತವಾಗಲೈ ಭರಿತೇಶನಂ ಸೃಜಿಸೆ ಆ ಲಿಂಗ ರಾಜಿಸುವದು ||೨೨||

ಗಂಗಧರನೆನಿಸಿ ಮಜ್ಜನಕೆ ವಾರಿಯು ಕಾಣ
ಭಂಗವೆಂದೋರ್ವ ದೂರ್ತಾಡಲೈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಕಂಗೊಳಿಪ ಸ್ವಾದೆ ಸಂಜೀವದ್ವಯ ನದಿಗೂಡಿ ಬರಲು ದಕ್ಷಿಣಕಾಸಿಯು
ತುಂಗಭದ್ರೆಯುಮಿದರ್ ಕಾರಣಕೆ ನಾ ಪೋಗಿ
ಲಿಂಗದಡಿಯಿಂ ಬಂದ ನದಿಗಳುದರದೊಳಿಟ್ಟು
ಹಿಂಗದೆ ತ್ರಿಕೂಟಗಿರಿ ರಾಮಲಿಂಗನ ಬೆಳಗ ತೋರ್ದಳಾ ಭೀಮನದಿಯು ||೨೩||

ಘನಗೋಟಿ ಕೊತ್ತಳಿಂದಾಳುವರಿ ತೆನೆಗಳಿಂ
ಮನಕಗೋಚರಮಪ್ಪವಗುಳತಂ ಮುಗಿಲಟ್ಟ
ಣಿನಿಯ ಡೆಂಕಣಿಗಳಿಂದಾ ನಗರ ಕೆಳಬಾಗಿಲ ಬೀದಿವಿಡಿದು ಪೋಗೆ
ಮಿನುಪ ಪುಲಿಮುಗವಾದಿ ಸಪ್ತದ್ವಾರವ ದಾಂಟಿ
ಮನಸಿಜಾಂತಕ ರಾಮಲಿಂಗನಹ ಸ್ಥಲ ಬಳಸಿ
ತೆನೆ ಪರಿಕ ಗೃಹಗಳಿಂ ಕೂಪ ಕರೆ ವೃಕ್ಷದಿಂ ಆಯತಗಿರಿಮೆಸೆದದು ||೨೪||

ಬಳಸಿರುವ ಕೇಯಬಾಲಮದಾಗೆ ಬೀದಿಯದು
ಪೊಳೆವುದರಮಾಗೆ ಗೋಧೂಮದಂತೆ ಗೃಹಗಳಿಂ
ಕಳೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸೌಧ ಹರಿಯು ಬಾಗಿಲ ಬಾಯಿ ದ್ವಂದ ಪಡಕಗಳೆ ಜಿಹ್ವಾ
ಕಳೆರಭರಿತ ಶೈಲಪಿಡಿ ಮಧ್ಯ ಮಾಣಿಕದಂತೆ
ಅಳಿಕಾಕ್ಷರಾಮಲಿಂಗಿರದೆ ರಾಜಿಸಲದರ
ಹೊಲಬ ತಿಳಿದವರಾರು ಶೇಷಾದ್ರಿಯೆಂತೊಪ್ಪ ಯಾತಗಿರಿನಗರವೆಸಿಯೆ ||೨೫||

ಮುಕ್ಕು ಜೋಳವ ಹಾಕೆ ಬರುವಂಥ ಕರಿಮಣಿಯು
ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ಕೊಂಬುವರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿ
ಮಿಕ್ಕು ಮೀರಿಹೃದದೊಂದಿಲ್ಲದಿರೆ ಮುಂಡೆಯನಿಸವರು ಮೌಕ್ತಿಕ ರತ್ನವು
ಚೋಕ್ಕ ಸುವರ್ಣ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದೊಸ್ತುಗಳು ಅ
ದಕ್ಕೆ ಸಮವಲ್ಲ ಅಣೋರಣಿಯಾನ್ ಮಹತೋಮಹಿ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಗಾಜೇಶಲಿಂಗಾದನಾಯಾತಗಿರಿಪುರಂ ಸರ್ವಕಾದಿ ||೨೬||

ಇಂತು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ನಂಬಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ
ಕಂತುಹರನಂ ಕಂಡತೆರನಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತ
ಗೊಂತಣಂ ಶೆಟ್ಟಿಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಿದೆ ಕಾವ್ಯಮೆನಲೆಲ್ಲರು
ಪಿಂತುಸುರ್ದದಂ ಕೇಳಿ ಧನ್ಯರಾದೆವುಯೀಗ
ನಂತ ದೈವವು ನೋಡೆ ಶ್ರುತ ದೃಷ್ಟ ತೋರಿದಡೆ
ಸಂತಸದಿ ದಿಟಮೆಂದು ನಂಬಿದಪೆವೆಂದಾಡಿದವರೊಡನೆ ಪೇಳ್ವಸೂಚು ||೮೦||

ಗಿರಿಜಕಲ್ಯಾಣವನು ವೇದಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂ
ಕರಿಮಣಿಯು ಧರಿಸಿದುದ ವಸ್ತುಕಾಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ
ಹರಿಹರೇಶ್ವರರ ಪೇಳ್ವದಿರಲಿ ವೀರಸುಭದ್ರಕಲ್ಯಾಣ ವರ್ಣಕದೊಳು
ಮೆರೆವದಂತಿರಲೀಗಲಿಳೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ್ಪಿಯೊಳಾ
ಗಿರದೆ ಚಂಗಲೆರಾಯನಕ್ಷೇತ್ರಕೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ವರಲಗ್ನ ಮಾಡುವದು ಸರ್ವರಂ ಬಲ್ಲದಂ ರುದ್ರಾಣಿಯದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ||೮೧||

ಹರ ಧೂಮ್ರಾಸುರನೊಧಿಸಿ ಕಾದುದಂ ಶರಣಿಂಗೆ
ಕರಿಮಣಿಯು ಬಳೆಗಳಂ ಮಾಡೆನಲ್ಚಿಸುತ್ತ
ಮೆರೆವ ಕೈಲಾಸ ಪಾತಾಳ ಈ ಲೋಕದೊಳು ಹರಹಿ ಶ್ವೇತಾಂಬರನನು
ಇರದೆ ವಧಿಸಿಯು ಜೈನಮ್ಲೇಂಚರಿಗೆ ಕಾಯಕವನು
ನೆರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಲಹರನೆ ದೈವವಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು
ಧರಣಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಕೇಣಿವನು ನಿರ್ಮಿಸಿಯು ಗಾಜೇಶನೊಡಗೂಡಿದಾ ||೮೨||

ಅಡವಿಯೊಳು ಮೇಯ್ದು ಗೋವದು ತನ್ನ ಶಿಶು ನೆನಸಿ
ಗಡನೋಡಿ ಗೃಹಕೈದು ಅರಚುತಿಹ ವತ್ಸಂಗೆ
ಬಿಡದೆ ಮೊಲೆವೊಡುವೊಲು ಪಶುಪತಾನ್ಯತಂದು ಶಿವಮಹತ್ವರತ್ನಾಕರಂ
ಪೊಡವಿಯಿರಿಯಲು ನುಡಿಸಿದಂ ಎನ್ನ ಗುರು ತಂದೆ
ಪಿಡಿದು ಪರಪುಳ ಕುರುಡಿ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಿದ
ಪಡಿಯಾತನುರೆ ಧ್ಯಾಸದಿಂ ಪೇಳಿದೀ ಕವಿತ ಭಕ್ತರಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿ ||೮೩||

ವರತರದ ವಿಕೃತಿಯು ನಾಮಸಂವತ್ಸರದ
ನೆರೆ ಚೈತ್ರಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಸೋಮವಾಸರದಿ

೩೧೪/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಗುರು ಹೋರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುರಾಯನಂತಃಕರುಣದಿಂದ ಸಮಾಪ್ತಮಾಯ್ತು
ಇರದೆ ತುಪ್ಪದಯಡೆಯೊಳ್ಳಪ್ಪು ಬಿದ್ದಿರೆ ತೆಗೆದು
ಭರದಿ ಸಲಿಸುವರಂತೆ ತಪ್ಪಿದ್ವಡಂ ತಿದ್ದಿ
ತ್ವರಿತದಿಂದೋದುವರ ಅಪ್ಪೆನ್ನದಂ ಮಾಣೆ ಭಾವಜ್ಞಪಂಡಿತರಿಗೆ ||೮೪||

ಕೃತಿಯಿದ್ದ ದೇಶದೊಳು ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳಿಂ ಧಾನ್ಯ
ವಿತತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಸಲಿ ಪೌರಾಣಮಿದ್ ಗೃಹ
ಸುತರಾಪ್ತರಿಂ ಗೋವು ಪಾಲುಗರೆಯಲಿ ಪ್ರತ ಮಿತ್ರ ಪೌತರು ಹೆಚ್ಚಲಿ
ಮಿತಿಮೀರಿದಷ್ಟಭಾಗ್ಯ ಬರಲಿ ಅನ್ನೋಸ್ತ
ಅತಿಶಯದೊಳಿರಲಿ ವ್ಯಾಧಿಯು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಹರಲಿ
ಮತಿಯಿಮ್ಮಡೆನಿಸಿರಲಿ ಕಾವ್ಯ ನಿತ್ಯದಿ ಪೂಜಿಪರಿಗೆನ್ನ ಹರಕೆಯಿದನು ||೮೫||

ಸ್ಥಿರವಾದ ಕಾವ್ಯವೆ ಶಿವಪಂಚ ಖಾಂಡಗಳೆ
ಮೆರೆವಾನನಂ ಪತ್ತುಸೆಟ್ಟಿಗಳೆ ಭುಜಗಳಂ
ಇರದೆ ಪದಿನೈದು ಸಂಧಾಕಾರ ನಯನಗಳು ಗಾಜೇಶಲಿಂಗವನ್ನು
ಭರದಿ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿ ಶರಣರಂ ಕೊಂಡಾಡಿ
ನರಸ್ತುತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಗುರು ಪಾದದೊಳು ಮನವಿಟ್ಟು
ತರುಳತನದಿಂ ಪೇಳ್ವ ಕಾವ್ಯವಿದು ಭಕ್ತತತಿ ನೋಡಿ ಮನಸಿಗೆ ತನ್ನಿರಿ ||೮೬||

ಪದಿಮೂರುನೂರುಮ್ಯಾಲಂ ವಿಂಶತಿಯು ಪದನು
ಹುದಗಿ ಚರಪದ ನೆನೆದು ಘನಶಿವನ ಮಹತ್ವಸಿಂ
ಧಿದು ಪೌರಣಿರಲಿಯೆಂದಾ ಸಗರನಾಡಕ್ಕೆ ಮೀರುವ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಸಮತು
ಸದರೆನಿಪ ನೆಲವಿಗಿಯು ಪರಗಣೆಯಕೆಂಬತ್ತ
ರದನಾಲ್ಕು ಪಳ್ಳಿಗೀ ಶೇಷದಿಂ ರಾಜಿಸುವ
ಸದನವಾಲೂರ ಗುರು ನುಡಿಸಿದಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತೆ ಪದನೈದುಸಂಧಿ ಪೂರ್ಣ ||೮೭||

ಸ್ವಂಧಪೌರಾಣದೊಳು ಸೂತಮುನಿವಲ್ಲಭಂ
ಕಂದ ವಿಮಳಾನಂದಗೊರೆದ ಕಥೆ ವಿಶ್ವೇನ
ಸಂದ ವಧು ವಿದ್ಯಲತೆಯಂಗೂಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತನಡೆಯಾ ವನುತೆಯು
ಬಂಧುರ ಸುಜ್ಞಾನಶೇಖರಗೆರೆಗೆ ಭಸಿತಮಂ

ತಂದಿಟ್ಟು ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನಲು ನಮಿಸಿ ಬಳೆ
ಕಂಧರದ ಕರಿಮಣಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಾಗಮ ಪೇಳೆನಲಾತನೊರೆದ ನುಡಿಯು ||೮೮||

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವಾ ಪೊಳಲ
ಹಿರಿಮಠದ ಕರ್ತೃ ನಂಜುಂಡಾರ್ಯನಾತನಾ
ಮರಿಯೆನಿಪ ನಂಜುಂಡಕವಿಯು ಗಾಜಿನ ಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನುರೆ ಚರಿತವು
ಇರದೆ ಪೇಳಿರಲದಂ ಕಂಡುದ ವಟಪುರನಾಥ
ನೊರ ಶಿಷ್ಯ ಚರಭಕ್ತಚರಣರೇಣಂದೆನಿಪ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ಪೇಳ್ವನೀ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ಐದನೆಯ ಖಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ||೮೯||

ಗೋಧರಾಧರನ ಗೋಗೋಜಜ ಪೂಜಿತಚರಣ
ಗೋಧರಾಧರ ಗೋಪ ಗೋಚೇಲಯ್ಯೋಮ ಗೋ
ಗೋಧರಾ ದ್ವೇಷಜಾತನಿಗೊಲಿದು ಗೋವಿತ್ತ ಗೋತರಂಗಿಣಿಜೂಟನೆ
ಗೋಧರಘದಾಂಬೋಳಿ ಗೋ ನಿಕೇತನ ಗೋಪ
ಗೋಧಿ ನಿಸ್ಸಂಗ ಗೋರಥ ಗೋಜಗೋಹತನೆ
ಗೋಧರಾರಿಯ ಕೇತುಮಾತೆವಾಮಾಂಗ ನಗ್ನೋದಪುರದೀಶ ಸಲಹಾ ||೯೦||

ಶಿವಪ್ರಿಯ್ಯ ಶಿರಗಯ್ಯ ಶಿವನ್ವೈರಿಗಮನಯ್ಯ
ಶಿವನಿಧಿ ವರಶಯ್ಯ ಕಾಂಡನುತಭಗಮಯ್ಯ
ಶಿವವರುತ ಮದನಾಶ ಶಿವಜಾರಿರಿಪುಭೂಷ ಶಿವಪ್ರಭು ಸತತವಾಸ
ಶಿವ ಆನನಾಬ್ಜ ಚಂಚರೀಕ ಶಿವಗಣಕಧಿಕ
ಶಿವಜಾಪ್ತ ಜಾತಹರ ಶಿವರುಹ ಶತ್ಕೃಧರ
ಶಿವನಿಧಿಯ ಶಿವಯುತಂ ಶಿವಪುರಾಧಿಪ ಕೆಂಚಬಸವಶಿವ ಸಲಹೆಮ್ಮನು ||೯೧||

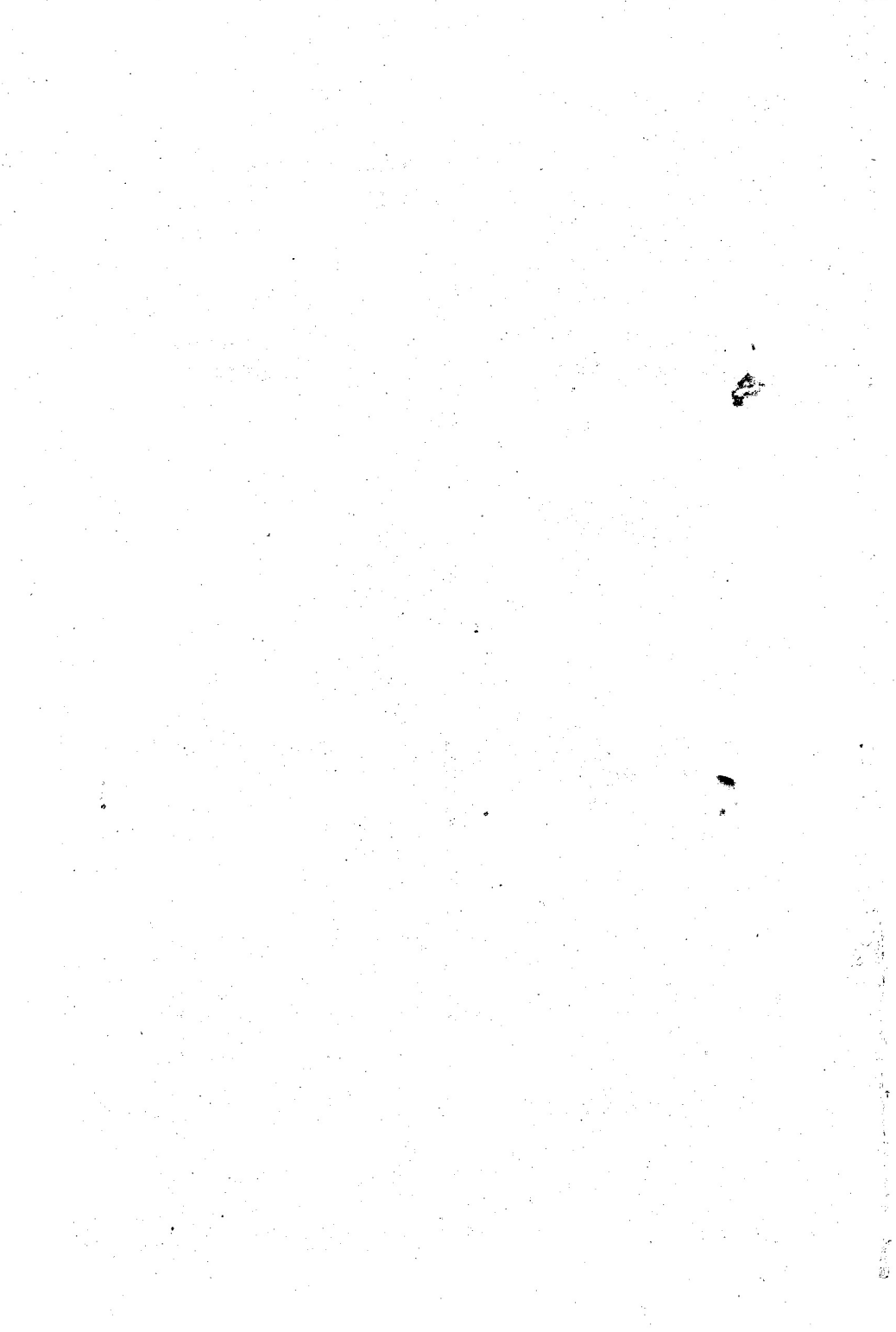
ಇದು ಗಾಜಿನ ಸುಬೊಮ್ಮಿದೇವಯ್ಯನೊರ ಕೃತಿಯು
ಸದುವಿನಯದಿಂದ ಬರೆದು ಓದಿ ಹೇಳಿದ ಜನಕೆ
ಮದನಮರ್ಧನನ ತದ್ಗೂಪ ಗುರು ಕೆಂಚಬಸವಾಚಾರ್ಯ ತಾ ದಯದೊಳು
ವದಗೀವ ಪುತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಚಾಮರ ಭತ್ತ
ಸದನವಾಂದೋಳ ಕರಿ ತುರಗ ಉತ್ತುಮದ ಸತಿ
ವಿಧಿತ ಸಖ ಬಂಧುಗಳ ಅನವರತ ಕೊರತಿಲ್ಲದೀವನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದು ||೯೨||
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕ್ಕು ಕಾಂಡ ೫ ಕ್ಕು ಪದನು ೧೩೨೦ ಕ್ಕು ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ

೩೧೬/ಗಾಜೇಶಲಿಂಗನ ಲೀಲೆ-ಸಂಧಿ : ಹದಿನೈದು

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಶ್ರೀಮತು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಖೆ ೧೭೫೩ ಕರನಾಮಸಂವತ್ಸರ ಫಾಲ್ಗುಣ ಭೌಳ ೭ ಭಾರ್ಗವಾರ ತೃತೀಯಪ್ರಹರ ಮಹೀಂಧರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಜಿನ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನ ಪೌರಾಣ ಲಿಖಿತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ.

ಈ ಪೌರಾಣವ ಲಿಖಿಸಿದವರಾರೆನೆ ಕಿಲ್ಲೆ ಪೀರೋಜಿಗಡ ಕಸಬೆ ಯಾತಗಿರಿಸ್ಥಲಕೆ ಕಾರಣೀಕರ್ತರಾದ ಉದ್ವಾನ ಬಗಿ ಮಸಿ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನ ಗರ್ಭೋದ್ಭವನಾದ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಸ್ವಹಸ್ತ ಲಿಖಿತವು. ಸಹ. ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

■

ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಬೋಧನೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯವು ನೀಡಿದ ಅನುದಾನ ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು.

ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಯೋಜನೆ ಭಾಗ-1 ರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಶೋಧಕರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಡಾ. ನಾಗಾಬಾಯಿ ಬಿ. ಬುಳ್ಳಾ ಅವರು ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪುಟಗಳು ಅಪೂರ್ವ ದಾಖಲೆಗಳೆನಿಸಿವೆ. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವರಾಜು ಅವರಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಆಯುಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಮನು ಬಳಿಗಾರ ಅವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಪ್ರೊ. ಈ. ಟಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ
ಕುಲಪತಿಗಳು

